250 PAGINA'S ZOMERJAZZ!!!

#4 • JUNI/JULI 2016 • PRIJS € 5,99

Jazzism

North Sea Jazz Gids
Who's Who
Alle acts, alle speelschema's

Earth, Wind & Fire
"Maurice White is altijd bij ons"

Snarky Puppy
Het fenomeen verklaard

75 jaar Chick Corea
Feestje met zijn 'wish list'

Corinne Bailey Rae
Terug na ups en downs

Michael Kiwanuka
"Ik ben mezelf tijd verschuldigd"

STUFF.
Op stap met de wolven

Sultan of swing
Dr. Lonnie Smith

Laura Mvula, in memoriam: Prince, Jacob Collier, Cécile McLorin Salvant, Jungle By Night, Antonio Sánchez, Gerry Mulligan, luistersessie met festivalprogrammeurs, Sinas, Eefje de Visser, Jasper van 't Hof, Joe Bonamassa, Daymé Arocena, Steven Wilson

AP 8 717953 239518 00416

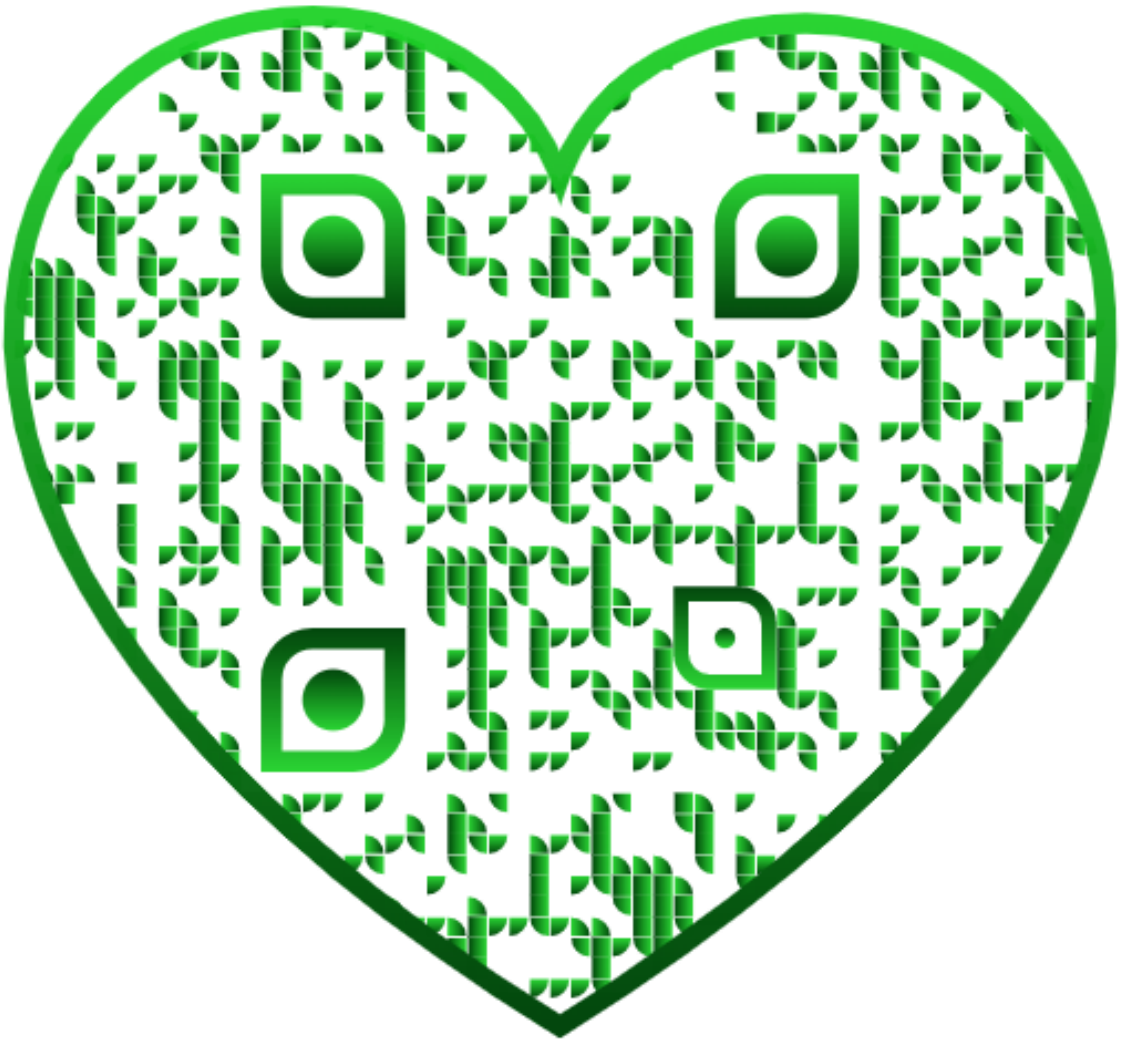

BLUE NOTE
GREGORY
PORTER
TAKE
ME
TO
THE
ALLEY

BLUE NOTE
KANDACE
SPRINGS
SOUL
EYES

DIANA KRALL
wallflower

JOHN SCOFIELD PAST PRESENT
impulse!

VINTAGE TROUBLE
1 Hopeful Rd.

TAXI
WARS

THE REVIVAL
CORY HENRY

KALTHOUM
impulse!
IBRAHIM MAALOUF

RED & BLACK LIGHT
impulse!
IBRAHIM MAALOUF

BLUE NOTE

CONCORD MUSIC GROUP

YOUR GUIDE TO THE NSJF

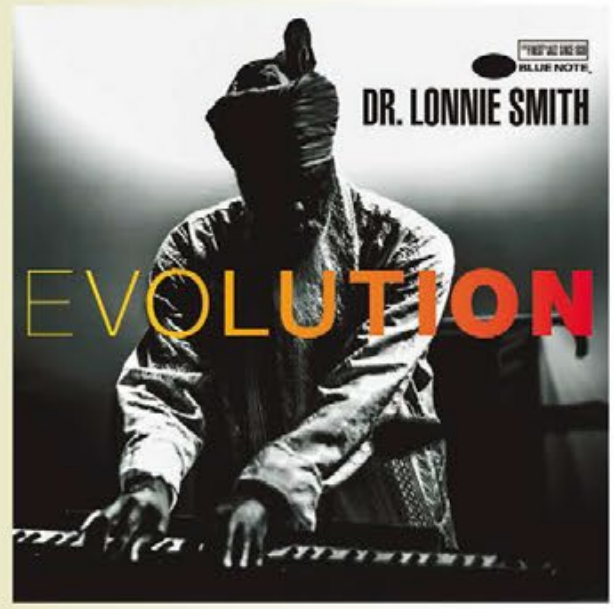

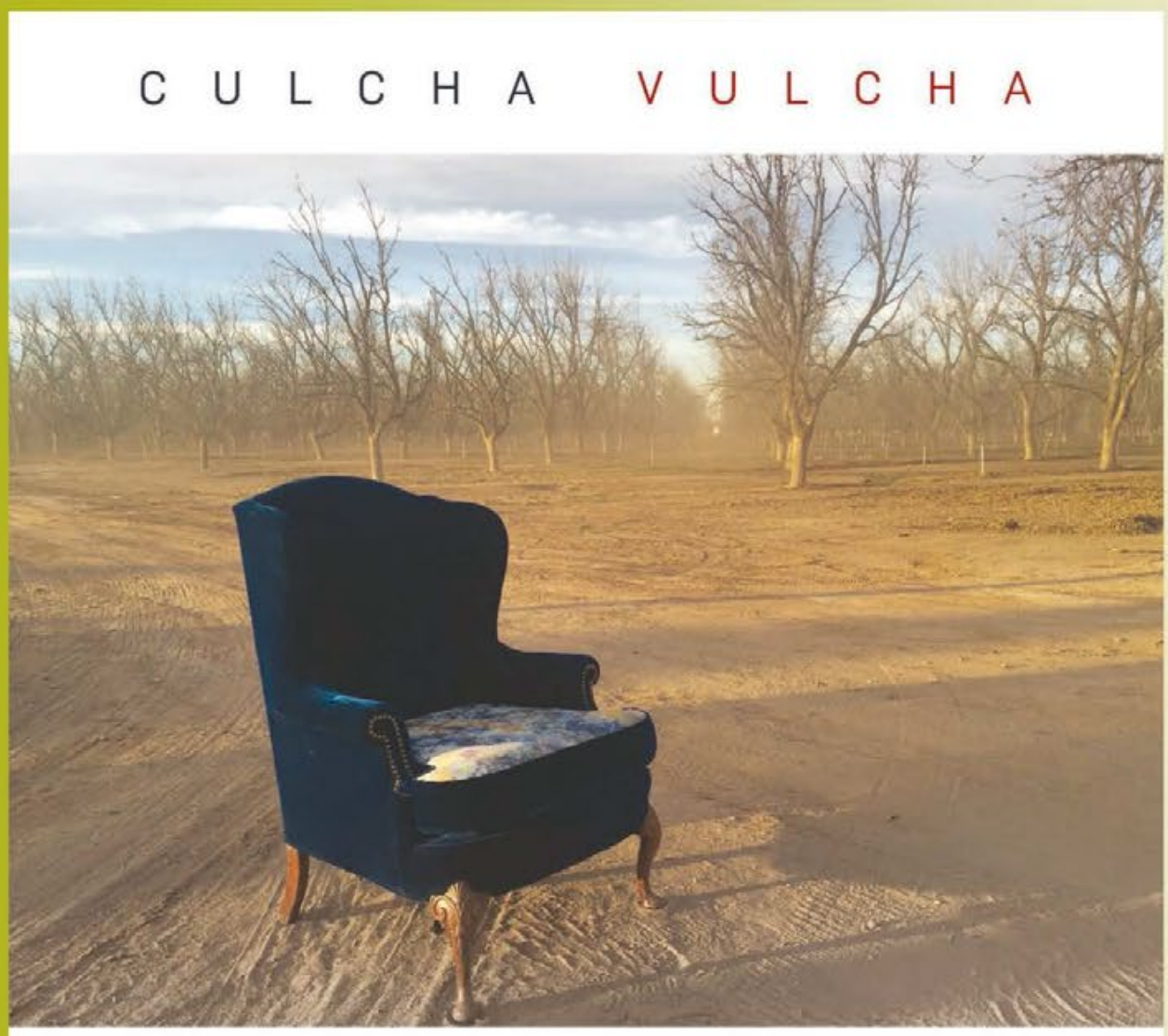

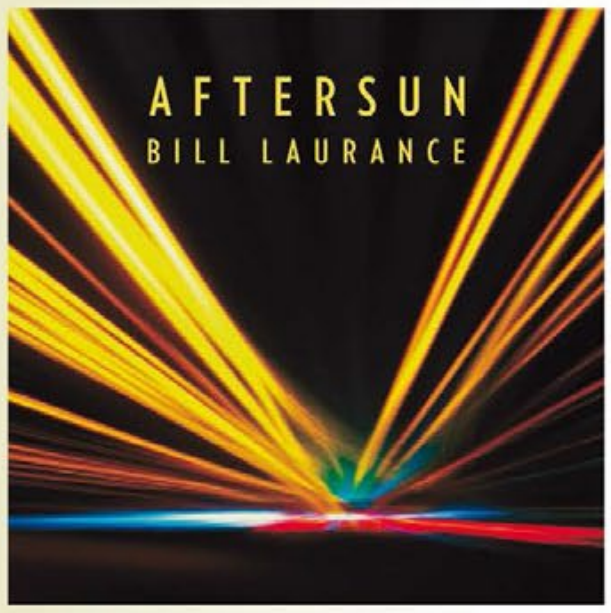

In Memoriam

Prince
Rogers Nelson
(1958 - 2016)

Geen opwinding meer on stage, geen sex. Geen magistrale overgave, geen vloeiend vakmanschap, nooit meer de ultieme muzikant die nooit stopte als anderen ophielden. Geen extase meer, het is stil nu, windstil. Alsof de storm die de kleine grootheid heeft meegenomen, is gaan liggen. Rest ons zijn nalatenschap, een ster dooft nooit. Wij doven nooit.

Baby I'm A Star (1984 / Purple Rain)

1,2,3,4
Hey, look me over
Tell me do u like what u see?
Hey, I ain't got no money
But honey I'm rich on personality
Hey, check it all out
Baby I know what it's all about
Before the night is through
U will see my point of view
Even if I have 2 scream and shout

Baby I'm a (star)
Might not know it now
Baby but I r, I'm a (star)
I don't want to stop, 'til I reach the top
Sing it (We are all a star!)

Foto: Warner Brothers

4	In memoriam: Prince	34	Luistersessie: festivalprogrammeurs	186	Jazz Not Jazz
6	Nieuws	38	Jungle By Night	188	Cd-recensies
10	Jacob Collier	42	Dr. Lonnie Smith	208	Vinylrecensies
11	Hotline: The Jig	46	Cécile McLorin Salvant	209	Giovanca's Vinyl Choice
12	Sinas	50	Chick Corea	210	Bebop Business
14	Steven Wilson	54	STUFF.	212	Corinne Bailey Rae
16	Edison Jazz/World	60	Antonio Sánchez	218	Michael Kiwanuka
18	Eefje de Visser	65	North Sea Jazz Festival: Who's Who	222	Gerry Mulligan
20	Jasper van 't Hof	166	Earth, Wind & Fire	226	Leve als Neve
22	Joe Bonamassa	172	Snarky Puppy		
24	Laura Mvula	178	Rewind: Jazz in Duketown		
28	Daymé Arocena	180	Outdoors		
30	Big In Belgium: Dree Peremans	182	Audio: Dynaudio Xeo 2 Soundz		
31	Jonge Held: Jean-Clair de Ruwe	184	Mantels Musthaves		

Het grote herdenken

We zijn de eerste schokgolven te boven en het grote herdenken kan nu beginnen. In de kerk voor de Jehova's getuigen in Minneapolis werd Prince geëerd onder het motto van het nummer *Beautiful, Loved And Blessed* (album: *3121* uit 2006). *"If I were ever to write down my life story, I could truly say with all the fame and glory, I was just a piece of clay in need of the potter's hand."* Mooi en waar, Jehova of niet. Zal vast ook opgaan voor onlangs overleden helden als Lonnie Mack, Papa Wemba, Guy Clark, Gianmaria Testa, Bowie en Glenn Frey. Joe Walsh speelt nog steeds bij iedere show Frey's *Take It To The Limit*, als eerbetoon. En zelf wil ik nog wel eens een Congolese shuffle doen op Papa Wemba's *Le Voyageur*, nadat ik las dat men in het stadion van Kinshasa groots afscheid had genomen van deze prins. Maar het leven gaat door: een sportlegende (Cruijff) overlijdt in Barcelona, waarna een andere in diezelfde stad opstaat: Verstappen. De koning is dood, leve de koning. Deze editie van Jazzism doet hier naadloos verslag van: oude meesters die nog onder ons zijn, zoals 'sultan of swing' Dr. Lonnie Smith en Chick Corea (op 12 juni wordt hij 75 jaar) naast jonge troonopvolgers als Michael Kiwanuka en de zinsbegoochelende Jacob Collier. Herdenk waardig de doden: zou er een Prince-*tribute* inzitten op het aanstaande North Sea Jazz Festival? Wordt Paisley Park een museum? Maar vier verder het leven en geniet van deze uitgave!

Paul Evers

Coverfoto: Dr. Lonnie Smith door Jelmer de Haas

BCM
Esp 101, 5633 AA Eindhoven
Tel: 040 - 844 76 44
www.bcm.nl

UITGEVER
Eric Bruger

MARKETING EN PR
Kristin Bruger
marketing@bcm.nl

ADVERTENTIES
Peter Schrijver
Postbus 1392, 5602 BJ Eindhoven
Tel: 040 - 844 76 44
Mob.: 06 - 53 21 15 35
p.schrijver@bcm.nl

AANLEVEREN ADVERTENTIES
BCM, Sia Eltink
Postbus 1392, 5602 BJ Eindhoven
Tel: 040 - 844 76 44
support@bcm.nl

REDACTIEADRES
BCM / Jazzism
Postbus 1392
5602 BJ Eindhoven
Tel: 040 - 844 76 44
www.jazzismmagazine.nl
info@jazzism.nl

HOOFDREDACTEUR
Paul Evers

EINDREDACTIE
Nicole van Hoof
Annie van der Velde
Dietmar Terpstra (cd's)

MEDEWERKERS
Sonja Alferink, Mischa Andriessen, Mark Bink, Tom Beetz, Ad Bijleveld, Rik van Boeckel, Henning Bolte, Fred van Doorn, Pieter Franssen, Koen Graat, Marcel Haerkens, Jean-Paul Heck, Guuz Hoogaerts, Herman van der Horst, Iddo Havenga, Dick Hovenga, Coen de Jonge, Willem Jongeneelen, Kris Keijser, Lotte Krijnen, Amanda Kuyper, Hans Mantel, DJ Maestro, Marie-Claire Melzer, Ruud Meijer, Jef Neve, Monte La Rue, Angelique van Os, Giovanca Ostiana, Leo Polak, Kees Smallegange, Sjeng Stokkink, Marlies Strik, Tim Sprangers, Jan Jasper Tamboer, Dietmar Terpstra, Georges Tonla Briquet (België), Jeroen de Valk, Jasper van Vugt, Ken Vos, Bert Vuijsje, Rien Wisse

FOTOGRAFIE
Tom Beetz, Paul Bergen, Govert Driessen, Dirk W. de Jong, Jos Knaepen, Joost Leijen, Joke Schot Photography, Carolien Sikkenk/Photoline, Hans Speekenbrink, Andreas Terlaak

CONCERTAGENDA
Kris Keijser
jazzagenda@gmail.com

DTP
Marcha van den Einden, Marjanne Gielen, Patrick Hoogduin, Rik Janssen, Nicole Lennards, Eric Waterschoot, Daniëlle Bouman, Sharon Schlenter, Lindsey Schlenter

DRUK
PreVision, Eindhoven

DISTRIBUTIE
Aldipress

ABONNEMENT
Een jaarabonnement voor zeven nummers kost € 41,15.
Bel voor een abonnement:
Tel: 085 7600237 (8.30 - 12.30 uur)
Postbus 1392
5602 BJ Eindhoven
abonnement@bcm.nl | www.jazzismmagazine.nl
Een abonnement kan elk gewenst moment ingaan en kan twee maanden voor de vervaldatum schriftelijk worden opgezegd.

DISCLAIMER
De uitgever kan op generlei wijze aansprakelijke worden gesteld voor eventueel geleden schade door foutieve vermelding in het blad. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfi lm of welke andere wijze dan ook zonder vooraf schriftelijke toestemming van de uitgever.

Artiesten in

Hoera, de veulens zijn los, het gras is mals, de koeien hebben hun dartele voorjaarssprong gedanst en de zomer is aanstaande: op dus naar buiten, naar de jazzfestival-weides, -bossen, -pleinen en -hallen! Gaat dat zien! Voordat je afreist naar Rotterdam voor het North Sea Jazz Festival - Gent Jazz Festival mag natuurlijk ook (7 t/m 10 en 14 t/m 16 juli in Gent) - kun je nog naar Zeeland Jazz (17-19 juni, Middelburg), van 16-18 juni naar Groningen (Swingin' Groningen), inJazz op 24-25 juni (Rotterdam), Festival Mundial op 25-26 juni in Tilburg of Viva Brasil (25-26 juni, Amsterdam), Afrikafestival in Hertme (2-3 juli) en Roots In The Park op 2 juli in Utrecht.

Hoe win je een professionele altsax op NSJ?

Jazzism verloot onder haar abonnees een professionele altsaxofoon tijdens het North Sea Jazz Festival (dus als je tijdens het festival nog abonnee wordt, kun je nog meedoen met deze actie!). Het gaat om een **Trevor James Signature Custom Raw-XS altsaxofoon** ter waarde van € 3.195,-. JT Music biedt in samenwerking met Trevor James het prijswinnende instrument aan. In 2012 won deze saxofoon de prestigieuze award van de UK Music Industry voor beste nieuwe blaasinstrument in de categorie professionele instrumenten. Doe mee met de prijsvraag en vul het formulier in op de Jazzism-stand tijdens North Sea Jazz!

het wild

Eenmaal toch in het zuiden, ga dan even bij Middelheim Jazz langs (12-15 augustus, Antwerpen) of ga anders door naar Haarlem Jazz & More (17-20 augustus), Jazz In De Gracht (18-20 augustus, Den Haag), Jazz Festival Delft (26-28 augustus), Laren Jazz (3 september) en IJssel Jazz (11 september, Gorssel). Kun je nog op eigen benen staan? Dan hebben we de prachtige buitenlocaties met dito programmeringen (Caprera in Bloemendaal, Live At Amsterdamse Bos en in en rond de North Sea Jazzclub) nog overgeslagen...

We raden je één ding aan: kom tijdens het North Sea Jazz Festival naar de grote Jazzism-stand ter plaatse. Probeer die sax te bemachtigen en sta zomaar oog in oog met de grootste artiesten 'in het wild'. Ze komen er maar al te graag om handtekeningen uit te delen, te kletsen met de fans of met het Jazzism-team, want het zijn ook maar gewone mensen. Maar dan wel gezegend met een groot talent. Zie je daar!

Sterrenensemble

Fusionliefhebbers opgelet! Jazzism geeft **3 x 2 kaarten** (á € 25,- per stuk) weg voor **Mike Stern & The Bill Evans Band featuring Dennis Chambers and Darryl Jones** op 15 juli in poppodium Metropool, te Hengelo. Snarenwonder Stern (Blood, Sweat & Tears, Miles Davis) en zijn kompanen zijn samen goed voor acht Grammy-nominaties. Een mooie kans om veel grootheden samen op het podium te zien: Chambers is uiteraard bekend als drummer van Parliament-Funkadelic en Darryl Jones speelt bas bij The Rolling Stones sinds Bill Wyman geen deel meer uitmaakt van de band. Een sterrenensemble, dus. Ga naar bcm.nl/jazzism-winactie en vul code **JAMS16MEH1516** in en win!

METROPOOL POPPODIUM

So Sez Co!

Co de Kloet presenteert elke zaterdag en zondag van 19.00 tot 21.00 uur Co Live! op NPO Soul & Jazz met liveopnames van nieuw talent en grote namen. Op Jazzism.nl steeds een unieke, gratis download. Enjoy!

"Het presenteren van de Keep An Eye Jazz Award 2016 was voor mij een ware muzikale ontdekkingsreis. Zo waren er mooie nieuwe groepen, die allemaal te horen waren in mijn programma CoLive!, ook nu nog via nposoulenjazz.nl. Een van mijn persoonlijke favorieten was het trio van pianist en componist Remigiusz Knapik. Hij studeert in Amsterdam en is beïnvloed door onder meer Sergej Prokofjev, Alberto Ginastera, Billy Childs en… Keith Emerson! *My kinda guy!*"

Titel: *New World Disorder*
Componist: Billy Childs

Remigiusz Knapik - piano
Marcin Gontarek - basgitaar
Jan Kadereit - drums

Opgenomen op 11 april, door Lex Tanger.

colive@ntr.nl

Port of Rotterdam north sea Jazz 08·09·10 JULI'16

Jacob Collier

Van knutselaar tot audiovisuele innovator

Quincy Jones, Jamie Cullum en Snarky Puppy – ze zijn allemaal onder de indruk van de zelf uitgestippelde muzikale wegen die de pas 21-jarige Engelse zanger en multi-instrumentalist Jacob Collier bewandelt. Begin juli verschijnt zijn debuutalbum *In My Room*. Ook doet hij North Sea Jazz aan met een zinsbegoochelend soloconcert waarbij het podium wordt bevolkt door meerdere Jacob Colliers.

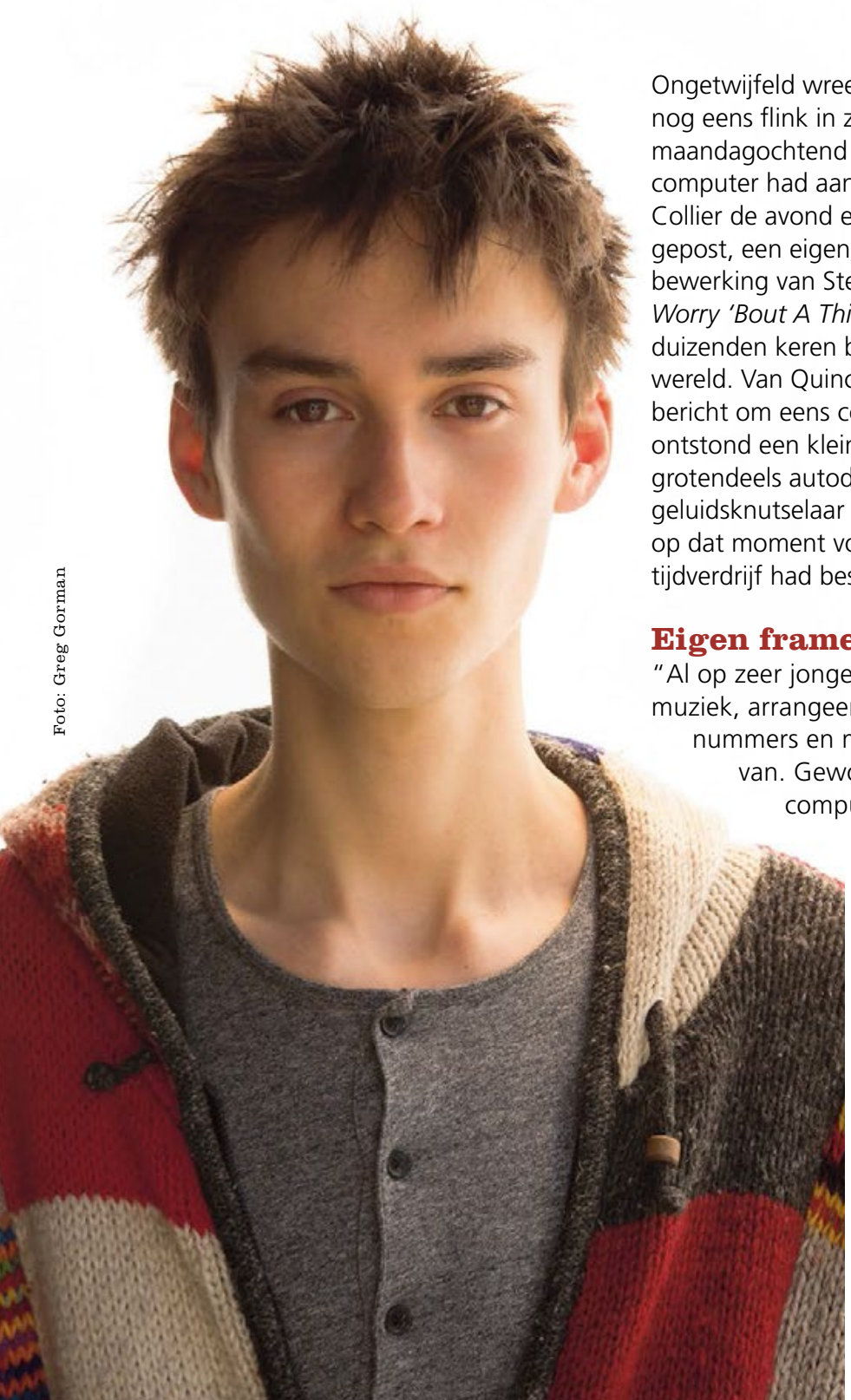

Foto: Greg Gorman

Ongetwijfeld wreef de jonge Engelsman nog eens flink in zijn ogen toen hij op maandagochtend 14 oktober 2013 zijn computer had aangezet. Het filmpje dat Collier de avond ervoor op YouTube had gepost, een eigenzinnige audiovisuele bewerking van Stevie Wonders *Don't You Worry 'Bout A Thing*, was die nacht duizenden keren bekeken over de hele wereld. Van Quincy Jones ontving hij bericht om eens contact op te nemen. Er ontstond een kleine buzz rondom de grotendeels autodidactische beeld- en geluidsknutselaar die zijn bezigheden tot op dat moment vooral als een vermakelijk tijdverdrijf had beschouwd.

Eigen frame

"Al op zeer jonge leeftijd schreef ik muziek, arrangeerde ik bestaande nummers en maakte daar opnames van. Gewoon thuis achter mijn computer, voor de lol." Voor een audiovisuele wedstrijd op zijn middelbare school maakte Collier een videoclip waarin hij alle zes de zangstemmen voor zijn rekening neemt in Jerome Kerns *I've Told Every Little Star*. Elke Jacob Collier die een stem zingt, heeft een eigen frame in de video. In de filmpjes die volgden, begeleidde de jonge Engelsman zichzelf ook instrumentaal en ook de instrumentalisten kregen een eigen frame. Zo zie je in *Fascinating Rhythm* veertien zingende Jacobs, een ritmesectie vol Jacobs en een solerende Jacob. "Ik hou ervan om muziek te visualiseren. Ik heb klassieke zanglessen gehad. Dat gaf me een goede basis om de mogelijkheden van mijn stem te ontdekken. De rest heb ik mezelf aangeleerd door enorm veel naar muziek te luisteren en zelf dingen uit te vogelen. Aanvankelijk met een MIDI-keyboard en Q-Base, tot ik ontdekte dat het veel toffer is om alle instrumenten zelf te bespelen. Daarbij probeer ik elementen in de muziek te doorgronden. Ik ben geen drummer, maar als ik begrijp wat er nodig is om een groove te laten swingen, heb ik voldoende vaardigheden om op mijn eigen manier een swingende groove te creëren."

3D

De videoclips die Collier op YouTube zette, kregen steeds meer volgers. Eén van zijn fans was dus Quincy Jones. Mede dankzij de connecties van de Amerikaanse componist/arrangeur verblijft Collier momenteel in Boston aan het Massachusetts Institute of Technology om de voorbereidingen voor zijn ingewikkelde liveconcept te voltooien. "Het is lastig uit te leggen. Ik bespeel instrumenten en zing live op het podium. Door gebruik te maken van loops, samples en zelfgebouwde instrumenten kan ik meerdere partijen tegelijk laten klinken. Daarbij zie je mij op een enorm 3D-videoscherm, waarbij ik als het ware uit mezelf kan stappen. Je ziet dan bijvoorbeeld een Jacob achter de drums en een Jacob op contrabas. Je kunt het zien als een uitbreiding van de YouTube-video's, maar dan in een livesetting."

Koen Graat

Foto: Wieke Wagemans

Hotline met... The Jig

Zevenkoppige funkband van Nederlandse bodem The Jig presenteert op 19 juni hun derde plaat *Proximo Disco*, een titel met een knipoog naar het *crappy* Portugese accent van één van de bandleden. Voor het eerst hebben ze een zanger toegelaten. Waarom? Koen Schouten, baritonsaxofonist in dit gelijkwaardige collectief, legt het uit.

Jullie hadden als band strikte principes en een ervan was: geen zangers. Waarom deze uitzondering voor Mr. Ruben?
"Zangers zijn verschrikkelijk. Er eentje toelaten is vragen om problemen: of ze willen in een andere toonsoort zingen of de baas spelen. Bovendien hebben we instrumentaal gezien genoeg te vertellen. Vroeger kregen we wel het commentaar: 'Moet je daar geen zang aan toevoegen?', maar nu allang niet meer. Dus dachten we eigenwijs: nu zeurt niemand meer, dus kan het wel, haha. Mr. Ruben is gelukkig relaxed, zowel muzikaal als persoonlijk. We zijn voorzichtig begonnen met één nummer in 2015 en nu staan er drie nummers op *Proximo Disco*. Live worden het er nog meer."

De stem van Mr. Ruben doet meer dan eens denken aan die van Prince. Toeval?
"Ja. We vinden Prince toch te gek, dood of levend. Alle nummers waren al opgenomen toen hij overleed en we willen zeker niet meeliften op iemands dood. Van de andere kant is nu Prince-sound ineens volop in de aandacht. We vinden het wel erg leuk dat wij een bijdrage aan die revival kunnen leveren."

De titel 'Proximo Disco' is een knipoog naar een aankondiging?
"Onze saxofonist had het tijdens de Brazilië-tour over onze *Proximo Disco*, dat letterlijk volgende plaat betekent. Het kwam er zo Hollands uit, dat we hem er nog lang mee gepest hebben. De plaat zo noemen, is toch wel het ultieme plaagstootje. Bovendien zit er een x in de titel. Die letter is gewoon mooi."

Voor de tweede keer kozen jullie voor studio Rock Supplies. Waarom?
"Rock Supplies is een kelder in Amsterdam-West en echt onze muzikale huiskamer, we hebben er de tijd. Onze sound is diverser dan ooit met toevoeging van een Moog en bijzondere gitaargeluiden. De blazers zijn wel live ingespeeld, alleen die extra laagjes zijn apart opgenomen. We willen dat echte 'bandjesgevoel' in ere houden. Er is ook geen bandleider ofzo, we zijn echt een collectief."

Hoe ziet jullie zomer eruit?
"We kijken enorm uit naar de albumreleaseparty in Sugarfactory (19 juni, red.) en we spelen nog onder andere op Jazzfestival Den Helder, North Sea Round Town en Tuinfeest Tom Tom. In het najaar is er een tour in Duitsland. Het grootste verschil tussen het Duitse en het Nederlandse publiek? De Duitsers zijn stiller tijdens de muziek en juichen erna harder. Soms schrikken we ervan, haha. Toch hebben deze verschillen allebei hun charme."

Nicole van Hoof

Dutch Jazzism 5

Dutch Jazz is een programma op Sublime FM waarin de Nederlandse jazz centraal staat. Elke dinsdag van 22.00 tot 23.00 uur kun je luisteren naar de nieuwste releases, maar ook naar vergeten opnamen uit het verleden. Het programma is een samenwerking tussen Sena en Sublime FM. Deze Dutch Jazzism 5 is speciaal voor Jazzism samengesteld door presentatoren Rolf Delfos en Bart Wirtz en ook te beluisteren op jazzism.nl.

1. **Nueva Manteca**
Iedereen die iets met latin jazz in Nederland te maken heeft, is eigenlijk schatplichtig aan Jan Laurens Hartong: erudiet pianist, componist, bandleider en bevlogen docent. Hartong overleed eind april jl.

2. **Van Lion & His Big Band** - *Fascinating Rhythm*
Als je deze track zou horen op een zomerse dag, zou je nooit denken dat het hier een Nederlandse bigband uit de jaren zestig betreft. Wij waren weggeblazen door de sound en strakheid van dit nummer.

3. **Jan Van Duikeren Quartet** - *Dear John*
Jan van Duikeren is één van de meest veelzijdige trompettisten van Nederland. *Dear John* is een plaat waarin jong en oud samenkomen in de liefde voor Jazz.

4. **Jeangu Macrooy** - *Gold (ep: Brave Enough)*
Macrooy verhuisde onlangs van Suriname naar Nederland. *Gold* is een track waarin intense teksten over slavernij gecombineerd worden met geraffineerde instrumentatie.

5. **Mark Schilders** - *Emo (album: Fabrik)*
Drummer Mark Schilder nam samen met een aantal topmusici zijn debuutalbum op. Naast alle composities en het drumwerk neemt hij enkele toetsenpartijen voor zijn rekening. Dat resulteert in een interessante en tegelijkertijd toegankelijke plaat.

Rolf Delfos en Bart Wirtz

Sinas

Cocktail van culturen

Op het nieuwe album *Dutch Wave* laten de mannen van Sinas opnieuw dampende en opzwepende `*global dancefloormusic'* horen. Wouter Schueler: "De trend mag vanuit Nederland komen."

Sinas is een powertrio. Saxofonist Wouter Schueler, toetsenist Maarten Helsloot en drummer Bas Bouma timmeren lekker aan de weg met de door henzelf uitgeroepen '*global dancefloormusic'*, een genre dat het door het hoge energieniveau goed doet op festivals. *Dutch Wave* is het tweede album (vinyl, cd en digitaal) van het trio. Daarvoor bestond de bezetting uit acht man. Het trio ontstond eigenlijk min of meer spontaan als begeleidingsband van de Ethiopische zangeres Minyeshu. Schueler licht toe: "Tijdens het eerste optreden hadden we onvoldoende repertoire met *vocals,* daarom stelde Minyeshu voor om wat instrumentaaltjes te spelen. Dat werden Sinas-liedjes. Het was zó leuk dat we daarna geleidelijk als trio verder gingen."

Jam als basis

Met het trio kon Schueler het meer op dance en vrije improvisatie gerichte geluid creëren dat hij al lang in zijn hoofd had. Vroeger was de sound vooral het resultaat van liveoptredens. "Nu hebben we voor het eerst alles echt geproduceerd in plaats van live ingespeeld als collectief. Maarten was verantwoordelijk voor het opnemen, mixen en masteren van *Dutch Wave*. Hij deed dat in zijn eigen studio. Ideaal! Elk nummer is ontstaan uit een jam met allerlei kastjes en elektronica. Als je schrijft vanuit een jam, dan krijg je op een gegeven moment rare sounds en kun je heerlijk freaken." Schueler noemt *Chica Cicada* als voorbeeld, waarop in het midden allerlei lagen te horen zijn. Hoogtepunten van een jam zijn de basis van een nummer. "Als je specifieke fragmenten eruit pikt, dan krijgt het liedje een bepaalde diepgang. Op het podium spelen we alles zonder machines, waarbij we wel geïnspireerd zijn door de dance-achtige sound en elektrische tools gebruiken die dat geluid evenaren."

Foto: Pixolar

Kleuren toevoegen

De veelzijdige sound die Sinas zo eigenzinnig maakt, verwijst naar de brede achtergrond en interesse van Schueler. Zo is de saxofonist, klarinettist en fluitist niet alleen bekend van de New Cool Collective Big Band, hij speelde bijvoorbeeld ook in het Arabisch georiënteerde Raïland, de Kaapverdische groep Livity en reggaeband Delidel Touch. "Ik heb overal stijlen opgepikt", aldus Schueler. Op *Sagano By Night* speelt de frontman bansuri, een Hindoestaanse bamboefluit. Waar komt die invloed vandaan? "Ik hou heel erg van Indiase raga en de Duits-Nederlandse fluitist Praful heeft me geïnspireerd om dit instrument te bespelen. Via hem heb ik een aantal fluiten gekocht. Dit is mijn eerste opname op de bansuri." Halverwege de nummers *Peck* en het al genoemde *Chica Cicada* neemt een geoctaveerde baritonsax de basfunctie over van de Minimoog. "Dat doe ik live ook. Dat is het leuke: we zijn met z'n drieën, maar dankzij al die elektronica en diversiteit aan instrumenten kunnen we zo veel kleuren toevoegen en is er ruimte voor improvisatie. Daarom noem ik Sinas een 'spacecocktail' van vibes en dance-invloeden uit verschillende culturen. En ja, we komen nu eenmaal uit Nederland. Dus laten wij met *Dutch Wave* eens de trend zetten, haha."

"Met **rare sounds** kun je heerlijk freaken"

Angelique van Os

Ches Smith, Craig Taborn & Mat Maneri

De vonk sloeg over na een spontane improvisatie in New York en nu vormen ze een hecht trio. Dat ondanks hun volle agenda's: oprichter en componist Ches Smith speelt drums in onder meer Marc Ribots Ceramic Dog en ook pianist Craig Taborn en altviolist Mat Maneri maken deel uit van gerespecteerde ensembles.
Hun eerste album *The Bell* maakt grote indruk bij critici wereldwijd. *The Bell* begint met het luiden van een bel en wordt geleidelijk aan steeds rijker en heftiger – van verstilde kamermuziek tot intense klankerupties. Een niet te missen concert voor de liefhebber van avontuur. Je kunt er als lezer van Jazzism nog met korting naar toe op 8 juli in het Bimhuis. Prijs is geen € 20,- maar € 14,-. Kwestie van de link op bimhuis.nl aanklikken met actiecode *Jazzism*.

Snarky's Shayna

De krachtige stem van Shayna Steele was tot voor kort vooral op de achtergrond te horen bij grootheden zoals Lizz Wright en Rihanna. Daar kwam verandering in toen ze in 2014 op het North Sea Jazz Festival bij het concert van Snarky Puppy de leadvocalen op zich nam. Het betekende de kickstart van een solocarrière. Op haar laatste album kreeg ze dan ook de medewerking van de bassisten Marcus Miller en Christian McBride. Deze zomer staat ze met haar eigen kwartet in de North Sea Jazz Club. Jij kunt daar bij zijn op 26 juni aanstaande. Helemaal met een Jazzism-korting via northseajazzclub.com (actiecode *Jazzism*): je betaalt geen € 20,- maar € 17,-.

Shayna Steele

Foto: Shervin Lainez

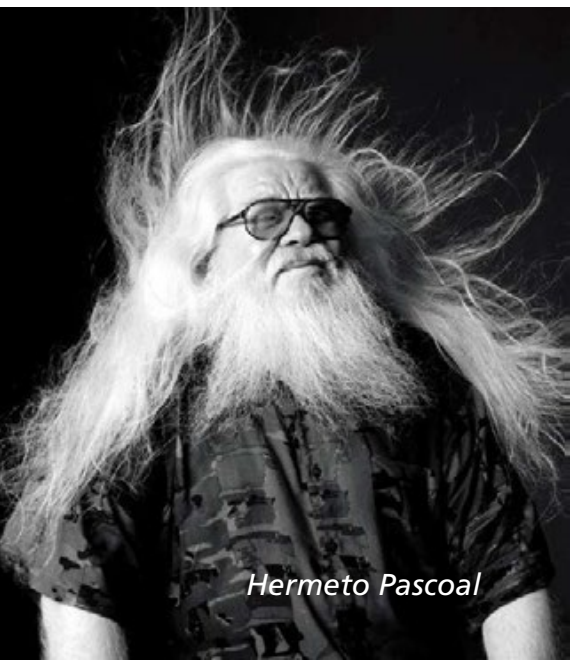

Hermeto Pascoal

Hermeto Pascoal
Post-bossagrootheid

Samen met North Sea Round Town verwelkomt LantarenVenster vooraanstaand componist en multi-instrumentalist Hermeto Pascoal (1936). Hij is een van die artiesten die een gehele muzikale ontwikkeling belichaamt. Zijn biografie leest als een muzikale geschiedenis die in Brazilië begint en uiteindelijk de hele wereld omvat. Een heuse grootheid van de Braziliaanse post-bossajazz. Pascoal bereikt op 22 juni 2016 de respectabele leeftijd van tachtig jaar. Gaat hem dus nu nog zien, in LantarenVenster Rotterdam op 7 juli aanstaande. Lezers van Jazzism krijgen korting via de link op lantarenvenster.nl (actiecode *JazzismHermeto*): geen € 24,- maar € 20,-!

Me Dunkt

Hedendaagse Jazzbespiegelingen van Tim Sprangers

Zomerse concertavonden

Zomer! Dat betekent festivaltijd. Eén- of meerdaagse festivals met vaak uiteenlopende muziek en dus voor ieder wat wils. Elk festival heeft zijn eigen charme: het eindeloos lopen tussen de zovele zalen, de uitstekende horeca of de altijd zo gemoedelijke sfeer. Inhoudelijk zijn ze vaak breed georiënteerd, hoewel je soms een bepaalde focus proeft: op experiment, soul, wereldmuziek of op elektronica gefundeerde acts. Toch is er begin september opluchting als de zomer er weer op zit. Want vermoeiend zijn ze ook, die festivaldagen. Je stuit op verrassende geluiden, maar misschien nog meer op teleurstellingen. Het zijn lange sessies met een uur of tien muziek en wat hamburgers tussendoor. Daarbij: gratis of goedkope evenementen zijn er wel, maar voor veel andere moet je flink lappen.
Ik hoor het vaak van muzikanten én van publiek: de behoefte in de zomer aan een reguliere programmering. Gewoon, een avondlijk concertje in juli. Ja, er zijn mensen en muzikanten op vakantie (of op tour), maar het grootste deel aan watertandende muziekliefhebbers zit thuis. Te popelen om te spelen of te luisteren. Daarnaast is er een grote groep mensen die niets moet hebben van de festivaldrukte en de ratjetoe aan muziek.
Waarom gooien veel podia zo rigoureus hun deuren dicht in de zomer? Kost het te veel moeite om af en toe een concert te organiseren? Moet het personeel zich opladen voor een nieuw seizoen? Muzikanten en luisteraars snakken naar zomerzwoele avonden met mooie muziek. Een gat in de markt, me dunkt.

Foto: Joe Del Tufo

Steven Wilson

“Muziek daagt niet langer uit”

Steven Wilson zeurt. "Mooi, de kop boven het artikel is er!" De Britse muzikant, bekend van Porcupine Tree maar nu al jaren solo, is in een coöperatieve bui. Hij denkt graag even met de *Jazzism*-verslaggever mee. We zijn in Groningen, het is winter in de stad en zojuist zijn we beiden naar de intrigerende tentoonstelling *David Bowie Is* geweest. Het museumbezoek heeft hem met gemengde gevoelens vervuld.

"Het was geweldig, maar het deprimeert me ook. Natuurlijk, David Bowie was een grootheid en beslist een voorbeeld voor mij, maar de tentoonstelling herinnert me ook aan het feit dat de hoogtijdagen van de popmuziek ver achter ons liggen. The Beatles en Bowie waren actief in cinema, toneel, literatuur en muziek, en toch waren ze ook mainstream artiesten. Die combinatie is tegenwoordig onmogelijk. Popmuziek is niet meer in staat de jeugd te mobiliseren, biedt geen garantie meer voor innovatie. Het probleem is dat muziek geen aanstichter meer is van een serieus debat. Popmusici, of je nou Kanye West neemt of Lady Gaga, promoten louter stompzinnigheid of een bepaald merk sportschoenen. Muziek daagt niet langer uit tot een serieus gesprek van enige diepgang. De laatste keer dat muziek enige impact had, was toen hiphop aan de horizon verscheen, of in de begindagen van de elektronische muziek. Het is een bitterzoete constatering, maar ik ben een realist. Met de dood van David Bowie is een hoofdstuk afgesloten. De dagen van de popmuziek zijn voorbij, we zijn beland in een digitale wereld waarin muziek louter content is. Dat is jammer voor mij als muzikant, maar dit zijn de dagen van Adele en Coldplay. De tijd van de werkelijke magie van de muziek is voorbij."

Tussendoortje

Dat was het zeurgedeelte, en het moest er even uit. Voor het overige is Wilson - lang haar, studentikoos brilletje, tikje nerdy - prima te spreken. Zijn tour langs middelgrote zalen overal ter wereld loopt uitstekend en hij heeft een paar flinke shows op de komende zomerfestivals in de agenda, waaronder op 9 juli op het North Sea Jazz Festival. Afgelopen winter verscheen *4 ½*, goed beschouwd een tussendoortje, maar inhoudelijk gezien een plaat met zes tracks - waaronder één live - die een volwaardige plaats inneemt in het inmiddels imposante oeuvre van de in 1967 in Kingston Upon Thames geboren musicus. Vier tracks op *4 ½* zijn afkomstig van de sessies voor het veelgeprezen album *Hand.Cannot.Erase.* uit maart 2015. Wilson vertelt daarop over de mysterieuze dood van een jonge, mooie Londense vrouw die onder nimmer opgehelderde omstandigheden aan haar eind kwam, omgeven door onbezorgde kerstcadeaus. Een heus conceptalbum, dat de grenzen van de zogeheten 'prog' ver overschrijdt en meer als een volwassen popalbum kan worden omschreven, waarin invloeden uit jazz, folk en rock nooit ver weg zijn. Op het album staat ook nog een track die dateert van 2013, toen Wilson *The Raven That Refused To Sing (And Other Stories)* uitbracht. Slottrack *Don't Hate Me* is zelfs afkomstig van de band Porcupine Tree, die het nummer in 1999 uitbracht op het album *Stupid Dream*. Op *4 ½* is het te vinden in een meeslepende liveversie waaraan de Israëlische Ninet Tayeb gepassioneerde vocalen toevoegt. "Ik had geen enkele bedenking om *4 ½* zo uit te geven. De songs zijn goed, ik ben er trots op. Het paste perfect in de periode tussen de *Hand.Cannot.Erase*-sessies en de nieuwe plaat, waarvoor de voorbereidingen dit jaar beginnen.

> "**Kanye West** en **Lady Gaga** promoten louter stompzinnigheid"

Dat is ook iets wat ik mis uit het verleden: artiesten brachten vroeger met gemak twee albums per jaar uit! Ze zijn bang om risico's te nemen! De fans zijn gefascineerd, dat hebben ze me al laten weten. En ook al is het ene album van een iets mindere kwaliteit dan het andere, als je werkelijk geïnteresseerd bent in een artiest, dan maakt dat toch niet uit? Mijn fans zeggen dat ze het spannend vinden, die constante stroom aan muziek die ik uitbreng. En bovendien, ik heb geen platenmaatschappij die zegt wat ik moet doen, en al deed die dat wel, dan luisterde ik toch niet."

Vooruit

Want dat moet erbij gezegd worden, er zijn weinig artiesten die zo'n output hebben als de Brit. Naast zijn reguliere solowerk dat via Kscope Records (ook label voor onder meer Aviv Geffen en Jethro Tulls Ian Anderson) verschijnt, lanceert hij via zijn website liveopnames en heruitgaves van al zijn oudere werk, al dan niet voorzien van minder bekende tracks. Daarnaast verricht Wilson hand- en spandiensten voor mensen als Anja Garbarek, Dream Theater en progmetalband Opeth, remixte hij de *back catalog* van King Crimson en schrijft hij recensies voor onder meer *Rolling Stone*.
"Helaas ben ik behept met een behoorlijk arbeidsethos, ik maak veel muziek en ik wil graag dat die verspreid wordt. Soms is dat weleens frustrerend, soms zou ik weleens wat support van de mainstream media willen krijgen, maar ik vrees dat dat er niet inzit. Die zijn nogal conservatief. Maar goed, na deze tour ga ik weer opgewekt verder met de opvolger van *Hand.Cannot.Erase.* Die moet in 2017 verschijnen. Een artiest moet zichzelf voortdurend opnieuw uitvinden, daarvan ben ik overtuigd. Toen ik jong was, luisterde ik op een gegeven moment naar Eric Dolphy, Albert Ayler en Coltrane. Ik snapte maar niet wat ze deden, ik vond het niks. Tot ik doorkreeg dat wat zij deden intens en integer was. Ze geloofden heilig in zichzelf. Een mens moet vooruit. Dat is mijn streven. En of Porcupine Tree ooit nog bijeenkomt? Die vraag is hiermee wel beantwoord."

Dietmar Terpstra

Edison Jazz/World 2016 in Rotterdam

Op vrijdagavond 24 juni aanstaande worden de Edisons Jazz/World uitgereikt in het Nieuwe Luxor Theater in Rotterdam. De uitreiking vindt plaats tijdens een muzikaal programma dat gepresenteerd wordt door theater- en televisiemaker, schrijver, maar vooral ook jazzliefhebber Wilfried de Jong. Edison Jazz/World is - tijdens inJazz, het grootste Nederlandse showcase- en netwerkevenement voor de jazz in Nederland - de aftrap van het 'fringe' festival North Sea Round Town, dat in de aanloop naar het North Sea Jazz Festival plaatsvindt.

Inmiddels zijn de winnaars bekend en een aantal daarvan treedt op met 'Oeuvreprijswinnaar' het Metropole Orkest onder leiding van honorair dirigent Vince Mendoza. In ieder geval is de winnaar 'Jazz Vocaal', de Amerikaanse Cécile McLorin Salvant, aanwezig om de Edison in ontvangst te nemen en natuurlijk om te laten horen dat dit welverdiend is. Ook talent van eigen bodem, Yuri Honing en zijn Acoustic Quartet, treden op en ook zij krijgen het felbegeerde beeldje. Wie de Edison Jazzism Publieksprijs mee gaat nemen, blijft nog even een verrassing…
Kaarten zijn verkrijgbaar en te bestellen via het ticketbureau van Luxor Theater Rotterdam, 010 - 484 33 33 of luxortheater.nl

Winnaars 2016

Foto: Hans van der Woerd

Oeuvreprijs: Metropole Orkest
"De veelzijdigheid, het enorme oeuvre, de prachtige samenwerking met vele grootheden en hun buitengewone performance maakt dat ze deze prijs verdienen als geen ander."

Jazz Internationaal: Charlie Haden & Gonzalo Rubalcaba - *Tokyo Adagio*
"Prachtige selectie van songs van een viertal intieme liveoptredens in Tokyo, met gracieus en doorvoeld samenspel van twee grootheden in de jazz, waarbij elke gespeelde noot raak is."

World: Marcus Miller - *Afrodeezia*
"Het is de virtuoze basgitarist Marcus Miller, een van de beteren aller tijden, op zijn jongste album wederom gelukt zijn grenzen te verleggen."

Soul: D'Angelo - *Black Messiah*
"Na een lange periode van stilte, waarin velen de hoop eerlijk gezegd al op hadden gegeven, sloeg de man uit Richmond, Virginia keihard terug met dit ijzersterke, moddervette album."

Het document: Boy Edgar - *Boy's Big Band Return*
"Veel jarenzestigjazz is met deze uitgave een stuk verder gearchiveerd én zal naast de liefhebber ook nieuwe generaties jazzmusici inspireren."

MET OPTREDENS VAN:

Jazz Vocaal: Cécile McLorin Salvant - *For One To Love*
"De Amerikaanse Cécile McLorin Salvant is misschien wel de jazzzangeres van dit moment. In elk geval een van de meest interessante, met haar geweldige techniek en tegelijkertijd het vermogen de luisteraars diep te raken."

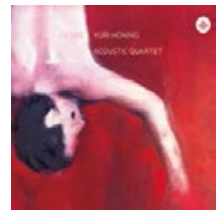

Jazz Nationaal: Yuri Honing Acoustic *Quartet - Desire*
"In acht composities van ook componist Yuri Honing worden allemaal verschillende verlangens uitgebeeld in prachtige, verrassende en soms verstilde klankpaletten, met als gemene deler: het verlangen om de allermooiste muziek te maken."

ONS IDEE VAN LUXE

Laat u verrassen door de krachtige, zelfverzekerde uitstraling van de nieuwe Volvo XC90. De veiligste SUV ooit getest biedt plaats aan maar liefst 7 passagiers. En het riante 9 inch touchscreen is intuïtief te bedienen. Wat u nog meer kunt verwachten? De T8 Twin Engine (plug-in hybrid), met maar 15% bijtelling, biedt u maximale prestaties en de mogelijkheid tot volledig elektrisch rijden. Ons idee van luxe.

VOLVO XC90
VANAF **€ 69.495** | LEASE VANAF **€ 1.015 P.M.**

KIJK OP VOLVOCARS.NL EN GA NAAR DE VOLVO-DEALER VOOR EEN PROEFRIT

vanaf 15% bijtelling

Volvo XC90 v.a. € 69.495 en Volvo XC90 T8 Twin Engine v.a. € 78.495 incl. 21% btw en bpm. Raadpleeg voor additionele kosten de verkoopvoorwaarden op www.volvocars.nl. Volvo XC90 leasen v.a. € 1.015 p.m. en Volvo XC90 T8 Twin Engine leasen v.a. € 1.125, excl. btw en brandstof, o.b.v. Full Operational Lease, 60 mnd, 15.000 km p.j., Volvo Car Lease: 020-65 873 10 (kantooruren). Wijzigingen voorbehouden. Gem. verbruik: 2,1 – 8,0 l/100 km (47,6 – 12,5 km/l), gem. CO_2-uitstoot resp. 49 - 186 g/km.

Foto: Studio Rio Zertuche

Eefje de Visser

"Wij doseren allemaal"

Voor Eefje de Visser is 2016 een topjaar. Haar album *Nachtlicht* werd uitstekend ontvangen, haar clubtour was nagenoeg uitverkocht en deze zomer mag ze aantreden op Gent Jazz. Kers op de taart is de afsluitende show in het Amsterdamse Carré.

De dertig jaar geleden in Voorburg geboren Eefje de Visser kan haar lol niet op. Ze is weliswaar snipverkouden, maar dat kan haar even niet deren. "Ik mocht al niet klagen, maar *Nachtlicht* voelt als een nieuwe start en extra boost. Ik ben tekstueel de diepte ingegaan en de band heeft meer elektronica gebruikt. Het was toch even afwachten hoe iedereen daarop zou reageren, maar de respons is overweldigend. We hebben ons daarna weleens hardop afgevraagd wat we stiekem heel graag nog zouden willen doen. Dat was dus in Carré optreden. Ik wil niet arrogant overkomen, maar ik denk wel dat dat bij ons past. Het is echt fantastisch dat we dat mogen bewijzen."

Vrijheid pakken

Het geheim achter het succes zit volgens Eefje in de combinatie dat haar liedjes Nederlandstalig zijn en dat ze totaal anders klinken dan die van alle andere Nederlandstalige artiesten. "Ik probeer steeds nieuwe dingen binnen mijn eigen stijl en haal vooral veel inspiratie uit Engelstalige muziek. Ik wil niet te veel maniertjes. De muziek is vaak eerder af dan de tekst. De woorden laten zich soms moeilijk inpassen. Mijn fantasie zou geremd kunnen worden als ik me aan de melodielijnen houd. Dat wil ik niet. Als de tekst niet past, ga ik daar dus overheen. Ik vind dat je die vrijheid mag nemen. Vaak hoor ik dat dat mijn werk zo origineel maakt. Het lijkt baanbrekend, maar dat is het niet. De band Unknown Mortal Orchestra doet dat bijvoorbeeld ook vaak." Het kostte de band enig puzzelwerk om de nieuwe liedjes te vertalen naar het podium. "Het begon met partijen verdelen. We vroegen ons daarbij altijd af wat er weg te laten was en wie welke sample deed. Een aantal bandleden is multi-inzetbaar. Met ons vijven paste het uiteindelijk allemaal precies goed in elkaar. De kracht van de band zit in het feit dat niet altijd alles wordt volgespeeld. Jacob van de Water is geen gitarist die de gitarist wil uithangen. Anderen willen vaak op spiergeheugen spelen. Jacob is superminimalistisch. Dat geeft lucht. Hij luistert goed en speelt alleen het hoognodige. Jacob produceerde met mij ook het album. Ik denk dat het helpt om de producer binnen de band te hebben. Producers luisteren anders dan instrumentalisten. Ze zijn bezig met het hele plaatje. Wij doseren allemaal. Het is afgewogen. Alleen onze bassist improviseert. Dat geeft er dan weer wat extra jeu aan, zodat het ook weer niet te keurig wordt."

> "De muziek is vaak **eerder af** dan de tekst"

Spanningsboog

Eefje de Visser is relaxed, maar laat als componist/bandleider/frontlady niets aan het toeval over. "Het is waar dat we over alles nadenken. Klank, licht, kleding, alles. We kiezen ook de setlist heel zorgvuldig. Dat is zo belangrijk voor de spanningsboog. Hoe trek je het publiek in het verhaal en hoe kun je ze daar dan ook in laten? Ik heb een aandachtig publiek. Ik was voor de tour een beetje huiverig. De muziek wordt breder opgepikt en dat betekent grotere podia en meer mensen. Maar ik wil ook aandacht voor de kleinere, rustigere liedjes. Het was nog steeds overal muisstil. De magie was er nog steeds. Voor de festivals stellen we een andere setlist samen. Ook voor Gent Jazz. Daar gaan we weer nieuwe dingen uitproberen. Het is een heel verschil of mensen speciaal voor jou een kaartje kopen en de liedjes kennen of dat er ook mensen staan die wellicht naar anderen komen kijken en jouw muziek nog niet kennen. Festivals hebben dus een andere spanningsboog nodig."
Oudere liedjes krijgen van Eefje niet zelden een nieuw leven. Ze worden aangepast aan de rest van de set. "Ik wil dat de sfeer gelijk blijft. Ook voor de clubtour hebben we liedjes opnieuw bewerkt. De zwoelheid mocht niet door iets lomps onderbroken worden. Mijn drie albums klonken steeds wat anders. Debuut *De Koek* stamt bijna uit een andere tijd. De helft ervan bestaat nog uit 'duidelijke liedjes', in de rest ben ik al meer met de Nederlandse taal gaan spelen. Het tweede album *Het Is* vormde een keerpunt. Dat is een trage, minimalistische plaat vol mysterie. Voor *Nachtlicht* ben ik dan weer overal dieper ingedoken. Die heeft muzikaal meer om het lijf en er is meer visie. Dat maakt het een meer extravert album." Eefje de Visser woont sinds kort half in België. Ze is daar minstens zo populair als in Nederland. "Opvallend is dat ik in België nooit uit hoef te leggen waar mijn teksten over gaan. In Nederland hebben ze behoefte aan begrijpbaarheid. Niet alles is echter kant-en-klaar. Er zijn genoeg vaagheden in het leven. Ieder mens heeft onaffe, maffe, onlogische kanten. In zijn slaap bijvoorbeeld. Als je die in een tekst stopt, word je al snel artistiek gevonden."

Willem Jongeneelen

Port of Rotterdam north sea Jazz 08·09·10 JULI '16

Jasper van 't Hof

"Jazz is een manier van leven"

Pianist/toetsenist Jasper van 't Hof is een van de Nederlandse jazzmusici die in het buitenland hoog gewaardeerd wordt. Zijn nieuwe, akoestische plaat *No Hard Shoulder* is nu uit. Op het North Sea Jazz Festival speelt Van 't Hof samen met Tineke Postma.

Jasper van 't Hof is jazzmuzikant. Kan ook niet anders, want als elfjarige mocht hij in de Gouden Pollepel te Enschede aanzitten bij het diner van Louis Armstrong en zijn band. Er zijn slechtere manieren om met het vak kennis te maken. Van 't Hof: "Kijk, het beroep 'jazzmuzikant' is sowieso niet erkend. Als je naar het stadhuis gaat en je zegt dat je jazzmuzikant bent, komt dat niet in je paspoort. Het is een manier van leven, dat is het! En ik ga ermee door tot ik dood neerval. Daar kom ik meer en meer achter. Je lééft jazzmuziek. Dat heb ik godzijdank kunnen doen in een periode waarin jazz deel was van de kunstsector in het algemeen. Daarbinnen functioneerde je dan als deel van een hele kleine familie in een grote wereld. Op maandag in Rome en 's woensdags in Stockholm. De jaren zeventig en tachtig waren heel roerig voor mij."

"Ik vind bijvoorbeeld dat **Maria Callas** de blues heeft"

Cesar

"Ik heb door mijn verblijf in die scene ondervonden dat in een jazzleven alle deuren openstaan. Ik kan me geen kunstsoort voorstellen die interessanter is dan het jazzleven, in zeer brede zin. Het genot om bijvoorbeeld met Cesar Zuiderwijk te werken. Als je het over drummen hebt, dan zit hij bij de top. Ik kan me geen betere drummer bedenken dan Cesar – voor die muzieksoort dan. Toch merkwaardig, zitten we voor een jazzblad te praten over Golden Earring. Zo'n heerlijk leven, het jazzleven. En je mag veel meer dan als classicus. Nee, Paul Witteman zal dat niet beamen, maar die man heeft geen inzicht. Ik vind bijvoorbeeld dat Maria Callas de blues heeft, maar dat zal Witteman nooit begrijpen. De schreeuw in die vrouw, dat is de vlam."

Oneerlijk

"Mijn nieuwe cd? Het is eigenlijk het verhaal van: wat heb ik in ons land allemaal al gedaan. Bijvoorbeeld samen met saxofonist Dick de Graaf, met wie ik in 1992 ook op de cd *Get Down* al heb gespeeld. Het werd vervolgens een fantastische tournee, maar toen werd ik weer geconfronteerd met het Nederlandse subsidiesysteem. We kwamen in een Rotterdamse club en ze hingen er met armen en benen uit, maar op de poster stond dan ook: entree gratis. Ja, ik werd toen betaald door een subsidiesysteem in Amsterdam, maar zo bouw je natuurlijk geen markt op. Het wordt op die manier oneerlijke concurrentie als je niet in de kaartenbak van zo'n fonds staat. Zo werd er eens een contract in Boedapest afgezegd, want ze konden de andere Nederlanders gratis krijgen. Budgetten, daar hadden mijn toenmalige collega's nooit van gehoord. Maar over de nieuwe generatie ben ik heel enthousiast. Die generatie is de toekomst van de Nederlandse jazz. En ze nemen een Europese toppositie in. Zo hoorde ik in Polen het trio van gitarist Jesse van Ruller. God, wat een genot!"

Coen de Jonge

Foto: Dirk Schelpmeier

NORTH SEA JAZZ CLUB AMSTERDAM

GROTE ARTIESTEN IN EEN KLEINE SETTING

11 JUN	TRIBUTE TO DISCO
17 JUN	NICOLE CONTE COMBO FEAT. ZARA MCFARLANE
24 JUN	TOON ROOS & FRIENDS CELEBRATING LIFE
25 JUN	THE SOUND OF SÉRGIO MENDES
26 JUN	SHAYNA STEELE
30 JUN	DEWOLFF
1 JUL	FRIDAY NIGHT OUT: THE FRESH CUTS MET KARSU, MICHELLE DAVID, BROWN HILL E.A.
24 JUL	TUCK & PATTI
28 JUL	BOBBY RUSH
1 SEP	TOM BROWNE
2 SEP	FRIDAY NIGHT OUT: THE FRESH CUTS MET ERIC VLOEIMANS E.A.
8 SEP	NEW COOL COLLECTIVE & MATT BIANCO (MARK REILLY)
16 OKT	IAN SIEGAL
26 OKT	RAUL MIDÓN
28 OKT	NIK WEST
5 NOV	NARADA MICHAEL WALDEN
6 NOV	ANDREW ROACHFORD

VOOR MEER INFO EN TICKETS
NORTHSEAJAZZCLUB.COM
WESTERGASFABRIEK AMSTERDAM

north sea jazz Club

BIMHUIS

JAZZ / WORLD / IMPRO

WWW.BIMHUIS.NL

ZA 11 JUN FLY: MARK TURNER, JEFF BALLARD, LARRY GRENADIER
DO 16 JUN IZALINE CALISTER
VR 17 JUN PUMPORGAN
ZA 18 JUN ROBERTA SÁ
ZO 19 JUN PASCAL GALLOIS (HOLLAND FESTIVAL)
MA 20 JUN TANYA TAGAQ (HOLLAND FESTIVAL)
DO 23 JUN SPOKEN BEAT NIGHT
VR 24 JUN PANDIT VISHWA MOHAN BHATT
ZA 25 JUN IDENTIKIT
MA 27 JUN KONRAD KOSELLECK BIG BAND
VR 1 JUL CELANO/BAGGIANI GROUP 10 JAAR! FEAT. MOORE, BADENHORST, VAN DER FEEN
ZA 2 JUL ORCHESTRE LES MANGELEPA
DO 7 JUL JORIS ROELOFS
VR 8 JUL CHES SMITH / CRAIG TABORN / MAT MANERI
ZA 9 JUL RODA DE SAMBA
DO 14 JUL CYRILLE AIMÉE
VR 15 JUL CARLA BLEY 'TRIOS'
ZA 16 JUL JAZZFEST AMSTERDAM SUMMER SPECIAL
DO 4 AUG DEKMANTEL FESTIVAL
VR 2 SEP FRANK VAN BOMMEL QUINTET
ZA 3 SEP DAVID KWEKSILBER BIG BAND
VR 9 SEP A NIGHT IN TEL AVIV
VR 9 SEP COLIN STETSON PLAYS GÓRECKI
ZA 10 SEP DOMINIC J MARSHALL TRIO
VR 23 SEP PETER BRÖTZMANN DUO'S
ZA 24 SEP BURRELL / BAARS / HENNEMAN
WO 28 SEP CARTE BLANCHE ZIV TAUBENFELD
DO 29 SEP KURT ROSENWINKEL TRIO
VR 30 SEP VANBINSBERGEN PLAYSTATION

VOLLEDIGE AGENDA OP WWW.BIMHUIS.NL

Joe Bonamassa

“Ik hou van hopeloze blues”

De laatste jaren heeft Joe Bonamassa zich opgewerkt tot de grootste ster in het huidige bluescircuit. Op zijn nieuwe album *Blues Of Desperation* volgt hij zijn eigen pad. Hij is dan ook een graag geziene gast op het North Sea Jazz Festival.

Bonamassa een workaholic noemenis een cliché. De man toert onafgebroken en brengt bijna elk jaar een nieuw studioalbum uit. *Blues Of Desperation* staat vol songs die door Bonamassa - meestal in samenwerking met andere componisten - zijn geschreven. Het heeft een tijdje geduurd voordat hij overstag ging om niet meer te coveren. “Ik wilde met dit album de lijn doorzetten van *Different Shades Of Blue*, mijn voorlaatste plaat. Dat was mijn tweede album waarop alleen songs stonden die ik alleen of samen met anderen had geschreven. Ik had het dus eerder gedaan, maar dat beviel toen niet. Door de plaat *So, It’s Like That* (2002, red.) ben ik een beetje weggelopen van dat idee. Mijn zelfvertrouwen als songschrijver liep een deuk op. Drie jaar geleden heb ik samen met mijn producer Kevin Shirley besloten om het toch weer eens te proberen en dat werd *Different Shades Of Blue*. Ik was erg blij met het resultaat, maar wist dat het nog beter kon.”

Uitgewerkte ideeën

Bonamassa liet in het verleden vaak merken dat hij het samenwerken met songwriters moeilijk vond. Die visie heeft hij nu bijgesteld. “Nu vind ik het juist heerlijk om met andere mensen te werken. Ik heb ook deels met dezelfde mensen geschreven die meededen aan de vorige plaat. Met Tom Hambridge componeerde ik *Mountain Climbing*. Daarnaast kon ik weer werken met de geweldige James House, samenwerken met hem gaat razendsnel en erg gemakkelijk. *No Place For The Lonely* schreef ik met Gary Nicholson en de andere nummers componeerde ik alleen of met Jerry Flowers en Jeffrey Steele. Het grote verschil met voorheen is dat mijn ideeën tegenwoordig veel beter zijn uitgewerkt. Vroeger kwam ik met vage schetsen binnen en liet de componisten en muzikanten daar wat van maken. Dit keer heb ik zelfs een paar dingen geschreven in de studio. Iets wat ik nooit doe. Ik heb namelijk een grote fobie. Ik haat het als mensen op mij moeten wachten, echt verschrikkelijk.”
Wat dat betreft blijft Bonamassa vrij conservatief in zijn werkwijze. “Er zijn bands en muzikanten die hele albums in de studio schrijven, maar ik kom uit een omgeving waar we het met tienduizend dollar moeten doen en dus in vier dagen een hele plaat opnemen. Mijn budget is tegenwoordig wel groter, maar nog steeds neem ik een album binnen een week op. Als je goed voorbereid bent, is langer gewoon niet nodig. Ook nu heb ik in één dag twee of drie songs volledig ingespeeld met mijn band. Kijk, ik werk met werkelijk geweldige muzikanten, anders kun je zoiets niet doen. Mijn toetsenman Reese Wynans (ex-Stevie Ray Vaughan, red.) en mijn drummer Anton Fig zijn van die mannen die het er vaak in één opnametake opzetten. Ook Greg Morrow, de bekendste studiodrummer van Amerika op het gebied van country, doet mee en kan dat als geen ander, hij is immers niets anders gewend.”

Eigen stijl gevonden

Blues Of Desperation is wederom uitgekomen op het Nederlandse Mascot Records. De samenwerking tussen Bonamassa en Mascot-baas Ed van Zijl lijkt niet stuk te kunnen. “Het werken met Mascot is geweldig, ik heb daar enorm veel geluk mee. Terwijl overal platenzaken dichtgaan en er steeds minder wordt verkocht, lukt het mij om juist steeds meer albums te verkopen. Onze verkoop-aantallen zijn niet te vergelijken met wat iemand zoals Adele doet, maar we groeien wel. Ik zie dat als een bewijs dat mijn fanbase heel trouw is en nog steeds groeit. We werken er ook keihard aan en ons Nederlandse label is daar geweldig in. De vinylrelease van het nieuwe album ziet er geweldig uit en het boekje is perfect gemaakt. Alles wat wij verdienen met de verkoop investeren wij in het volgende product.” Muzikaal gezien lijkt Bonamassa zijn eigen stijl volledig te hebben gevonden. “Ik ben altijd al een fan geweest van *desperate* blues. Het gevoel dat je met je rug tegen de muur staat, alsof je constant uit die put moet klimmen. Wat dat precies is, kan ik niet definiëren, maar het voelt alsof je constant een enorme berg moet beklimmen. Het komt het dichtst bij de muziek waar ik mee opgroeide.” De gitarist vind zichzelf overigens geen raspessimist, maar kijkt wel met enige angst naar de toekomst van de bluesmuziek. “Ik speel al bijna 35 jaar gitaar. Maar als ik al bij de start van mijn carrière had geweten wat ik nu weet, was ik er nooit aan begonnen. Toen ik met dit avontuur begon, was een loopbaan in de muziek nog wel kansrijk. Dan begon je in een zaaltje met veertig mensen en de volgende keer zaten er weer wat meer. Langzaam breidde het zich uit, maar die tijden zijn voorbij. Mensen geven tegenwoordig liever hun geld uit aan een concertkaartje voor een Led Zeppelin-tributeband, dan dat ze een band bezoeken die originele muziek speelt. Ik kan nu in de grote theaters spelen, maar jonge bands en muzikanten met eigen werk krijgen niet eens meer de kans om in clubs te spelen.”

Jean-Paul Heck

"Als ik bij **de start van mijn carrière** had geweten wat ik nu weet, was ik er nooit aan begonnen"

Foto: Rick Gould

Laura Mvula

“Fela Kuti is een onuitputtelijke bron”

Met haar tweede album *The Dreaming Room* is Laura Mvula in volle glorie terug. Het is net als haar debuut *Sing To The Moon* een album vol ingenieuze, rijk gearrangeerde jazzy popsongs die in combinatie met haar prachtstem alle aandacht verdienen. Tijdens een korte Britse tour spreken we Mvula op de late middag, vlak voor haar optreden in Glasgow.

Tekst: **Dick Hovenga**

Het debuutalbum van Laura Mvula *Sing To The Moon* werd destijds bijzonder goed ontvangen. Laura Mvula: “Het voelt zo vreemd dat je een album maakt dat daarna zo veel impact op mensen blijkt te hebben. Naast dat er ontzettend veel mensen het album kochten (er werden anderhalf miljoen exemplaren van verkocht, red.) en fan werden, kreeg ik ook volledig onverwacht reacties van muzikanten die ik ongelooflijk bewonder, zoals van Esperanza Spalding, Jill Scott, Erykah Badu en zelfs van Prince. Iets waar ik, met diens onverwachte overlijden in gedachten, helemaal supertrots op ben. Ik kreeg ook gelijk heel veel aanvragen om met anderen samen te werken, maar het gros moest ik vanwege tijdgebrek afslaan. Dat deed ik natuurlijk niet bij Snarky Puppy, de band die ik zeer bewonder.” Een versie van de *Sing To The Moon*-titeltrack is te vinden op hun album *Family Dinner Volume 2.*
“Met *The Dreaming Room* zijn we bijna anderhalf jaar bezig geweest”, vertelt Mvula. “Ik had veel ideeën voor nieuwe songs al wel klaar in mijn hoofd, maar het zoeken naar de juiste basis - bepaalde sounds van drums en andere instrumenten voor de juiste klankkleur - nam heel veel tijd in beslag. Voor iemand die zo weinig geduld heeft als ik was dat slopend en flink frustrerend. Het voelde alsof ik voor de eerste keer een echt album maakte. Waarschijnlijk komt het omdat ik een album wilde maken dat zeker zo goed zou zijn als *Sing To The Moon*. Met het grotere budget dat we tot onze beschikking hadden, was het mogelijk voor veel nummers een heel orkest (London Symphonic Orchestra, red.) te gebruiken. Dat was echt geweldig.”

Stevigere ritmes

“Het werken met grootheden is voor mij nog iets zeer onnatuurlijks. Ik wilde bijvoorbeeld heel graag dat mijn grote held John Scofield op mijn nieuwe album zou meespelen. Toen hij de studio binnenkwam, was ik *starstruck* en kon ik niets meer uitbrengen. Ik vroeg Troy hem te vertellen wat hij voor de track *Overcome* moest spelen, maar dat werkte natuurlijk niet. Het duurde echt even voordat ik achter mijn toetsenbord ging zitten en het hem uitlegde. Toen dat niet lukte, zong ik hem voor wat ik wilde en hij pikte het gelijk op met een geweldige gitaarlijn. Hij had de essentie van de song exact te pakken. Dat Nile Rodgers, die ik al wat langer ken, daarna juist die gitaarlijn eruitpikte, was gezien de timing en klank te verwachten. Wel heel spannend trouwens om die song zo

"Ik had veel **ideeën voor nieuwe songs** al wel klaar in mijn hoofd"

ROBECO SUMMER NIGHTS 2016

4TH OF JULY

Stefano Bollani,
Jazz Orchestra of the
Concertgebouw

04 JULI

© Valentina Cenni

TRIBUTE TO RITA REYS

Fay Claassen,
Trio Peter Beets,
Jazz Orchestra of the
Concertgebouw e.a.

12 AUG

© John Abbott

© Jacinto Veldhoen

ERIC VLOEIMANS EN RAMÓN VALLE

in de Kleine Zaal

28 AUG

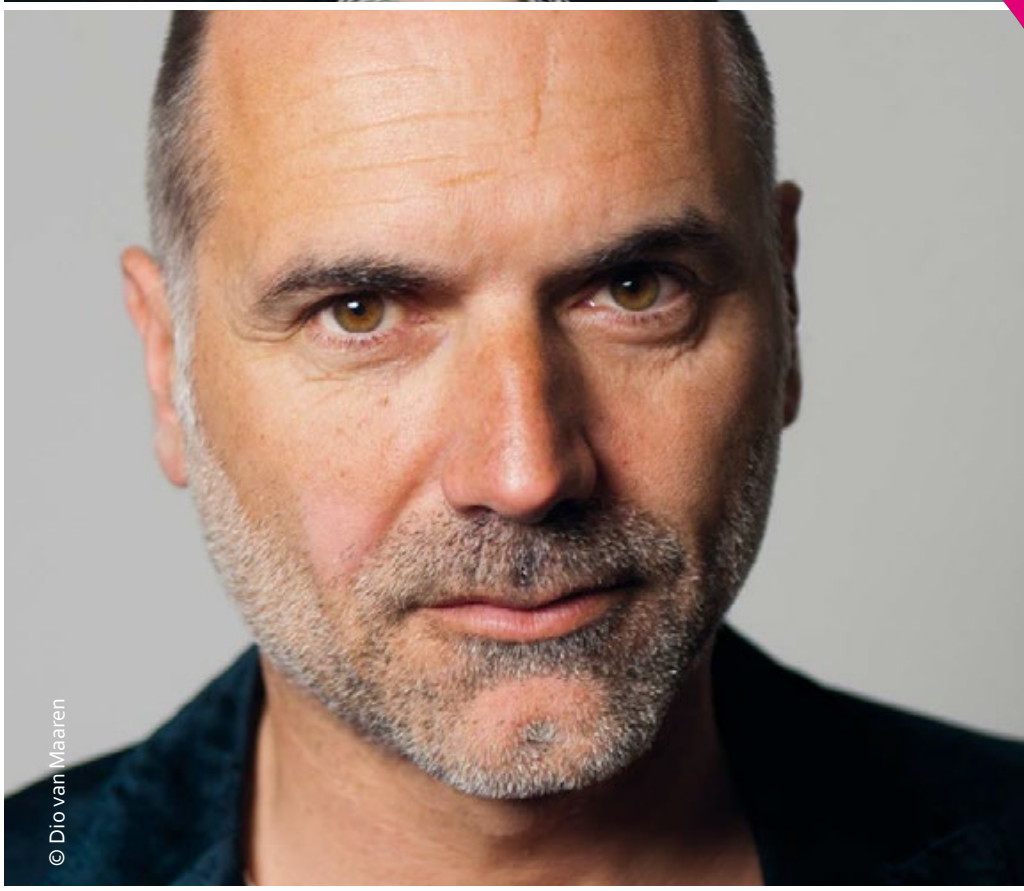
© Dio van Maaren

50 JAAR PET SOUNDS

Tribute to The Beach Boys
Diverse musici en
presentator Leo Blokhuis

25 JULI

BESTEL NU KAARTEN

ROBECO
The Investment Engineers

HET CONCERT GEBOUW

productioneel te horen groeien. *Overcome* was het allereerste nummer dat we voor *The Dreaming Room* opnamen en meteen een volledig andere track dan wat mensen van me gewend zijn. Ik wilde sowieso een album maken met een grotere diversiteit aan songs dan mijn op mijn debuutalbum. Vooral ook om live meer diversiteit te krijgen. *Sing To The Moon* was vooral een luisteralbum en met de nieuwe songs wil ik het publiek ook laten bewegen. Dus we moesten aan de slag met stevigere ritmes. Ik ben altijd al een enorme funk- en soulfan geweest en luister mijn hele leven al naar James Brown. Troy raadde me aan

"Toen John Scofield **de studio binnenkwam**, was ik *starstruck*"

ook eens goed naar iemand als Fela Kuti te luisteren en zijn manier van ritmegebruik en het opbouwen van songs te bestuderen. Op *Overcome*, maar ook op tracks als *Phenomonal Woman en Let Me Fall,* hoor je die invloed duidelijk terug. Die tracks draaien echt om de drums en het ritme. Pas na de opnames van die nieuwe, stevigere nummers ben ik ook songs gaan vastleggen die meer in het verlengde liggen van waar ik op basis van mijn debuut bekend mee ben geworden. Maar het ontdekken van de muziek van Fela Kuti bleek een onuitputtelijke bron, die ik nog veel verder zal gaan ontdekken."

Bewuster

De titel *The Dreaming Room* roept herinneringen op aan het album met het Metropole. "Klopt helemaal", lacht Mvula. "Ik was me er na het maken van het album in een georkestreerde versie bewust van dat ik het album met al die rijke arrangementen zo altijd had gedroomd. De arrangementen die Jules en zijn vrienden hadden gemaakt, lieten een nog grotere scherpzinnigheid horen dan ik op mijn album had gestopt. Ik heb altijd al over mijn muziek gedroomd en sinds de samenwerking met het Metropole ben ik me daar meer dan ooit van bewust. Vandaar de titel ook. Al die rare kwinkslagen in mijn muziek zitten in mijn dromen verstopt en komen er in het creatieve proces in de studio gewoonweg zo uitrollen. Het is gewoon een onderdeel van de muziek die ik wil maken. Muziek maken is echt zoals Prince het ooit zei: 'Ik maak muziek zoals ik het wil maken, zonder rekening te houden met wat mensen ervan gaan vinden.' Als je met je hart muziek maakt en niemand vindt het mooi, kun je jezelf niets kwalijk nemen. Die gedachte heeft me geholpen om dit nieuwe album te maken en heeft me uiteindelijk sterker gemaakt. Met teksten durfde ik ook meer te zeggen. Natuurlijk zijn er liefdesteksten, daar maak ik gewoonweg te veel voor mee, maar ik kijk ook om me heen en zie hoe de wereld

verandert. In deze wereld wordt steeds meer naar achtergrond en huidskleur gekeken. Ik ben me daar heel lang niet bewust van geweest, maar word daar opvallend genoeg steeds meer mee geconfronteerd. Vandaar ook dat ik een 'boze' song als *People* heb opgenomen. Dat nummer geeft het beste aan waar ik momenteel sta. Ik ben als zwart meisje opgegroeid in een blanke omgeving en heb me altijd aangepast, zonder me daar bewust van te zijn. Nu ik ouder word, ben ik - juist door alle veranderingen - op onderzoek uit. Ik luister niet alleen naar de muziek die uit Afrika afkomstig is, ik verdiep me nu ook optimaal in de cultuur. Spannend waar me dat muzikaal gezien naartoe gaat leiden. Op dit nieuwe album ben ik alweer een heel stuk verder gekomen. Ik volg mijn hart en zie waar de muziek me mee naartoe neemt." J

GENT JAZZ FESTIVAL

Daymé Arocena

De nieuwe stem van Cuba

De 24-jarige Cubaanse zangeres Daymé Arocena wordt gezien als de nieuwe stem van Cuba. Ze werd ontdekt door Havana Cultura's Gilles Peterson, die haar vorige jaar verschenen debuut *Nueva Era* produceerde.

Daymé zingt in het Spaans en het Engels en combineert heel makkelijk Afro-Cubaanse muziek, jazz en soul. Ze studeerde klassieke muziek, maar de Afro-Cubaanse Santería-religie is de sterkste invloed. Niet alleen op haar muziek, ook op haar verschijning. Ze treedt altijd op in witte kleding en met een witte tulband op haar hoofd. Wit is het symbool van Santería, dat het geloof van de Yoruba uit Nigeria verbindt met het katholicisme.

> "Ik hoop dat **Cubaanse muziek** de plek in de muziekwereld kan krijgen die zij verdient"

"Het is een deel van onze cultuur", vertelt de goedlachse zangeres. "Ik voel de invloed van Santería in alles wat ik doe, dus ook in mijn muziek."

Eerlijkheid

Op *Gods Of Yoruba*, de eerste track van de ep *One Takes*, zingt Daymé over de goden van de Yoruba, het volk dat door de Spanjaarden naar Cuba werd vervoerd. "Het is oorspronkelijk van Horace Silver. Een andere song, *African Sunshine*, is van Sun Ra", vertelt ze. De ideeën voor de ep ontstonden uit haar samenwerking met Gilles Peterson, die haar in 2008 ontdekte tijdens een feest in Havana. "Ik begon al heel jong te zingen tijdens buurtfeesten. Thuis hoorde ik zowel Cubaanse muziek als jazz. Mijn moeder en grootmoeder hielden van traditionele Cubaanse muziek en mijn vader draaide vooral jazz. Mijn voorbeelden zijn Billie Holiday en Ella Fitzgerald, maar een echte heldin is voor mij Nina Simone. Ik bewonder haar eerlijkheid. Dat is wat ik ook wil doen: zingen van binnenuit over wat je bezighoudt."

Scatten

Daymé's muziek kan zeker ook geassocieerd worden met die van meesterpianist Chucho Valdés. Net als voor hem is het voor Daymé geen probleem Afro-Cubaanse muziek en jazz te combineren. Ze is zich zeer bewust van de Afrikaanse oorsprong van beide genres, maar componeert niet met het doel beide genres te mixen. "Ik denk daar niet over na, het gebeurt gewoon. De inspiratie komt vanzelf. Die kan Afro-Cubaans zijn, maar ook jazz, soul of pop. Jazz betekent voor mij vrijheid. Ik hou ervan te scatten, op die manier kan ik mezelf ook uiten. Ik open mezelf naar de wereld. Wat er speelt in mij komt dan naar buiten." Daymé zegt zich ook te laten beïnvloeden door de reizen die ze maakt. "Zo krijg ik nieuwe informatie. Dat is voor Cubanen hard nodig. Cubaanse musici zijn op zoek naar nieuwe informatie. Er is zo veel muzikaal talent op Cuba, maar wat we nodig hebben is een goede muziekindustrie. Dan kunnen we onze muziek verder ontwikkelen. Ik hoop dat Cubaanse muziek door de verbeterde relatie tussen Cuba en de VS de plek in de muziekwereld kan krijgen die zij verdient."

Rik van Boeckel

REACH NEW HEIGHTS

V21 reeds for saxophone

Vandoren®

PARIS

Distributed by www.jtmusic.nl

JAZZ IN TIVOLIVREDENBURG

4 SEPT GOLDEN DAWN ARKESTRA
2 OKT KURT ROSENWINKEL TRIO
2 OKT MARGRIET SJOERDSMA
8 OKT SABRINA STARKE
9 OKT TINEKE POSTMA QUARTET
21 OKT FRANCIEN VAN TUINEN
3 NOV 10 JAAR CLAZZ MUSIC (MET O.A. TINEKE POSTMA)
5 NOV RUDRESH MAHANTHAPPA QUINTET
6 NOV JORIS ROELOFS (NORTH SEA JAZZ COMPOSITIEOPDRACHT)
9 NOV TERENCE BLANCHARD E-COLLECTIVE
14 NOV JAKOB BRO TRIO (ECM ARTISTS IN CONCERT)
18 NOV DAVID LINX
24 NOV OMER KLEIN TRIO
20 NOV THE VOICE OF MONK FEAT. PEPIJN VAN DER SANDE
2 DEC ERIK TRUFFAZ QUARTET
9 DEC NATE WOOLEY
8 APR TRANSITION FESTIVAL 2017 (I.S.M. NORTH SEA JAZZ)

TIVOLI VREDENBURG UTRECHT

KIJK VOOR HET VOLLEDIGE PROGRAMMA OP TIVOLIVREDENBURG.NL/JAZZ

In deze serie tast onze Jazzism België-correspondent de grenzen af en belicht de Belgische jazz.

Dree Peremans

De renaissance van een jazztraditie

Wie in Vlaanderen op zoek gaat naar een trombonist die tevens arrangementen schrijft, komt al snel terecht bij Dree Peremans. Zijn eigen Rebirth::Collective bracht net een tweede cd uit met als speciale gast Jesse Van Ruller.

Foto: Jos Knaepen

Met een alom gerespecteerde radioproducer, presentator en volksmuziekkenner als vader, kreeg Dree Peremans (1983) een dankbare erfenis toegeschoven. “Ik herinner mij een aantal grote producties waaraan hij meewerkte, zoals *De IJslandsuite* en *Het Zwarte Goud* (respectievelijk over de IJslandvaarders en de steenkoolmijnen, red.). De meest directe link kwam toen ik in de begeleidingsgroep mocht spelen van de Vlaamse folkgroep Rum, die een reünietournee deed samen met het toen opkomende damestrio Laïs. Het was net het begin van een ganse volksmuziekrevival. Een buitenkans voor mij, ook al was dit niet meteen mijn wereld. Onder invloed van mijn oudste broer, die jazzpiano studeerde, was ik ondertussen gevallen voor jazz door naar platen te luisteren van Chick Corea, Bill Evans en Keith Jarrett.”

> “Aangezien mijn voorliefde uitgaat naar **standards** blijf ik in dat domein”

Snel gevraagd

De trombone was een anatomische keuze. Reeds heel jong verloor hij een vinger waardoor het instrumentarium meteen erg beperkt werd. “Een geluk bij een ongeluk, want er is vaak een tekort aan trombonisten. Zo werd ik snel overal gevraagd.” Aanvankelijk was dat voor telefoonorkesten (professionals worden ‘ingebeld’ om kleine amateurorkesten te versterken, red.) en tijdelijke projecten, maar stilaan wisten eveneens gevestigde namen en opkomende groepen hem te vinden. Onder hen Buscemi en aNoo. Ondertussen had Peremans ontdekt dat het schrijven van arrangementen hem goed lag en bouwde hij stilaan ook op dat gebied een reputatie op. Recent is er zo zijn belangrijke bijdrage als arrangeur (en muzikant) aan *The Big Easy Revisited*, de nieuwste cd van Yves Peeters. Bruno Vansina, Tuesday Night Orchestra en Brussels Jazz Orchestra deden in het verleden evenzeer beroep op zijn diensten.

Standards

Opvallend voor iemand van zijn generatie is dat Peremans de hippe stromingen uit de jazz links laat liggen en voluit gaat voor de traditie van bigband en kleinere ensembles met een repertoire van *standards* of eigen composities in het verlengde hiervan. In die context richtte hij in 2010 zijn eigen nonet op: Rebirth::Collective. “Ik wil de muziek spelen die ik zelf graag hoor, zonder compromissen te maken. Aangezien mijn voorliefde uitgaat naar *standards* blijf ik in dat domein. Noem het de renaissance van een zeker idioom. De focus ligt op een welbepaalde periode uit de jazzgeschiedenis en die probeer ik relevant te houden.”
De nieuwe cd, *Raincheck*, is niet toevallig een ode aan Billy Strayhorn. Peremans nodigde hiervoor een wel heel speciale gast uit, gitarist Jesse Van Ruller. “De perfecte casting, blijkt. Hij doet zijn ding, maar helemaal in onze stijl, zonder voorspelbaarheid of clichés. Natuurlijk is hij een sterke solist, maar hij aarzelt niet tevens de rol van begeleider op zich te nemen. Jesse is een waanzinnig muzikant.”

Georges Tonla Briquet

JONGE HELDEN
Fotograaf & schrijver Govert Driessen portretteert aanstormend talent.

"Toen ik zestien jaar was, meldde ik me aan voor het Utrechts Conservatorium en werd aangenomen. **Gelukkig maar**, want een alternatief plan had ik niet"

Jean-Clair de Ruwe

Drums
IJsselstein, 18 januari 1982

OPLEIDING
1998 - 2004: Utrechts Conservatorium

BANDS
Gidon Nunes Vaz Sextet
Gidon Nunes Vaz - trompet
Jasper van Damme - altsax/fluit
Caspar van Wijk - tenorsax
Marius van den Brink - piano
Tijs Klaassen - bas

Charli Green Big Band

Peter Douglas
Peter Douglas - zang
Durk Hijma - gitaar
Thomas Pol - bas
Daan Herweg - piano

PRIJZEN
Wob Moser Prijs, 2005

"Eigenlijk drum ik al vanaf mijn tiende. Toen ik zestien jaar was, meldde ik me aan voor het Utrechts Conservatorium en werd aangenomen. Gelukkig maar, want een alternatief plan had ik niet. Misschien een beetje naïef, maar ik ben blij met hoe het gelopen is. Ik werd aangenomen als 'jong talent', wat ook voor het conservatorium iets nieuws was: tot dat moment was er namelijk alleen een afdeling jong talent voor de klassieke tak.
Ik had lessen van David Weiss en Chris Strik. David gaat de discussie met je aan, je moet bij hem duidelijk je visie tonen. Ik had die toen nog niet. Maar ik was jong en kneedbaar, en had wél een enorme drive. Dat zag hij natuurlijk ook! Later lokte Chris Strik me enerzijds uit mijn tent, maar anderzijds nam hij me ook vaak mee naar concerten. Al met al iemand die je op een heel positieve manier een schop onder je kont geeft.
Lange tijd gebeurde er in Utrecht niet zo veel op jazzgebied, als je wilde spelen moest je naar steden als Den Haag, Rotterdam en Amsterdam. Dat is natuurlijk jammer. Ik heb me dan ook altijd ingezet om op meer plekken te kunnen spelen. Dat lijkt nu langzaamaan te gaan lukken. Sinds twee jaar speel ik in wijnbar VinVin met speciale gasten die regelmatig terugkeren, zoals Benjamin Herman, John Marshall en Sjoerd Dijkhuizen. Dat loopt hartstikke goed! En het breidt zich uit: de komende maanden spelen we ook elke zondag in Back & Fourth.
Na een paar eerdere pogingen, ik ben natuurlijk niet meer de allerallerjongste, heb ik onlangs een schenking - als studiebeurs - gekregen van een muziekfonds. Mijn plan om lessen te gaan volgen bij Willie Jones III - en hopelijk meer van mijn hedendaagse helden - is gehonoreerd en de daarbij behorende begroting is goedgekeurd. Mijn idee is nu in oktober voor drie maanden naar New York af te reizen.
Vóór die tijd komt nog de nieuwe plaat van het Gidon Nunes Vaz Sextet uit, echt een te gekke band, met musici wiens smaak en stijl redelijk geworteld is in de traditie, maar allemaal hebben ze een eigen geluid. Hopelijk lukt het een mooie tour aan de cd-release te koppelen!"

GENT JAZZ FESTIVAL

PRESENTED BY ethias

INFO & TICKETS: GENTJAZZ.COM + fnac

BIJLOKE GENT
7 › 16 JULI 2016

"15 jaar Gent Jazz Festival, dat betekent 15 jaar het beste van de jazz op de Gentse planken. Ook dit jaar opnieuw!"

IBRAHIM MAALOUF "KALTHOUM"
PAT METHENY & RON CARTER
KAMASI WASHINGTON
JOHN SCOFIELD/BRAD MEHLDAU/
MARK GUILIANA / MAX RICHTER:
INFRA & THE BLUE NOTEBOOKS
JOHN CALE / MATHEW HALSALL
& THE GONDWANA ORCHESTRA
JILL SCOTT / ST GERMAIN
BALTHAZAR / dEUS 'SOFT ELECTRIC'
PERFUME GENIUS
LIANE LA HAVAS / IBEYI

THIS IS A JAZZ.be JOINT

#GENTJAZZ

LUNCH CONCERTEN SANDTON GRAND HOTEL REYLOF

De Standaard · Sandton Grand Hotel Reylof · Helemaal Knack. · Port of Ghent · Fluxys · Duvel · gent: · 1 · 8Acht · La Libre · Lillet · Win For Life

AN EVENING OF WORDS AND MUSIC WITH PATTI SMITH
LUDOVICO EINAUDI / MELANIE DE BIASIO
PHAROAH SANDERS/JOACHIM KÜHN/ZAKIR HUSSAIN
ORNETTE COLEMAN TRIBUTE 'DENARDO VIBE'
STUFF. 'HYBRID LOVE' / JEF NEVE & TYPHOON
ICP ORCHESTRA / MARCIN WASILEWSKI TRIO
DRÉ PALLEMAERTS 'SEVA' / PASCAL SCHUMACHER & FRIENDS / CRAIG TABORN (SOLO) / GRANVAT
ERIC THIELEMANS / TUTU PUOANE
REBIRTH::COLLECTIVE / BEN SLUIJS

ARTIST IN RESIDENCE: AVISHAI COHEN (TR)

#JAZZMIDDELHEIM

THIS IS A jazz.be JOINT

ING · Vlaanderen verbeelding werkt. · De Standaard · Helemaal Knack. · Duvel · A · La Libre · RAMADA PLAZA · Koninklijk Conservatorium Antwerpen · AP · Le Grand Nop · 8Acht

De keuzes van festivalprogrammeurs

Hypes, kwaliteit en 50 jaar geschiedenis

Aan de vooravond van de grootste festivals in België en Nederland onderwierp Jazzism de programmeurs van North Sea Jazz en Gent Jazz aan een luistersessie. Aan de hand van een aantal interessante tracks proberen we een kijkje in de keuken te krijgen.

Tekst: **Sjeng Stokkink**

Sander Grande (North Sea Jazz)

Sander Grande (44) is, samen met Michelle Kuypers, al twintig jaar programmeur van het North Sea Jazz festival (NSJ). Later werd het team versterkt met Kim Bloem en Frank Bolder en inmiddels ook enkele popprogrammeurs. Grande heeft tot zijn 26ste in allerlei bands gedrumd. Voor deze luistersessie is hij de aangewezen persoon, waarbij spelenderwijs een kijkje wordt geboden in de keuken van dit succesvolle festival. Grande duidt: "Na onze verhuizing naar Rotterdam vonden we langzaam de juiste vorm. En dat er weer zo veel gebeurt in onze muziek helpt ook. Jazz, soul, world en electro crossen volop naar elkaar over, zoiets veroorzaakt opwinding."

Sander Grande

Foto: Bart Heemskerk

William Bell - Formula Of Love
(7", 1961), 55 jaar later debuteert hij op NSJ.
Grande herkent wel de sixties, maar niet Bell. "Wij vinden het leuk om oude helden te brengen, zo lang het nog kan. Charles McPherson, Buddy Guy en Pharoah Sanders vallen ook in deze categorie dit jaar. Ze spelen nog steeds fantastisch en men wil ze graag nog een keer zien. Je loopt iets meer risico, zoals

enkele jaren geleden bleek met de afzegging van Sonny Rollins. Gelukkig is er nog nooit iemand tussentijds overleden!" Wat is de '*Formula Of NSJ*'? Welke richtlijnen en maatstaven worden bij de programmering gehanteerd? "Er moet sprake zijn van improvisatie, van overtuigend vakmanschap en van een avontuurlijke instelling. En er moet gebruikgemaakt worden van de vierklank. Dat kunnen ook nieuwe namen zijn, al debatteren we intern keihard over of iets een hype is of echt kwaliteit. Met een goede balans tussen bekende en nieuwe dingen kun je je publiek uitdagen, verrassen, zodat er liefst druk over nagepraat wordt. NSJ hoeft niet per se het hipste jongetje van de klas te zijn, zoals Lowlands, dat heel erg over het nu gaat. Wij laten daarnaast ook graag vijftig jaar muziekgeschiedenis zien."

"North Sea Jazz hoeft niet per se **het hipste jongetje van de klas** te zijn"

Mississippi John Hurt - Got The Blues, Can't Be Satisfied
(The Immortal, 1967)
Grande gokt Walter Trout, Hurt kent hij niet. "Blues is een belangrijk genre voor ons en er is gelukkig duidelijk sprake van een opleving. Naast Trout hebben we Buddy Guy, dat lukte vorig jaar niet, maar het is nu des te leuker, want hij komt samen met zijn zeventienjarige adept Quinn Sullivan. We hebben Mr Sipp, Vintage Trouble en The James Hunter Six die erop voortborduren. En Joe Bonamassa, misschien wel de grootste bluesnaam in Nederland ooit. *So you can be satisfied*! We moeten echter wel heel selectief zijn, want er is veel blues die niets toevoegt."

Fats Comet - Deejay's Program *(12", 1985)*
Grande zou het niet weten, reageert met: "Een achterhaalde jarentachtigsound, beetje lomp, niets voor NSJ."
Dat deze vier grote namen - Adrian Sherwood, Skip McDonald, Keith Leblanc en Doug Wimbish - nooit op NSJ stonden, deert hem niet. Natuurlijk kent hij hun namen, weet zelfs dat Wimbish wel als bassist van Jungle Funk in 1998 op NSJ stond. De Brit Sherwood studeerde als tiener al dubtechnieken op Jamaica bij Lee Perry. "Reggae is een allesbehalve avontuurlijk genre, dus niets voor NSJ. Al hadden we in 2010 wel Damian Marley, omdat hij een project deed met rapper Nas." Bob Marley en Lee Perry dus nooit. "Was ik in de jaren zeventig programmeur geweest, dan had ik Bob Marley zeker gecontracteerd." Questlove bijt het spits af van het *Deejay's Program* op Tigris. "The Roots treden die dag toch op en we vroegen hem voor de afterparty. Die man wil zo graag draaien dat hij Tigris ook nog wilde doen. Zijn repertoirekeuze en zijn mixtechniek zijn fenomenaal!"

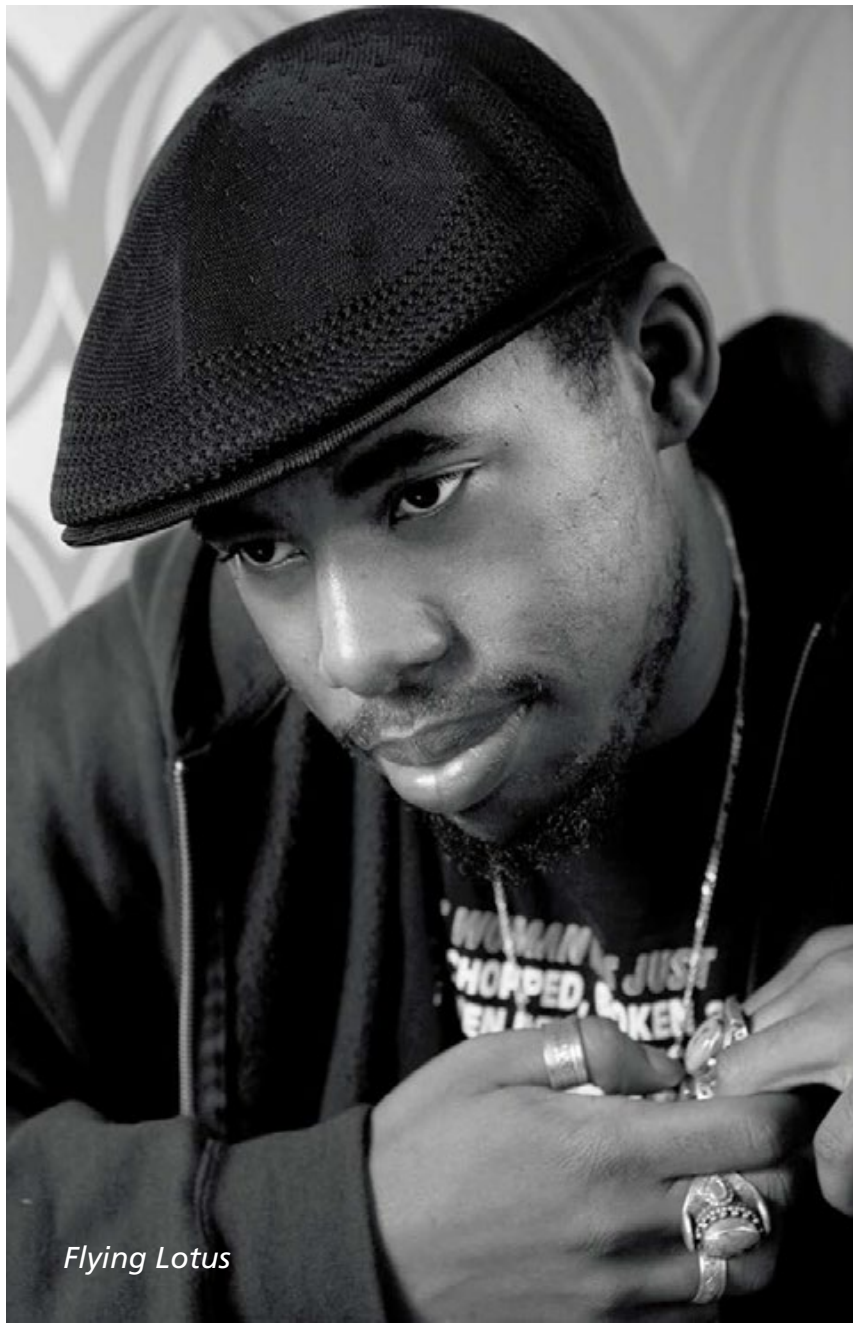
Flying Lotus

Flying Lotus - Brainfeeder *(Los Angeles, 2008)*
"Dit is vast een bruggetje naar ons Brainfeeder-thema. Amon Tobin misschien? Avontuurlijke electro zit in onze scope, maar we moeten er wel heel voorzichtig mee omspringen. Aha, dit is Flying Lotus! Het klinkt bijna te warm, te melodieus voor hem. Weet je, elke zaal moet een bepaald gevoel meekrijgen, dat hoeft niet perse een thema te zijn, en het moet kloppen in de routing: Maas en Nile zijn gevuld met goed in het gehoor liggende publiekstrekkers, dus dan moet je in het naastgelegen Congo niet gaan freaken. Met thema's proberen we inhoudelijke verdieping aan te brengen en in die context stond het Brainfeeder-label hoog op onze verlanglijst. Vooral sinds daar de cross-over met jazz zo treffend plaatsvond." Flying Lotus blijkt dit jaar de enige met anderhalf uur opbouwtijd, zoiets schept verwachtingen. "Hij komt niet alleen met een gigantische licht- en videoproductie, maar tijdens precies die opbouwtijd speelt Kamasi Washington - ook Brainfeeder-act - in een andere zaal met strijkers en koor net als op zijn album, maar dan met ons Metropole Orkest. We hebben heel erg moeten puzzelen, en hier kwamen we op uit voor die vijf Brainfeeder-acts."

Igor Pumphonia - Sounds Like Good Advice
(Euphonia 8, 2015)
Hij komt uit Rusland, is hier totaal onbekend, maar doet op al meer dan 25 albums lang denken aan St Germain, die Grande dan ook meteen noemt. Mis! Waren er wel eens Russische acts op NSJ? "Heel weinig. Ik herinner me pianist Simon Nabatov, dik tien jaar geleden. Russen gaan heel ver in kunst, denk maar aan ballet, maar zijn zelden origineel." En wat raadt Grande de *Jazzism*-lezers vooral aan dit jaar? "De grote namen kent iedereen, dus als nieuw talent noem ik dan Melanie De Biasio, Kandace Springs, Gallant als mijn grootste soulontdekking dit jaar, Jacob Collier die alles in zijn eentje doet, GoGo Penguin - dat nu zeker gaat doorbreken - en Blick Bassy, die mijn hart stal op Womex." Maar de overige 144 acts zijn ook niet te versmaden: 8 t/m 10 juli gebeurt het.

Melanie De Biasio

Foto: Frank-Loriou

Davy Van Robays

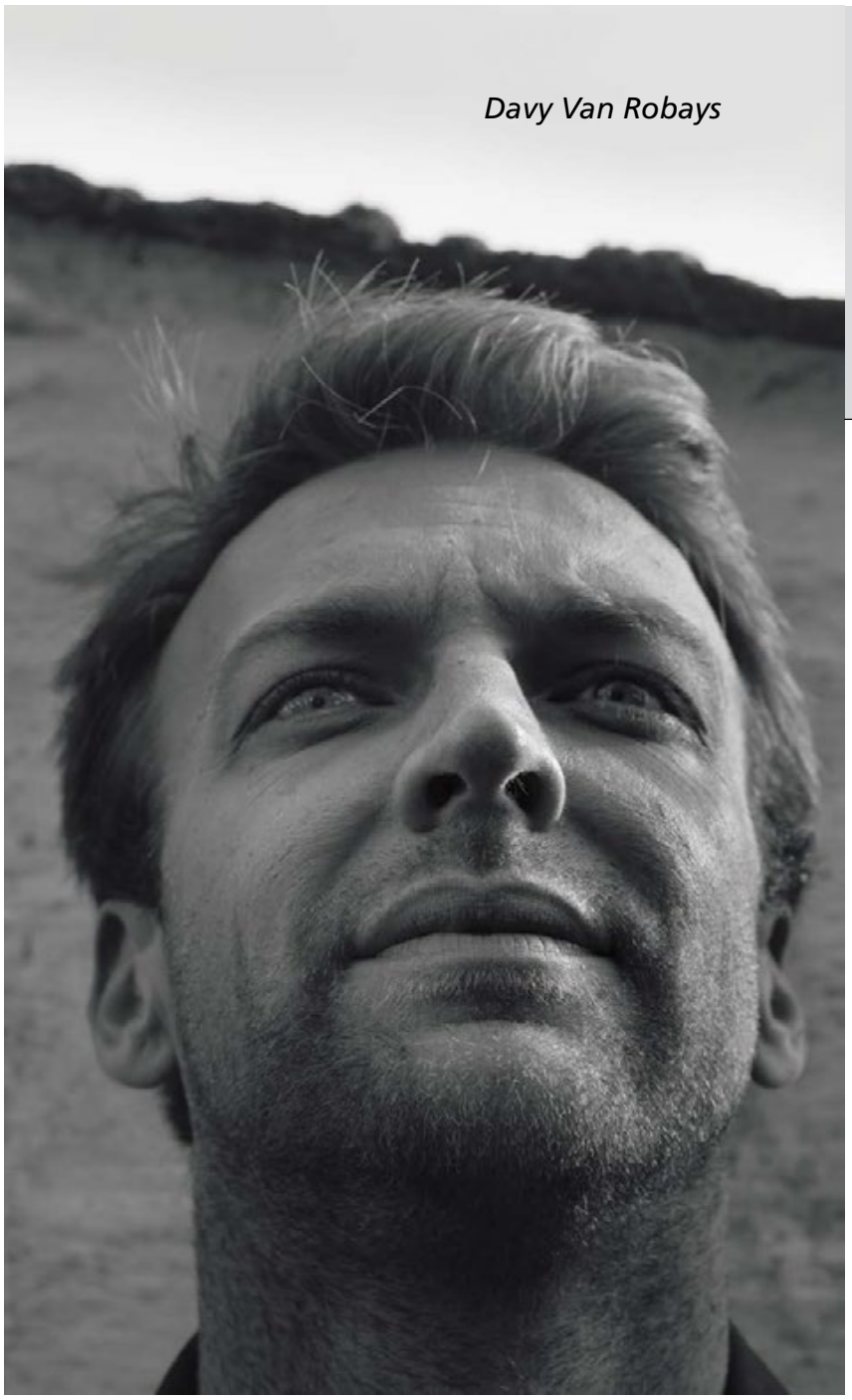

Davy Van Robays (Gent Jazz)

Davy Van Robays (34) is acht jaar programmeur van Gent Jazz, samen met Kevin Devos, Bruno Bollaert en directeur Bertrand Flamang. Het viertal stelt tevens Jazz Middelheim te Antwerpen samen. 2016 is voor hen een jubileumjaar, want de festivals beleven respectievelijk hun vijftiende en 35ste editie. Een luistersessie met Davy Van Robays brengt wat ins en outs van Gent Jazz aan het licht.

Plus - Put Everything Together *(untitled, 1972)*
Een Belgische rare groove, maar Van Robays denkt iets van Daptone. Achteraf blijkt hij dit nummer gehoord te hebben op de verzamelaar *Funky Chicken Belgian Grooves From The Seventies.* Is men in België trots op de eigen muziek? "Ik denk het wel, en terecht want onze muziekscene is behoorlijk gezond. In onze programmering komt dat ook tot uitdrukking. Dit jaar nog eens extra, want op 10 juli vieren we onze vijftiende verjaardag met louter bands die een link met Gent hebben, waaronder Flat Earth Society en Balthazar." Wat zijn zoal de maatstaven? "Gent Jazz duurt zeven dagen en heeft twee podia die elkaar afwisselen. Jazz en aanverwante muzieksoorten worden in een goede balans gebracht. Elke dag is er een apart programma met zes of zeven acts die goed bij elkaar moeten passen. We hebben dit jaar vier dagen met stoelen, dan is er ruimte voor vierduizend bezoekers. Staat het publiek, dan wordt dat vijfduizend. Die capaciteit is ook maatgevend voor onze programmering."

Jon Hassell - Blues Nile *(Vernal Equinox, 1977)*
Van Robays kent dit niet, maar begrijpt dat we over zaterdag 9 juli gaan spreken, met Max Richter als de hoofdact en John Cale, die getuige z'n laatste release (*Music For A New Society/M:FANS)* naar ambient neigt. Worden de stoelen daar vervangen door bedden? "Max Richter gaf in Duitsland nachtelijke concerten van

acht uur lang, maar zo ambient gaat het bij ons niet worden. Deze dag is inderdaad een flink experiment, al brachten we eerder ook Ludovico Einaudi. Met verder de Dave Harrington Group en Matthew Halsall & The Gondwana Orchestra en Oaktree als afsluiter op het tweede podium verwachten we wel veel van deze dag. Het geeft ook aan hoe breed wij programmeren; te veel genres om op te noemen."

Little Feat - Two Trains *(Dixie Chicken, 1973)*
Opnieuw blijkt Van Robays te laat geboren, ook al treedt Little Feat nog steeds op. *Two Trains Running* (zoals Muddy Waters ooit schreef) doelt op het feit dat hij met zijn collega's ook het iconische Jazz Middelheim (altijd begin augustus) programmeert. "We namen het in 2008 over van de VRT, omdat ze het daar als publieke omroep steeds moeilijker mee kregen." Zo heeft het programmeursviertal de twee grootste zomerjazzfestivals van België in handen. Wat is hierbij sterker, de invloed uit het zuiden of die uit het noorden? "Jazz à Vienne nabij Lyon duurt veertien dagen en Jazz à Juan in Antibes duurt tien dagen, twee grote Franse jazzfestivals in juli waar we, net als met North Sea Jazz, mee in een netwerk zitten. In onze programmering komt evenwel meer Frans dan Nederlands talent voor dit jaar, getuige Ibrahim Maalouf op 7 juli, Hugh Coltman en Airelle Besson op 8 juli en St Germain en Ibeyi op 15 juli." Tegen slechts Eefje de Visser op 16 juli, en het half Nederlandse Day Fly op 15 juli op het tweede podium. Fulco Ottervanger van De Beren Gieren (8 juli) is 'verbelgd'.

Ibeyi

Bonnie Raitt - What Is Success *(Streetlights, 1974)*
Van Robays, blij eindelijk met een juist antwoord te kunnen komen, beaamt dat Bonnie Raitt niet zou misstaan op Gent Jazz. Allen Toussaint, die dit nummer schreef, stond op zijn beide festivals. En het succes van Gent Jazz, al uitverkocht, zoals NSJ? "Nee, bij ons gaat dat heel anders: men koopt een kaartje voor een bepaalde dag, fanatici misschien zelfs voor twee of drie dagen, maar nooit voor alle zeven, daarvoor lopen onze dagthema's te ver uiteen. Voor ons speelt ook het weer een grote rol, omdat wij veel meer buiten zitten dan NSJ. Vorig jaar was een van onze succesvolste edities, toen was het dan ook prachtig weer. Het succesvolste optreden hier ooit? Da's ondoenlijk te zeggen. Damien Rice in 2012 heeft heel lang nagewerkt met gedeelde beelden op internet."

"Jazz en **aanverwante muzieksoorten** worden in een goede balans gebracht"

Kamasi Washington - The Message *(The Epic, 2015)*
Direct geraden: "Het verbaast mij nog steeds dat dit album zo'n impact heeft, want het is geen makkelijke muziek. Het was het juiste album op het juiste moment, zo na zijn gastrol bij Kendrick Lamar. Veel vrienden van mijn leeftijd kochten hiermee hun eerste jazzalbum." Tot slot: een boodschap van Van Robays aan de *Jazzism*-lezers? "Persoonlijk vind ik: die dag met Max Richter! En dan Jill Scott, in België minder gekend dan in Nederland. En onze eerste dag (7 juli, red.), met Ibrahim Maalouf en Kamasi Washington. Van de onbekende acts raad ik BeraadGeslagen aan (16 juli, red.), ook met Fulco van De Beren Gieren. Ze hebben nog niet eens een album uit." 7 t/m 10 en 14 t/m 16 juli, liefst met mooi weer.

Kamasi Washington

V.l.n.r.: Gino Groeneveld, Tienson Smeets, Pieter van Exter, Bo Floor, Pyke Pasman, Jac van Exter, Peter Peskens, Ko Zandvliet en Sonny Groeneveld.

Jungle By Night

Past niet meer in een hokje

Vanaf het moment dat Jungle By Night in 2009 de podia bestormde, is het de jonge negenkoppige Amsterdamse formatie voor de wind gegaan. Inmiddels zeven jaar, een ep en twee albums verder heeft de groep zich met het nieuwe album *The Traveller* behoorlijk vernieuwd.

Tekst: **Rik van Boeckel** | Foto's: **Ben Houdijk**

Jungle By Night speelde op grote Nederlandse festivals als North Sea Jazz en Noorderslag maar reisde ook de hele wereld over: van de VS tot Turkije, Rusland en Japan. Ze werden bekend als Nederlandse afrobeatband, speelden met leden van Fela Kuti's band en zijn zoon Seun en deelden het podium met de grondlegger van de ethiojazz: Mulatu Astatke. Met *The Traveller* heeft Jungle By Night een nieuw muzikaal concept bedacht. Op dit album zijn zo veel invloeden verwerkt dat de muziek van de groep niet meer in een hokje te stoppen is. Toch klinkt elke track als een eenheid en dat geldt voor het hele album. Op het tweede album *The Hunt* was het afrobeatidioom al deels losgelaten en op *The Traveller* sijpelt die invloed er nog steeds doorheen, maar eigenlijk meer in de grooves. Feitelijk leunen alleen tracks als *Culture Shock* en *Bout Du Monde* nog op dat genre.

Stijlen verbinden

Ten opzichte van *The Hunt* is er veel veranderd. het hammondorgel van Pyke Pasman en die oude Juno-synthesizer kleuren elk nummer op een bijzondere manier. De ene keer met repetitieve loopjes, dan weer heel sferisch waardoor sommige tracks filmmuziek zouden kunnen zijn. Dat komt ook door de blazerspartijen die heel compact klinken, jazzy groovend of bijna oosters. Trompettist Bo Floor heeft goed naar het spel van Ibrahim Maalouf geluisterd, dat blijkt vooral op de tweede track *Ottoman Highlands.* Op de openingstrack *Kingfisher* speelt hij flügelhorn en die geeft het nummer een geheel eigen kleur. Toetsenist Pasman bedacht het intro tijdens een soundcheck. "Ieder bandlid heeft zich op zijn eigen instrument verder ontwikkeld", vertelt Pasman. De jongens van Jungle By Night luisteren naar veel verschillende soorten muziek. Door hun succes hebben ze kunnen reizen, wat de titel van het nieuwe album verklaart. Ze hebben veel gezien op festivals, zoals dj's die aparte sounds produceren. The Gaslamp Killer bijvoorbeeld, een dj die door zware elektronische beats zomaar een Beatle-song mixt of dance combineert met een Black Sabbath-nummer. Met hem namen ze de vinylsingle *Brass Sabbath* op."Hij laat zich niet afschrikken door grenzen. Wat hij maakt, is elektronische muziek met invloeden uit de hele wereld", legt djembéspeler Tienson Smeets uit. "Dat aspect vinden we spannend, want wij willen ook met nieuwe muziek komen. Daarin verbinden we verschillende stijlen met elkaar, zodat zowel een hiphop- als popliefhebber elkaar kunnen vinden op dit album.""*The Traveller* was een zoektocht", zegt saxofonist Pieter van Exter. "Door alles wat we hebben meegemaakt en de nieuwe muziek die we hoorden, wisten we hoe het nieuwe album moest klinken. We hebben onszelf uitgedaagd een nieuwe draai aan onze muziek te geven en daarmee een risico genomen. Pas nadat de nummers gemaakt waren, kwamen we erachter welke invloeden erin zitten."

"We wilden **een nieuwe draai** aan onze muziek geven"

Inspiratie

De heren lieten elkaar in de tourbus nieuwe platen horen die ze net ontdekt hadden of ze luisterden naar opnames van *Hotmamahot*, een radioprogramma dat vrienden van de groep bij de Amsterdamse zender Salto hebben. Tienson: "Daar draaien ze muziek die iets geks heeft en die ons allemaal aanspreekt. Niemand kent die muziek, het is nergens te vinden, ook niet op Google of Spotify." Ook in het buitenland struinen ze gretig de platenzaken af. Zo vonden ze in Istanbul een single van de Turkse gitarist Mustafa Özkent, die psychedelische Turkse muziek speelt en zijn gitaar soms laat klinken als jarenzestiggitaargroepen zoals The Ventures en The Shadows. Sommige door Jac van Exter gespeelde gitaarriffs lijken daar op geïnspireerd te zijn. Tienson: "Als je in de jarenzeventigmuziek van Turkije duikt, kom je te gekke scenes tegen. Die invloed hoor je terug op ons album. Er zitten veel psychedelische aspecten in die muziek, en er is altijd wel een nauw verbandje tussen Turkse folkloremuziek en het psychedelische zoals bij Mustafa Özkent. Ze gebruikten soms heel gekke geluiden op gitaar en synthesizers." Drummer Sonny Groeneveld heeft dan weer goed geluisterd naar de drummer van Captain Beefheart. Dat is goed te horen op *Polydans*. Sonny: "De vrijheid nemen en tegelijkertijd grooven, daar gaat het om. Ik

denk aan die keren dat ik Captain Beefheart heb gehoord, dat waren momenten van inspiratie. Maar het is vooral dat je aan die drummer denkt, maar hem niet probeert na te doen. En opeens voel je dan dat je zo'n *swampy* New Orleans-beat speelt." Over *Polydans* zegt Pasman: "We hadden bedacht dat Sonny geen vast drumritme speelt, dus niet de drums en de percussie als basis van de groove. Zo is *Polydans* een voorbeeld van onze zoektocht naar een andere invulling van de muziek." Op *Polydans* klinken ook de blazers nogal New Orleans-achtig, maar melodie en ritme zijn

"Opeens speel je **zo'n swampy** New Orleans-beat"

deels ontleend aan afrobeat. Al is dat niet duidelijk te horen. Pasman gaat verder: "In de eerste plaats gebruikten we de toonladder die veel in afrobeat wordt gebruikt, maar die arrangeerden we op een andere manier." Dat geldt ook voor de partijen op toetsen, drums en percussie. Gino Groeneveld: "De grooves die ik met Jungle By Night speel, zijn niet altijd traditioneel, maar ze lijken erop gebaseerd." Het geluid van Vaudou Game wordt genoemd als inspiratie voor *Culture Shock,* dat begint met een djembébreak.

Vernieuwing

Jungle By Night combineert op *The Traveller* stijlen die ogenschijnlijk niets met elkaar te maken hebben. Ze hebben zichzelf overtuigend vernieuwd. Het album is in tien dagen opgenomen in de Epic Rainbow Unicorn Studio, gevestigd in Kytemans culturele vrijstaat Kytopia. Daar is veel werk aan voorafgegaan. Pyke Pasman: "We hebben veel overlegd, demo's opgenomen en stukken weggegooid. We hebben inmiddels veel verschillende invloeden in onze muziek, zelfs krautrock en minimal music. We hebben samengevoegd, gecheckt en gepolijst." Sonny Groeneveld: "In de openingstrack *Kingfisher* heb je die Ibrahim Maalouf-invloed, een Thaise invloed, gamelan, minimal music en hiphop. Iedereen heeft zo zijn eigen referentie bij hetzelfde nummer, eigenlijk komen de invloeden overal vandaan."
Hoewel hun muziek nu anders is, kun je ze op één lijn zetten met Kyteman. In een track als *Extortion* zou je ze kunnen vergelijken met The Ex, maar dan veel meer groovend. Die groove is soms Afrikaans opzwepend, maar niet altijd. Jungle By Night maakt niet alleen maar muziek om op te dansen, maar ook om naar te luisteren. De oriëntaals klinkende melodieën maken de muziek soms bezwerend. De blazers klinken meer als een eenheid. Pieter van Exter: "De blazers zijn nu meer ingekapseld in de rest van de band, veel meer op een lijn met de toetsen en de gitaar. We zijn diep de arrangementen ingegaan. Pyke en ik hebben vaak samen gerepeteerd om het zo goed mogelijk te laten klinken. Voor het album hebben we alle blazers (sax, trompet, trombone, red.) heel *old school* opgenomen met één microfoon. De track *Caldera* begint met bijna klassiek klinkende blazers en een piano, waarna de blazers duistere obscure partijen spelen."

Hechte vriendengroep

Jungle By Night heeft de afgelopen jaren veel opgetreden, op grote festivals als North Sea Jazz en Sziget. Pieter van Exter: "We hebben in vijftien landen gespeeld, tot in Japan. In juli staan we weer op North Sea Jazz en eind juni voor het eerst op Glastonbury. Als je terugdenkt aan wat we allemaal hebben gedaan, is het is zo leuk om dat samen te doen. We begonnen toen de jongste vijftien jaar was en nog op de middelbare school zat. Nu zijn we weer een stap verder, en hebben we naast Jungle By Night ook andere projecten. We zijn met zijn allen aan het knallen." Gino vult hem aan: "Het kan zijn dat je de eerste twee jaar heel hot bent, een soort *new kid on the block.* We zijn heel blij dat we die lijn hebben kunnen doorzetten. Het is te gek dat deze combinatie elkaar zo aanvult. We zijn nog steeds een hechte vriendengroep."

Dr. Lonnie Smith

"Ik zal spelen totdat ik niet meer kan"

Ook wie hem niet als jazzlegende herkent, ziet meteen dat een bijzonder figuur aankomsthal 3 op Schiphol binnenloopt. Leunend op een wandelstok, gehuld in een een kralenketting, tulband en een zwart kleed met daaronder Vans-schoenen, schudt hammondorganist Dr. Lonnie Smith de handen van zijn welkomstcomité van het Jazz Orchestra of the Concertgebouw.

Tekst: **Iddo Havinga** | Foto's: **Jelmer de Haas**

Een halfuur eerder landde Dennis Mackrel. De voormalige drummer van het Count Basie Orchestra leidt het JOC als nieuwe dirigent een week lang tijdens een clubtour met Dr. Lonnie Smith, ter ere van het verschijnen van de gezamenlijke lp *I Didn't Know What Time It Was.* Dr. Lonnie Smith maakte in de jaren zestig furore met klassieke jazzplaten en samenwerkingen met muzikanten als gitarist George Benson en altsaxofonist Lou Donaldson. Zijn naam werd een synoniem van soulvol, vlammend en funky hammondspel. Ooit stond een opname met het orkest van Thad Jones in de planning, maar dat ging niet door. Met het JOC kwam de droom om met een bigband op te nemen uit.

Mogelijke melodieën

Eerst moet er gerepeteerd worden. Diezelfde avond druppelen orkestleden een Amsterdamse oefenruimte binnen. Mackrel spreekt Smith steevast aan met 'Dr.', een bijnaam die hij in de jaren zestig kreeg. Ondanks de aanwezigheid van de grootheid blijft de sfeer ontspannen. "Werken met artiesten die als legende worden beschouwd, kan stressvol zijn", vertelt Mackrel. "Met Dr. Smith is dit geenszins het geval. Niet alleen omdat hij een geweldige, goed voorbereide muzikant is, maar ook omdat zijn genereuze houding ons allemaal op ons gemak stelt." In plaats van op de machtige Hammond B3 repeteert Smith op een keyboard. Hoezeer hij vergroeid is met de B3 blijkt uit zijn opgestoken voet, die normaal de baspedalen van de Hammond beroert, maar nu werkloos in de lucht hangt. "Onthoud dat dit géén echt orgel is", zegt Smith bijna verontschuldigend. Op een stoel kijkt Sarah-Jane toe. De soulzangeres zingt elk concert drie nummers mee. "Om het programma een souljazztintje te geven", legt artistiek leider Juan Martinez uit. Smith werd immers beroemd in dit genre en speelde met soulartiesten als Gladys Knight, Etta James en Marvin Gaye. Het ontbreken van een echte B3 weerhoudt de organist er niet van om tijdens zijn compositie

> "Dit orgel hoort **bij mij** als een arm of been"

De leden van het JOC in de gang voorafgaand aan het concert, Dr. Lonnie Smith is gesprek met gitarist Martijn van Iterson.

Too Damn Hot volledig op te gaan in zijn solo. Hij toont daarbij zijn karakteristieke expressieve en lichamelijke manier van spelen. Breeduit glimlachend neuriet hij de noten mee en wanneer hij een melodie vindt die hem bevalt, trekt hij zijn wenkbrauwen op en klapt in zijn handen. Zijn spel is intuïtief: de Hammond-grootheid kan geen noten lezen. "Ik zing tijdens het spelen in mijn hoofd", legt hij uit. "Ik hoor drie mogelijke melodieën in mijn hoofd, kies één noot en vanaf dat moment begint de flow. Het voelt als een vlam, als elektriciteit. Warme stromen van muziek gaan door mijn lichaam. Ik luister naar mijn eigen spel alsof ik in het publiek zit. Soms ben ik zelf verbaasd over wat ik speel!" Y*ou gotta play life*, is zijn mantra.

"Door te spelen kun je **overal ter wereld** komen zonder fysiek weg te gaan"

DWDD

In de Wereld Draait Door-studio staat daags erna wel een echte Hammond. En niet zo maar één: de Dr. moet en zal op dit exemplaar van Hammond-technicus Sjaak van Oosterhout spelen. "Dit orgel hoort bij mij, als een arm of been. Het geluid en de touch zijn precíes goed. Ik hoef er niet veel op te spelen om te zeggen wat ik wil." Tijdens het opbouwen en repeteren tonen de orkestleden een eigenwijze combinatie van nuchterheid, humor en discipline. Velen behoren tot de Nederlandse jazztop en menigeen speelt al jaren bij de bigband die in 1996 werd opgericht onder leiding van Henk Meutgeert. Als dirigent Mackrel aftelt, staat de muziek als een huis. De band speelt voor de uitzending twee nummers. DWDD-huisdichter Nico Dijkshoorn speelt als opwarmer liedjes op zijn gitaar en krijgt tot zijn enthousiasme de eer van een spontane begeleiding door het orkest en Smith. De speelminuut tijdens de uitzending wordt onbedoeld uitgerekt tot twee minuten.

Water, zon, storm en donder

Repetities, een televisieoptreden en meerdere interviews zijn al achter de rug wanneer op donderdag de week eigenlijk pas écht begint met het releaseconcert in TivoliVredenburg. De sfeer is tijdens de doorloop dan ook merkbaar iets gestrester. Aan Smith is echter geen greintje stress te merken wanneer hij kalm zijn weg zoekt naar zijn geliefde orgel. Het is in de hectische week zijn ankerpunt, een thuis vanwaar hij op reis gaat. "Door te spelen kun je overal ter wereld komen, zonder fysiek weg te gaan", mijmert hij. "Als je het maar laat gebeuren. Voor mij biedt het hammondorgel alle geluiden van de natuur. Water, zon, storm, donder. Ik zie en hoor al die dingen in mijn hoofd terwijl ik speel." Vlak voor het optreden ontstaat dan toch lichte consternatie. De Dr. staat klaar, rechts in de coulissen. Maar het is geen doen om via het overvolle podium zijn Hammond te bereiken. Dus moet hij terug, met de lift een verdieping naar beneden, om via de andere kant het podium op te komen. Mackrel besluit om het eerste nummer zonder Smith in te zetten. Halverwege *Cookin' For Jimmy* verschijnt Smith, aan de arm van productiemanager Hilde Slinger. Het is mooi om te zien hoe het orkest tot leven komt met publiek. Gitarist Martijn van Iterson en pianist Peter Beets spelen energieke solo's. Wanneer Mackrel Smith het podium op roept, vormt het publiek een kleine erehaag terwijl de Dr.

het trappetje opklimt naar zijn orgel. Hij geeft Van Iterson en Beets een hand, hangt zijn onafscheidelijke wandelstok aan zijn orgel en het orkest zet Smiths compositie *The Whip* in. Vergezeld van grimassen voorziet hij het nummer chorus na chorus van soulvolle hammondorgelgeluiden. Sarah-Jane zingt drie soulnummers voor het enthousiaste publiek. Het concert eindigt met de feestelijke uitreiking van de lp door jazzjournaliste Mijke van Wijk. Applaus en loftuitingen beantwoordt Smith steevast met de handen gevouwen in een dankgebaar.

Beleving van vinyl

Zaterdagmiddag volgt een rustmoment. Smith, Mackrel, Van Iterson, Martinez en mixtechnicus Louis Raatjes luisteren in Amsterdamse hifiwinkel Hi-Fi Klubben voor het eerst naar *I Didn't Know What Time It Was*, een opname van het optreden dat Smith in 2010 gaf met het JOC in het Bimhuis. In een luisterruimte met topapparatuur zet Martinez de naald op de plaat. "Vinyl klinkt beter en is meer een beleving", verklaart hij de keuze van het JOC om geen cd's meer uit te brengen. Met zijn hand rustend op zijn wandelstok luistert Smith met gesloten ogen naar de muziek. Het klinkt geweldig, vindt hij. Ook Mackrel is tevreden en roemt het spel van zijn orkest, dat belangrijker is dan dure apparatuur of vernuftige studiotechnologie. Smith is het met hem eens: "Bij Blue Note-opnames hadden we maximaal zes uur om een album op te nemen. Het moment telde. Tegenwoordig wordt aan sommige platen zo gesleuteld dat de muziek een soort monster van Frankenstein wordt." Toch toont de Dr. zich gefascineerd door de moderne geluidsapparatuur die in de winkel is uitgestald. Na de luistersessie is hij nauwelijks weg te krijgen bij een draadloze speaker. Een nietsvermoedende medewerker zet voor hem Miles Davis' *So What* op. Als gedoodverfde jazzklassieker zal het nummer vaak door de winkel schallen, maar niet vaak voor een klant die zelf een jazzlegende is.

Havermout

En dan is het alweer zondag. Na succesvolle shows in Den Haag en Arnhem sluit het JOC met Dr. Lonnie Smith de clubtour af in het Haarlemse Patronaat. Terwijl backstage warmspelende orkestleden zorgen voor een getoeter van jewelste knoopt Smith een praatje aan met Jazzism over zijn favoriete havermoutrecept. Een oppervlakkige luisteraar zou kunnen denken hier met een blasé muzikant te maken te hebben die alleen nog denkt aan zijn lunch. Een goed verstaander hoort echter de levenshouding die erachter verscholen zit: de Dr. maakt zich niet meer druk, maar zijn donkere ogen verraden onverminderde passie. Zolang hij straks maar op reis kan gaan door zijn klankwerelden, samen met oude en nieuwe

"Voor mij biedt **het hammond-orgel** alle geluiden van de natuur"

vrienden, is hij tevreden. En dan heb je de ruimte om af en toe alleen maar even aan havermout te denken. In het Patronaat laat de formatie nog eenmaal vlammend van zich horen. Het orkest speelt intens en strak. Smith speelt bezwerend; zijn hammondorgel gromt, vloeit en zingt. Een rijk jazzleven wordt gesublimeerd via de roterende Lesliespeaker de zaal ingeslingerd. Na het optreden spreken de orkestleden het concert en de tour na. En de Dr.? Hij wandelt zijn kleedkamer in, zoekt in het mandje minicandybars naar iets van zijn gading en deelt wat chips uit. Morgenochtend havermout, naar het vliegveld en op naar het volgende concert in New Orleans. "Ik zal spelen totdat ik niet meer kan", verklaart hij op de dag van vertrek. "Daar kan ik niks aan doen!" J

Artistiek leider van het JOC toont de promotieposter.

Het JOC en Dr. Lonnie Smith tijdens het optreden in Patronaat in Haarlem. V.l.n.r.: Dennis Mackrel, Martijn van Iterson, Peter Beets, Dr. Lonnie Smith.

Cécile McLorin Salvant

Complexe dame met politieke boodschap

We voorspelden het afgelopen december al: Cécile McLorin Salvant gaat groot worden. Krap twee maanden later sleept ze haar eerste Grammy in de wacht voor *best vocal jazz album*. Tijdens het North Sea Jazz Festival mag ze ook de Paul Ackett Award in ontvangst nemen.

Tekst: **Angelique van Os**

Fotografie: **Joke Schot Photography**

Ze kan het nog niet helemaal geloven. Beduusd kijkt ze naar het roemruchte beeldje. Een Grammy! Dan verschijnt die grote glimlach. Cécile McLorin Salvant doet haar album, *For One To Love,* eer aan. Wellicht voelt ze zich zoals ze het zelf omschrijft: "Soms moet je op één dag lachen en huilen tegelijk." Dit keer van blijdschap. Jazzism sprak de *rising star*, die dit jaar ook op het North Sea Jazz Festival staat, kort voor de uitreiking over haar passie voor geschiedenis, humor, statements en sterke vrouwen.
Cécile McLorin Salvant verhuisde op haar achttiende van Miami naar het Zuid-Franse Aix-en-Provence om politicologie, rechten én klassieke muziek te gaan studeren. Op een feestje ontmoet ze de Franse saxofonist Jean-François Bonnel, die haar aansteekt met het jazzvirus. McLorin Salvant: "Jean-François stimuleerde me om professioneel verder te gaan. Hij gaf me het gevoel dat ik een verantwoordelijkheid had me als jazzzangeres te uiten en dat gevoel kreeg ik zelf ook naarmate mijn zelfvertrouwen en plezier toenamen. Hier kon ik weleens een carrière van maken, dacht ik. Bonnel was vastbesloten en ik had geluk dat hij zich over me ontfermde, want zelf twijfelde ik enorm."

"Ik selecteer graag nummers die een **sterke politieke boodschap** hebben"

Het was Bonnel die elke week een andere vocalist introduceerde van wie Cécile nog nooit had gehoord en haar interesse wekte voor oud en minder bekend repertoire. Dat is te horen op haar voorgaande albums en op *For One To Love*. Op dat album vertelt ze niet alleen grappige, soms gekke verhalen, maar richt ze zich ook op sterke vrouwen. Blanche Calloway, de zus van de beroemde bandleider Cab Calloway, wordt bijvoorbeeld bezongen in het stuk *Growlin' Dan* (1931). Ondanks dat deze dame de eerste vrouw was die onafhankelijk een professioneel orkest leidde, stond ze toch altijd in de schaduw van broer Cab. McLorin Salvant vindt het een interessant gegeven: "Jazeker, ik ben erg geïnteresseerd in jazzgeschiedenis en de concepten achter liedjes. Ook songs die vergeten zijn, maken mij juist nieuwsgierig. Door de rijke culturele geschiedenis wilde ik juist gaan zingen. Blanche was volgens mij een sterke onafhankelijke vrouw, die de moed had om zichzelf te zijn in een tijd waarin dat als vrouw veelal niet geoorloofd was. Daar heb ik veel respect voor."

Actueel

Op voorgaand album *WomanChild* (2013) liet Cécile haar stem al horen op sociaal-politiek vlak, met een scherpe interpretatie van Valaida Snows *You Bring Out The Savage In Me* (1930). Het nummer gaat over de raciale achtergrond van acteurs en zangers die zich zwart schminkten en stereotypen van Afro-Amerikanen neerzetten (*blackface minstrels*). Ook nu maakt de zangeres een statement met *Wives And Lovers* (Burt Bacharach, Hal David). De tekst van het nummer waarschuwt vrouwen: blijf jullie mannen pleasen, anders is de kans groot dat ze vreemdgaan. In onze huidige tijd zouden we deze onderwerpen discriminerend vinden, maar destijds werden die normaal gevonden. Wat spreekt je zo aan? McLorin Salvant: "Ik selecteer graag nummers die een sterke politieke boodschap hebben of over identiteit gaan. Ik heb zelf ook een sterke, complexe identiteit en ik richt me graag op politiek, dus die onderwerpen maken eigenlijk op een natuurlijke manier deel uit van mijn muziek. Als zwarte Amerikaanse vrouw stuit ik op veel vragen. Stukken als *Wives And Lovers* zijn een uitlaatklep voor me. Enerzijds zijn ze absurd, anderzijds zijn ze een weergave van de werkelijkheid in een bepaalde tijd. De wereld kan heel vernederend en onwelkom zijn, ook anno 2016. Veel mensen vergissen zich in de relevantie: de songs zijn wel oud, maar nog steeds actueel. En denk aan al die mensen die een dergelijk leven hebben geleid als *black minstrel* of als onderdrukte vrouw – zij voelden zich als wilden behandeld. De meeste vrouwen hebben het gevoel dat ze zich volgens een bepaalde standaard moeten kleden en uiten. Niet eens om er begeerlijk uit te zien, maar om geaccepteerd te worden. Ondanks alles wat het feminisme en de *civil rights movements* teweeg hebben gebracht voor Afro-Amerikanen en vrouwen, moet er nog steeds veel werk verricht worden. Het is een diepliggend probleem dat wellicht alleen aan de oppervlakte zichtbaar is.

Afgelopen maart trad Cécile McLorin Salvant in Nederland op met het Metropole Orkest.

Dergelijke songs zijn voor mij interessant, omdat ze niet politiek correct zijn. Ze vertellen het hele verhaal." Maar je brengt ze wel met een vleugje humor, toch? "Ja, er moet wel wat te lachen zijn. Ik hou van ironie en zelfspot. Ik kan geen muziek maken zonder humor, anders wordt jazz veel te serieus."

Mondiale familie

Je zei net dat je zelf een complexe identiteit hebt. Verwijs je daarmee naar je achtergrond: je Franse moeder en Haïtiaanse vader? "Ik kom uit een multiculturele, mondiale familie. De vader van mijn moeder was zwart, haar moeder was wit. Mijn grootmoeder reisde de halve wereld over en liet zich inspireren door veel culturen. Ik heb geen 'standaard' Amerikaanse familie.

> "Een **ware jazzvocalist** is in staat om elk lied, ongeacht het genre, te vertalen naar jazz"

Hierdoor kijk ik wellicht kritischer naar sociaal-maatschappelijke gebeurtenissen en teksten. Ik ben natuurlijk niet de eerste zwarte jazzzangeres en kunstenaar (Cécile schildert ook, red.). Er gingen me velen voor. Toch moet er nog veel werk verricht worden, want we hebben nog niet veel kansen gekregen. Vocalisten wellicht meer, maar in andere kunstvormen zoals de schilderkunst is er in de VS nauwelijks ruimte voor Afro-Amerikaanse vrouwen. De blanke is de standaard, niet de kleurling. Soms wil je ook weleens gewoon tot die standaard behoren en er niet mee bezig zijn dat je een zwarte vrouw bent. Ik ervaar dat gevoel niet elke dag hoor, maar er zijn momenten dat je er niet aan ontkomt. Gelukkig ben ik opgevoed zonder dit besef. Als kind heb ik er minder mee te maken gehad, juist vanwege mijn brede achtergrond. Mijn ouders leerden me dat mijn huidskleur niets over mijn persoonlijkheid zegt. Ik ben dankbaar voor die opvoeding. Als tiener en volwassene ga je op zoek naar je identiteit en dan ontdek je dat alles wat complexer in elkaar zit."

Basis

Cécile wordt veel geprezen om haar theatrale manier van performen. Kan zij zich vanwege haar achtergrond en cultureel-politieke interesse beter inleven in de tekst? "Misschien, hoewel ik denk dat elke jazzvocalist zich moet kunnen inleven in de tekst. Sterker nog, voor mij is een ware jazzvocalist iemand die in staat is om elk lied, ongeacht het genre, te vertalen naar jazz."
Op het album zijn zelfgeschreven songs zoals *Fog*, *Look At Me* en *Left Over* vooral ballades. McLorin Salvant: "Als ik een plaat mag maken met alleen ballades, dan ben ik heel blij. Langzame stukken liggen me goed. Ik schrijf van nature sneller een ballad, waarom weet ik niet precies. Ik denk dat ik me emotioneel het meest verbonden voel met een traag stuk." *For One To Love* verwijst niet direct naar een nummer, maar eerder naar liefde in het algemeen. "In de laatste track, *Underling*, zit die regel. Op de een of andere manier viel de basis van het album samen met deze regel. Ik zing '*for one to love*' en niet '*for one I love*'. Er zit een hoopvolle boodschap in. Alle stukken zijn op een bepaalde manier autobiografisch, ik heb het gevoel dat ik al die stukken heb beleefd. Sommige liefdesverklaringen verwijzen naar bestaande mensen." Met weinig edits en overdubs doet *For One To Love* doet erg denken aan als een liveregistratie. Nu je zoveel toert, is wellicht de kans groot dat je volgende project een livealbum wordt? "Oh, dat hoop ik echt! We gaan het zien. Dat hangt van veel factoren af, ik beslis niet alleen. Maar als het aan mij ligt, heb ik daar nu al zin in!" J

Chick Corea

“Muziek is mijn manier van geven”

Dit jaar viert pianist Chick Corea een feestje: hij wordt 75 jaar. “*Concert promotors love those kinds of numbers.*” Een mooie kans voor hem om zijn *wish list* tot uitvoering te brengen: optreden met mensen met wie hij altijd al had willen spelen. Dat doet hij in juli ook op North Sea Jazz.

Tekst: **Coen de Jonge**

Als artiesten de aanvechting krijgen om iets onder de titel *Trilogy* te produceren, bedoelen ze eigenlijk dat ze een monument willen. Iets tastbaars, de bezegeling van een mooie carrière tot op dat moment. Chick Corea deed dat al in 2014: zijn drieluik (een album met liveopnamen uit voorgaande jaren) maakte hij samen met bassist Christian McBride en drummer Brian Blade. De pianist kreeg er in 2015 twee Grammy’s tegelijk voor, net als in 2012 voor de cd *Hot House* en een jaar eerder voor *Forever*. In totaal ontving Corea 22 van zulke trofeeën. Eigenlijk was hij met de mijlpaal *Trilogy* twee jaar te vroeg, want dit jaar viert hij pas zijn 75ste verjaardag. Zijn meest recente album *Two* (2015) is een hoogst opmerkelijk project: op twee cd’s horen we de pianist met banjoïst Béla Fleck. *Bluegrass meets bebop*. Voor de zoveelste keer het bewijs dat Corea’s muzikale belangstelling oeverloos is.

Staalkaart

Armando Anthony ‘Chick’ Corea (Chelsea, Massachusetts, 1941) is een pianist met een kolossale staat van dienst. Met een platen- en cd-oeuvre dat in de handboeken pagina’s lang doorgaat. Veel mensen kennen hem vooral door zijn verbintenis met Miles Davis, maar daarmee doen we hem schromelijk tekort. Luister bijvoorbeeld naar het legendarische album *Now He Sings, Now He Sobs* (1968). Een plaat die Corea maakte in triobezetting, terwijl hij in diezelfde tijd ook bij Miles bezig was met trendsettende albums als *In A Silent Way* en *Bitches Brew*. Oorspronkelijk telde *Now He Sings* vijf composities, met titels als *Steps - What Was* en *The Law Of Falling And Catching Up*. Corea was in die tijd geheel in de ban van het esoterische boek *I Tjing*, vandaar. Later zou hij zich wenden tot de Scientology Kerk. Wie vreest dat de muziek op deze plaat allerlei zweverige karaktereigenschappen onthult, is na enkele maten uit de droom: dit is een fantastische prestatie, een spannend spel op de brug tussen bebop en een vrijere aanpak. Bij de latere cd-uitgave van *Now He Sings* werden acht stukken toegevoegd, waaronder *Pannonica* van Thelonious Monk. Een compositie die Corea kennelijk sterk intrigeerde, want op zijn solo-cd

'Pannonica' van Thelonious Monk intrigeerde Corea kennelijk sterk

Expressions (1994) dook het weerbarstige stuk weer op. Dit album is nog steeds een prachtige staalkaart van de ‘*art of the piano*’ die Chick Corea vertegenwoordigt. Hoewel de plaat is opgedragen aan zijn grote voorganger Art Tatum, bevat het ook buigingen naar Monk en Bud Powell. Niet om ze te imiteren: Corea gebruikte ze als aanleiding om zijn eigen indrukwekkende beheersing te demonstreren.

Foto: courtesy of Chick Corea Productions

New York

Het talent openbaarde zich al vroeg bij Chick Corea. Toen hij vier jaar was beroerde hij al de toetsen van een piano. Zijn vader, zelf ooit trompettist en leider van een dixielandband, gaf hem daarna klassieke pianoles. Toch wilde de jonge Chick zich - toen hij acht was - ook bekwamen op de drums, een voorkeur die later in zijn pianospel vaak hoorbaar was. Pianoles kreeg hij een tijdje van

Hij heeft een grote aandrang **te communiceren** door zijn muziek

concertpianist Salvatore Sullo, die bij hem ook de belangstelling opriep voor klassieke composities. Toch kwam zijn interesse vooral bij de jazz te liggen, ook vanwege de muziek die hij thuis hoorde: Parker, Gillespie, Horace Silver, Bud Powell. Nadat hij tijdens zijn highschooljaren al wat ervaring als amateur-jazzmusicus had opgedaan, vertrok Corea naar New York om te studeren. Daar kwam niet veel van: een maand aan Columbia University en nog zes maanden aan Juilliard, dat was het. Hij vond er niet veel van zijn gading, maar de sfeer van New York trok hem wel aan. Hij werkte even voor orkestleider Cab Calloway, werd begeleider van trompettist Blue Mitchell en deed ook ervaring op bij latinmusici als Willie Bobo en Mongo Santamaria. In 1966 maakte Corea zijn eerste plaat: *Tones For Joan's Bone*s, met onder meer trompettist Woody Shaw en tenorsaxofonist Joe Farrell, twee jaar voor het meesterlijke *Now He Sings*. Tussendoor maakte hij deel uit van de groep die met saxofonist Stan Getz de plaat *Sweet Rain* opnam.

Expirimentele avonturen

Toen werd het echt menens. Vanaf 1968 ondernam de pianist diverse experimentele avonturen, waarvan zijn lidmaatschap van de band van Miles Davis extra in het oog sprong. Toen hij voor de eerste keer zou meespelen, vroeg hij Miles voorzichtig of er nog een repetitie was. Het antwoord gaf hem meteen zelfvertrouwen: "*Nah, no rehearsal, just play what you hear.*" Er kwamen legendarische platen als *Filles De Kilimanjaro*, *In A Silent Way* en *Bitches Brew*. Daarop was Corea op elektrische piano te horen. Daar bleef het niet bij, hij experimenteerde ook nog met een zogenaamde *ring modulator*. De effecten daarvan zijn te horen op veel liveplaten met Davis, zoals *Black Beauty: Miles Davis At The Fillmore West*. Op zeker moment maakte bassist Dave Holland ook deel uit van Miles Davis' band en in 1970 namen pianist en bassist een gewichtige stap:

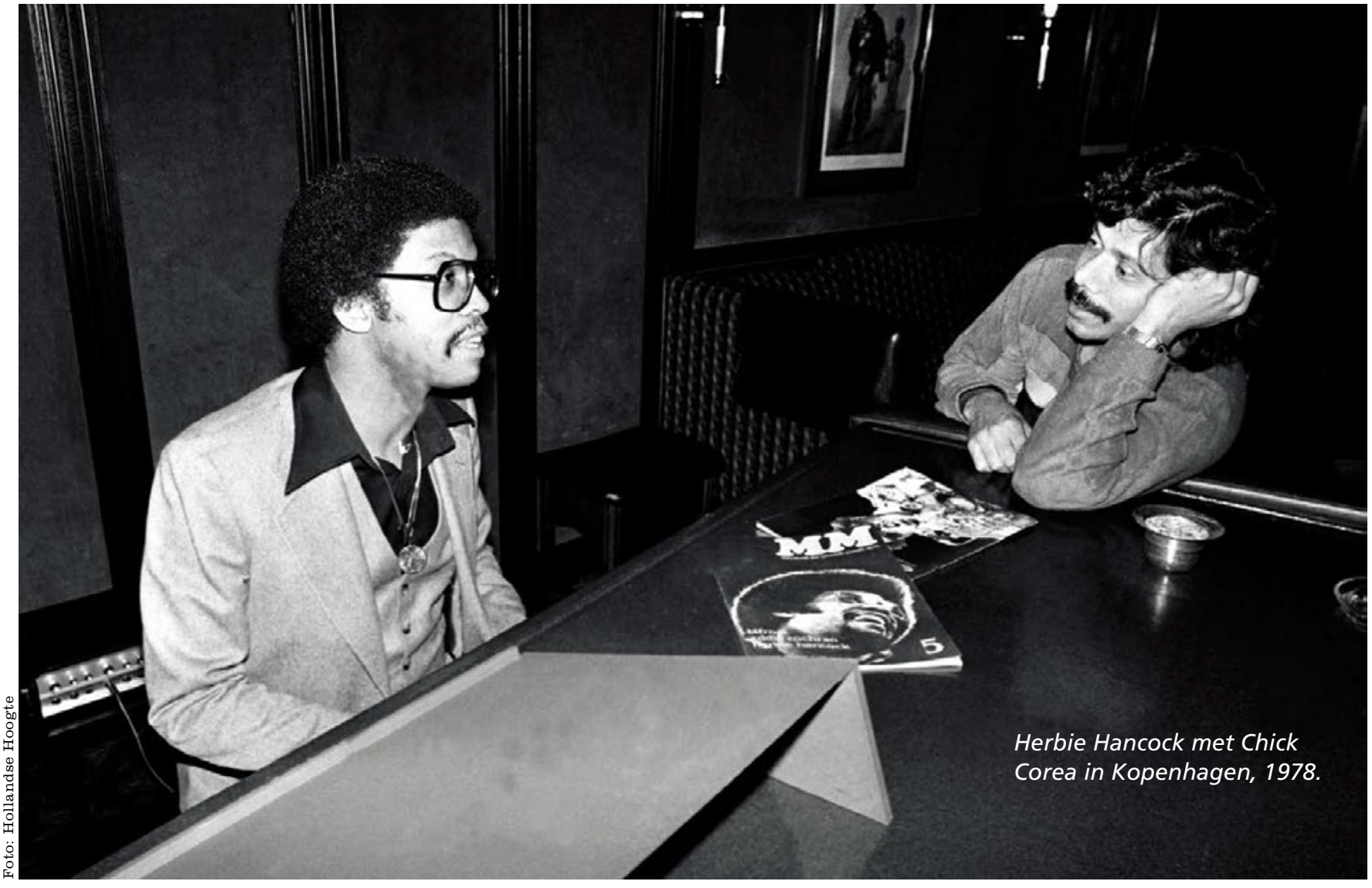

Foto: Hollandse Hoogte

Herbie Hancock met Chick Corea in Kopenhagen, 1978.

ze gingen hun eigen weg met de groep Circle, een avant-gardegezelschap waarin ook rietblazer Anthony Braxton en drummer Barry Altschul zaten. Naast deze experimentele verkenningen begon Corea zich te richten op solo-optredens, bijvoorbeeld te horen op *Piano Improvisations Volume 1 & 2* (1971). Zulke soloprojecten vatte hij in de jaren die volgden steeds weer aan.

Smetteloos

Het werk met de groep Circle bevredigde Corea toch niet, ook omdat hij inmiddels nog een ander zingevingstraject had gevonden: zijn curieuze lidmaatschap van de Scientology Church. Hij wilde nu directer met het publiek communiceren, en de avant-gardistische muziek van Circle was daar minder voor geschikt. Voor dat doel richtte de pianist in 1972 de groep Return To Forever op, waarmee hij muziek speelde die veel toegankelijker was, een mix van latininvloeden en elektrische jazz. Uiteindelijk schoof de formule door naar voornamelijk jazzrock. Met succes: het album *Romantic Warrior* (1976) kreeg zelfs een gouden plaat. *Never change a winning team*, zou je zeggen, maar nee: Corea gooide de samenstelling helemaal om en ging met anderen op tournee. Return To Forever kende overigens wel enkele keren een soort reünie, bijvoorbeeld nog in 2011 op het North Sea Jazz Festival. Daarna volgden er talloze en zeer gevarieerde samenwerkingsprojecten. Zoals met vibrafonist Gary Burton, Herbie Hancock, de klassieke pianist Friedrich Gulda, zanger Bobby McFerrin en banjoïst Béla Fleck. Soloconcerten, duetten, trio's - elektrisch en akoestisch - wisselen elkaar steeds weer af. Zelfs het veld van de modern-klassieke muziek behoort tot Corea's werkterrein; in 1999 werd zijn eerste pianoconcert uitgevoerd door het London Philharmonic Orchestra en in 2004 kwam het eerste strijkkwartet.

Geheim

Wat is het geheim van deze pianomeester? Volgens musicologe Monika Herzig bestaat die uit een heldere aanslag, een smetteloze techniek en een zeer sterk gevoel voor ritme. Ook is Corea bij machte de meest eigentijdse harmonische technieken

> "Nah, **no rehearsal,** just play what you hear"

toe te passen. Dit alles zou voor een kunstenaar al een vaste basis voor succes kunnen zijn, maar er kleven aan zijn spel nog toegevoegde waarden als creativiteit, inventiviteit, spontaniteit en flexibiliteit. Die maken volgens Monika Herzig nu juist het verschil. Verder is van belang dat hij - vanuit zijn spirituele overtuiging - een grote aandrang heeft om te communiceren door zijn muziek. Dat Chick Corea zich daar zeer van bewust is, kun je opmaken uit de antwoorden die hij gaf in zijn

Foto: Hollandse Hoogte

Miles Davis' quintet tijdens het Antibes-Juan-les-Pins Jazzfestival in 1969. Jack DeJohnette (drum), Wayne Shorter (saxofoon), Dave Holland (contrabas), Miles Davis (trompet) en Chick Corea (elektrische piano).

internetproject *A Work In Progress II.* Daarin beantwoordde hij vragen van fans en het geheel moest ooit uitlopen in een boek. "*I write music to celebrate life. I think most artists do, no matter how they themselves describe it.*" Ook gaf hij soms een aardig inkijkje in zijn tijd bij Miles. Over het opvallend verbogen geluid van de elektrische piano bijvoorbeeld: "Dat werd gewoon veroorzaakt door slecht klinkende versterkers en gebrek aan kennis hoe je een elektrische piano moest versterken."

Golden Rule

In 2015 maakte Corea het dubbelalbum *Portraits*, vol eerbetoon aan grote collega's. Zulke *heroes* als Bill Evans, Miles Davis, Horace Silver, Thelonious Monk en Bud Powell zal de pianist op zijn *75th Birthday Celebration* zeker weer eren. Dat doet hij samen met trompettist Wallace Roney, saxofonist Kenny Garrett, bassist Christian McBride en drummer Marcus Gilmore – kennelijk leden van zijn *wish list*. Corea ziet met vreugde uit naar dit jubileumjaar; de mensen die hem boeken zijn naar zijn zeggen dol op dat soort eerbetoon en dat geeft hem mooi de kans zijn eigen zin door te drijven. *"So that will give me the opportunity to celebrate it with a bunch of those people.... It's a long list."* Corea heeft aangekondigd dat hij deze keer weer geheel akoestisch speelt. Zijn optreden zal ongetwijfeld op contact met het publiek zijn gericht. Onlangs benadrukte hij dat nog in het blad *DownBeat*: *"I like communication. That's my way of giving – my version of the Golden Rule."* J

STUFF.

Wolven met een enorme honger

De rasmuzikanten van STUFF. beleven opnieuw een drukke festivalzomer. De agenda van de Vlaamse band puilt uit en hoewel de leden ook nog actief zijn in andere formaties en projecten blijft de ‘goesting’ naar meer onderling avontuur groot. We volgen de groep tijdens een van de vele overwinningtrips in het clubcircuit.

Tekst: **Willem Jongeneelen**

Foto’s: **Joke Schot Photography**

Port of Rotterdam
north sea Jazz
08·09·10 JULI '16

Reportage

Dit keer moet het Utrechtse EKKO eraan geloven. De podiumreputatie van de elektrofunkband (ook omschrijvingen met de woorden jazz, soul, hiphop, fusion of dub daarin rekenen ze goed) wordt groots waargemaakt. Lachende gezichten als de bus een halfuur eerder dan gepland tegen half zes voor de deur van de Utrechtse club arriveert. De bandleden uit Gent en Antwerpen hebben er zin in. "Spelen in Nederland blijft bijzonder. We hebben er tot nu toe erg goede ervaringen", zo verklaart toetsenist Joris Caluwaerts die brede grijns. Hartelijk worden de leden van de dan al sound-checkende rockband Stadt begroet. EKKO heeft een schitterende *double bill* die avond. Het eveneens vanuit Gent opererende Stadt, met onder meer zanger en toetsenist Fulco Ottervanger en drummer Simon Segers (beiden ook actief in jazzgezelschap De Beren Gieren), is ook een attractie an sich. Zelfs de speciale chauffeur van dienst heeft er veel zin in. Achter het stuur van de tourbus die dag zit Christophe Claeys, normaliter drummer van beroep. Hij werd bekend als slagwerker van Balthazar, maar momenteel is hij actief in onder meer Magnus (met ook Joris Caluwaerts), Amatorski en Nightman. "Het is fijn om eens een dagje niet te spelen. Vandaag krijg ik de kans om eens naar de twee beste drummers van België te gaan kijken", zo zegt hij lachend. "Ik heb me vrijwillig aangemeld als chauffeur van STUFF. om op die manier mee naar Utrecht te kunnen. Ik speelde hier zelf ook al een aantal keren. Fijne club, EKKO."

"Soms lijkt het **onverzoenbaar wat we doen**, maar zoeken we toch naar oplossingen"

Goede chemie

Christophe Claeys meent wat hij zegt over die twee drummers. Toch mag die opmerking ook vals bescheiden genoemd worden, want Claeys himself is ook een van de betere, meest avontuurlijk ingestelde drummers die er momenteel binnen de (pop)muziek rondloopt. Hij bezit smaak en kan dus ook oprecht genieten van het spel van zijn collega's van STUFF. en Stadt. STUFF. ontstond vijf jaar geleden tijdens een jamavond in White Cat, een hippe club in het Gentse Patershol. Drummer Lander Gyselinck (tevens LABtrio, Kris Defoort Trio en BeraadGeslagen, met Fulco Ottervanger) deed iedere eerste donderdag van de maand mee aan de sessies. Hij vroeg toetsenist Joris Caluwaerts (Magnus), bassist Dries Laheye (The Kyteman Orchestra, BRZZVLL), saxofonist Andrew Claes (Eternal Sun, BRZZVLL, Hamster Axis Of The One-click Panther) en dj/scratcher Menno Steensels (DJ Grazzhoppa's DJ Big Band) mee te doen. Gyselinck: "We komen uit zeer uiteenlopende hoeken van de jazz en pop. Soms lijkt het onverzoenbaar wat we doen, maar zoeken we toch naar oplossingen. Er is een goede chemie. Dat is ook nodig om die verschillende invloeden samen te doen lopen. In andere jazzgroepen hebben de leden vaak meer raakvlakken. Hier zijn verschillende smaken en is er een verschillende perceptie. Iedereen heeft op zijn manier kilometers afgelegd. Andere kilometers, want de een deed dat in het Vlaamse theater of in de pop, de ander in de freejazz of in het buitenland. Dat maakt ons meer dan de optelsom van vijf. De kracht zit in de fijne chemie van de energie."

Lander Gyselinck

Dries Laheye

On-Hollands goed

Het instrumentarium wordt in de kleine club aan de zijkant van het podium geposteerd. STUFF. doet geen soundcheck, maar besluit na het optreden van Stadt de zaak op te bouwen, aan te sluiten en een linecheck te doen. Aan geluidstechnicus Tars Vervaecke de taak straks tijdens het eerste nummer de zaak in te regelen. Dat geeft de mannen na het lossen de kans de koffie in het cafégedeelte uit te proberen en later alle tijd te nemen voor het diner. Alle leden zijn niet-vegetarisch. Dat zijn ze echter wel als ze met STUFF. op pad zijn. Dries Laheye legt uit waarom ze die afspraak onderling maakten en ze zich daar ook allemaal aan houden. "We vonden dat alvast een logische stap. Met het oog op het milieu vinden we dat een goede zaak. We willen ook nog eens een bos aanleggen." Joris: "Ecologie!" Om 19.00 uur worden het taartje met noten en champignons, de lasagne van aubergines en de schotel met knolselderij door de kok opgediend en van uitleg voorzien. De bandleden zijn unaniem: "Dit is on-Hollands goed." Dries: "Zonder te willen zeuren, het eten in Nederland is lang vaak beroerd geweest. Langzamerhand wordt ingezien dat goed eten belangrijk is. Het is niet meer de sluitpost van de begroting. De kwaliteit wordt steeds beter. EKKO verdient een grote pluim."

Uitwisseling van ideeën

Bandleden die in de watten gelegd worden, geven betere optredens, zo redeneert men in EKKO. Prima uitgangspunt. Later die avond wordt die stelling door twee bands bewaarheid. Maar eerst moeten alle leden van STUFF. nog iets over hun favoriete liedje vertellen tijdens een interview voor een lokaal radiostation. Terug in de kleedkamer krijgt Tars van Lander tips over de metro en de betere wijken van New York. Tars gaat erheen en Lander woonde er een tijdje. Ook worden er driftig muziektips gestrooid. Joris, Menno, Christophe en Dries praten bij over wat ze de laatste week hoorden en zagen, Lander haalt zijn laptop boven en laat Andrew een livebootleg horen van Herbie Hancock uit 1977, met maffe synthesizergeluiden en Jaco Pastorius die schittert op bas. "Er is een constante uitwisseling aan ideeën. Er is een gezonde drive binnen de band om dingen te ontdekken. We hebben een enorme honger naar meer en iets nieuws. We zijn wolven op dat vlak. Het is echt niet zo dat we de hele tijd naar de *back catalog* van Weather Report luisteren in de tourbus. Dat doen we ook wel, maar we luisteren ook naar net ontdekte rock- en popgroepen. Het repertoire varieert van Battles, Wu-Tang Clan, Aphex Twin, Brian Eno, klassieke muziek tot het Miles Davis Quintet. Alles krijgt evenveel rechten om beluisterd, geanalyseerd en becommentarieerd te worden."

> "Er is een **gezonde drive** binnen de band om dingen te ontdekken"

EWI

De bandleden gaan om 20.30 uur naar Stadt kijken. Psychedelica spat uit de boxen. Na een te kort optreden moet het hele podium ontruimd en ververst worden. De opstelling van STUFF. is compact, maar de wirwar aan snoertjes en aansluitingen verloopt dit keer minder routineus dan verwacht en gepland. Lander pakt zijn verantwoordelijkheid als het publiek veel langer moet wachten dan gepland. Hij loopt naar een microfoon: "Sorry voor de chaos. Wij zijn STUFF." Andrew Claes heeft het snelst zijn stek voor zijn elektronica, saxofoon en EWI op orde. EWI? "*Electric Wind Instrument,* bekend ook van Steps Ahead, met Michael

Joris Caluwaerts

Links Andrew Claes en rechts dj/scratcher Menno Steensels.

Foto: Jeroen Jansen
North Sea
Jazz Live
Op NPO 3, NPO Radio 2,
NPO Soul & Jazz en NPO Cultura
ntr: speciaal
voor iedereen

De niet-vegeterarische leden van STUFF. genieten van een 'on-Hollands goede' vegetarische maaltijd

Lander Gyselinck

Menno Steensels

Brecker. Een klant van een muziekwinkel in Antwerpen had het instrument besteld. Het moest vanuit Japan komen, maar hij kwam het nooit ophalen. Drie maanden lag het in de vitrine. Ik heb het toen op afbetaling gekocht, achttien jaar geleden. Mijn ouders zagen het eerst helemaal niet zitten. Tot ze ontdekten dat ik het met de koptelefoon op kon bespelen zonder dat zij er last van hadden." Zes jaar geleden heeft Claes het stof eraf geblazen en inmiddels is de EWI verantwoordelijk voor een deel van het karakteristieke geluid van STUFF.

Niet repeteren

Iedereen is even belangrijk binnen de groep. Joris Caluwaerts noemt optreden uit de sleur of de routine breken. "Er is altijd wel iemand die het spel opentrekt. Natuurlijk zijn er afspraken en vergelijkingen te maken met bands uit het verleden. Hé, we zeggen ook niet dat we het warm water hebben uitgevonden." Repeteren doet de groep niet of nauwelijks. Alleen als ze nieuwe nummers voor een ander programma uitproberen, zoals laatst voor de voorstelling *Hybrid Love*, met ook bijdragen van acteur Josse de Pauw. Gyselinck: "Niet repeteren lijkt misschien op de nonchalance van de jazzmuzikant in ons. We trekken inderdaad vaak ons plan, zo zijn we tenslotte ook begonnen als band. Maar het niet repeteren is geen keuze: de tijd ervoor ontbreekt simpelweg." Het optreden in EKKO heeft er geenszins onder te lijden. Binnen een paar minuten zit het met de sound ook geramd. De band start sfeervol, maar eenmaal warmgedraaid ontspint zich een spel van hogeschool ritmiek en een mix van jazz, funk en rock om van te duizelen. De groove met beats net na de tel zorgen voor een extra drive en hoekige danspassen van het publiek. Een jongen daar oppert zijn drumstel de dag nadien te koop aan te gaan bieden; zo goed als dit gaat het bij hem nooit worden. STUFF. is heerlijk tegendraads, soms een beetje wringend, dan weer keihard dansbaar met wervelende breaks en onverwachte bijdragen van 'mixmonster' Menno vanachter zijn draaitafel. Het publiek wacht de climaxen geboeid af en gaat los als de band ook zo'n moment beleeft. Het is headbangen zonder gitaren, stuiteren zonder housebeats.

"Sorry voor de **chaos**, wij zijn STUFF."

Geen ego's

Fulco Ottervanger van Stadt staat volop te genieten. "STUFF. is live onweerstaanbaar. Het is hecht en alles zit er knal op, zoals vroeger bij James Brown. De optredens zitten doordacht in elkaar; je ziet ze grooven. Dries is vandaag in topvorm en Menno zet mooie lijnen uit zonder dat het een dj-set wordt. Met Lander vorm ik het duo BeraadGeslagen. In mei verscheen ons debuut. Daarin kan alles, van lelijke synthesizers tot grooves die heel lang aanhouden. Met Lander spelen is de nozem uithangen in een speeltuin. STUFF. bezit meer structuur. Ik zie ze daarom vooral als een geweldige popgroep." Bij de samples valt een stuk uit *93 'Til Infinity* van het hiphopcollectief Souls Of Mischief uit 1993 op. Menno gebruikt echter ook a capella stukken, die de rest van de bandleden compleet verrassen. Gyselinck: "Ik schrok ervan, maar dat is goed. Vraag me niet wat het was, want ik kende het niet. We moeten reageren en dan valt het in zijn plooi. We bezitten allemaal de attitude van risico's nemen en plezier beleven aan het avontuur opzoeken. Als ik speel, schakel ik in een soort kleutermodus. Fysiek kun je dat zien. Ik had die drive als kind al: als breakdancer, op een skateboard, achter de draaitafel of achter de drumkit. Bij STUFF. vliegen we er allemaal graag in. Er is wel degelijk een framewerk, want honderd procent vrijheid bestaat niet met vijf. Daarvoor hebben we ook die andere projecten nodig. De energie die bij ons samen vrijkomt, blijft enorm. Als je graag met anderen samenwerkt, doen zij dat ook graag met u. Zodoende krijg je steeds betere kansen." De band is op die energieke manier een graag geziene gast op de podia geworden. STUFF. bezit geen ego's, STUFF. kent geen haantjesgedrag. De mannen gunnen elkaar alles en iedereen kan zijn momenten pakken. En die kansen blijven komen. Zoals op North Sea Jazz, maar vast ook weer in het voorjaar van 2017, na de release van het tweede album. J

Antonio Sánchez

Nu zelf op de voorgrond

Als opgroeiende tiener in Mexico-Stad zat Antonio Sánchez regelmatig gekluisterd aan de radio. Toen dj Alejandro González Iñárritu een nummer draaide van de Pat Metheny Group, gingen alle muzikale alarmbellen bij de jonge drummer af. Het bleek een wonderlijke toekomstvoorspelling te zijn.

Tekst: **Koen Graat** | Foto's: **Andreas Boccalini, Justin Bettman**

Inmiddels is Sánchez al bijna twee decennia de vaste drummer in de groepen van Pat Metheny. En de desbetreffende dj? Die groeide uit tot een van de meest bejubelde regisseurs van Hollywood met titels als *Babel* en *The Revenant* achter zijn naam. Zijn Oscarwinnende film *Birdman* werd onder meer geroemd vanwege de originele soundtrack die alleen uit slagwerk bestaat. Inderdaad, ingespeeld door landgenoot Antonio Sánchez.
Een niet muziekgerelateerde interviewvraag? Ja hoor, Antonio Sánchez (1971) wil vanuit New York best wat zeggen over de politieke situatie in zijn nieuwe thuisland, waar Donald Trump hele bevolkingsgroepen, Mexicanen incluis, tegen zich in het harnas jaagt. "Het is een nachtmerrie waarvan niemand had gedacht dat die realiteit kon worden. Het voelt als een schande. Je ziet dit in meerdere landen, maar de Verenigde Staten voeren altijd het hoogste woord over het democratische proces en nu geeft uitgerekend het democratische proces het land een schop onder zijn kont. En al wordt Trump uiteindelijk niet de president, de schade is aangericht. Hij heeft een deel van de bevolking wakker gemaakt dat vol zit met haat en racisme. Het is verontrustend. Deze eikel heeft het land ver teruggeworpen in de tijd."

"De politieke situatie rondom Trump is **een nachtmerrie** waarvan niemand had gedacht dat die realiteit kon worden"

Klik

Zelf maakte Sánchez in 1993 van de Verenigde Staten zijn thuisland toen hij zijn drumstudie in Boston begon aan het fameuze Berklee College of Music. In Mexico-Stad was hij enerzijds opgegroeid met

Interview

Muziekgebouw Eindhoven.nl

SEIZOEN 16//17

Kim Wilde | Clouseau | Typhoon | So What's Next? Festival | Richard Galliano | Noord Nederlands Orkest met Eric Corton en IJzersterke Soundtracks | Zapp4 plays Nirvana's Nevermind | Dulce Pontes | Remy van Kesteren | Gare Du Nord | Def Americans | Ralph van Raat plays Radiohead | Brad Mehldau Trio | Jan Akkerman | en vele anderen

KOOP NU TICKETS!

The Who, Cream en The Beatles, muziek die werd gedraaid door zijn moeder, een kind van de 'Woodstock-generatie'. Daarnaast wakkerde zijn grootvader een liefde voor klassieke muziek aan. Sánchez was in zijn jongere jaren zowel een fanatiek rockdrummer als klassiek pianist. "Tot ik op een dag de Chick Corea Electric Band hoorde. Het was rock, maar tegelijkertijd werd er geïmproviseerd. Ik was er ondersteboven van en ben als een gek op mijn techniek gaan studeren." Michael Brecker, Chick Corea, Joshua Redman, Paquito D'Rivera, Dee Dee Bridgewater – de waslijst aan grote namen met wie Sánchez inmiddels heeft gewerkt, is duizelingwekkend. Bovenaan prijkt toch wel de naam van gitarist Pat Metheny, met wie de drummer sinds 2000 een innige muzikale relatie onderhoudt. "Pat heeft een eigen vocabulaire en blijkbaar ben ik een drummer die zijn taal goed spreekt. De klik die we hebben, is bijna beangstigend. Alsof we elkaars gedachten kunnen lezen. Of het nu gaat om zijn Unity Band, trio of Group, ik heb het geluk dat hij me telkens weer vraagt."

Muzikale roman

Het was na een drukke tourperiode in 2014 dat er ruimte ontstond voor Sánchez om zijn ambities als bandleider en componist verder gestalte te geven. "Pat wilde een langere break, waardoor ik meer tijd had. Daarbij kreeg ik op dat moment veel aandacht vanwege *Birdman* en dat bracht nieuwe mogelijkheden met zich mee." Met als gevolg dat vorig jaar twee albums van Sánchez het licht zagen: *The Meridian Suite* en *Three Times Three*. Laatstgenoemde werd zelfs opgenomen met drie verschillende bezettingen. "Ik wilde een album maken met de drie belangrijkste triovormen waarin ik heb gewerkt, dus drums en bas in combinaties met piano, saxofoon en gitaar. En dat met mensen met wie ik nog niet of nauwelijks had gespeeld." De keuze viel op Brad Mehldau, Joe Lovano en John Scofield. Drie verschillende triobezettingen, drie nummers per bezetting, waarbij Sánchez in zijn composities vooral veel ruimte liet voor improvisaties. Bij dat andere album, *The Meridian Suite*, dat hij opnam met zijn vaste band Migration, was dat juist niet het uitgangspunt. "Als componist voel ik vaak beperkingen bij het schrijven. Je componeert wat, moet rekening houden met de duur van de improvisaties en voor je het weet, ben je al aan het afronden. Ik wilde de beperkingen van de tijd volledig naast me neerleggen en gewoon doorschrijven. Een groter verhaal. Als een muzikale roman. *The Meridian Suite* bestaat uit vijf delen die je in de juiste volgorde moet horen om het hele verhaal mee te krijgen. Er is een begin en een einde."

Showelement

Sánchez treedt tijdens North Sea Jazz Festival op met Migration, de groep waar onder meer pianist John Escreet en saxofonist Seamus Blake deel van uitmaken. "We hebben vorig jaar als maniakken getoerd. Daarvoor waren we een groep goede muzikanten bij elkaar. Nu zijn we een band met een eigen sound en een eigen concept." Groot verschil met zijn carrière tot dusver is dat Sánchez nu de eindverantwoordelijkheid draagt. "Als bandlid hoef je alleen maar te vragen: Wat? Waar? Wanneer? Waarom verdient het zo weinig? Haha. Nu ben je verantwoordelijk voor mensen als in een bedrijf. Soms komen de klanten, soms blijven ze weg. Mijn leven als bandleider is een stuk complexer, maar de voldoening na een geslaagd concert is enorm." Daarbij prijst Sánchez zich gelukkig dat hij de do's-and-don'ts in het leiden van een band heeft kunnen afkijken bij diverse leermeesters. Ook daarin is Pat Metheny een lichtend voorbeeld. "Wat ik van hem heb geleerd, is het belang van een goede opbouw van een concert. Pat is heel precies in de manier waarop hij zichzelf presenteert. In het algemeen vind ik dat het showelement bij jazzconcerten vaak tekortschiet. Ik kan me ergeren aan de wijze waarop muzikanten het podium op sjokken, hun bladmuziek nog moeten sorteren en lange stiltes tussen de nummers laten vallen. Niet dat Pat een showman is, maar hij denkt na over de impact op het publiek. Onze concerten duren soms wel drie uur. Je moet mensen iets geven waardoor ze met je mee willen gaan. Pat kan dat als geen ander."

Doodsbenauwd

En dan is er nog dat andere project waarmee Sánchez zich met een paar rake klappen in de kijker speelde bij een enorm publiek: *Birdman*. Hoewel de Oscar voor beste soundtrack er niet in zat, werd toch menig rode loper uitgerold voor de drummer die regisseur Iñárritu jaren daarvoor had ontmoet na afloop van een concert met de Pat Metheny Group. De twee Mexicanen hielden sindsdien contact en in 2013 kwam Iñárritu met zijn plan voor de soundtrack van *Birdman*. "Ik was ongelooflijk enthousiast toen hij belde en vijf seconden later was ik doodsbenauwd. Het was één grote drumsolo zonder dat er echte voorbeelden waren waar ik inspiratie kon opdoen. Maar Alejandro zag in drums en komedie een ideale combinatie. Ik heb al improviserend de soundtrack ingespeeld op basis van het script, nog voordat er filmbeelden waren.
Alejandro heeft die opnames gebruikt om te repeteren met de acteurs. Vervolgens zijn mijn opnames als ruw materiaal onder de film gezet en moest ik naar Los Angeles om alles opnieuw in te spelen. Dat was nog een hele uitdaging, omdat ik mijn eigen improvisaties moest instuderen en dit keer ook moest reageren op de filmbeelden. Het ging erom de dramatiek van de scenes te vangen in mijn spel. Dat was een uitdaging, maar tegelijkertijd is slagwerk daarvoor het perfecte instrument vanwege het grote bereik in dynamiek. Je kunt ermee fluisteren, maar als het moet kun je iedereen over-schreeuwen." J

6X SOUNDZ VOOR SLECHTS €29,99

Word abonnee of geef cadeau!

Ga snel naar soundz.nl
e-mail naar abonnement@bcm.nl of bel 085-7600237
(ma-vrij, 8:30-12:30 uur, lokaal tarief)

VOOR NIKS

*Ze zijn gek, die jongens van de Tipbook Company. Negen geactualiseerde e-boeken bomvol koop-, test-, en onderhoudstips voor jouw instrument, maar liefst 200 tot 300 pagina's dik en ruim voorzien van illustraties en nieuwe foto's. Nu als app te downloaden. Voor hoeveel? Voor helemaal niks!**

*Tijdelijk actie. Normale prijs eTipboek € 6,99. Nu gratis voor iOS; € 0,99 voor Android. Geldt voor alle digitale Tipboeken. Download de apps op je smartphone of tablet of check onderstaande sites. Papieren TIpboeken: € 17,50 in boek- en muziekwinkels.

www.tipbook.com
www.tipbook.com/apps

Available on the Android App Store

Available on the App Store

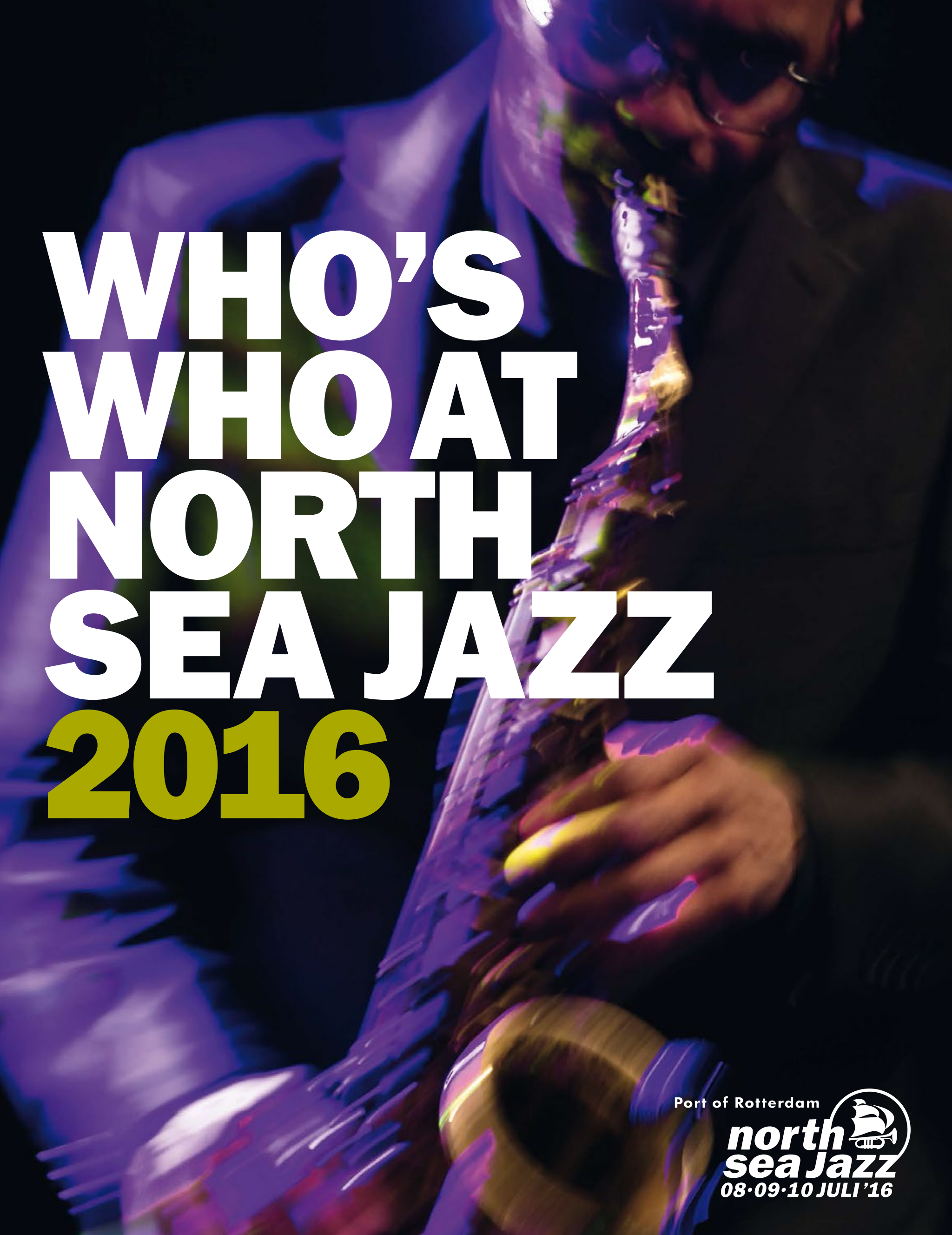
WHO'S WHO AT NORTH SEA JAZZ 2016
Port of Rotterdam
north sea Jazz
08·09·10 JULI '16

IN EEN VERANDERENDE WERELD,
IS NORTH SEA JAZZ VOOR GROOT EN KLEIN.

North Sea Jazz Kids

BNP Paribas is trotse partner van North Sea Jazz. We zijn een Europese financiële groep en een groot fan van jazz. Daarom ondersteunen wij North Sea Jazz Kids. Kinderen houden van muziek en verdienen hun eigen jazzfestival! Al 21 jaar helpen we jazzmuzikanten hun carrière te ontwikkelen en steunen we wereldwijd meerdere festivals en awards, waaronder de Paul Acket award.

bnpparibas.nl

BNP PARIBAS

The bank for a changing world

Beste festivalbezoeker,

Welkom op North Sea Jazz 2016! Na een zeer geslaagde 40e 'verjaardag' en een prachtig festival op Curaçao gingen wij achter de schermen direct weer volop aan de slag met de 41e editie. Het resultaat van onze inspanningen ziet u hier, in deze Who's Who Guide.

De kaartverkoop ging dit jaar weer sneller dan het jaar voorheen, een trend die sinds 2013 zichtbaar is. Nog nooit waren de kaarten zo vroeg uitverkocht. In zakelijke zin een ongekende luxe: we praten hier immers over een aanzienlijk financieel risico. In praktische zin is het lastiger; trouwe bezoekers die jarenlang rustig in mei hun kaarten konden kopen, moeten ineens veel eerder beslissen. Om te voorkomen dat u achter het net vist, proberen wij u dan ook het gehele jaar door via alle kanalen op de hoogte te houden over onze kaartverkoop. En opdat u het alvast weet: de Early Bird-verkoop voor NSJ 2017 begint op 18 november 2016 aanstaande.

Het hoge tempo waarin de kaarten voor NSJ verkopen heeft alles te maken met recente ontwikkelingen in de muziekindustrie. 'De geboorte van een jazzgod', kopte *The New York Times* enige tijd geleden, doelend op Kamasi Washington. Hij zal deze editie exclusief op North Sea Jazz muziek van zijn meesterwerk *The Epic* uitvoeren met orkest en koor. Zijn populariteit, ook bij niet-jazzliefhebbers, is exemplarisch voor de opleving die de jazz momenteel doormaakt. Datzelfde geldt voor Gregory Porter, Ibrahim Maalouf en Snarky Puppy: ook zij trekken overal volle zalen en een zeer divers publiek. Deze opleving is tevens te danken aan de vele crossovers met andere populaire (zwarte) muziekgenres, zoals soul, R&B en hiphop. Mooie voorbeelden hiervan ziet u op onze thema-avond 'Brainfeeder presents...'.

Kortom, deze huidige, eclectische generatie wordt gekenmerkt door veelzijdigheid, lef, vakmanschap en is totaal wars van muzikale grenzen. Dit alles zonder hun afkomst te verloochenen. Een zegen voor de muziek en jazz in het bijzonder. Het feit dat jazz de laatste jaren ook omarmd wordt door megasterren als Lady Gaga, Kendrick Lamar en David Bowie op zijn laatste album zal ook een steentje bijdragen.

Jazz leeft, en daarmee ons festival. Op naar de 42e editie!

Jan Willem Luyken,
Directeur North Sea Jazz

© Stef Nagel

Dear visitor,

Welcome to North Sea Jazz 2016! After celebrating a very successful 40th anniversary last year, as well as putting together a beautiful festival in Curaçao later in the summer, we went back to work right away to bring you this 41st edition. The result of our efforts can be found here, in this Who's Who Guide.

Tickets for the festival sold even faster than previous years, continuing a trend that started in 2013. Never before did tickets sell out this fast. Business-wise, this is a luxury position to be in, as it covers a vast financial risk. But practically, it requires some adjusting. Regular visitors who in years before could take their time and buy tickets in May now had to decide much earlier. To prevent you from being too late to get tickets, we try to keep everyone posted about ticket sales throughout the year. And just so you don't miss out: the Early Bird sale for NSJ 2017 will begin on November 18, 2016.

The fact that tickets are selling at top speed is caused by recent developments in the music industry. 'The birth of a jazz God' is what *The New York Times* wrote some time ago about Kamasi Washington. He will perform music from his masterpiece *The Epic* together with an orchestra and a choir, exclusively for North Sea Jazz. His popularity, even among people who aren't jazz lovers, is typical for the revival of jazz that is happening now. The same goes for Gregory Porter, Ibrahim Maalouf, and Snarky Puppy: they draw full and varied crowds everywhere. This revival is caused by the many crossovers with other popular (black) musical genres such as soul, R&B and hip hop. You will see many examples on our theme night *Brainfeeder Presents...*

In short: this current eclectic generation of musicians is characterized by versatility, courage, and musical ability, as well as a total aversion to musical boundaries. And yet they never deny their origins. A true blessing for music, and jazz in particular. The fact that jazz music is being embraced by artists such as Lady Gaga, Kendrick Lamar, and David Bowie on his final album, will no doubt contribute to this fact as well.

Jazz is alive, and so is our festival. Moving on to the 42th edition!

Jan Willem Luyken,
Festival Director

CONCLUSION

BUSINESS DONE DIFFERENTLY

NIET VOOR NIETS HOOFDSPONSOR

Het North Sea Jazz Festival dankt zijn succes aan de sterke samenwerking tussen verschillende partijen. Een samenwerking van vakmensen met ieder een eigen inbreng, die hun kennis en talenten weten te bundelen. En dat is precies waarom Conclusion zich verbonden voelt met het festival: wij werken namelijk net zo. Daarom zijn we – met trots – al voor het achtste jaar op rij hoofdsponsor.

www.conclusion.nl

Port of Rotterdam
north sea jazz
08·09·10 JULI '16

WHO'S WHO '16

NORTH SEA JAZZ FESTIVAL 2016
a production of Mojo Concerts/A Live Nation Company

NORTH SEA JAZZ FESTIVAL
P.O. Box 3325
2601 DH Delft
The Netherlands
Fax +31 (0)15 214 83 93
E-mail info@northseajazz.com

ORGANISATION

FESTIVAL DIRECTOR
Jan Willem Luyken

PROGRAMMING
Michelle Kuypers, Sander Grande, Kim Bloem, Frank Bolder, Bertus de Blaauw, Ron Euser, Gideon Karting, Maarten van Vugt

PROGRAMMING ASSISTANTS
Gerbine Ulehake, Koen Nederstigt, Loesje Bierens, Karlijn Pauw, Naomi Pattianakotta, Suzette Kramer, Kitty Krösschell, Sharon Kuen, Hanneke de Jonge, Anneke Moors

PRODUCTION MANAGER
Scal Langelaan

PRODUCTION TEAM
Ruud van Buren, Remco Cornelissen, Paula Mali, Kim Bontes, Menno Buisman, Bobby Pronk, Marieke van de Kraats

MARKETING & COMMUNICATION
Junior van der Stel
Moa Afzal (assistant)

SPONSORING
Marcel Surendonk, Rick van Santen, Kiki van Enthoven, Annick Beukers, Brenda Vernee, Renske Venema

WHO'S WHO FESTIVAL GUIDE

EDITOR
Tanja Spaander

CONTRIBUTORS
John den Braber, Jean-Paul Heck, Robert Heeg, Coen de Jonge, Serge Julien, Marie-Claire Melzer, Anton Slotboom, Leendert van der Valk

TRANSLATIONS
Frances van Gool / TXTproducties
Renuka Wikramasinha / Afterwords

COVER IMAGE
© Hans Pols

GRAPHIC DESIGN
Hans Pols / www.barite.nl

LAYOUT / PREPRESS
BCM / Marjanne Gielen

ADVERTISEMENTS
BCM / Peter Schrijver

DECORATION DESIGN FESTIVAL
Studio VOLLAERSZWART
With photography by Caspari de Geus, Hans Pols, Pascal Zwart

DESIGN CENTRAL SQUARE
Joost van Bleiswijk, Kiki van Eijk

Copyright: North Sea Jazz Festival / Mojo Concerts
Program subject to change

Inhoud Contents

NORTH SEA JAZZ HIGHLIGHTS	6
ARTIST IN RESIDENCE: IBRAHIM MAALOUF	8
BRAINFEEDER PRESENTS...	11
PAUL ACKET AWARD	12
NORTH SEA JAZZ COMPOSITION PROJECT	13
DUTCH JAZZ COMPETITION	15
A PRINT FACTORY	15
ROTTERDAM CONTEMPORARY ART FAIR	16
JAZZ ART: IN ALL LANGUAGES	17
TALKING JAZZ	18
A-Z PERFORMING ARTISTS	22
LAST MINUTE BOOKINGS / ARTISTS ON THE MOVE	89
DJS ON THE ROOF	90
STUDENT BIG BANDS	93
INDEX	95
TIMETABLE FRIDAY JULY 8	96
TIMETABLE SATURDAY JULY 9	97
TIMETABLE SUNDAY JULY 10	98

NORTH SEA JAZZ FESTIVAL 2016 IS MADE POSSIBLE BY:

Port of Rotterdam
Heineken
CONCLUSION
BUSINESS DONE DIFFERENTLY
BNP PARIBAS
The bank for a changing world
MITSUBISHI MOTORS
AMERICAN EXPRESS
Douwe Egberts
rotterdam festivals
ROTTERDAM AHOY
ROTTERDAM. MAKE IT HAPPEN.
OXFAM Novib
YAMAHA
KEYMUSIC your music. your gear.
Zildjian
EVANS LEVEL 360
Ampeg The Power of Bass
LP
CREATIVE TECHNOLOGY
ntr:
npo radio 2
CULTURA
BCM
NRC

Highlights

Elk jaar bevat de programmering van het festival speciale thema's, opvallende projecten en bijzondere optredens. Hier een kleine selectie voor deze editie.

Every year the festival's lineup contains special themes, spectacular projects and extraordinary performances. Here, a selection for this particular edition.

JAZZ ROCKS!

De muziek van David Bowie, Arcade Fire en dEUS zou je niet direct met jazz associëren, maar wat momenteel in het oog springt is de synergie tussen jazz en alternatieve rock. Pop- en jazzmusici vinden elkaar in nieuwe projecten zoals **TaxiWars** met daarin onder meer Tom Barman van dEUS, en **Colin Stetson & Sarah Neufeld**, die allebei nauwe banden hebben met Arcade Fire. David Bowie maakte zijn laatste opnamen met het kwartet van **Donnie McCaslin** en zijn album *Blackstar* bevat overduidelijke jazzinvloeden.

You wouldn't instantly associate the music of David Bowie, Arcade Fire and dEUS with jazz, but what does strike the eye, these days, is the synergy between jazz and alternative rock. Pop and jazz musicians find each other in new projects like **TaxiWars** which includes, among others, Tom Barman of dEUS, as well as **Colin Stetson & Sarah Neufeld**, who both have strong ties with Arcade Fire. David Bowie made his final recordings with **Donnie McCaslin**'s quartet and his album *Blackstar* contains noticeable jazz influences.

TaxiWars

© Kris Dewitte

Colin Stetson & Sarah Neufeld

Ibrahim Maalouf

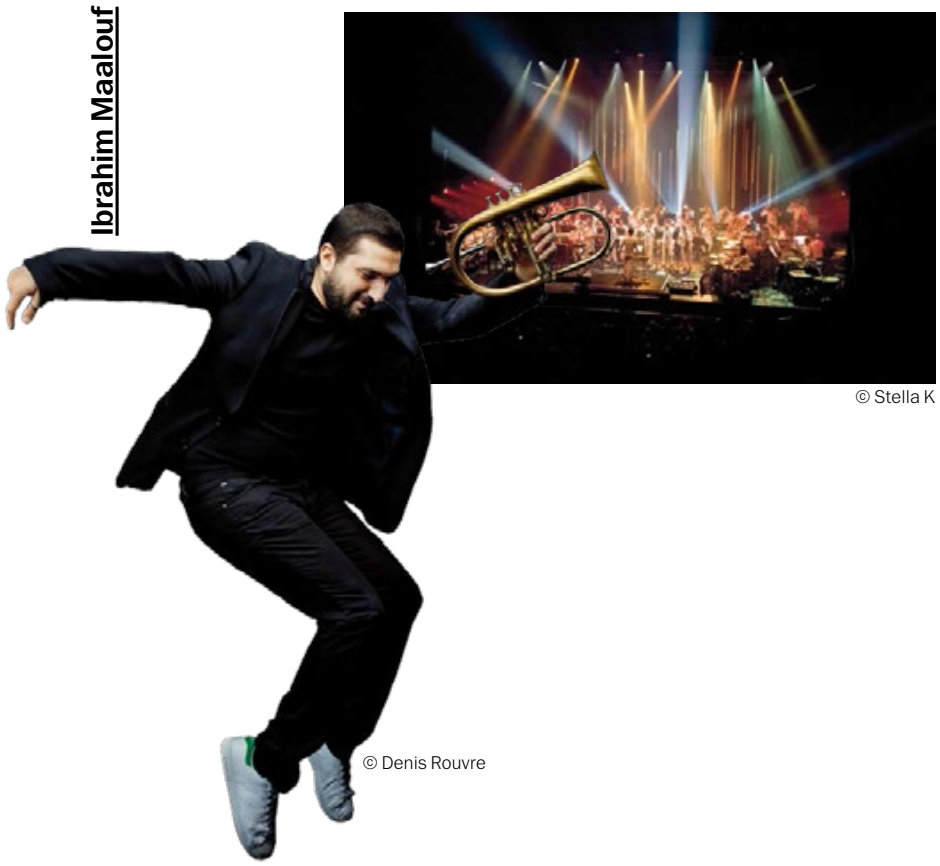

© Denis Rouvre

Metropole Orkest

© Stella K

METROPOLE ORKEST

Ook de nieuwe generatie jazzmusici werkt dolgraag samen met het **Metropole Orkest**, een vaste waarde op het festival. Met trots presenteert North Sea Jazz dit jaar weer drie bijzondere optredens: **Kamasi Washington**, **Ibrahim Maalouf** en **Snarky Puppy** zullen samenwerken met dit beroemde Nederlandse orkest. Eerder dit jaar wonnen het Metropole Orkest en Snarky Puppy nog een Grammy Award voor het gezamenlijke album *Sylva*.

The latest generation of jazz musicians very much enjoys working together with the **Metropole Orkest**, a set value at the festival. It is with pride that North Sea Jazz announces three remarkable acts: **Kamasi Washington**, **Ibrahim Maalouf**, and **Snarky Puppy** will all collaborate with this acclaimed Dutch orchestra. Earlier this year the Metropole Orkest and Snarky Puppy received a Grammy Award for their album *Sylva*.

Michael Mantler

© Rainer Rygalyk

Konrad Kosselleck Big Band

© Vassilis Triantis

Chick Corea

SPECIAL PROJECTS

Dit jaar op North Sea Jazz drie projecten met een historische relevantie. Ten eerste **Michael Mantler**: de van oorsprong Weense trompettist, componist en bandleider trok in de jaren '60 naar de VS en maakte daar in 1968 het freejazz album *The Jazz Composer's Orchestra*, met bandleden als Don Cherry en Pharoah Sanders. In 2014 maakte hij een update die verscheen op het befaamde ECM-label, waarbij Mantler zich ten doel stelde om het oorspronkelijke materiaal te verbeteren en uit te breiden, maar tegelijkertijd de originele instrumentatie te behouden.
Ook vieren we deze zomer het honderdste geboortejaar van **Boy Edgar**. Hij werd een legendarische figuur in de Nederlandse jazz; Edgar werkte zowel in de traditie als met experimentele musici, afwijkend in zijn tijd waarin de twee stromingen vaak lijnrecht tegenover elkaar stonden, en was daarnaast nog huisarts ook. Niet voor niets werd de prestigieuze Boy Edgar Prijs naar hem vernoemd. Op North Sea Jazz een concert van de **Konrad Kosselleck Big Band** met speciale gasten Gerrie van der Klei, John Engels en Arnold Dooyeweerd, om Boy Edgar te eren.
In zijn **Chick Corea 75th Birthday Celebration: Homage To Heroes** brengt Corea een eerbetoon aan de grote jazzhelden Miles Davis, Horace Silver en Bud Powell, die van grote invloed zijn geweest op zijn muzikale ontwikkeling.

This year at North Sea Jazz audiences can see three historically relevant projects. The first is **Michael Mantler**: this Vienna trumpeter, composer and bandleader moved to the U.S. in the 1960s and made the free jazz album *The Jazz Composer's Orchestra* in 1968, with band members like Don Cherry and Pharaoh Sanders. In 2014 he made an update, with the aim to add to and improve the original material while retaining the original instrumentation.
This summer we will also celebrate the 100th anniversary of **Boy Edgar**. He became a legend on the Dutch jazz scene; Edgar worked with both traditional and experimental musicians, which was an anomaly in a time when both genres were mostly diametrically opposed. And he was a family doctor, too. It goes without saying that the prestigious Boy Edgar Prize was established in his name. At North Sea Jazz a concert to commemorate Boy Edgar: the **Konrad Kosselleck Big Band** with special guests Gerrie van der Klei, John Engels, and Arnold Dooyeweerd.
With **Chick Corea 75th Birthday Celebration: Homage To Heroes** Corea will honor jazz legends like Miles Davis, Horace Silver and Bud Powell, who have greatly influenced his musical development.

Artist In Residence

Ibrahim Maalouf

Met trots presenteert North Sea Jazz dit jaar trompettist Ibrahim Maalouf als Artist In Residence. Hij treedt op alle festivaldagen op, steeds met een ander project.

De Frans-Libanese trompettist Ibrahim Maalouf (1980) wordt gezien als een van de meest opzienbarende jonge jazzmuzikanten van nu, en een die alle genres overschrijdt: naast jazz en pop gebruikt Maalouf Arabische invloeden in zijn muziek. Om dat mogelijk te maken heeft zijn trompet een vierde ventiel, waardoor hij ook de kwarttonen kan spelen die onmisbaar zijn in Arabische muziek. Het is een uitvinding van zijn vader Nassim, die klassiek trompettist is. Maalouf is een gewaardeerde gast op North Sea Jazz, waar hij in 2013 en 2014 ook al optrad met verschillende bands. De trompettist wordt geroemd om zijn innovatiedrift. Zijn unieke speelstijl leverde hem uitnodigingen op van uiteenlopende artiesten zoals Sting en Vanessa Paradis. Hij houdt niet van hokjes en maakt moeiteloos de oversteek tussen jazz, pop, funk en rock.

© Denis Rouvre

At the festival

North Sea Jazz proudly presents this year's Artist in Residence: trumpeter Ibrahim Maalouf. He will perform a different project on each festival day.

Lebanese-French trumpeter Ibrahim Maalouf is seen as one of the most stunning young jazz musicians of today; one who transgresses all boundaries: besides jazz and pop Maalouf also uses Arab influences in his music. To make this happen his trumpet has a fourth valve, allowing him to play the quarter tone scale that is essential for Arabic music. It's an invention of his father Nassim, who is a classical trumpeter.
Maalouf is a treasured guest at North Sea Jazz, where he performed in 2013 and 2014 with different bands. The trumpeter is renowned for his urge to keep innovating. His unique way of playing yielded invitations by artists ranging from Sting to Vanessa Paradis. He doesn't believe in musical boundaries and switches between jazz, pop, funk, and rock with ease.

IBRAHIM MAALOUF: KALTHOUM

GENRE: JAZZ, WORLD MUSIC

Mark Turner *(tenor saxophone)*; **Ibrahim Maalouf** *(trumpet)*; **Frank Woeste** *(piano)*; **Scott Colley** *(double bass)*; **Clarence Penn** *(drums)*.

Kalthoum is een van de twee albums die Maalouf vorig jaar uitbracht; een ode aan de Egyptische zangeres Oum Kalthoum en een serene bewerking van een van haar nummers. Maalouf maakte een serie muzikale tableaus, waarbij de vocale partijen van Oum Kalthoum de solisten hebben geïnspireerd.

Kalthoum is one of two albums Maalouf released last year; a tribute to Egyptian singer Oum Kalthoum and a serene adaptation of one of her songs. Maalouf has transcribed the series of musical tableaux, whereby Oum Kalthoum's vocals inspired the soloists.

Vrijdag, 22.45 - 0.00 uur, Amazon
Friday, 10:45 PM - 12:00 AM, Amazon

IBRAHIM MAALOUF: RED & BLACK LIGHT

GENRE: POP, JAZZ

Ibrahim Maalouf *(trumpet, keyboards)*; **François Delporte** *(guitar)*; **Eric Legnini** *(keyboards)*; **Stéphane Galland** *(drums)*.

Het album *Red & Black Light* verscheen ook in 2015; Maalouf droeg het op aan vrouwen van deze tijd die aan een betere wereld werken. Hij heeft dit project opgebouwd rond een aantal eigen composities, die worden uitgevoerd op een duidelijk contemporaine manier, met meer elektro en popgeluiden en zelfs een cover van Beyoncé.

The album *Red & Black Light* was also released in 2015. Maalouf dedicated it to the women of our time who strive for a better world. He built up this project using his own compositions, performed in a clearly modern way with more of an electro-pop feel and even a cover of a Beyoncé track.

Zaterdag, 22.45 - 0.00 uur, Maas
Saturday, 10:45 PM - 12:00 AM, Maas

IBRAHIM MAALOUF & METROPOLE ORKEST CONDUCTED BY JULES BUCKLEY

GENRE: JAZZ, WORLD MUSIC

Jules Buckley *(conductor)*; **Ibrahim Maalouf** *(trumpet, keyboards)*; **with Metropole Orkest.**

Ibrahim Maalouf en het Metropole Orkest zijn geen vreemden voor elkaar; zo traden ze in september 2015 samen op in Bremen, waarbij het stuk *Elephant's Tooth* werd uitgevoerd. Juist bij samenwerking met een imposante formatie als dit orkest, waarmee Maalouf zijn tienjarig jubileum als liveartiest viert, komen zijn gaven als componist naar voren.

Ibrahim Maalouf and the Metropole Orkest are no strangers to one another; in September 2015 they performed the piece *Elephant's Tooth* together in Bremen. Maalouf's talent as a composer comes into its own when collaborating with an imposing ensemble like this orchestra, with whom he is celebrating his tenth anniversary as a live artist.

Zondag, 16.30 - 18.00 uur, Amazon
Sunday, 4:30 - 6:00 PM, Amazon

PLUG-IN AT MITSUBISHI MOTORS

NORTH SEA JAZZ FESTIVAL 2016

Plug-in Sessions
POWERED BY MITSUBISHI MOTORS

Port of Rotterdam
north sea jazz
08·09·10 JULI '16

MITSUBISHI MOTORS

Brainfeeder Presents...

Labeleigenaar Flying Lotus presenteert op vrijdagavond in de Darling een hele avond met artiesten die hun muziek uitbrengen op zijn platenlabel Brainfeeder.

Flying Lotus, echte naam Steven Ellison, is de achterneef van John and Alice Coltrane. Naast een van de meest toonaangevende producers van dit moment is hij ook de eigenaar van Brainfeeder, de toonaangevende en experimentele underground West Coast-platenmaatschappij. De musici in zijn stal zijn divers, maar hebben één ding gemeen: ze zijn vernieuwend. Op North Sea Jazz vult een selectie de hele avond in de Darling. Behalve Flying Lotus zelf treedt het Nederlandse kwintet **Jameszoo** op, alsmede de jazzrockgroep **Kneebody** in samenwerking met de experimentele dj **Daedelus**. Ook cultheld en superbassist **Thundercat** is van de partij.

Daarnaast verwelkomt het festival op dezelfde avond nóg een belangrijke artiest en zelfs de grootste sensatie op het van oorsprong electronische dancelabel: saxofonist **Kamasi Washington**. Hij speelt muziek van zijn meesterwerk *The Epic,* met lange, op Coltrane geënte saxofoonsolo's, exclusief voor North Sea Jazz uitgevoerd met orkest en koor.

Kneebody

© Chris Clinton

Flying Lotus

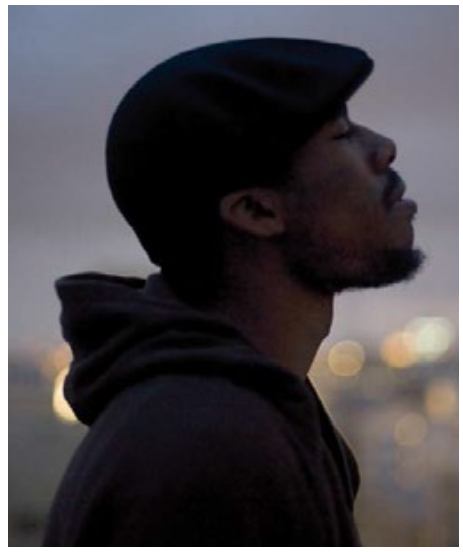

Thundercat

Kamasi Washington

Brainfeeder Presents...
Vrijdag, 17.45 - 0.45 uur, Darling
Friday, 5:45 PM - 12:45 AM, Darling

Kamasi Washington & Metropole Orkest
Vrijdag, 20.30 - 22.00 uur, Maas
Friday, 8:30 - 10:00 PM, Maas

Labelowner Flying Lotus will present a special night on Friday in Darling, where the full lineup will consist of artists who release their music on his record label Brainfeeder.

Flying Lotus, real name Steven Ellison, is the grand-nephew of John and Alice Coltrane. Besides being one of the most influential producers of our day and age he is also the owner of prominent and experimental underground West Coast record company Brainfeeder. The musicians on his roster are varied, but all have one thing in common: they are innovating artists. At North Sea Jazz, a selection will fill the whole night in Darling. Except Flying Lotus the Dutch quintet **Jameszoo** will perform, as well as jazz-rock group **Kneebody**, in collaboration with the experimental DJ **Daedelus**. Cult hero and super bassist **Thundercat** will also join the party.

On the same night the festival also welcomes another important Brainfeeder artist, and the biggest sensation on the label, which has its origins in electronic dance: saxophonist **Kamasi Washington**. He will play music from his album *The Epic,* with long saxophone solos inspired by Coltrane. Exclusively for North Sea Jazz, it will be performed together with an orchestra and choir.

Paul Acket Award

'Artist deserving wider recognition'

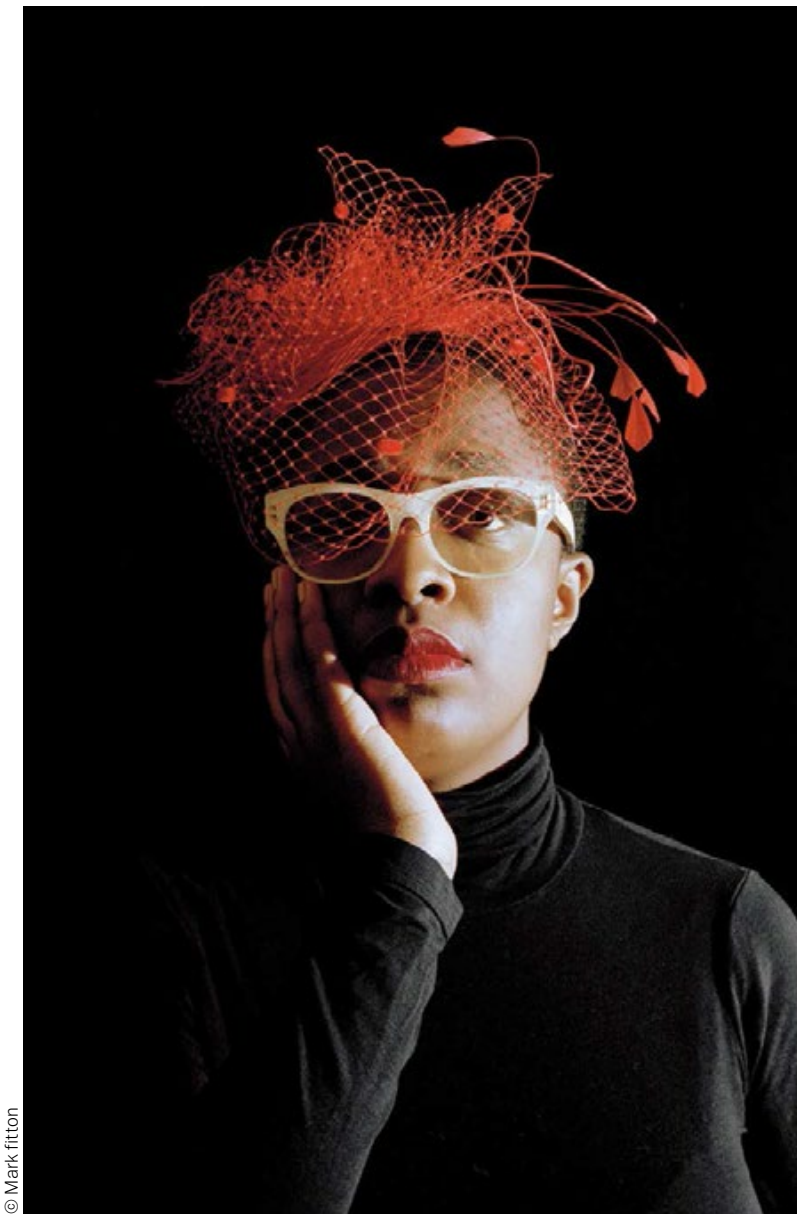

© Mark fitton

Cécile McLorin Salvant is de winnaar van de Paul Acket Award 2016. Jaarlijks wordt deze prijs uitgereikt aan een artiest die een breder publiek en meer erkenning verdient.

Cécile McLorin Salvant is the winner of the Paul Acket Award 2016. This prize is awarded yearly by the festival and presented to an artist deserving wider recognition for their extraordinary musicianship.

Zangeres Cécile McLorin Salvant werd geboren in Miami en komt uit een gezin met een Franse moeder en Haïtiaanse vader. Op haar vijfde begon ze met piano spelen, een paar jaar later volgde zang. In 2007 verhuisde ze naar Frankrijk en in 2010 won ze de prestigieuze Thelonious Monk Competition. De zangeres heeft een geheel eigen sound en een adembenemende frasering. Voor haar derde album *For One To Love* won ze eerder dit jaar de Grammy Award voor Best Vocal Jazz Album.

Met de Paul Acket Award wil de organisatie van North Sea Jazz aandacht geven aan getalenteerde jazzmusici die relatief aan het begin van hun carrière staan. Zij zijn bekend binnen de jazzwereld, maar nog niet bij een breed publiek.

Singer Cécile McLorin Salvant was born in Miami to a French mother and Haitian father. She started playing the piano at age 5 and discovered her singing voice just a few years later. In 2007, she moved to France, and won the prestigious Thelonious Monk Competition in 2010. McLorin Salvant has a unique sound and her phrasing is a breathtaking. For her third album, *For One To Love,* she received a Grammy Award for Best Vocal Jazz Album earlier this year.

With this prize, the North Sea Jazz organisation wants to highlight talented jazz musicians at the beginning of their career, known within the jazz scene, but not yet recognized by a wide audience.

CÉCILE MCLORIN SALVANT AND THE AARON DIEHL TRIO

Cécile McLorin Salvant *(vocals)*; **Aaron Diehl** *(piano)*; **Paul Sikivie** *(double bass)*; **Lawrence Leathers** *(drums)*.

Paul Acket Award Ceremony
Zaterdag, 19.15 - 20.00 uur, Jazz Café
Saturday, 7:15 - 8:00 PM, Jazz Café

Performance at the festival:
Zaterdag, 21.30 - 22.45 uur, Hudson
Saturday, 9:30 - 10:45 PM, Hudson

FONDATION BNP PARIBAS

Stichting BNP Paribas ondersteunt de Paul Acket Award nu voor het zesde jaar. De wereldwijde steun van de Stichting voor jazzmuziek gaat al meer dan twintig jaar terug: sinds 1995 helpt zij jazzmusici bij de ontwikkeling van hun carrière en de promotie van concerten en tournees. De Stichting ondersteunt naast belangrijke awards ook bekende en opkomende jazzfestivals over de hele wereld.
The BNP Paribas Foundation has been supporting the Paul Acket Award for six years. Its worldwide support for jazz music has existed for over 20 years: in 1995, the BNP Paribas Foundation began to help jazz musicians develop their careers, providing assistance for recordings and promoting concerts as well as tours. A sponsor of several major awards, the Foundation also supports festivals all over the world.

North Sea Jazz Composition Project: Joris Roelofs

Het festival verstrekt jaarlijks een vrije compositieopdracht aan een veelbelovende Nederlandse jazzcomponist. Deze keer is de eer aan klarinettist Joris Roelofs.

Each year, the festival commissions a promising Dutch jazz composer to write a free composition. In 2016, the honour goes to clarinetist Joris Roelofs.

Joris Roelofs (1984) studeerde af aan het Conservatorium van Amsterdam, waar hij inmiddels gastdocent is. In zijn carrière heeft hij met vele musici over de hele wereld gespeeld. In 2003 ontving hij als eerste niet-Amerikaan de Stan Getz/ Clifford Brown Fellowship Award. Samen met zijn kwartet, met onder andere Aaron Goldberg, Joe Sanders en Greg Hutchinson, kreeg hij in 2012 een Edison voor het album *Live At The Bimhuis*. Roelofs is geïnspireerd door componisten als Stravinsky en Debussy en hoopt technieken uit de klassieke muziek en jazzmuziek te verenigen in de compositieopdracht.
De jury was unaniem in zijn besluit en motiveert dat als volgt: "Joris Roelofs valt op door het hebben van een onderscheidend eigen geluid. De variaties in zijn stukken zorgen voor een eigentijds, waarachtig en volwassen geluid. De luisteraar wordt op een natuurlijke wijze een nieuwe wereld ingevoerd".

Joris Roelofs (1984) graduated at the Amsterdam Conservatory, where he now is a lecturer himself. In his career he played with many musicians from all over the world. In 2003, he was the first non-American to win the Stan Getz/Clifford Brown Fellowship Award. Together with his quartet in which he plays with Aaron Goldberg, Joe Sanders, and Greg Hutchinson, among others, he received an Edison Award for the album *Live At The Bimhuis* in 2012. Roelofs was inspired by composers such as Stravinsky and Debussy. He hopes to unite techniques from classical and jazz music in his composition assignment.
The jury motivates its decision to award Joris Roelofs the Composition Assignment as follows: "Joris Roelofs stands out with his distinctive and unique sound. The variations in his pieces create a contemporary, genuine and mature sound. The listener is taken into a new world in an organic way."

© Marcel Bakker | Hirez Images

David Kweksilber *(clarinet)*; **Joris Roelofs** *(bass clarinet)*; **Ben van Gelder** *(alto saxophone)*; **Natanael Ramos** *(trumpet)*; **Reinier Baas** *(guitar)*; **Clemens van der Feen** *(double bass)*; **Martijn Vink** *(drums)*.

Vrijdag, 17.45 - 19.00 uur, Madeira
Friday, 5:45 - 7:00 PM, Madeira

Avedis

THE CYMBAL THAT LAUNCHED POPULAR MUSIC

INTRODUCING THE A AVEDIS COLLECTION

This new addition to the Zildjian A Family is a vintage recreation of the timeless sound and feel heard and played on thousands of top hits from the 1930s-1960s, from swing to bebop through the explosion of rock & roll.

Named in honor of Avedis Zildjian III, this legendary sound has been remastered and is now available for a new generation of drummers, delivering a thin, loose, played-in feel.

Visit Zildjian.com/avedis to learn more about this unique collection.

#THELEGENDARYSOUND

Distribution for Belgium, Luxembourg and the Netherlands:
MUSIK MEYER BENELUX · Division of MUSIK MEYER
GmbH Industriestraße 20 · 35041 Marburg (Germany)
www.musik-meyer-benelux.com

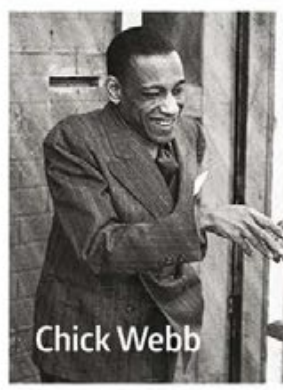

TEST MORE THAN 100 ZILDJIAN CYMBALS

Location and dates of the ZCAT tour and clinics: musik-meyer-benelux.com/ZCAT

Zildjian

Gregory Porter

AN EVENING WITH GREGORY PORTER
8 NOVEMBER 2016
Koninklijk Theater Carré Amsterdam
UITVERKOCHT!

GREGORY PORTER
WITH SUPPORT NEW COOL COLLECTIVE
11 NOVEMBER 2016
Heineken Music Hall Amsterdam

Kaartverkoop via ticketmaster.nl | Meer info mojo.nl

npo radio 2 MOJO

SENA DUTCH JAZZ COMPETITION

De winnaar van deze tweejaarlijkse verkiezing wint traditioneel een optreden op het festival.
The winner of this biennial competition traditionally wins a performance at the festival.

© Arjen Stada

De Sena Dutch Jazz Competition heeft als doel de beste jazzgroepen met Nederlandse of daar woonachtige muzikanten met een gemiddelde leeftijd onder 30 jaar de mogelijkheid te bieden om zich te presenteren aan het publiek, pers en de muziekindustrie. De beloning voor de winnaar bestaat onder meer uit een geldprijs van € 5000, een optreden op North Sea Jazz, deelname aan de voorronde van de Euroradio (European) Jazz Competition en een uitgebreide tournee in het komende voorjaar. Winnaars van vorige edities waren onder meer Fransz Von Chossy Quartet, The Blazin' Quartet, Het Castel/Van Damme Quartet, Kapok en het Loran Witteveen Quintet.

The goal of the Sena Dutch Jazz Competition is to offer the best jazz bands with Dutch musicians with an average age under 30 years an opportunity to present themselves to the public, press and the music industry. The winner will receive a € 5000 monetary prize, a performance at North Sea Jazz, participation in the EBU European Jazz Competition, an extensive tour in Spring and more.
Previous winners were, among others, Fransz Von Chossy Quartet, The Blazin' Quartet, Het Castel/Van Damme Quartet, Kapok en the Loran Witteveen Quintet.

More information:
www.dutchjazzcompetition.nl

Vrijdag, 17.30 - 18.30 uur, Volga
Friday, 5:30 - 6:30 PM, Volga

A Print Factory

Platform A Print Factory bestaat uit een pop-up expositie en *custom made* installatie voor en door jonge fotografen.

Deze artistieke all-in productielijn exposeert werk van jong talent, wat direct en ter plekke hoogwaardig geprint, ingelijst en ingepakt wordt na aanschaf. In de creatieve fabriek wijst u simpelweg het product aan dat u wilt en alles wat u erna hoeft te doen is er later een spijker en hamer bij pakken. Want waarom moeilijk doen als het ook makkelijk, leuk, betaalbaar en toch exclusief kan? *Affordable art, made while you wait!*

Platform A Print Factory consists of a pop-up exhibition and a custom made installation made by and for young photographers.

This artistic all-in production line exhibits the work of young talent, which, when puchased, will be expertly printed, framed and wrapped at the spot. In this creative factory you can simply point at the products you wish to buy, and all you have to afterwards is grab a hammer and nail. Why make it complicated if it can be done easily, affordably, and yet exclusively? Affordable art, made while you wait!

Location:
Hudson Square

Rotterdam Contemporary Art Fair

Een onafhankelijke kunstbeurs met een festivalsfeer, waar een bijzondere mix wordt getoond van kunst, design, performances en installaties. Dat is Rotterdam Contemporary Art Fair, ook dit jaar weer aanwezig op het festival.

De presentaties in Ahoy zijn een selectie van de kunstbeurs die jaarlijks in februari in de Cruise Terminal plaatsvindt en zich richt op een combinatie tussen hedendaagse, beeldende kunst, muziek en performance.

In vijf stands, speciaal ingericht voor North Sea Jazz, zijn sfeervolle solopresentaties van bekende Rotterdamse kunstenaars te zien, met onder meer werk van **Olaf Mooij**, **Pim Palsgraaf** en **Hans Wilschut**.

Liefhebbers van fotografie kunnen op de galerij de nieuwste presentatie bezoeken van The Photo Graduates, een platform voor jonge, pas afgestudeerde fotografen van Nederlandse academies.

Ook niet te missen is de NO WALLS Expo, een expositie van groot 3D werk. In deze sprookjesachtige omgeving worden werken getoond van onder meer **Hans Kuyper**, **Patrick Bergsma**, **Remty Elenga** en **Matthias Grothus**.

In de ART/BAR drinkt u tijdens uw bezoek aan NO WALLS een kunstzinnig drankje en ontvangt u informatie over de werken.

Interior vision MF LXXV • Ton van Os

Location:
Hudson Square, Yenisei Foyer

A Gallery Named Sue • Matthias Grothus

An independent art fair with a festival atmosphere, where a special mix of art, design, performances and installations is shown: Rotterdam Contemporary Art Fair is present at the festival again this year.

The presentations in Ahoy are a selection of the art fair that's held annually in februari, at the Cruise Terminal. It contains a combination of contemporary, visual arts, music and performance.

In five stands, decorated especially for North Sea Jazz, stylish solo presentations by well-known Rotterdam artists such as **Olaf Mooij**, **Pim Palsgraaf**, and **Hans Wilschut**, among others, will be shown.

Fans of photography will enjoy the exhibition by The Photo Graduates, a platform for young photographers that recently graduated at Dutch academies.

The NO WALLS Expo is an exhibition of large 3D works. In a fairytale environment, pieces by **Hans Kuyper**, **Patrick Bergsma**, **Remty Elenga**, and **Matthias Grothus**, among others, are shown.

In the ART/BAR you will be able to enjoy an artistic drink during your NO WALLS visit, as well as get information about the pieces.

DJ Tonik • Foto: Mariagrazia Giove

In All Languages

Muziek is een universele taal en ook de kunstenaars en fotografen die zich door muziek laten inspireren spreken *In All Languages*, niet toevallig de titel van de jazz art show op het festival.

Boegbeeld van deze tentoonstelling is de Italiaanse fotografe **Mariagrazia Giove**. Zij reist letterlijk de hele wereld over om te werken aan *Musica Nomade*, een serie portretten van musici uit alle windstreken.

De Nederlandse fotograaf **Paul van Riel** toont niet eerder vertoonde foto's uit 1973, toen hij voor het legendarische magazine *Avenue* naar New York reisde om daar de jazzscene vast te leggen. Hij geeft met deze foto's een prachtige inkijk in de progressieve New Yorkse jazzwereld uit die tijd.

Het resultaat van het foto/videoproject dat in het Jazz Museum Rotterdam 2015 uitgevoerd werd in samenwerking met DjazzTV wordt nu getoond op het festival. Aan dit project namen 75 Nederlandse jazzmusici en vocalisten deel. Het betreffen bijzondere portretten, vastgelegd op foto's en in film, door kunstenaars als **Joke Schot**, **Rob Rietveld**, **Ferry Knijn**, **Jelmer de Haas** en **Paul Bergen.**

Mike Fields komt vanuit Columbus, Ohio naar het festival met zwart-wit olieverfportretten van internationaal toonaangevende jazzmusici. Een woordelijke uitleg is niet nodig bij de *customized gitaren* van **Richard van Ekeren**, die op vrijdag 8 juli ook live schildert op Congo Square. De live painting sessies op Congo Square worden verder verzorgd door Mike Fields (9 juli) én een *mystery guest*, die vlak voor het festival wordt aangekondigd.

Music is a universal language and the artists and photographers that let themselves be inspired by music speak *In All Languages*. By no coincidence that's the title of the jazz art show at the festival.

The figurehead of the exhibition is Italian photographer **Mariagrazia Giove**. She literally travels the world to work on *Musica Nomade*, a series of portraits of musici from all corners of the planet.

Dutch photographer **Paul van Riel** will show never before seen photos from 1973, when he traveled to New York for legendary magazine *Avenue* to capture the jazz scene over there. With his pictures, he gives a beautiful insight into the progressive New York jazz world of that time.

The result of the photo/video project that was executed in the Jazz Museum Rotterdam 2015 in cooperation with DjazzTV is now being exhibited at the festival. 75 Dutch jazz musicians and vocalists took part in the project, consisting of extraordinary portraits that were captured on photos and film by artists such as **Joke Schot**, **Rob Rietveld**, **Ferry Knijn**, **Jelmer de Haas**, and **Paul Bergen**.

Mike Fields will travel from Columbus, Ohio tot he festival with black and white oil paintings of internationally renowned jazz musicians. **Richard van Ekeren**'s customized guitars need no explanation, and he will also be painting live on Friday, July 8 at Congo Square. The live painting sessions there will also feature Mike Fields (July 9) and a mystery guest, who will be announced shortly before the festival.

Location:
Madeira Foyer, Congo Square

Talking Jazz

In het Jazz Café delen optredende artiesten in een intieme setting hun muzikale kennis en ervaringen. Door middel van clinics, panels, Q&A's en de befaamde DownBeat Blindfold Test leert het publiek de artiesten kennen.

In the Jazz Café, performing artists share their musical knowledge and experiences in an intimate setting. Through clinics, panels, Q&A's and the renowned DownBeat Blindfold Test the audience can get to know more about the artists.

DOWNBEAT BLINDFOLD TEST AND Q&A'S

Geleid door Dan Ouelette, schrijver en journalist voor het befaamde magazine *DownBeat*

Hosted by Dan Ouelette, author and journalist for the renowned *DownBeat* magazine

De DownBeat Blindfold Test is een terugkerend topic op het North Sea Jazz Festival, waarin elk jaar de mooiste en verrassendste gesprekken naar boven komen. Dit jaar gaat Dan Ouelette in gesprek met organist Dr. Lonnie Smith. Zonder verdere informatie krijgt hij jazznummers te horen. Aan hem de taak om de titel, bandleden en verdere details over het nummer op te noemen.

The DownBeat Blindfold Test is a returning topic on the North Sea Jazz Festival, which results in surprising conversations each year. This year Dan Ouelette will welcome organist Dr. Lonnie Smith. Without further information he will listen to some jazz songs. It is up to him to name the title, bandmembers and more details about the composition.

Verder presenteert Ouelette verscheidene Q&A's waarin specifieke onderwerpen met de muzikanten worden besproken. Dit jaar met Arturo O'Farrill, Grégoire Maret en GoGo Penguin.

Dan Ouellete will also host several Q&A's in which specific subjects will be discussed with musicians. This year with Arturo O'Farrill, Grégoire Maret and GoGo Penguin.

Op zaterdag ontvangt Cécile McLorin Salvant de Paul Acket Award 2016. De zangeres werd dit jaar genomineerd door een vijfkoppige jury en gekozen door jazzconnaisseurs en programmeurs.

On Saturday the Paul Acket Award 2016 will be presented to Cécile McLorin Salvant. She was nominated by a five-member jury and was chosen by a selection of jazzconnaisseurs and programmers.

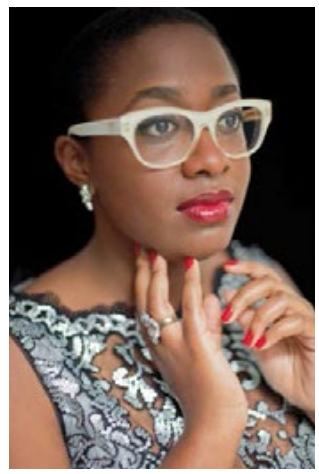

Cécile McLorin Salvant

Dr. Lonnie Smith

© Jelmer de Haas

Antonio Sanchez

Arturo O'Farrill

© Sophie Le Roux

CLINICS

Naast muzikale optredens verzorgen meerdere artiesten clinics. Zij vertellen hierin over hun instrument, werkwijze, carrière en meer. Kom langs bij bijvoorbeeld drummer Antonio Sanchez, die vertelt over zijn met een Grammy bekroonde compositie voor *Birdman* (vrijdag 19.30 - 20.15 uur). Het programma met de volledige inhoud van de clinics is te vinden op www.northseajazz.com.

Several artists will be holding clinics, in which they talk about their instrument, way of working, career and more. Drummer Antonio Sanchez, for instance, will talk about his composition for the Grammy-winning movie *Birdman* (Friday, 7:30 – 8:15 PM). For the complete program with all the information about the clinics please see www.northseajazz.com.

PANELS

Geleid door Grammy Award-winnaar, muziekhistoricus en -journalist Ashley Kahn
Hosted by Grammy Award winning music historian and journalist Ashley Kahn

Christian Scott

Music and Civil Rights

Hoewel de Civil Rights *movement* van de jaren '60 en de anti-apartheid bewegingen van de jaren '80 door velen gezien worden als het verleden, laaien de discussies rondom burgerrechten weer op. Welke rol kunnen muzikanten hebben als het aankomt op sociale en politieke kwesties? Saxofonist Kamasi Washington en trompettist Christian Scott vertellen over hun ervaringen en die van collegamuzikanten.
Although the Civil Rights movement of the 60s and the anti-apartheid movements of the 80s are seen by many as struggles of the past, discussions about civil rights have flared up again. What is the role musicians can have when it comes to social and political issues? Saxophonist Kamasi Washington and trumpeter Christian Scott discuss their experiences and those of fellow musicians.

© Beti Niemeyer
Ron Carter

A Jazz/Funk Bass Summit

Het eind van de jaren '60 wordt omschreven als een magische periode, waarin bassisten met een jazzachtergrond de basis legden voor de elektrische bas. Funk is het genre dat hieruit voortvloeide. De rol van de bas in de jazz wordt besproken met Ron Carter en Verdine White (Earth, Wind & Fire). Ook wordt gekeken naar invloed die de ontwikkeling van de elektrische bas heeft gehad.
The late 1960s are described as a magical period, in which bass players with a jazz background laid down the foundation for the electric bass. Funk is the genre that derived from this development. The role of the bass in jazz music will be discussed by Ron Carter and Verdine White (Earth, Wind & Fire). They will take a look at the influence the development of the electric bass has had.

Remembering David Bowie and *Blackstar*

In januari 2016 overleed de excentrieke en artistieke David Bowie kort na het uitbrengen van zijn laatste album *Blackstar*. Ashley Kahn praat met jazzmuzikanten Donny McCaslin en Jason Lindner, die hebben meegewerkt aan *Blackstar*. Daarnaast zal ook Gijsbert Kamer (*Volkskrant*) aanschuiven. Zij blikken onder meer terug op David Bowie's interesse in jazz en de jazzwereld.
In January 2016 the excentric and artistic David Bowie passed away shortly after releasing his latest album *Blackstar*. Ashley Kahn talks with jazz musicians Donny McCaslin and Jason Lindner, who worked together with Bowie on *Blackstar*. Gijsbert Kamer (*Volkskrant*) will also join in the discussion. They will look back on David Bowie's interest in jazz and the jazz community.

© Nick Chao
Donny McCaslin

Cory Henry

The Everlasting Influence of Gospel

Gospelmuziek is een genre afkomstig uit de afro-Amerikaanse kerkgemeenschap, door Ashley Kahn omschreven als 'het meest succesvolle en invloedrijke conservatorium ter wereld'. De invloed die gospel had op genres als jazz, blues, soul en hiphop is immens. In deze discussie gaat Kahn in gesprek met Cory Henry en William Bell. Beide muzikanten zijn geïnspireerd door gospel, maar spelen met gemak andere stijlen.
Gospel music is a genre grounded in the Afro-American church community. Ashley Kahn describes it as 'the most successful and influential conservatory in the world'. The influence gospel has had on genres like jazz, blues, soul, and hip hop is immense. In this panel Kahn will talk to Cory Henry and William Bell. Both musicians have been inspired by gospel, but have the ability to play other styles.

AMERICAN EXPRESS
invites®

Dichter bij de band bent u nog nooit geweest

American Express Invites opent deuren naar de mooiste evenementen overal ter wereld. Wij zorgen dat u op de hoogte bent van de 'niet te missen'-shows en geven u toegang tot de beste plekken. Bovendien heeft u regelmatig de kans om kaarten te bestellen voordat iemand anders het kan. Een intiem optreden, een uitverkocht stadion of een unieke unstaged performance online – u kunt zeggen: ik was erbij.

Meer weten?
Ga naar americanexpress.nl/livenation voor meer informatie.

AMERICAN EXPRESS®
Realise the potential™

www.ampco-flashlight.com

AIRELLE BESSON QUARTET (FR)

GENRE: MODERN CREATIVE

Isabel Sörling *(vocals)*; **Airelle Besson** *(trumpet)*; **Benjamin Moussay** *(piano, keyboards)*; **Fabrice Moreau** *(drums)*.

Met haar voorgaande album *Prélude*, dat ze samen maakte met gitarist Nelson Veras, zette Airelle Besson zich definitief op de kaart van het Franse jazzfirmament. De 38-jarige trompettiste en componiste sleepte er de prestigieuze Prix Django Reinhardt mee in de wacht en werd genomineerd voor de jaarlijkse Victoires du Jazz prijs. Besson is een van de snelst groeiende jazzsterren in haar thuisland Frankrijk. Ze studeerde met niemand minder dan Wynton Marsalis en deelde podia met grootheden als Charlie Haden en Carla Bley. Ook haar laatste project, het **Airelle Besson Quartet**, maakt grote indruk op haar collega's en publiek. De teksten die Besson hiervoor schreef worden gezongen door de Zweedse zangeres Isabel Sörling en zijn zeer persoonlijk. De dromerige muziek klinkt licht experimenteel, melancholisch qua melodieën en vloeiend in harmonieën. Bessons nieuwe album verschijnt in mei.

Airelle Besson definitely made her mark on the French jazz scene with her previous album *Prélude*, which she recorded with guitarist Nelson Veras. The 38-year-old trumpeter and composer won the prestigious Prix Django Reinhardt and was nominated for the annual Victoires du Jazz awards. Besson is one of the fastest rising jazz stars in her homeland, France. She studied with the great Wynton Marsalis and has shared the stage with icons like Charlie Haden and Carla Bley. She is making an impression on colleagues and audiences alike with her latest project, the **Airelle Besson Quartet**. The highly personal songs that Besson writes for her quartet are sung by Swedish singer Isabel Sörling. The dream-like music sounds experimental, with melancholy melodies and fluent harmonies. Besson's new album will be released in May.

© Sylvain Gripoix

Zaterdag, 22.45 0.00 uur, Volga
Saturday, 10:45 PM - 12:00 AM, Volga

ALLEN STONE (US)

GENRE: SOUL

Allen Stone *(vocals)*; **Filip Olandersson** *(trumpet)*; **Kristian Persson** *(trombone)*; **Trevor Larkin** *(guitar)*; **Steven Watkins** *(keyboards)*; **Gregory Ehrlich** *(organ)*; **Tyler Carroll** *(bass)*; **Jason Holt** *(drums)*.

Voor wie **Allen Stone** heeft horen zingen zonder hem ooit te hebben gezien, zal de eerste visuele kennismaking een verrassing zijn. De 29-jarige klinkt immers meer als Stevie Wonder dan als de bleke, blonde jongen uit de Amerikaanse regenstaat Washington. Maar inmiddels zijn er niet meer zoveel soulliefhebbers die Stone niet kennen; de zanger/gitarist bracht al drie succesvolle albums uit, is een graag geziene gast in de talkshows van Ellen DeGeneres en Conan O'Brien en deed 600 optredens in twee jaar tijd. Ook North Sea Jazz maakte in 2014 al kennis met deze bijzondere muzikant, die zichzelf omschrijft als een 'hippie met soul'. Net als de flowerpower-generatie waaruit hij zo lijkt weggelopen, gaat hij sociale en politieke onderwerpen niet uit de weg in zijn songs. Toch houdt hij het live vooral vrolijk: "Mijn job is om elke avond een feestje te geven voor de mensen."

© Jeff Forney

For those who have heard **Allen Stone** without ever seeing him, the first visual encounter will be surprising. The 29-year-old singer who sounds like Stevie Wonder is in fact a pale, blond guy hailing from America's rainy state Washington. Yet the number of soul fans who don't know Stone will be small; the singer-guitarist has already released three successful albums, is a popular guest in the talk shows of Ellen DeGeneres and Conan O'Brien's, and has given 600 performances in the past two years. In 2014, North Sea Jazz already met this extraordinary musician who likes to describe himself as a hippy with soul. Just like the flower power generation, where he seems to hail from, he doesn't shy away from tackling socio-political subjects in his songs. But during his live shows he keeps up the spirit: "Basically my job is to throw a party for people every night."

Vrijdag, 21.30 - 22.45 uur, Congo
Friday, 9:30 - 10:45 PM, Congo

ANDERSON .PAAK AND THE FREE NATIONALS (US)

GENRE: HIP HOP/SOUL

Brandon Paak Anderson *(vocals, drums)*; **Jose Miguel Serrano Rios** *(guitar)*; **Matthew Louis Merisola** *(keyboards)*; **Kelsey Miguel Gonzales** *(bass)*.

Soms dient de plaat van het jaar zich al in de eerste maand aan. Zo ook bij *Malibu*, het tweede album van singer-songwriter/rapper **Anderson .Paak**, dat in januari verscheen. Daarop weet de 30-jarige Amerikaan met een groovy mix van seventies soul, R&B en hiphop, in combinatie met zijn warme stemgeluid, de luisteraar mee te nemen naar vervlogen tijden zonder echt retro te klinken. Voor veel muziekliefhebbers komt deze artiest uit Californië uit het niets, maar de ster van .Paak is al langer rijzende. Zo bracht hij in 2014 zijn debuut *Venice* uit en speelt hij mee op maar liefst zes nummers van *Compton* (2015), het album van Dr. Dre. De zoon van een Koreaanse moeder en een Amerikaanse vader wordt tekstueel vergeleken met verhalenverteller Kendrick Lamar, terwijl zijn sexy funk weer rechtstreeks uit de koker van Frank Ocean lijkt te komen. Hij is zonder twijfel een van de grote soulbeloften voor de komende jaren.

Sometimes the album of the year is already announced in the first month. This was the case with *Malibu*, the second album of singer-songwriter-rapper **Anderson .Paak,** released last January. In a groovy mix of seventies soul, R&B and hip hop combined with his warm voice the 30-year-old American takes the listener back in time without really sounding retro. For many music lovers this Californian artist seems to have appeared out of nothing, but .Paak's star has been rising for some time. In 2014 he released his debut *Venice* and collaborated on no less than six songs on *Compton* (2015), the Dr. Dre album. The son of a Korean mother and American father, .Paak has been compared textually with storyteller Kendrick Lamar, while his sexy funk seems to originate straight from Frank Ocean. Without a doubt he is one of the greatest soul promises for the coming years.

Zaterdag, 20.45 - 21.45 uur, Maas
Saturday, 8:45 - 9:45 PM, Maas

ANTONIO SANCHEZ AND MIGRATION (US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Thana Alexa *(vocals)*; **Seamus Blake** *(tenor saxophone)*; **John Escreet** *(piano)*; **Matt Brewer** *(bass)*; **Antonio Sanchez** *(drums)*.

Alsof zijn soundtrack van de bejubelde film *Birdman* en een rol in de Miles Davis biopic *Miles Ahead* nog niet genoeg waren, bracht drummer en bandleider **Antonio Sanchez** vorig jaar ook nog eens twee albums uit. Op het eerste, *Three Times Three*, speelt hij onder meer met Brad Mehldau en John Scofield. Voor het tweede, zijn meest ambitieuze project tot nu toe, *The Meridian Suite*, schreef hij een stuk van een uur. *The Meridian Suite* is beïnvloed door zijn werk voor *Birdman*. Die film lijkt één lange *take* te zijn en zo is het ook met deze avontuurlijke compositie. Het is perfect gemaakt voor zijn band **Migration** waarmee hij naar Rotterdam komt. Sanchez speelt al vijftien jaar met de Pat Metheny Unity Group, maar bewijst de laatste jaren vooral zelf een uitstekend componist en bandleider te zijn.

As if his soundtrack for the much-acclaimed movie *Birdman* and a role in the Miles Davis biopic *Miles Ahead* weren't enough, drummer and bandleader **Antonio Sanchez** also released two albums last year. On the first, *Three Times Three*, he performed with Brad Mehldau and John Scofield, among others. For the second, his most ambitious project so far: *The Meridian Suite*, he composed a one-hour-long piece. *The Meridian Suite* is influenced by his work for *Birdman*. That movie looks like one continuous take and the same goes for his adventurous composition. It is perfectly performed by his band **Migration** that will join him in Rotterdam. Sanchez has been playing with Pat Metheny Unity Group for fifteen years, but recently he has proven that he is an outstanding composer and bandleader in his own right.

Vrijdag, 21.15 - 22.30 uur, Madeira
Friday, 9:15 - 10:30 PM, Madeira

ARTURO O'FARRILL AND THE AFRO LATIN JAZZ ORCHESTRA (MX, US)

GENRE: LATIN JAZZ/BIG BAND

Arturo O'Farrill *(musical director, piano)*; **Bobby Porcelli, David DeJesus** *(alto saxophone)*; **Chad Lefkowitz-Brown, Ivan Renta** *(tenor saxophone)*; **Larry Bustamante** *(baritone saxophone)*; **Jim Seeley, John Bailey, Jonathan Powell, Seneca Black** *(trumpet)*; **Frank Cohen, Kajiwara Tokunori, Rafi Malkiel** *(trombone)*; **Earl McIntyre** *(bass trombone)*; **Gregg August** *(bass)*; **Vince Cherico** *(drums)*; **Carly Maldonado** *(bongos)*; **Tony Rosa** *(congas)*.

Het meeslepende van big bandjazz, de temperamentvolle beleving van Latijns-Amerikaanse muziek en de virtuositeit van achttien voor-aanstaande solomuzikanten. Dat is in het kort samengevat het **Afro Latin Orchestra** dat onder de bezielende leiding van pianist/componist/bandleider **Arturo O'Farrill** het boegbeeld is van hedendaagse latin jazz en een volledig nieuwe interpretatie geeft aan het beste werk van legendes als Tito Puente, Frank 'Machito' Grillo en natuurlijk zijn vader Chico O'Farrill. De geboren Mexicaan en drievoudig Grammywinnaar leerde als tiener het muziekvak in New Yorkse bars, waar hij werd ontdekt door componiste Carla Bley. Hij zat jaren in haar big band, maar ging later toch solo en speelde met jazzhelden als Dizzy Gillespie, Wynton Marsalis en Lester Bowie. O'Farrill, die half Cubaans is, speelt en doceert regelmatig in het land van zijn vader en staat met zijn Afro Latin Jazz Orchestra nog iedere zondag in de befaamde jazzclub Birdland.

The compelling sound of big band jazz, the fiery temperament of Latin-American music and the virtuosity of eighteen prominent soloists; this is, in short, the **Afro Latin Orchestra**, conducted by the inspiring pianist-composer and bandleader **Arturo O'Farrill.** He epitomizes present-day Latin jazz and completely re-interprets the best work of legends like Tito Puente, Frank 'Machito' Grillo and, of course, his father, Chico O'Farrill. Born in Mexico this triple Grammy winner learned the music business in the bars of New York, where he was soon discovered by composer Carla Bley. For years he was a member of her big band, but later decided to go solo and since then he has played with jazz heroes like Dizzy Gillespie, Wynton Marsalis and Lester Bowie. O'Farrill, who is half Cuban, regularly plays and teaches in his father's country while he continues to conduct his Afro Latin Jazz Orchestra in the famous Birdland club every Sunday.

Vrijdag, 19.30 - 20.45 uur, Hudson **Friday, 7:30 - 8:45 PM, Hudson**
Zaterdag, 17.30 - 18.45 uur, Congo **Saturday, 5:30 - 6:45 PM, Congo**

ARUÁN ORTIZ TRIO (CU, US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Chad Taylor *(guitar)*; **Aruán Ortiz** *(piano)*; **Brad Jones** *(bass)*.

Aruán Ortiz' jongste album *Hidden Voices* biedt voor elk wat wils, maar is tegelijkertijd compromisloos. Voor elk wat wils omdat er zowel invloeden van Ornette Coleman, Thelonious Monk, klassiek, avant-garde en zijn Cubaanse jeugd in doorklinken; compromisloos omdat hij zich al die geluiden eigen maakt en tot een nieuw, dynamisch geheel smeedt. In Ortiz' werk botsen verschillende werelden en dat is niet zo vreemd; opgegroeid in Santiago de Cuba woont de pianist/violist/componist sinds 2008 in de New Yorkse wijk Brooklyn, op de stoep van de stad waar zoveel jazzlegendes werden geboren. Ortiz (1973) werd door *DownBeat Magazine* al omschreven als 'een van de veelzijdigste en spannendste pianisten van zijn generatie', en zijn prijzenkast is zich snel aan het vullen. Live experimenteert en improviseert hij graag met zijn supertrio, om zo zijn grenzen nog verder te verleggen. Zelf ziet hij het graag als een cirkel; zonder begin en zonder einde.

Aruán Ortiz's latest album *Hidden Voices* has something for everyone and yet is still uncompromising. Something for everyone in terms of influences: Ornette Coleman, Thelonious Monk, classical music, avant-garde and Ortiz's own youth in Cuba are all present. Uncompromising because he uses these influences to create something completely his own, merging them into a new, dynamic whole. In Ortiz' work, several worlds collide but that comes as no surprise. The pianist-composer-violinist grew up in Santiago de Cuba and since 2008 he has lived in Brooklyn, New York, the birthplace of countless jazz legends. *DownBeat Magazine* described Ortiz (1973) as "one of the most versatile and exciting pianists of his generation," and his collection of awards is growing rapidly. He likes to improvise and experiment when performing live with his super trio to push the boundaries even further. Ortiz describes his latest album as a circle with no beginning and no end.

© Jimmy Katz

Zaterdag, 21.15 - 22.30 uur, Yenisei
Saturday, 9:15 - 10:30 PM, Yenisei

AVERY*SUNSHINE (US)

GENRE: SOUL/R&B/GOSPEL

Denise White *(vocals, piano, keyboards)*; **Dana Johnson** *(guitar)*.

© Kate Belle Photography

Avery*Sunshine staat bekend om haar meeslepende, eerlijke teksten over stralend optimistische thema's, verpakt in een sprankelende liveshow. Noem het muziek voor de ziel. De als Denise Nicole White geboren Amerikaanse leerde thuis op haar achtste pianospelen en stond nog geen vijf jaar later als dirigent voor het lokale kerkkoor, waar ze ook haar vocale capaciteiten steeds verder perfectioneerde. Avery*Sunshine ontwikkelde zich breed. Ze stond op Broadway, maakte deel uit van het achtergrondkoor van Michael Bublé, mocht in 2009 zingen tijdens de inauguratie van Obama en was koorleider in de theaterproductie *Dreamgirls*. In 2010 kwam haar titelloze debuut uit, dat vier jaar later werd gevolgd door het geprezen *The SunRoom*. Met haar speelse mix van gospel, jazz, R&B, soul, een ontwapenende glimlach en die fenomenale, loepzuivere zwoele stem weet Avery*Sunshine ieder publiek voor zich te winnen. Een feest voor oor en oog, maar vooral de ziel.

Avery*Sunshine is known for her compelling and honest lyrics about radiantly optimistic themes that she enfolds in an energetic live show. Call it music for the soul. Born as Denise Nicole White, the American artist learned to play the piano as an eight-year-old and conducted the local church choir a mere five years later. This is where she further honed her vocal capacities. Avery*Sunshine developed in various directions. She performed on Broadway, was one of the backing vocalists for Michael Bublé, sang at the inauguration of President Obama in 2009 and was choir conductor in the theatre production of *Dreamgirls*. In 2010 she released her self-titled debut, followed by the much-praised *The SunRoom*. With her playful mix of gospel, jazz, R&B and soul, a disarming smile and that phenomenal warm voice with perfect pitch, Avery*Sunshine is able to win over every crowd. A feast for all senses, but mostly for the soul.

Zaterdag, 18.30 - 19.30 uur, Mississippi
Saturday, 6:30 - 7:30 PM, Mississippi

BEATS & PIECES BIG BAND (GB)

GENRE: MODERN CREATIVE JAZZ

Ben Cottrell *(musical director)*; **Anthony Brown, Ollie Dover, Riley Stone-Lonergan** *(saxophone)*; **Graham South, Nick Walters, Owen Bryce** *(trumpet)*; **Ed Horsey, Rich McVeigh, Richard Foote** *(trombone)*; **Anton Hunter** *(guitar)*; **Richard Jones** *(piano, Fender Rhodes)*; **Stewart Wilson** *(bass)*; **Finlay Panter** *(drums)*.

Big bands zijn nooit echt weggeweest, maar je kunt wel stellen dat er de laatste tijd een revival gaande is door de komst van nieuwe big bands met jonge musici die vernieuwende invloeden meenemen. **Beats & Pieces Big Band** uit Manchester is zo'n voorbeeld. Opgericht in 2008 heeft het veertienkoppige orkest onder leiding van Ben Cottrell al veel lof geoogst voor de manier waarop ze de branie en energie van pop weten te verbinden met de verfijning van jazz. Cottrell, die ook een veelgevraagd arrangeur is (hij werkte onder meer met Esperanza Spalding, het BBC Symphony Orchestra en het Metropole Orkest), laat zich voor zijn composities net zo goed inspireren door Björk en Radiohead als door Duke Ellington en Gil Evans, of Europese jazzvernieuwers als Mike Gibbs en Colin Tawns. Hun debuutalbum *Big Ideas* werd jubelend ontvangen en de band was in 2013 Best UK Newcomer bij de Jazz FM Awards. Afgelopen jaar verscheen de opvolger *All In*.

Although big bands have never really disappeared, you could say that they have been experiencing a revival recently with the emergence of new bands with young members who bring innovative influences with them. **Beats & Pieces Big Band** from Manchester is a good example. Founded in 2008, this 14-piece group led by Ben Cottrell has already garnered high praise for the way in which they combine the bravado and energy of pop with the refinement of jazz. Cottrell, who is also much in demand as an arranger (he has worked with Esperanza Spalding, the BBC Symphony Orchestra, the Metropole Orkest and others) draws inspiration for his compositions just as easily from Björk and Radiohead as from Duke Ellington and Gil Evans, or European jazz innovators like Mike Gibbs and Colin Tawns. In 2013, the band's well-received debut album *Big Ideas* led to them being named Best UK Newcomer at the Jazz FM Awards. Their follow-up album *All In* was released last year.

© Emile Holba

Zondag, 16.45 - 18.00 uur, Mississippi
Sunday, 4:45 - 6:00 PM, Mississippi

BENJAMIN HERMAN & THE ROBIN NOLAN TRIO (NL, GB)

GENRE: GIPSY SWING

Benjamin Herman *(alto saxophone)*; **Kevin Nolan, Robin Nolan** *(guitar)*; **Arnoud van den Berg** *(double bass)*.

Optreden met het **Robin Nolan Trio** is voor altsaxofonist **Benjamin Herman** (1968) weer eens iets anders. Alsof hij niet druk genoeg is met zijn New Cool Collective, tournees met zanger/pianist Daniel von Piekartz of gastoptredens bij Typhoon, het Jazz Orchestra of the Concertgebouw en de fameuze Dr. John, stortte Herman zich vorig jaar met gitarist Robin Nolan (1968) in de wereld van de gipsy swing: een langgekoesterde wens. Daarvoor moest de saxofonist heel wat oefenen, want die muziek stelt heel andere eisen: "Ik moest opnieuw leren improviseren." Herman en Nolan brachten eind 2015 de EP *Swing De Paris* uit, als ondersteuning van hun tournee. Gitarist Robin Nolan werd geboren in Vietnam en trok vervolgens met zijn ouders de wereld over. In Hongkong liet zijn vader hem kennismaken met de gitaar; daarna kreeg hij nog een opleiding in Londen.

© Jonathan Herman

For alto saxophonist **Benjamin Herman** (1968) performing with the **Robin Nolan Trio** is something different once again. As if he wasn't busy enough with his New Cool Collective, touring with singer-pianist Daniel von Piekartz and featuring as a guest artist with Typhoon, the Jazz Orchestra of the Concertgebouw and the famous Dr. John, last year Herman entered the world of gypsy swing with guitarist Robin Nolan (1968). This was a long-cherished dream of the saxophonist and he had to practice a lot to achieve it because this music has very different requirements: "I had to learn how to improvise again." At the end of 2015, Herman and Nolan released the EP *Swing De Paris*, which served as the basis for their tour. Guitarist Robin Nolan was born in Vietnam and he later travelled the world with his parents. His father introduced him to the guitar in Hong Kong and afterwards he studied in London.

Zaterdag, 19.30 - 20.45 uur, Hudson
Saturday, 7:30 - 8:45 PM, Hudson

BIXIGA 70 (BR)

GENRE: CUMBIA, FUNK, AFROBEAT, DANCE

Daniel Nogueira *(tenor saxophone)*; **Cuca Ferreira** *(baritone saxophone)*; **Daniel Gralha** *(trumpet)*; **Douglas Antunes** *(trombone)*; **Cris Scabello** *(guitar)*; **Mauricio Fleury** *(guitar, keyboards)*; **Marcelo Dworecki** *(bass)*; **Décio 7** *(drums)*; **Gustávo Cék, Rômulo Nardes** *(percussion)*.

De term 'smeltkroes' wordt te pas en te onpas gebruikt, maar is zelden zo zichtbaar, tastbaar en hoorbaar als in de wijk Bixiga, midden in de Braziliaanse metropool São Paulo. De vele culturen die hier broederlijk naast elkaar bestaan, creëerden een bonte muziekscene waaruit ook **Bixiga 70** ontstond. De 70 achter de naam komt van het adres waar de band geboren is, de studio in de Rua 13 de Maio 70. Maar het cijfer hoort ook bij een van de grote inspiratiebronnen van het tienkoppige gezelschap: Fela Kuti's Afrika 70. Op hun titelloze debuutalbum (2011) mixt Bixiga 70 moeiteloos candomblé, cumbia, carimbó en funk. Het ambitieniveau liegt er niet om; de Brazilianen willen de grenzen tussen tijd en ruimte doen vervagen. Wie hun instrumentale fusie van Afrikaanse en Zuid-Amerikaanse ritmes aan den lijve ondergaat, zal in ieder geval de tijd vergeten.

© Leco De Souza

The term 'melting pot' is often used, too often perhaps, but it could hardly be more apt and audible than in Bixiga, a borough in the Brazilian metropolis São Paulo. The many cultures that co-exist peacefully here have created a colorful musical scene that also produced **Bixiga 70**. The number 70 is derived from the address where the band was born: the studio at Rua 13 de Maio 70. But the number also belongs to one of the great sources of inspiration of the ten-member band: Fela Kuti's Afrika 70. On their eponymous debut album (2011) Bixiga 70 effortlessly blend candomblé, cumbia, carimbó and funk. Their ambition stretches far and wide; the Brazilians are looking to erase the boundaries between time and space. Those who undergo their instrumental fusion of African and Latin American rhythms are sure to forget both space and time.

Zaterdag, 23.30 - 0.45 uur, Congo
Saturday, 11:30 PM - 12:45 AM, Congo

BLICK BASSY (CM, FR)

GENRE: WORLD MUSIC

Blick Bassy *(vocals, guitar, banjo)*; **Johan Blanc** *(trombone, vocals)*; **Clément Petit** *(cello, vocals)*.

Uit Kameroen komt de veertiger **Blick Bassy**, een singer-songwriter die tegenwoordig in Noord-Frankrijk woont en die voordat hij op het solopad ging eerst naam maakte als bandlid van de geprezen fusiongroep Macase. Sinds 2009 doet hij het evenwel alleen. Bassy heeft zijn woonplaats Parijs verlaten, leeft op het platteland bij Calais en kiest daar voor de stilte en zichzelf. Dichterbij Kameroen dan ooit is sindsdien zijn muziek, vindt Blick Bassy zelf, al is het maar omdat hij tegenwoordig in het Basaa zingt: de taal van zijn moederland. De heimwee naar zijn land is terug te horen in zijn melancholieke stemgeluid. Na twintig jaar wordt deze bijzondere stem meer gehoord dan ooit: het nummer *Kiki*, van zijn meest recente album *Akö*, was de afgelopen zomer te horen in een televisiereclame van Apple. Sindsdien is Bassy een van de meest besproken nieuwe sterren van het Afrikaanse continent.

Forty-something **Blick Bassy** comes from Cameroon. He is a singer-songwriter who resides in the north of France these days and who first made his name as a band member of the acclaimed fusion group Macasse before he went solo in 2009. Bassy left his former residence in Paris to live in the countryside near Calais and opted for the quiet life as well as for himself. However, according to Blick Bassy, his music takes him closer to Cameroon than ever, if only because he sings in Basaa: his mother tongue. That he is homesick for his country of origin can be heard in his melancholy voice. After a career of twenty years this remarkable voice can now be heard more often than before: the song *Kiki*, from his most recent album *Akö*, was used for an Apple commercial last summer. Since that time Bassy has been one of the most-discussed new stars from the African continent.

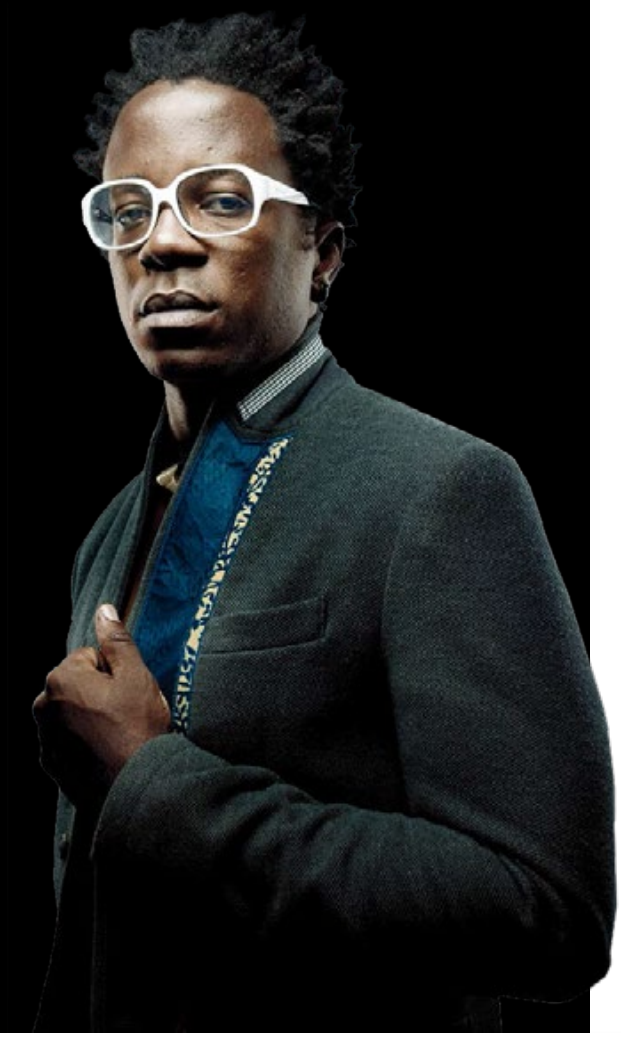

Zondag, 20.00 - 21.00 uur, Volga
Sunday, 8:00 - 9:00 PM, Volga

© Denis Rouvre

BRANFORD MARSALIS QUARTET WITH SPECIAL GUEST KURT ELLING (US)

GENRE: STRAIGHT AHEAD JAZZ/BOP/VOCAL JAZZ

Kurt Elling *(vocals)*; **Branford Marsalis** *(saxophones)*; **Joey Calderazzo** *(piano)*; **Eric Revis** *(double bass)*; **Justin Faulkner** *(drums)*.

© Palma Kolansky

Saxofonist **Branford Marsalis** (1960) is de eerste zoon van pianist Ellis Marsalis en deed zelf ervaring op in de bands van Art Blakey, Lionel Hampton en Sting. Zijn eerste album was *Scenes In The City* (1984). In 1992 werd hij leider van de huisband in *The Tonight Show* en vanaf 1995 toerde hij rond met het project Buckshot LeFonque, een mix van blues, hiphop, R&B en uiteraard jazz. Voor de cd *Metamorphosen* (2009) verdiepte Marsalis zich zelfs in het werk van Richard Strauss. Marsalis treedt op met zijn 'working' band': pianist Joey Calderazzo, bassist Eric Revis en drummer Justin Faulkner. Als *special guest* komt **Kurt Elling** (1967) mee, de veelzijdige vocalist die met zijn materiaal allerlei avonturen uithaalt zonder het contact met tekst en betekenis te verliezen. Hij kreeg in 2014 de Edison Jazz Oeuvreprijs.

Saxophonist **Branford Marsalis** (1960) is the eldest son of pianist Ellis Marsalis and had his first band experience with Art Blakey, Lionel Hampton and Sting. His first album was called *Scenes In The City* (1984). In 1992 he became the bandleader of *The Tonight Show* house band and since 1995 he has toured with his project Buckshot LeFonque, a mix of blues, hip hop, R&B and of course: jazz. For the CD *Metamorphosen* (2009) Marsalis became engrossed in the work of none other than Richard Strauss. Marsalis performs with his 'working band': pianist Joey Calderazzo, bassist Eric Revis and drummer Justin Faulkner. Special guest **Kurt Elling** (1967) will also join the band, a versatile vocalist who enters in all sorts of adventures with his material without losing touch with lyrics and content. He received the Edison Jazz Oeuvre award in 2014.

Zaterdag, 22.45 - 0.00 uur, Amazon
Saturday, 10:45 PM - 12:00 AM, Amazon

© AW

BRASKIRI (NL, NO)

GENRE: MODERN CREATIVE

Bert Lochs *(trumpet, flugelhorn)*; **Steffen Granly** *(tuba)*; **Dirk Balthaus** *(piano, Fender Rhodes)*; **Wim Kegel** *(drums)*.

Serieus gedoe of een gewichtige toon is aan het voornamelijk Nederlandse kwartet **Braskiri** niet besteed. *Killing The Mozzarella*, zo heet hun nieuwste cd; vernoemd naar het moment waarop je met een schaar een zakje mozzarella in water openknipt. Een ludieke en vervreemdende titel voor een spannend album, waarop piano, drums, trompet en tuba de boventoon voeren. Deze in 2014 opgerichte groep hangt nu eenmaal graag de slingers op, laat de Nederlandse trompettist Bert Lochs weten. Het geluid van zijn groep swingt en barst van de energie. De vrijkomende kracht van het samenspel staat in Braskiri voorop. Aan vuur en tempo geen gebrek, maar voorspelbaar is de groep nooit: er duiken geregeld ontroerende melodieën op. Braskiri wordt verder gevormd door pianist Dirk Balthaus, drummer Wim Kegel en de jonge Noorse tubaspeler Steffen Granly. Na een succesvolle tournee door Nederland en Duitsland staat nu North Sea Jazz op het programma.

© Govert Driessen

Serious business or a meaningful tone is wasted on the, mostly Dutch, quartet **Braskiri.** *Killing The Mozzarella* is the title of their latest CD named after the moment you snip the tip of a bag of mozzarella cheese with your scissors. A playful and disconcerting title for an exciting album, on which piano, drums, trumpet and tuba dominate. This group, founded in 2014, enjoys 'making a party' as Dutch trumpeter Bert Lochs says. The group's sound is able to groove with high energy. The force that emerges when playing together is most important for Braskiri. There is no lack of fire and tempo, still, the group is never predictable: touching melodies crop up at regular intervals. Braskiri's other members are: pianist Dirk Balthaus, drummer Wim Kegel and the young Norwegian tuba player Steffen Granly. After a successful tour of the Netherlands and Germany, they are now on the bill of North Sea Jazz.

Zaterdag, 18.45 - 20.00 uur, Volga
Saturday, 6:45 - 8:00 PM, Volga

BUDDY GUY & SPECIAL GUEST QUINN SULLIVAN (US)

GENRE: BLUES

Buddy Guy *(vocals, guitar)*; **Quinn Sullivan, Ric Hall** *(guitar)*; **Martin Sammon** *(keyboards)*; **Orlando Wright** *(bass)*; **Tim Austin** *(drums)*.

Met **Buddy Guy** komt een van de belangrijkste grondleggers van de hedendaagse blues naar het festival. Op 79-jarige leeftijd staat hij nog altijd zijn mannetje. Niet voor niets kreeg Guy vorig jaar een Grammy voor zijn gehele oeuvre; tevens zette het gerenommeerde magazine *Rolling Stone* hem in de top 100 van meest invloedrijke gitaristen aller tijden. Maar Guy is niet iemand die teert op het verleden. Vorig jaar bracht hij het door de pers alom gelauwerde en Grammy-genomineerde album *Born To Play Guitar* uit. Guy is een protegé van de Chicago-blues en samen met legendes zoals Howlin' Wolf en Muddy Waters was hij in de jaren '50 een voorbeeld voor veel gitaristen. Toch brak hij pas eind jaren '80 echt door bij het grote publiek. Als speciale gast neemt hij zijn protegé Quinn Sullivan mee naar het festival, een jonge gitarist van 17 waarmee Guy desondanks al zo'n tien jaar veelvuldig werkt, zowel in de studio als op het podium.

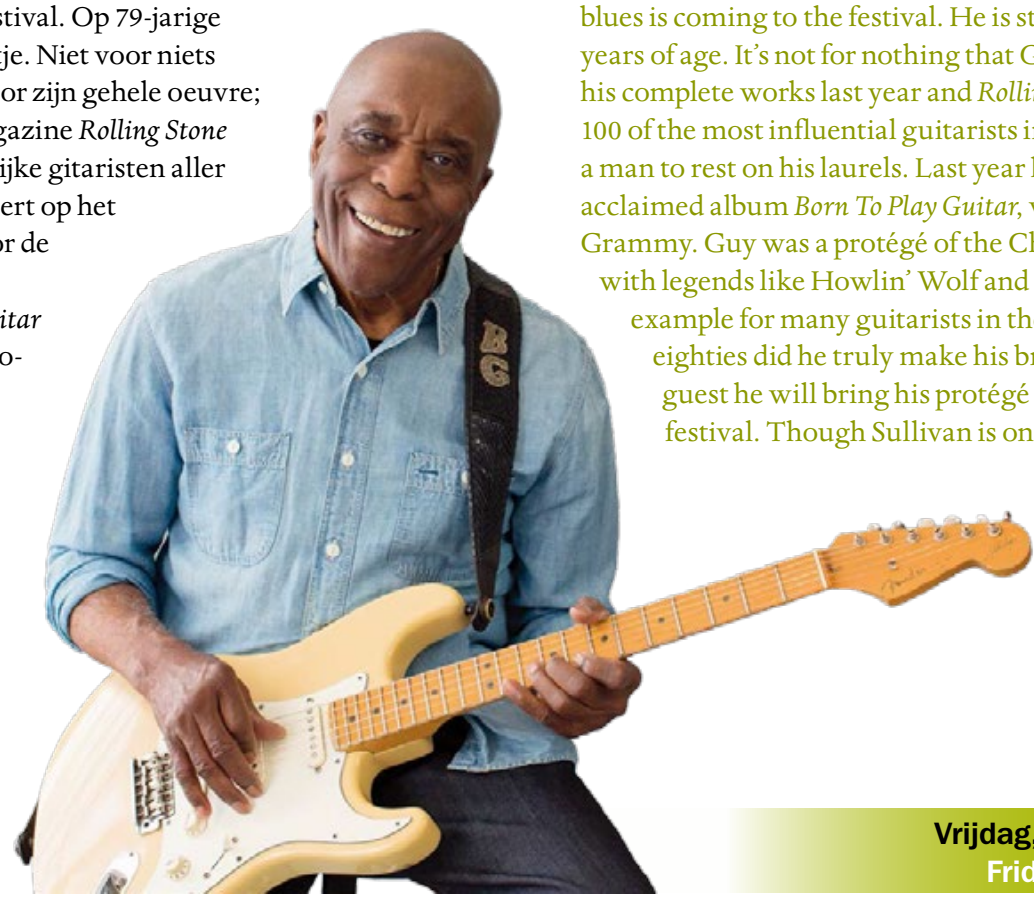

© Govert Driessen

In **Buddy Guy** one of the most significant founders of present-day blues is coming to the festival. He is still quite the performer at 79 years of age. It's not for nothing that Guy received a Grammy for his complete works last year and *Rolling Stone* put him in the top 100 of the most influential guitarists in the world. But Guy is not a man to rest on his laurels. Last year he released the widely acclaimed album *Born To Play Guitar*, which was nominated for a Grammy. Guy was a protégé of the Chicago blues and together with legends like Howlin' Wolf and Muddy Waters he was an example for many guitarists in the 1950s. Yet only in the eighties did he truly make his breakthrough. As a special guest he will bring his protégé Quinn Sullivan to the festival. Though Sullivan is only 17, Guy has been working with the young guitar player for about ten years, both in the studio and on stage.

Vrijdag, 19.45 - 21.00 uur, Nile
Friday, 7:45 - 9:00 PM, Nile

CANDY DULFER & BAND (NL)

GENRE: SMOOTH JAZZ

Candy Dulfer *(alto saxophone)*; **Rest of lineup t.b.a.**

De Nederlandse saxofoniste **Candy Dulfer** staat wereldwijd bekend om haar krachtige, energieke optredens. Ze werkte met grote sterren als Prince, Van Morrison en Dave Stewart en had verscheidene nummer 1-hits in de Verenigde Staten. In 2013 begon ze met Trijntje Oosterhuis, Edsilia Rombley, Berget Lewis en Glennis Grace de supergroep Ladies of Soul. In februari 2014 speelde de groep tweemaal in de uitverkochte Ziggo Dome in Amsterdam voor 34.000 fans. Het album *Live At The Ziggo Dome* dat van de optredens werd gemaakt, schoot meteen naar de eerste plaats van de hitlijsten. Dit jaar toerde Dulfer met de Ladies of Soul door Azië en sloeg daarnaast weer nieuwe wegen in met een serie *Smooth Jazz Cruises*. De muzikante stond al vele malen op het North Sea Jazz Festival. Wat ze nu gaat doen, en met wie, is een verrassing.

Dutch saxophonist **Candy Dulfer** is known worldwide for her powerful, energetic performances. She has worked with big stars like Prince, Van Morrison and Dave Stewart and has had several no.1 hits in the US. In 2013, she formed the super group Ladies of Soul together with Trijntje Oosterhuis, Edsilia Rombley, Berget Lewis and Glennis Grace. In February 2014, the group gave two sold-out shows for 34,000 fans in the Ziggo Dome in Amsterdam. The album *Live At The Ziggo Dome* was recorded from these shows and shot straight to the top of the charts. This year Dulfer toured Asia with Ladies of Soul and again took a new direction with a series of *Smooth Jazz Cruises*. The musician has played many times before at the North Sea Jazz Festival. What she will do this time, and with whom, remains a mystery.

Zondag, 18.00 - 19.15 uur, Nile
Sunday, 6:00 - 7:15 PM, Nile

© Carin Verbruggen

CC SMUGGLERS (GB)

GENRE: FOLK

Richie Prynne *(vocals, harmonica, rhythm guitar, banjo)*; **Sam Barret** *(fiddle, guitar, vocals)*; **Ryan Thomas** *(guitar, banjo, dobro, vocals)*; **Joplin Parnell** *(accordion, piano, vocals)*; **Dan Edwards** *(double bass, vocals)*; **Joel Barford** *(ukelele, drums, percussion, vocals)*.

Banjo's, trombones en ukeleles: dan denk je al snel aan Amerikaanse folk. En daar is **CC Smugglers** ook zeker niet vies van, maar ze komen toch echt uit Bedfordshire, in Engeland. Ze begonnen als een band die steeds opdook tijdens de Britse tour van Old Crow Medicine Show uit de VS. De zes muzikanten speelden ongevraagd voor het wachtende publiek. Het begon op te vallen en uiteindelijk deelden ze het podium met hun helden tijdens het restant van de tour. Het typeert de guerilla-stijl waarmee CC Smugglers zichzelf in de kijker speelt. Inmiddels zijn ze ook op het Europese vasteland doorgebroken, bijvoorbeeld als één van de verrassingen van Rock Werchter. Ze combineren hun bluegrass, blues en vrolijke country Americana met een aanstekelijke podiumpresentatie.

Banjos, trombones and ukuleles: these make you think of American folk. And that genre is certainly **CC Smugglers**' cup of tea, although they actually hail from Bedfordshire, England. Starting out as a band that kept cropping up during the British tour of Old Crow Medicine Show from the US, the six musicians played for the waiting audiences without being asked. This soon got them noticed and in the end they came to share the stage with their heroes for the remainder of the tour. This is typical of the guerilla style CC Smugglers use to get attention. They already experienced their breakthrough on the European continent as one of the surprise acts at Rock Werchter, for example. They combine their blue grass, blues and catchy country Americana with a stage presence that is infectious.

© Andy Willsher

Vrijdag, 20.45 - 21.30 uur & 22.45 - 23.30 uur, Congo Square
Friday, 8:45 9:30 PM & 10:45 - 11:30 PM, Congo Square

CÉCILE MCLORIN SALVANT AND THE AARON DIEHL TRIO (US)

GENRE: VOCAL JAZZ

Cécile McLorin Salvant *(vocals)*; **Aaron Diehl** *(piano)*; **Paul Sikivie** *(double bass)*; **Lawrence Leathers** *(drums)*.

Sinds het winnen van de Thelonious Monk International Jazz Competition in 2010 regent het lovende reacties en accolades voor zangeres **Cécile McLorin Salvant**. Ze wordt vergeleken met illustere namen als Billie Holiday en Sarah Vaughan. McLorin Salvant verrast met een intense en verhalende manier van zingen. Op haar album *ChildWoman* uit 2013 selecteerde de vocaliste twaalf obscure jazzsongs die ze transformeerde tot het niveau van standards. De plaat kreeg een Grammy-nominatie voor Best Vocal Jazz Album en het gezaghebbende jazzmagazine *DownBeat* selecteerde McLorin Salvant in maar liefst vier categorieën van de DownBeat Critics Poll. Haar debuut op North Sea Jazz in 2014 was een zinderend en onthutsend optreden dat laaiend enthousiast werd ontvangen. Op het nieuwe album *For One To Love,* waarvoor ze dit jaar al een Grammy Award ontving, imponeert McLorin Salvant met songs van Bessie Smith en Blanche Calloway, en vijf spannende eigen liedjes.

Since she won the Thelonious Monk International Jazz Competition in 2010, it has been one rave review after another for singer **Cécile McLorin Salvant**. She has even been compared with illustrious legends like Billie Holiday and Sarah Vaughan. McLorin Salvant surprises audiences with an intense and narrative way of singing. For her album *ChildWoman* (2013) the vocalist selected twelve obscure jazz songs that she transformed to the level of standards. The record received a Grammy nomination for Best Vocal Jazz Album and the jazz authority *DownBeat* magazine selected McLorin Salvant in over four categories of the DownBeat Critics Poll. Her debut at North Sea Jazz in 2014 was a sensuous and bewildering performance that received wide acclaim. On her latest album *For One To Love,* for which she received a Grammy Award, McLorin Salvant impresses with songs by Bessie Smith and Blanche Calloway, as well as five of her own exciting songs.

© Mark Fitton

Zaterdag, 21.30 - 22.45 uur, Hudson
Saturday, 9:30 - 10:45 PM, Hudson

CHARLES LLOYD QUARTET (US)

GENRE: BOP/MODERN CREATIVE

Charles Lloyd *(flute, alto saxophone, tenor saxophone, taragato)*; **Jason Moran** *(piano)*; **Reuben Rogers** (*double bass)*; **Eric Harland** *(drums)*.

In de trailer voor zijn Blue Note-album *Wild Man Dance* (2015) zien we saxofonist/fluitist **Charles Lloyd** (Memphis, 1938) met een soort omgekeerd aardappelmandje op zijn hoofd, dwalend door een bos. Daarbij vertelt hij enige esoterische wijsheden. Dat deed hij ook al in de jaren zeventig, toen hij verzonken was in transcendentale meditatie. Daaruit haalde pianist Michel Petrucciani hem begin jaren tachtig weg. Lloyd had toen al een indrukwekkende loopbaan achter de rug, waarin hij aanvankelijk snuffelde aan de blues om daarna in jazz en avant-gardekringen te verkeren. Hij werkte onder meer bij Chico Hamilton en Cannonball Adderley. Midden jaren zestig begon hij aan een eigen kwartet, waarbij hij Oosterse muziek mengde met modale jazz. Dat leverde hem optredens op in erkende rockpaleizen. Van zijn lp *Forest Flower* (1966) verkocht hij miljoenen.

In the teaser for his Blue Note album *Wild Man Dance* (2015) we see saxophonist-flutist **Charles Lloyd** (Memphis, 1938) with some kind of upturned basket on his head, roaming through a forest. While doing so he declares esoteric pieces of wisdom. He did the same in the seventies, when he was deep into transcendental meditation. Pianist Michel Petrucciani lured him away from that, but Lloyd had already had an impressive career, starting out by trying the blues first and hanging around on the jazz and avant-garde scenes later. He has worked with Chico Hamilton and Cannonball Adderley, among others. In the mid-sixties he started his own quartet that mixed oriental music with modal jazz. It led to performances in accredited rock venues. His LP *Forest Flower* (1966) sold millions of copies.

Zondag, 19.00 - 20.15 uur, Hudson
Sunday, 7:00 - 8:15 PM, Hudson

CHARLES MCPHERSON QUARTET (US)

GENRE: BEBOP

Charles McPherson *(alto saxophone);* **Bruce Barth** *(piano)*; **Darryl Hall** *(double bass)*; **Stephen Keogh** *(drums)*.

De Amerikaanse saxofonist **Charles McPherson** maakte in 1959 al op 19-jarige leeftijd naam bij bassist Charles Mingus. Bij deze legende zou hij twaalf jaar lang spelen. Ondertussen maakte McPherson ook albums onder zijn eigen naam. Na zijn debuut *Bebop Revisited,* dat uitkwam in 1964, speelden onder meer grootheden als saxofonist George Coleman en pianist Barry Harris in zijn groep. In 1988 was zijn spel te horen in de film *Bird* van Clint Eastwood, die verhaalde over het leven van Charlie Parker. Daarnaast bleef hij toeren en albums opnemen met jazzartiesten zoals Randy Brecker, Lionel Hampton en Wynton Marsalis. Vorig jaar kwam zijn laatste album *The Journey* uit. Naast een gevierd componist is Mc Pherson ook een veelgevraagd docent en geeft hij les op conservatoria zoals het Thelonious Monk Institute, de Juilliard School en het Conservatorium van Amsterdam.

American saxophonist **Charles McPherson** already made a name for himself in 1959 by playing with bassist Charles Mingus at the tender age of 19. He would continue to play with this legend for twelve years. Meanwhile McPherson also released solo albums. Following his debut *Bebop Revisited* in 1964, great artists like saxophone player George Coleman and pianist Barry Harris played in his group. In 1988 his playing could be heard in the Clint Eastwood film *Bird*, a biopic about Charlie Parker. He has also toured and recorded with jazz artists like Randy Brecker, Lionel Hampton and Wynton Marsalis. Last year his album *The Journey* came on the market. Besides being a celebrated composer, McPherson is also a sought-after teacher, with students at conservatories like the Thelonious Monk Institute, the Juilliard School and the conservatory in Amsterdam.

Zaterdag, 21.30 - 22.45 uur, Madeira
Saturday, 9:30 - 10:45 PM, Madeira

CHES SMITH, CRAIG TABORN & MAT MANERI (US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Mat Maneri *(viola)*; **Craig Taborn** *(piano)*;
Ches Smith *(drums, vibraphone)*.

Drie gerenommeerde jazzmusici uit New York die zich zonder compromissen aan vrije muziek willen wijden. Drummer, percussionist en vibrafonist **Ches Smith** vormde vorig jaar na een zeer geslaagde 'gig' een nieuw trio met de gelijkgestemde zielen violist Mat Maneri en pianist Craig Taborn (winnaar Paul Acket Award 2012). Inmiddels hebben ze voor ECM een album gemaakt, *The Bell*, dat het aangrijpingspunt vormt voor een uitgebreide tournee. Smith werd geboren in San Diego en groeide op in de buurt van Sacramento. Midden jaren '90 was hij muziekstudent in Oakland en speelde hij in allerlei jazz-, noise- en punkbandjes; hij maakte geen onderscheid tussen de verschillende genres. Voor dit nieuwe trio maakte Smith wel composities, '*dynamic chamber music*', maar die bieden ruimte voor een anarchistische speelwijze; in feite fungeren ze hooguit als globale *road map*. Maar het zal nooit chaos worden, daarvoor is de ervaring van dit onorthodoxe trio te groot.

Three renowned jazz musicians from New York who want to dedicate themselves to free improv with no compromises. After a hugely successful gig last year, drummer-percussionist-vibraphonist **Ches Smith** formed a trio with two likeminded souls: violinist **Mat Maneri** and pianist **Craig Taborn** (winner of the Paul Acket Award in 2012). The trio went on to release the album *The Bell* on ECM, which provided the reason for an extended tour. Smith was born in San Diego and grew up in Sacramento. In the mid-1990s he studied music in Oakland and played in various jazz, noise and punk bands – he didn't differentiate between the genres. Smith has written compositions for the new trio: 'dynamic chamber music' that still allows room for an anarchic way of playing. In fact, his music serves as little more than a broad roadmap. But the music never becomes chaotic because the skill and experience of this unorthodox trio is too great for that.

Zaterdag, 19.15 - 20.30 uur, Yenisei
Saturday, 7:15 - 8:30 PM, Yenisei

SEPTEMBER 1 · 2 · 3, 2016

CURAÇAO NORTH SEA JAZZ FESTIVAL

JUAN LUIS GUERRA • CHRIS BROWN • LENNY KRAVITZ
KASSAV' • TOM JONES • J BALVIN • JAMIE CULLUM • LEVEL 42
MICHAEL BOLTON • BURT BACHARACH • SNARKY PUPPY
MELODY GARDOT • BRANFORD MARSALIS QUARTET WITH SPECIAL GUEST KURT ELLING • *and more*

Check **curacaonorthseajazz.com** for updates and tickets

curaçao north sea Jazz festival

CHICK COREA 75TH BIRTHDAY CELEBRATION: HOMAGE TO HEROES (US)

GENRE: STRAIGHT AHEAD/BOP/MODERN CREATIVE

Kenny Garrett *(saxophone)*; **Wallace Roney** *(trumpet)*; **Chick Corea** *(keyboards)*; **Christian McBride** *(bass)*; **Marcus Gilmore** *(drums)*.

Vorig jaar speelde pianist **Chick Corea** (1941) op North Sea Jazz met collega-legende Herbie Hancock, maar deze keer staan de spotlights alleen op hem. Corea is een pianist met een kolossale staat van dienst, talloze keren winnaar van belangrijke muziekpolls en met een platen- en cd-oeuvre dat pagina's lang doorgaat. Veel mensen kennen hem vanaf de tijd dat hij met Miles Davis speelde en aansluitend van zijn eigen toonaangevende jazzrockgroepen, waaronder Return To Forever. Corea maakte echter ook veel akoestische en vrijere jazzalbums, waaronder het legendarische *Now He Sings, Now He Sobs* uit 1968. In 2015 maakte hij het dubbelalbum *Portraits*, een eerbetoon aan helden uit de jazzgeschiedenis. De pianist zal op zijn **75th Birthday Celebration** grootheden als als Bill Evans, Horace Silver, Thelonious Monk, Bud Powell en zijn oude leermeester Miles Davis eren. Hij doet dit met een all-star bezetting bestaande uit trompettist Wallace Roney, saxofonist Kenny Garrett, bassist Christian McBride en drummer Marcus Gilmore.

Last year, pianist **Chick Corea** (1941) played at the North Sea Jazz Festival with fellow legend Herbie Hancock, but this time around the spotlight is only on him. Corea is a pianist with a colossal track record, winner of countless major music polls with a catalog of recordings that stretches on for pages. Many people know him from his time with Miles Davis followed by his career with his own groundbreaking groups, including Return To Forever. However, Corea has also recorded many acoustic, freer jazz albums such as *Now He Sings, Now He Sobs* (1968). In 2015 he released the double album *Portraits*, a tribute to jazz icons. In his **75th Birthday Celebration**, the pianist pays homage to giants like Bill Evans, Horace Silver, Thelonious Monk, Bud Powell and his former mentor, Miles Davis. Corea is performing his tribute with an all-star band consisting of trumpeter Wallace Roney, saxophonist Kenny Garrett, bassist Christian McBride and drummer Marcus Gilmore.

Zondag, 19.30 - 20.45 uur, Amazon
Sunday, 7:30 - 8:45 PM, Amazon

CHRISTIAN SCOTT ATUNDE ADJUAH PRESENTS STRETCH MUSIC (US)

GENRE: NEW URBAN JAZZ

Christian Scott aTunde Adjuah *(trumpet)*; **Matt Stevens** *(guitar)*; **Lawrence Fields** *(piano)*; **Burniss Travis** *(bass)*; **Corey Fonville** *(drums)*.

'Jazz's young style God', zoals *JazzTimes* hem omschreef, keert terug naar North Sea Jazz. De in New Orleans geboren trompettist **Christian Scott** kreeg muziek met de paplepel ingegoten. Dat beperkte zich niet tot de cultuur van de Mardi Gras uit zijn eigen stad, ook muziek van uiteenlopende namen als Miles Davis, Bob Dylan en Radiohead vonden een plekje in het muzikale brein van Scott. Daarnaast is hij een politiek geëngageerd muzikant die actuele politieke thema's in zijn muziek niet schuwt. In 2015 bracht Scott zijn nieuwe album *Stretch Music* uit. Op deze plaat rekt hij de traditionele jazz uit door ruimte te creëren voor niet alleen andere muzikale stijlen, maar ook talen en culturen. Live is Scott telkens weer een sensatie. Hij fluistert en schreeuwt door zijn trompet heen, en laat je dansen en nadenken. Scott veroverde twee Edisons, een Paul Acket Award en werd genomineerd voor een Grammy.

Vrijdag, 21.30 - 22.45 uur, Hudson
Friday, 9:30 - 10:45 PM, Hudson

'Jazz's young style God,' as *JazzTimes* dubbed him, is returning to the North Sea Jazz Festival. Born in New Orleans, trumpeter **Christian Scott** was raised on music. It was not only the musical culture of the Mardi Gras of his home city that found a place in Scott's musical brain but also the music of Miles Davis, Bob Dylan and Radiohead. In addition, he is a socially engaged musician who doesn't shy away from addressing current political issues through his music. In 2015 Scott released a new album, *Stretch Music*. On this recording, he stretches traditional jazz by creating space not only for other musical styles, but also for different languages and cultures. Scott is always sensational live on stage. His trumpet whispers and screams as it makes you dance and reflect. Scott has won two Edisons, the Paul Acket Award and been nominated for a Grammy.

COLIN STETSON & SARAH NEUFELD (US, CA)

GENRE: MODERN CREATIVE

Colin Stetson *(saxophones)*; **Sarah Neufeld** *(violin)*.

Dat bassaxofonist **Colin Stetson** en violiste **Sarah Neufeld** ooit samen een album zouden opnemen, stond al jaren in de sterren geschreven. Het tweetal speelde immers al verschillende keren samen bij Arcade Fire, waar Neufeld bandlid is, en dus bleek het bundelen van de creatieve krachten een kwestie van tijd. Op *Never Were The Way She Was* (2015) blijkt hoe goed en organisch ze elkaar muzikaal aanvoelen en complementeren. Een meeslepende reis langs de randen van jazz en klassiek met melancholische melodieën die vooral minimalistisch voortdrijven, maar wel diep onder de huid kruipen en prikkelend dreigen. Of zoals *Rolling Stone* het omschrijft: 'Een compositie met post-rock grandeur en de swing en groove van een noise-metalband.' *Never Were The Way She Was* werd live opgenomen in de studio zonder *overdubs* of *loops*, dus zal de ervaring van hun optreden minstens even intens, verrassend en beklijvend zijn.

It was already written in the stars that bass saxophonist **Colin Stetson** and violinist **Sarah Neufeld** would one day record an album together. The duo had already performed together several times with Arcade Fire, of which Neufeld is a member. So it seemed to be just a matter of time before they would join forces. *Never Were The Way She Was* (2015) is an indication of how they are attuned to each other organically and musically. It's a compelling journey along the fringes of jazz and classical music, with melancholy melodies that appear to float through minimalist soundscapes, yet get under your skin, vexing and threatening. Or, as *Rolling Stone* puts it: 'A composition with a post-rock grandeur and rhythms that swing like a groove-heavy noise-metal band.' *Never Were The Way She Was* was recorded live, without overdubs or loops, meaning that the experience of their live performance will be equally intense and unexpected with a lasting effect.

Zondag, 17.15 - 18.15 uur, Madeira
Sunday, 5:15 - 6:15 PM, Madeira

CON BRIO (US)

GENRE: SOUL/FUNK

Ziek McCarter *(vocals)*; **Marcus Stephens** *(saxophone)*; **Brendan Liu** *(trumpet)*; **Benjamin Andrews** *(guitar)*; **Jonathan Kirchner** *(bass)*; **Andrew Laubacher** *(drums)*.

Combineer de dansbare hardcore funk van Sly and the Family Stone en James Brown met de zwoele soul van D'Angelo en Prince en je hebt **Con Brio**. De Amerikaanse band is een levend bewijs dat deze opzwepende muziekstijl alle generaties en stromingen overleeft. Want hoewel de groep uit San Francisco pas twee jaar bestaat, klinkt het zestal alsof ze al decennia op het podium staan. Con Brio levert aanstekende uptempo funk met vurige gitaarpartijen, stuwende blazers, strakke ritmesectie en natuurlijk het zo kenmerkende Hammond-geluid. Dit alles onder de bevlogen leiding van zanger/gitarist Ziek McCarter, die met zijn soulvolle stemgeluid en vooral dynamische podiumpresentatie sterren als Pharrell Williams en Bruno Mars naar de kroon steekt. Con Brio, waarvan debuut EP *Kiss The Sun* vorig jaar verscheen, is een Italiaanse term die het best vertaald kan worden als 'met vuur'. Wat dat betreft had deze zwoele funkmachine geen betere bandnaam kunnen bedenken.

Combine the danceable hardcore funk of Sly and the Family Stone and James Brown with the sultry soul of D'Angelo and Prince and you get **Con Brio**. The American band is living proof that this exhilarating music style can outlive every new movement, and last for generations. Although the sextet from San Francisco was formed only two years ago, they sound as if they've been performing on stage for decades. Con Brio plays exciting up-tempo funk with fiery guitar parts, driving horns, a tight rhythm section and, of course, that so very characteristic Hammond sound. All of this is passionately led by singer-guitarist Ziek McCarter whose soulful voice and dynamic stage performance in particular, rival that of stars like Pharrell Williams and Bruno Mars. Con Brio – the name is an Italian musical term that means 'with lively spirit, vigor' – released their debut EP *Kiss The Sun* last year. This exciting funk machine couldn't have come up with a more fitting name for their band.

Zaterdag, 23.45 - 0.45 uur, Mississippi
Saturday, 11:45 PM - 12:45 AM, Mississippi

© Andrea Kash/BabyDre Photography

CORY HENRY – THE REVIVAL & THE FUNK APOSTLES (US)

GENRE: GOSPEL/JAZZ

Andrew Bailie *(guitar)*; **Cory Henry** *(piano, keyboards, Hammond B3 organ)*; **Nicholas Semrad** *(keyboards)*; **Sharay Reed** *(bass)*; **Cleon Edwards** *(drums)*; **TaRon Lockett** *(drums, percussion)*.

Het Hammondorgel krijgt volgens **Cory Henry** niet genoeg waardering in moderne muziek en dat gaat hij veranderen. De multi-instrumentalist uit Brooklyn die speelde met Nas, Bruce Springsteen, The Roots en de laatste jaren vooral met Snarky Puppy, keert op zijn livealbum ***The Revival*** terug naar zijn roots: de Hammond B3. In de kerk natuurlijk, waar het begon. De gospels en spirituals vloeien logisch over in soul van Stevie Wonder. Een volgend album is ook onderweg en daarop is zijn band **The Funk Apostles** te horen. Henry neemt je daarin mee langs zijn vele, brede invloeden: Otis Redding, Marvin Gaye, Herbie Hancock, James Brown en Prince. Henry werd vooral bekend als muzikant achter grote namen, nu gaat hij al improviserend door zijn eigen platenkast. En die is zeer rijk gevuld.

According to **Cory Henry,** the Hammond organ is not appreciated in modern music as much as it should be – and he aims to change that. On the live album ***The Revival*** this multi-instrumentalist from Brooklyn, who has played with Nas, Bruce Springsteen, The Roots and in recent years mainly with Snarky Puppy, returns to his roots: the Hammond B3. In church, naturally, where it all started. The gospels and spirituals logically flow into the soul sound of Stevie Wonder. A follow-up album is on the way, recorded with Henry's band **The Funk Apostles**. On this recording Henry takes us on a journey through his many and varied influences: Otis Redding, Marvin Gaye, Herbie Hancock, James Brown and Prince. Henry is mainly known as a musician who backs big names but now we hear him improvising his way through his own record collection which contains a wealth of music.

Zondag, 22.00 - 23.30 uur, Congo
Sunday, 10:00 - 11:30 PM, Congo

CYRILLE AIMÉE (FR)

GENRE: VOCAL JAZZ/HOT CLUB/SWING

Cyrille Aimée *(vocals)*; **Adrien Moignard, Michael Valeanu** *(guitar)*; **Dylan Shamat** *(double bass)*; **Dani Danor** *(drums)*.

Het is een verhaal als uit een meisjesboek: de jonge **Cyrille Aimée** glipte door het slaapkamerraam van haar ouderlijk huis in Samois-sur-Seine om zich te mengen onder de bezoekers van het jaarlijkse Django Reinhardt Festival die in haar woonplaats hun kampen hadden opgeslagen. Daar werd ze betoverd door de Sinti en Roma culturen en hun virtuoze muziekstijlen en ging later zelf een zwervend muzikaal bestaan leiden. De destijds opgedane hotclub-invloeden zijn nog steeds te horen in haar muziek. Via het Montreux Jazz Festival, waar ze in 2007 de eerste prijs won in de categorie vocalisten, belandde ze uiteindelijk in de VS, waar ze uitgroeide tot een ster in de vocale jazz. Op haar tweede album voor het Mack Avenue-label, het eclectische *Let's Get Lost* (2016), bezingt Aimée de liefde in drie talen. *The New York Times* noemde haar stem 'lief en meisjesachtig, maar wel gecontroleerd met de precisie van een scherpschutter.'

It sounds like a fairytale: as a young girl, **Cyrille Aimée** climbed through her bedroom window in her family house in Samois-sur-Seine to mingle with visitors to the annual Django Reinhardt Festival who were camping in her town. There she was enthralled by the Roma and Sinti culture and their virtuoso musical styles. Later she herself would lead the life of a travelling musician. The hot club influences can still be heard in her music. Through the Montreux Jazz Festival, where she won first prize in the vocal competition in 2007, she ended up in the US, where she quickly became a star of vocal jazz. On her second album, for the Mack Avenue label, the eclectic *Let's Get Lost* (2016), Aimée sings about love in three languages. *The New York Times* wrote she has a 'sweet, girlish voice that she controls with a sniper's precision.'

Zaterdag, 20.45 - 21.30 uur & 22.45 - 23.30, Congo Square
Saturday, 8:45 - 9:30 PM & 10:45 - 11:30 PM, Congo Square

© cthrulens

DE RAAD VAN TOEZICHT (NL)

GENRE: FUSION/FUNK

Frank van Hassel *(alto saxophone)*; **Joel Botma** *(trumpet)*; **Sam Thomas** *(trombone)*; **Mirco Wessolly** *(violin)*; **Dung Hoang, Phillipp Ullrich** *(guitar)*; **Jasper Mellema, Phillipp Frenzel** *(keyboards)*; **Daan Lever, Teun Creemers** *(bass)*; **Bouke Hofma, Janik Hüsch** *(drums, percussion)*.

Wie benieuwd is hoe de nieuwe generatie jazzmusici klinkt, mag het optreden van **De Raad van Toezicht** niet missen, een elfkoppige band die zijn oorsprong vindt op het conservatorium van Arnhem. De groep jonge, talentvolle muzikanten laat zich inspireren door groten als Weather Report, Pat Metheny en Snarky Puppy. Zowel ritmisch als harmonisch is hun muziek stevig verankerd in de jazz, maar ze zijn ook niet vies van een beetje funk, rock, hiphop en latin. De Raad van Toezicht is geen los-vast collectief, maar een echte, hechte band, en dat hoor je. Ze schrijven en arrangeren hun eigen stukken waarbij goed gebruik wordt gemaakt van de kleurrijke bezetting en veel ruimte wordt gelaten voor improvisaties. De grooves zijn soms subtiel en dan weer heftig en vet, maar altijd zeer dansbaar.

If you are curious about the sound of the latest generation of jazz musicians, you shouldn't miss the performance of **De Raad van Toezicht**, an eleven-member band with roots in the conservatory in Arnhem, the Netherlands. This group of young talented artists is inspired by legends like Weather Report, Pat Metheny and Snarky Puppy. In both a rhythmical and a harmonic sense their music is firmly anchored in jazz, although they also enjoy a little funk, rock, hip hop and Latin from time to time. De Raad van Toezicht is not a loose collection of players, but a true and close-knit band; and you can hear it. They write and arrange their own pieces, making good use of their cultural diversity and leaving ample room for all band members to improvise. Their grooves can be subtle at one point and hard bopping at other times, but they're always very danceable.

Zaterdag, 20.15 - 21.15 uur, Mississippi
Saturday, 8:15 - 9:15 PM, Mississippi

DIANA KRALL (US)

GENRE: VOCAL JAZZ

Diana Krall *(vocals, piano)*; **Anthony Wilson** *(guitar)*; **Robert Hurst** *(bass)*; **Karriem Riggins** *(drums)*.

We kunnen **Diana Krall** (1964) een echte jazzdiva noemen. De loopbaan van de van oorsprong Canadese zangeres en pianiste begon in 1993 met het album *Stepping Out*, en daarna is ze steeds in onze aandacht gebleven. Dat deed ze als pianiste, maar ook als vocaliste die onder de oppervlakte van een song kon kruipen. Na enkele platen bij kleine labels kwam ze in 1999 onder de vleugels van het grote label Verve, met albums als *The Look of Love* (2002) en *The Girl In The Other Room* (2004). Op die laatste plaat overtuigde ze ook als songwriter; zes liedjes maakte ze samen met haar man Elvis Costello. Op het album *Quiet Nights* (2009) demonstreerde ze een grote intimiteit. 'De nieuwe *bedroom singer*', juichte de jazzpers. 'Ze brengt haar songs verleidelijk, meeslepend en gevaarlijk.' Vorig jaar kwam met de succesvolle cd *Wallflower* uit, die de basis vormt van haar huidige tournee.

One could call **Diana Krall** (1964) a true jazz diva. The career of this singer and pianist, who is originally from Canada, started in 1993 with her album *Stepping Out*, and she has never lacked attention since. As a pianist and also as a vocalist she is able to crawl into a song and get below the surface. Following the release of some records with smaller labels, she signed with Verve in 1999, releasing albums like *The Look of Love* (2002) and *The Girl In The Other Room* (2004). The latter being convincing proof of her songwriting qualities with six songs she wrote, together with her husband Elvis Costello. On the album *Quiet Nights* (2009) she showed a great sense of intimacy. 'The new bedroom singer', the jazz press raved. 'She performs her songs seductively, compellingly and dangerously.' Last year the successful CD *Wallflower* was released, forming the basis of her latest tour.

Vrijdag, 18.30 - 19.45 uur, Amazon
Friday, 6:30 - 7:45 PM, Amazon

DONNY MCCASLIN GROUP (US)

GENRE: MODERN CREATIVE/JAZZ ROCK/FUSION

Donny McCaslin *(tenor saxophone)*; **Jason Lindner** *(keyboards)*; **Jonathan Maron** *(bass)*; **Zach Danziger** *(drums)*.

Hoewel hij al meer dan twintig jaar een vaste waarde is in de jazzscene van New York, waar hij speelt met musici als Maria Schneider, Dave Douglas en Brian Blade, weet sinds begin 2016 iedereen opeens wie **Donny McCaslin** is. De saxofonist en zijn kwartet speelden een belangrijke rol op David Bowie's album *Blackstar*. Bowie beluisterde de groep begin 2015 in de 55 Bar, een New Yorkse club voor groovende jazz. Niet lang daarna kwam de invitatie om mee te werken aan wat Bowie's laatste album zou worden. Donny McCaslin speelde als tiener al mee in de band van zijn vader, ging toen naar Berklee College of Music en kwam vervolgens in het kwartet van vibrafonist Gary Burton. Hij maakte elf cd's als leider, waarvan de laatste in 2015 verscheen: *Fast Future*. De saxofonist ontving drie keer een Grammy-nominatie in de categorieën Best Instrumental Jazz Solo en Best Improvised Jazz Solo. Momenteel tourt hij met zijn eigen kwartet én speelt met de groep Steps Ahead.

Although he has been an established name on the New York jazz scene for more than twenty years, playing with the likes of Maria Schneider, Dave Douglas and Brian Blade, since early 2016 everyone suddenly knows who **Donny McCaslin** is: together with his quartet, saxophonist McCaslin played a major role on David Bowie's last album *Blackstar*. Bowie heard the group early in 2015 in the New York club 55 Bar, known for its grooving jazz. An invitation to work on what would turn out to be Bowie's final album arrived not long afterwards. McCaslin played in his father's band as a mere teenager. He then studied at the Berklee College of Music and later joined the quartet of vibraphonist Gary Burton. McCaslin has recorded eleven albums as a bandleader, the latest of which, *Fast Future*, was released in 2015. He has been nominated three times for a Grammy, for Best Instrumental Jazz Solo and Best Improvised Jazz Solo. McCaslin is a member of the group Steps Ahead and is currently touring with his own quartet.

© Nick Chao

Zaterdag, 23.15 - 0.30 uur, Yenisei
Saturday, 11:15 PM - 12:30 AM, Yenisei

DRIFTER (BE, FI)

GENRE: MODERN CREATIVE

Nicolas Kummert *(saxophone)*; **Alexi Tuomarila** *(piano)*; **Axel Gilain** *(double bass)*; **Teun Verbruggen** *(drums)*.

Vorig jaar verraste het kwartet **Drifter** de jazzwereld met het uitstekende debuutalbum *Flow*. Het gaf hiermee meteen een gloedvol visitekaartje af. De Finse pianist en componist Alexi Tuomarila is de leider van Drifter. Hij studeerde onder meer aan het Koninklijk Conservatorium in Brussel en formeerde in 1999 het Alexi Tuomarila Quartet dat bestond uit saxofonist Nicolas Kummert, bassist Christian Devissher en de Nederlandse drummer Teun Verbruggen. Na het succesvolle debuutalbum *Voices Of Pohjola* werd in 2003 voor het major label Warner Music de bejubelde cd *O2* opgenomen. Daarna viel het kwartet uit elkaar. Maar met de nieuwe bassist Axel Gilain aan boord zijn Tuomarila en zijn kwartet weer klaar voor de toekomst. Het lyrische spel van de Finse meesterpianist staat centraal, maar ook Kummert en Gilain tonen zich op *Flow* bekwame componisten. Drifter zou weleens een van de grote verrassingen van North Sea Jazz 2016 kunnen worden.

Last year, the quartet **Drifter** caused a stir in the jazz world with the excellent debut album *Flow* which provides the group with a glowing introduction. The band revolves around Finnish pianist and composer Alexi Tuomarila. He studied at various institutes, including the Royal Conservatory of Brussels. In 1999 he formed the Alexi Tuomarila Quartet that consisted of saxophonist Nicolas Kummert, bassist Christian Devissher and Dutch drummer Teun Verbruggen. Following the successful debut album *Voices Of Pohjola*, the group recorded the highly praised CD *O2* on the major label Warner Music in 2003. Unfortunately, the record company divested its classical and jazz divisions leaving the band without a label. However, with new bassist Axel Gilain on board, Drifter is ready for the future. On *Flow*, he and co-leaders Tuomarila and Kummert show that they are all skilled composers. Drifter could well be one of the major surprises at this year's North Sea Jazz Festival.

Vrijdag, 19.00 - 20.15 uur, Volga
Friday, 7:00 - 8:15 PM, Volga

DR. LONNIE SMITH (US)

GENRE: SOUL JAZZ

Seamus Blake *(saxophone)*; **Jan van Duikeren** *(trumpet)*; **Jonathan Kreisberg** *(guitar)*; **Dr. Lonnie Smith** *(Hammond B3 organ)*; **Joe Dyson** *(drums)*; **Edmundo Carneiro** *(percussion)*.

© Mark Sheldon

Dr. Lonnie Smith wordt weleens de grootvader van de acid-jazz genoemd. Maar eigenlijk doe je de New Yorker daarmee tekort. Feit is dat de organist al in de jaren '60 zijn tijd ver vooruit was. Als organist kent hij al ruim vijftig jaar nauwelijks zijn gelijke. Samen met gitarist George Benson formeerde hij in 1966 het George Benson Quartet featuring Lonnie Smith. Een jaar later bracht Smith zijn eerste soloalbum *Finger Lickin' Good* uit. In de periode erna volgden tientallen albums onder zijn eigen naam. Eerder dit jaar keerde hij voor het eerst sinds het album *Drives* uit 1970 weer terug op het Blue Note-label. Topproducer en Blue Note-directeur Don Was produceerde het ijzersterke album *Evolution* waaraan onder meer pianist Robert Glasper en saxofonist Joe Lovano meewerkten.

Dr. Lonnie Smith is sometimes called the grandfather of acid jazz but this actually doesn't do the New Yorker justice. The fact is that Smith was already ahead of his time back in the 1960s. In more than fifty years we have virtually never seen his equal as an organ player. Together with guitarist George Benson, in 1966 Smith formed the George Benson Quartet featuring Lonnie Smith. A year later, Smith released his first solo album *Finger Lickin' Good*. In the years that followed he released dozens of albums under his own name. Earlier this year, Smith returned to the Blue Note label for the first time since the album *Drives* (1970). Top producer and current Blue Note director Don Was produced the outstanding album *Evolution* which features pianist Robert Glasper and saxophonist Joe Lovano, among others.

Vrijdag, 23.30 - 0.45 uur, Hudson
Friday, 11:30 PM - 12:45 AM, Hudson

EARTH, WIND & FIRE (US)

GENRE: SOUL/FUNK/DISCO

Myron McKinley *(musical director, keyboards)*; **Philip Bailey** *(vocals, percussion)*; **David B. Whitworth, Philip Bailey Jr.** *(vocals)*; **Gary Bias** *(saxophone)*; **Robert Jr. Burns** *(trumpet)*; **Reggie Young** *(trombone)*; **Morris O'Connor, Srdjan Dimitrijevic** *(guitar)*; **Verdine White** *(bass)*; **John Paris** *(drums, backing vocals)*; **Ralph Johnson** *(percussion, backing vocals)*.

Earth, Wind & Fire is een van de belangrijkste, meest vernieuwende en commercieel meest succesvolle Amerikaanse pop-soul-funkbands. In de woorden van muziekblad *Rolling Stone* heeft Earth, Wind & Fire 'het geluid van pop voorgoed veranderd'. De band verkocht wereldwijd meer dan 90 miljoen platen en heeft uiteenlopende sterren als Alicia Keys, Beyoncé, Prince en Mary J Blige beïnvloed. De supergroep die in 1969 in Chicago werd opgericht is ook een van de meest solide feestbands van de afgelopen decennia. Helaas is oprichter en voormalig leadzanger Maurice White ons dit jaar ontvallen; hij leed aan de ziekte van Parkinson en tourde als gevolg daarvan al sinds de jaren '90 niet meer met de band, hoewel hij van grote invloed bleef. Voor wie meer wil weten over de legendarische band: onlangs bracht Philip Bailey, bandlid van het eerste uur, zijn memoires uit onder de titel *Shining Star: Braving The Elements Of Earth, Wind & Fire*.

Earth, Wind & Fire is one of the most important, innovative and commercially successful American pop-soul-funk bands. In the words of music magazine *Rolling Stone*, Earth, Wind & Fire 'has forever changed the sound of pop'. The band has sold over 90 million records worldwide and influenced a wide range of stars like Alicia Keys, Beyoncé, Prince and Mary J Blige. The super group, founded in 1969 in Chicago, is also one of the most reliable party bands of the past decades. Unfortunately, founder and former lead singer Maurice White passed away this year. He suffered from Parkinson's disease and although as a result he hadn't toured with the band since the 90s, he was still a big influence. For those who wish to know more about the legendary band, Philip Bailey, band member from the very beginning, recently published his memoir, entitled *Shining Star: Braving The Elements Of Earth, Wind & Fire*.

Zaterdag, 23.45 - 1.00 uur, Nile
Saturday, 11:45 PM - 1:00 AM, Nile

EDMAR CASTANEDA WORLD ENSEMBLE QUINTET (CO)

GENRE: LATIN JAZZ/WORLD FUSION

Andrea Tierra *(vocals)*; **Marshall Gilkes** *(trombone)*; **Edmar Castaneda** *(Harp)*; **Jason Lindner** *(piano)*; **Dave Silliman** *(drums)*.

Hoe vaak hoor je een klassieke harp in een jazzcomposities? Niet vaak. Hoe vaak hoor je latin tintelingen uit een harp komen? Zelden. Tenzij je **Edmar Castaneda** al kent. Castaneda (1978) werd geboren in Bogota, Colombia en vestigde zich in 1994 in New York. De harpist brengt deze wonderlijke mix in de jazz en het blijft niet bij noviteiten die vallen onder 'bijzondere experimenten'; Castaneda is bezig met een ware revolutie voor de harp. Hij verrast door die in te zetten als krachtig ritme-instrument, waardoor het plots logisch wordt binnen de jazz. Samen met harpbouwers ontwierp hij een moderne, verbeterde versie van de klassieke Colombiaanse harp. Zijn instrument wordt een weefgetouw waarmee hij complexe ritmische tapijten weeft. Door de nuances in zijn spel vergeet je dat je naar een in de jazz zeer ongebruikelijk solo-instrument luistert.

How often do you hear a classical harp in a jazz composition? Not often. How often do you hear Latin rhythms coming from a harp? Seldom – unless you know **Edmar Castaneda**. Castaneda (1978) was born in Bogota, Colombia and relocated to New York in 1994. The harpist brings a wonderful mix of influences to his jazz and he doesn't stop at innovations that fall under special experiments: Castaneda is busy truly revolutionizing the harp. He astounds audiences by using it as a powerful rhythm instrument making it suddenly logical within the jazz genre. Together with harp makers, he has designed a modern, improved version of the traditional Colombian harp. Castaneda's instrument is a loom on which he weaves complex rhythmical tapestries. The nuances in his playing make you forget that you're listening to an instrument that is very rarely used as a solo instrument in jazz.

© Diana Bejarano

Zaterdag, 19.30 - 20.45 uur, Congo
Saturday, 7:30 - 8:45 PM, Congo

EMILE PARISIEN QUARTET (FR)

GENRE: MODERN JAZZ

Emile Parisien *(saxophones)*; **Julien Touery** *(piano)*; **Ivan Gélugne** *(double bass)*; **Julien Loutelier** *(drums)*.

Het Franse **Emile Parisien Quartet** is een van de meest opwindende groepen uit de hedendaagse jazzscene. In eigen land bejubelt pers en publiek de formatie al jaren vanwege hun originaliteit en creativiteit. Ook toonaangevende Amerikaanse magazines als *Billboard* en *The New York Times* schrijven vol lof over de eclectische muziek die ergens het midden houdt tussen free jazz en avant-garde met opzwepende ritmes. Het viertal wordt beïnvloed door illustere namen als John Coltrane, Ornette Coleman en Wayne Shorter, maar net zo makkelijk door componisten als Igor Stravinsky en Richard Wagner. Tijdens optredens toont de groep een grenzeloze energie en toewijding. Iedere noot en iedere maat wordt gespeeld met intense expressie die uiting geeft aan de passie van de muzikanten. Samen vormen ze één stem die het publiek meevoert langs een fascinerende rit van uitdagende composities.

The French **Emile Parisien Quartet** is one of the most exciting groups on the modern jazz scene. In their home country, media and audiences alike have been praising them for years for their originality and creativity. Leading American publications like *Billboard* and *The New York Times* acclaimed their eclectic music that falls somewhere between free jazz and avant-garde with its exhilarating rhythms. The quartet is just as easily influenced by illustrious artists including John Coltrane, Ornette Coleman and Wayne Shorter as by composers such as Igor Stravinsky and Richard Wagner. During their performances the group demonstrates seemingly limitless energy and commitment. Every note and every bar is played with intense expression that shows the passion of the musicians. Together, the quartet are a single voice that takes the audience on a fascinating journey through daring compositions.

Zondag, 16.15 - 17.30 uur, Volga
Sunday, 4:15 - 5:30 PM, Volga

6X SOUNDZ

€29,99

VOOR SLECHTS

Word abonnee of geef cadeau!

Ga snel naar soundz.nl

e-mail naar abonnement@bcm.nl of bel 085-7600237

(ma-vrij, 8:30-12:30 uur, lokaal tarief)

ESPERANZA SPALDING PRESENTS: EMILY'S D + EVOLUTION (US)

GENRE: VOCAL JAZZ/FUSION

Esperanza Spalding *(bass, vocals)*; **Emily Elbert, Matthew Stevens** *(guitar)*; **Corey King** *(keyboards)*; **Justin Tyson** *(drums)*.

Esperanza Spalding is een rasartieste met haar voeten diep in de jazzcultuur, en dat is muzikaal creatief duidelijk te merken. De Amerikaanse zangeres en bassiste wil namelijk altijd grenzen verleggen en genres verbreden. Het leverde haar in tien jaar tijd vier Grammy's en optredens in het Witte Huis, bij de Academy Awards en bij de Nobelprijs-uitreiking op. Daarnaast deelde ze het podium met levende legendes Herbie Hancock en Prince, wat veel zegt veel over de diversiteit van deze 31-jarige alleskunner. Spalding houdt van artistieke progressiviteit en dat laat ze op haar jongste album ***Emily's D + Evolution*** (2016) wederom merken. Bewapend met de harmonieuze diepte in de stijl van Wayne Shorter en de opliftende melodielijnen van Stevie Wonder in combinatie met de zangintensiteit van Joni Mitchell verrast de Amerikaanse haar fans, die haar na al deze jaren - gelukkig - muzikaal nog steeds niet echt kunnen voorspellen.

Esperanza Spalding is a true artist who is deeply rooted in jazz culture and her musical creativity makes this clear. The American singer and bassist wants to shift boundaries and broaden genres. In the past ten years, this has resulted in four Grammy Awards, a White House performance and playing at the Academy Awards as well as the Nobel Prizes ceremony. She has also shared the stage with living legends like Herbie Hancock and Prince, which says something about the diversity of this 31-year-old versatile artist. Spalding likes artistic progression and this can be heard on her latest album ***Emily's D + Evolution*** (2016). Armed with harmonious depth, in the style of Wayne Shorter and using the uplifting melody lines of Stevie Wonder combined with the singing intensity of Joni Mitchell, the American again surprises her fans who still find her musically unpredictable - and thankfully so - after all these years.

© Holly Andres

Zondag, 17.30 - 18.45 uur, Darling
Sunday, 5:30 - 6:45 PM, Darling

FAY CLAASSEN & PETER BEETS TRIO (NL)

GENRE: MAINSTREAM JAZZ

Fay Claassen *(vocals)*; **Martijn van Iterson** *(guitar)*; **Peter Beets** *(piano)*; **Ruud Jacobs** *(double bass)*.

Zangeres Fay Claassen (1969) wordt door kenners serieus beschouwd als opvolgster van de legendarische Rita Reys. In 2014 betuigde Claassen met het Peter Beets Trio eer aan haar idool met een concert in het Amsterdamse Concertgebouw. Daarvan werd een cd gemaakt, *Live At The Concertgebouw*, waarvoor ze in februari 2016 een prestigieuze Duitse prijs ontving. Volgens de jury zong ze 'met volle, ronde stem, stabiele intonatie en scherpe elegantie'. Ook haar begeleider, pianist Beets (1971) deelde in de eer: 'Hij swingt zo aanstekelijk, dat men de voeten amper stil kan houden', was het positieve oordeel. Logisch; Beets was jarenlang de begeleider van Rita Reys. Uiteraard speelden veteraan bassist Ruud Jacobs (1938) en gitarist Martijn van Iterson (1970) ook een markante rol. Uniek is de synergie tussen de verschillende bandleden. En de muziek swingt altijd als een bezetene.

Singer **Fay Claassen** (1969) is seriously considered to be the successor of the legendary Rita Reys by those in the know. In 2014 Claassen paid tribute to her idol with a performance in the Amsterdam Concertgebouw together with the **Peter Beets Trio**. This was made into a CD, *Live At The Concertgebouw*, for which she received a prestigious German award in February 2016. According to the jury she had sung 'with a full, rounded voice, stable intonation and sharp elegance.' But accompanying pianist Beets (1971) was also given credits: "He can swing so contagiously, one can hardly keep one's feet still." This makes sense; for many years Beets had been accompanying Rita Reys. Of course veteran bassist Ruud Jacobs (1938) and guitarist Martijn van Iterson (1970) also played prominent roles. The synergy between the band members could be called unique. And their music always swings your socks off.

© Genevieve Ruocco

© Dieter Bierkaemper

Zaterdag, 23.30 - 0.45 uur, Madeira
Saturday, 11:30 PM - 12:45 AM, Madeira

FLYING LOTUS (US)

GENRE: ELECTRONIC JAZZ/HIP HOP/EXPERIMENTAL

Flying Lotus *(electronics)*.

Met een tante als Alice Coltrane ben je het bijna aan je stand verplicht om baanbrekende klanken te creëren. Steven Ellison doet dat, en meer. Onder zijn alter-ego **Flying Lotus** produceert hij filmische, onaardse klanken, al dan niet op nerveuze beats gezet. Aanvankelijk werd het talent uit Los Angeles weggezet in de dubstep-hoek, maar Ellison laat zich niet door genres vangen. Daarvoor danst de experimentele producer, dj en rapper te graag tussen de stijlen door. Niet voor niets zijn andere hokjesbestormers als de Red Hot Chili Peppers en Radiohead fan. Zijn vijfde en meest recente album, het trippende *You're Dead!*, stamt alweer uit 2014. Maar nieuw werk gloort aan de horizon; recentelijk deelde 'FlyLo' enkele nieuwe tracks, waarop hij samenwerkt met jazzfusion-snarenvirtuoos Thundercat. Live accentueren adembenemende visuals zijn muzikale experimenteerdrift, waardoor zijn optredens zich afspelen tegen een science fiction-achtig decor. John en Alice Coltrane zullen tevreden omlaag kijken.

If Alice Coltrane was your great aunt, it's virtually your duty to create groundbreaking sounds. Steven Ellison does just that – and more! Under the alias **Flying Lotus** he produces filmic, unearthly sounds sometimes accompanied by jittery beats. The Los Angeles-born talent started out in dubstep, but Ellison's music defies genres. The experimental producer, DJ and rapper loves to skirt among a variety of styles. Other genre defying artists like the Red Hot Chili Peppers and Radiohead are fans of his with good reason. Ellison's fifth and most recent album, the trippy *You're Dead!*, was released back in 2014. But new work is looming on the horizon: FlyLo recently shared a few new tracks on which he collaborated with jazz-fusion bass maestro Thundercat. Live, his musical experiments are heightened by breathtaking visuals with his shows taking place against a science-fiction-like backdrop. John and Alice Coltrane can look down with satisfaction.

Vrijdag, 22.00 - 23.00 uur, Darling
Friday, 10:00 - 11:00 PM, Darling

FRANZ VON CHOSSY QUINTET (DE)

GENRE: MODERN CREATIVE

Alex Simu *(clarinet)*; **Jeffrey Bruinsma** *(violin)*; **Jörg Brinkmann** *(cello)*; **Franz von Chossy** *(piano)*; **Yonga Sun** *(drums)*.

De Duitse pianist/componist **Franz von Chossy** is een schoolvoorbeeld van wat cultuur en afkomst met muzikale creativiteit kunnen doen. De in München geboren artiest leerde al op zijn zesde jaar pianospelen en werd daarna sterk beïnvloed door de voorliefde van zijn moeder voor klassiek werk en de folk-achtergrond van zijn Oekraïense oma. Von Chossy studeerde muziek in Amsterdam en deed in New York een opleiding filmcompositie. Het verklaart waarom hij zeer veelzijdig is op het gebied van genres en beeld. Dit alles komt samen in zijn project *When The World Comes Home* (2012), waarbij de Beierse pianist het Bijbelse verhaal heeft vertaald in een negendelige muzikale suite en waar hij maar liefst drie jaar aan werkte. Een voor jazzbegrippen unieke combinatie van instrumenten met piano, drums, cello, viool en klarinet. Een droomvlucht die niet drijft op sentiment, maar wel betovert en fascineert.

German pianist-composer **Franz von Chossy** is a perfect example of how culture and origins can affect musical creativity. The Munich-born artist learned to play the piano at just six years old and was later influenced by his mother's love of classical works and the folk background of his Ukrainian grandmother. Von Chossy studied music in Amsterdam and film composition in New York. That explains his versatility regarding genres and images. And it all came together in his project *When The World Comes Home* (2012), in which the Bavarian pianist translates the story of the Bible into a nine-part musical suite, which he worked on for a total of three years. In jazz terms the combination of instruments is unique: piano, drums, cello, violin and clarinet. A dreamlike journey that captivates and fascinates without becoming sentimental.

Zondag, 20.00 - 21.15 uur, Yenisei
Sunday, 8:00 - 9:15 PM, Yenisei

FRESKU & SPECIAL GUESTS SARAH-JANE, WINNE, BIG BOY CAPRICE AND THE SPECIAL REQUEST HORNS (NL)

GENRE: HIP HOP

Patrick Mijnals *(musical director, keyboards)*; **Fresku, Big Boy Caprice, Sarah-Jane, Winne** *(vocals)*; **Guido Nijs** *(saxophone)*; **Jan van Duikeren** *(trumpet)*; **Louk Boudesteijn** *(trombone)*; **Pablo Minoli** *(guitar)*; **Pablo Penton** *(bass)*; **Robert Biesewig** *(drums)*; **Durian** *(DJ)*; **Braz** *(MC)*.

Pats! Daar was **Fresku** vorig jaar opeens weer, met een klap in het gezicht van de Nederlandse muziekindustrie. In de videoclip van *Zo Doe Je Dat* schminkt hij zich wit, de enige manier om meer *airplay* te krijgen. Het typeert Fresku, die behalve aan zijn muziek ook veel aandacht besteedt aan de visuele kant en niet bang is voor statements. Het doet hem echter te kort om de Eindhovense rapper terug te brengen tot de man van de controverse. Zijn flow is onvolprezen, zijn teksten zijn zeer persoonlijk, gevoelig en vol twijfel. Hij is een verhalenverteller die zich uit op vele fronten: in video's, met sketches, films en columns. Altijd overheerst zijn gave om te switchen tussen boos en humoristisch, onzeker en uitgesproken. Als hij uithaalt, is dat nooit ondoordacht en juist daarom altijd raak. Op het festival doet Fresku een speciaal optreden met veel gastartiesten, waaronder Sarah-Jane, Winne en Big Boy Caprice.

Bam! And there was **Fresku** last year, again, kicking the Dutch music industry in the teeth. In his video *Zo Doe Je Dat* ('This Is How You Do That') he painted his face white: the only way to get more airplay. It is characteristic of Fresku, who not only pays attention to his music, but also to the visual aspects and he won't back down from making a statement. But it would sell the Eindhoven rapper short to just make him into a man of controversy. His flow is legendary, his lyrics highly personal, sensitive and filled with doubt. He is a storyteller in many media: videos, sketches, films and columns. Always with an ability to switch between anger and humor, insecurity and outspokenness. If he lashes out, it's always well thought out and therefore always hits the mark. At the festival, Fresku will give a special performance with many guest artists, including Sarah-Jane, Winne, and Big Boy Caprice.

Zaterdag, 22.15 - 23.15 uur, Darling
Saturday, 10:15 - 11:15 PM, Darling

GAL COSTA (BR)

GENRE: WORLD FUSION

Gal Costa *(vocals)*; **Guilherme Monteiro** *(guitar)*; **Maurício Fleury** *(keyboards)*; **Fabio Sameshima** *(bass)*; **Thomas Harres** *(drums)*.

© Bob Wolfenson/divulgação

De Braziliaanse **Gal Costa** heeft in haar vijftigjarige carrière een indrukwekkende palmares opgebouwd. De in Salvador geboren vocaliste bracht dertig studioalbums uit, trad over de hele wereld op en is al decennialang een van de grootheden van de Tropicália, een beweging die traditionele Braziliaanse cultuur vermengt met buitenlandse artistieke invloeden. Costa, geboren als Maria da Graça Costa Penna Burgos, raakte al op jonge leeftijd verliefd op de kracht van muziek toen ze in een platenwinkel werkte en bossanova-pionier João Gilberto een van haar helden werd. Haar titelloze debuutalbum verscheen in 1969 en werd, vanwege de combinatie van de typische Braziliaanse stijl vol Noord-Amerikaanse, psychedelische invloeden, een klassieker. Nu, bijna een halve eeuw later, blijft Costa muzikaal experimenteren. Op het vorig jaar verschenen album *Estratosférica*, waarop de inmiddels zeventigjarige zangeres zelfs met scheurende gitaren en rockdrums werkt, bewijst Costa wederom dat ze haar bossa nova comfortzone al lang achter zich heeft gelaten.

In her fifty-year-long career, Brazilian singer **Gal Costa** has built up an impressive record of achievements. Born in Salvador, she has released thirty studio albums, performed all over the world, and for decades she has been one of the icons of Tropicália, a movement that blends traditional Brazilian culture with foreign artistic influences. Costa, born as Maria da Graça Costa Penna Burgos, fell in love with the power of music while working in a record shop. The bossa nova pioneer João Gilberto became one of her heroes. She released her self-titled debut album in 1969 and it became a classic thanks to the combination of a typical Brazilian style and many North American and psychedelic influences. Now, nearly fifty years on, Costa is still experimenting. Last year she released the album *Estratosférica* on which the now 70-year-old singer works with screeching guitars and rock drums, once again proving that she has moved far away from her bossa nova comfort zone.

Vrijdag, 20.45 - 22.00 uur, Amazon
Friday, 8:45 - 10:00 PM, Amazon

GALLANT (US)

GENRE: R&B/SOUL

Gallant *(vocals)*; **Rest of lineup t.b.a.**

Deze in Maryland opgegroeide en nu in Los Angeles woonachtige singer-songwriter werd vorig jaar door de Amerikaanse pers betiteld als 'de stem die R&B zal herdefiniëren'. De muziek van Christopher **Gallant** kan namelijk het best omschreven worden als future soul, waarbij hij een brug slaat tussen *old school* teksten en vernieuwende producties. De 24-jarige Amerikaan studeerde muziek op het befaamde NYU, waar hij zelfs extra zomerlessen volgde om zich optimaal te ontwikkelen als artiest. Gallant rebelleerde in die tijd fel tegen het traditionele, volgens hem te zoetgevooisde R&B-geluid, waarna hij progressieve rockinvloeden vond bij bands als Radiohead en Incubus. Het resultaat valt te beluisteren op zijn onlangs verschenen debuut *Ology* (2016) met daarop onder meer de hit *Weight In Gold*, die hij tijdens zijn eigen *In The Room* videoserie samen zong met zijn grote voorbeeld Seal. Voor liefhebbers van soulvolle R&B met een alternatieve twist is Gallant een absolute aanrader.

Singer-songwriter Christopher **Gallant** was born in Maryland and is now based in Los Angeles. Last year the New Musical Express called him 'the voice that will redefine R&B'. Gallant's music truly can best be described as future soul in which he is the bridge between old school lyrics and innovative productions. The 24-year-old American studied music at the famous NYU, where he even took extra summer classes to help him develop as an artist. At that time, Gallant strongly rebelled against the traditional R&B sound which he viewed as easy listening. He later found inspiration in the progressive rock of bands like Radiohead and Incubus. You can hear the result on his recently released debut *Ology* (2016) which includes the hit *Weight In Gold*, recorded during his own *In The Room* video series with his idol Seal. Gallant is an absolute must-see for fans of soulful R&B with an alternative twist.

Zaterdag, 18.45 - 19.45 uur, Darling
Saturday, 6:45 - 7:45 PM, Darling

GARD NILSSEN'S ACOUSTIC UNITY (NO)

GENRE: MODERN ACOUSTIC/FREE IMPROVISATION

André Roligheten *(saxophone)*; **Frans Petter Eldh** *(double bass)*; **Gard Nilssen** *(drums)*.

Er is een goede kans dat jazzliefhebbers Gard Nilssen al eens hebben zien spelen, want hij behoort tot de meest gevraagde slagwerkers uit de jazz en impro in Noorwegen en hij stond in verschillende bezettingen al meerdere keren op het North Sea Jazz Festival. Nilssen begeleidde en leidde verschillende groepen die opereren in de frontlinies van jazz, pop en experimentele elektronica. Dit jaar komt hij voor het eerst met zijn eigen groep: **Gard Nilssen's Acoustic Unity**. Het trio bestaat verder uit saxofonist André Roligheten en bassist Petter Eldh. Roligheten, die zowel in popbandjes als jazzorkesten speelt, wordt geroemd om de manier waarop hij steeds nieuwe melodielijnen en ritmes in zijn improvisaties verwerkt. Eldh, onder meer bekend van zijn werk met Peter Evans en Tobias Delius, heeft een flexibele stijl die naar eigen zeggen beïnvloed is door Charlie Parker, Peter Brötzmann en Dr. Dre. Het debuutalbum *Firehouse* werd jubelend ontvangen.

There is a good chance that jazz fans have already seen Gard Nilssen play, given that he is one of the most in-demand drummers from Norway's jazz and improv scene. He has also appeared on several occasions at the North Sea Jazz Festival in various lineups. Nilssen has played in the rhythm section – and been the leader – of various groups at the cutting edge of jazz, pop and experimental electronics. This year, for the first time he is bringing his own group **Gard Nilssen's Acoustic Unity** to Rotterdam. The other members of the trio are sax player André Roligheten and bassist Petter Eldh. Roligheten, who plays in both pop bands and jazz orchestras, is famous for the way in which he always weaves new melody lines and rhythms into his improvisations. Eldh is known, among other things, for his work with Peter Evans and Tobias Delius. He has a flexible style that he says is influenced by Charlie Parker, Peter Brötzmann and Dr. Dre. The group's debut album *Firehouse* was widely acclaimed.

Vrijdag, 22.45 - 0.00 uur, Volga
Friday, 10:45 PM - 12:00 AM, Volga

GIOVANNI GUIDI TRIO (IT)

GENRE: MODERN ACOUSTIC

Giovanni Guidi *(piano)*; **Francesco Ponticelli** *(bass)*; **Joao Lobo** *(drums)*.

Subtiel en subliem. De veelbelovendste Italiaanse jazzpianist. Dat zijn omschrijvingen die enthousiaste luisteraars gebruiken voor de muziek van pianist **Giovanni Guidi** en zijn trio. Guidi (1985) werd opgemerkt door de eminente trompettist Enrico Rava tijdens een workshop in Siena en direct ingelijfd voor diens Rava New Generation-project. Hij maakte ook twee cd's met dat gezelschap, in 2006 en 2010. Al snel manifesteerde Guidi zich als leider van verschillende groepen. Hij trok langs vele jazzfestivals in Europa en daarbuiten en leerde ook het internationale circuit van jazzclubs goed kennen. Zijn eerste album als leider was *Tomorrow Never Knows* (2006), dat lovende recensies kreeg. Inmiddels heeft hij zeven albums op zijn naam die vanaf 2013 op het label ECM verschijnen. Guidi's nieuwste cd heet *This Is The Day* (2015), een album met negen eigen composities. Impressionistische muziek die heen en weer gaat als een milde wind langs de kust.

Subtle and sublime; the most promising jazz pianist of Italy. Just two accolades jazz enthusiasts have given the music of pianist **Giovanni Guidi** and his trio. Guidi (1985) was first noticed by the eminent trumpeter Enrico Rava during a workshop in Siena, who instantly hired him for his Rava New Generation project. Guidi made two CDs with this group, in 2006 and 2010, and quickly became the leader of several groups. He has toured many jazz festivals in Europe and beyond and has become well acquainted with the international jazz club circuit. His first album as bandleader was *Tomorrow Never Knows* (2006) that received rave reviews. Since then he has recorded seven albums that have been released on the ECM label since 2013. Guidi's latest CD is called *This Is The Day* (2015) and includes nine of his own compositions. It's impressionist music, blowing back and forth like a mild breeze along the coast.

© Roberto Cifarelli

Vrijdag, 20.00 - 21.15 uur, Yenisei
Friday, 8:00 - 9:15 PM, Yenisei

GOGO PENGUIN (GB)

GENRE: ELECTRONIC JAZZ/BREAKBEATS

Chris Illingworth *(piano)*; **Nick Blacka** *(bass)*; **Rob Turner** *(drums)*.

Dat jazz tegenwoordig een breed begrip is, kan niet beter geïllustreerd worden dan door **GoGo Penguin**. Concertbezoekers kijken verwonderd toe terwijl het trio uit Manchester volledig akoestisch geluiden benadert uit de triphop en dance. De genre-ontstijgende klanken van Chris Illingworth (piano), Nick Blacka (contrabas) en Rob Turner (drums) beginnen een steeds breder publiek te betoveren. Hun tweede album *v2.0* leverde in 2014 een Mercury Prize-nominatie op, een platendeal bij Blue Note en een lange reeks optredens die onder meer voerde langs het Londense Barbican Centre, Gilles Peterson's Worldwide Festival in Frankrijk, Über Jazz in Hamburg en het Amerikaanse Rochester Jazz Festival. Hun eerste release op Blue Note, het dit jaar verschenen *Man Made Object*, werd onder meer in *The Wall Street Journal* geprezen om z'n lef en energie. 'We recreëren elektronische muziek op akoestische instrumenten', verklaart Illingworth de albumtitel.

These days jazz has become a very broad genre, and there's no better illustration of this than **GoGo Penguin**. Concert visitors are amazed when the Manchester trio is able to acoustically mimic the sounds from trip hop and dance. The sounds of Chris Illingworth (piano), Nick Blacka (double bass) and Rob Turner (drums), surpass genres and are starting to conquer an ever-growing audience. Their second album *v2.0* (2014) won them a nomination for the Mercury Prize, a record deal with Blue Note, and a long series of performances, bringing them to the London Barbican Centre, Gilles Peterson's Worldwide Festival in France, Über Jazz in Hamburg and the American Rochester Jazz Festival. Their first recording for Blue Note, *Man Made Object,* released this year, was praised in *The Wall Street Journal*, among others, for its courage and energy. 'We're recreating electronic music on acoustic instruments', is how Illingworth explains the album title.

© Sebastian Matthes

Zondag, 21.30 - 22.45 uur, Darling
Sunday, 9:30 - 10:45 PM, Darling

GREGORY PORTER (US)

GENRE: VOCAL JAZZ/SOUL

Gregory Porter *(vocals)*; **Tivon Pennicott** *(saxophone)*; **Albert 'Chip' Crawford** *(piano)*; **Jahmal Nichols** *(bass)*; **Emanuel Harrold** *(drums)*.

© Vincent Soyez

Indrukwekkend is de wijze waarop de Amerikaanse zanger **Gregory Porter** de afgelopen jaren zijn solocarrière heeft opgebouwd. Door veelvuldig op te treden en bij ieder concert steeds weer een diepe indruk achter te laten, bouwde hij een enorme fanschare op. Het warme, gerijpte stemgeluid van Porter kent dan ook een grote aantrekkingskracht. Toch had het allemaal anders kunnen lopen. Porter leek hard op weg naar een leven als American football-ster toen een schouderblessure roet in het eten gooide. Geblesseerd kwam hij bij toeval op een jamsessie terecht. Een obsessie voor het maken van muziek volgde. Porter, inmiddels de veertig gepasseerd, zal er geen spijt van hebben gehad. Hij wordt na drie sterke albums beschouwd als één van de beste jazzzangers van nu. Terecht is hij dan ook een graag geziene gast op North Sea Jazz, waar hij in 2011, 2012, 2013 en 2014 ook al optrad.

The way American singer **Gregory Porter** has worked on his solo career these past years is impressive. By performing a lot, and leaving a lasting impression with each concert, he has built a huge fan base. Porter's warm and mature sound is very attractive to many. Yet it could all have transpired so differently. Porter was on his way to becoming an American football star, when a shoulder injury put a spoke in the wheel. While injured he accidentally attended a jam session and this led to an obsession for making music. Porter, who is now past forty, will not have had a single regret. After three powerful albums, he is regarded as one of the best jazz singers of today. It's self-explanatory that he has often performed at North Sea Jazz, where he already appeared in 2011, 2012, 2013, and 2014.

Zondag, 20.45 - 22.00 uur, Maas
Sunday, 8:45 - 10:00 PM, Maas

HENRI TEXIER SKY DANCERS 6 (FR)

GENRE: JAZZ

Sébastien Texier *(clarinet, alto saxophone)*; **François Corneloup** *(baritone saxophone)*; **Nguyên Lê** *(guitar)*; **Armel Dupas** *(piano, keyboards)*; **Henri Texier** *(double bass)*; **Louis Moutin** *(drums)*.

Componist en contrabassist **Henri Texier** (1945) heeft er al een heel leven in de jazz op zitten. In de jazzclubs van Parijs speelde hij als jonge muzikant zelfs met iconen als Bud Powell, Dexter Gordon, Kenny Clarke en Art Taylor. Naast muzikant is Texier ook een gevierd componist; werken van hem werden opgevoerd door befaamde artiesten als Joe Lovano en Bill Frisell. Dit jaar brengt de ijverige Fransman een bijzonder project naar Rotterdam: **Sky Dancers 6**. Het is de naam van zijn nieuwe groep én zijn nieuwste cd, die uitkwam in februari. Sky Dancers is de bijnaam van Amerikaanse arbeiders met indiaans bloed die het in steden als New York aandurfden om wolkenkrabbers te bouwen. Zonder hoogtevrees werkten zij hoog in de lucht, op pijlers van staal. Hun lef staat symbool voor het project van Texier, die van kinds af aan een fascinatie heeft voor de cultuur van de in Noord-Amerika zwaar onderdrukte indianen. In dit project versmelten hun invloeden met die van Texier.

© Sylvain Gripoix

Composer and bassist **Henri Texier** (1945) has spent an entire lifetime in jazz. As a young musician he played in Paris clubs with icons like Bud Powell, Dexter Gordon, Kenny Clarke and Art Taylor. Apart from being a musician, Texier is also an accomplished composer whose works have been performed by renowned artists including Joe Lovano and Bill Frisell. This year the hard-working Frenchman is bringing a special project to Rotterdam: **Sky Dancers 6**. This is the name of his new group as well as his latest album that was released in February. Sky Dancers was the name given to the Mohawk ironworkers who helped build skyscrapers in cities like New York. With absolutely no fear of heights, they worked high up in the air, walking on narrow steel beams. From a young age, Texier was fascinated by the culture of Native Americans who were severely oppressed in North America. Their courage inspired the Sky Dancer 6 project in which Texier merges Native American influences with his own.

Zondag, 17.15 - 18.30 uur, Hudson
Sunday, 5:15 - 6:30 PM, Hudson

HIATUS KAIYOTE (AU)

GENRE: FUTURE SOUL

Nai Palm *(vocals, guitar, keyboards)*; **Simon Mavin** *(keyboards)*; **Paul Bender** *(bass)*; **Perrin Moss** *(drums, percussion)*.

Af en toe komt er een band voorbij die het in zich heeft een muzikale beweging in gang te zetten. **Hiatus Kaiyote** is zo'n voorbeeld. Bij dit 'future soul kwartet' gaan polyritmiek en poëzie schijnbaar moeiteloos hand in hand, met de meest geraffineerde soundscapes tot gevolg. Het begon allemaal toen bassist Paul Bender singer-songwriter Nai Palm in een kleine club in Melbourne zag optreden met een roze gitaar. Ze begonnen samen songs te schrijven. Bender haalde multi-instrumentalist Perrin Moss en toetsenist Simon Mavin erbij en toen ging het snel. De band werd door producer/songschrijver Salaam Remi opgepikt en hij tekende ze als eerste act voor zijn nieuwe label Flying Buddha. Het in eigen beheer uitgebrachte debuutalbum *Tawk Tomahawk* uit 2012 gaf hij een jaar later een wereldwijde release. Sindsdien buitelen sterren als Questlove, Erykah Badu, Pharrell Williams en Prince over elkaar heen om de band de hemel in te prijzen.

© Wilk

Every so often, a band comes along that sets a musical movement in motion. **Hiatus Kaiyote** is just such a band. This 'future soul quartet' handles poly-rhythms and poetry with sheer effortless ease, resulting in the most sophisticated soundscapes. It all started when bassist Paul Bender saw singer-songwriter Nai Palm performing with a pink guitar in a small club in Melbourne. They started writing songs together. Bender contacted multi-instrumentalist Perrin Moss and keyboard player Simon Mavin and from there on things went fast. The band was noticed by producer-songwriter Salaam Remi and he soon signed them on his new label Flying Buddha. They produced their debut album *Tawk Tomahawk* in 2012 and Remi distributed it worldwide one year later. Since that time stars like Questlove, Erykah Badu, Pharrell Williams and Prince all tried to surpass each other in their praise of the band.

Zaterdag, 0.00 - 1.00 uur, Darling
Saturday, 12:00 - 1:00 AM, Darling

HIROMI: THE TRIO PROJECT FEATURING ANTHONY JACKSON & SIMON PHILLIPS (JP, US, GB)

GENRE: FUSION/MODERN CREATIVE

Hiromi *(piano)*; **Anthony Jackson** *(bass)*; **Simon Phillips** *(drums)*.

Nadat pianiste **Hiromi** Uehara in 1999 van Japan naar Boston verhuisde om te studeren aan het Berklee College of Music, zag pianist Ahmad Jamal meteen haar uitzonderlijke talent. Op haar debuutalbum *Another Mind*, dat ze uitbracht in 2003, reageerde de jazzwereld aangenaam verrast. In de jaren daarna toerde het voormalige wonderkind onafgebroken over de wereld en bracht maar liefst tien cd's uit. In 2009 nam Hiromi met Chick Corea (waarmee ze op haar 17e tijdens een toevallige ontmoeting in Tokio al speelde) het album *Duet* op. Een jaar later toerde ze met bassist Stanley Clarke. Haar nieuwe album *Spark* (2016) is een absoluut hoogtepunt in haar oeuvre. Net als op haar drie voorgaande albums nam Hiromi de songs op met de Amerikaanse meesterbassist **Anthony Jackson** (Chick Corea, Steely Dan) en de Engelse topdrummer **Simon Phillips** (Toto, The Who), die ze beide ook meeneemt naar Rotterdam.

When pianist **Hiromi** Uehara moved from Japan to Boston in 1999 to study at Berklee College of Music, pianist Ahmad Jamal immediately recognized her exceptional talent. Her debut album *Another Mind*, released in 2003, was regarded as a welcome surprise by the jazz scene. In the years that followed, the former child prodigy constantly toured the globe and released no fewer than ten albums. In 2009, Hiromi recorded the album *Duet* with Chick Corea (with whom she had already played in Tokyo when she was 17 during an unplanned meeting). A year later she toured with bassist Stanley Clarke. Her new album *Spark* (2016) is the absolute pinnacle of her work so far. Just like on her previous three albums, Hiromi recorded the songs with American master bassist **Anthony Jackson** (Chick Corea, Steely Dan) and top-class English drummer **Simon Phillips** (Toto, The Who), both of whom are accompanying her in Rotterdam.

Zaterdag, 23.30 - 0.45 uur, Hudson
Saturday, 11:30 PM - 12:45 AM, Hudson

IDENTIKIT (NL)

GENRE: JAZZ ROCK

Lars Dietrich *(alto saxophone)*; **Jasper Blom** *(tenor saxophone)*; **Marzio Scholten** *(guitar)*; **Sean Fasciani** *(bass)*; **Niek de Bruijn** *(drums)*.

De Amsterdamse jazzgitarist Marzio Scholten is de bandleider van een avontuurlijk kwintet dat tot 2013 onder de naam Hologram door het leven ging en nu **Identikit** heet. De muziek van de instrumentale groep is een combinatie van indierock en moderne jazz en is gericht op het collectief, waarbij het net zoveel raakvlakken heeft met bands als Radiohead en Pearl Jam als met experimentele jazzformaties. Debuutalbum *Garage Moi* kwam uit in 2013 en werd alom geprezen in de muziekpers: 'Dit is geen jazz, maar universele kunst', jubelde *Het Parool*. Twee jaar later kwam de opvolger *Here Comes A Riot*, die wederom lovend werd ontvangen. Ook live heeft Identikit inmiddels een uitstekende naam opgebouwd. De ruige gitaar, de stevige blaaspartijen, de energie: North Sea Jazz krijgt een baanbrekende groep op bezoek.

Amsterdam jazz guitarist Marzio Scholten is the bandleader of an adventurous quintet that went by the name of Hologram until 2013 and is now called **Identikit**. The music of this instrumental group is a combination of indie rock and modern jazz, focused on the collective and having as much kinship with bands like Radiohead and Pearl Jam as with experimental jazz formations. Their debut album *Garage Moi* was released in 2013 and widely acclaimed in the musical press: "This isn't just jazz but universal art," *Het Parool* raved. Two years later its successor *Here Comes A Riot*, was again received very favorably. Identikit's reputation as a live act is also excellent. The raw guitar sound, solid horns, the energy: North Sea Jazz will play host to a groundbreaking group.

© Arnold Reyneveld

Vrijdag, 18.15 - 19.30 uur, Yenisei
Friday, 6:15 - 7:30 PM, Yenisei

© Greg Gorman

JACOB COLLIER (GB)

GENRE: ELECTRONIC JAZZ/CLUB JAZZ

Jacob Collier *(vocals, piano, keyboards, bass, double bass, drums, percussion)*.

De Engelse krant *The Guardian* kroonde hem vorig jaar al tot de nieuwe 'jazz-messias'. Jacob Collier is naast jong en bijzonder getalenteerd dan ook inventief en op alle muzikale vlakken onderscheidend. De creatieve wereld van deze multi-instrumentalist uit Londen is breed gekleurd. Zo combineert Collier jazzelementen met a cappella-zang en beatbox, waarbij genres als folk, groove, soul, triphop, gospel, latin en zelfs klassieke muziek de basisingrediënten vormen. Dit alles met veel improvisatie, maar ook met uiterste muzikale finesse. Collier maakte als tiener al faam via zijn YouTube-kanaal, waar hij met zijn unieke meerstemmige, multi-face-videoclips vanuit zijn huisstudio de wereld omver blies. Hij speelt daarbij alle instrumenten zelf in en mag ondertussen grootheden als Quincy Jones, Herbie Hancock en Pat Metheny tot zijn fans rekenen.

Last year, English newspaper *The Guardian* dubbed him 'jazz's new messiah'. Apart from being incredibly talented and very young, Jacob Collier is also highly inventive and every aspect of his music is distinctive. The creative pallet of this multi-instrumentalist from London has a broad spectrum of colors. For instance, Collier combines jazz elements with a cappella singing and beatbox, using genres like folk, groove, soul, trip hop, gospel, Latin and even classical music as his basic ingredients. And he does all of this with a lot of improvising and great musical subtlety. As a teenager, Collier became famous for his trademark multi-faceted YouTube videos, made in his music room at home, in which he sings all the parts, plays all the instruments, and visualizes every component with a mosaic of screens. His fans include legends like Quincy Jones, Herbie Hancock and Pat Metheny.

Zaterdag, 17.00 - 18.00 uur, Darling
Saturday, 5:00 - 6:00 PM, Darling

JAMES BLAKE (GB)

GENRE: SINGER-SONGWRITER/ELECTRONIC SOUL

James Blake *(vocals, piano, synthesizers)*; **Rob McAndrews** *(guitar, sampler)*; **Ben Assiter** *(drums)*.

Er zijn weinig singer-songwriters zo intrigerend als **James Blake**. Ten tijde van zijn doorbraak vijf jaar geleden stond de Londenaar al op het North Sea Jazz Festival en nu komt hij opnieuw. Werd zijn titelloze debuutplaat reeds jubelend ontvangen, met opvolger *Overgrown* won hij de Mercury Music Prize en werd hij genomineerd voor een Grammy als Best New Artist. Aan de vooravond van het afronden van zijn derde studioplaat, *Radio Silence*, gaat hij weer op tournee. Af en toe geeft hij online of via concerten al voorproefjes van zijn nieuwe album, zoals zijn versie van Simon & Garfunkel's *The Sound Of Silence*. En gelukkig, alles wat hem zo bijzonder maakt is gebleven: hemelse, bijna androgyne vocalen, prachtig pianospel, een perfect samensmelten van organische en digitale elementen en een kraakheldere productie.

There are not many singer-songwriters as intriguing as **James Blake**. At the time of his breakthrough, five years ago, the Londoner had already performed at the North Sea Jazz Festival but he will return this year. His self-titled debut record was highly acclaimed, its follow-up *Overgrown* garnered him the Mercury Music Prize and a Grammy nomination for Best New Artist. On the eve of the rounding-off of his third studio album, *Radio Silence*, he will start touring again. Every so often he gives us online glimpses of this latest album, like his recent rendition of Simon & Garfunkel's *The Sound Of Silence*. And this makes us glad, because everything that makes his music so special is still there: his heavenly, almost androgynous vocals, wonderful piano playing, the perfect amalgam of organic and digital elements and crisp production.

Vrijdag, 23.00 - 0.15 uur, Maas
Friday, 11:00 PM - 12:15 AM, Maas

JAMES BRANDON LEWIS (US)

GENRE: MODERN CREATIVE

James Brandon Lewis *(tenor saxophone)*; **Luke Stewart** *(bass)*; **Warren 'Trae' Crudup** *(drums)*.

James Brandon Lewis is een saxofonist die afkomstig is uit Buffalo, New York. Hij heeft achtergronden in de gospel en jazz; nadat hij zich had gevestigd als gospelmuzikant, besloot hij zijn muzikale horizon te verbreden. Zijn solocarrière kreeg in 2010 gestalte, toen hij naam maakte met zijn debuutalbum *Moments*. Vorig jaar verscheen zijn laatste album *Days Of FreeMan,* zijn moedigste en tegelijk meest tastbare artistieke uiting tot nu toe. Op het album liet hij zich inspireren door de hiphop uit zijn jeugd, maar klinken ook invloeden door van muzikanten zoals James Blood Ulmer en Ornette Coleman. Het spel van deze tenorsaxofonist is puntig, hard en zeer direct. Hij werd al opgemerkt door mainstream cultuur-trendsetters zoals Ebony Magazine, die hem uitriep tot een van de *'7 young players to watch'* en verdiende respect van een groot en gevarieerd aantal gevestigde artiesten. Lewis is duidelijk een improvisator van de toekomst.

James Brandon Lewis is a saxophonist from Buffalo, New York with twin backgrounds in gospel and jazz. After establishing himself in the former, Lewis sought to expand his musical horizons. His solo career took off in 2010, when Lewis made a name for himself with his debut album *Moments*. Last year Lewis released his latest album *Days Of FreeMan*, his bravest, yet most palpable artistic feat to date. On it, he was inspired by the hip hop of his youth, but also influenced by people like James Blood Ulmer and Ornette Coleman. The tenor saxophonist's playing is penetrating, raw and very direct. He's received accolades from mainstream cultural tastemakers such as *Ebony Magazine,* who hailed him as one of '7 young players to watch,' and earned the respect of a diverse cross section of esteemed artists. Lewis is clearly a musician and improviser to keep an eye on in the future.

© Ingrid Hertfelder

Zaterdag, 19.30 - 20.45 uur, Madeira
Saturday, 7:30 - 8:45 PM, Madeira

JAMESZOO QUINTET (NL)

GENRE: AVANT-GARDE/ELECTRO

t.b.a. *(saxophone)*; **Niels Broos** *(keyboards)*; **Frans Petter Eldh** *(bass)*; **Richard Spaven** *(drums)*; **Mitchel van Dinther** *(electronics, machinery)*.

De Nederlandse **Jameszoo** (echte naam Mitchell van Dinther) had slechts twee nummers nodig om naam te maken. Op de EP *Leaf People*, uitgebracht op het label Kindred Spirits, staat de prachtige titelsong die hij opnam met de Amerikaanse soulzanger Coultrain. Het tweede nummer *Slaves Mass* is iets afwijkender en een ode aan de Braziliaanse muzikant Hermeto Pascoal. Jameszoo is een connaisseur van avant-gardejazz. Zijn stijl valt ergens tussen Robert Wyatt en elektronische muziek, kleurrijk en progressief, maar ook chaotisch en bizar. Jameszoo werkte samen met ex-John Coltrane pianist Steve Kuhn en wist de legendarische Braziliaanse gitarist Arthur Verocai te strikken voor een reeks studiosessies. Als dj deelde hij de draaitafel met Jazzanova en Kode9. Dit jaar raakte de gevierde electronica-hiphop producer Flying Lotus enthousiast over zijn nieuwe songs en tekende hem op zijn Brainfeeder label. Op North Sea Jazz laat het eclectische Jameszoo Quintet het resultaat horen.

Dutchman **Jameszoo** (whose real name is Mitchell van Dinther) only needed two songs to make a name for himself. On the EP *Leaf People*, released on the Kindred Spirits label, the title song which features American soul singer Coultrain, is wonderful. The second song, *Slaves Mass*, is more unfamiliar and a tribute to Brazilian musician Hermeto Pascoal. Jameszoo is a connoisseur of avant-garde jazz. His style can be placed somewhere between Robert Wyatt and electronic music; it's colorful and progressive, yet chaotic and bizarre. Jameszoo has collaborated with John Coltrane's former pianist Steve Kuhn and was able to contract the legendary Brazilian guitarist Arthur Verocai for a series of studio sessions. As a DJ he has shared the turntable with Jazzanova and Kode9. This year his songs received the enthusiastic attention of celebrated electronic hip hop producer Flying Lotus who signed him on his Brainfeeder label. The eclectic Jameszoo will perform the result at North Sea Jazz.

Vrijdag, 17.45 - 18.45 uur, Darling
Friday, 5:45 - 6:45 PM, Darling

JASPER VAN 'T HOF & TINEKE POSTMA AWAYDAY (NL)

GENRE: MODERN CREATIVE

Tineke Postma *(soprano saxophone, alto saxophone)*; **Jasper van 't Hof 't** *(piano, electronics)*.

Dit duo behoort zonder meer tot de Nederlandse jazzelite. Pianist/toetsenist **Jasper van 't Hof** (1947) speelde op zijn 19e op jazzfestivals met drummer Pierre Courbois. Later werd hij lid van diens jazzrockgroep Association P.C. Zelf richtte hij in 1974 de groep Pork Pie op (met altsaxofonist Charlie Mariano). Andere bands waren Eyeball en Face to Face; ook werkte de pianist veel met Archie Shepp. In 1984 vormde Van 't Hof de zeer succesvolle groep Pili Pili, een toen revolutionaire mix van jazz en wereldmuziek. Zijn laatste (akoestische) album is *No Hard Shoulder* (2016). Saxofoniste **Tineke Postma** (1978) is veel jonger, maar heeft ook al een imposante staat van dienst. Haar muziek wordt soms post-bop genoemd, maar die omschrijving is te beperkt voor haar vrije en open aanpak. Postma kreeg in 2015 de prestigieuze Boy Edgar Prijs; haar laatste album (met mentor Greg Osby) is *Sonic Halo* (2014).

Without a doubt this duo belongs to the elite of the Dutch jazz scene. Pianist-keyboardist **Jasper van 't Hof** (1947) already played at jazz festivals with drummer Pierre Courbois at the age of 19. Later he became a member of the latter's jazz rock group Association P.C. In 1974 he founded the group Pork Pie (together with alto saxophonist Charlie Mariano). Other bands were Eyeball and Face to Face; and the pianist has also worked with Archie Shepp. In 1984 Van 't Hof founded the very successful Pili Pili, at the time playing a revolutionary mix of jazz and world music. His latest (acoustic) album is *No Hard Shoulder* (2016). Saxophonist **Tineke Postma** (1978) is much younger, but her credits are also very impressive. Her music has been called post-bop but that description is much too narrow for her free and open approach. In 2015 Postma received the prestigious Boy Edgar Prize; her most recent album (with mentor Greg Osby) is *Sonic Halo* (2014).

Vrijdag, 19.30 - 20.45 uur, Madeira
Friday, 7:30 - 8:45 PM, Madeira

© Haim Bargig

JAZZ ORCHESTRA OF THE CONCERTGEBOUW WITH DR. LONNIE SMITH (NL, US)

GENRE: BIG BAND

Dennis Mackrel *(conductor)*; **Dr. Lonnie Smith** *(Hammond B3 organ)*; **Jorg Kaaij, Joris Roelofs** *(alto saxophone)*; **Simon Rigter** *(tenor saxophone)*; **Juan Martinez** *(baritone saxophone)*; **Jan van Duikeren, Jelle Schouten, Ruud Breuls, Wim Both** *(trumpet)*; **Bert Boeren, Ilja Reijngoud, Jan Oosting, Martin van den Berg** *(trombone)*; **Martijn van Iterson** *(guitar)*; **Peter Beets** *(piano)*; **Frans van Geest** *(double bass)*; **Martijn Vink** *(drums).*

© Jelmer de Haas

Het **Jazz Orchestra of the Concertgebouw** (JOC) is het wel gewend om met grote jazzartiesten op het podium te staan. Dit allround orkest speelde eerder samen met onder meer Christian Scott, José James en Benny Golson. Deze keer is het **Dr. Lonnie Smith** die samen met het JOC een bijzonder optreden zal verzorgen. De Amerikaan wordt gezien als één van de pioniers op het gebied van de Hammond B3. Smith begon in de jaren '60 als begeleider van zanger/gitarist George Benson en vanaf 1967 timmerde hij als solist aan de weg. In april verscheen het album *I Didn't Know What Time It Was,* dat het JOC samen met Smith opnam tijdens een liveoptreden in het Amsterdamse Bimhuis. De Amerikaan Dennis Mackrel is sinds vorig jaar november de chef-dirigent van het Nederlandse toporkest. Hij was daarvoor de leider van het fameuze Count Basie Orchestra en drumde onder meer bij Clark Terry, Quincy Jones en Tony Bennett.

The **Jazz Orchestra of the Concertgebouw** (JOC) is definitely used to sharing the stage with giants of jazz. In the past, this all-round orchestra has played with Christian Scott, José James and Benny Golson. This time, it's **Dr. Lonnie Smith** who will be giving a special show with the JOC. The American is regarded as one of the pioneers of the Hammond B3. Smith started out in the 1960s accompanying singer-guitarist George Benson and embarked on his solo career in 1967. The album *I Didn't Know What Time It Was,* which the JOC recorded live with Smith during a performance at the Amsterdam Bimhuis, was released in April. American Dennis Mackrel has been this leading Dutch orchestra's chief conductor since last November. He was previously leader of the famous Count Basie Orchestra and he has drummed for the likes of Clark Terry, Quincy Jones and Tony Bennett.

Zaterdag, 17.15 - 18.30 uur, Hudson
Saturday, 5:15 - 6:30 PM, Hudson

JILL SCOTT (US)

GENRE: SOUL

Jill Scott *(vocals)*; **Rest of lineup t.b.a.**

Precies vijftien jaar nadat **Jill Scott** met haar debuutalbum *Who Is Jill Scott?* de eerste plaats van de Amerikaanse hitlijsten bereikte, flikt ze het kunstje opnieuw met *Woman*. Voor deze plaat gooit Scott alle registers open en toont ze meer dan ooit haar veelzijdigheid, als zangeres en als songschrijver. Zoals in de hartverscheurende cover *You Don't Know (Nothing About Love)* waarin Scott haar liefdesverdriet van zich af zingt met de power van Aretha Franklin en de rauwheid van Janis Joplin. Scott laat zich in dit nummer begeleiden door een band met fijne blazers en een zoetgevooisd mannenkoortje. Of het krachtige, gospelachtige *Back Together*, een hart onder de riem voor slachtoffers en nabestaanden van racistisch politiegeweld. Het ijzige *Lighthouse* bevat een sample van SBTRKT, het soulvolle, uptempo *Run Run Run* gaat over het dagelijks leven van een werkende moeder. Elk nummer is anders, en ijzersterk. Dat belooft live veel goeds.

Exactly fifteen years after her debut album *Who Is Jill Scott?* topped the charts in the US, **Jill Scott** has done it again with *Woman*. On this recording, Scott pulls out all the stops and shows as never before just how versatile she is as a singer and songwriter. For example, she sings away her heartache in a gut-wrenching cover of *You Don't Know (Nothing About Love)* demonstrating the power of Aretha Franklin and the rawness of Janis Joplin. In this song Scott is accompanied by a band with superb horns and a sweet sounding male choir. Or, what about the powerful, gospel-like *Back Together*, a song of support for the families and victims of racist police violence. The icy song *Lighthouse* contains a sample from an SBTRKT album and the soulful uptempo *Run Run Run* is about the daily life of a working mother. Every song is different and powerful, promising a fantastic live performance.

Zondag, 18.45 - 20.00 uur, Maas
Sunday, 6:45 - 8:00 PM, Maas

Andy Snitzer

on tour with:
Paul Simon – Billy Joel – Sting

Andy Snitzer
latest release

invites you to play the award winning
Trevor James Signature Custom RAW sax

"The Trevor James Raw Signature is built with an uncompromising focus on excellence and detail at a reasonable price point" …Andy Snitzer

"What a killing horn"...Andy Sheppard

"I am coming to find the tone and vibrancy of this saxophone unique and malleable to achieving 'my sound' on the instrument" … Chris Bullock (Snarky Puppy)

© Photography by Jimmy Katz

Trevor James saxophones
Exclusively distributed by JT Music BV
www.jtmusic.nl

tj Trevor James
www.tjsaxes.com

© Christie Goodwin

JOE BONAMASSA HOMAGE TO THE MUSIC OF CLAPTON, BECK, PAGE (US)

GENRE: BLUES ROCK

Joe Bonamassa *(guitar, vocals)*; **Rest of lineup t.b.a.**

Joe Bonamassa's gierende interpretatie van de aloude blues betovert al een kwart eeuw fans over de hele wereld. Die hoeven gelukkig nooit lang op hun held te wachten; de blues-workaholic staat jaarlijks gemiddeld 150 keer op de planken en bracht de afgelopen dertien jaar liefst 15 albums uit, waarvan *Different Shades Of Blue* (2014) de Billboard top-10 haalde. Met zijn nieuwste, *Blues Of Desperation* (2016), verlegt hij wederom zijn grenzen. Want hij mag dan bekend staan als bluesvirtuoos, Bonamassa strooit met net zoveel vuur de soul-, funk- en rockinvloeden door zijn songs. Zijn albums worden steevast de hemel in geprezen maar eenmaal op het podium vliegen de vonken er pas echt vanaf. Niet voor niets schreef *Classic Rock Revisited* dat er momenteel niemand is met zoveel passie, finesse en rauw talent als Joe Bonamassa. Op het festival brengt hij dit jaar een eerbetoon aan zijn eigen gitaarhelden: Eric Clapton, Jeff Beck en Jimmy Page.

Joe Bonamassa's screaming interpretation of classic blues has captivated audiences all over the world for a quarter of a century. Luckily, they never have to wait long to see him because this blues workaholic performs an average of 150 shows a year, and over the last thirteen years has released no fewer than fifteen albums – with *Different Shades Of Blue* (2014) reaching no. 8 on the Billboard charts. On his latest album, *Blues Of Desperation* (2016), Bonamassa once more pushes his boundaries: although he is renowned as a blues virtuoso, the songs on this album are also full of soul, funk and rock influences. Bonamassa's albums are always highly acclaimed but it is in his live performances that the sparks really fly. As *Classic Rock Revisited* so aptly put it: "No one on the scene today plays with as much passion, has as much finesse and raw talent as Joe Bonamassa". At the festival this year, he will pay tribute to his own guitar heroes: Eric Clapton, Jeff Beck, and Jimmy Page.

Zondag, 20.00 - 21.15 uur, Nile
Sunday, 8:00 - 9:15 PM, Nile

JONATHAN SCALES FOURCHESTRA (US)

GENRE: FUNK

Jay White *(bass)*; **Xavier Breaker** *(drums)*; **Jonathan Scales** *(steel drums)*.

De Amerikaanse steeldrumspeler Jonathan Scales is erin geslaagd om met zijn **Jonathan Scales Fourchestra** het Caribische instrument te innoveren. Hij weet zijn eigen composities met zijn groep naar grote hoogte te tillen. Zijn improvisatietalent is ongekend en samen met zijn virtuoze bassist Cody Wright (die in spel én uiterlijk lijkt op legendarische bassist Jaco Pastorius) en drummer Chaisaray 'Chais' Schenck weet hij live te beklijven. In het najaar van 2015 stond de formatie nog in het Bimhuis in Amsterdam en liet daar een verbluffende indruk na. Op het laatste album *Mixtape Symphony* kreeg de steeldrumspeler hulp van bewonderaars zoals bassist Victor Wooten en harmonicaspeler Howard Levy. Scales, oorspronkelijk afkomstig uit San Francisco, leerde steelpan spelen op een high school in North Carolina. In zijn woonplaats Asheville organiseert Scales wekelijks concertavonden waarbij hij gasten uitnodigt. Als solist bracht hij drie albums uit. In 2013 debuteerde het Jonathan Scales Fourchestra met *Fourchestra*.

With the **Jonathan Scales Fourchestra**, American steel pannist Jonathan Scales has proven himself a supreme innovator on the Caribbean instrument. His band reaches dizzying heights while playing Scales's own compositions. His talent for improvisation is unparalleled and together with virtuoso bassist Cody Wright (special note: in looks and playing Wright is similar to legendary bassist Jaco Pastorius) and drummer Chaisaray 'Chais' Schenck the group's live shows have a lasting impact. In the fall of 2015, the band played in the Bimhuis in Amsterdam where they made a deep impression. On his latest album *Mixtape Symphony* the steel pannist is supported by admirers including bassist Victor Wooten and harmonica player Howard Levy. Scales, who comes from San Francisco, learned to play while at high school in North Carolina. In his hometown of Asheville, he organizes weekly concert nights featuring guest artists. Scales has released three albums as a soloist. The Jonathan Scales Fourchestra released their debut album *Fourchestra* in 2013.

© Hiroki Nishioka

Vrijdag, 22.00 - 23.00 uur, Mississippi
Friday, 10:00 - 11:00 PM, Mississippi

JUNGLE BY NIGHT (NL)

GENRE: LATIN JAZZ/WORLD FUSION

Pieter van Exter *(saxophone)*; **Bo Floor** *(trumpet)*; **Ko Zandvliet** *(trombone)*; **Jac van Exter** *(guitar)*; **Pyke Pasman** *(keyboards)*; **Peter Peskens** *(bass)*; **Sonny Groeneveld** *(drums)*; **Gino Groeneveld, Tienson Smeets** *(percussion)*.

Het nachtelijke oerwoud is een broeierige, spannende plek. Je weet nooit wat je achter de volgende boom aantreft. Het zou zomaar deze groep jonge muzikanten kunnen zijn die een onweerstaanbaar cocktail brouwt van afrobeat en andere wereldklanken. Toch komt **Jungle By Night** niet uit een exotisch oord, maar gewoon uit Amsterdam. Sinds 2010 zijn ze een sensatie op de mondiale podia. In 2011 moest ook North Sea Jazz eraan geloven. Vijf jaar later keert het negenkoppige gezelschap terug met een nieuw album, hun vierde alweer, dat ze *The Traveller* hebben genoemd. Een toepasselijke titel, want Jungle By Night heeft de afgelopen tijd wat van de wereld gezien. Fuji Rock in Japan, Montreal Jazz, Into the Great Wide Open op Vlieland; overal voegden ze weer een stukje toe aan de rijke sound, die nu bijna uit z'n voegen barst maar toch vooral zo heerlijk dansbaar blijft.

The jungle by night is sultry and exciting terrain. You never know what you might encounter behind a tree. It might well be this group of exciting young musicians, brewing an irresistible cocktail of Afrobeat and other world music sounds. Yet **Jungle By Night** does not hail from exotic places, but quite simply from Amsterdam. Nevertheless, since 2010 they have been causing a sensation on stages all over the globe. In 2011 it was the turn of North Sea Jazz. Five years later, the nine-member company returns with a new album, their fourth already, that they have dubbed *The Traveller*. A fitting name, because Jungle By Night has seen a lot of the world over the past years: Fuji Rock in Japan, Montreal Jazz and Into the Great Wide Open on Vlieland. Everywhere they go, they add a local touch to their already rich sound that is now filled to overflowing yet remains so very danceable.

© Ben Houdijk

Zaterdag, 22.00 - 23.00 uur, Mississippi
Saturday, 10:00 - 11:00 PM, Mississippi

KAMASI WASHINGTON & METROPOLE ORKEST CONDUCTED BY JULES BUCKLEY (US)

GENRE: NEW URBAN JAZZ/FREE IMPROVISATION/SOUL/HIP HOP/ORCHESTRA

Jules Buckley *(conductor)*; **Patrice Quinn** *(vocals)*; **Rickey Washington** *(flute, saxophone)*; **Kamasi Washington** *(tenor saxophone)*; **Ryan Porter** *(trombone)*; **Brandon Coleman** *(keyboards)*; **Abraham Mosley** *(bass)*; **Antonio Austin, Ronald Bruner Jr.** *(drums)*; **with Metropole Orkest and ZO! Gospel Choir.**

Saxofonist, componist, bandleider en producer **Kamasi Washington** wist met zijn drieluik-debuut *The Epic* (2015), een avontuurlijk jazzepos vol subtiele invloeden uit hiphop, R&B, latin en Afrikaanse muziek, zelfs de jaarlijstjes van mainstream muziektijdschriften zoals *OOR* te halen. Toch heeft de in Los Angeles opgegroeide alleskunner een echte jazzachtergrond. Op *high school* vormde hij met The Young Jazz Giants, met onder meer bassist Thundercat, al zijn eerste kwartet waarvan de leden nog steeds zijn band vormen. Washington speelde daarna jarenlang in de big band van Gerald Wilson, die hem de finesses van het arrangeren leerde die zijn debuut zo bijzonder maken. Daarnaast leverde hij een flinke bijdrage aan het zeer succesvolle album *To Pimp A Butterfly* van Kendrick Lamar en werkte hij met grootheden als McCoy Tyner, Freddie Hubbard, Quincy Jones, NAS, Snoop Dogg en Flying Lotus, tevens eigenaar van platenmaatschappij Brainfeeder dat Washingtons debuutalbum uitbracht.

Kamasi Washington is a saxophonist, composer, bandleader and producer. His debut triple-album *The Epic* (2015) is an adventurous recording full of subtle influences from hip hop, R&B, Latin and African music and it was even included on the annual polls of mainstream music magazines like *OOR*. And yet this multi-talented artist who grew up in Los Angeles has a very real background in jazz. While still at high school he and bass player Thundercat formed the quartet the Young Jazz Giants and its members still play in his band today. Washington played for many years in Gerald Wilson's big band where he learned the subtleties involved in arranging; skills which make his debut very special. He also made a significant contribution to Kendrick Lamar's highly successful album *To Pimp A Butterfly* and has worked with giants like McCoy Tyner, Freddie Hubbard, Quincy Jones, NAS, Snoop Dogg and Flying Lotus who also owns the record company Brainfeeder that released Washington's debut album.

Vrijdag, 20.30 - 22.00 uur, Maas
Friday, 8:30 - 10:00 PM, Maas

KANDACE SPRINGS (US)

GENRE: VOCAL JAZZ/SOUL

Kandace Springs *(vocals, keyboards)*; **Sam Vicary** *(bass)*; **Luke Flowers** *(drums)*.

Toen Prince haar coverversie van Sam Smith's *Stay With Me* hoorde, ontbood hij **Kandace Springs** naar Paisley Park om met hem te komen spelen op de dertigste verjaardag van *Purple Rain*. Net als Prince is Springs diepgeworteld in de soul en weet ze die soul mee te nemen naar elk genre dat ze aanraakt, en net als Zijne Koninklijke Hoogheid weet ze hoe je een spetterende liveshow neerzet. De zangeres woont in New York, maar groeide op in Nashville als kind van een veelgevraagd sessiemuzikant. Hij moedigde haar aan om muziek te maken en al op jonge leeftijd zong ze en speelde ze piano. Aanvankelijk wilde ze jazz-zangeres worden, maar Norah Jones inspireerde haar om ook soul en pop te omarmen. Springs' debuutalbum *Soul Eyes*, dat mede geproduceerd is door Larry Klein en waar trompettist Terrence Blanchard en Jesse Harris aan meewerkten, verschijnt deze zomer bij Blue Note.

When Prince heard her cover of Sam Smith's *Stay With Me*, he invited **Kandace Springs** to come to Paisley Park to play with him at the 30th anniversary celebration of *Purple Rain*. Just like Prince, Springs has deep roots in soul and she knows how to put that soul into every genre she explores and, again like Prince, she puts on a spectacular live show. The singer lives in New York, but she grew up in Nashville, the child of a much-in-demand session musician. Her father encouraged her to make music and she started playing the piano at a young age. Originally, Springs wanted to be a jazz singer, but Norah Jones inspired her to embrace soul and pop as well. Springs' debut album *Soul Eyes*, that was co-produced by Larry Klein and features trumpeter Terrence Blanchard and songs by Jesse Harris, is due for release on Blue Note this summer.

© Mathieu Bitton

Vrijdag, 21.00 - 22.00 uur, Volga
Friday, 9:00 - 10:00 PM, Volga

KASSAV' (GP)

GENRE: ZOUK/LATIN JAZZ/WORLD FUSION

Jean-Phillippe Marthély, Jocelyne Beroard *(vocals)*; **Marie-Céline Chrone, Marie-José Gibon** *(backing vocals)*; **Fabrice Adam** *(trumpet)*; **Hamid Belhocine** *(trombone)*; **Jacob Desvarieux** *(guitar, vocals)*; **Philippe Joseph** *(keyboards)*; **Jean-Claude Naimro** *(keyboards, vocals)*; **Georges Decimus** *(bass)*; **Thomas Bellon** *(drums)*; **Boris Reneé Adelaide, Freddy Hoysepian** *(percussion)*.

De platen van **Kassav'** vind je overal ter wereld. In 1979 begon de band uit Guadeloupe met het moderniseren van de aanstekelijke carnavalsmuziek van het eiland. Wat eruit voortkwam was zouk, een nieuwe afro-Caribische stijl, met dezelfde energie als de compas uit Haïti en de Dominicaanse Republiek. Zouk veroverde al snel Latijns-Amerika, daarna Afrika, Europa en zelfs Azië. Vanuit Parijs toerde de groep muzikanten en dansers intensief in de jaren tachtig. De roffelende, springerige drums en puntige blazers waren een welkome tegenhanger van de disco en new wave. Ze brachten twintig albums uit waarbij de moderne carnavalsmuziek centraal blijft staan, soms met politiek kritische teksten. Gastoptredens waren er onder meer van Stevie Wonder en verschillende reggae-artiesten. Nog steeds is Kassav' die opzwepende band die de van oorsprong Afrikaanse ritmes van een modern en Caribisch tintje voorziet.

You can find the records of **Kassav'** all over the world. In 1979 the band from Guadeloupe starting modernizing the island's contagious Mardi Gras music. What came forth was zouk, a new Afro-Caribbean style, with the same energy as compas from Haiti and the Dominican Republic. Zouk quickly conquered Latin America, followed by Africa, Europe and even Asia. Based in Paris, the group of musicians and singers toured extensively in the eighties. The quick, jittery drum rolls and pointed horn sounds were a welcome counterpart to disco and new wave. The group has released twenty albums, all having modern carnival music at their heart, sometimes with politically engaged lyrics. There have also been guest performances by Stevie Wonder and several reggae artists. Today Kassav' is still the same mesmerizing band giving original African rhythms a modern and Caribbean twist.

© Xavier Dollin

Zondag, 16.00 - 17.15 uur, Nile
Sunday, 4:00 - 5:15 PM, Nile

KENNY BARRON & DAVE HOLLAND – THE ART OF CONVERSATION (US)

GENRE: JAZZ/MODERN CREATIVE

Kenny Barron *(piano)*; **Dave Holland** *(double bass)*.

Waarom speelt pianist **Kenny Barron** (1943) zo graag met een bassist? Omdat hij zo een fundament voelt waarop hij de meest exquise harmonieën kan ontvouwen. En waarom speelt bassist **Dave Holland** (1946) het liefst met Kenny Barron? Omdat de pianist een ongelooflijk goede luisteraar is, en tegelijkertijd een fantastisch solist. Op het album *The Art Of Conversation* uit 2014 legden ze hun muzikale gesprek al vast. Hun samenwerking begon meer dan 30 jaar geleden. Barron is een toppianist; toen hij op school zat, speelde hij al met drummer Philly Joe Jones, en later werkte hij onder meer met Roy Haynes, Lee Morgan en Dizzy Gillespie. Bassist Holland speelde ook met de grootste jazzmusici en deed mee aan legendarische albums. Zo was hij rond 1970 lid van de band van Miles Davis en speelde mee op platen als *In A Silent Way* en *Bitches' Brew*, projecten die de doorbraak van jazz fusion markeerden.

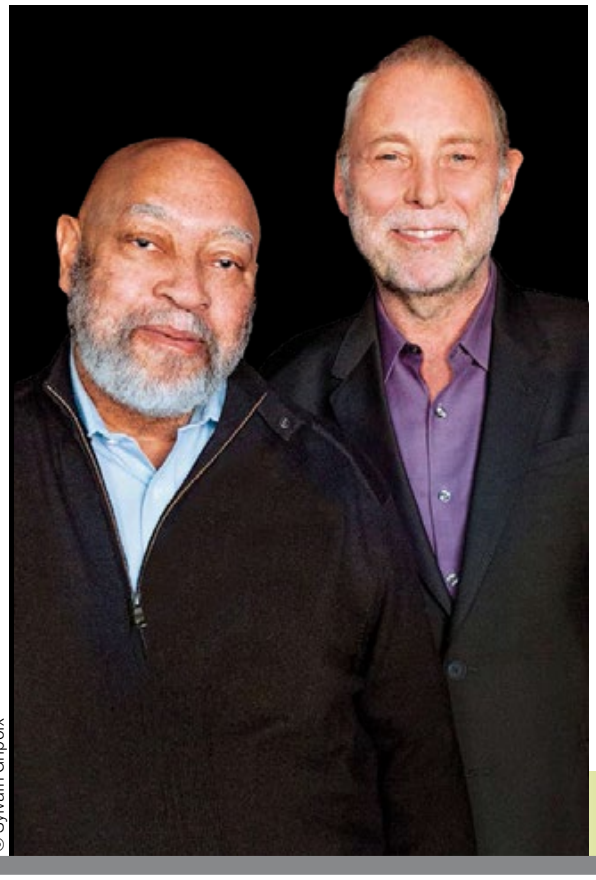

© Sylvain Gripoix

Why does pianist **Kenny Barron** (1943) enjoy teaming up with a bassist so much? Because it gives him a foundation upon which he can unfold the most exquisite harmonies. And why does bassist **Dave Holland** (1946) prefer to play with Kenny Barron? Because Barron is an incredibly good listener as well as a fabulous soloist. On the album *The Art Of Conversation* (2014) the duo engage in a musical dialog. They first collaborated over thirty years ago. Barron is a master pianist; while at school he played with drummer Philly Joe Jones, and he later worked with Roy Haynes, Lee Morgan and Dizzy Gillespie, among others. Holland has also accompanied jazz greats and played on legendary records. For instance, he first played with Miles Davis's band around 1970 and can be heard on albums like *In A Silent Way* and *Bitches' Brew*, projects that marked the breakthrough of jazz fusion.

Zondag, 20.30 - 21.30 uur, Madeira
Sunday, 8:30 - 9:30 PM, Madeira

KNEEBODY + DAEDELUS (US)

GENRE: JAZZ FUNK

Ben Wendel *(tenor saxophone)*; **Shane Endsley** *(trumpet)*; **Adam Benjamin** *(keyboards)*; **Kaveh Rastegar** *(bass)*; **Nate Wood** *(drums)*; **Daedelus** *(electronics)*.

Grensverleggend is de samenwerking tussen de vijfkoppige funkjazzgroep **Kneebody** en de elektronische soloartiest **Daedelus**. Die collaboratie vindt zijn oorsprong op een middelbare school in het zuiden van Californië. Daar leerden deze eigenzinnige muzikanten elkaar op jonge leeftijd al kennen. Zowel Kneebody als Daedelus vierden sindsdien apart van elkaar grote successen, met een Grammy-nominatie voor Kneebody als hoogtepunt, maar na wat samenwerkingen op veel kleinere schaal is er nu een heel album samen gemaakt: *Kneedelus*. Dit album is een fascinerende, eigenzinnige instrumentale trip langs rock, jazz, funk, klassiek en elektronica. Samen opgenomen, daarna in de studio nog eens nabewerkt door Daedelus, met baanbrekend resultaat. Op het podium komen deze twee werelden opnieuw samen: de funkjazz van Kneebody, op instrumenten gespeeld, en de elektronica van veteraan Daedelus. Het resultaat blijkt intens energiek. Wie de toekomst van de jazz wil horen, moet hierbij zijn.

The collaboration between the five-member jazz funk group **Kneebody** and electronic solo artist **Daedelus** could be called groundbreaking. It's an association that started in high school in southern California, where the musicians met each other at a young age. Both Kneebody and Daedelus have since celebrated successes separately, with a Grammy nomination for Kneebody as the highlight so far. But following some collaborative efforts on a smaller scale, they have now completed an album together: *Kneedelus*. This album is a fascinating, unconventional instrumental trip along the roads of rock, jazz, funk and classical and electronic music. Recorded together and undergoing a final production session by Daedelus in the studio, the result is revolutionary. On stage, their worlds are joined again: Kneebody's funk-jazz played on real instruments and the electronic music of veteran Daedelus. The result seems intensely energetic. If you want to hear the future of jazz, you'll need to attend this concert.

© Chris Clinton

Vrijdag, 23.45 - 0.45 uur, Darling
Friday, 11:45 PM - 12:45 AM, Darling

KONRAD KOSELLECK BIG BAND
CELEBRATING BOY EDGAR WITH SPECIAL GUESTS GERRIE VAN DER KLEI, JOHN ENGELS & ARNOLD DOOYEWEERD (DE, NL)

GENRE: BIG BAND

Gerrie van der Klei *(vocals)*; **Floris van der Vlugt, Joao Driessen, Kees van Dooremalen, Werner Janssen** *(saxophone)*; **Charlie Biggs, Florian Sperzel, Gerard Kleijn, Robbert Scherpenisse** *(trumpet)*; **Axel Schappert, Bart Lust, Bastiaan Woltjer, Matthias Konrad** *(trombone)*; **Kai von Rosenberg** *(guitar)*; **Jochem Braat** *(piano)*; **Reyer Zwart** *(bass, double bass)*; **Arnold Dooyeweerd** *(double bass)*; **Haye Jellema, John Engels** *(drums)*.

Orkestleider **Konrad Koselleck** (1971) zorgt vrijwel altijd voor een goed humeur bij zijn publiek. Wat een enthousiasme, wat een spring-in-het-veld. Koselleck zoekt met zijn composities en arrangementen steeds naar creatieve wisselwerkingen met andere disciplines. Er waren al programma's over de Eerste Wereldoorlog en 40 jaar Bimhuis; nu komt hij met een project over de legendarische orkestleider Boy Edgar (1915-1980). In feite wordt met dit optreden diens honderdste geboortejaar gevierd. Edgar werkte zowel in de traditie als met experimentele musici, afwijkend in zijn tijd waarin de twee stromingen vaak lijnrecht tegenover elkaar stonden, en was daarnaast nog neuroloog en huisarts. Niet voor niets werd de prestigieuze Boy Edgar Prijs naar hem vernoemd. Op North Sea Jazz heeft Koselleck enkele speciale gasten uitgenodigd. Zangeres en actrice **Gerrie van der Klei** was jarenlang Edgars muze en partner, drummer **John Engels** speelde in zijn big band, net als bassist **Arnold Dooyeweerd**.

© Vassilis Triantis

Bandleader **Konrad Koselleck** (1971) is always able to get audiences into a good mood. Such enthusiasm, such boundless energy; with his compositions and arrangements Koselleck keeps looking for creative exchanges with other disciplines. He already made programs about the Great War and 40 years at the Bimhuis; now he will bring a project about the legendary Dutch conductor Boy Edgar (1915-1980). This concert is in fact a celebration of the centenary of Edgar's birth. Edgar worked both traditionally and with experimental musicians, which was not often done in his time when the two genres were often diametrically opposed. Also, he was a family doctor and neurologist. It's not for nothing that he is the namesake for such a prestigious jazz prize. Koselleck has invited some special guests to North Sea Jazz. Singer and actress **Gerrie van der Klei** was Edgar's muse and partner for many years and drummer **John Engels** played in his big band, just like bassist **Arnold Dooyeweerd**.

Vrijdag, 17.30 - 18.45 uur, Hudson
Friday, 5:30 - 6:45 PM, Hudson

LAURENCE JONES BAND (GB)

GENRE: BLUES

Laurence Jones *(vocals, guitar)*; **Roger Iniss** (*bass*); **Phil Wilson** *(drums)*.

© Walter Van Heuckelom

Met **Laurence Jones** kunnen we een toptalent toevoegen aan het rijke rijtje Britse blueshelden. Gladgeschoren, kortgeknipt, goedlachs en pas 24 lentes jong oogt Jones als een onbeschreven boek. Maar ondertussen heeft hij al eindeloos getoerd met zijn eigen powertrio en deelde hij het podium van de Royal Albert Hall met onder meer Van Morrison en Eric Burdon. De jongeling bracht bovendien drie albums uit en nummer vier komt eraan, geproduceerd door Mike Vernon, bekend van onder meer John Mayall en Fleetwood Mac. Net als zijn werktempo is Jones' bluesstijl er niet een van lui achterover op de veranda in je schommelstoel hangen, maar veel meer die van de tomeloze energie van Rory Gallagher. Dit alles ondanks zijn strijd met de ziekte van Crohn. Met zijn rauwe stem, en vingers die over de snaren vliegen alsof hij al decennia niets anders doet, klinkt dit sympathieke groentje heerlijk blauw.

Zaterdag, 16.45 - 17.30 uur & 18.45 - 19.30 uur, Congo Square
Saturday, 4:45 - 5:30 PM & 6:45 - 7:30 PM, Congo Square

With **Laurence Jones** we can add yet another top talent to a whole range of British blues heroes. Smooth-shaven, short haired, with a winning smile and only 24 years old, Jones seems like a leaf unturned. However, he has already toured for ages with his power trio and has shared the Royal Albert Hall with none other than Van Morrison and Eric Burdon. The young man has also released three albums and number four is on its way, produced by Mike Vernon, known for his work with John Mayall and Fleetwood Mac. As his work ethic demonstrates, Jones' style of playing the blues is not the lazy, laid-back on your porch in a rocking chair type, but more reminiscent of the boundless energy of Rory Gallagher. And despite his ongoing battle with Crohn's disease. With his raw voice and nimble fingers touching the snares like he has done nothing else for decades, this sympathetic greenhorn sounds incredibly blue.

LEVEL 42 (GB)

GENRE: FUNK

Mark King *(lead vocals, bass)*; **Sean Freeman** *(saxophone, vocals)*; **Dan Carpenter** *(trumpet, vocals)*; **Nichol Thomson** *(trombone, vocals)*; **Mike Lindup** *(keyboards, vocals)*; **Nathan King** *(guitar, vocals)*; **Pete Ray Biggin** *(drums)*.

Bij **Level 42** denkt de muziekliefhebber toch altijd meteen aan het uiterst krachtige en razendsnelle basgitaarwerk van bandleider en zanger Mark King. Hij maakte er in de jaren '80 grote furore mee en aan de hand van King werd de Engelse band een ferme hitmachine. Wie kent songs zoals *Lessons In Love*, *Something About You* en *Running In The Family* niet? Level 42 was vanaf het prille begin ook op het podium een sensatie. Nadat gitarist Alan Murphy in 1989 stierf aan de gevolgen van aids herpakte Level 42 zich, totdat de groep in 1994 toch uit elkaar viel. Maar sinds de comeback in 2001 spelen de heren weer over de gehele wereld. Samen met toetsenman en zanger Mike Lindup, die na een lange afwezigheid in 2006 terugkeerde, vormt King nog altijd het hart van deze band. Twee jaar terug verscheen het laatste album *Sirens*.

When music fans hear the name **Level 42** they immediately think of the enormously powerful, lightning-fast bass guitar playing of bandleader and singer Mark King. His slapping technique caused a sensation in the 1980s and the English band became a veritable hit machine. Who doesn't know songs like *Lessons In Love*, *Something About You* and *Running In The Family*? From the very beginning, Level 42 was spectacular on stage. After guitarist Alan Murphy died from complications of AIDS in 1989, the band resumed working until it finally disbanded in 1994. But since their 2001 comeback, Level 42 have once more been touring the world. King is still the heart of the band, together with keyboardist and singer Mike Lindup, who returned in 2006 after a long absence. Level 42 released their most recent album *Sirens* two years ago.

Zaterdag, 17.45 - 19.00 uur, Nile
Saturday, 5:45 - 7:00 PM, Nile

MAARTJE MEIJER BAND (NL)

GENRE: JAZZ/POP

Maartje Meijer *(vocals, piano)*; **Maarten Hogenhuis** *(alto saxophone)*; **Jesse van Ruller** *(guitar)*; **Tobias Nijboer** *(double bass)*; **Joan Terol Amigó** *(drums)*.

Met haar debuut *Virgo* uit 2013 maakte zangeres en pianiste **Maartje Meijer** meteen een spectaculaire entree. Een sterk persoonlijk en veelzijdig album met fraaie arrangementen waarop Meijer haar zuivere stemgeluid en kristalheldere pianospel etaleert. 'Een plaat die je tot superlatieven aanzet', schreef website Mpodia. Ondertussen speelde ze op Nederlandse festivals als Jazz in Duketown, Cutting Edge Jazz Festival en belangrijke podia als Bimhuis, LantarenVenster en het Concertgebouw. Als arrangeur en componist is Meijer actief voor verschillende bands en koren als New Amsterdam Voices en het Jazzorchestra of the Concertgebouw. Haar nieuwe cd *Inner Circle* is een bijzondere combinatie van polyritmische pop en filmische jazz. Hierop zijn glansrollen weggelegd voor saxofonist Maarten Hogenhuis (BRUUT!), basklarinettist Joris Roelofs, contrabassist Tobias Nijboer (Fuse) en drummer Joan Terol Amigó. Op North Sea Jazz maakt de Maartje Meijer Band, aangevuld met meestergitarist Jesse van Ruller, haar debuut.

With her debut *Virgo* from 2013 singer and pianist **Maartje Meijer** made a spectacular entrance onto the jazz scene. A highly personal and multi-faceted album with beautiful arrangements, showcasing Meijer's crystal clear voice and piano playing. "A record that makes you want to speak in superlatives," online music community Mpodia wrote. Meanwhile she has performed at Dutch festivals like Jazz in Duketown, Cutting Edge Jazz Festival and important venues like the Bimhuis, LantarenVenster and the Concertgebouw. Meijer is also active as an arranger and composer for many band and choirs, like New Amsterdam Voices and the Jazz Orchestra of the Concertgebouw. Her latest CD *Inner Circle* is an extraordinary combination of polyrhythmic pop and cinematic jazz. Important roles on the album are given to saxophonist Maarten Hogenhuis (BRUUT!), bass clarinetist Joris Roelofs, double bass player Tobias Nijboer (Fuse) and drummer Joan Terol Amigó. At North Sea Jazz the Maartje Meijer Band will make its debut, together with master guitarist Jesse van Ruller.

© Anne Reinke

Zaterdag, 20.45 - 22.00 uur, Volga
Saturday, 8:45 - 10:00 PM, Volga

MALTED MILK & TONI GREEN (US, FR)

GENRE: SOUL

Toni Green *(vocals)*; **Arnaud Fradin** *(vocals, guitar)*; **Pierre-Marie Humeau** *(trumpet)*; **Vincent Aubert** *(trombone)*; **Eric Chambouleyron** *(guitar)*; **Damien Cornélis** *(keyboards)*; **Richard Housset** *(drums)*.

Samen sta je sterker, dat beseffen de Amerikaanse zangeres **Toni Green** en de Franse soulgroep **Malted Milk** ook. Samen vormen ze met die gedachte één formatie. De in Memphis geboren zangeres heeft er al een heel leven in de R&B en soul op zitten. Zij maakte ooit deel uit van de liveband van Isaac Hayes, zong bij Dennis Edwards, Luther Vandross en The Doobie Brothers en werkte met de legendarische producer Willie Mitchell (Al Green, Ann Peebles). Via producer Sebastian Danchin kwam ze in contact met Malted Milk, de band van de Franse zanger en gitarist Arnaud Fradin, geprezen om z'n falsetto stem en loeistrakke spel. Green zag naar eigen zeggen zelden zo'n sterke groep optreden. Sinds 2014 werken band en zangeres samen. De combinatie van deze twee leidt tot een overrompelende blues- en soulshow. Dit is typisch zo'n band die nooit een steek laat vallen, aangevuld met een zangeres die jaloersmakend veel ervaring heeft.

© Benoît Boute

Together you are stronger, as the American singer **Toni Green** and French soul group **Malted Milk** realized. Following that thought they have merged into one formation. The singer, who was born in Memphis, has already had a long career in R&B and soul. At one point she was a member of the live band of Isaac Hayes, she sang with Dennis Edwards, Luther Vandross and The Doobie Brothers, and she has worked with the legendary producer Willie Mitchell (Al Green, Ann Peebles). Via producer Sebastian Danchin she got in touch with Malted Milk, the band of the French singer and guitarist Arnaud Fradin, praised for his falsetto and ultra-tight playing. Even Green will say she has never seen a group perform so powerfully. Band and singer have been collaborating since 2014. The result of the combination is an overwhelming blues and soul show. This is one of those bands that never drop a note, complemented by a singer with an enviable wealth of experience.

Zondag, 22.30 - 23.30 uur, Mississippi
Sunday, 10:30 - 11:30 PM, Mississippi

MARIA MENDES (NL, PT)

GENRE: JAZZ/WORLD MUSIC

Maria Mendes *(vocals)*; **Steven Kamperman** *(clarinet)*; **Karel Boehlee** *(piano)*; **Jasper Somsen** *(double bass)*; **Jasper van Hulten** *(drums)*.

© Joel Bessa

"I see a promising shining future for this young talented singer", aldus Quincy Jones, die zich uitliet aan de vooravond van de carrière van de Rotterdamse **Maria Mendes**. En hij had het bij het rechte eind. Mendes' debuut *Along The Road* uit 2012 werd juichend ontvangen. De zangeres met Portugese roots dwingt respect af met haar kristalheldere zang en elastische stembanden. Soms bijna fluisterend, dan weer nadrukkelijk op de voorgrond, maar altijd beheerst en met enorme precisie, zowel in het Portugees als Engels. *Along The Road* plaveide de weg voor tours in de Verenigde Staten, Brazilië, Portugal en Zwitserland. In 2015 verscheen de opvolger *Innocentia*, een prachtalbum boordevol verbindingen tussen jazz en Brazilië, fraaie arrangementen en loepzuivere vocalen waarop de Israëlische klarinettiste Anat Cohen meewerkte. Na optredens in de Blue Note Jazz Club in New York en het Montreux Jazz Festival laat Maria Mendes haar zangtalent voor het eerst horen op North Sea Jazz.

"I see a promising shining future for this young talented singer," said Quincy Jones, on the eve of the career of Rotterdam-based **Maria Mendes**. And he was right. Mendes' debut *Along The Road* from 2012 was received to wide acclaim. The singer with Portuguese roots commands respect with her crystal clear singing and flexible vocal chords. Sometimes she almost whispers, at other times she is more prominent in her singing, but always controlled and very precise, both in Portuguese and in English. *Along The Road* paved the way for tours of the United States, Brazil, Portugal and Switzerland. In 2015 it was followed by *Innocentia*, a wonderful album filled to the brim with links between jazz and Brazil, beautiful arrangements and perfect vocals, on which she collaborated with Israeli clarinetist Anat Cohen. Following shows at the Blue Note Jazz Club in New York and the Montreux Jazz Festival, Maria Mendes will impress us with her singing for the first time at North Sea Jazz.

Vrijdag, 22.00 - 23.15 uur, Yenisei
Friday, 10:00 - 11:15 PM, Yenisei

MARK SCHILDERS' FABRIK (NL)

GENRE: MODERN CREATIVE

Mark Schilders *(guitar, drums, synthesizers)*; **Bert Cools** *(guitar, electronics)*; **Bram de Looze** *(piano)*; **Eric Castel** *(synthesizers)*.

De Rotterdamse drummer en componist **Mark Schilders** mag gerust een natuurtalent genoemd worden. De Nederlandse percussionist zat als vijfjarige al achter een drumkit en leerde op The New School for Jazz and Contemporary Music in New York van slagwerkgrootheden als Amir Ziv en Jim Black het stiel. Op nog immer jonge leeftijd maakt Schilders al deel uit van gerenommeerde jazzgezelschappen als The New Rotterdam Jazz Orchestra, Reinier Baas' More Socially Relevant Jazz Music Ensemble, Jeroen van Vliet's Moon Trio en het Maarten Hogenhuis Trio. Daarnaast won hij het Prinses Christina Jazz Concours (2008) en de Erasmus Jazz Prijs (2011). Op North Sea Jazz presenteert Schilders, die de Maasstad en New York afwisselt als thuisbasis, zijn nieuwste project ***Fabrik***, waarbij hij met zijn vierkoppige nieuwe band op improviserende zoektocht gaat naar de voor hem zo herkenbare elementen in de moderne jazzmuziek: het lied, verstilling, textuur en groove.

You can truly call Rotterdam drummer and composer **Mark Schilders** a natural born drummer. The Dutch percussionist first sat behind a drum kit at age five and was taught by percussion legends like Amir Ziv and Jim Black at The New School for Jazz and Contemporary Music in New York. At a still very young age Schilders was already a member of renowned jazz groups like The New Rotterdam Jazz Orchestra, Reinier Baas' More Socially Relevant Jazz Music Ensemble, Jeroen van Vliet's Moon Trio and the Maarten Hogenhuis Trio. He also won the Princess Christina Jazz Concours (2008) and the Erasmus Jazz Prize (2011). At North Sea Jazz Schilders, who alternates between living in Rotterdam and New York, will perform his latest project ***Fabrik***, where he improvises with his four-member band in a quest for - to him - recognizable elements in modern jazz music: song, calm, texture and groove.

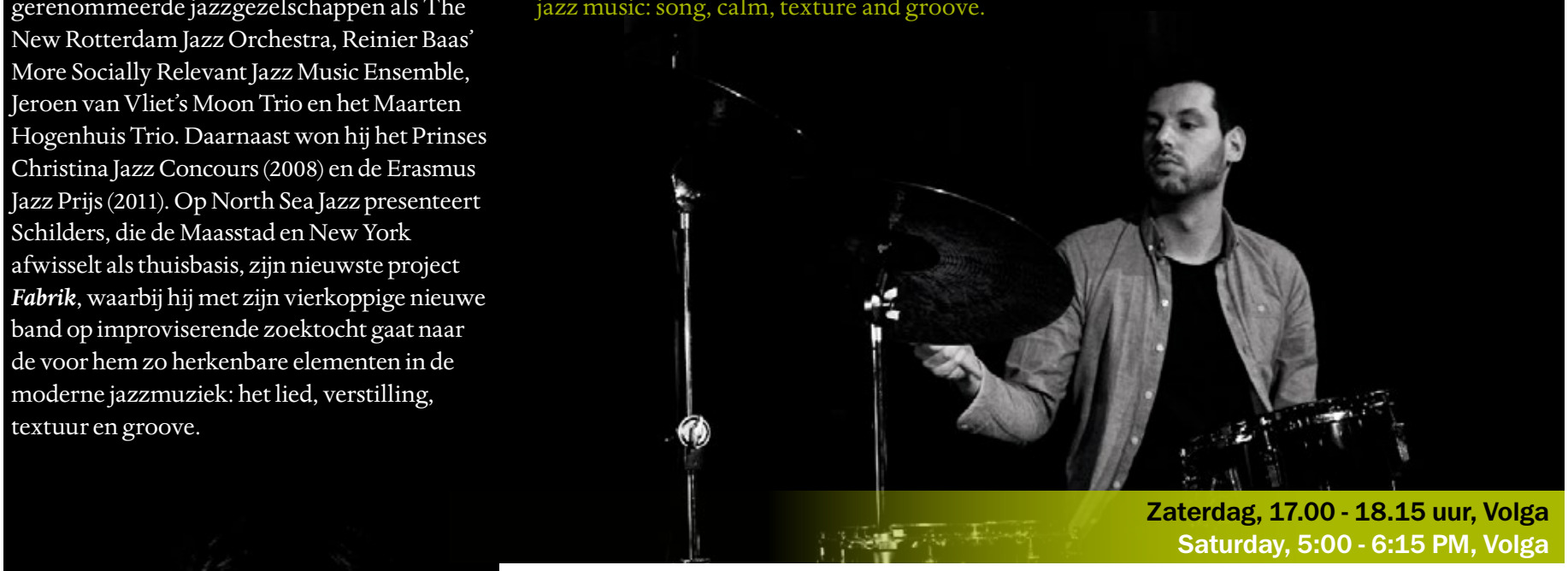

© Stefanie Marcus

Zaterdag, 17.00 - 18.15 uur, Volga
Saturday, 5:00 - 6:15 PM, Volga

© Olivier Donnet

MELANIE DE BIASIO - AN ACOUSTIC CONCERT (BE)

GENRE: VOCAL JAZZ

Melanie De Biasio *(vocals, flute)*; **Pascal Mohy** *(piano)*; **Samuel Gerstmans** *(double bass)*.

Zangeres **Melanie De Biasio** heeft een Belgische moeder en een Italiaanse vader. Ze begon op driejarige leeftijd al met ballet, speelde dwarsfluit op haar achtste en werd op haar twaalfde lid van het Ensemble de l'Harmonie de Charleroi, waarmee ze een maand door Canada toerde. Ze studeerde cum laude af aan het Koninklijk Conservatorium in Brussel. Haar eerste album *A Stomach Is Burning* (2007) en de opvolger *No Deal* (2013) werden positief ontvangen en leverden haar prestigieuze Belgische muziekprijzen op. Maar ook buiten de grenzen vergaarde ze faam: ze ontving in 2014 de European Border Breakers Award en was de eerste Belgische artiest ooit in het programma *Later… With Jools Holland*. Haar warme, donkere stem wordt vergeleken met een kruising tussen Nina Simone en Sade, met een vleug Velvet Underground. Een bijzondere combinatie, maar De Biasio is dan ook een bijzondere zangeres. Haar ep *Blackened Cities*, met daarop één track van 25 minuten, komt in mei uit.

Singer **Melanie De Biasio** was born to a Belgian mother and an Italian father. She started learning ballet at age 3, played the flute from age 8 and at twelve enlisted with the Ensemble de l'Harmonie de Charleroi, with which she toured through Canada for a month. After studying at the Royal Conservatory of Brussels, she graduated with a distinction degree. Her first album *A Stomach Is Burning* (2007) and its successor *No Deal* (2013) both received raving reviews and she was awarded several prestigious Belgian music prizes. But her star also rose abroad: she received the European Border Breakers Award in 2014 and was the very first Belgian artist ever to perform on *Later… With Jools Holland*. De Biasio's warm, dark voice has been compared to a mix between Nina Simone and Sade, with a whiff of Velvet Underground. An interesting description for an extraordinary singer. Her new EP *Blackened Cities*, containing a single track lasting 25 minutes, will be released in May.

Vrijdag, 23.15 - 0.30 uur, Madeira
Friday, 11:15 PM - 12:30 AM, Madeira

MICHAEL MANTLER THE JAZZ COMPOSER'S ORCHESTRA UPDATE FEATURING THE NOUVELLE CUISINE BIG BAND CONDUCTED BY CHRISTOPH CECH (AT)

GENRE: BIG BAND/ORCHESTRA/MODERN ACOUSTIC

Christoph Cech *(conductor)*; **Wolfgang Puschnig** *(alto saxophone)*; **Harry Sokal** *(tenor saxophone)*; **Michael Mantler** *(trumpet)*; **Bjarne Roupé** *(guitar)*; **Georg Vogel** *(piano)*; **and the Nouvelle Cuisine Big Band featuring Manfred Balasch, Chris Kronreif, Vincent Pongracz, Fabian Rucker, Lisi Stiger** *(reeds)*; **Bernhard Nolf, Martin Ohrwalder (trumpet); Peter Nickel** *(trombone)*; **Hans Peter Manser, Christoph Walder** *(french horn)*; **Florian Heigl** *(bass trombone)*; **Alexander Rindberger** *(tuba)*; **Tibor Kövesdi, Lukas Kranzelbinder, Manuel Mayr** *(bass)*; **Lukas Knöfler** *(drums)*; **and the radio.string.quartet featuring Bernie Mallinger, Igmar Jenner** *(violin)*; **Cynthia Liao** *(viola)*; **Sophie Abraham** *(cello)*.

De van oorsprong Weense jazztrompettist, componist en dirigent **Michael Mantler** trok in 1962 naar de Verenigde Staten. Nadat hij actief was in de New Yorkse avant-garde, waar hij samenwerkte met pianist Cecil Taylor, richtte hij de Jazz Composer's Orchestra Association op om nieuwe jazzmuziek onder de aandacht te brengen, zonder winstoogmerk. In 1968 verscheen het freejazz dubbelalbum *Jazz Composer's Orchestra* waarop coryfeeën als Don Cherry, Pharoah Sanders en Larry Coryell meespelen. Een update van dit bijzondere project verscheen in 2014 op het befaamde ECM-label. Mantler stelde zich ten doel om het oorspronkelijke materiaal te verbeteren en uit te breiden, maar tegelijkertijd de originele instrumentatie te behouden. Op North Sea Jazz vertolkt Michael Mantler ***The Jazz Composer's Orchestra Update*** met het Weense **Nouvelle Cuisine Big Band** onder leiding van dirigent **Christoph Cech**.

Michael Mantler, a jazz trumpeter, composer and conductor originally from Vienna, emigrated to the United States in 1962. After early activities in the New York avant-garde working with pianist Cecil Taylor, he founded the non-profit Jazz Composer's Orchestra Association to draw more attention to the latest jazz music. In 1968 the free jazz double album *Jazz Composer's Orchestra* was released, on which legends like Don Cherry, Pharoah Sanders and Larry Coryell collaborated. An update of this remarkable project was released in 2014 on the famous ECM label. Mantler's aim was to add to and improve the original material, while retaining the original instrumentation. At North Sea Jazz Michael Mantler will perform ***The Jazz Composer's Orchestra Update*** together with the **Nouvelle Cuisine Big Band** from Vienna, conducted by **Christoph Cech**.

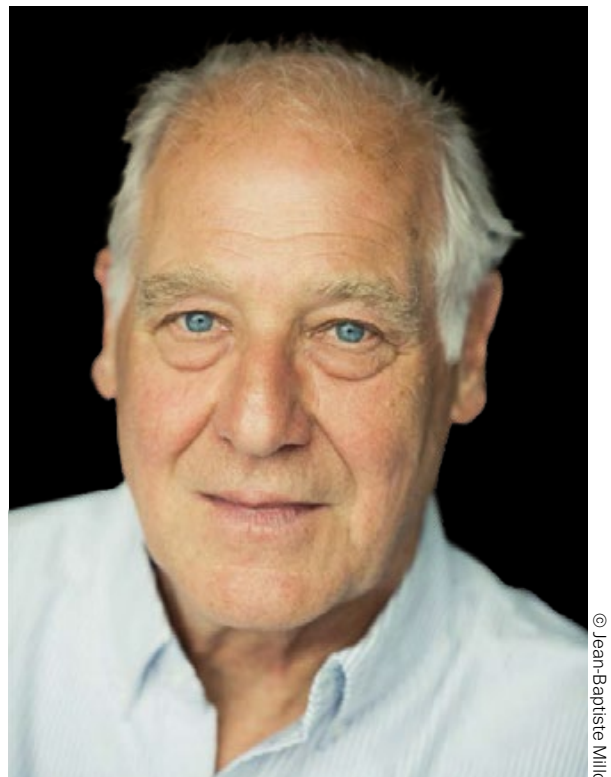

© Jean-Baptiste Millot

Zondag, 15.15 - 16.30 uur, Hudson
Sunday, 3:15 - 4:30 PM, Hudson

MIGUEL (US)

GENRE: R&B

Miguel *(vocals)*; **Rest of lineup t.b.a.**

De Amerikaanse urban zanger **Miguel** werd in het begin vaak vergeleken met grootheden als Babyface en Prince, maar heeft de afgelopen jaren zijn eigen vernieuwende stijl binnen het R&B-genre ontwikkeld. Psychedelic funkadelic soulpop, dat is de omschrijving die Miguel zelf graag gebruikt als hij over zijn muziek praat. Maar eigenlijk kan je daar naar aanleiding van zijn laatste plaat *Wildheart*, die weer een stapje verder gaat in Miguels muzikale evolutie, ook nog wel rock aan toevoegen. Meestal klinkt het geforceerd als R&B-artiesten snerpende gitaren toevoegen aan soul, maar bij Miguel klinkt het resultaat organisch. De liedjes zijn ruimtelijk en pakken live groots uit, zo hebben we kunnen zien en horen bij zijn laatste concert vorig jaar in Paradiso, Amsterdam. Zijn optredens zijn rauw, opzwepend en vol energie. Zijn grootste hit scoorde hij in 2013 met *Adorn*, dat werd bekroond met een Grammy Award voor Best R&B Song.

At the beginning of his career, the American urban singer **Miguel** was often compared to legends like Babyface and Prince. But in recent years he has developed his singular innovative style in the R&B genre. Psychedelic funkadelic soul pop is the description that Miguel uses when he talks about his music. But actually you can add rock to that list too. If you listen to his latest record *Wildheart* it's a step further in Miguel's musical evolution. It usually sounds artificial if R&B artists add screeching guitars to soul music, but with Miguel the result is natural. The songs are spacious and become even larger in a live setting, as we were able to observe during his latest concert in Paradiso, Amsterdam, last year. His concerts are raw, exciting and highly energetic. He scored his greatest hit in 2013 with *Adorn*, which was awarded a Grammy Award for Best R&B Song.

Zaterdag, 21.45 - 23.00 uur, Nile
Saturday, 9:45 - 11:00 PM, Nile

MR. SIPP (US)

GENRE: BLUES

Castro Coleman *(vocals, guitar)*; **Jeffrey Flanagan** *(bass, backing vocals)*; **Stanley Dixon Jr.** *(drums)*.

Meer dan twee decennia trok Castro Coleman, beter bekend als **Mr. Sipp**, de wereld rond om zijn muzikale gospel-boodschap te verkondigen. Een aantal jaren geleden besloot de nu 39-jarige gitarist/producer om zijn focus te verleggen naar originele Mississippi Delta blues, die in de jaren twintig van de vorige eeuw in het zuiden van de Verenigde Staten werd geboren. Een gouden zet, want Mr. Sipp, die al vanaf zijn zesde gitaar speelt, is nu een van de boegbeelden van de nieuwe generatie vertolkers van het nog immer springlevende genre. Het leverde de in Mississippi geboren ras-entertainer, die meespeelde op meer dan vijftig Grammy-genomineerde projecten, zelfs de titel 'The Mississippi Blues Child' op. Mr. Sipp, die in 2014 de International Blues Challenge won, heeft een rauw, maar loepzuiver stemgeluid, speelt virtuoos gitaar en schrijft teksten die rechtstreeks van de katoenvelden en uit *juke joints* lijken te komen.

For more than two decades Castro Coleman, better known as **Mr. Sipp**, traveled the globe in order to spread his musical gospel message. But several years ago the 39-year-old guitarist-producer decided to shift the focus to original Mississippi Delta blues, a style born in the southern states of the United States in the 1920s. This was a brilliant move, because Mr. Sipp, who has played the guitar since he was six, is now one of the standard bearers of a new generation of blues players of this still very much alive genre. Since that time the Mississippi-born natural entertainer, who has performed on over fifty Grammy-nominated projects, has earned the title 'The Mississippi Blues Child'. Mr. Sipp, who won the International Blues Challenge in 2014, has a raw yet crystal-clear voice, is a virtuoso on the guitar and writes lyrics that seem to hail straight from the cotton fields and juke joints.

Zondag, 19.15 - 20.00 uur & 21.15 - 22.00 uur, Congo Square
Sunday, 7:15 - 8:00 PM & 9:15 - 10:00 PM, Congo Square

ODDISEE & GOOD COMPNY (US)

GENRE: HIPHOP

Ameer Dyson *(vocals, guitar)*; **Ralph Washington** *(keyboards, vocals)*; **Jon Laine** *(drums, vocals)*; **Dennis Turner** *(bass)*; **Richard Patterson** *(MPC)*.

Eigenlijk zou de Amerikaans-Soedanese **Oddisee** aan het Art Institute of Philadelphia gaan studeren, toen een vriend hem liet zien hoe je hiphopbeats maakt. Hij werd er zo door gegrepen dat hij zijn studieplannen aan de wilgen hing en besloot zich volledig op hiphop te richten. Hij sloot zich aan bij de Low Budget Crew in zijn geboorteplaats Washington, D.C., waar ook Kenn Starr, Cy Young en Kev Brown deel van uitmaakten en bracht in 2006 zijn eerste album *Foot In The Door* uit. De tengere, bebrilde rapper en producer is niet van het macho-soort en noemt old school acts als Eric B. & Rakeem, De La Soul en A Tribe Called Quest als voorbeelden, 'omdat ze het over andere dingen hebben dan drugs en moord'. Op zijn nieuwste album, *The Good Fight*, gaan maatschappijkritiek en retrosoul hand in hand. Live pakt dat feestelijk uit met een zwaar funkende band.

The son of American and Sudanese parents, **Oddisee** originally intended to study at the Art Institute of Philadelphia, but then a friend let him hear how you make hip hop beats. He was so captivated that he discarded his study plans and decided to focus on hip hop. In his hometown Washington D.C. he joined Low Budget Crew, of which Kenn Starr, Cy Young and Kev Brown were also members, and released his first album *Foot In The Door* in 2006. The slim, bespectacled rapper and producer is not the macho type and refers to old-school acts like Eric B. & Rakeem, De La Soul and A Tribe Called Quest as his role models because 'these rappers didn't talk about drugs or murder'. On his latest album, *The Good Fight*, social criticism and retro soul go hand in hand. His live shows are a veritable party, overflowing with jazz and funk.

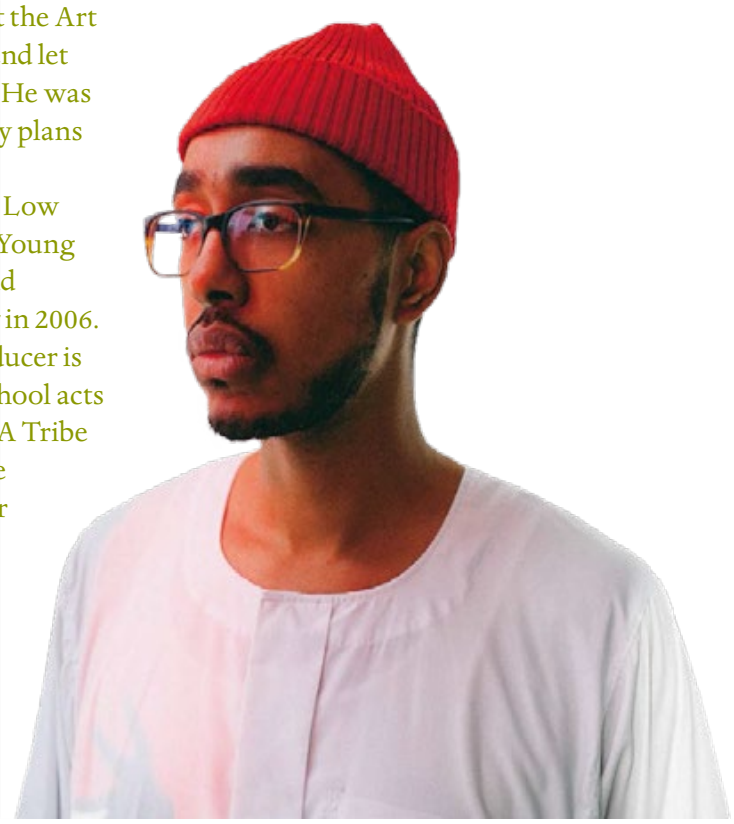

Vrijdag, 20.15 - 21.15 uur, Mississippi
Friday, 8:15 - 9:15 PM, Mississippi

PASCAL SCHUMACHER & FRIENDS FEATURING VERNERI POHJOLA & SYLVAIN RIFFLET (LU)

GENRE: MODERN CREATIVE

Sylvain Rifflet *(clarinet, saxophone)*; **Verneri Pohjola** *(trumpet)*; **Franz von Chossy** *(grand piano, Fender Rhodes)*; **Pol Belardi** *(bass)*; **Jens Düppe** *(drums)*; **Pascal Schumacher** *(vibraphone, glockenspiel)*.

Zeven jaar geleden stond **Pascal Schumacher** op North Sea Jazz, toen met zijn kwartet. Nu heeft de virtuoze vibrafonist datzelfde kwartet, met daarin oude getrouwen als toetsenist Franz von Chossy en drummer Jens Düppe, uitgebreid tot een hele vriendengroep met een bijzondere bezetting. Schumacher houdt er meerdere projecten op na. Alleen vorig jaar al bracht hij twee albums uit, *Afrodiziak* en *Left Tokyo Right*, en voerde hij met een compleet orkest zijn *Concerto For Vibraphone And Orchestra* op in zijn geboorteland Luxemburg. Schumacher zal op North Sea Jazz werk spelen van *Left Tokyo Right*. Volgens het Belgische magazine *Jazzmozaïek* is het 'misschien wel zijn meest ambitieuze project', met daarop gasten als **Verneri Pohjola** op trompet en **Sylvain Rifflet** op saxofoon en klarinet, plus een mooi ingetogen interpretatie van Ryuichi Sakamoto's *Merry Christmas Mr. Lawrence*.

Seven years ago **Pascal Schumacher** played at North Sea Jazz with his quartet. Now the virtuoso vibraphonist will return with the same quartet, with familiar musicians like keyboard player Franz von Chossy and drummer Jens Düppe, complemented by a special lineup of friends. Schumacher works on several projects simultaneously. Last year alone he released two albums, *Afrodiziak* and *Left Tokyo Right*, and performed his *Concerto For Vibraphone And Orchestra* in his birthplace Luxemburg. At North Sea Jazz Schumacher will play compositions from *Left Tokyo Right*. According to the Belgian magazine *Jazzmozaïek* it is "perhaps his most ambitious project," and features trumpeter **Verneri Pohjola** and **Sylvain Rifflet** on saxophone and clarinet, rendering a beautifully subdued interpretation of Ryuichi Sakamoto's *Merry Christmas Mr. Lawrence*.

© Illan Weiss

Zondag, 21.45 - 23.00 uur, Yenisei
Sunday, 9:45 - 11:00 PM, Yenisei

PAT METHENY & RON CARTER (US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Pat Metheny *(guitar)*; **Ron Carter** *(double bass)*.

Als je vijf jaar lang in Miles Davis' fameuze sixties-kwintet hebt gespeeld, musiceerde met Eric Dolphy, Thelonious Monk en Cannonball Adderley, en ruim 2000 albums opnam, dan mag je best een keer met pensioen en zeggen dat je een prachtleven hebt gehad. Bassist **Ron Carter** doet zo'n beetje het tegenovergestelde. Ook nu hij zijn tachtigste levensjaar nadert, blijft hij onvermoeibaar optreden en nieuwe paden verkennen. Bracht hij vorig jaar op North Sea Jazz met Foursight nog een ode aan Miles, nu gaat hij op avontuur met **Pat Metheny**. Met liefst twintig Grammy's op de schoorsteenmantel geldt die laatste als een van de invloedrijkste jazzgitaristen van de afgelopen veertig jaar. Het duo gaf een veelgeprezen akoestisch optreden tijdens het 2015 Detroit Jazz Festival en besloot daarom tot een beperkt aantal shows in 2016. Rotterdam wordt daarbij gelukkig niet overgeslagen.

If you have played for five years in Miles Davis's famous sixties quintet, accompanied Eric Dolphy, Thelonious Monk and Cannonball Adderley, and recorded more than 2000 albums, you could say it's time to retire after a very good life: bassist **Ron Carter** is actually doing the opposite. Even though he is now approaching eighty, he continues to perform tirelessly and explores new paths. Last year at the North Sea Jazz Festival he paid tribute to Miles with Foursight, and this year he is going on an adventure with **Pat Metheny**. With no fewer than twenty Grammy awards to his name, Metheny is one of the most influential jazz guitarists of the last forty years. The duo gave a highly acclaimed acoustic performance at the 2015 Detroit Jazz Festival and decided to perform a limited number of shows in 2016. Thankfully they have included Rotterdam on their itinerary.

© Beti Niemeyer

© J.Peden

Zaterdag, 18.15 - 19.30 uur, Amazon
Saturday, 6:15 - 7:30 PM, Amazon

7x Jazzism
+ gratis CD!

Neem nu een jaarabonnement voor € 41,15 + gratis CD of € 5,- korting!

Telefoon: 085 7600237 (ma-vrij van 8.30 tot 12.30 uur, lokaal tarief) | E-mail: abonnement@bcm.nl

www.jazzism.nl

Jazzism is een uitgave van Uitgeverij BCM, Postbus 1392, 5602 BJ Eindhoven

PAT THOMAS & KWASHIBU AREA BAND (GH)

GENRE: HIGHLIFE/AFROBEAT/AFROFUNK

Pat Thomas *(vocals)*; **Ben AbarbanelWolff** *(saxophone)*; **Philip Sindy** *(trumpet)*; **Kwame Yeboah** *(guitar, keyboards)*; **Emmanuel Opoku Ware** *(keyboards)*; **Emanuel Ofori** *(bass)*; **Prince Larbi** *(drums)*; **Eric Owusu** *(percussion)*.

Pat Thomas is met zijn **Kwashibu Area Band** een van de belangrijkste vertegenwoordigers van het Afrikaanse genre highlife, de voorloper van de afrobeat. Highlife vindt zijn oorsprong in Ghana en fuseert de traditionele Kumasi Kwa muziek met westerse invloeden. Het unieke resultaat wordt in de jaren '70 populair onder veel liefhebbers van world muziek. Samen met onder andere Ebo Taylor oogst Pat Thomas groot succes. Thomas' vloeiende soulstem, waarmee hij de liedjes in het Asante Twi dialect zingt, spreekt een breed publiek aan. Hij wordt niet voor niks '*The Golden Voice Of Africa*' genoemd en geniet in Ghana nog altijd hoog aanzien. In 2015 bracht de zanger het nieuwe album *Pat Thomas & Kwashibu Area Band* uit waarop hij oude liedjes voorziet van fonkelnieuwe bandarrangementen. Fans van Fela Kuti, Tony Allen en dampende afrobeats mogen dit optreden absoluut niet missen.

Pat Thomas and his **Kwashibu Area Band** are the foremost living practitioners of the African genre highlife, the predecessor of afrobeat. Highlife originated in Ghana and it fuses traditional Kumasi Kwa music and Western influences. The unique result became very popular among fans of world music in the 1970s. Together with Ebo Taylor, among others, Pat Thomas enjoyed huge success. Thomas's lyrical soul voice, which he uses to sing songs in the Asante Twi dialect, appeals to a wide audience. He has quite rightly been called the 'Golden Voice of Africa' and is still very highly regarded in Ghana. In 2015 the singer released the new album *Pat Thomas & Kwashibu Area Band* on which he furnishes old songs with sparkling new arrangements. Fans of Fela Kuti, Tony Allen and steamy afrobeats should definitely not miss this show.

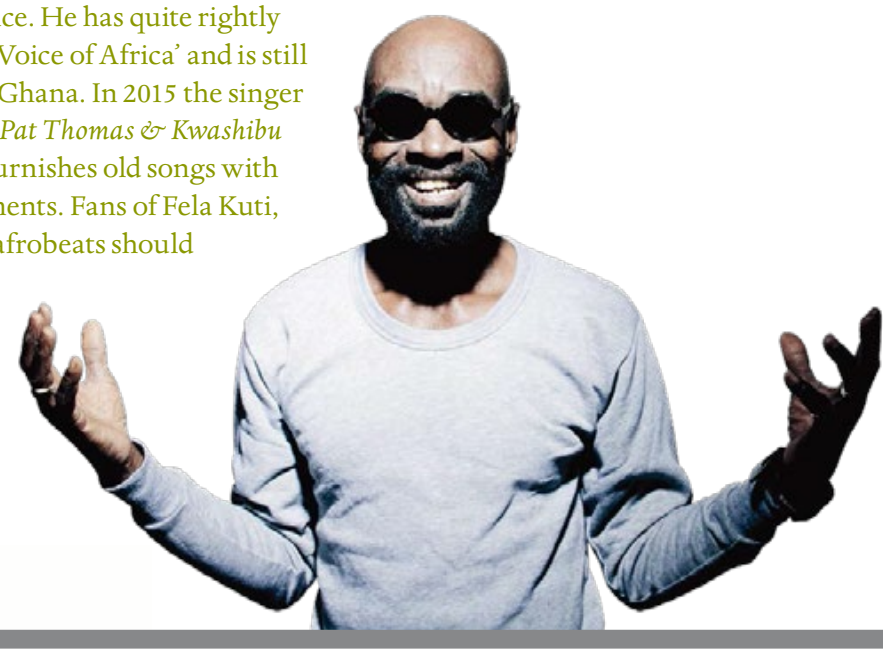

Zondag, 18.45 - 20.00 uur, Mississippi
Sunday, 6:45 - 8:00 PM, Mississippi

PERCH HEN BROCK & RAIN (NL, US, DE)

GENRE: MODERN CREATIVE

Ab Baars *(clarinet, tenor saxophone, shakuhachi)*; **Ingrid Laubrock** *(tenor saxophone)*; **Ig Henneman** *(viola)*; **Tom Rainey** *(drums)*.

Het kwartet **Perch Hen Brock & Rain** staat voor uiterst uitdagende geïmproviseerde muziek. De groep is een clash en tegelijkertijd het samengaan van twee jazzwerelden. De Amerikaanse drummer Tom Rainey is al jaren een veelgevraagd sessiedrummer. Tenorsaxofoniste Ingrid Laubrock, die oorspronkelijk afkomstig is uit het Duitse Stadtlohn, genoot haar opleiding in Engeland en speelde net als Rainey veel in het New Yorkse circuit. Violiste Ig Henneman en tenorsaxofonist en klarinettist Ab Baars zijn afkomstig uit Nederland. Beiden hebben als bandleider binnen de wereld van de improvisatie ruimschoots hun sporen verdiend. Al die gemeenschappelijke ervaringen kwamen tijdens een Europese tournee in 2014 voor het eerst bij elkaar. De muzikale dialogen van Perch Hen Brock & Rain zijn op zijn minst gezegd uitdagend en passie, techniek en inbeeldingsvermogen zijn de sleutelwoorden.

The quartet **Perch Hen Brock & Rain** is synonymous with daring, improvised music. The group's sound is a clash between and at the same time a combination of two jazz worlds. American drummer Tom Rainey has been in high demand as a session musician for many years. Tenor saxophonist Ingrid Laubrock, originally from Stadtlohn in Germany, studied in England and, like Rainey, played a lot on the New York scene. Violinist Ig Henneman and tenor sax player and clarinetist Ab Baars are from the Netherlands. Both have more than proven themselves as bandleaders in the world of improvised music. This wealth of collective experience came together for the first time in a European tour in 2014. To put it mildly, the musical dialogs between the members of Perch Hen Brock & Rain are adventurous and the keywords are passion, technique and imagination.

Zondag, 18.00 - 19.15 uur, Yenisei
Sunday, 6:00 - 7:15 PM, Yenisei

PHAROAH SANDERS FEATURING WILLIAM HENDERSON & TRILOK GURTU (US)

GENRE: MODERN ACOUSTIC/FREE IMPROVISATION/WORLD FUSION

Pharoah Sanders *(tenor saxophone)*; **William Henderson** *(piano)*; **Trilok Gurtu** *(drums, percussion)*.

© Michael Sherer

Pharoah Sanders (1940) is zonder meer een legendarische saxofonist/fluitist. Voor veel jazzliefhebbers blijft de man uit Little Rock altijd verbonden aan zijn werk met John Coltrane. Dat was midden jaren zestig, maar voor die tijd werkte hij reeds met Sun Ra en had hij samen met pianist John Hicks en drummer Billy Higgins veel succes. In 1965 nam hij deel aan de Coltrane-sessies die grensverleggende platen als *Ascension* en *Meditations* opleverden. Zelf maakte hij toen ook platen op eigen titel die rumoer veroorzaakten, zoals *Tauhid* (1966) en *Karma* (1969). In de jaren '70 onderzocht Sanders hoe hij West- en Zuid Afrikaanse ritmes kon mengen met free jazz, door toevoeging van diverse lagen van percussie en vocalen. Op North Sea Jazz duikt hij in de Indiase ritmiek en zal hij spelen met de beroemde percussionist **Trilok Gurtu** en pianist **William Henderson**.

Pharoah Sanders (1940) is without a doubt a legendary saxophonist-flutist. For many jazz lovers the man from Little Rock will always be associated with his collaboration with John Coltrane. This was in the mid-sixties, but before that time he had already worked with Sun Ra and had had a lot of success with pianist John Hicks and drummer Billy Higgins. In 1965 he took part in the Coltrane sessions, working on groundbreaking records like *Ascension* and *Meditations*. He also made albums in his own name that caused a hullaballoo, like *Tauhid* (1966) and *Karma* (1969). In the 1970s Sanders investigated how to mix West African and South African rhythms with free jazz, by adding several layers of percussion and vocals. At North Sea Jazz he will be plunging into Indian rhythms and will perform with the famous percussionist **Trilok Gurtu** and pianist **William Henderson**.

Zondag, 20.45 - 22.00 uur, Hudson
Sunday, 8:45 - 10:00 PM, Hudson

PHARRELL WILLIAMS (US)

GENRE: SOUL/FUNK/HIPHOP

Pharrell Williams *(vocals)*; **Rest of lineup t.b.a.**

Hij is zonder twijfel een van de meest invloedrijke personen in de hedendaagse muziek. **Pharrell Williams** werkte dan ook samen met sterren als Kanye West, Madonna, Snoop Dogg, Justin Timberlake, Britney Spears en Jay-Z en scoorde als gastvocalist de laatste jaren wereldhits met Daft Punk (*Get Lucky*) en Robin Thicke (*Blurred Lines*). Zijn grootste succes behaalde Williams, die ook de drijvende kracht is achter funkrock-formatie N.E.R.D, echter solo. En wel met het aanstekelijke *Happy*, dat hij schreef als titelsong voor de animatiefilm *Despicable Me*, maar uitgroeide tot een mondiaal *anthem* in de hitlijsten en op de dansvloer. Twee jaar geleden kreeg deze entertainer uit Virginia dan ook volledig terecht een eigen ster op de Hollywood Walk Of Fame. Tijdens North Sea Jazz kunnen zijn fans weer een flitsende *greatest hits*-show verwachten, waarbij Williams zijn faam als de ster van dit moment weer volledig waar zal maken.

He is without a doubt one of the most influential artists on today's music scene. **Pharrell Williams** has worked with stars like Kanye West, Madonna, Snoop Dogg, Justin Timberlake, Britney Spears and Jay-Z, and scored worldwide hits as a guest vocalist with Daft Punk (*Get Lucky*) and Robin Thicke (*Blurred Lines*). However, Williams, who is also the driving force behind funk rock formation N.E.R.D, had his greatest success as a soloist. We all know the contagious hit *Happy*, the title song for the animated movie *Despicable Me* that became a sort of global anthem in the charts and on the dance floor. Two years ago this entertainer from Virginia deservedly received his own star on Hollywood's Walk Of Fame. At North Sea Jazz his fans can expect a flashy greatest hits show where Williams will completely justify his reputation as the star of the moment.

Vrijdag, 23.45 - 1.00 uur, Nile
Friday, 11:45 PM - 1:00 AM, Nile

PHIL'S MUSIC LABORATORY (DE, NL)

GENRE: MODERN CREATIVE

Nils van Haften *(bass clarinet, tenor saxophone)*; **Miguel Boelens** *(soprano saxophone, alto saxophone)*; **Bert Lochs** *(trumpet, flugelhorn)*; **Kobi Arditi** *(trombone)*; **Philipp Rüttgers** *(piano)*; **Tobias Nijboer** *(double bass)*; **Felix Schlarmann** *(drums)*.

Phil's Music Laboratory is een project rond de van oorsprong Duitse pianist Philipp Rüttgers, een nieuw gezicht in de jazzscene en nu woonachtig in Arnhem. Met zijn septet brengt hij fraaie composities rondom beeldende en verhalende songs. Zijn bandleden zijn bekende jazzmusici uit de Nederlandse scene, waarmee hij in 2014 een *'Best Of'*-selectie van zijn werk maakte en een live-cd opnam in het Nijmeegse theater LUX. Het is de tweede cd die hij uitbrengt als bandleider en deze werd lovend ontvangen door de Nederlandse pers. Het publiek was op de hoogte van de opname en mocht op zeker moment zelfs beslissen of er nog een *take* nodig was... Rüttgers is een ontdekker en onderzoekt nieuwe manieren van muziek maken. Dat doet hij op een onconventionele, verrassende en scherpzinnige manier. Zijn Laboratory brengt een muzikale reis vol stuwende en intrigerende ritmes, ongewone maatsoorten en een unieke balans, met veel vrijheid voor de solisten.

Phil's Music Laboratory is a project that revolves around a new face on the jazz scene: pianist Philipp Rüttgers. Originally from Germany, Rüttgers now lives in Arnhem, the Netherlands. With his septet, he plays lovely compositions involving evocative, narrative songs. His band members are well known on the Dutch jazz scene, and together they released a *'Best Of' selection* of his work in 2014 and also recorded a live CD during a concert at the LUX cultural centre in Nijmegen. This was the second CD Rüttgers released as bandleader and it received rave reviews in the Dutch press. The audience was aware that the concert was being recorded, and at one moment they were even allowed to decide if a second take was necessary... Rüttgers is an adventurer who explores and examines new ways of making music and he does so in an unconventional, surprising and perceptive manner. His Laboratory presents a musical journey bursting with driving and intriguing rhythms, unusual time signatures and a unique balance with plenty of freedom for the soloists.

© Frans Schneider

Zondag, 18.15 - 19.30 uur, Volga
Sunday, 6:15 - 7:30 PM, Volga

PIERANUNZI SOMSEN CECCARELLI (IT, NL, FR)

GENRE: MODERN CREATIVE

Enrico Pieranunzi *(piano)*; **Jasper Somsen** *(double bass)*; **André Ceccarelli** *(drums)*.

Tales From The Unexpected is de passende titel van het vorig jaar verschenen album van de Italiaanse pianist/componist **Enrico Pieranunzi**, dat hij, samen met de Franse drummer **André Ceccarelli** en de Nederlander **Jasper Somsen** op bas, live opnam in het Duitse Gütersloh. De plaat brengt wat de titel belooft: een frisse mix van pure muzikaliteit met verrassende, verhalende wendingen. Of 'improtales', zoals de Romeinse pianomeester ze zelf omschrijft. Pieranunzi bracht in zijn rijke loopbaan al meer dan zeventig albums uit en wordt geroemd om zijn sublieme vermogen om jazz en klassiek in zijn spel samen te laten vloeien. De 55-jarige artiest, die onder meer samenwerkte met Chet Baker en Lee Konitz, wordt gezien als een van de meest toonaangevende pianisten van zijn generatie. Op North Sea Jazz speelt hij met Ceccarelli en Somsen zijn laatste album. Een absolute aanrader voor liefhebbers van verfijnde en spannende improvisatie.

Tales From The Unexpected is the fitting title of the album released last year by Italian pianist-composer **Enrico Pieranunzi**. He recorded it live in Gütersloh (Germany) together with French drummer **André Ceccarelli** and Dutch bassist **Jasper Somsen**. The album delivers what the title promises: a refreshing mix of pure musicality with surprising narrative twists or 'improtales', as the master pianist himself describes them. In his rich career, Pieranunzi has already released more than seventy albums and he is famous for his sublime capacity to blend jazz and classical music together in his playing. The 55-year-old maestro, who has played with Chet Baker and Lee Konitz, among others, is regarded as one of the leading pianists of his generation. At the North Sea Jazz Festival he, Ceccarelli and Somsen will play pieces from his latest album. An absolute must-see show for fans of refined, exciting improvisation.

Zaterdag, 17.30 - 18.45 uur, Madeira
Saturday, 5:30 - 6:45 PM, Madeira

PIXEL (NO)

GENRE: MODERN CREATIVE

Ellen Andrea Wang (*vocals, double bass*); **Harald Lassen** *(saxophone)*; **Jonas Kilmork Vemøy** *(trumpet)*; **Jon Audun Baar** *(drums)*.

Het gaat al een tijdje goed met de Noorse jazz, waarin veel ruimte voor innovatie is. **Pixel** is daar een uitstekend voorbeeld van. Het jonge viertal speelt met de *drive* van indierockers, maar reken maar dat het jazz is. Ze improviseren met twee blazers (sax en trompet) en drums, bassiste Ellen Andrea Wang is tevens zangeres. Soms klinkt het ingetogen, verfijnd, vaker nog drijft Pixel op een energieke puls. Ze zijn niet bang om popstructuren te gebruiken met heldere harmonieën en avontuurlijke ritmes. Het kwartet past in de stroming waarbij jazz een eigentijdse draai krijgt en een jong publiek aanspreekt. Pixel speelde eerder al succesvolle shows in het Bimhuis en LantarenVenster en op vele podia en festivals elders in Europa. Hun derde album heet *Golden Years*. Die lijken al te zijn aangebroken.

© Eddy Westveer

Norwegian jazz has been enjoying success for some time now with music that allows plenty of room for improvisation. **Pixel** is an excellent example: a young quartet who play with the drive of indie rockers but still make sure the music is jazz. They improvise with two horns (sax and trumpet) and drums, and bassist Ellen Andrea Wang doubles on vocals. The four sometimes sound restrained and refined, but more often Pixel is driven by an energetic pulse. They are not afraid to combine pop structures with clear melodies and adventurous rhythms. Pixel can be seen as part of the movement in which jazz is given a contemporary twist – music that appeals to a young audience. The quartet has performed successful shows in the Netherlands at the Bimhuis and LantarenVenster, as well as on many stages and festivals elsewhere in Europe. There third album is entitled *Golden Years*. Those days seem to have arrived already.

Zondag, 21.30 - 22.45 uur, Volga
Sunday, 9:30 - 10:45 PM, Volga

POKEY LAFARGE (US)

GENRE: BLUES/ROOTS

Pokey LaFarge, Adam Hoskins *(vocals, guitar)*; **Alec Spiegelman** *(vocals, clarinet, tenor saxophone, baritone saxophone)*; **Luc Klein** *(trumpet)*; **Ryan Koenig** *(harmonica, mandolin, guitjo, washboard)*; **Joey Glynn** *(double bass)*; **Matthew Meyer** *(drums, cymbals)*.

Een vertrouwd geluid uit het verleden vol stuwende energie van deze tijd. Zo kun je de muziek van **Pokey LaFarge** het best omschrijven. De als Andrew Heissler in Illinois geboren singer-songwriter en multi-instrumentalist maakt namelijk onvervalste Amerikaanse rootsmuziek met een hedendaagse twist. Geen retro, maar tijdloos met invloeden uit de vroege jazz, ragtime en swing, met ook blues en country. Op zijn zeventiende leerde de nu 32-jarige LaFarge het vak toen hij liftend door de Verenigde Staten trok en zijn geld verdiende als straatartiest. In deze periode ontmoette hij Ryan Koenig, Adam Hoskins en Joey Glynn, die nu nog steeds onderdeel van zijn band zijn. Sinds 2006 bracht LaFarge maar liefst zeven studioalbums uit en heeft inmiddels een grote reputatie als liveartiest opgebouwd. Voor de liefhebbers van goudeerlijke, creatieve rootsmuziek is de show van deze bandleider en rasentertainer een must-see op het festival.

A familiar sound from the past, filled with the pulsating energy of modern times. This is how you can best describe the music of **Pokey LaFarge**. The singer-songwriter and multi-instrumentalist, born as Andrew Heissler in Illinois, makes pure American roots music with a contemporary twist. Not retro but timeless and with influences from the early days of jazz, ragtime and swing, as well as from blues and country. When he was just seventeen LaFarge, who is now 32, learned to play music when he hitchhiked across the United States and earned his living busking on the streets. During that period he met Ryan Koenig, Adam Hoskins and Joey Glynn, who are still members of his band. Since 2006 LaFarge has released no fewer than seven studio albums and has acquired a sound reputation as a live artist. For lovers of honest, creative roots music, the show of this bandleader and born entertainer is a must-see at the festival.

Vrijdag, 17.30 - 18.45 uur, Congo
Friday, 5:30 - 6:45 PM, Congo

© Joshua Black Wilkins

RAG'N'BONE MAN (GB)

GENRE: BLUES/BEATS

Rag'N'Bone Man *(vocals)*; **Sam White, Sherina White** *(backing vocals)*; **Richard Hughes** *(guitar)*; **Ben Jackson-Cook** *(keyboards)*; **Bill Banwell** *(bass)*; **Ben Thomas** *(drums)*.

Het zou een gospelkoor uit de Mississippi Delta kunnen zijn, of de zang van gevangenen uit een *chain gang*, maar het is de opening van *Wolves*, het indrukwekkend eigentijdse debuut van **Rag'N'Bone Man**. De in blues en soul gedrenkte stem van de Brit mocht al enige jaren rijpen in de underground, met een bewerking van elektronica en beats komt hij nu bovengronds. Hij hoorde de blues als klein jongetje al bij zijn ouders thuis en toen hij later, met een biertje te veel op, tijdens een jamsessie een nummer van Robert Johnson zong en applaus kreeg, wist hij dat daar zijn toekomst lag. In Brighton hoorde rapper Gi3mo zijn vocale kracht en koppelde die meteen aan zijn eigen hiphop crew. Koppel daar nog een sterke beatmaker aan en Rag'N'Bone Man is een feit. Mede door zijn optreden op het Eurosonic festival in Groningen belooft hij de festivalhit van 2016 te worden.

It could be a gospel choir from the Mississippi Delta, or the singing of prisoners in a chain gang, but it's the opening of *Wolves*, the impressive modern debut **Rag'N'Bone Man**. The voice of this Brit, drenched in blues and soul, came to maturity on the underground scene, but with an accompaniment of electronics and beats it has finally come aboveground. He already heard the blues as a little boy at his parents' house. But much later, having had one beer too many during a jam session, when he sang a Robert Johnson song and received applause he knew this would be his future. In Brighton, rapper Gi3mo was impressed by his vocal prowess and instantly added him to his hip hop crew. Add a strong beatmaker to the mix and Rag'N'Bone Man was a fact. Thanks in part to his performance at the Eurosonic festival in Groningen he promises to be the main festival hit of 2016.

© Geert Vandepoele

Vrijdag, 23.30 - 0.30 uur, Congo
Friday, 11:30 PM - 12:30 AM, Congo

REIJSEGER FRAANJE SYLLA (NL, SN)

GENRE: WORLD FUSION/MODERN CREATIVE

Mola Sylla *(vocals, xalam, mbira)*; **Ernst Reijseger** *(cello)*; **Harmen Fraanje** *(piano)*.

De composities van trio **Reijseger Fraanje Sylla** laten zich het best omschrijven als de volmaakte samensmelting van jazz, Afrikaanse liederen en klassieke muziek. Cellist Ernst Reijseger, pianist Harmen Fraanje en de Senegalese zanger/percussionist Mola Sylla weten op het podium als geen ander een eigen taal te creëren, die misschien niet iedereen direct begrijpt, maar wel overduidelijk gevoeld kan worden. Het trio, dat twee albums uitbracht en muziek schreef voor meerdere films van de befaamde Duitse cineast Werner Herzog, maakt heftige, wonderschone muziek die tegelijk weemoedig is en leunt op het schitterende stemgeluid van hun Afrikaanse vocalist. Het uitbundige, improviserende pianospel van Fraanje, die in het verleden in jazzgroepen met Jesse van Ruller en Eric Vloeimans speelde, en de fijnzinnige melodieën van Reijseger zorgen voor een eclectisch, soms spiritueel muzikaal geheel, waarbij niets is wat het lijkt. Zoals dat hoort bij progressieve, creatieve acts van dit formaat.

The compositions of trio **Reijseger Fraanje Sylla** are best described as the perfect amalgam of jazz, African songs and classical music. Cellist Ernst Reijseger, pianist Harmen Fraanje and Senegalese singer-percussionist Mola Sylla are able to create their own language on stage like no one else; and although it might not be directly understood, it can be felt very clearly. The trio, which has released two albums and written music for several films by the famous German filmmaker Werner Herzog, makes fierce and beautiful music that is also melancholy and always heavily supported by the excellent voice of their African singer. The exuberant, improvised piano playing of Fraanje, who in the past has played in jazz groups with Jesse van Ruller and Eric Vloeimans, and the subtle melodies of Reijseger make for an eclectic, sometimes spiritual whole where nothing is what is seems. Just like it is supposed to be with progressive, creative acts of this caliber.

© Geert Vandepoele

Zondag, 16.00 - 17.15 uur, Yenisei
Sunday, 4:00 - 5:15 PM, Yenisei

RONALD SNIJDERS FEATURING BASSEKOU KOUYATE, EDMAR CASTANEDA & DWIGHT TRIBLE (NL, ML, CO, US)

GENRE: FUNK/LATIN

Dwight Trible *(vocals)*; **Ronald Snijders** *(flute)*; **Edmar Castaneda** *(Harp)*; **Rory Ronde** *(guitar)*; **Bassekou Kouyaté** *(n'goni)*; **Mano Yeah** *(keyboards)*; **Robert Pronk** *(bass)*; **Yoran Vroom** *(drums)*; **Giovanni Essed** *(percussion)*.

Ronald Snijders is een van de beste fluitisten van Nederland, en veruit de meest swingende. Sinds hij in 1970 vanuit Suriname naar Nederland kwam, bouwt hij gestaag aan een oeuvre waarin hij Surinaamse dansmuziek, Caribische salsa, bossanova, funk en jazz tot een geheel eigen, immer dansbaar geheel weet te smeden. De eerste vijf (uiterst funky) platen van Snijders zijn inmiddels collectors' items: veel gezocht, maar nog zelden gevonden. Dit gegeven inspireerde producers-duo Nelson & Djosa tot het album *The Nelson & Djosa Sessions*. In sessies van twee tot drie uur brachten ze Snijders als muzikaal leider samen met musici van over de hele wereld zoals **Bassekou Kouyaté** & Ngoni Ba, Avishai Cohen, Jamire Wiliams en Ed Motta. Zo creëerden zij negen sprankelende nieuwe versies van Snijders' verloren gewaande nummers. De opnamesessies zijn vastgelegd in de documentaire *Easy Man* die gelijktijdig met de plaat verschijnt.

Ronald Snijders is one of the best flutists in the Netherlands and by far the most swinging. Since he came to the Netherlands from Surinam in 1970, he has steadily built an oeuvre in which Surinam dance music, Caribbean salsa, bossa nova, funk and jazz are mixed together into unique, always danceable music. The first five (very funky) records by Snijders have become collectors' items: much sought-after but hardly found. This inspired producers Nelson & Djosa to make the album *The Nelson & Djosa Sessions*. In sessions of two to three hours they brought together bandleader Snijders with musicians from all over the world, like **Bassekou Kouyaté** & Ngoni Ba, Avishai Cohen, Jamire Wiliams and Ed Motta. In this way they created nine scintillating new versions of Snijders' lost songs. The recording sessions have also been chronicled in a documentary called *Easy Man* that will be released at the same time as the album.

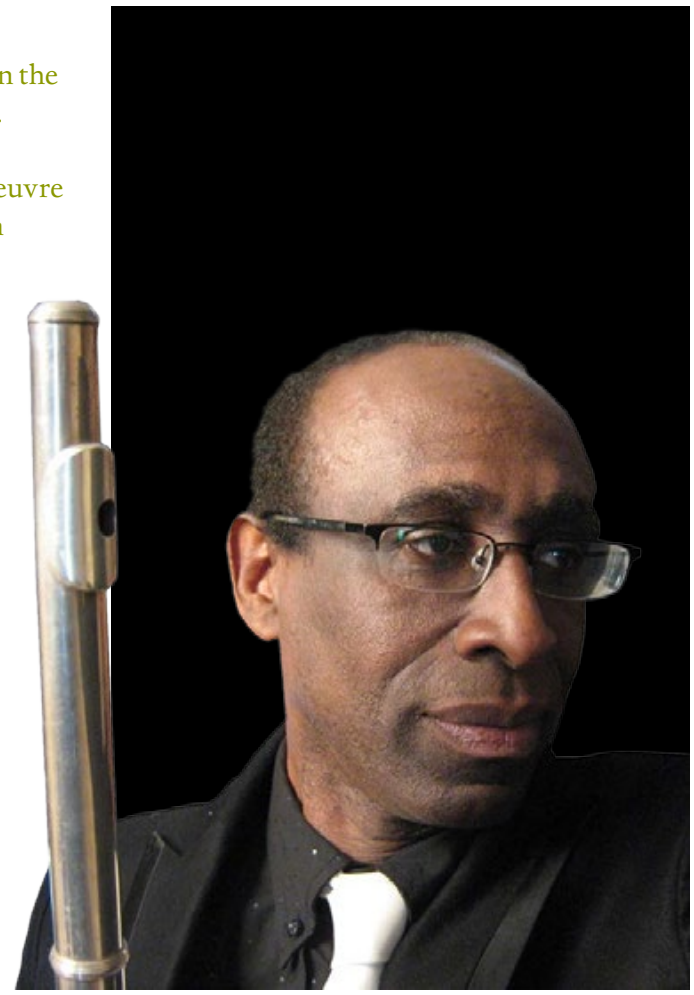

Zaterdag, 21.30 - 22.45 uur, Congo
Saturday, 9:30 - 10:45 PM, Congo

SABRINA STARKE (NL)

GENRE: SOUL

Sabrina Starke *(vocals)*; **Kimberley-Janice, Lola Green** *(backing vocals)*; **Nick Croes** *(guitar)*; **Niels Broos** *(keyboards)*; **Hugo den Oudsten** *(bass)*; **Salle de Jonge** *(drums)*.

De afgelopen decennia is in Nederland een schare talentvolle soulzangeressen opgestaan en daarvan behoort **Sabrina Starke** tot de absolute top. Ze heeft de stem en de songs, uiteraard, maar daarbij is ze een authentieke persoonlijkheid met een sterk sociaal bewustzijn, waardoor alles wat ze doet ook daadwerkelijk iets betekent. Starke stond al meerdere malen op het North Sea Jazz Festival, in steeds grotere zalen. Haar nieuwe album, simpelweg *Sabrina Starke* getiteld, is alweer haar vijfde en haar meest persoonlijke tot nu toe. Het is tevens de eerste plaat die ze helemaal zelf produceerde. Starke noemt als haar voorbeelden Nina Simone, Bill Withers en Tracy Chapman, die in muzikaal opzicht heel verschillend zijn, maar wel gemeen hebben dat ze altijd volkomen trouw aan zichzelf zijn gebleven. Net als Starke.

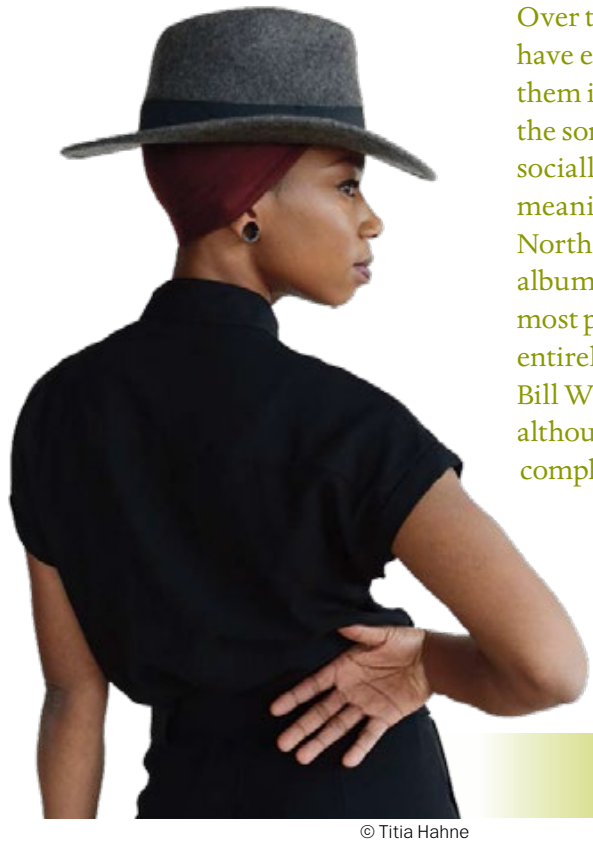

© Titia Hahne

Over the past decades a wealth of talented soul singers have emerged in the Netherlands. One of the very best of them is **Sabrina Starke**. Of course, she has the voice and the songs, but she also has an authentic personality and is socially aware. This makes everything she does truly meaningful. Starke has performed several times at the North Sea Jazz Festival, in ever-bigger halls. Her new album, simply titled *Sabrina Starke*, is her fifth and the most personal to date. It is also the first recording she has entirely produced herself. Starke refers to Nina Simone, Bill Withers and Tracy Chapman as her role models who, although musically very different, all remained completely true to themselves – just like Starke.

Zaterdag, 20.30 - 21.30 uur, Darling
Saturday, 8:30 - 9:30 PM, Darling

SCOFIELD MEHLDAU GUILIANA (US)

GENRE: ELECTRIC JAZZ/FUSION

John Scofield *(guitar)*; **Brad Mehldau** *(piano)*; **Mark Guiliana** *(drums)*.

Elke keer wat anders, is het motto van gitarist **John Scofield** (1951). In 2013 verraste hij met het album *Überjam Deux*, waarop hij teruggreep naar het recept van jazzfunk en fusion dat hij in 2002 al uitprobeerde. Daarna kwam het album *Juice* met de groep Medeski, Scofield, Martin & Wood, en vervolgens weer iets totaal anders: *Past Present* (2015) met onder meer zijn oude maatje Joe Lovano. North Sea Jazz laat hem horen met een andere oude bekende, pianist **Brad Mehldau** (1970), met wie hij het album *Works For Me* (2000) maakte. We kennen Mehldau in ons land als een eminente pianist, die de kunst van het triospel op een hoger plan heeft gebracht, maar ook formidabel is als solist. De veelgevraagde drummer (zoals op Bowie's *Blackstar*) **Mark Guiliana** (1980) maakt het trio compleet. Er is speciaal voor deze unieke samenstelling nieuwe muziek gecomponeerd, een garantie voor opwindende electric jazz.

Something different every time, that is the motto of guitarist **John Scofield** (1951). In 2013 he garnered attention with his album *Überjam Deux*, on which he returned to the recipe of jazz funk and fusion that he had already tried out in 2002. This was followed by the album *Juice* with Medeski, Martin & Wood and Scofield himself. And then came something totally different: *Past Present* (2015) with his old friend Joe Lovano, among others. At North Sea Jazz you can hear him with another old friend, pianist **Brad Mehldau** (1970) with whom he recorded the album *Works For Me* (2000). As well as being an amazing soloist, Mehldau is known in the Netherlands as an outstanding pianist who has brought the art of the piano trio to a higher plane. The much-in-demand drummer (who plays on Bowie's *Blackstar*) **Mark Guiliana** (1980) completes the trio. New music was composed specially for this unique ensemble – exciting electric jazz is guaranteed!

Zondag, 22.30 - 23.45 uur, Hudson
Sunday, 10:30 - 11:45 PM, Hudson

SHAI MAESTRO TRIO (IL)

GENRE: MODERN CREATIVE

Shai Maestro *(piano)*; **Jorge Roeder** *(double bass)*; **Ziv Ravitz** *(drums)*.

De Israëlische Shai Maestro was tot 2011 de pianist van bassist Avishai Cohen. Zijn landgenoot leerde hem de kneepjes van het vak. Maar met zijn eigen **Shai Maestro Trio** timmert hij nu aan de weg. Met de Peruviaanse bassist Jorge Roeder en de voormalige drummer van onder meer Esperanza Spalding, Ziv Ravitz, bracht hij in 2012 zijn debuutalbum uit. Het sfeervolle spel van Maestro komt op zijn laatste album *Untold Stories* perfect tot zijn recht. Door het vele spelen zijn de drie mannen muzikaal naar elkaar toegegroeid en dat komt tot uiting in de composities en het spel. Maestro laat zich in de song *When You Stop Seeing* beïnvloeden door het langslepende conflict tussen Palestina en zijn land, terwijl hij zich voor *Painting* liet inspireren door een schilderij van een vriend dat gelijkenissen vertoonde met het werk van Marc Chagall. De avontuurlijke jazz van dit bijzondere drietal zal veel liefhebbers verrassen.

Up until 2011, Israeli pianist Shai Maestro played with bassist Avishai Cohen. His fellow countryman taught him the tricks of the trade. But the pianist is now coming to prominence with his own group: **Shai Maestro Trio**. The trio is completed by Peruvian bassist Jorge Roeder and drummer Ziv Ravitz who used to play with Esperanza Spalding, among others, and their debut album was released in 2012. Maestro's evocative playing is demonstrated to perfection on his latest album *Untold Stories*. The three men have played together intensively and have consequently grown closer musically over time. And this is expressed in the compositions and their playing. Maestro drew inspiration from the long-lasting conflict between Palestine and his homeland for the song *When You Stop Seeing*, while for *Painting* he was inspired by a friend's painting that was similar to the work of Marc Chagall. The adventurous jazz of this trio will surprise many fans.

© Sophie Le Roux

Vrijdag, 23.45 - 1.00 uur, Yenisei
Friday, 11:45 PM - 1:00 AM, Yenisei

SIMPLY RED (GB)

GENRE: POP/SOUL

Mick Hucknall *(vocals)*; **Ian Kirkham** *(saxophones, EWI, keyboards)*; **Kevin Robinson** *(trumpet, flugelhorn, percussion, backing vocals)*; **Kenji Suzuki** *(guitar, backing vocals)*; **Dave Clayton** *(piano, keyboards, backing vocals)*; **Steve Lewinson** *(bass, backing vocals)*; **Roman Roth** *(drums, backing vocals)*.

Simply Red-voorman Mick Hucknall is een van de weinigen die kan zeggen dat hij aanwezig was bij het legendarische concert van Sex Pistols in 1976 in Manchester, dat het startsein was voor de punkbeweging. Hucknall maakte even deel uit van die scene, maar kreeg al snel genoeg van het drie-akkoordenstramien van de punk en begon Simply Red waarin hij zijn voorliefde voor soul en melodieuze pop kon uitleven. In 1985 kwam het soulvolle debuutalbum *Picture Book* uit, dat een internationaal succes werd. Voor volgende albums zoog de band ook invloeden uit de funk, reggae, jazz en dance op, zonder haar onmiskenbare eigen sound te verliezen. Hucknall leidde het leven van een superster, tot hij in 2010 trouwde en vader werd. Hij besloot de band tijdelijk te stoppen om zich aan het vaderschap te wijden, maar in 2015 kwam Simply Red weer bijeen voor een reünietour die nog steeds voortduurt.

Simply Red frontman Mick Hucknall is one of the few people who can say they were present at the legendary Sex Pistols concert in Manchester in 1976 that marked the birth of the punk movement. Hucknall was part of the scene but soon he'd had enough of punk's three-chord approach. He founded Simply Red in which he could express his love of soul and melodic pop. The soulful debut album *Picture Book* was released in 1985 and was an international success. For following albums, the band absorbed the influences of funk, reggae, jazz and dance without ever losing their own unmistakable sound. Hucknall led the life of a superstar until he married in 2010 and became a father. He decided to disband the group and dedicate himself to parenthood, but in 2015 Simply Red reformed for a reunion tour which is still going on.

Zondag, 22.00 - 23.15 uur, Nile
Sunday, 10:00 - 11:15 PM, Nile

SNARKY PUPPY (US)

GENRE: MODERN CREATIVE/JAZZ/FUSION

Chris Bullock *(flute, tenor saxophone)*; **Mike Maher** *(trumpet, flugelhorn)*; **Justin Stanton** *(trumpet, keyboards)*; **Bob Lanzetti, Chris McQueen, Mark Lettieri** *(guitar)*; **Bill Laurance** *(piano, keyboards)*; **Cory Henry** *(keyboards, Hammond B3 organ)*; **Michael League** *(bass)*; **Larnell Lewis** *(drums)*; **Marcelo Woloski** *(percussion)*.

In beton gegoten grooves, zo strak, met ruimte voor improvisatie uit jazz en elementen uit pop, rock, soul en hiphop. Alles op onnavolgbare wijze gespeeld, organisch in elkaar overvloeiend in avontuurlijke stukken. Keer op keer laat **Snarky Puppy** bij pers en publiek een verpletterende indruk achter met hun aanstekelijke fusionjazz. Ook in Nederland is de Amerikaanse supergroep van muzikaal wonderkind Michael League een graag geziene gast die steevast volle zalen trekt. In 2014 stond het collectief voor het laatst op North Sea Jazz. Diverse groepsleden, zoals Bill Laurance en Cory Henry, zijn actief met succesvolle soloprojecten, maar ook de groep brengt veelvuldig nieuw werk uit. In januari verscheen het album *Family Dinner - Volume 2* waarop de band samenwerkt met gastzangers en -zangeressen, in het voorjaar volgt nog een 'puur Snarky Puppy'-album waarvan de band op North Sea Jazz materiaal ten gehore brengt.

Tight grooves that are set in concrete, but still allow room for jazz-style improvisation and elements from pop, rock, soul and hip hop. And everything played in a way that defies comparison, each adventurous piece flowing naturally into the next. Time and again **Snarky Puppy** has stunned press and public alike with their contagious jazz fusion. In the Netherlands the American super group of musical prodigy Michael League is a highly respected guest that draws large crowds on all occasions. The collective was first seen at North Sea Jazz in 2014. Various group members, like Bill Laurance and Cory Henry, work on successful solo projects too but they also often release new work as a group. Last January the album *Family Dinner - Volume 2* was released, on which the band collaborates with guest vocalists; this spring another 'pure Snarky Puppy' album was released, from which the band will perform a number of tracks at North Sea Jazz.

Vrijdag, 17.30 - 18.30 uur, Maas
Friday, 5:30 - 6:30 PM, Maas

© Philippe Levy-Stab

SNARKY PUPPY & METROPOLE ORKEST CONDUCTED BY JULES BUCKLEY (US, NL)

GENRE: JAZZ/FUNK/ROCK

Jules Buckley *(conductor)*; **Chris Bullock** *(flute, tenor saxophone)*; **Mike Maher** *(trumpet, flugelhorn)*; **Justin Stanton** *(trumpet, keyboards)*; **Bob Lanzetti, Chris McQueen, Mark Lettieri** *(guitar)*; **Bill Laurance** *(piano, keyboards)*; **Cory Henry** *(keyboards, Hammond B3 organ)*; **Michael League** *(bass)*; **Larnell Lewis** *(drums)*; **Marcelo Woloski** *(percussion)*; **with Metropole Orkest.**

Toen Snarky Puppy-frontman Michael League in 2014 werd gevraagd wat er op zijn bucketlist stond, antwoordde hij: "*The only thing I want to do before I die is make an album with an orchestra.*" Een jaar later lieten Snarky Puppy en het beroemde Nederlandse Metropole Orkest het Energiehuis in Dordrecht op zijn grondvesten schudden met vier concerten die samen het materiaal vormden voor het album *Sylva*. De combinatie bleek een triomf: dit jaar mochten Snarky Puppy en het Metropole Orkest een Grammy in ontvangst nemen in de categorie Best Contemporary Instrumental Album. De sleutel tot het succes was de chemie tussen beide bandleiders, Michael League en dirigent Jules Buckley. Het lukte deze heren om de ensembles samen te laten smelten tot een indrukwekkend muzikaal geheel. Funk, rock, cinema en jazz, alle stijlen komen voorbij met glansrollen voor solisten uit alle secties.

In 2014, when Michael League, frontman of **Snarky Puppy**, was asked what he had on his bucket list, he answered: "The only thing I want to do before I die is make an album with an orchestra." A year later Snarky Puppy and the famous Dutch **Metropole Orkest** raised the roof of the Energiehuis in Dordrecht during four concerts that together delivered the material for the album *Sylva*. The combination turned out to be a triumph: this year Snarky Puppy and the Metropole Orkest won a Grammy Award in the category Best Contemporary Instrumental Album. The chemistry between Michael League and conductor **Jules Buckley**, the leaders of the two groups, is the key to their success. These two musicians were able to blend the two ensembles into an impressive musical whole. Funk, rock, cinema and jazz - a multitude of styles are on display with starring roles for the soloists in every section.

© Stella K

Vrijdag, 18.30 - 19.30 uur, Maas
Friday, 6:30 - 7:30 PM, Maas

SONGHOY BLUES (ML)

GENRE: BLUES/ROCK

Aliou Touré *(vocals, guitar)*; **Garba Touré** *(guitar, vocals)*; **Oumar Touré** *(bass, vocals)*; **Nathanael Dembélé** *(drums)*.

In 2012 grijpt het militante Ansar Dine de macht in het noorden van Mali. De Islamitische beweging verbiedt naar Sharia-wetgeving alcohol, sigaretten en muziek. Het is voor Garba Touré, de zoon van Ali Farka Touré, de beste Afrikaanse gitarist aller tijden, de reden om te vertrekken naar Bamako. Een goede zet, want in de Malinese hoofdstad wordt **Songhoy Blues** geboren. Samen met zanger Aliou Touré, gitarist Oumar Touré - beiden geen familie - en drummer Nathanael Dembélé eert hij met onvervalste woestijnblues de Songhoy, ooit een machtig volk in het Mali tussen Timboektoe en Gao. Hun authentieke en opzwepende geluid bleef niet lang onopgemerkt voor Africa Express, het scoutingproject van Blur-frontman Damon Albarn, die het viertal dan ook al snel naar Groot-Brittannië haalde. Sindsdien bracht Songhoy Blues hun debuut met passende titel *Music In Exile* (2015) uit en speelt de band op Europese festivals. Voor de liefhebbers van bluesrock met energie en een West-Afrikaanse *groove* een absolute *must-see* in Ahoy.

The Islamist rebel group Ansar Dine gained control of northern Mali in 2012. They imposed Sharia law, banning alcohol, cigarettes and music. Garba Touré, son of Ali Farka Touré, the best African guitarist of all time, had good reason to move to Bamako. A wise choice because in the capital of Mali, **Songhoy Blues** was born. Together with Aliou Touré, guitarist Oumar Touré (neither of whom are family) and drummer Nathanael Dembélé he pays homage to the pure desert blues of the Songhoy, who were once a powerful people in northern Mali (between Timbuktu and Gao). Songhoy Blues's authentic and stirring sound soon drew the attention of Africa Express, the scouting project of Blur frontman Damon Albarn, who quickly took the band to the UK. Since that time, Songhoy Blues have released their debut album with the fitting title *Music In Exile* (2015) and they have played at many European festivals. An absolute must-see in Ahoy for fans of energetic blues-rock with a West-African groove.

© Andy Morgan

Vrijdag, 23.45 - 0.45 uur, Mississippi
Friday, 11:45 PM - 12:45 AM, Mississippi

Henri Selmer Parijs is constant in ontwikkeling van nieuwe instrumenten. Met trots kunnen wij u melden dat onze SeleS lijn is uitgebreid met een nieuwe houten student lijn klarinet onder de naam Prologue.

De Prologue is licht en gemakkelijk bespeelbaar, met een geweldig speelcomfort en een verzilverde applicatuur speciaal ontworpen voor klarinettisten op alle niveaus.

De akoestische ontwikkeling zorgt voor een optimale intonatie van de Prologue waardoor dit instrument een opmerkelijke plaats inneemt in dit segment van de markt.

Presénce
€ 2868,00

Prologue
€ 1515,00

De Prologue is ook leverbaar met een extra linker Es klep.

par HENRI SELMER PARIS

www.selmer.nl
info@selmer.nl

FABRIQUÉ EN FRANCE

BNi Blaasinstrumenten Import Nederland BV

STEPS AHEAD REUNION WORLD TOUR (US)

GENRE: FUSION

Donny McCaslin *(saxophone)*; **Eliane Elias** *(piano)*; **Marc Johnson** *(bass)*; **Billy Kilson** *(drums)*; **Mike Mainieri** *(vibraphone)*.

Bijna veertig jaar geleden nam vibrafonist Mike Mainieri (1938) het initiatief voor een informele groep die zijn composities zou kunnen spelen. Hij vroeg er inmiddels legendarische namen voor: tenorsaxofonist Michael Brecker, pianist Don Grolnick, bassist Eddie Gomez en drummer Steve Gadd. Maar het initiatief ging een heel eigen leven leiden; de zalen liepen vol en de groep, die inmiddels Steps heette, maakte in Japan enkele liveplaten die spectaculair succes hadden, zoals *Smokin' In The Pit*. In 1981 werd de naam van de groep veranderd in **Steps Ahead**, tegelijk met de komst van zangeres/pianiste Eliane Elias (1960), die ook meedoet aan deze **Reunion World Tour**. De aanwezigheid van Elias maakt deze reünie in verschillende opzichten aantrekkelijk. De andere leden van het huidige Steps Ahead zijn saxofonist Donny McCaslin, bassist (en echtgenoot van Elias) Marc Johnson en drummer Billy Kilson; allemaal musici die in de historie van Steps Ahead een rol hebben gespeeld.

Almost forty years ago, vibraphonist Mike Mainieri (1938) started an informal group for playing his compositions. He found people who have since become legends: tenor saxophonist Michael Brecker, pianist Don Grolnick, bassist Eddie Gomez and drummer Steve Gadd. But his initiative took on a life of its own: the venues sold out and the group, originally called Steps, made some live records in Japan that became spectacularly successful, like *Smokin' In The Pit*. In 1981 the name of the group was changed to **Steps Ahead**, coinciding with the arrival of singer/pianist Eliane Elias (1960), who also joins this **Reunion World Tour**. The presence of Elias makes this reunion attractive for a variety of reasons. The other members of the current Steps Ahead group are saxophonist Donny McCaslin, bassist (and husband of Elias) Marc Johnson and drummer Billy Kilson; these are all musicians who have played a role in the history of Steps Ahead.

Zaterdag, 20.30 - 21.45 uur, Amazon
Saturday, 8:30 - 9:45 PM, Amazon

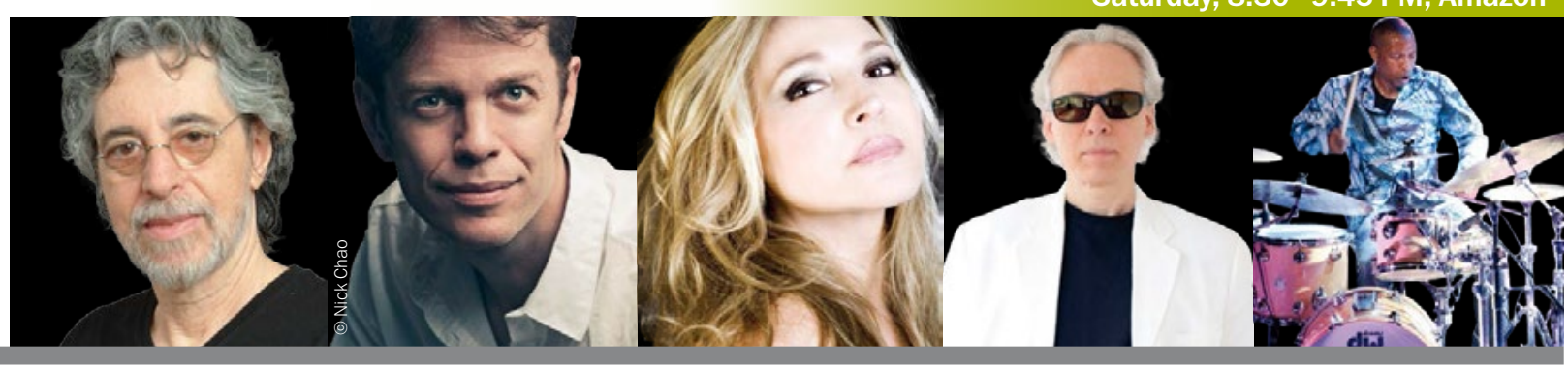

© Nick Chao

STEVE LEHMAN OCTET (US)

GENRE: MODERN CREATIVE

Steve Lehman *(alto saxophone)*; **Mark Shim** *(tenor saxophone)*; **Jonathan Finlayson** *(trumpet)*; **Tim Albright** *(trombone)*; **Jose Davila** *(tuba)*; **Drew Gress** *(double bass)*; **Jalon Archie** *(drums)*; **Chris Dingman** *(vibraphone)*.

Altsaxofonist, bandleider en docent Steve Lehman (New York, 1978) wordt gezien als een van de origineelste en meest visionaire jazzmuzikanten van de 21ste eeuw. Zijn debuut *Travail, Transformation & Flow* uit 2009 werd door *The New York Times* uitgeroepen als beste jazzalbum van het jaar. Lehman verlegt daarop met zijn octet de grenzen van de hedendaagse muziek. Zijn composities vormen een ongelofelijk spektakel van ritme en melodie, boordevol details en lagen, maar altijd transparant en beeldend. Ook de adembenemende opvolger *Mise En Abîme* uit 2014 werd unaniem de hemel in geprezen door gezaghebbende critici. Lehman schreef ook stukken voor onder meer het Janacek Philharmonic Orchestra en het International Contemporary Ensemble (ICE). Met het **Steve Lehman Octet** krijgt het publiek tijdens North Sea Jazz een dynamische synthese van spectrale harmonieën en improvisaties voorgeschoteld die duidelijk maken waarom Lehman telkens weer bovenaan de jazzlijstjes prijkt.

Steve Lehman (New York, 1978) alto saxophonist, bandleader and teacher is regarded as one of the most original and visionary jazz musicians of the 21st century. *The New York Times* acclaimed his debut album *Travail, Transformation & Flow* (2009) as the best jazz album of that year. On that record, Lehman and his octet push back the boundaries of contemporary music. His compositions are a spectacular synthesis of rhythm and melody, full of details and layers, and yet always transparent and visual. The breathtaking follow-up album *Mise En Abîme* (2014) was unanimously praised by well-known critics. Lehman has written pieces for the Janacek Philharmonic Orchestra and the International Contemporary Ensemble (ICE), among others. At the North Sea Jazz Festival, the **Steve Lehman Octet** will delight the audience with a dynamic performance of spectral music with otherworldly sonorities and improvisations that make clear why Lehman's music can be found high on the jazz charts, time and again.

Zondag, 15.30 - 16.45 uur, Madeira
Sunday, 3:30 - 4:45 PM, Madeira

© Willie Davis

STEVEN WILSON (GB)

GENRE: PROGRESSIVE ROCK/PSYCHEDELIC/FUSION

Steven Wilson *(vocals, guitar)*; **David Kilminster** *(guitar)*; **Adam Holzman** *(keyboards)*; **Nicholas Beggs** *(bass)*; **Craig Blundell** *(drums)*.

We worden al moe als we naar de agenda van **Steven Wilson** kijken. Nog maar net bekomen van zijn derde solorelease, *Hand. Cannot. Erase.* (2015), was daar in januari alweer opvolger *4½* (een tussendoortje op weg naar zijn vijfde album, vandaar de titel). Naast een solocarrière leidt de Britse multi-instrumentalist tussendoor de bands Porcupine Tree en No-Man, en is hij zeer actief als producer/componist/sessiemuzikant voor onder meer Opeth, Marillion en Dream Theater. Al die noeste arbeid betaalt zich steeds meer terug. Was hij aanvankelijk een cultheld in progrock-kringen met zijn ambitieuze, dromerige composities die zwaar leunen op Pink Floyd, Van Der Graaf Generator en Yes, Wilson is inmiddels doorgedrongen tot de mainstream. Hij werd viermaal genomineerd voor een Grammy Award, stond vorig jaar twee avonden in de Royal Albert Hall, en *Hand. Cannot. Erase.* scoorde hoog in de internationale albumlijsten, waarbij vooral de knappe tweede plek in Nederland opviel.

© Joe del Tufo

We grow tired just looking at **Steven Wilson**'s diary. While he had only just released his third solo album, *Hand. Cannot. Erase.* (2015), its successor was already there in January: *4½* (an interlude along the way to his fifth album, hence the title). Besides running a solo career, the British multi-instrumentalist also leads the bands Porcupine Tree and No-Man, and is an active producer, composer, and session musician for Opeth, Marillion and Dream Theater, among others. All this hard work is paying dividends. Although he used to be a cult prog-rock hero with ambitious dreamy compositions leaning heavily on Pink Floyd, Van Der Graaf Generator and Yes, with time Wilson has now entered the mainstream. He has been nominated for a Grammy Award four times, and filled the Royal Albert Hall on two nights last year, while *Hand. Cannot. Erase.* did well on international album charts – second place on the Dutch charts was the most noteworthy of all.

Zaterdag, 18.45 - 20.00 uur, Maas
Saturday, 6:45 - 8:00 PM, Maas

ST. GERMAIN (FR)

GENRE: ELECTRONIC JAZZ/CLUB JAZZ

Ludovic Navarre *(musical director)*; **Edouard Labor** *(saxophone)*; **Guimba Kouyate** *(guitar)*; **Cheikh Lo Ouza Diallo** *(kora)*; **Sadio Koné** *(n'goni)*; **Didier Davidas** *(keyboards)*; **Sullyvan Rhino** *(bass)*; **Jorge Bezerra** *(drums, percussion)*.

St. Germain, het alter ego van Ludovic Navarre, is terug. En hoe! Vijftien jaar na het album *Tourist* dat meer dan drie miljoen keer over de toonbank ging en waarmee hij jarenlang de wereld over toerde, is hij eindelijk weer de studio in gedoken. Het resultaat is de prachtige plaat *St. Germain*. Eerder graasde St. Germain voor zijn platen de schatkamers van de jazz en soul af, dit keer putte hij inspiratie uit Afrika. Uit Mali, om precies te zijn. Om de rijke muzikale geschiedenis van dit land te onderzoeken, hoefde de Parijzenaar niet heel ver te reizen: hij nam gewoon de metro naar de Afrikaanse wijken van zijn stad. Voor zijn nieuwe plaat werkte St. Germain met Afrikaanse musici die op traditionele instrumenten als de kora en de balafoon spelen. Een aantal van deze musici neemt hij mee naar Rotterdam.

St. Germain, the alter ego of Ludovic Navarre, is back with a bang! Fifteen years after the release of the album *Tourist* that sold over three million copies and with which he toured the world for years, he entered the studio once again. The result is the wonderful album entitled *St. Germain*. Earlier, St. Germain scoured the treasure chambers of jazz and soul for inspiration for his albums; this time he found it in Africa. In Mali, to be precise. The Frenchman didn't have to travel far to research the rich musical history of that country: he simply took the metro to the African neighborhoods of his home city of Paris. On the new album St. Germain worked with African musicians who play traditional instruments like the kora and the balafon. He is bringing several of these musicians with him to Rotterdam.

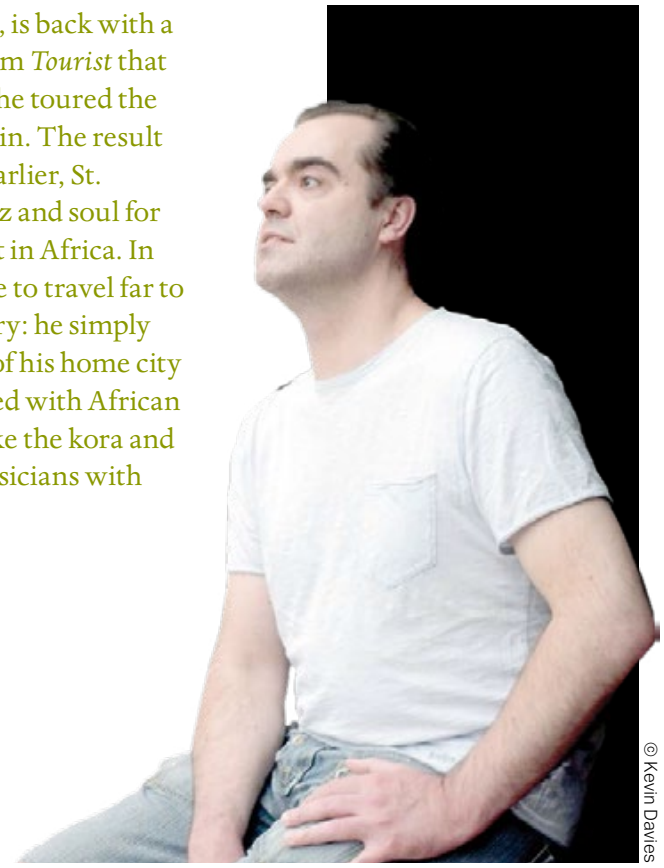

© Kevin Davies

Zaterdag, 19.45 - 21.00 uur, Nile
Saturday, 7:45 - 9:00 PM, Nile

STUFF. (BE)

GENRE: ELECTRONIC FUNK

Andrew Claes *(saxophone, EWI)*; **Joris Caluwaerts** *(keyboards)*; **Dries Laheye** *(bass)*; **Lander Gyselinck** *(drums)*; **Mixmonster Menno** *(turntables)*.

De Belgische vijfmansformatie **STUFF.**, geschreven in hoofdletters en inclusief een verplichte punt achter de bandnaam, beleefde vorig jaar misschien wel de meest spraakmakende doorbraak van 2015. Eerst verscheen in maart het spannende en verrassende titelloze debuutalbum, dat in eigen land meteen goed ontvangen werd en al snel ook daarbuiten naam maakte. In de maanden erna speelde STUFF. vervolgens volop op de festivals. Met groot succes, want de bruisende cocktail van future funk, jazz, hiphop en soul viel ook live zeer in de smaak. De show op North Sea Jazz markeert dit jaar dan ook de verdere zegetocht van de groep, die nu ook in Nederland voet aan wal zet. Zweetdruppels gegarandeerd: op het podium wekt deze vijfmansband uit Antwerpen en Gent een bak energie van jewelste op.

Last year, the Belgian five-man band **STUFF.** (written in capital letters with a mandatory period) experienced perhaps the most spectacular breakthrough of 2015. First, in March they released their exciting and surprising self-titled debut album which was well received in their own country and quickly gained fame further afield. In the months that followed, STUFF. played at festival after festival. And with great success because their lively cocktail of future funk, jazz, hip hop and soul was appreciated live as well. Their appearance at this year's North Sea Jazz is proof of the continuing victory march of the band that now also has a following in the Netherlands. Sweat is guaranteed to flow: on stage this band whose members come from Antwerp and Ghent deliver loads of pure energy!

Zondag, 15.45 - 16.45 uur, Darling
Sunday, 3:45 - 4:45 PM, Darling

TAXIWARS (BE)

GENRE: ALTERNATIVE JAZZ

Tom Barman *(vocals)*; **Robin Verheyen** *(saxophone)*; **Nicolas Thys** *(bass)*; **Antoine Pierre** *(drums)*.

Het jazzvirus heeft Tom Barman goed te pakken. De zanger, die we vooral kennen van de Belgische rockband dEUS, zei twee jaar geleden zelfs: "Ik keer nooit meer terug naar de rock." Het is geen nieuwe passie, want al in 1996 verwerkte hij een Mingus-sample in het dEUS-nummer *Theme From Turnpike*. Ook stelde hij enkele compilaties samen uit de Blue Note- en Impulse-catalogi. Het kwam dus niet als een totale verrassing toen Barman in 2014 **TaxiWars** oprichtte met landgenoot Robin Verheyen, een begenadigd saxofonist die al zo'n tien jaar in New York woont (en in 2012 op North Sea Jazz stond met zijn NY Quartet). Het vorig jaar verschenen debuutalbum, simpelweg *TaxiWars* genoemd, is sterk song-georiënteerd. Dus geen eindeloze jams, maar wel een swingende groove, een rauw randje en invloeden van Pharoah Sanders tot Tom Waits. Of, zoals Barman het zelf omschrijft: 'hardcore jazz met een punky benadering.'

© Kris Dewitte

Tom Barman has really caught the jazz virus. The singer, whom we mainly know for his work with the Belgian rock band dEUS, said this two years ago: "I won't ever return to rock." But this is not a new passion for him because back in 1996 Barman used a Mingus sample in the dEUS song *Theme From Turnpike*. He also put together several compilations from the Blue Note and Impulse catalogs. So it didn't come as a complete surprise when Barman founded **TaxiWars** in 2014, together with his countryman Robin Verheyen, a gifted saxophonist who has lived in New York for some ten years (and played at North Sea Jazz with his NY Quartet in 2012). The group's debut album, released last year, is simply entitled *TaxiWars* and is highly song-oriented. No more endless jamming, but rather a swinging groove with a raw edge and influences ranging from Pharoah Sanders to Tom Waits. Or, as Barman himself calls it: 'hardcore jazz with a punky approach.'

Zondag, 19.30 - 20.45 uur, Darling
Sunday, 7:30 - 8:45 PM, Darling

TEUS NOBEL QUINTET – SOCIAL MUSIC (NL)

GENRE: JAZZ/FUSION

Teus Nobel *(trumpet, flugelhorn)*; **Yannick Hiwat** *(violin)*; **Rory Ronde** *(guitar, bass)*; **Merlijn Verboom** *(guitar, bass, effects)*; **Alexander van Popta** *(keyboards)*; **Tuur Moens** *(drums)*.

'De toekomst van de jazz is opgestaan' schreef het gezaghebbende magazine *Jazzism* in de recensie over het album *Legacy* van Teus Nobel. Dat de 34-jarige Nederlandse trompettist serieus wordt genomen, blijkt ook uit de Radio 6 Soul & Jazz Talent Award en de Laren Jazz Award die hij in ontvangst mocht nemen. Nobel was in het afgelopen decennium sectiespeler in bands van onder meer Caro Emerald, Frank McComb en Brandon Flowers. Dit jaar presenteert het **Teus Nobel Quintet** de derde plaat ***Social Music*** tijdens het North Sea Jazz Festival. De muziek op dit album kwam tot stand in samenwerking met gitarist en producer Merlijn Verboom. De titel verwijst naar Miles Davis die de term gebruikte als beschrijving voor hedendaagse muziek, voortbordurend op alles dat eraan voorafging. Naast Davis glinsteren op *Social Music* de invloeden van Roy Hargrove, Flying Lotus en D'Angelo door.

'The future of jazz has risen' wrote the authoritative magazine *Jazzism* in a review of Teus Nobel's album *Legacy*. That the 34-year-old Dutch trumpeter is being taken seriously was also made clear when he won the Radio 6 Soul & Jazz Talent Award and the Laren Jazz Award. Over the past decades, Nobel has played in horn sections of the bands of Caro Emerald, Frank McComb, Brandon Flowers and others. This year the **Teus Nobel Quintet** will present their third album ***Social Music*** at the North Sea Jazz Festival. The music on this album is the result of a collaboration with guitarist and producer Merlijn Verboom. The title is a reference to Miles Davis who used the term to describe contemporary music that constantly builds on everything that went before. Apart from Davis, influences from Roy Hargrove, Flying Lotus and D'Angelo also shine through on *Social Music*.

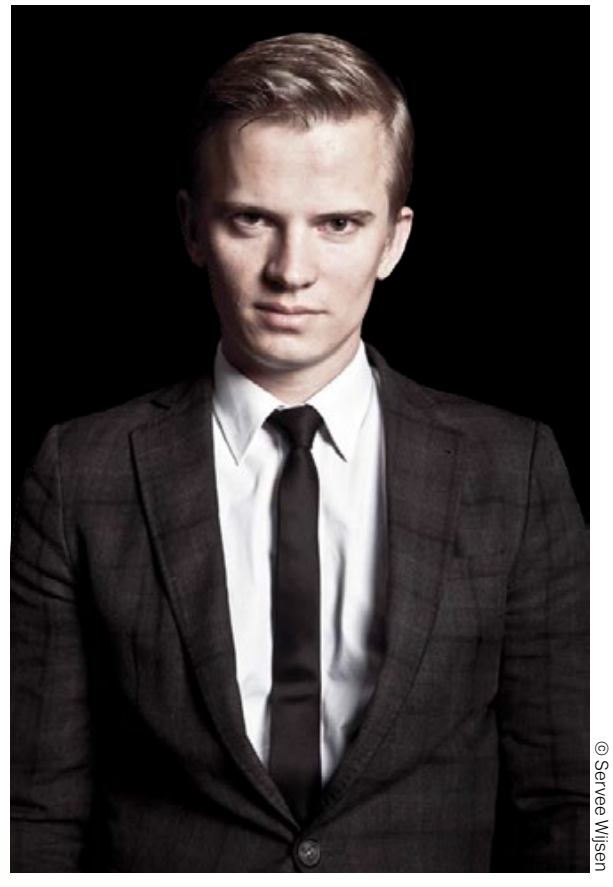

© Servee Wijsen

Zondag, 20.45 - 21.45 uur, Mississippi
Sunday, 8:45 - 9:45 PM, Mississippi

THE GOSPEL ACCORDING TO GRÉGOIRE MARET FEATURING ZARA MCFARLANE (CH, GB)

GENRE: GOSPEL/MODERN CREATIVE/FUSION

Zara McFarlane *(vocals)*; **Grégoire Maret** *(harmonica)*; **Shedrick Mitchell** *(Hammond B3 organ)*; **Robert Kubiszyn** *(bass)*; **Marcus Baylor** *(drums)*; **with choir.**

De Zwitser **Grégoire Maret** is een van de meest gewilde mondharmonicaspelers op deze planeet. Zijn spel is geavanceerd en soulvol en zijn vernieuwende composities omarmen zowel traditionele jazz als verschillende wereldmuziekstijlen. Maret wordt regelmatig vergeleken met legendes als Toots Thielemans en Stevie Wonder. Hij krijgt uitnodigingen van de grootste muzikanten om met hen op te nemen of te toeren. Herbie Hancock, Marcus Miller, George Benson en Pat Metheny - met wie hij zelfs een Grammy won - zijn zomaar een aantal namen die gretig gebruik maakten van Marets diensten. Op North Sea Jazz presenteert Maret een project waarin hij gospel mengt met fusion, wat een uniek geluid oplevert. Een van de zangeressen die deelnemen aan dit project is de rijzende Britse soulstar **Zara McFarlane**. Volgens jazzkenners een wonderbaarlijk groot talent dat zich kan meten met artiesten als Erykah Badu en Cassandra Wilson, maar zich toch onderscheidt met een eigen stijl.

Switzerland's **Grégoire Maret** is one of the most sought-after harmonica players on the planet. His playing is advanced and soulful and his innovative compositions embrace both traditional jazz and various world music styles. Maret is regularly compared to legends like Toots Thielemans and Stevie Wonder. He receives invitations from the greatest artists to record and tour with them. Herbie Hancock, Marcus Miller, George Benson and Pat Metheny - with whom he even won a Grammy - are just some of the musicians who have used Maret's services with enthusiasm. At North Sea Jazz Maret presents a project where he mixes gospel with fusion, producing a unique sound. One of the singers participating in this project is the rising star of British soul: **Zara McFarlane**. According to jazz connoisseurs she is a remarkable talent comparable to Erykah Badu and Cassandra Wilson, yet she is able to distinguish herself with a style of her own.

Zondag, 20.00 - 21.15 uur, Congo
Sunday, 8:00 - 9:15 PM, Congo

THE HOT 8 BRASS BAND (US)

GENRE: BRASS/NEW ORLEANS JAZZ

Andrew Calhoun *(saxophone);* **Alvarez Huntley, Chris Cotton** *(trumpet)***; Tyrus Chapman, Larry Brown** *(trombone)***); Bennie Pete** *(sousaphone)***; Harry Cook, Phillip Armand** *(drums)***.**

The Hot 8 Brass Band werd in 1995 opgericht in New Orleans. Hoewel de meeste huidige leden al sinds de middelbare school samen musiceren, is de bezetting door de jaren heen veranderd en doet dat nog steeds. De leden, aangevoerd door bandleider en tubaspeler Bennie Pete, zijn beïnvloed door artiesten als Tuba Fats, Louis Armstrong en Stevie Wonder en hebben onafhankelijk van elkaar opgenomen en opgetreden met vele bekende namen op muziekgebied. Hot 8 Brass Band kende zware tijden; vier bandleden overleden, waarvan drie ten gevolge van geweld. Dat zorgde ervoor dat de band actief werd in de anti-geweldcampagne 'Silence Is Violence'. Nadat ze Hurricane Katrina overleefden, stortten de leden zich in meerdere hulpprogramma's en publiciteitscampagnes ten behoeve van het herstel en de herontwikkeling van hun gemeenschap. Terwijl ze door de VS en over de wereld toeren, wil de groep mensen bewust maken, en houden, van de problemen in hun stad.

The **Hot 8 Brass Band** was founded in New Orleans in 1995. Although most current members started playing music together in high school, over time the lineup inevitably changed and continues to do so. The members, driven by band leader and tuba player Bennie Pete, have been influenced by artists such as Tuba Fats, Louis Armstrong and Stevie Wonder, and have individually recorded and performed with many well-known musicians. Hot 8 Brass Band have known their share of adversity: four band members have died, three of which due to violence, causing the group to become active in the anti-violence campaign 'Silence Is Violence'. Having survived Hurricane Katrina, the band have also thrown themselves into the subsequent relief and awareness projects to aid their community's redevelopment and recovery. The band members' focus now lies with keeping the problems of their city on everyone's minds as they travel around the US and the world.

© True Fargo / Melissa True Fargo

Zondag, 15.15 - 16.00 uur & 17.15 - 18.00 uur, Congo Square
Sunday, 3:15 - 4:00 PM & 5:15 - 6:00 PM, Congo Square

THE HOT SARDINES (US)

GENRE: NEW ORLEANS JAZZ/HOT CLUB/SWING

Evan 'Bibs' Palazzo *(musical director, backing vocals, accordion, piano)***; 'Miz Elizabeth' Bougerol** *(vocals, tambourine, washboard)***); Nick Myers** *(reeds)***; Jason Prover** *(trumpet)***; Mike Sailors** *(trombone, cornet)***; Evan 'Sugar' Crane** *(sousaphone, bass)***; Alex Raderman** *(drums, percussion)***; 'Fast Eddy' Francisco** *(tapdance)***.**

In hun thuishaven New York hebben **The Hot Sardines** inmiddels flink naam gemaakt. Van een optreden in een koffieshop in Queens via vijf uitverkochte avonden in het populaire Joe's Pub in Manhattan, tot hoofdact van Lincoln Center's Midsummer Night Swing. Het succesverhaal begint bij zangeres 'Miz Elizabeth' Bougerol en pianist Evan 'Bibs' Palazzo die een gezamenlijke liefde delen voor jazz uit de jaren '20, '30 en '40. Met opzwepende blazers, een dampende ritmesectie, een heuse tapdanser en de magische stem van Bougerol ontkom je er niet aan met je voet mee te stampen bij een concert van The Hot Sardines. Met hun levendige performances spreken ze zowel jong als oud aan. De diverse groepsleden werkten samen met namen als Rufus Wainwright, Kurt Elling, Nicholas Payton en Branford Marsalis. *Forbes Magazine* windt er geen doekjes om: *'One of the best jazz bands in NYC today'*.

In their hometown New York **The Hot Sardines** have quickly risen to fame. From a gig in a coffee bar in Queens via five sold-out nights in the popular Joe's Pub in Manhattan, all the way to main act at Lincoln Center's Midsummer Night Swing. The success story starts with singer 'Miz Elizabeth' Bougerol and pianist Evan 'Bibs' Palazzo who share a love of jazz from the 1920s, 30s and 40s. With a lively horn section, a steamy rhythm section, an actual tap dancer and the magical voice of Bougerol you can't not stomp your feet at a concert by The Hot Sardines. With their lively performances they attract both young and old. The various group members have worked together with artists like Rufus Wainwright, Kurt Elling, Nicholas Payton and Branford Marsalis. *Forbes Magazine* does not beat around the bush: "One of the best jazz bands in NYC today."

© Joseph Cultice

Vrijdag, 16.45 - 17.30 uur & 18.45 - 19.30 uur, Congo Square
Friday, 4:45 - 5:30 PM & 6:45 - 7:30 PM, Congo Square

Bowers & Wilkins

The new 800 Series Diamond
didn’t get better by chance.
It got better by change.
868 changes to be precise.

bowers-wilkins.nl

DEALERS VAN DE NIEUWE 800 DIAMOND SERIES.

NEDERLAND

010Hifi - www.010hifi.nl
Hi-fi Klubben Amsterdam - www.hifiklubben.nl
Hi-fi Klubben Rotterdam - www.hifiklubben.nl
Hifi Solutions - www.hifisolutions.nl
Hifi Studio Wilbert - www.wilbert.nl
Hobo HiFi Arnhem - www.hobo.nl
iEar’ Ultimate Sound and Vision - www.iear.nl
Krijtenberg Sound & Vision - www.krijtenberg.com
Lexicom Multimedia - www.lexicommultimedia.nl
Musifoon Hifi - Hoofdstraat 69, Emmen
Overgaauw Hifi-Video Centrum - www.overgaauw.com
Poulissen Audio/Video Center - www.poulissen.nl
Remkes Beeld & Geluid - www.remkesbeeldengeluid.nl
Stassen Hifi - www.stassen.nl
Versnel HiFi - www.versnelhifi.nl

BELGIË

Alpha - www.alphahighend.be
Audiomix - www.audiomix.be
Digithome - www.digithome.be
Hifi Home - www.hifihome.be
Kompakt - www.kompakt-hifi.be
New Music - www.newmusic.be
Staelens - Magdalenastraat 9, Kortrijk

LUXEMBURG

L’ Audiophile - www.audiophile.lu

THE JAMES HUNTER SIX (GB)

GENRE: SOUL/R&B

James Hunter *(vocals, guitar)*; **Damian Hand** *(tenor saxophone)*; **Lee Badau** *(baritone saxophone)*; **Andrew Kingslow** (*keyboards, percussion)*; **Jason Wilson** *(double bass)*; **Jonathan Lee** *(drums)*.

Met zijn vierde album *Hold On!* maakt **James Hunter** zijn debuut op het befaamde label Daptone Records. Hierop werkt de Britse soulman opnieuw samen met Daptone geluidsarchitect Gabriel Roth die ook van de partij was op de geslaagde voorganger *Minute By Minute* uit 2013. Hunter is sinds zijn prille jeugd bezeten van vintage Amerikaanse soul en R&B. Die stijlen weet hij perfect samen te vangen met zijn goudeerlijke, soulvolle stemgeluid en moddervette grooves. Het is alsof Sam Cooke en Wilson Picket herrijzen uit het hiernamaals. Hunters voormalige werkgever Van Morrison zei ooit: *"He's one of the best voices and best kept secrets in British R&B and soul."* Al 10 jaar tourt Hunter over de hele wereld met zijn vijf hondstrouwe bandleden. In 2013 trad The James Hunter Six op tijdens North Sea Jazz en leverde een kokende performance dampend van de soul.

With his fourth album *Hold On!* **James Hunter** debuted on the famous Daptone Records label. The British soul artist worked on the album with Daptone sound architect Gabriel Roth who had also worked on its successful predecessor *Minute By Minute* (2013). From a young age Hunter was captivated by vintage American soul and R&B. He is able to capture and combine both styles perfectly with his golden, soulful voice and thick grooves. It's as if Sam Cooke and Wilson Picket have risen from the hereafter. Hunter's former employer, Van Morrison, once said: "He's one of the best voices and best-kept secrets in British R&B and soul." Hunter has already been touring the world for 10 years with his faithful band members. In 2013, The James Hunter Six appeared at the North Sea Jazz Festival and gave a steamy performance, dripping with soul.

Vrijdag, 19.30 - 20.45 uur, Congo
Friday, 7:30 - 8:45 PM, Congo

THE JONES FAMILY SINGERS (US)

GENRE: GOSPEL

Alexis Jones-Roberts, Ernestine Ray, Fred Jones Sr, Matthew Hudlin, Sabrina Freeman, Sarah Jones, Theresa Jones, Velma Davis *(vocals)*; **Fred Jones Jr, Kenneth Freeman** *(guitar, keyboards, bass, drums)*.

Wie in de VS in het weekend wil genieten van prachtige muziek, kan het beste naar de kerk gaan. Daar zijn vaak geweldige gospelkoren te bewonderen. Zoals **The Jones Family Singers**, die al twee decennia lang zowel kerken als festivals laten swingen met hun opzwepende songs. Daarin verwerken ze niet alleen uitbundige gospel, maar ook klassieke soul en R&B. Mede door hun levendige laatste studioalbum *The Spirit Speaks* (2014) trekt de familie Jones de afgelopen jaren ook een publiek buiten de kerk. Zo lieten ze hun muzikale boodschap al klinken op het Newport Folk Festival en Monterey Jazz, en trokken ze zelfs twee weken door Rusland. Regisseur Alan Berg was zo onder de indruk van hun live-energie dat hij de documentaire *The Jones Family Will Make A Way* maakte. Een boeiende film, maar de zussen, broers en hun vader horen nergens zo thuis als op het podium.

In the US, if you want to enjoy beautiful music at the weekend the best place to be is in church. That's where you can often hear fabulous gospel choirs, like **The Jones Family Singers**. For two decades the Jones family has been getting churches and festivals swinging with their uplifting songs. They not only sing plenty of gospels, but also include classic soul and R&B in their shows. Due in part to their energetic, most recent studio album *The Spirit Speaks* (2014) the Jones family has also gained a following outside the church over the past years. For example, they delivered their musical message at the Newport Folk Festival and at Monterey Jazz, and they even spent two weeks touring in Russia. Director Alan Berg was so impressed by their live energy that he made the documentary *The Jones Family Will Make A Way*. An engaging film but the sisters, brothers and their father are most comfortable and at home on stage.

© Patrick Essex

Zondag, 18.00 - 19.15 uur, Congo
Sunday, 6:00 - 7:15 PM, Congo

THE RE:FRESHED ORCHESTRA & SPECIAL GUESTS (NL)

GENRE: FUNK/SOUL/HIP HOP

Alexander van Popta *(musical director, keyboards)*; **Pink Oculus** *(vocals)*; **Maite Neri** *(flute)*; **Alessandro Russo** *(tenor saxophone)*; **Floris Windey** *(trumpbone)*; **Efe Erdem** *(trombone)*; **Pauline Koning, Yannick Hiwat** *(violin)*; **Marien Okkerse** *(cello)*; **Roy Beukers** *(guitar)*; **Quincell Adolphin** *(bass)*; **Rick van Wort** *(drums)*; **Franky Sticks** *(DJ, turntables)*.

Sinds hun verfrissende odes aan grote uiteenlopende namen als Nina Simone, The Wu-Tang Clan, Fela Kuti en Jay-Z staat **The Re:Freshed Orchestra** op de radar. De EP *Re:Encore* uit 2012 werd opgepikt door belangrijke radiostations en het duurde niet lang of het bulderende 16-koppige funk-, soul- en hiphopagglomeraat dampte van zo ongeveer ieder Nederlands festivalpodium. The Re:Freshed Orchestra bestaat uit een aantal Rotterdamse muzikanten met zeer diverse muzikale en culturele achtergronden, maar met als gemene deler de liefde voor livemuziek. Hun optreden tijdens North Sea Jazz in 2013 werd genoemd als een van de hoogtepunten van het festivalseizoen. Daarnaast kreeg het orkest de eer om maar liefst drie keer de tv-uitzending van de Uitmarkt muzikaal in te lijsten. Met hun langverwachte debuutalbum eindelijk in de schappen keert The Re:Freshed Orchestra dit jaar terug naar North Sea Jazz, mét enkele speciale gasten.

Since their refreshing homages to various artists like Nina Simone, The Wu-Tang Clan, Fela Kuti and Jay-Z **The Re:Freshed Orchestra** has been on the radar. Their EP *Re:Encore* from 2012 was picked up by major radio stations and it didn't take long before the roaring 16-member funk, soul and hip hop conglomerate steamed away on practically every Dutch festival stage. The Re:Freshed Orchestra consists of a number of Rotterdam musicians with very diverse musical and cultural backgrounds, but with a shared love of live music. Their performance at North Sea Jazz in 2013 was viewed as one of the highlights of the festival season. The orchestra also adorned the TV-broadcast of the Uitmarkt (the Dutch opening of the cultural season) three times with their music. And now that their long-expected debut album has been released, The Re:Freshed Orchestra is returning to North Sea Jazz this year with a number of special guests.

© Sharik Derksen

Vrijdag, 18.30 - 19.30 uur, Mississippi
Friday, 6:30 - 7:30 PM, Mississippi

THE ROOTS (US)

GENRE: HIP HOP

Black Thought *(vocals)*; **Damon 'Tuba Gooding Jr' Bryson** *(sousaphone)*; **Kirk 'Captn Kirk' Douglas** *(guitar)*; **Ray Angry** *(keyboards)*; **Mark Kelley** *(bass)*; **Questlove** *(drums)*; **Frank Walker** *(percussion)*.

Er is hiphop vóór **The Roots** en er is hiphop na The Roots. Drummer Questlove en rapper Black Thought vormen de kern van een collectief dat begin jaren negentig liet zien dat rap ook met een podium vol instrumentalisten uitgevoerd kon worden. En het is niet zomaar een band, maar een van de meest creatieve en productieve in het genre. Ze putten uit jazz, soul en afrofunk, maar bijvoorbeeld ook de human beatbox nam een belangrijke plek in hun universum in. Sinds een aantal jaar behoort zelfs een sousafonist tot de groep. Met een wekelijks optreden als de huisband in de *Late Night Show* van Jimmy Fallon zijn The Roots ver over de grenzen van de hiphop heen gegroeid. En dan hebben we het nog niet eens over de vele producties en samenwerkingen met anderen waarmee Questlove en de zijnen keer op keer hun kwaliteiten bevestigen.

There is hip hop from before **The Roots** and there is hip hop from after The Roots. Drummer Questlove and rapper Black Thought form the core of a collective that, in the early nineties, showed that rap could also be performed on a stage filled with instrumentalists. And this band is one of the most creative and productive in the genre. They draw inspiration from, for example, jazz, soul en afro-funk, and the human beatbox also has an important place in their universe. The band has even included a sousaphone player for several years now. Performing every week as the house band on the *Late Night Show* with Jimmy Fallon, The Roots have far outgrown the boundaries of hip hop. And that's not to mention the many productions and collaborations through which Questlove and his fellows prove their quality, time and time again.

© Mark Seliger/NBC

Vrijdag, 21.45 - 23.00 uur, Nile
Friday, 9:45 - 11:00 PM, Nile

THUNDERCAT (US)

GENRE: ELECTRO/JAZZ/SOUL

Dennis Hamm *(keyboards)*; **Thundercat** *(bass)*; **Justin Brown** *(drums)*.

Muziek zit er bij bassist/songschrijver/zanger Stephen Bruner, beter bekend als **Thundercat**, sinds jongs af aan in. Zijn vader speelde drums bij The Temptations en Diana Ross, broer Ronald Bruner Jr. is een gerenommeerd drummer bij onder meer Wayne Shorter en Roy Hargrove. In Thundercats projecten vormt jazz de basis en werkt hij met artiesten als Erykah Badu en Flying Lotus die zijn experimentele drift voeden. De samenwerking op Lotus' album *Cosmogramma* (2010) leidt tot Thundercats solodebuut *The Golden Age Of Apocalypse* (2011), mede geproduceerd door Flying Lotus. Daarop opent zich een nieuwe stratosfeer van artistieke verkenningen. In 2013 slaan de twee de handen opnieuw ineen voor de bejubelde opvolger *Apocalypse* die uitkomt op het Brainfeeder label. Op dit album vervagen de grenzen tussen pop, funk, elektronica en prog-rock. In 2015 draagt Thundercat bij aan twee meesterwerken: Kendrick Lamars *To Pimp A Butterfly* en Kamasi Washingtons *The Epic*.

Bassist-singer and songwriter Stephen Bruner, better known as **Thundercat** was involved with music from a young age. His father played drums for The Temptations and Diana Ross, and his brother Ronald Bruner Jr. is a well-respected drummer who has played with Wayne Shorter and Roy Hargrove, among others. Jazz is the basis of Thundercat's projects and he works with artists like Erykah Badu and Flying Lotus who are able to catch his experimental drift. His collaboration on Lotus's album *Cosmogramma* (2010) led to Thundercat's solo debut *The Golden Age Of Apocalypse* (2011), co-produced by Flying Lotus. The album marked the beginning of an exploration of a new artistic stratosphere. In 2013 the two joined up again to record the highly praised follow-up *Apocalypse*, released on the Brainfeeder label. That album blurs the boundaries between pop, funk, electronics and prog rock. In 2015 Thundercat worked on two masterpieces: Kendrick Lamar's *To Pimp A Butterfly* and Kamasi Washington's *The Epic*.

Vrijdag, 19.30 - 20.30 uur, Darling
Friday, 7:30 - 8:30 PM, Darling

VANBINSBERGEN PLAYSTATION (NL)

GENRE: MODERN CREATIVE

Mete Erker *(bass clarinet, tenor saxophone)*; **Miguel Boelens** *(soprano saxophone, alto saxophone)*; **Joost Buis** *(trombone, lap steel)*; **Morris Kliphuis** *(french horn, cornet)*; **Corrie van Binsbergen** *(guitar)*; **Albert van Veenendaal** *(piano)*; **Dion Nijland** *(double bass)*; **Yonga Sun** *(drums)*.

Corrie van Binsbergen (1957) is gitariste, componiste, bandleider en artistiek en zakelijk leider van Stichting Brokken, waarmee ze grensoverschrijdende projecten initieert. Ze kreeg bekendheid met haar band Corrie en de Grote Brokken, een samenwerkingsverband van kopstukken uit de Nederlandse pop en jazz, en de serie *Schrijvers In Concert*, een combinatie van muziek en literatuur. Naast veel composities voor haar eigen projecten ontving ze meerdere compositieopdrachten. Verder schreef ze voor hoorspel en film en ontving ze in 1999 de prestigieuze Boy Edgar Prijs. **VanBinsbergen Playstation** is haar nieuwste project: een octet van Nederlandse topmusici dat eerst eenmalig optrad tijdens het BrokkenBal in maart 2014. Daarna besloot men als band door te gaan en in mei 2015 was de première onder deze naam op Jazz in Duketown. Net als vroeger: geen grenzen, geen stijlbeperkingen maar energiek, brutaal en speels. De cd *Live* die ze uitbrachten werd jubelend ontvangen.

Corrie van Binsbergen (1957) is a guitarist, composer, bandleader and the artistic and commercial director of Stichting Brokken, a foundation through which she initiates cross-border projects. Van Binsbergen became well known with her band Corrie en de Grote Brokken, a joint collaboration involving leading Dutch pop and jazz artists, and through the series *Schrijvers In Concert*, a combination of music and literature. Apart from composing many pieces for her own projects she also accepts commissions to write compositions for others. Moreover, she composes soundtracks for radio plays and films and in 1999 she won the prestigious Boy Edgar Prize. Her latest project is **VanBinsbergen Playstation**: an octet made up of leading Dutch musicians that first came together for a one-off performance at the BrokkenBal in March 2014. Afterwards, they decided to continue working as a band and in May 2015 they performed for the first time under that name at the Jazz in Duketown festival. Just as before, there are no boundaries and no stylistic restrictions just pure energy, raw and playful. The band's CD *Live* was widely acclaimed.

© Andreas Stillman

Zondag, 22.00 - 23.15 uur, Madeira
Sunday, 10:00 - 11:15 PM, Madeira

VINTAGE TROUBLE (US)

GENRE: R&B/SOUL/ROCK

Ty Taylor *(vocals)*; **Nalle Colt** *(guitar)*; **Rick Barrio Dill** *(bass)*; **Richard Danielson** *(drums)*.

Voor een band die oogt alsof ze zo via een tijdmachine uit een sixties-soulshow zijn gestapt, heeft Vintage Trouble het podium gedeeld met nogal wat onverwachte acts, waaronder AC/DC, The Who en Bon Jovi. Met hun mix van '*vintage*' R&B, soul en rock zijn ze net zo genre-overstijgend als Otis Redding destijds. Dat bleek wel toen ze in 2011 een energiek optreden gaven in het programma *Later… With Jools Holland*. Uren na de uitzending was het kwartet uit Los Angeles het op vijf na meest getwitterde onderwerp. Een dag later stormde debuutalbum *The Bomb Shelter Sessions* naar de hoogste regionen van de Amazon- en iTunes-lijsten. Onbetwist middelpunt is de explosieve zanger Ty Taylor. Zijn rauwe, elastieken stembanden leverden hem een optreden op als Queen-frontman tijdens de viering van Freddie Mercury's 65ste geboortedag. Vintage Trouble's derde album, *1 Hopeful Rd.*, verscheen vorig jaar bij Blue Note.

For a band that looks like they have just performed on a sixties' soul show, **Vintage Trouble** has shared the stage with quite a number of surprising acts, including AC/DC, The Who, and Bon Jovi. With their mix of vintage R&B, soul and rock music they cross the boundaries of genres, just like Otis Redding did in his heyday. This became apparent during their energetic performance on the TV show *Later… With Jools Holland* in 2011. In the hours following the broadcast, the quartet from Los Angeles ranked sixth on the Twitter top 10. A day later their debut album *The Bomb Shelter Sessions* stormed into the upper echelons of the Amazon and iTunes charts. The group's central figure is explosive singer Ty Taylor. His raw yet elastic vocals also put him on stage in the role of Queen frontman during the celebration of Freddie Mercury's 65th birthday. Vintage Trouble's third album, *1 Hopeful Rd.*, appeared on Blue Note last year.

Vrijdag, 17.45 - 19.00 uur, Nile
Friday, 5:45 - 7:00 PM, Nile

WALTER TROUT (US)

GENRE: BLUES

Walter Trout *(vocals, guitar)*; **Michael Leasure** *(vocals, drums)*; **Sammy Avila** *(Hammond B3 organ)*; **Johnny Griparic** *(bass)*.

De trouwste **Walter Trout**-fans hebben tegenwoordig een aandeel in hun held. Enkele jaren geleden kampte de bluesveteraan met een levensbedreigende leveraandoening, waardoor hij ook zijn North Sea Jazz-optreden in 2014 moest afzeggen. De tegenslag kwam bovendien in het jaar in waarin hij zijn 25e jubileum als soloartiest zou vieren. Met een inzamelingsactie werd maar liefst $ 240.000 opgehaald om Walter van een nieuwe lever te voorzien. Inspiratie put hij sindsdien uit zijn operatie en de zware strijd erna. In het nummer *Almost Gone* beschrijft hij hoe dicht hij bij de dood kwam, en het recente album kreeg de passende titel *Battle Scars*. Hierop laat de stergitarist zich vergezellen door toetsenist Sammy Avila, drummer Michael Leasure en de nieuwe bassist Johnny Griparic. De investering in hem en zijn lichaam betaalt hij zijn fans naar eigen zeggen terug door live het allerbeste te geven. Alsof hij dat daarvoor niet deed.

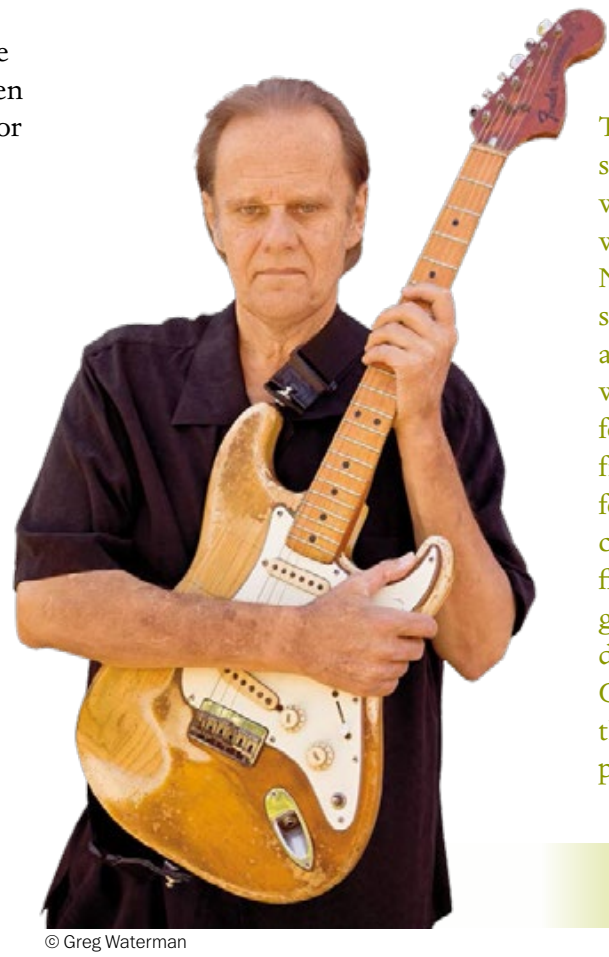

© Greg Waterman

The most loyal fans of **Walter Trout** these days hold shares in their idol. Several years ago, the blues veteran was suffering from a life-threatening liver condition which meant he had to cancel his appearance at the North Sea Jazz Festival in 2014. Moreover, the illness struck in the year he was to celebrate the 25th anniversary of his solo career. No less than $ 240,000 was collected through a fundraising campaign to pay for a liver transplant. His inspiration since then comes from the operation and the difficult recovery that followed. In the song *Almost Gone* Trout describes how close he came to death, and his latest album has the fitting title *Battle Scars*. On this recording the famous guitarist is supported by keyboardist Sammy Avila, drummer Michael Leasure and new bassist Johnny Griparic. According to Trout, he repays his fans for their investment in him by giving his all in his live performances, which is not to say he didn't do so before.

Zondag, 21.30 - 22.45 uur, Amazon
Sunday, 9:30 - 10:45 PM, Amazon

WILLIAM BELL (US, GB)

GENRE: SOUL/BLUES

Bill Elder *(musical director, guitar)*; **William Bell** *(vocals)*; **Greg Heath** *(tenor saxophone)*; **Pete Lucas** *(baritone saxophone)*; **David Mian** *(trumpet)*; **Mike Summerland** *(guitar)*; **Dave Lennox** *(keyboards)*; **Dave Jenkins** *(bass)*; **Pete Stroud** *(drums)*.

William Bell is een van de belangrijkste nog levende soulzangers. Met zijn betoverende stem maakt de 76-jarige zanger nog steeds grote indruk. Nu is Bell terug op het nest waar het voor hem allemaal begon: Stax Records. Hij was een van de eerste artiesten op het legendarische soullabel, bekend door klassiekers van Otis Redding, Sam & Dave en Isaac Hayes. Vanaf de start was het meteen raak met de hit *You Don't Miss Your Water (Until Your Well Runs Dry)*. Bell heeft een veelzijdige carrière als zanger, schrijver en producer. Zijn nummers werden opgenomen en gesampled door uiteenlopende sterren als Linda Ronstadt, Rod Stewart en Kanye West. Het bekendst is ongetwijfeld *Born Under A Bad Sign*, dat hij samen schreef met Booker T. Jones en dat Albert King en Cream vereeuwigden in succesvolle covers. Bell won de R&B Pioneer Award van de Rhythm & Blues Foundation en de BMI Songwriter's Award.

William Bell is one of the most of the most important soul singers alive today. With his captivating voice, the 76-year-old singer still has a huge impact. Bell has now returned to the place where it all began: Stax Records. He was one of the first artists on the legendary soul label known for the classic songs of Otis Redding, Sam & Dave and Isaac Hayes. Bell's success was instant with the hit *You Don't Miss Your Water (Until Your Well Runs Dry)*. His career - as a singer, writer and producer - is proof of his versatility. His songs have been recorded and sampled by a variety of artists ranging from Linda Ronstadt and Rod Stewart to Kanye West. His most famous song is undoubtedly *Born Under A Bad Sign* which he co-wrote with Booker T. Jones and which Albert King and Cream immortalized in successful covers. Bell has won the Rhythm & Blues Foundation's R&B Pioneer Award and the BMI Songwriter's Award.

© David McClister

Zondag, 16.00 - 17.15 uur, Congo
Sunday, 4:00 - 5:15 PM, Congo

WOLFERT BREDERODE TRIO (NL)

GENRE: MODERN CREATIVE

Wolfert Brederode *(piano)*; **Gulli Gudmundsson** *(double bass)*; **Jasper van Hulten** *(drums)*.

Pianist **Wolfert Brederode** staat al jaren garant voor innovatieve muziek waarbij jazz en klassiek elkaar regelmatig kruisen. Met zijn nieuwe trio, dat hij twee jaar geleden oprichtte, heeft Brederode van doseren een kunst gemaakt. Hij doet niet aan lange solo's maar wikt en weegt de noten die hij speelt. Nadat hij in het verleden al de goed ontvangen albums *Currents* en *Post Scriptum* uitbracht, verraste de Nederlander dit voorjaar iedereen met het uitmuntende *Black Ice*. Dit album kwam uit op het toonaangevende label ECM. Hij haalde zijn oude bassist Gulli Gudmundsson terug en lijfde de Nederlandse topdrummer Jasper van Hulten in. Meer nog dan voorheen excelleert Brederode in het componeren van heldere melodielijnen. Maar het is vooral zijn spel, en dat van Gudmundsson en Van Hulten, waardoor dit trio van absolute wereldklasse is.

For years, pianist **Wolfert Brederode** has been synonymous with innovative music in which jazz and classical music regularly intersect. With his new trio that he formed two years ago Brederode turns moderation into an art form. There are no more lengthy solos; instead, the notes he plays are carefully considered. After releasing the well-received albums *Currents* and *Post Scriptum* earlier, the Dutchman surprised everyone this spring with the outstanding album *Black Ice*, released on the leading label ECM. Brederode has recalled his former bassist Gulli Gudmundsson and roped in Dutch top drummer Jasper van Hulten. More than ever before, Brederode excels in composing clear melody lines. But it is his playing - and that of Gudmundsson and Van Hulten - that makes this an absolutely world-class trio.

Zaterdag, 17.15 - 18.30 uur, Yenisei
Saturday, 5:15 - 6:30 PM, Yenisei

YURI HONING ACOUSTIC QUARTET (NL)

GENRE: MODERN CREATIVE

Yuri Honing *(tenor saxophone)*; **Wolfert Brederode** *(piano)*; **Gulli Gudmundsson** *(double bass)*; **Joost Lijbaart** *(drums)*.

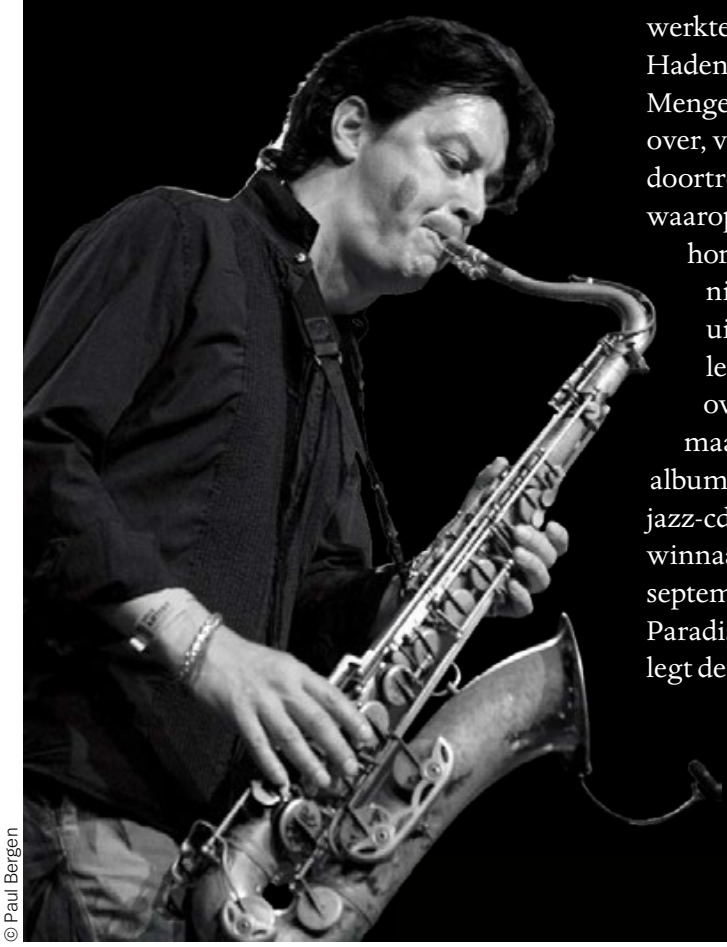

© Paul Bergen

Verlangen: een krachtige drijfveer voor alle kunstvormen. Saxofonist **Yuri Honing** (hij werkte met onder meer Pat Metheny, Charlie Haden, Craig Taborn, Paul Bley en Misha Mengelberg) hield er een prachtig album aan over, vol tedere en met mededogen doortrokken muziek. *Desire* (2015) heette de cd waarop hij alle facetten van het verlangen liet horen, in zijn eigen persoonlijke stijl. Ook niet-westerse muziek vormt vaak een uitdaging voor deze muzikant. *Desire* leidde tot inspiratie bij de inmiddels overleden schrijver Joost Zwagerman; hij maakte er het libretto *Ons Hart* bij. Het album werd de bestverkochte Nederlandse jazz-cd van 2015. Een nieuwe mijlpaal voor de winnaar van de Boy Edgar Prijs 2012, die tot september 2014 met een 'harde' (Wired Paradise) en een 'zachte' band werkte. Sindsdien legt de veelzijdige Honing (1965) de nadruk vooral op zijn akoestische kwartet, met Wolfert Brederode (piano), bassist Gulli Gudmundsson en drummer Joost Lijbaart.

Yearning is a powerful stimulus for all forms of art. For saxophonist **Yuri Honing** (who has worked with Pat Metheny, Charlie Haden, Craig Taborn, Paul Bley and Misha Mengelberg, among others) it led to a beautiful album full of tender music permeated through and through with compassion. *Desire* (2015) is a CD on which in his own personal way he lets us hear every facet of yearning. Non-western music also often constitutes a challenge for this musician. *Desire* led him to draw inspiration from the now deceased writer Joost Zwagerman who wrote the libretto *Ons Hart* for the album. *Desire* was the best-selling jazz CD in the Netherlands in 2015 - a new milestone for the artist who won the Boy Edgar Prize in 2012 and who, until September 2014, had worked with a 'hard' band (Wired Paradise) and a 'soft' band. Since that time, the multi-talented Honing (1965) has mainly focused on his acoustic quartet that consists of Wolfert Brederode (piano), bassist Gulli Gudmundsson and drummer Joost Lijbaart.

Zondag, 18.45 - 20.00 uur, Madeira
Sunday, 6:45 - 8:00 PM, Madeira

ECM ARTISTS IN CONCERT AT NORTH SEA JAZZ 2016

Voelbaar, hoorbaar, herkenbaar beter

ECM

ECM 4709271
GIOVANNI GUIDO TRIO
THIS IS THE DAY

Vrijdag 8 juli, 20.00 uur, Yenisei

ECM 4779462
WOLFERT BREDERIO TRIO
BLACK ICE

Zaterdag 9 juli, 17.15 uur, Yenisei

ECM 4752954
CHES SMITH / GRAIG TABORN / MAT MANERI
THE BELL

Zaterdag 9 juli, 19.15 uur, Yenisei

Tot en met North Sea Jazz 2016 zijn deze albums met 15% korting te koop via www.ecmrecords.nl **Discount code: NSJ16**

DISTRIBUTED AND MARKETED BY NEWARTSINT.COM

Winkels voor muzikant, producer & dj.

Nu ook in Amsterdam!

KEYMUSIC
your music. your gear.

www.keymusic.com

YAMAHA

Digital was never more natural

Now available in a selection of upright and grand piano models, TransAcoustic will change your perception of what a piano can do.

Incorporating specially developed transducers, TransAcoustic lets you play digital samples of other instruments, including our CFX concert grand, through the soundboard, with total control over their volume.

Thanks to the piano's natural resonance, samples come alive like never before and digital sounds can be blended with the acoustic sound too.

Visit **nl.yamaha.com** to discover more.

Port of Rotterdam

north sea Jazz

facebook.com/YamahaPianosEurope

Follow us on Twitter / YamahaPianosEU

TransAcoustic

LAST MINUTE BOOKINGS

ANTHONY HAMILTON (US)

GENRE: SOUL/R&B

Anthony Hamilton ontwikkelde zijn stembanden op jonge leeftijd in het kerkkoor. Zijn carrière kreeg een boost toen D'Angelo hem meenam als achtergrondzanger en hij brak door met zijn gastrol op het nummer *Po' Folks* van hiphopformatie Nappy Roots. Daarna scoorde hij de megahit *Charlene* en verkocht ruim 20 miljoen albums. De Grammy-winnaar uit North Carolina stort elke keer weer zijn zuidelijke ziel en zaligheid in zijn songs, zoals ook op zijn jongste album *What I'm Feelin'*. Volgens Vibe.com sleept Hamiltons krachtige, soulvolle stem 'je elke dag van de week de kerk in'. Daar hebben we niets anders aan toe te voegen dan de titel van zijn laatste single: *Amen*.

Anthony Hamilton already trained his vocal chords at a young age, by singing in the church choir. His career got a boost when D'Angelo brought him along as a backing vocalist and a breakthrough followed with a guest role in the song *Po' Folks* by hip hop formation Nappy Roots. After that he scored a mega hit with *Charlene* and sold over 20 million albums. The Grammy winner from North Carolina keeps pouring out his southern soul in all his songs, as is the case on his latest album: *What I'm Feelin'*. According to Vibe.com Hamilton's powerful, soulful voice can 'take you to church any given day of the week.' We can only respond to this with the title of his most recent single: *Amen*.

Zondag, 16.45 - 18.00 uur, Maas
Sunday, 4:45 - 6:00 PM, Maas

Artists on the move

Een prachtige traditie op North Sea Jazz: bijzondere acts die zich al spelend bewegen over het festival en het publiek verrassen.

A wonderful tradition at North Sea Jazz: extraordinary acts who perform while roaming the festival, surprising audiences where they go.

FANFARE GYPSY PIGS (FR)

GENRE: BRASS

Fanfare Gipsy Pigs is een Frans collectief dat al sinds 1998 met hun aanstekelijke en dansbare melodieën rondreizen en overal waar ze komen mensen blij maken. Hun nieuwe project *Neither Snout Nor Trumpet* is een unieke straattheatershow vol feestelijke muziek.

Fanfare Gipsy Pigs are a French collective who have been sharing their captivating and dancing melodies since 1998, spreading joy everywhere they go. Their new project *Neither Snout Nor Trumpet* is a unique street theater and festive music show.

ROTTERDAM BRASS BAND SCHOOL (NL)

GENRE: BRASS

De SKVR **Rotterdam Brass Band School** is dé school voor kinderen vanaf 8 jaar die graag zomerse muziek maken. Het motto is 'one band, one sound'; ze spelen een mix van verschillende muziekstijlen binnen de Caribische brass, variërend van salsa tot wals en van soca en calypso tot merengue.

The SKVR **Rotterdam Brass Band School** is the place to be for children aged 8 and up who want to play tropical music. Their motto is 'one band, one sound'; they play a mix of different musical styles within Caribbean brass, varying from salsa to waltz and from soca and calypso to merengue.

© Hester Blankestijn

DJS ON THE ROOF

OP HET DAK VAN AHOY VERMAKEN DJ'S HET PUBLIEK MET HUN BEATS IN UITEENLOPENDE STIJLEN.
ON THE ROOF OF AHOY DJS ENTERTAIN AUDIENCES WITH THEIR BEATS IN VARIED MUSICAL STYLES.

VRIJDAG/FRIDAY

QUESTLOVE

Questlove is de artiestennaam van Ahmir Khalib Thompson. Hij is niet alleen bekend als oprichter en drummer van The Roots (waarmee hij dit jaar óók optreedt op North Sea Jazz) plus producer, auteur, journalist en meer, maar wordt ook beschouwd als een van de betere party-dj's. Een gig in de Brooklyn Bowl, op het Halloween-feestje van Heidi Klum, de afterparty van Curaçao North Sea Jazz of van The Roots-optredens, Questlove duikt overal op. Dit jaar maakt hij als dj zijn debuut op het festival.

Questlove is the pseudonym of Ahmir Khalib Thompson. He is not only known as the founder and drummer of The Roots (with whom he will also perform at North Sea Jazz) plus producer, author, journalist and more; but he is considered one of the best party DJ's around. A gig at the Brooklyn Bowl or Heidi Klum's Halloween party, at afterparties for the Curaçao North Sea Jazz Festival or The Roots concerts, Questlove appears everywhere. This year he will make his debut as a DJ at the festival.

Vrijdag, 17.30 - 19.30 uur, Tigris
Friday, 5:30 - 7:30 PM, Tigris

DJ MAESTRO

DJ Maestro, echte naam Martijn Barkhuis, groeide op in een muzikaal gezin. Hij kreeg op zijn zevende een viool in zijn handen gedrukt en speelde zijn hele jeugd in jeugdorkesten. Als twintiger verloor hij zijn hart aan de Amsterdamse clubscene. Toch is die klassieke achtergrond nog altijd goed te horen aan zijn originele keuzes, zijn perfecte opbouw en vooral zijn vlekkeloze manier van mixen. Zijn *Blue Note Trips*, de acht compilaties die hij maakte voor het legendarische jazzlabel Blue Note, werden een wereldwijd succes. Zijn laatste album is *Little Girl Blue*, een eerbetoon aan Nina Simone.

DJ Meastro, real name Martijn Barkhuis, grew up in a musical family. At age 7 he was given a violin to play, and performed with youth orchestras throughout his childhood. In his twenties, he lost his heart to the Amsterdam club scene. But his classical background is still apparent in his work, mainly through his original choices, perfect compositions and immaculate way of mixing. His *Blue Note Trips*, the eight compilations he made for legendary jazzlabel Blue Note, brought him international success. His latest album is *Little Girl Blue*, a tribute to Nina Simone.

Vrijdag, 19.30 - 21.45 uur, Tigris
Friday, 7:30 - 9:45 PM, Tigris

TABASS-CO

Tabass-co is een Nederlands dj-collectief uit Den Haag. Dj's Don Moussa, Alex Montoya en The Soulslammer hebben ieder jaren aan individuele dj-ervaring en delen naast een enorme vinylverzameling ook hun liefde voor funky en vaak obscure dansmuziek. Wat Tabass-co, dat ontstond in 2008, onderscheidt van andere dj-collectieven is het gebruik van livemuzikanten in hun sets. Ze brengen een onweerstaanbare mix van afro, funk, latin, brazil, jazz en broken beats met altijd hetzelfde resultaat: het is heel, héél dansbaar!

Tabass-Co is a Dutch DJ collective from The Hague. Between the three of them, DJs Don Moussa, Alex Montoya and The Soulslammer have years of individual experience and share a massive vinyl record collection and a love for funky, often obscure dance music. Having come together in 2008, what sets Tabass-Co apart from many other dj collectives is the use of live musicians in their sets. Bringing an irresistible blend of afro, funk, Latin, Brazil, jazz and broken beats, the result is always very, very danceable!

Vrijdag, 21.45 - 0.00 uur, Tigris
Friday, 9:45 PM - 12:00 AM, Tigris

ZATERDAG/SATURDAY

DJS THELONIUS & ONNO PALOMA

Guido van Dieren en Onno Post, beter bekend als **DJs Thelonious & Onno Paloma**, zijn geen onbekenden op North Sea Jazz, waar ze al meerdere en verschillende sets voor hun rekening namen. Dit jaar presenteren ze een van hun muzikale liefdes: jazzmuziek uit Afrika en Afrikaanse invloeden in de jazz. Dat allemaal in een swingende set met zowel de klassieke township jazz en afrobeat als muziek met Afrikaanse invloeden van onder meer Art Blakey of een hippe nieuwe band als Sons of Kemet.

DJS ROB MANGA & LEROY REY

DJs Rob Manga & Leroy Rey hebben allebei een indrukwekkend cv opgebouwd: voornamelijk apart van elkaar, maar ze hebben ook eerder samen gedraaid. Tijdens hun set op North Sea Jazz brengen ze een eerbetoon aan de onlangs overleden Maurice White van Earth, Wind & Fire door het draaien van White producties, remixen, covers en aan hem gelinkte artiesten zoals the Emotions, Ramsey Lewis, Deniece Williams, the Pharaohs en veel meer. Daarbij worden ze vergezeld door MC John Agesilas, met optredens van Roche en Chi.

EKDOM'S FUNKY WEEKEND TRIP

Dj Gerard Ekdom is een onvervalst radiodier met een ongeëvenaarde muziekkennis. Hij won meerdere prestigieuze radioprijzen, was tevens te zien als televisiepresentator en draait daarnaast in het land. Toch blijft radio zijn grote passie. Vorig jaar maakte hij de overstap van 3FM naar NPO Radio 2, waar hij elke weekdag het programma *Ekdom In De Ochtend* presenteert en op zondagnacht ***Ekdom's Funky Weekend Trip***, waarin hij zijn favoriete soul- en jazzplaten draait.

© Judith de Rond
© Patrick Ebu-mordi

ZONDAG/SUNDAY

JAZZ IN AFRICA, AFRICA IN JAZZ

Guido van Dieren and Onno Post, better known as **DJs Thelonious & Onno Paloma**, are regular guests at North Sea Jazz, where they played several, varied sets before. This year, the duo presents one of their musical passions: jazz music from Afrika and African influences in jazz. This should result in a swinging set containing classic township jazz and Afrobeat as well as music with African influences, ranging from Art Blakey to hip new bands such as Sons of Kemet.

Zaterdag, 17.15 - 19.30 uur, Tigris
Saturday, 5:15 - 7:30 PM, Tigris

MAURICE WHITE TRIBUTE

DJs Rob Manga & Leroy Rey are two Dutch DJs with large resumes; mostly apart, but they have also played together before. During their set at North Sea Jazz, Manga and Rey will pay tribute to the late Maurice White of Earth, Wind & Fire by spinning White productions, remixes, covers and affiliated artists such as the Emotions, Ramsey Lewis, Deniece Williams, the Pharaohs, and many more, supported by MC John Agesilas and featuring performances by Roche and Chi.

Zaterdag, 19.30 - 21.45 uur, Tigris
Saturday, 7:30 - 9:45 PM, Tigris

DJ Gerard Ekdom is a true radio 'animal' with a musical knowledge that is unprecendented. He received several prestigious radio awards, created a second career as a TV presenter and also plays his sets at events throughout The Netherlands. Radio, however, will always be his passion. Last year, he transferred from 3FM to NPO Radio 2, where he presents the morning show, *Ekdom In De Ochtend*, as well as ***Ekdom's Funky Weekend Trip*** on Sunday night, in which he plays his favorite soul and jazz records.

Zaterdag, 21.45 - 0.00 uur, Tigris
Saturday, 9:45 AM - 12:00 AM, Tigris

DJ JAIRZINHO

DJ Jairzinho (echte naam Jaïr Tchong) kreeg op zijn vijftiende van zijn moeder de 7" *Blues March* van Art Blakey et les Jazz Messengers au Club St Germain, en is sindsdien verslaafd aan jazz. Later volgden excursies in punk, postpunk, indie, funk en rare groove, maar hij vond uiteindelijk zijn basis in de salsa, met name de wat ruigere New Yorkse variant uit de jaren '70, en de oerbron van alle salsa: Cuban son. Senegalese mbalax is na jazz en salsa Jairzinho's derde grote liefde.

DJ Jairzinho (real name Jaïr Tchong) was given the 7" *Blues March* by Art Blakey et les Jazz Messengers au Club St Germain by his mother at age 15, and has since then been hooked on jazz. Later, he experimented with punk, postpunk, indie, funk, and rare groove, but ultimately found his base in salsa, especially the slightly rougher NYC version from the 70s, and the source of all salsa: Cuban son. Senegalese mbalax is, after jazz and salsa, Jairzinho's third great love.

zondag, 15.30 - 18.00 uur, Tigris
Sunday, 3:30 - 6:00 PM, Tigris

DJ SOUL RABBI & SELEKTOR MENDES

DJ Soul Rabbi (echte naam: Michael Müller) is een Duitse dj die samenwerkte met een groot aantal bekende namen, zoals Maceo Parker, Sharon Jones, Gil Scott Heron en Lefties Soul Connection. Op het festival deelt hij zijn set met Nederlander **Selektor Mendes** (echte naam Maarten Meddens), die al net zo'n vinylverzamelaar is: beide heren hebben een enorme collectie. Verwacht 60s funk, soul, R&B, latin boogaloo, rare groove en nog veel meer stijlen van dit bijzondere duo.

DJ Soul Rabbi (real name Michael Müller) is a German DJ who collaborated with a whole list of well-known acts, such as Maceo Parker, Sharon Jones, Gil Scott Heron en Lefties Soul Connection. At the festival, he will share his set with Dutchman **Selektor Mendes** (real name Maarten Meddens), who is just as enthousiastic a collector of vinyl: both men have impressive collections. Expect 60s funk, soul, R&B, Latin boogaloo, rare groove and many more styles from this exceptional duo.

Zondag, 18.00 - 20.30 uur, Tigris
Sunday, 6:00 - 8:30 PM, Tigris

THE FLEXICAN & SEF

Dj **The Flexican** (echte naam Thomás Goethals) vormt samen met jeugdvriend **Sef** (Yousef Gnaoui) een gouden duo in clubs en op festivals. Ze verkopen al ruim vijf jaar zalen compleet uit met hun Yours Truly clubavonden en kenden ook afgelopen jaar weer vele hoogtepunten, zoals hun succes op de festivals Amsterdam Open Air en Mysteryland. Na *Bumaye* met (Major Lazer), *Bros Before Hos*, *Mother's Day* en de *Love City* remix van Sly Stone worden in 2016 nog meer internationale releases verwacht van het duo.

DJ **The Flexican** (real name Thomás Goethals) and his childhood friend **Sef** (Yousef Gnaoui) form a golden duo in clubs and at festivals. They have been selling out venues with their Yours Truly club nights and experienced many highlights in the past years, such as their success at the Amsterdam Open Air and Mysteryland festivals. After *Bumaye* (with Major Lazer), *Bros Before Hos*, *Mother's Day* and the Sly Stone *Love City* remix, more international releases are expected from the duo in 2016.

Zondag, 20.30 - 23.00 uur, Tigris
Sunday, 8:30 - 11: 00 PM, Tigris

Jazz is van alle continenten. Jazz is overal. In Rotterdam komt alles samen. In Rotterdam komt iedereen.

HET HAVENBEDRIJF ROTTERDAM ONDERSTEUNT MET TROTS EN PLEZIER HET PORT OF ROTTERDAM NORTH SEA JAZZ FESTIVAL.

Port of Rotterdam

STUDENT BIG BANDS

DE STUDENTENBANDS HOUDEN DE BIG BAND-TRADITIE OP NORTH SEA JAZZ IN ERE. ZIJ STAAN BEKEND OM HET HOGE NIVEAU DAT DE BANDLEDEN OP JONGE LEEFTIJD AL HEBBEN BEREIKT.
THE STUDENT BANDS HONOR THE BIG BAND TRADITION AT NORTH SEA JAZZ. THEY ARE RENOWNED FOR THE HIGH STANDARD THE BANDMEMBERS HAVE REACHED AT A YOUNG AGE.

NATIONAAL JEUGD JAZZ ORKEST ONDER LEIDING VAN MARTIN FONDSE

Martin Fondse *(conductor)*; **with Nationaal Jeugd Jazz Orkest.**

© Erik Jansen Fotografie

Het **Nationaal Jeugd Jazz Orkest** (NJJO) is een big band van 23 toptalenten en wordt eens in de twee jaar samengesteld uit Nederlandse of in Nederland woonachtige muzikanten van maximaal 26 jaar. Zij doorlopen een intensief tweejarig educatietraject met muzikale coaching, workshops, tournees en bijzondere (internationale) samenwerkingen en worden zo gestimuleerd in hun verdere muzikale en professionele toekomst. **Martin Fondse**, de artistiek leider in 2015 en 2016, neemt als componist, bandleider en musicus al vele jaren een geheel eigen positie in binnen de Nederlandse en internationale muziekscene.

The **Nationaal Jeugd Jazz Orkest** (NJJO) is a big band existing of 23 top talents and is made up of Dutch musicians and those living in The Netherlands, with a maximum age of 26, every two years. They will follow an intensive biennial educational course with musical coaching, workshops, tours and extraordinary (international) collaborations, in this way being stimulated in their further musical and professional future. **Martin Fondse**, the artistic director in 2015 and 2016, is well known as a composer, bandleader and musician on the Dutch and international music scenes.

vrijdag, 16.45 - 17.45 uur, Mississippi
Friday, 4:45 - 5:45 PM, Mississippi

CONCERT JAZZ BAND CONSERVATORIUM VAN AMSTERDAM THE MUSIC OF STAN KENTON (ARRANGEMENTS OF BILL HOLMAN)

Justin DiCioccio *(conductor)*; **and Concert Jazz Band Conservatorium van Amsterdam.**

De Keep an Eye **Concert Jazz Band** bevat uitzonderlijke big band musici uit het masterprogramma van het **Conservatorium van Amsterdam**. Onder leiding van dirigent Justin DiCioccio speelt de band op het North Sea Jazz Festival de muziek van de Amerikaanse pianist, componist en arrangeur **Stan Kenton**, en viert het 60-jarig jubileum van zijn *Contemporary Concepts Album* met arrangementen van **Bill Holman**. Eerdere projecten van de big band waren onder meer *The Music Of Joe Henderson*, *West Side Story*, *Stravinsky Meets Ellington*, *The Music Of Pat Metheny* en *Miles Ahead*.

The Keep an Eye **Concert Jazz Band** contains extraordinary musicians from the master program at the **Conservatorium van Amsterdam**. Directed by Justin DiCioccio, at the North Sea Jazz Festival the band will play the music of American pianist, composer and arranger **Stan Kenton**, and celebrate the 60th anniversary of his *Contemporary Concepts Album* with arrangements by **Bill Holman**. Earlier performances of the band include *The Music Of Joe Henderson*, *West Side Story*, *Stravinsky Meets Ellington*, *The Music Of Pat Metheny*, and *Miles Ahead*, among others.

zaterdag, 16.45 - 17.45 uur, Mississippi Saturday, 4:45 - 5:45 PM, Mississippi

CODARTS - SYRIAN - ROYAL CONSERVATORY - UNION BIG BAND

Ilja Reijngoud *(conductor)*; **Tineke Postma** *(saxophone)*; **and the Codarts Syrian Royal Conservatory Union Big Band.**

© Marcel van Oostrom

De **Codarts & Royal Conservatory Big Band** wordt geformeerd uit de beste jazzstudenten van Codarts Rotterdam en het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Al vele malen traden de big bands van beide opleidingen samen én apart op tijdens North Sea Jazz. Dit jaar is er een unieke samenwerking met de **Syrian Big Band**, die als eerste big band in de Arabische wereld de jazzmuziek een stem gaf in thuisland Syrië. De Syrian Big Band is weliswaar een jazzorkest, maar valt op door het gebruik van diverse traditionele Oosterse muziekinstrumenten. Als speciale gast treedt dit jaar saxofoniste Tineke Postma op met deze samengestelde **Union Big Band**.

The **Codarts & Royal Conservatory Big Band** is created out of the best jazz students of Codarts Rotterdam and the Royal Conservatory in The Hague. The big bands of both schools have performed many times before at North Sea Jazz, both together and individually. This year, there is a special collaboration with the **Syrian Big Band**, which gave jazz music a voice in home country Syria as the first big band in the Arabic world. The Syrian Big Band is a jazz orchestra, but stands out through its use of varied traditional Eastern instruments. Saxophonist Tineke Postma will perform with this assembled **Union Big Band** as a special guest.

zondag, 15.00 - 16.00 uur, Mississippi Sunday, 3:00 - 4:00 PM, Mississippi

Verrijking of verspilling?

nrc› Waar is jouw mening op gebaseerd?

Neem nu nrc.next + iPhone 6s

Ga naar nrc.nl/iphone

nrc›

A

Airelle Besson Quartet 22
Allen Stone 22
Anderson .Paak & The Free Nationals 23
Anthony Hamilton 89
Antonio Sanchez & Migration 23
A Print Factory 15
Artist In Residence: Ibrahim Maalouf 8
Arturo O'Farrill & The Afro Latin Jazz Orchestra 24
Arúan Ortiz Trio 24
Avery*Sunshine 25

B

Beats & Pieces Big Band 25
Benjamin Herman & The Robin Nolan Trio 26
Bixiga 70 26
Blick Bassy 27
Brainfeeder Presents... 11
Branford Marsalis Quartet with special guest Kurt Elling 27
Braskiri 28
Buddy Guy & special guest Quinn Sullivan 28

C

Candy Dulfer & Band 29
CC Smugglers 29
Cécile McLorin Salvant and The Aaron Diehl Trio (Paul Acket Award Winner) 30
Charles Lloyd Quartet 30
Charles McPherson Quartet 31
Ches Smith - Craig Taborn - Mat Maneri 31
Chick Corea 75th Birthday Celebration Homage To Heroes 33
Christian Scott aTunde Adjuah Presents Stretch Music 33
Codarts - Syrian - Royal Conservatory - Union Big Band 93
Colin Stetson & Sarah Neufeld 34
Composition Project: Joris Roelofs 13
Con Brio 34
Concert Jazz Band Conservatorium van Amsterdam 93
Cory Henry The Revival & The Funk Apostles 35
Cyrille Aimée 35

D

De Raad Van Toezicht 36
Diana Krall 36
DJ Jairzinho 91
DJ Maestro 90
DJs Rob Manga & Leroy Rey 90
DJs Soul Rabbi & Selektor Mendes 91
DJs Thelonius & Onno Paloma 90
Donny McCaslin Group 37
Drifter 37
Dr. Lonnie Smith 38
Dutch Jazz Competition 15

E

Earth, Wind & Fire 38
Edmar Castaneda World Ensemble Quintet 39
Ekdom's Funky Weekend Trip 90
Emile Parisien Quartet 39
Esperanza Spalding presents: Emily's D + Evolution 41

F

Fanfare Gypsy Pigs 89
Fay Claassen en Trio Peter Beets 41
Flying Lotus 42
Franz von Chossy Quintet 42
Fresku & Special Guests Sarah-Jane, Winne, Big Boy Caprice and The Special Request Horns 43

G

Gal Costa 43
Gallant 44
Gard Nilssen's Acoustic Unity 44
Giovannu Guidi Trio 45
GoGo Penguin 45
Gregory Porter 46

H

Henri Texier Sky Dancers 6 46
Hiatus Kaiyote 47
Hiromi: The Trio Project featuring Anthony Jackson & Simon Phillips 47

I

Ibrahim Maalouf: Artist In Residence 8
IDENTIKIT 48

J

Jacob Collier 48
James Blake 49
James Brandon Lewis Trio 49
Jameszoo Quintet 50
Jasper van 't Hof/Tineke Postma AWAYDAY 50
Jazz Art: In All Languages 17
Jazz Orchestra of the Concertgebouw with Dr. Lonnie Smith 51
Jill Scott 51
Joe Bonamassa Homage To The Music Of Clapton, Page & Beck 53
Jonathan Scales Fourchestra 53
Joris Roelofs: Composition Project 13
Jungle By Night 54

K

Kamasi Washington & Metropole Orkest conducted by Jules Buckley 54
Kandace Springs 55
Kassav' 55
Kenny Barron & Dave Holland 56
Kneebody + Daedelus 56
Konrad Koselleck Big Band Celebrating Boy Edgar with special guests Gerrie van der Klei, John Engels & Arnold Dooyeweerd 57

L

Laurence Jones Band 57
Level 42 58

M

Maartje Meijer Band 58
Malted Milk & Toni Green 59
Maria Mendes 59
Mark Schilders' Fabrik 60
Melanie De Biasio: An Acoustic Concert 60
Michael Mantler The Jazz Composer's Orchestra Update featuring the Nouvelle Cuisine Big Band 61
Miguel 61
Mr. Sipp 62

N

Nationaal Jeugd Jazz Orkest conducted by Martin Fondse 93

O

Oddisee & GOOD COMPNY 62

P

Pascal Schumacher & Friends featuring Verneri Pohjola & Sylvain Rifflet 63
Pat Metheny & Ron Carter 63
Pat Thomas & Kwashibu Area Band 65
Paul Acket Award Winner: Cécile McLorin Savant 12
Perch Hen Brock & Rain 65
Pharoah Sanders Trio featuring William Henderson and Trilok Gurtu 66
Pharrell Williams 66
Phil's Music Laboratory 67
Pieranunzi Somsen Ceccarelli 67
Pixel 68
Pokey LaFarge 68

Q

Questlove (DJ set) 90

R

Rag'N'Bone Man 69
Reijsiger Fraanje Sylla 69
Ronald Snijders featuring Bassekou Kouyate, Edmar Castaneda & Dwight Trible 70
Rotterdam Brass Band School 89
Rotterdam Contemporary Art Fair 16

S

Sabrina Starke 70
Scofield Mehldau Guiliana 71
Shai Maestro Trio 71
Simply Red 72
Snarky Puppy 72
Snarky Puppy & Metropole Orkest conducted by Jules Buckley 73
Songhoy Blues 73
Steps Ahead Reunion World Tour 75
Steve Lehman Octet 75
Steven Wilson 76
St Germain 76
STUFF. 77

T

Tabass-co 90
Talking Jazz 18
TaxiWars 77
Teus Nobel Quintet – Social Music 78
The Flexican & Sef 91
The Gospel According To Grégoire Maret featuring Zara McFarlane 78
The Hot 8 Brass Band 79
The Hot Sardines 79
The James Hunter Six 81
The Jones Family Singers 81
The RE:Freshed Orchestra & special guests 82
The Roots 82
Thundercat 83

V

VanBinsbergen Playstation 83
Vintage Trouble 84

W

Walter Trout 84
William Bell 85
Wolfert Brederode Trio 85

Y

Yuri Honing Acoustic Quartet 86

Port of Rotterdam
north sea Jazz

PROGRAM FRIDAY JULY 8

PROGRAM SUBJECT TO CHANGE
FOR LATEST CHANGES, CHECK: WWW.NORTHSEAJAZZ.COM

17:00 17:30 18:00 18:30 19:00 19:30 20:00 20:30 21:00 21:30 22:00 22:30 23:00 23:30 00:00 00:30 01:00 01:30

AMAZON — CONCLUSION BUSINESS DONE DIFFERENTLY

AHOY OPEN: 16:30

- DIANA KRALL ★
- GAL COSTA
- ARTIST IN RESIDENCE — IBRAHIM MAALOUF *KALTHOUM*

HUDSON

- KONRAD KOSELLECK BIG BAND *CELEBRATING BOY EDGAR*
- ARTURO O'FARRILL & THE AFRO LATIN JAZZ ORCHESTRA
- CHRISTIAN SCOTT ATUNDE ADJUAH
- DR. LONNIE SMITH

NILE — Heineken® open your world

- VINTAGE TROUBLE
- BUDDY GUY with special guest QUINN SULLIVAN
- THE ROOTS
- PHARRELL WILLIAMS

MAAS — BNP PARIBAS The bank for a changing world

- SNARKY PUPPY
- SNARKY PUPPY & METROPOLE ORKEST conducted by JULES BUCKLEY
- KAMASI WASHINGTON & METROPOLE ORKEST
- JAMES BLAKE

CONGO — CONCLUSION BUSINESS DONE DIFFERENTLY

BLUE-EYED SOUL

- POKEY LAFARGE
- THE JAMES HUNTER SIX
- ALLEN STONE
- RAG'N'BONE MAN

CONGO SQUARE

- THE HOT SARDINES
- THE HOT SARDINES
- CC SMUGGLERS
- CC SMUGGLERS

17:00 17:30 18:00 18:30 19:00 19:30 20:00 20:30 21:00 21:30 22:00 22:30 23:00 23:30 00:00 00:30 01:00 01:30

DARLING — NRC

BRAINFEEDER PRESENTS

- JAMESZOO QUINTET
- THUNDERCAT
- FLYING LOTUS
- KNEEBODY + DAEDELUS

MADEIRA — BNP PARIBAS The bank for a changing world

- NORTH SEA JAZZ COMPOSITION PROJECT — JORIS ROELOFS
- JASPER VAN 'T HOF & TINEKE POSTMA
- ANTONIO SANCHEZ & MIGRATION
- MELANIE DE BIASIO

YENISEI

- IDENTIKIT
- GIOVANNI GUIDI TRIO
- MARIA MENDES
- SHAI MAESTRO TRIO

VOLGA

- WINNER DUTCH JAZZ COMPETITION
- DRIFTER
- KANDACE SPRINGS
- GARD NILSSEN'S ACOUSTIC UNITY

MISSISSIPPI

- NATIONAAL JEUGD JAZZ ORKEST
- RE:FRESHED ORCHESTRA
- ODDISEE & GOOD COMPNY
- JONATHAN SCALES FOURCHESTRA
- SONGHOY BLUES

TIGRIS

DJs ON THE ROOF

- QUESTLOVE
- DJ MAESTRO
- TABASS-CO

JAZZ CAFÉ

TALKING JAZZ

- PANEL — MUSIC AND CIVIL RIGHTS with KAMASI WASHINGTON & CHRISTIAN SCOTT
- CLINIC — ANTONIO SANCHEZ *ON BIRDMAN*
- DOWNBEAT BLINDFOLD TEST WITH — DR. LONNIE SMITH
- CLINIC — MICHAEL LEAGUE

★ = PLUSCONCERT

VISIT OUR JAZZ ART SHOWS >
FLOOR 2 - MADEIRA FOYER JAZZ PHOTOGRAPHY & -PAINTINGS • ART POSTER DESIGNS 2016
CONGO SQUARE LIVE PAINTING

VISIT OUR VISUAL ARTS EXHIBITION >
HUDSON SQUARE ROTTERDAM CONTEMPORARY ART FAIR & NO WALLS EXPO • A PRINT FACTORY
FLOOR 1 - YENISEI FOYER THE PHOTO GRADUATES

NILE SQUARE CODARTS TALENT STAGE >
CHECK OUT ROTTERDAM'S BEST MUSIC STUDENTS PERFORMING ON THE CODARTS TALENT STAGE

POWERED BY KEYMUSIC your music, your gear.

© Copyright: North Sea Jazz *All rights reserved*

Port of Rotterdam

north sea Jazz

PROGRAM SATURDAY JULY 9

PROGRAM SUBJECT TO CHANGE
FOR LATEST CHANGES, CHECK: WWW.NORTHSEAJAZZ.COM

17:00 17:30 18:00 18:30 19:00 19:30 20:00 20:30 21:00 21:30 22:00 22:30 23:00 23:30 00:00 00:30 01:00 01:30

AMAZON — CONCLUSION BUSINESS DONE DIFFERENTLY

AHOY OPEN: 16:30

- PAT METHENY & RON CARTER ★
- STEPS AHEAD REUNION WORLD TOUR
- BRANFORD MARSALIS QUARTET with special guest KURT ELLING

HUDSON

- JAZZ ORCHESTRA OF THE CONCERTGEBOUW with DR. LONNIE SMITH
- BENJAMIN HERMAN & ROBIN NOLAN TRIO
- WINNER PAUL ACKET AWARD — CÉCILE McLORIN SALVANT & AARON DIEHL TRIO
- HIROMI THE TRIO PROJECT featuring ANTHONY JACKSON & SIMON PHILLIPS

NILE — Heineken® open your world

- LEVEL 42
- ST GERMAIN
- MIGUEL
- EARTH, WIND & FIRE

MAAS — BNP PARIBAS The bank for a changing world

- STEVEN WILSON
- ANDERSON .PAAK & THE FREE NATIONALS
- ARTIST IN RESIDENCE — IBRAHIM MAALOUF *RED & BLACK LIGHT*

CONGO — CONCLUSION BUSINESS DONE DIFFERENTLY

- ARTURO O'FARRILL & THE AFRO LATIN JAZZ ORCHESTRA
- EDMAR CASTANEDA WORLD ENSEMBLE QUINTET
- RONALD SNIJDERS featuring BASSEKOU KOUYATE EDMAR CASTANEDA and DWIGHT TRIBLE
- BIXIGA 70

CONGO SQUARE

- LAURENCE JONES BAND
- LAURENCE JONES BAND
- CYRILLE AIMÉE
- CYRILLE AIMÉE

17:00 17:30 18:00 18:30 19:00 19:30 20:00 20:30 21:00 21:30 22:00 22:30 23:00 23:30 00:00 00:30 01:00 01:30

DARLING — NRC

- FUTURE SOUL — JACOB COLLIER
- GALLANT
- SABRINA STARKE
- FRESKU special guests SARAH JANE, WINNE, BIG BOY CAPRICE and THE SPECIAL HORNS
- HIATUS KAIYOTE

MADEIRA — BNP PARIBAS The bank for a changing world

- PIERANUNZI SOMSEN CECCARELLI
- JAMES BRANDON LEWIS TRIO
- CHARLES McPHERSON QUARTET
- FAY CLAASSEN & PETER BEETS TRIO

YENISEI

- WOLFERT BREDERODE TRIO
- CHES SMITH CRAIG TABORN MAT MANERI
- ARUÁN ORTIZ TRIO
- DONNY McCASLIN GROUP

VOLGA

- INTRODUCING — MARK SCHILDERS' FABRIK
- BRASKIRI
- MAARTJE MEIJER BAND
- AIRELLE BESSON QUARTET

MISSISSIPPI

- CONCERT JAZZ BAND CONSERVATORIUM VAN AMSTERDAM
- AVERY*SUNSHINE
- DE RAAD VAN TOEZICHT
- JUNGLE BY NIGHT
- CON BRIO

TIGRIS

- DJs ON THE ROOF — DJs THELONIOUS & ONNO PALOMA
- DJs MANGA & LEROY REY
- EKDOM'S FUNKY WEEKEND TRIP

JAZZ CAFÉ

- TALKING JAZZ
- PANEL — REMEMBERING DAVID BOWIE and BLACKSTAR with DONNY McCASLIN a.o.
- PAUL ACKET AWARD CEREMONY — CÉCILE McLORIN SALVANT
- PANEL — A JAZZ/FUNK BASS SUMMIT with VERDINE WHITE & RON CARTER
- Q & A — ARTURO O'FARRIL

★ = PLUSCONCERT

VISIT OUR JAZZ ART SHOWS >
FLOOR 2 - MADEIRA FOYER JAZZ PHOTOGRAPHY & -PAINTINGS • ART POSTER DESIGNS 2016
CONGO SQUARE LIVE PAINTING

VISIT OUR VISUAL ARTS EXHIBITION >
HUDSON SQUARE ROTTERDAM CONTEMPORARY ART FAIR & NO WALLS EXPO • A PRINT FACTORY
FLOOR 1 - YENISEI FOYER THE PHOTO GRADUATES

NILE SQUARE CODARTS TALENT STAGE >
CHECK OUT ROTTERDAM'S BEST MUSIC STUDENTS PERFORMING ON THE CODARTS TALENT STAGE

POWERED BY KEYMUSIC your music, your gear.

© Copyright: North Sea Jazz *All rights reserved*

Port of Rotterdam

north sea Jazz

PROGRAM SUNDAY JULY 10

PROGRAM SUBJECT TO CHANGE
FOR LATEST CHANGES, CHECK: WWW.NORTHSEAJAZZ.COM

15:00 15:30 16:00 16:30 17:00 17:30 18:00 18:30 19:00 19:30 20:00 20:30 21:00 21:30 22:00 22:30 23:00 23:30

AMAZON — CONCLUSION BUSINESS DONE DIFFERENTLY

AHOY OPEN: 14:30

- ARTIST IN RESIDENCE — IBRAHIM MAALOUF & METROPOLE ORKEST ★ conducted by JULES BUCKLEY
- CHICK COREA 75TH BIRTHDAY CELEBRATION — HOMAGE TO HEROES
- WALTER TROUT

HUDSON

- MICHAEL MANTLER THE JAZZ COMPOSER'S ORCHESTRA UPDATE feat. NOUVELLE CUISINE BIG BAND
- HENRI TEXIER SKY DANCERS 6
- CHARLES LLOYD NEW QUARTET
- PHAROAH SANDERS TRIO featuring WILLIAM HENDERSON and TRILOK GURTU
- SCOFIELD MEHLDAU GUILIANA

NILE — Heineken open your world

- KASSAV'
- CANDY DULFER
- JOE BONAMASSA
- SIMPLY RED

MAAS — BNP PARIBAS The bank for a changing world

- ANTHONY HAMILTON
- JILL SCOTT
- GREGORY PORTER

CONGO — CONCLUSION BUSINESS DONE DIFFERENTLY

- THE SOUL OF GOSPEL
- WILLIAM BELL
- THE JONES FAMILY SINGERS
- THE GOSPEL ACCORDING TO GRÉGOIRE MARET featuring ZARA McFARLANE
- CORY HENRY — THE REVIVAL & THE FUNK APOSTLES

CONGO SQUARE

- THE HOT 8 BRASS BAND
- THE HOT 8 BRASS BAND
- MR. SIPP
- MR. SIPP

15:00 15:30 16:00 16:30 17:00 17:30 18:00 18:30 19:00 19:30 20:00 20:30 21:00 21:30 22:00 22:30 23:00 23:30

DARLING — NRC

- ALT. JAZZ
- STUFF.
- ESPERANZA SPALDING EMILY'S D + EVOLUTION
- TAXIWARS
- GOGO PENGUIN

MADEIRA — BNP PARIBAS The bank for a changing world

- STEVE LEHMAN OCTET
- COLIN STETSON & SARAH NEUFELD
- YURI HONING ACOUSTIC QUARTET
- KENNY BARRON & DAVE HOLLAND
- VANBINSBERGEN PLAYSTATION

YENISEI

- REIJSEGER FRAANJE SYLLA
- PERCH HEN BROCK & RAIN
- FRANZ VON CHOSSY QUINTET
- PASCAL SCHUMACHER & FRIENDS

VOLGA

- EMILE PARISIEN QUARTET
- PHIL'S MUSIC LABORATORY
- BLICK BASSY
- PIXEL

MISSISSIPPI

- CODARTS SYRIAN ROYAL CONSERVATORY UNION BIG BAND
- BEATS & PIECES BIG BAND
- PAT THOMAS & KWASHIBU AREA BAND
- TEUS NOBEL QUINTET
- MALTED MILK featuring TONI GREEN

TIGRIS

- DJs ON THE ROOF
- DJ JAIRZINHO
- DJs SOUL RABBI & SELEKTOR MENDES
- THE FLEXICAN & SEF

JAZZ CAFÉ

- TALKING JAZZ
- Q & A — GOGO PENGUIN
- PANEL — THE EVERLASTING INFLUENCE OF GOSPEL with CORY HENRY & WILLIAM BELL
- Q & A — GRÉGOIRE MARET

★ = PLUSCONCERT

VISIT OUR JAZZ ART SHOWS >
FLOOR 2 - MADEIRA FOYER JAZZ PHOTOGRAPHY & -PAINTINGS • ART POSTER DESIGNS 2016
CONGO SQUARE LIVE PAINTING

VISIT OUR VISUAL ARTS EXHIBITION >
HUDSON SQUARE ROTTERDAM CONTEMPORARY ART FAIR & NO WALLS EXPO • A PRINT FACTORY
FLOOR 1 - YENISEI FOYER THE PHOTO GRADUATES

NILE SQUARE CODARTS TALENT STAGE >
CHECK OUT ROTTERDAM'S BEST MUSIC STUDENTS PERFORMING ON THE CODARTS TALENT STAGE
POWERED BY KEYMUSIC your music, your gear.

© Copyright: North Sea Jazz All rights reserved

THE NEW

RECORDING CUSTOM

DEVELOPED WITH DRUM LEGEND STEVE GADD

THE STORY CONTINUES.

EVERYTHING YOU EXPECT FROM THE MOST RECORDED DRUMSET IN HISTORY:

HIGH TENSION LUGS | 100% BIRCH SHELL | NEW FINISHES | NEW STEEL, ALUMINIUM AND BRASS SNARES

AND MUCH MORE TO DISCOVER...

EUROPE.YAMAHA.COM

YAMAHA

ON TOUR SINDS 1873

Met trots voor u gebrouwen.
Geen 18, geen alcohol.

Heineken®
open your world

10TH ANNIVERSARY

Caribbean Sea Jazz Festival Aruba 2016

SEPTEMBER 23 & 24, 2016

Renaissance Festival Plaza

TICKETS ONLINE NOW!

KOOL & THE GANG, UNITY feat. JON SECADA, IZALINE CALISTER, DUMPSTAPHUNK, NEW COOL COLLECTIVE feat. MATT BIANCO, BEN LIEBRAND

AND MANY MORE TBA

ARUBA

Aeropuerto Internacional Reina Beatrix
ARUBA AIRPORT AUTHORITY N.V.

RENAISSANCE
ARUBA RESORT & CASINO

DIVI RESORTS

InselAir
Reaching Higher

Chill

light sound video
A Purple-Entertainment Group Production

CARIBBEANSEAJAZZ.COM

DOWNLOAD THE APP!

Caribbean Sea JAZZ FESTIVAL ARUBA

De huidige frontmannen van Earth, Wind & Fire met v.l.n.r. Verdine White, Philip Bailey en Ralph Johnson.

Earth, Wind & Fire

"Maurice is altijd bij ons"

Met het overlijden van Maurice White stierf de ziel van Earth, Wind & Fire ook een beetje. Maar wie de band de laatste jaren live heeft mogen bewonderen, weet dat de Amerikaanse soulgroep niets aan stootkracht heeft ingeboet.

Tekst: **Jean-Paul Heck**

Foto's: **Randee St. Nicholas, Wenn.com**

Eind jaren tachtig kreeg Maurice White al te horen dat hij de ziekte van Parkinson had. De klap voor de bandleider van Earth, Wind & Fire was enorm, maar niet groot genoeg om hem van zijn muzikale ambities te beroven. Tot aan zijn dood op 3 februari van dit jaar, bleef hij een nauwe band met de groep houden. Logisch ook, want zijn geesteskind mag zich één van de succesvolste en spectaculairste zwarte bands uit de geschiedenis van de moderne muziek noemen. De afgelopen jaren spraken wij met alle hoofdrolspelers: Philip Baily, Maurice en Verdine White.

Jazz

Maurice White werd geboren in Memphis en was een jeugdvriend van Booker T. Jones. Nadat hij naar Chicago vertrok, ontwikkelde White zich als een topdrummer voor jazz- en bluesmuzikanten zoals Muddy Waters, Sonny Stitt, Ramsey Lewis en Etta James. Begin jaren zeventig richtte hij in Los Angeles Earth, Wind & Fire op.

Maurice White: "In de jaren zestig was ik sessiedrummer voor het in Chicago gevestigde platenlabel Chess Records. Ik verdiende een aardige boterham en leerde in die periode van alles. Ik speelde mee op platen van artiesten als Fontella Bass (*Rescue Me)*, Mary Wells (*My Guy)*, Muddy Waters en Howlin' Wolf, maar ik werd pas een beetje bekend in het jazztrio van Ramsey Lewis. Vooral hij bleef er maar op hameren dat ik het alleen moest proberen. Hij had al heel vroeg door dat er een groot componist en zanger in mij schuilde. In 1969 richtte ik uiteindelijk de band op die uiteindelijk Earth, Wind & Fire zou worden. Een valse start, maar wat wil je met een naam als The Salty Peppers, haha! Ach, ik wilde het gewoon proberen. Ik zag Earth, Wind & Fire in die tijd niet bepaald als een soulband. Ik was als grote jazzfreak toch meer bezig met dingen als John Coltrane en Weather Report. Mijn achtergrond is dus heel anders die van een funkgrootheid als George Clinton. Ik weet nog dat wij in het begin met z'n allen naar een optreden van zijn band Parliament zijn gaan kijken. Dat was zó ongelooflijk goed en funky, we zijn echt met de staart tussen de benen afgedropen. En daarna in de repetitieruimte als gekken repeteren om maar een beetje in de buurt van die gasten te kunnen komen."

"Ik wilde van Earth, Wind & Fire de grootste en spectaculairste **zwarte mainstream popact** aller tijden maken"

Verdine White: "In de tijd dat ik bij de band kwam en we van Chicago naar Los Angeles verhuisden (1970, red.) werden we getypeerd als funkband. En dat klopt niet. We waren meer een vocale fusionband, maar dan wel eentje die precies wist wat het grote publiek wilde. Vooral Maurice was een meester in het vinden van de juiste sounds, melodieën en nieuwste productietechnieken."

Philip Bailey: "We zijn ooit de Steely Dan van de soulmuziek genoemd. Dat beschouw ik als een compliment."

Mainstream succes

Earth, Wind & Fire wordt ook wel 'de eerste zwarte act die ook succesvol was onder het blanke publiek' genoemd. Nile Rodgers van Chic zei ooit in een interview dat het succes van deze band deuren voor hem en zijn collega's opende. "Zij waren echte pioniers."

Maurice: "Het midden van de jaren zeventig was een rare en verwarrende tijd. Nixon was persona non grata, Ford zat in het Witte Huis, de zwarte jeugd ging boeken over Malcolm X lezen en werd steeds meer geëngageerd. Het was een duidelijk omslagpunt. Onze albums *Gratitude* (1975), *Spirit* (1976) en *All 'N All* (1977) sloten muzikaal perfect aan bij die nieuwe generatie. Ik durf gerust te stellen dat wij rond 1975 de hipste band van Amerika waren."

Philip: "In die periode begon het echt te klikken. We hadden een paar hits gehad en het zelfvertrouwen gekregen dat we nodig hadden om precies dat te doen wat wij wilden. De grote ommekeer kwam toen *Spirit* op de tweede plaats van de albumchart belandde, achter het onovertroffen *Songs In The Key Of Life* van Stevie Wonder. Dat was een magisch moment. Ik denk dat God het ons gewoon gunde."

Maurice: "In die jaren sprak ik vaak met Carlos Santana en mijn oude mentor Ramsey Lewis. Zij leerden mij dat ik met Earth, Wind & Fire niet dezelfde fouten moest maken als de zwarte artiesten in de jaren zestig. Wij konden meer dan leuk dansen op mooie liedjes. Ik wilde van Earth, Wind & Fire de grootste en spectaculairste zwarte mainstream popact aller tijden maken. Zo'n band die in dezelfde reusachtige concerthallen kon spelen als al die grote Engelse rockbands uit die tijd. En dat lukte."

Philip: "Het was voor zwarte funkbands niet gebruikelijk in stadions met meer dan tachtigduizend mensen te spelen. Dat was alleen maar weggelegd voor acts als de Stones en de Eagles. Maar gezien onze show en de enorme verkoop van onze platen, durfden de promotors het wel aan."

Verdine: "Dat had ook veel te maken met het charisma van mijn broer. Hij wist op een ontwapende manier het publiek in te pakken. Zwart en wit door elkaar en dat had nog nooit een band gepresteerd."

Maurice: "Het was de hand van God."

Spektakelshows

Niet alleen de kleding maar ook de spektakelshows van de band zijn legendarisch. Terwijl iedereen het eind jaren zeventig over Pink Floyd en E.L.O. had, toerde Earth, Wind & Fire met een show van Las Vegas-achtige klasse over de wereld en kreeg hierbij zelfs de hulp van de legendarische illusionist David Copperfield.

Verdine: "Maurice was in die jaren onbetwist de drijvende kracht achter de band. Ik was de wilde man, Phil de talentvolle zanger en Maurice de man met de visie."

Maurice: "Muddy Waters had mij een simpele maar zeer wijze raad meegegeven: 'Laat jezelf niet kleineren door de blanke platenbonzen, die beter denken te weten hoe zwarten muziek moeten maken dan de zwarten zelf.' Met die wijze les ben ik teruggegaan naar mijn roots. En wat doe je als je je eigen Afro-Amerikaanse cultuur beter wil leren begrijpen? Dan grijp je terug naar de totale Afrikaanse cultuur."

Verdine: "Al die ideeën zijn uiteindelijk verwerkt in onze shows."

Maurice: "Ten tijden van *All 'N All* toerden we veel in Brazilië en

Midden Maurice White en rechts Philip Bailey.

Argentinië en daar deden we heel veel muzikale ideeën op. De ritmes, de kleuren, het was allemaal erg overdonderend. Ook was ik egyptologie gaan studeren en bezochten wij met de band de piramides. Dat inspireerde mij weer tot het ontwerpen van een nieuw showconcept."

Philip: "Maurice had altijd grootse plannen. Hij trok een choreograaf aan voor de danspartijen en talloze mensen die een decor moesten bouwen."

Maurice: "De grote man achter onze show was illusionist Doug Henning. Toen wij hem voor het eerst ontmoetten, had hij een stagiaire bij zich, genaamd David Copperfield. Hij was erg inventief. In het begin moest zelfs ik wennen aan al hun wilde ideeën. Het leek wel of ze tien delen van Star Wars in één show van een paar uur wilden stoppen. De verdwijntruc die ik op het podium deed, was een idee van David. Later heeft hij die voor zichzelf geperfectioneerd."

Verdine: "In het begin moesten we wel even wennen aan het idee van grote piramides en zuilen op het podium. Maar toen we het voor de eerste keer terugzagen op film, zag het er zo waanzinnig uit. Een gelukje was dat we van Doug onze panty's mochten omruilen voor outfits met Afrikaanse stamtekens."

Philip: "We zijn allemaal grote fans van de Broadway-shows en dat was eigenlijk ook het idee achter al die toestanden. We wilden gewoon een schijnwereld op het podium creëren, waardoor het publiek tweeëneenhalf uur lang het idee had dat ze op een andere planeet zaten."

Maurice: "Met zo'n enorme show loop je natuurlijk wel het risico dat er dingen geweldig fout gaat. Tijdens de *All 'N All*-tour hadden we bijvoorbeeld een grote piramide, waar op een bepaald moment de hele band vanaf liep. Omdat de helling nogal schuin was, hadden de roadies een trucje bedacht: ze gooiden vooraf wat cola op de treden, zodat onze schoenen een beetje vast zouden blijven plakken. Dan had je beter grip. Dat werkte prima, totdat er droog ijs over het podium werd geblazen. Door een chemische reactie werd die piramide opeens verschrikkelijk glad, waardoor we één voor één onderuit gingen. Dat moet een idioot gezicht zijn geweest."

De magere jaren

Na zonneschijn kwam regen voor Earth, Wind & Fire, dat tot begin jaren tachtig met afstand de meest succesvolle soul- en funkband ter wereld was. "Ondanks het succes werden we door de media hardnekkig genegeerd."

Maurice: "De film *Sgt.Pepper's Lonely Hearts Club Band* (uit 1978, met onder anderen The Bee Gees en Peter Frampton) was onze eerste flop."

Verdine: "Maar we hebben er nooit spijt van gehad, omdat wij de enige waren die er nog een hit aan hebben overgehouden: *Got To Get You Into My Life*. Ik weet nog dat Paul McCartney en Ringo Starr helemaal weg waren van onze versie. Paul heeft me ooit gezegd dat hij jaloers was op de manier waarop wij zijn nummer hadden opgenomen."

Philip: "In 1980 kwamen we voor het eerst sinds *Gratitude* weer met een dubbel-lp: *Faces*. Daar werd heel meesmuilend op gereageerd. Alsof een funkband geen dubbelaars mag maken, alsof dat recht alleen was voorbehouden aan bands als Pink Floyd. Wij wilden juíst een plaat maken die het tegenovergestelde was van *I Am* en *All 'N All.*"

Verdine: "Onze relatie met de pers is altijd nogal vreemd geweest. We verkochten miljoenen platen en waren vier jaar lang de grootste band van Amerika, maar een blad als Rolling Stone weigerde een groot verhaal over ons te publiceren. Ik ervoer dat als een cultureel embargo."

A horn to love

Amsterdam

Blue Rose

Saxophones

The Bad Boiy

The Seductress

www.BlueRoseSaxophones.com

o.a. verkrijgbaar bij Hampe & Berkel muziek te Amsterdam

Maurice: "Ik heb tot aan *Faces* onder enorme druk moeten leven. Ik zag het toch als mijn verantwoordelijkheid dat onze platen moesten blijven verkopen. Na *Faces* verloor ik het vertrouwen een beetje. CBS wilde een hit zien en voor het eerst gingen wij als band nadenken hoe we dat voor elkaar moesten boksen. Het album *Raise!* verkocht daarna wel heel erg goed, maar de mystiek was weg."
Verdine: "Het werd allemaal veel te commercieel en we hadden onze geloofwaardigheid verloren."
Maurice: "Ik zat er helemaal doorheen. Ik kon na negen jaren gewoon niet meer verder. Ik had een paar jaar rust nodig, voordat ik de band in 1987 weer nieuw leven in kon blazen."
Philip: "Ik heb in die periode een paar heel succesvolle soloalbums gemaakt: *Continuation* (1983, geflopt in Nederland, red.) en *Chinese Wall* (1985, top 10, red.). En ik scoorde wereldhit *Easy Lover,* met Phil Collins. Verdine produceerde een plaat van Level 42 en Maurice ging werken met sterren als Barbra Streisand. Zonder die rustperiode had Earth, Wind & Fire nu waarschijnlijk niet meer bestaan."

De ziekte van Parkinson

Eind jaren tachtig kreeg Maurice White al te horen dat hij de ziekte van Parkinson had, die leidde uiteindelijk tot zijn dood.
Maurice: "Ik wist al een paar maanden dat ik Parkinson had, voordat ik het officieel bekend maakte. Er kwamen op een gegeven moment allerlei roddels in de pers, dus ik moest het wel naar buiten brengen. Maar ik heb ook gelijk tegen de jongens gezegd dat mijn ziekte nooit het einde van Earth, Wind & Fire zou betekenen. Daar is onze innerlijke kracht te groot voor."
Verdine: "Het was in het begin heel moeilijk voor ons. Voor het eerst toerden we over de wereld zonder Maurice. Dat was toch behoorlijk zwaar."
Philip: "Ik zag het eigenlijk helemaal niet zitten. Ik moest het merendeel van de songs alleen zingen. Daarbij was het gewoon zó raar om zonder Maurice op het podium te staan. Het heeft meer dan een jaar geduurd voordat ik weer met enig zelfvertrouwen alle hits kon zingen."

Rehabilitatie

De band bleef - zonder Maurice - onafgebroken toeren. En de laatste jaren hoor je op de nieuwe studioalbums momenten voorbijkomen die de goede oude tijden doen herleven.
Philip: "Het animo is de laatste jaren heel groot. We zijn nu bezig met een nieuw project dat de band terug moet brengen aan de absolute top. Na de goede reacties die we in de VS hebben gekregen op *The Promise*, *Illumination* en *Now, Then & Forever* tellen we weer mee."
Verdine: "De r&b-wereld beseft blijkbaar nu pas hoe belangrijk Earth, Wind & Fire is geweest voor de ontwikkeling van de zwarte muziek. En ze schrikken er soms van als ze horen dat wij nog bestaan. We hebben tijdens de Grammy Awards samen met Alicia Keys opgetreden. Ha, zij had geen idee dat Earth, Wind & Fire live nog steeds even spectaculair is als vroeger." **J**

V.l.n.r. Verdine White, Ralph Johnson en Philip Bailey.

Rij boven, v.l.n.r.: Mark Lettieri, Justin Stanton, Robert 'Sput' Searight, Mike 'Maz' Maher, Bill Laurance, Nate Werth, Chris Bullock, Jay Jennings
Rij beneden, v.l.n.r: Chris McQueen, Michael League, Bob Lanzetti, Cory Henry.

Snarky Puppy

De formule van een familie

Van slapen op de vloer en spelen voor halflege zalen tot twee Grammy's en fans die over heel de wereld extatisch melodieën meezingen: Snarky Puppy is een wereldband geworden. Hoe komt het dat juist deze groep zo veel weerklank vindt bij een groot publiek?

Tekst: **Iddo Havinga**
Foto's: **Philippe Levy-Stab**

Onlangs kreeg Snarky Puppy de kans om op uitnodiging van Microsoft-oprichter Paul Allen een week lang op een jacht met grote geesten van gedachten te wisselen over wat succes nu precies inhoudt. Onder de 250 genodigden bevonden zich Stevie Wonder, Quincy Jones, de ontdekker van DNA en de uitvinder van kunstmatige intelligentie. Met twee Grammy's op zak en uitverkochte zalen over de hele wereld was Snarky Puppy er geen vreemde eend in de bijt. Een paar jaar geleden sliep de band nog op de vloer van een krakkemikkig busje, terwijl bandleider en bassist Michael League de hele nacht doorreed op weg naar een volgend optreden, al dan niet na het voor de zoveelste keer verwisselen van een lekke band. Zo veel mogelijk spelen, was het doel. Zoals die keer dat ze in 24 uur drie shows deden in drie verschillende Amerikaanse staten. De winst van de eerste Grammy in 2014 veranderde veel. Nog steeds werkt de band ongekend hard: naast bijna non-stop toeren, verschijnt er elk jaar minstens één album. Om nog niet te spreken over de albums en tournees die veel bandleden onder eigen naam doen. De omstandigheden zijn wel verbeterd. "We hebben onze eigen hotelkamers, een tourbus en we vliegen vaker", vertelt League. "Mensen behandelen ons met meer respect. Eigenlijk stom, want dat zou ook zonder Grammy moeten gebeuren."

Gospelscene

Dat hem dit zou overkomen, had League niet durven dromen toen hij op zeventienjarige leeftijd twijfelde tussen een carrière als katholieke priester, acteur of muzikant. Hij koos voor het laatste en richtte Snarky Puppy op na zijn eerste jaar aan de College of Music aan de University of North Texas in Denton. Er was echter meer nodig dan een muziekstudie om het geluid te ontwikkelen dat de wereld zou gaan veroveren. "Na drie jaar en twee albums werd ik gevraagd in een gospelkerk in Dallas te spelen", blikt League terug. "Al snel speelde ik alleen gospel-, r&b- en hiphopgigs." Deze ervaring hielp de band te ontsnappen aan het door League als 'blank en academisch' omschreven geluid dat het gevolg kan zijn van het studeren van jazz aan een universiteit. "Onze muziek werd simpeler, funkier en meer communicatief", zegt League. "In de kerk speel je niet om 'kunst' te maken, maar om mensen iets te laten voelen en verbinding te maken met een hogere macht. Dat idee van muziek als doorgeefluik naar iets hogers namen we mee. Dat 'hogere' hoeft niet per se een hoofdletter te hebben." Veel bandleden verhuisden naar Dallas en de band kreeg versterking van muzikanten uit de zwarte gospelscene, zoals drummer Robert 'Sput' Searight en toetsenist Shaun Martin. League leerde ze kennen via een muzikant die een cruciale rol speelt in het verhaal van Snarky Puppy: Bernard Wright. De Texaanse toetsenist, die speelde met grootheden als Miles Davis en Marcus Miller, werd een mentor voor Snarky Puppy. "Wright kwam bij ons thuis en gaf ons gratis lessen", herinnert League zich. Wright maakte zo een onuitwisbare indruk op het geluid van de band. "Alles wat ik speel dat goed is, heeft veertig procent Wright in zich", stelt League. "Hij is onze Yoda."

"Alles wat ik speel dat goed is, heeft **veertig procent Wright** in zich"

Atomen in een pot

Zo ontstond de muzikale handtekening van Snarky Puppy. League vat het samen: "Jazzvocabulaire, de academische, 'blanke' wereld gemixt met een zwart-Amerikaans idee van groove, het verlangen om te communiceren met ons publiek en een rockmentaliteit, aangevuld met bandleden die elk hun eigen achtergrond en invloeden meebrengen." Het helpt dat die bandleden stuk voor stuk virtuozen zijn. Zo merkte ook Jules Buckley, dirigent van het

DISCOGRAFIE:

The Only Constant (2006)
The World Is Getting Smaller (2007)
Bring Us the Bright (2008)
Tell Your Friends (2010)
GroundUP (2012)
Amkeni (met Bukuru Celestin) (2013)
Family Dinner Volume 1 (2013) (Grammy voor het nummer *Something* met Lalah Hathaway)
We Like It Here (2014)
Sylva (met Metropole Orkest) (2015) (Grammy)
Family Dinner Volume 2 (2016)
Culcha Vulcha (2016)

SOLOPROJECTEN:

Cory Henry Revival Project
Cory Henry & The Funk Apostles
Bill Laurance Project
FORQ
Bokanté
Ghost Note
Mark Lettieri Trio
Maz
Foe Destroyer
Bob Lanzetti Group
Shaun Martin's Go-Go Party
RSVP

GROEPEN MET PROMINENTE ROL VOOR SNARKY-LEDEN:

Roy Hargrove's RH Factor
Marcus Miller
Kirk Franklin
Erykah Badu
Banda Magda

Metropole Orkest, tijdens de tour voor het Grammywinnende album *Sylva* dat Snarky Puppy met hen opnam. “Elke show zag ik het hele orkest met een glimlach op hun gezicht naar toetsenist Cory Henry kijken wanneer hij soleerde”, herinnert hij zich. “Hij speelt zó goed, het maakt je euforisch. Alle bandleden zijn ninja’s. Ze zijn als versnellende atomen in een pot, voortdurend tegen elkaar aan knallend.” “Het is alsof je in de Yankees zit in de jaren twintig”, beschrijft een van die ninja’s, gitarist Mark Lettieri. “Ik moet elke avond tussen Cory Henry en Michael League staan! Iedereen stapt het podium op met het gevoel de slechtste te zijn in de band. Ik weet zeker dat Michael hetzelfde voelt, en het is zíjn band! Mijn taak is om nederig te zijn en zo goed mogelijk te spelen. Als iedereen dat doet, klinkt het goed.” Virtuositeit is één ding, maar bij Snarky Puppy mag het nooit leiden tot ontoegankelijkheid. “Onze muziek moet je laten bewegen en moet een melodische hook hebben”, stelt League. “Het moet geen kinderversje worden, maar je moet er meteen van kunnen genieten zonder het eerst te hoeven analyseren.” “De groep heeft een romantisch popelement”, vindt Buckley. “Maar soms persen ze er dan weer een schandalig smerige baslijn uit. Hun aantrekkingskracht ligt in het vermogen beide kanten te verenigen.”

Saamhorigheid

Naast een sterk muzikaal concept valt Snarky Puppy op door haar onvermoeibare enthousiasme en arbeidsethos. Tegenslagen worden overwonnen door een onverwoestbare liefde voor gezamenlijk muziek maken. Niet vanzelfsprekend, erkent League. “Er zijn botsende persoonlijkheden, maar als je zo lang bij elkaar bent leer je, net als in een familie of relatie, niet van mensen te verwachten dat ze anders zijn dan ze zijn. De wittebroodsweken liggen achter ons.” Belangrijk is volgens hem dat er geen sterren in de band zitten. “Op een gegeven moment hadden we bandleden die net vers van school kwamen, kunnen vervangen door grote namen. We kozen ervoor dat niet te doen. Dat leidt tot een sterk gevoel van saamhorigheid.” Als Snarky Puppy een familie is, dan is League de pater familias. Zelf toont hij zich vaak bescheiden over zijn rol. “Ik ben vooral conceptbewaker. Welke richting gaan we op? Wat voor album gaan we maken? Waar gaan we toeren? Bas spelen is het minst belangrijke van wat ik doe. Ik geloof nog steeds dat de band geweldig zou klinken zonder mij. Ze speelden al eens op een bruiloft met een andere bassist!” “Mike zegt natuurlijk de hele tijd zulke domme dingen”, lacht Lettieri. “Snarky Puppy is echt zijn visie. We zien de offers die hij brengt. Maar iedereen in de band is een workaholic. We willen hem niet teleurstellen! Hij maakt het gemakkelijk erin mee te gaan. We vinden de muziek geweldig en dan is er deze gast die dit waarschijnlijk zal blijven doen tot hij doodgaat.” Zijn belangrijkste talent is het zien van kansen, vindt League, bijvoorbeeld wanneer hij iemand tegenkomt met wie de band goed zou kunnen samenwerken. Zo ontstond het *Family*

> “Onze muziek moet **je laten bewegen** en moet een melodische hook hebben”

ACTIE VOOR Jazzism ABONNEES

Ga jij ook naar North Sea Jazz?

Meld je online aan, bezoek ons in de Jazzism stand en ontvang een gratis cd!

Doe mee aan de prijsvraag in de stand en **win** een "Trevor James Signature Custom Raw-XS Alt Sax" incl. Protec koffer t.w.v **€ 3.400,-***

Online aanmelden: www.bcm.nl/north-sea-jazz-actie

Nog geen abonnement?
Wordt dan abonnee op North Sea Jazz en maak ook kans!

*Deze aktie is mogelijk gemaakt door exclusief importeur JT Music BV i.s.m. Trevor James Saxophones.

Jazzism

Dinner-concept: Snarky Puppy bracht dit jaar een tweede album uit onder die naam waarop ze samenwerken met gastvocalisten en -instrumentalisten, waaronder folklegende David Crosby. Hun eerste Grammy wonnen ze voor het nummer *Something* met Lalah Hathaway van de eerste editie. Lastig is het soms wel, dat juist die speciale projecten gelauwerd worden, vindt League. "In de pers en op internet vragen mensen zich soms af of we wel een eigen ding hebben en niet een soort sessieband zijn. Dan heb je niet opgelet, denk ik dan. Zeven van onze elf albums waren 'eigen', instrumentale albums."

Culcha Vulcha

Toch vond League het tijd voor de band om zich weer te laten horen met een 'echt' Snarky Puppy-album. Het resultaat: *Culcha Vulcha*. "Het is een update van wat de band nu is", zegt League. Wat meteen opvalt is dat de band de plaat in de studio opnam, terwijl de groep juist furore maakte met het live voor een publiek opnemen van albums, waarbij alles altijd gefilmd werd. "We maken daarmee eigenlijk een domme keuze", zegt League. "Net nu we een format hebben dat iedereen kent, doen we iets anders. Ik zie nu veel bands video's maken van hun opnames." League vindt het daarom juist goed om het anders aan te pakken. "Het beste wat je kunt doen, is je publiek leiden in plaats van andersom." Op *Culcha Vulcha* klinkt de band meer gepolijst. "We namen de energie en speelsheid van de liveopnames mee, maar hadden de mogelijkheid foutjes te corrigeren. We maakten opnamedagen van wel 21 uur." Het leidde tot een album dat meer op sfeer is gericht dan op bombastische explosies en solo's, vertelt League. "Het geluid is donkerder, warmer en analoog." Ook is het album een staalkaart van dat laatste element in de Snarky-formule: invloeden verwerken vanuit de hele wereld. De tongue in cheek titel verwijst ernaar. "We zijn nóg proactiever geworden in het leren kennen van lokale muziekscenes", vertelt League. "Maar we zijn vaak maar een paar dagen op één plek. We zijn dus een soort vogeltjes die in een cultuur duiken en er een stukje van meepikken. We proberen vervolgens traditionele stijlen niet na te spelen, maar er iets eigens van te maken." Een voorbeeld is openingsnummer *Tarova*. League nam op zijn telefoon een Indiase straatband op die bhangramuziek speelde. Een paar weken later zong hij een beat in diezelfde telefoon met het gevoel van dat ritme, maar dan met een funkbackbeat. "We pikken iets op, maar nét even anders dan het oorspronkelijk was. Daardoor wordt het iets van onszelf." Snarky Puppy voegt de nieuwe invloeden bij de oude. "De keyboardmelodie in *Tarova* is heel erg Bernard Wright." Hetzelfde gebeurde met de titel van het nummer. League onthield de naam van het tijgerreservaat Tadova dat hij in India bezocht verkeerd en besloot zijn versie als titel te gebruiken.

Michael League

Niet meer de underdog

Terug naar Paul Allens boot, waar League tussen al die geslaagde mensen nadacht over hoe je iets uitzonderlijks voor elkaar krijgt. "Waarom iets slaagt, is nooit helemaal uit te leggen, want miljoenen kleine factoren spelen een rol. Het komt neer op een mentaliteit: ons harde werken, het maken van sterke melodieën, het openstaan voor nieuwe invloeden. Het zijn allemaal dingen die voortkomen uit onze wens om voortdurend consciëntieus te groeien en nooit zelfvoldaan te worden." Wordt die drive niet minder, nu Snarky Puppy minder hoeft te vechten voor erkenning? Het tegenovergestelde is waar, stelt League. "De druk is eerder hoger omdat mensen nu daadwerkelijk op ons letten. Het is gemakkelijk om de underdog te zijn. Als je die ene band op het festival bent die niemand kent, imponeer je al snel met een optreden dat wel 'oké' was. Wanneer je neergezet wordt als tweevoudig Grammy-winnaar en je presteert niet optimaal, dan zeggen mensen: 'Ik snap niet waar die hype vandaan komt!'" De gezamenlijke historie, spelliefde en chemie van de band zorgen ervoor dat Snarky Puppy zich niet te druk maakt. "Als artiest is het onmogelijk om meningen van pers en publiek volledig te blokken, maar de bepalende factor is uiteindelijk: doen wat wíj willen doen", bezweert League. Kunnen overleven terwijl hij doet wat hem gelukkig maakt, dat is succes voor League. Geld en roem zijn secundair. "Ik heb de afgelopen twee jaar niet eens een huis gehad", lacht hij. "Maar als het succes blijft groeien, des te beter." J

"Belangrijk is dat er **geen sterren** in de band zitten"

Rewind

Jazz in Duketown

Tom Beetz bezoekt jazzfestivals in Nederland en zet zijn impressies voor ons op de gevoelige plaat.

In Frankrijk een beroemdheid, in de rest van de wereld nog onbekend. Natalia M. King zong jazz overgoten met een dikke bluessaus.

Fay Claassen mengde standards met liedjes van Doe Maar.

Het best bezochte jazzfestival van Nederland vindt jaarlijks plaats in ‘s Hertogenbosch. Logisch, want Jazz in Duketown kent een uitgekiende programmering en is ook nog gratis. Door het koude pinksterweekeinde was het dit jaar een stuk rustiger dan normaal, desondanks werd er hartverwarmende muziek gemaakt.
Tijdens de vier dagen jazz in het centrum van Den Bosch is buiten muziek te horen op verschillende podia, maar ook binnen, bijvoorbeeld in de Toonzaal. In de horeca hangt men met de benen buiten, maar is de kwaliteit wisselend. Toch waren ook daar goede optredens van saxofonisten Boris van der Lek en Maarten Hogenhuis. Deborah Carter stond in een hotellobby standards te zingen. Acht talenten van de Nederlandse conservatoria streden om een award met een mooi te winnen bedrag en optredens in het verschiet. Lizzy Ossevoort won.
Er was veel Noorse jazz met Pixel, trompettist Mathias Eick en gitarist Lage Lund: tegenpolen, maar met een koele en ingetogen benadering van de muziek. Zo anders waren twee onbekende Amerikaanse zangeressen. Toni Green zette sterke soulblues neer en de in Brooklyn geboren Natalia M. King laat de blues klinken alsof ze zelf katoen heeft moeten plukken. Quartet Diminished uit Iran was opvallend. Hun muziek had Amerikaans kunnen zijn, maar hun eigen cultuur werd daar doorheengeweven.
De Nederlandse jazz kan zich gemakkelijk handhaven in dit buitenlandse geweld. Zowel Karsu als Sabrina Starke gaven een volwassen optreden van internationaal niveau. Phils Music Laboratory (van pianist Philipp Rüttgers), en pianisten Sebastiaan van Bavel en Jacob Bedaux (met saxofonist Joris Posthumus) kunnen zich met de beste ‘modern creative’ groepen uit de VS meten.
Saxofonist Kenny Garrett liet iedereen ver achter zich. Hij kwam wat later, omdat hij een priester zocht om zijn optreden te zegenen. Zijn nietsontziende energieniveau en onuitputtelijke inspiratie kwam, vermoed ik, van hemzelf. De zegening hielp wel om uiteindelijk het zonnetje door te laten breken en het droog te houden. J

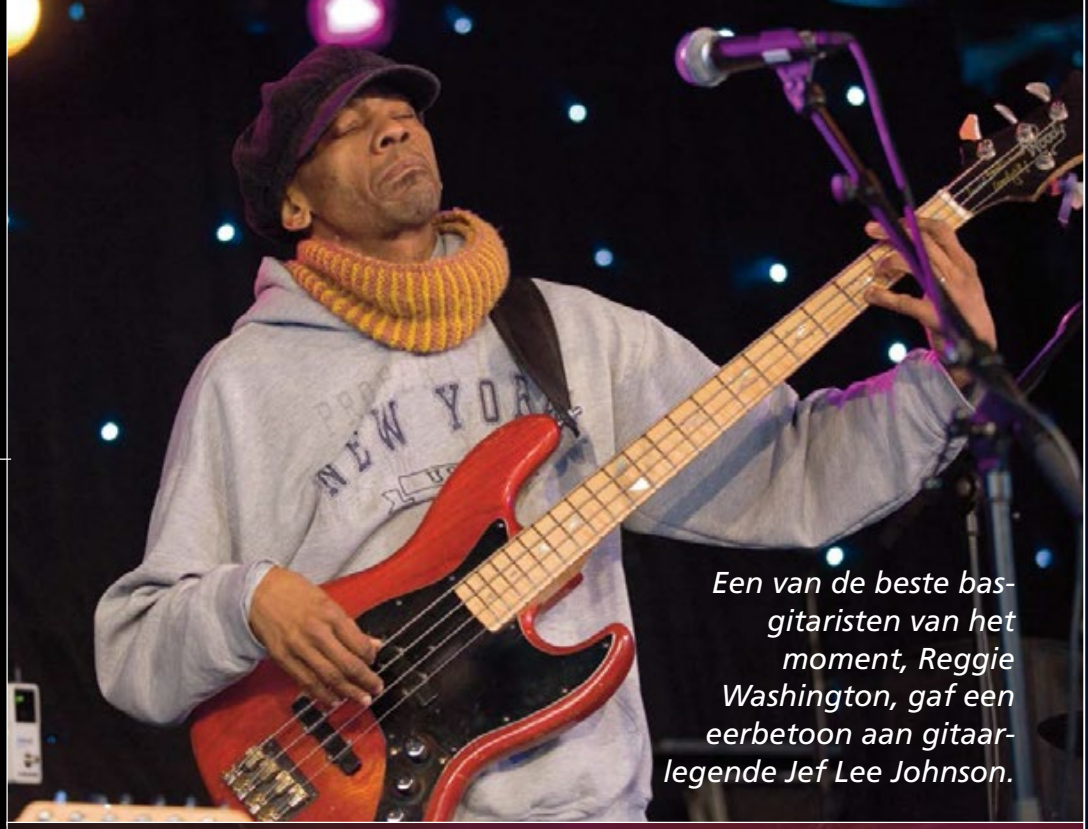

Een van de beste bas-gitaristen van het moment, Reggie Washington, gaf een eerbetoon aan gitaar-legende Jef Lee Johnson.

Souldiva Toni Green, ooit achtergrondzangeres bij Isaac Hayes, speelde met de Franse bluesband Malted Milk, nu in Den Bosch en binnenkort ook op het North Sea Jazz Festival.

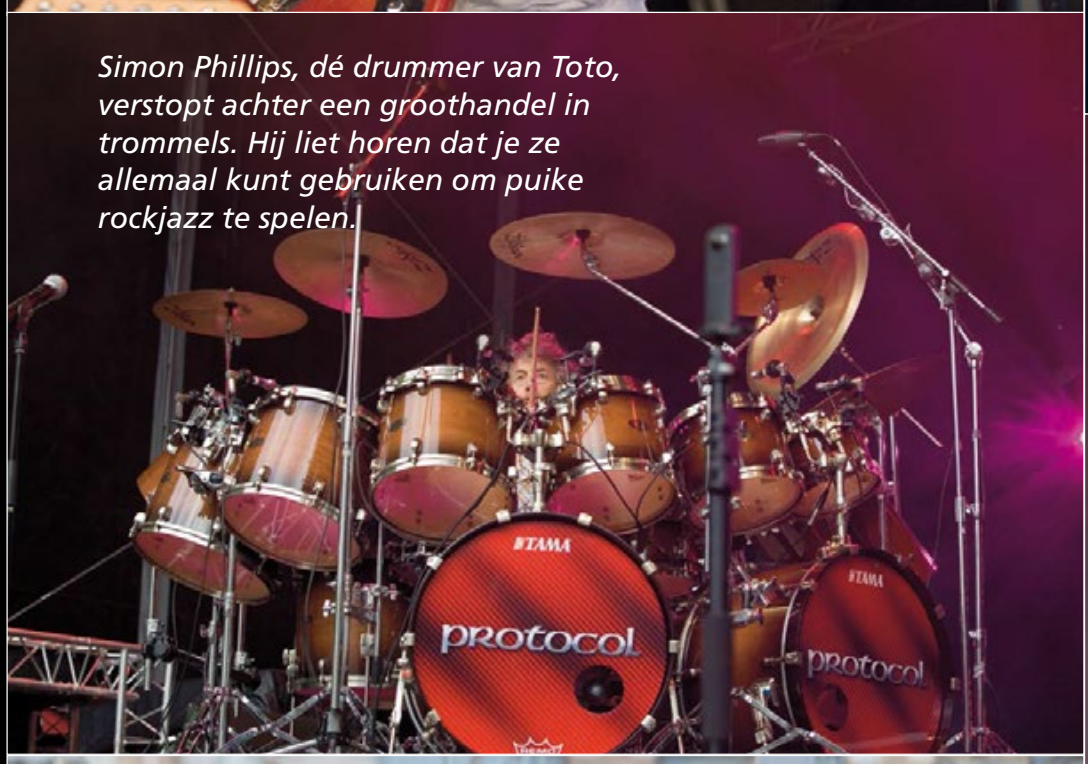

Simon Phillips, dé drummer van Toto, verstopt achter een groothandel in trommels. Hij liet horen dat je ze allemaal kunt gebruiken om puike rockjazz te spelen.

Geen greintje twijfel bij Sabrina Starke, die is uitgegroeid tot een van de fijnste zangeressen die we hier hebben.

Van verlegen talent tot diva. De Turks-Nederlandse Karsu maakte krachtige muziek.

Niet te stoppen energie. Als een wals denderde de gezegende Kenny Garrett over de Bossche Parade.

Concert & Festival Tips

Elk nummer tipt Kris Keijser bijzondere concerten en festivals.

Ook deze zomer kun je in de North Sea Jazz Club terecht voor 'Summer Sessions All Stars': grote namen in een intieme setting om spoorslags voor naar de Westergasfabriek te gaan. Op zondag 24 juli vier je de vakantie met ingetogen en virtuoze versies van jazz- en popsongs door liefdeskoppel Tuck & Patti en op donderdag 28 juli geeft bluesgrootheid Bobby Rush een dinerconcert in de Amsterdamse club. De zomer afsluiten kan op 31 augustus met de funk, rock en soul van Mother's Finest, die een unplugged concert komen geven. Check voor nog meer namen van formaat: *northseajazzclub.com*

juli en augustus North Sea Jazz Club, Amsterdam

George Clinton & P-Funk All Stars

Laten we onze helden koesteren nu ze er nog zijn. Natuurlijk, zo spectaculair als het was in de jaren zeventig is het nu al lang niet meer. Maar George Clinton heeft de funk in zijn DNA. Met zijn P-Funk All Stars weet hij nog altijd een funkparty te bouwen met klassiekers als *One Nation Under A Groove*, *Atomic Dog*, *Flashlight* en *Maggot Brain*. Een aanrader en misschien komen er nog leuke gasten langs. Bij George Clinton weet je het maar nooit.

George Clinton

22 juli
Paradiso, Amsterdam
28 juli
Annabel, Rotterdam

Chick Corea Trio met Avishai Cohen en Marcus Gilmore

De legendarische jazzpianist Chick Corea drukt tot op de dag van vandaag een onuitwisbare stempel op de jazz en andere genres. Met een ongebreidelde creativiteit checkte hij vrijwel alle muziekstijlen tijdens zijn decennialange carrière, steeds genereus musicerend op het scherpst van de snede. Tijdens zijn *75th Birthday Tour* in het openluchttheater omringt Chick Corea zich met Marcus Gilmore op drums en contrabassist Avishai Cohen.

7 september
Openluchttheater Rivierenhof, Olt (België)

Avishai Cohen

Rotterdam Unlimited

Samen met Saul Williams presenteert Rotterdam Unlimited een uniek samenspel van jazz, spoken word, poetry, improvisatie en hiphop. Het voorprogramma wordt verzorgd door Ken Theater en bevat een unieke combinatie van muziek, dans en woordkunst onder de naam Spoken Art. Legende Ernest Ranglin speelt ook in Rotterdam op de speciale afscheidsavond met zijn muzikale vrienden Tony Allen, Ira Coleman, Courtney Pine, Cheikh Lô en Alex Wilson.

27 en 28 juli De Doelen, Rotterdam

Rhythm & Roots
Van blues tot hiphop

Dit is geen festival, maar een muzikale reis. Veel van de muziekstijlen zoals die we nu kennen, hebben hun roots in Afrika – van jazz tot salsa en van hiphop tot rock-'n-roll. Er worden iconische objecten getoond, zoals de gitaren van Chuck Berry en Jimi Hendrix, het leren motorjack van Elvis Presley en de cape van James Brown, en onder meer soulzangeres Giovanca, rock-'n-roller Danny Vera en rapper Akwasi vertellen over hun inspiratiebronnen.

13 mei t/m 30 oktober *Tropenmuseum, Amsterdam*

Foto: Carolien Sikkenk

Sharon Jones & The Dap-Kings in het bos

Een concert beleven tussen het verscholen groen van bomen, in een amfitheater – het lijkt een ideaal plaatje voor een zwoele zomeravond. Live At levert voor het derde jaar een programma vol indie, singer-songwriters, pop, electro en alternative. De line-up is actueel, de setting intiem. Op 28 augustus staat Sharon Jones er op de planken met haar Dap-Kings. Meer info*: liveatamsterdamsebos.nl*

5 juni t/m 12 september
Bostheater, Amsterdam

Vanessa da Mata

Viva Brasil Festival 2016

Ivete Sangalo is een van de bekendste zangeressen van Brazilië en opende het Viva Brasil Festival 2016 op 26 mei. Het festivalweekend van 25 en 26 juni biedt een heerlijke combinatie van *music & food*: de hele zaterdag en zondag kun je in en om Muziekgebouw aan 't IJ genieten van Braziliaanse hapjes, foodtrucks, topchefs en favoriete thuiskoks bereiden hun gerechten met begeleiding van muziek door tal van artiesten. De afsluiting op zondagavond 26 juni is een exclusief concert van de grondlegger van de samba, Martinho Da Vila, en het akoestische trio van de legendarische Vanessa da Mata.

25 en 26 juni *Muziekgebouw aan 't IJ, Amsterdam*

Festival Mundial

Op Festival Mundial in Tilburg kunnen festivallieveling Typhoon en zijn geweldige Titanenband niet ontbreken. Ook aanwezig is Nneka, een van de meest belovende artiesten op dit moment. Het leuke van dit festival is de diversiteit in muziek en culturen, zo treden bijvoorbeeld Hindi Zahra, Pierce Brothers, Christopher Martin, Modestep, Tinariwen en nog vele anderen op. Voor de volledige line-up: *festivalmundial.nl*

25 en 26 juni *Spoorzone, Tilburg*

Nneka

Afrikafestival Hertme

Op het 28e Afrikafestival in het Twentse Hertme zijn tien muzikale topacts te bewonderen. Legendarische namen als Pat Thomas, Sam Mangwana, Orlando Julius, Orchestre Les Mangelepa, maar ook aanstormende talenten zoals Songhoy Blues, Moh! Kouyaté, Karyna Gomes, Oum, Bamba Wassoulou Groove moeten het publiek laten swingen. Afsluiter is de charismatische en wereldberoemde Youssou N'Dour.

2 en 3 juli *Hertme*

Youssou N'Dour

Ad Bijleveld houdt ons op de hoogte van de nieuwste audio-ontwikkelingen.

Dynaudio Xeo 2 Soundz

Dubbel actief

Zo op het eerste gezicht lijken het gewoon twee compacte luidsprekers, maar samen vormen ze in feite een complete hifiset. Immers, de ingebouwde versterker maakt ze 'actief'. Een handige activiteit die bovendien de geluidskwaliteit ten goede komt.

Nou, helemaal compleet kan de hifiset niet worden genoemd, want er moet nog wel een muziekbron worden toegevoegd. Dat kan niet alleen een smartphone of computer met Bluetooth zijn, maar ook een cd-speler, tv, satellietontvanger, spelcomputer of wat dan ook, bij voorkeur voorzien van een optische digitale uitgang.

Aluminium front

Eén van beide luidsprekers is immers van een overeenkomstige optische ingang voorzien en langs die weg wordt de basis gelegd voor de meest optimale geluidskwaliteit. Het signaal gaat namelijk in digitale vorm naar de ingebouwde processor en dus maakt een analoog aangeboden signaal eerst een omweg via de analoog/digitaalomzetter. De genoemde digitale signaalprocessor vervult een sleutelfunctie. Die stuurt niet zomaar de hoge frequenties via een 65W-versterker naar de bolvormige tweeter en de lage frequenties via een vergelijkbare versterker naar de conuswoofer. Nee, de processor is nauwkeurig op de hoogte van de sterke en de zwakke eigenschappen van zowel beide speakerunits als de stevige, uit een compoundmateriaal vervaardigde kast met een aluminium front. Van de sterke punten wordt optimaal gebruik gemaakt, terwijl er voor de zwakke zo veel mogelijk wordt gecorrigeerd. Actief betekent dus niet alleen dat er sprake is van ingebouwde versterkers, maar vooral dat er actief wordt ingegrepen om uit de luidsprekersystemen te halen wat erin zit. Bij een conventionele installatie, bestaande uit een versterker en twee 'passieve' luidsprekers, is dat natuurlijk volstrekt onmogelijk. En als we nu toch ingrijpen in het digitale signaal, zo moeten de ingenieurs van het R&D-centre van Dynaudio hebben gedacht, dan kunnen we ook wel wat doen aan akoestische problemen die zich mogelijk voor gaan doen. Het resultaat is een handige schakelaar waarmee je de luidsprekers kunt laten weten of ze vrij staan opgesteld, dan wel tegen een muur of in een hoek van de kamer. Plaatsing is sowieso niet iets om wakker van te liggen. Er lopen natuurlijk geen kabels naar de luidsprekers anders dan de beide netsnoeren plus de verbinding van de 'master' met de eerder genoemde muziekbron. De '*slave*', de tweede luidspreker, ontvangt z'n signaal draadloos van de master en heeft zelf dus geen ingangen. Kortom: plaatsen, stekker in het stopcontact en spelen maar.

Tegen de muur

Met de degelijke afstandsbediening kan onder meer de ingang worden gekozen en het volume worden ingesteld. Daarbij is het even oppassen geblazen, want veel

Bovenop zijn tiptoetsen aangebracht voor het kiezen van de ingang en het instellen van het volume. Dat kan natuurlijk ook met de meegeleverde afstandsbediening.

De hoogwaardig afgewerkte Dynaudio Xeo 2 Soundz wordt geleverd in deze aantrekkelijke kleurcombinatie.

moderne muziekbronnen, zoals een smartphone, hebben zelf ook een volumeregeling. Staat één van de twee op nul dan is er niets te horen, staan ze allebei ver open dan is het even schrikken. Voor de test kozen we vooral de digitale ingang, waarvoor de optische kabel wordt meegeleverd. De kabels met mini-jack en inch bleven meestal in de doos. Eerst maar even met de digitale uitgang van tv verbonden. Via Qello Concerts naar *Live In Rio* van Diane Krall gekeken en geluisterd. De kwaliteit van de beelden is uitstekend, maar dat wisten we al. Nu blijkt plotseling dat een en ander ook geldt voor de geluidskwaliteit. De prestaties van de Xeo2 degraderen de tv tot een matig telefoontoestel, zo lijkt het. Het klankbeeld is imponerend, niet alleen in relatie tot het tv-toestel, maar ook gezien de afmetingen van de nog geen 26 centimeter hoge luidsprekers. De beide gitaristen Bill Frisell en Greg Leisz bewijzen op *I Long To See You*, het nieuwe Blue Note-album van veteraan Charles Lloyd, dat de rekenkundige inspanningen geleverd door de processor een nauwkeurige plaatsing van instrumenten niet in de weg hoeft te staan. Beide gitaren worden haarscherp in het uiterst gedetailleerde stereobeeld getekend. Bij beide registraties, zowel die van Krall als die van Lloyd, is veel aandacht besteed aan de breedte van het frequentiegebied. Ook de lage tonen zijn derhalve goed vertegenwoordigd en juist op dat punt wil deze Dynaudio nog wel eens wat te veel hooi op z'n vork nemen. Tijdens de test werden de overigens geheel in Denemarken vervaardigde luidsprekers dan wel vrij, op een zestig centimeter hoge voet geplaatst, toch kozen we regelmatig voor de instelling die hoort bij de plaatsing

Eén van de twee luidsprekers, de 'master', heeft twee analoge ingangen en een optische digitale ingang. Daarnaast is er de draadloze ingang via Bluetooth.

strak tegen een wand. De processor neemt in dat geval het laag niet alleen een fractie terug, de bassen worden ook strakker en beter gedefinieerd.

Conclusie

Het klankbeeld doet vermoeden dat we naar veel grotere luidsprekersystemen aan het luisteren zijn. De Deense fabrikant heeft goede speakers aan goede elektronica gekoppeld en juist dat levert een uniek en uitstekend klinkend resultaat op. Dat de Xeo 2 van Dynaudio mede dankzij Bluetooth en het ontbreken van luidsprekerkabels ook nog eens bijzonder handig is in het gebruik, ja dat is mooi meegenomen. J

DYNAUDIO XEO 2 SOUNDZ

systeem:	open 2-weg, actief
speaker-bezetting:	27 mm dome-tweeter, 140 mm conuswoofer
uitgangsvermogen:	2x 65 W per luidspreker
ingangen:	2x line (cinch plus mini-jack), digitaal (optisch), Bluetooth
afmetingen (bxhxd):	173x255x154 mm
gewicht:	4 kg
setprijs:	€ 1299,-

info: www.dynaudio.nl

Shockwave

Audio brengt met enige regelmaat een schok teweeg in de branche, simpelweg door te innoveren, veranderen of verbeteren. Wat mij opvalt, bijvoorbeeld op verjaardagen, is dat er weer volop gesproken wordt over audio. Dat was - pak 'm beet - tien jaar geleden totaal niet het geval. Twintig, dertig jaar geleden wél. De interesse is in de loop der jaren weggeëbd. De veelvoorkomende klachten toentertijd: té duur, té moeilijk te bedienen, té groot. Daarbij heeft de audio-industrie een enorme optater gekregen rond de eeuwwisseling, omdat men meer wilde voor minder geld, meer opslag, met als gevolg dat we van cd-kwaliteit naar mp3-kwaliteit zakten – een wereld van verschil. Een hele generatie is verpest door mp3, de nu-dertigers. Maar ook zij horen wel degelijk het verschil tussen bijvoorbeeld Spotify (laagdrempelig) en Qobuz (hoogwaardig) of Deezer. Een voorbeeld, de dochter van mijn vriendin: "Hé, hoe kom jij aan die nieuwe opname?" "Nee, dat is helemaal geen nieuwe opname. Zelfs geen andere. Het is hetzelfde nummer in betere kwaliteit." Kijk aan, dat biedt hoop en perspectief voor de toekomst.
Maar niet alleen jongeren zien de nieuwe mogelijkheden, ook ouderen. Voor hen scheelt het ook dat de vormgeving en het design veel mooier en kleiner zijn geworden. Kortom, er zijn veel meer oplossingen gekomen om audio in het interieur te plaatsen.
Wat ik wil zeggen: audio als gespreksonderwerp is dus weer helemaal terug, het houdt de mensen weer bezig. Noem het gerust een revival. Door middel van streaming audio, maar ook door de terugkeer van vinyl als überhippe geluidsdrager is audio weer toegankelijk geworden. Sterker nog: álles mag en kan weer.

Robert Remkes

Mantels Musthaves

Er zijn van die platen die je nu eenmaal moet hebben. Bassist, musicoloog, presentator en jazzspecialist Hans Mantel maakt een keuze uit een enorme stapel musthave jazzschijven. Hij bespreekt de muziek en zoekt naar het verhaal achter de opnames.

Deel #32

Foto: **Joke Schot**

***Stan Getz And The Oscar Peterson Trio*, Los Angeles, 10 oktober 1957**
Verve 827 826-2

Wie aan saxofonist Stan Getz denkt, associeert hem met de bossanovaplaten die hij in de eerste helft van de jaren zestig maakte en waarvan er verschillende meer dan een miljoen keer over de toonbank gingen. Dat is natuurlijk fijn voor je reputatie en je bankrekening, maar in het geval van Getz overschaduwt het toch een beetje ook al het andere dat hij voordien en ook daarna heeft gedaan. Vanaf de periode van 1947 tot 1949, toen hij in Woody Hermans Second Herd speelde, was Getz gaan opvallen als solist en had hij bij Herman een hit met *Early Autumn*. Hij maakte bovendien deel uit van de Four Brothers, het fameuze saxofoonkwartet uit de rietsectie van de Woody Herman-band. Vanaf het vroegste begin van zijn loopbaan was duidelijk dat Getz een zeer getalenteerde, echte Lester Young-adept was. Jonge tenorsaxofonisten stonden in die jaren voor de onvermijdelijke keuze om enerzijds het grote bronstige geluid en de met testosteron geladen benadering van Coleman Hawkins te imiteren of juist de lijn van Lester Young te volgen: een wat ijle, maar prachtig ronde sound, nooit te veel noten maar wel altijd precies de goede en een onnavolgbaar swingende manier van fraseren. Voor de jonge Getz was de keuze meteen duidelijk.

Eigen stijl

Als je de carrière van Getz wat nader beschouwt, wordt duidelijk dat hij zich altijd aansloot bij wat er op dat moment in de muziek gebeurde. In ‘50 en ‘51 maakte hij fameus geworden bebopopnamen in een kwartet met onder andere gitarist Jimmy Raney. Getz’ fraseringen op deze opnamen zijn anders dan die uit latere jaren en ook nadere aspecten aan zijn spel zijn altijd in ontwikkeling gebleven. Zijn geluid en muzikale benadering maakten Getz ook uitermate geschikt om in een muzikale omgeving te functioneren die in het begin van de jaren vijftig van de schrijvende pers al meteen het label cooljazz kreeg opgeplakt. In latere jaren bleef Getz zoeken naar nieuwe en uitdagende muzikale omgevingen die hem de gelegenheid gaven om zijn improvisatorische spierballen te laten rollen en die zijn meeslepende lyriek ruim baan gaven. Zo leidde hij in de jaren zeventig bands met musici als Stanley Clarke en Chick Corea. Vibrafonist Gary Burton, die als twintiger bij Getz’ kwartet was gekomen, vertelde ooit hoe hij destijds over Getz dacht: “Toen ik gebeld werd voor dat kwartet dacht ik in eerste instantie: wat moet ik in een band van een bebop *has-been*? Nou, toen ik hoorde hoe inventief en open-minded hij speelde, realiseerde ik me steeds meer dat hij een van de hipste en modernste improvisatoren was. Ik schaam me nu nog dat ik aanvankelijk zo over hem dacht.” Tegen het midden van de jaren vijftig had Getz een geheel eigen stijl ontwikkeld die weliswaar gebaseerd was op het spel van Lester Young, maar verder in niets op die van andere saxofonisten leek. Een en ander kwam tot uiting bij de manier waarop Getz een ballad kan spelen. Met een prachtig geluid en dito frasering en lyriek vertelt Getz altijd een verhaaltje dat zo mooi is dat de tranen je in de ogen springen. Bovendien speelt Getz, met uiterst listig gebruik van de in de harmonie bewegende middenstemmen en de alteraties, totaal onverwachte noten en harmonische wendingen die altijd weer op hun pootjes terecht komen. Zijn vertolkingen van ballads zijn van een overrompelende schoonheid zonder dat ze te romantisch, overrijp of smakeloos worden. Ze zijn altijd verbluffend mooi maar met een harde, muzikaal doordachte kern en altijd swingend.

Muzikale speeltuin

Nadat Getz, onder andere om zijn drugsverslaving te ontlopen, een paar jaar in Scandinavië had gewoond, keerde hij regelmatig terug om voor Norman Granz en diens Verve-label platen op te nemen. Getz en Granz hadden al een goede relatie, onder andere omdat Getz het uitstekend deed in de Jazz At The Philharmonic-concerten waarmee Granz over de wereld reisde. De opnamen voor *Stan Getz And The Oscar Peterson Trio* markeren een bijzonder moment in Getz’ manier van spelen. Petersons trio behoorde al jaren tot het meubilair bij Norman Granz en Peterson had, dankzij diezelfde Granz, al een fabelachtige carrière opgebouwd. Het trio van Peterson heeft hier nog de ‘Nat Cole-configuratie’ met piano, bas en gitaar. Een paar jaar later zou de gitaar door drums worden vervangen, maar op het moment dat deze plaat werd gemaakt was er nauwelijks een swingender trio te bedenken dat hem er zo hard van langs kon geven. Voor Getz was dit de ideale muzikale speeltuin. Deze plaat is een musthave om een paar redenen: er wordt verschrikkelijk goed op gespeeld en iedereen heeft het zo ontzettend naar zijn zin. Maar ook horen we Getz hier op een schanierpunt in zijn muzikale ontwikkeling. Hij heeft hier nog het ‘oude’ geluid, dat tegen de tijd dat hij de eerste bossanovaplaten uitbrengt helemaal verdwenen is en vervangen is door dat geluid dat de meeste mensen van hem kennen. Bovendien speelt Getz hier nog met een uit de vroegere bebopjaren overgehouden frasering: ritmisch ‘boven op z’n kop’, bluesy leunen in de timing, triolen de volle waarden geven en series van achtste noten altijd zo swingend mogelijk spelen.
Een typisch Granz-trekje, zowel op concerten als op de plaat, was de balladmedley waarbij alle bandleden ballads spelen die door Peterson allemaal fraai aan elkaar worden gelijmd. Het is in de ballads dat we een inkijkje krijgen in hoe Getz in de jaren daaropvolgend zou gaan spelen. De tempostukken op de plaat, vrijwel allemaal standards, zijn een genoegen om naar te luisteren. Getz zeilt over de akkoorden heen met een inventiviteit en een gemak waarvan je een grote grijns op je gezicht krijgt. De voortdenderende maar soepel lopende trein van The Oscar Peterson Trio heeft echt alles: een prachtige balans in het groepsgeluid, ongelooflijke swing, spectaculair mooie solo’s van Peterson, voortreffelijke begeleiding en over de prestaties van bassist Ray Brown en gitarist Herb Ellis kan ook alleen maar in superlatieven worden gesproken. Ook bij hen val je van de ene verbazing in de andere. Alles wat een goede plaat moet hebben, vind je op *Stan Getz And The Oscar Peterson Trio*.

Hans Mantel
info@hansmantel.com

De Jazz Not Jazz 10 zet de tien meest invloedrijke en actuele platen op het gebied van jazz op een rij. Niet gebaseerd op verkoopcijfers, maar op de smaak van de voorhoede van de vaderlandse jazzscene. Dj's, organisatoren, programmeurs, muzikanten, programmamakers en journalisten bevolken het colofon. Jazz wordt door ons zo breed mogelijk benaderd. Daarom misstaan soul, funk, blues, world, broken beats, hiphop en singer-songwriters niet in de lijst. Kortom: de Jazz Not Jazz 10 is jouw barometer in een muzikaal omvangrijk landschap. Met naast gevestigde namen meer dan genoeg ruimte voor nieuwe initiatieven.

JAZZ NOT JAZZ /#04

Met afstand op één in deze JazzNotJazz10: het hyperproductieve **Snarky Puppy**. *Culcha Vulcha* werd opgenomen zonder publiek en camera's. De herkenbare sound van de Pups is aanwezig, hoewel de composities donkerder en soberder klinken dan we gewend zijn. Nergens saai, altijd grensverleggend en urgent. **Jameszoo** noemt zijn werk 'naïeve computerjazz'. *Fool* is sterk geïnspireerd op klassiek jarenzeventigwerk van Robert Wyatt, Steve Kuhn en Arthur Verocai en met alle samples ligt dit album in de eigentijdse lijn van de kosmische Sun Ra. Op drie het verrassend sterke album van **Michael Kiwanuka**. Hij heeft de lange stilte na zijn debuut goed gebruikt: vooral de persoonlijke teksten spreken tot de verbeelding. Trompettist **Wadada Leo Smith** tikt, in deze samenwerking met pianist **Vijay Iyer,** een hoogtepunt in de herfst van zijn carrière aan. Het betreft een suite, opgedragen aan de overleden Indiase fotografe Nasreen Mohamedi, die vol en rijk gecomponeerd en duizelingwekkend mooi uitgevoerd is. Hadden we het al niet eerder over Sun Ra? De futuristen van **The Comet Is Coming** gebruiken hem ook als ankerpunt, met saxofonist Shabaka Hutchings als epicentrum van een draaikolk aan jazz, afrobeat en elektronica in een intergalactische mash-up. Opwindend. Een kleine stap dan naar **Jungle By Night.** *The Traveller* is weliswaar ruiger en vuiger dan voorheen. De sound blijft bezwerend, van Turkse funk en 'trance Ethiopique' tot psychedelische jarenzestigdub en hiphop. Het trio **Phronesis** is erin geslaagd *Life To Everything* op te volgen met een al even imponerend *Parallax*. Opwinding alom: samen voeren ze naar een hoogtepunt van beleving en kunde. Gelukkig heeft **Gregory Porter** zich voldoende weten te handhaven in deze JNJ, met zijn intens warme stemgeluid en de gloedvolle jazzsoulsongs. Laten we nog maar lang van hem blijven genieten. Gitarist **Jeff Parker** heeft een nieuw soloalbum *The New Breed,* waarin hij zijn invloeden, van J Dilla tot Monk, ruimschoots en met klasse etaleert. Tot slot de veteraan avant-gardesaxofonist/componist **Henry Threadgill.** Op zijn plaat doet hij een stapje terug ten faveure van pianist Jason Moran, maar de avontuurlijke geest waart stevig rond op deze remake van een tribuut aan avant-jazzpionier Butch Morris. En zo spelen we qua afsluiter niet op safe, helemaal in de geest van JazzNotJazz.

Paul Evers

#1: Snarky Puppy
Culcha Vulcha
(GroundUP)

2. Jameszoo
Fool (Brainfeeder)

3. Michael Kiwanuka
Love & Hate (Polydor)

4. Vijay Iyer/Wadada Leo Smith
A Cosmic Rhythm With Each Stroke (ECM)

5. The Comet Is Coming
Channel The Spirits - (The Leaf Label)

6. Jungle By Night
The Traveller (V2)

7. Phronesis
Parallax (Edition)

8. Gregory Porter
Take Me To The Alley
(Blue Note/Universal)

9. Jeff Parker
The New Breed
(International Anthem)

10. Henry Threadgill's Ensemble Double Up
Old Locks And Irregular Verbs (Pi)

COLOFON JAZZNOTJAZZ10
Aan deze editie van de JazzNotJazz10 werkten mee: Mike Bindraban (GoodMusicCompany), Frank Bolder (LantarenVenster, NSJF), Jaap Brienen (Radio 6 Soul & Jazz), Wiboud Burkens (Concertzender, JNJ Radio), Benny Clasier (De Werf, Brugge), Guido van Dieren (Bird, Radio 6 jazz jong, NSJClub), Davey van Robays (Gent Jazz), Sander Grande (Mojo/NSJF), Jean-Paul Heck (Jazzism, Soundz), Guuz Hoogaerts (bossaboogie.com), Phil Horneman (Wicked Jazz Sounds), Dick Hovenga (Jazzism), Gijsbert Kamer (Volkskrant), Pieter Koten (Vrijstaat O, Storm!, Oostende) Marcel Kranendonk (Jazz Enter), Ruud Meijer (HP/De Tijd, Jazzism, Luister, Revolver), Huub van Riel (BIMhuis), Monte la Rue (Jazzism), Niels Nieuborg (MC, NSJClub, A'dam), Onno Post (LantarenVenster), Etienne de Smet (jazz030.nl), Tim Sprangers (Volkskrant), Bartho van Straaten (Paradox), Merijn Tiemessen (Sublime FM), Arie Verstegen (De Boerderij)

Selectie individuele lijstjes

MIKE BINDRABAN (GOOD MUSIC COMPANY, STATE-X NEW FORMS)
1. Snarky Puppy - *Culcha Vulcha* (GroundUP/Universal)
2. Jeff Parker - *The New Breed* (International Anthem)
3. Michael Kiwanuka - *Love & Hate* (Polydor)
4. Marquis Hill - *The Way We Play* (Concord)
5. Ronald Snijders - *The Nelson & Djosa Sessions* (V2)
6. Melanie de Biasio - *Blackened Cities* (PIAS)
7. The Funky Knuckles - *New Birth* (GroundUP/Universal)
8. DJ Shadow - *The Mountain Will Fall* (Mass Appeal)
9. Jameszoo - *Fool* (Brainfeeder)
10. Marcus Strickland's Twi-Life - *Nihil Novi* (Blue Note)

FRANK BOLDER (LANTARENVENSTER, NORTH SEA JAZZ FESTIVAL)
1. Snarky Puppy - *Culcha Vulcha* (GroundUP/Universal)
2. The Wood Brothers - *Paradise* (Blue Rose/Sonic Rendezvous)
3. Zhenya Strigalev - *Never Group* (Whirlwind)
4. Charles Lloyd & The Marvels - *I Long To See You* (Blue Note)
5. Brad Mehldau Trio - *Blues And Ballads* (Nonesuch)
6. Alfredo Rodriguez - *Tocororo* (Mack Avenue)
7. Michael Wollny Trio - *Klangspuren* (Act)
8. Kandace Springs - *Soul Eyes* (Concord/Universal)
9. Céu - *Tropix* (Six Degrees /Urban Jungle)
10. Mark Schilders' Fabrik - *Fabrik* (Mark Schilders)

JAAP BRIENEN (DJ, PROGRAMMAMAKER)
1. Marutyri - *Inner Movements* (Challenge)
2. Snarky Puppy - *Culcha Vulcha* (GroundUP/Universal)
3. Michael Kiwanuka - *Love & Hate* (Polydor)
4. Gregory Porter - *Take Me To The Alley* (Blue Note)
5. Jungle By Night - *The Traveller* (V2)
6. Jason Rebello - *Held* (Membran/Suburban)
7. The Re:Freshed Orchestra - *The Re:Freshed Orchestra* (TopNotch)
8. The Jig - *Proximo Disco* (Painted Dog)
9. The Jazzinvaders - *Find The Love* (Unique)
10. Quantic Presents Flowering Inferno - *1000 Watts* (Tru Thoughts)

GUIDO VAN DIEREN (BIRD, NSJCLUB)
1. Jameszoo - *Fool* (Brainfeeder)
2. Jordan Rakei - *Jordan Rakei* (Niche)
3. Hiromi - *Spark* (Telarc)
4. Terrace Martin - *Velvet Portraits* (Ropadope)
5. Jaimeo Brown - *Transcendence Work Songs* (Motéma)
6. Vijay Iyer/Wadada Leo Smith - *A Cosmic Rhythm With Each Stroke* (ECM)
7. Kamaiyah - *A Good Night In The Ghetto* (eigen beheer)
8. Bombino - *Azel* (V2)
9. Beyoncé - *Lemonade* (Sony)
10. Phronesis - *Parallax* (Edition)

KOEN GRAAT (NOVEMBER MUSIC, JAZZ IN DUKETOWN, VERKADEFABRIEK)
1. Ralph Alessi - *Quiver* (ECM)
2. Jaimeo Brown - *Transcendence Work Songs* (Motéma)
3. Kim Myhr, Jenny Hval, Trondheim Jazz Orchestra - *In The End...* (Hubro)
4. Henry Threadgill's Ensemble Double Up - *Old Locks And Irregular Verbs* (Pi)
5. John Zorn - *Flaga: The Book Of Angels Volume 27* (Tzadik)
6. Jameszoo - *Fool* (Brainfeeder)
7. Wolfert Brederode - *Black Ice* (ECM)
8. Pat Metheny - *The Unity Session* (Nonesuch)
9. Natalia M. King - *BlueZzin T'ill Dawn* (Challenge)
10. Aruán Ortiz Trio - *Hidden Voices* (Intakt)

SANDER GRANDE (MOJO, NORTH SEA JAZZ FESTIVAL)
1. Snarky Puppy - *Culcha Vulcha* (GroundUP/Universal)
2. Gallant - *Ology* (Mind Of A Genius)
3. Fantastic Negrito - *The Last Days Of Oakland* (Blackball Universe)
4. Jasper Hoiby - *Fellow Creatures* (Edition)
5. Airelle Besson - *Radio One* (Naive)
6. Marcus Strickland's Twi-Life - *Nihil Novi* (Blue Note)
7. Kandace Springs - *Soul Eyes* (Concord/Universal)
8. Gregory Porter - *Take Me To The Alley* (Blue Note)
9. Frederico Albanese - *The Blue Hour* (Neue Meister)
10. Michelle David - *The Gospel Sessions Volume 2* (Excelsior)

GUUZ HOOGAERTS (BOSSABOOGIE.COM)
1. Jungle By Night - *The Traveller* (V2)
2. Nomade Orquestra - *Nomade Orquestra* (Far Out)
3. Lakou Mizik - *Wa Di Yo* (Soundway)
4. Khun Narin - *Il* (Innovative Leisure)
5. Michelle David - *The Gospel Sessions Volume 2* (Excelsior)
6. Bombino - *Azel* (V2)
7. Dalindeo - *Slavic Souls* (BBE)
8. Janne Schra - *Ponzo Light* (V2)
9. Daniel Caesar - *Daniel Caesar* (eigen beheer)
10. Woods - *City Sun Eater* (Woodsist)

PHIL HORNEMAN (WICKED JAZZ SOUNDS)
1. Al Dobson Jr - *Rye Lane Volume 2 & 3* (Rhythm)
2. Carlos Niño & Friends - *Flutes, Echoes, It's All Happening* (Stones Throw)
3. Gallowstreet - *Battleplan* (V2)
4. KAUW - *KAUW* (eigen beheer)
5. Kraak & Smaak - *Juicy Fruit* (Jalapeno)
6. Jungle By Night - *The Traveller* (V2)
7. Mop Mop - *Lunar Love* (Agogo)
8. The Jazzinvaders - *Find The Love* (Unique)
9. Grupo Medusa - *Ferrovias* (BBE)
10. Robert Glasper & Miles Davis - *Everything Is Beautiful* (Sony)

DICK HOVENGA (JAZZISM, WRITTEN IN MUSIC)
1. Phronesis - *Parallax* (Edition)
2. Warped Dreamer - *Lomahongva* (Rat)
3. Wolfert Brederode - *Black Ice* (ECM)
4. The Gloaming - *The Gloaming 2* (Real World)
5. Jason Rebello - *Held* (Membran/Suburban)
6. The Comet Is Coming - *Channel The Spirits* (Leaf)
7. Marc Mommaas & Nikolaj Hess - *Ballads And Standards* (Sunnyside)
8. Matthew Stevens - *Woodwork* (Whirlwind)
9. Melt Yourself Down - *Last Evenings On Earth* (Leaf)
10. Flat Earth Society - *Terms Of Em-barr-ass-ment* ((Igloo)

GIJSBERT KAMER (VOLKSKRANT)
1. Beyonce - *Lemonade* (Sony)
2. Gregory Porter - *Take Me To The Alley* (Blue Note)
3. Henry Threadgill's Ensemble Double Up - *Old Locks And Irregular Verbs* (Pi)
4. Sonny Rollins - *Holding The Stage, Road Shows Volume 4* (OKeh/Sony)
5. The Comet is Coming - *Channel The Spirits* (Leaf)
6. Vijay Iyer/Wadada Leo Smith - *A Cosmic Rhythm With Each Stroke* (ECM)
7. Diverse Artiesten - *LOMA, A Soul Music Love Affair Vol 1-4* (Vinyl) (Light In The Attic/Rhino)
8. Stan Getz - *Moments In Time* (Resonance)
9. Snarky Puppy - *Culcha Vulcha* (GroundUP/Universal)
10. Phronesis - *Parallax* (Edition)

PIETER KOTEN (VRIJSTAAT O, STORM!)
1. Nik Bärtsch Mobile - *Continuum* (ECM)
2. Jeff Parker - *The New Breed* (International Anthem)
3. Vijay Iyer/Wadada Leo Smith - *A Cosmic Rhythm With Each Stroke* (ECM)
4. Phronesis - *Parallax* (Edition)
5. Omer Avital - *Abutbul Music* (Jazz Village)
6. John Ghost - *For A Year They Slept* (Consouling Agency)
7. Warped Dreamer - *Lomahongva* (Rat)
8. The Comet Is Coming - *Channel The Spirits* (Leaf)
9. BeraadGeslagen - *BeraadGeslagen* ep (W.E.R.F.)
10. Fresu, Galliano, Lundgren - *Mare Nostrum II* (ACT)

MARCEL KRANENDONK (JAZZ ENTER)
1. Twenty One 4tet - *Live At Zaal 100* (Clean Feed)
2. Cory Henry - *The Revival* (Universal)
3. Céline Bonacina Crystal Quartet - *Crystal Rain* (Crystal)
4. Sonny Rollins - *Holding The Stage, Road Shows Volume 4* (OKeh/Sony)
5. Starlite Motel - *Awosting Falls* (Clean Feed)
6. The Comet Is Coming - *Channel The Spirits* (Leaf)
7. Jameszoo - *Fool* (Brainfeeder)
8. Jaimeo Brown - *Transcendence Work Songs* (Motéma)
9. Henry Threadgill's Ensemble Double Up - *Old Locks And Irregular Verbs* (Pi)
10. David Murray Geri Allen & Terri Lyne Carrington - *Perfection* (Motéma)

NIELS NIEUBORG (NORTH SEA JAZZ CLUB)
1. Larry Levan - *Genius Of Time* (Universal)
2. Vijay Iyer/Wadada Leo Smith - *A Cosmic Rhythm With Each Stroke* (ECM)
3. Jameszoo - *Fool* (Brainfeeder)
4. Julian Lage - *Arc Light* (Mack Avenue)
5. Ed Motta - *City Pop Volume 2* (Waxpoetics)
6. Imarhan - *Imarhan* (City Slang)
7. Allen Toussaint - *American Tunes* (Nonesuch)
8. Jack DeJohnette - *In Movement* (ECM)
9. David Murray Geri Allen & Terri Lyne Carrington - *Perfection* (Motéma)
10. The Pedrito Martinez Group - *Hababa Dreams* (Motéma)

ONNO POST (LANTARENVENSTER, MUZIEKWEB.NL)
1. Snarky Puppy - *Culcha Vulcha* (GroundUP/Universal)
2. The Comet Is Coming - *Channel The Spirits* (Leaf)
3. Marcus Strickland's Twi-Life - *Nihil Novi* (Blue Note)
4. Relatives - *Goodbye World* (Ubiquity)
5. Oddisee - *Odd Tape* (Mello Music)
6. Mala - *Mirrors* (Brownswood)
7. Robert Glasper & Miles Davis - *Everything's Beautiful* (Sony)
8. Michael Kiwanuka - *Love & Hate* (Polydor)
9. Max Graef, Glen Astro - *Yardwork Simulator* (Ninja Tune)
10. Mop Mop - *Lunar Love* (Agogo)

HUUB VAN RIEL (BIMHUIS)
1. Alexander Von Schlippenbach - *Jazz Now! Live At Theater Gütersloh* (Intuition)
2. Eric Revis Trio with Kris Davis, Gerald Cleaver - *Crowded Solitudes* (Clean Feed)
3. Donny McCaslin - *Fast Future* (Greenleaf)
4. Michael Formanek's Ensemble Kolossus - *The Distance* (ECM)
5. Nate Wooley Quintet - *(Dance To) The Early Music* (Clean Feed)
6. Rova Channeling Coltrane - *Electric Ascension* (Rogue-Art)
7. Alexander Hawkins, Evan Parker - *Leaps In Leicester* (Clean Feed)
8. Vijay Iyer/Leo Wadada Smith - *A Cosmic Rhythm With Each Stroke* (ECM)
9. Sam Rivers - *Fuchsia Swing Song* (Blue Note)
10. Hampton Hawes, Red Mitchell, Chuck Thompson - *The Trio, Complete Albums* (Phono)

DAVY VAN ROBAYS (GENT JAZZ)
1. Melanie De Biasio - *Blackened Cities* (PIAS)
2. Dave Harrington Group - *Become Alive* (Other People)
3. Oaktree - *Dust* (PIAS)
4. Craig Taborn - *Flaga: Book Of Angels Vol. 27* (Tzadik)
5. Cuong Vu Trio with Pat Metheny - *Cuong Vu Trio with Pat Metheny* (Nonesuch)
6. BeraadGeslagen - *BeraadGeslagen* ep (W.E.R.F.)
7. Pomrad - *Rush Hour* (Jakarta)
8. Sonny Rollins - *Holding The Stage, Road Shows Volume 4* (Okeh/Sony)
9. Carate Urio Orchestra - *Lover* (Klein)
10. Bill Charlap Trio - *Notes From New York* (Impulse)

MONTE LA RUE (JAZZ DELUXE)
1. The Soul Snatchers - *Where Y'At?* (Social Beats)
2. Quantic Presents Flowering Inferno - *1000 Watts* (Tru Thoughts)
3. Alex Puddu - *In The Eye Of The Cat* (Schema)
4. Kim & Buran - *Orbita* (Nang)
5. Deep Street Soul - *Come Alive!* (Freestyle)
6. Harleighblu - *Futurespective* (Tru Thoughts)
7. Charles Bradley - *Changes* (Daptone)
8. Golden Dawn Arkestra - *Stargazer* (Modern Imperial)
9. DJ Maestro presents Nina Simone - *Little Girl Blue/The Remixes* (Jezebel)
10. Orgone - *Beyond The Sun* (Colemine)

MARTIJN SOETENS (NPO SOUL & JAZZ)
1. Michael Kiwanuka - *Love & Hate* (Polydor)
2. Snarky Puppy - *Culcha Vulcha* (GroundUP/Universal)
3. Laura Mvula - *The Dreaming Room* (Sony)
4. Terrace Martin - *Velvet Portraits* (Ropeadope)
5. Filthy Six - *More Filth* (Acid Jazz)
6. Bombino - *Azel* (V2)
7. Mayer Hawthorne - *Man About Town* (BMG)
8. The Jazzinvaders - *Find The Love* (Unique)
9. Corinne Bailey Rae - *The Heart Speaks In Whispers* (Virgin)
10. Robert Glasper & Miles Davis - *Everything's Beautiful* (Sony)

MERIJN TIEMESSEN (SUBLIME FM)
1. Allen Stone - *Radius* (ATO/PIAS)
2. Corinne Bailey Rae - *The Heart Speaks In Whispers* (Virgin)
3. Eryn Allen Kane - *Aviary: Act 2* (1552)
4. Gallowstreet - *Battleplan* (V2)
5. Kraak & Smaak - *Juicy Fruit* (Jalapeno)
6. Jungle By Night - *The Traveller* (V2)
7. Beyonce - *Lemonade* (Sony)
8. Ed Motta - *Perpetual Gateways* (Membran)
9. Meghan Trainor - *Thank You* (Sony)
10. Anthony Hamilton - *What I'm Feeling* (Sony)

Cd's

2016: Afro Celt Sound System
The Source
ECC/Bertus
FOLK/WORLD
*****1/2**

De groep (of eigenlijk het collectief) Afro Celt Sound System bestaat twintig jaar, maar toch hadden ze in geen tien jaar meer een plaat in de studio gemaakt. Voor hun aanhangers was dat geen probleem, want live hadden ze een cultstatus verworven. Ingewikkeld werd het toen er sinds vorig jaar twee groepen met dezelfde naam geboekt konden worden; founding father Simon Emmerson verliet eerst de band, maar begon daarna een band met dezelfde titel. Ruzie dus. Nu brengt hij met die nieuwe outfit (met daarin ook leden van het eerste uur) *The Source* uit. Deze keer is het niet alleen de Afrikaans-Keltische achtergrond, er zijn ook Aziatische inspiratiebronnen gebruikt, mede door de aanwezigheid van Dhol-drummer Johnny Kalsi. Voor *The Source* werden dertien stukken opgenomen. Emmerson (gitaar en citer) produceerde het album, en vocalist/kora-speler N'Faly Kouyaté en de nieuwkomer Griogair (zang, pipes, gitaar) vulden hem adequaat aan. Heel goede geluidskwaliteit ook.

Coen de Jonge

Cyrille Aimee
Let's Get Lost
Mackavenue
VOCAL JAZZ/SWING
****

Ze is niet mis, deze Franse maar in Brooklyn wonende zangeres. Cyrille Aimee (1984) heeft de gave van *natural timing*, en dat komt heel goed naar voren in een razendsnelle (2.32 min.) uitvoering van *Three Little Words*. Ook de titelsong krijgt een enerverende upbeat-vertolking. De meeste songs hebben een aan gipsyswing verwante aanpak, waarbij de gitaristen Adrien Moignard en Michael Valeau een voorname rol spelen. Naast *American standards* als *Lazy Afternoon* en *That Old Feeling* (in een extreem langzaam tempo, heel indrukwekkend) heeft ze ook eigen stukken gemaakt, zoals het subtiele en melancholieke *Samois à Moi* en *Each Day* (featuring vocalist Matt Simons). Er is ook nog een klassiek chanson: *T'es Beau Tu Sais* (bekend door Piafs vertolking) van Georges Moustaki, en de romantische song *Estrellitas Y Duendes* (van Juan Luis Guerra). *Laverne Walk* van Oscar Pettiford. Kan ze ook, geheel vocaliserend. Een verrukkelijk album van een grootse chanteuse.

Coen de Jonge

Bathysphere
Bathysphere
Driff Records
IMPRO, GECOMPONEERD EN JAZZ
****

Het lijkt erop dat de Nederlandse rietblazer Jorrit Dijkstra en de Griekse pianist Pandelis Karayorgis naarstig bezig zijn om hun woonplaats Boston (en Cambridge, Massachusetts) op te stoten in de vaart der jazzsteden. Met *Bathysphere* gaan de musici letterlijk de diepte in met een groot ensemble van vijftien man (helaas geen vrouwen) uit Boston en daarbuiten om nieuwe klankwerelden te creëren. De stukken verwijzen zowel naar moderne bigbandtradities als naar hedendaagse gecomponeerde muziek, maar zijn opgebouwd rond de individuele eigenschappen van specifieke musici waaronder ook internationaal bekende namen als Tony Malaby, Charlie Kohlhase, Taylor Ho Bynum, Jeb Bishop en Nate McBride. De afwijkende kleur komt door de nadruk op laaggestemde instrumenten (trombone, tuba, contrabas) en de analoge elektronica van Dijkstra en Andrew Neumann. De muziek doet deels denken aan de experimentele uitstapjes van Sun Ra, Gil Evans, George Russell en Anthony Braxton. Intrigerend en spannend, maar meer info had geen kwaad gekund.

Ken Vos

BJ Baartmans & Mike Roelofs
Ins Blaue Hinein
Continental Record Services
ROOTS/JAZZ
****

Songschrijver, gitarist en producer BJ Baartmans en toetsenist Mike Roelofs werken al ruim een decennium nauw samen. Het veelzeggend getitelde *Ins Blaue Hinein* is ontsproten aan een idee dat het tweetal al jaren koesterde. Een duoproject waarbij impressionistische schetsen in Baartmans' Boxmeerse studio als vanzelf tot bloei zouden komen. Puur instrumentaal, deels geïmproviseerd en variërend van klassiek, blues en folk tot jazz. Het door Roelofs geschreven tweeluik *Nr.1/Nr.2* kent een onmiskenbaar Zappiaans thema, terwijl *Resonator Location Blues* de desolate vergezichten uit een film als *Paris-Texas* (inclusief het akoestische slidespel van Ry Cooder) in herinnering roept. Dat het geheel desondanks geen amorfe aaneenschakeling van probeersels is geworden danken we niet alleen aan de spelkwaliteit, maar tevens aan het feit dat dit paar apart met de precisie van een Zwitsers uurwerk op elkaar ingespeeld is. Een zinnenprikkelende luistertrip.

Marcel Haerkens

CBG
Les Indignés
TryTone/ToonDist
IMPRO
*****1/2**

Deze opname van 2011 komt nu pas uit omdat de bandleden het tot nu toe te druk hadden met andere projecten. De opname kwam tot stand omdat gitarist Guillermo Celano en percussionist Marcos Baggiani, toen spelend met Michael Moore en Sven Schuster, een tournee maakten met het New Yorkse duo Sylvie Courvoisier en Ellery Eskelin. Ze vroegen Eskelin met hen te spelen. Tenorsaxofonist Eskelin staat bekend om zijn bijzondere technieken van directe klankkleuraanpassingen in zijn spel. Daarnaast werd de jonge bassist Clemens van der Feen (1980) voor

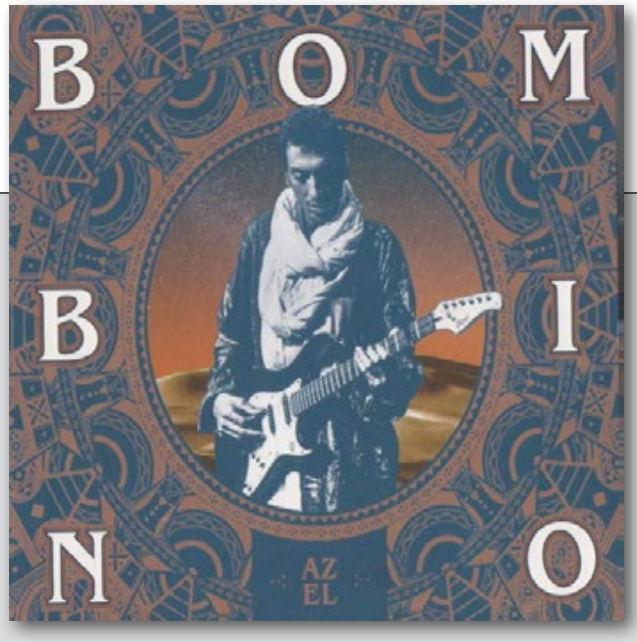

Bombino
Azel
V2/Partisan Records
WORLD
******1/2**

Op zijn nieuwe album *Azel* laat Toearegrocker Bombino zijn gitaar en stem weer even ruig klinken als op *Agadez* (2011) en *Nomad* (2013). Zijn in Tamasheq gezongen desertrock klinkt als een hartverscheurende aanklacht tegen het leed dat de Toeareg is aangedaan. Een tekst als *Naqqim Dagh Timshar* (we zijn achtergelaten op deze verlaten plek/iedereen heeft ons verlaten) zegt al genoeg. De Jimi Hendrix van de woestijn laat op dit door Dave Longstreth (Dirty Projector) geproduceerde album horen dat hij zijn invloeden niet alleen uit de eeuwenoude traditionele Toearegmuziek haalt maar ook uit Westerse rock en soms ook reggae zoals in *Timtar* (herinnering). De Toeareg noemen hun desertblues en -rock zelf Tichumaren. En op *Azel* verfijnt Bombino de Tichumaren stijl nog verder! *Iyat Ninhay/Jaguar* zou je zelfs Toareghardrock kunnen noemen!
Rik van Boeckel

deze opname gevraagd, want hij is ook een muzikant die schijnbaar moeiteloos zijn timbre weet aan te passen aan de eisen van het moment. Celano en Baggiani componeren niet allen veel, maar experimenteren ook graag met klank en muzikale context. Het album is door de omstandigheden vooral interessant om de keuzes die de musici als solisten nemen, en minder om het samenspel dat vreemd genoeg in de twee geïmproviseerde stukken het meest natuurlijk klinkt.
Ken Vos

Leyla McCalla
A Day For The Hunter/A Day For The Prey
JazzVillages/Harmonia Mundi
FOLK
****

Ze is celliste (maar speelt ook gitaar en banjo) en ze zingt. Ooit was Leyla McCalla lid van de befaamde Carolina Chocolate Drops, maar in 2012 ging ze haar eigen weg. Kan ze goed, want als celliste had ze een gedegen klassieke ondergrond en na haar studie in New York ging ze in New Orleans op straat spelen. Daar leer je ook best wat. Dit album borduurt enerzijds voort op het recept van de Chocolate Drops, maar dan met een strikt eigen toets. De bluegrasssongs zijn naar de achtergrond verdrongen en in plaats daarvan zijn er traditionale songs uit andere gewesten, zoals *Salangadou, Peze Café* (uit Haïti, het land van haar ouders) en *Manman* en *Minis Azaka*, gezongen in het Franse dialect van Louisiana. Verder heeft ze drie eigen liedjes gemaakt, waaronder *Let It Fall,* met een intelligente tekst boven een intrigerende banjobegeleiding. Deze dame kan veel, heel veel.
Coen de Jonge

Bill Charlap Trio
Notes From New York
Impulse!
MAINSTREAM
****

Weer zo'n pianotrio, wat zou het. Nou, niet te gauw verveeld wegkijken, want pianist Bill Charlap hoort bij de elite van jazzlui op dit instrument. Niet voor niets koos zanger Tony Bennett hem toen hij in 2015 zijn ode aan Jerome Kern, *The Silver Lining*, opnam. Charlap wordt op dit album begeleid door Peter en Kenny Washington, ook niet de minsten uit hun vak. Fijnzinnigheid is een karakteristiek van zijn spel; hoor hoe hij in de ballad *Too Late Now* de emoties losmaakt maar ook volop ruimte geeft aan bassist Peter Washington. Finesses, daar gaat het om. Vergeleken met een collega als Brad Mehldau lijkt hij het avontuur minder in de breedte te zoeken, maar veeleer in de diepte. Vergis je niet, in een bopnummer als *Tiny's Tempo* worden alle registers voor dit genre opengetrokken. Charlap sluit met een solo af: *On The Sunny Side Of The Street*. Alsof het gisteren werd geschreven.
Coen de Jonge

Charllotte
Charllotte
Charllottemusic
JAZZ/POP
****

De Duits-Zweedse zangeres Charllotte Karlsted studeerde aan het conservatorium in Amsterdam. In haar songs verenigt ze jazz, pop en muziektheater. Met zeventien songs presenteert ze haar debuutalbum. In de openingstrack *Life* laat ze zich meteen horen als een Joni Mitchell-achtige singer-songwriter. En weet te verrassen met een geheel eigen aanpak. Bijna alle songs heeft ze zelf geschreven. Ze covert gedegen songs van Kate Bush (*The Man With The Child In His Eyes*) en Suzanne Vega (*Marlene On The Wall*). Ze zingt in het Engels, Zweeds en een enkele keer in het Duits. *Komm Her* is zeer intrigerend. In het Zweedse *Västanvik* weet ze een hoog bereik met haar stem te halen. En *Tröstlåt* is een speels juweeltje. Ze kan sowieso veel met haar stem zoals ze in het jazzy *You Are The One* aantoont. Erg sterk is het funky *Holler*. Dit is een debuut dat er zeker mag wezen!
Rik van Boeckel

Theo Croker
Escape Velocity
Okeh/Sony
MODERN CREATIVE
****

De snelheid om los te komen van de aarde. Dat is vrij vertaald de titel van dit album van trompettist/zanger/samplist/componist Theo Croker. Veel titels van de vijftien stukken passen in dit idee van een ruimtereis*: Transcend, In Orbit, The Right Time*. Maar ook *A Call To The Ancestors*, *Love From The Sun* (met Dee Dee Bridgewater) en *Changes* - we moeten het natuurlijk niet letterlijk nemen. Theo Croker (kleinzoon van oudestijl-trompettist Doc Cheatham) is zo te zien veel tijd aan zijn uiterlijk kwijt, maar die houding geldt ook voor dit tweede album dat hij met zijn band *DVRK (dark) Funk*

Cd's

maakte voor Okeh. Dit is niet zomaar in de studio ingespeeld, hier ligt een concept aan ten grondslag dat veel verder gaat dan het ontwerpen van een stelletje songs. Zo begint *A Call To The Ancestors* met de aanloop naar een telefoongesprek, compleet met piepjes. Croker wisselt stilistische fragmenten uit de jazzhistorie (bijvoorbeeld *in Meditations*) af met een uitgebreid arsenaal van technische mogelijkheden. Tussendoor blijkt hij heel knap trompet te kunnen spelen.
Coen de Jonge

Avi Darash
Impermanence
Eigen beheer
JAZZ
****
De in Amsterdam wonende Israëlische pianist Avi Darash nam *Impermanence* op met strijkers van het Metropole Orkest en musici die met Avishai Cohen (bassist) en Yemen Blues hebben gespeeld. In zijn pianospel is hij geïnspireerd door Brad Mehldau. Andere inspiratiebronnen zijn Avishai Cohen, Aphex Twin, A Tribe Called Quest en Stravinsky. De klassieke invloed is vooral terug te horen in de stukken met cello, zoals *Nothingness* dat er behoorlijk uitspringt en na drie rustige stukken leven in de muzikale brouwerij brengt. *Power To The Peaceful* heeft door de violen een heel klassiek karakter, het samenspel van piano en strijkers geeft een zekere dramatische spanning aan deze compositie terwijl de drums subtiel ondersteunen. *A Three Day's Journey* wordt gekenmerkt door een levendige speelsheid terwijl *The Shepherd Of Dreams* als een rustig maar weids stilleven klinkt. Darash weet zo met zijn spel een grote variatie aan sferen neer te zetten.
Rik van Boeckel

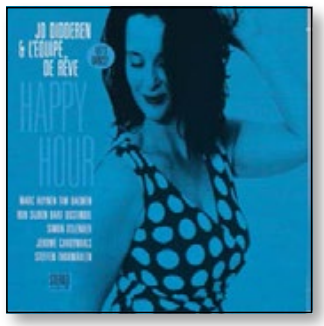

Jo Didderen & L'Ecuipe de Rêve
Happy Hour
Inbetweens/Clear Spot
JAZZ
****
Waar voorganger *Songs For My Father* een verzameling qua stilistische opzet afwijkende liedjes was is het instrumentale *Happy Hour* een compact geheel gestut door een band samengesteld uit bevriende musici waarmee contrabassist Jo Didderen onder meer samenspeelt in Mo' Jones Big Band en Twogether. Een waar dreamteam zoals de Franse naam van de ad-hocformatie al aangeeft. Het is dansen en feesten geblazen, want *Happy Hour* markeert de vijftigste verjaardag van deze veelzijdige veteraan. Het spelplezier spat er dan ook vanaf in acht uptempo, voornamelijk door hemzelf gecomponeerde stukken. Didderen stelt zich volledig dienstbaar op aan het collectief en biedt zijn vakbroeders (blazers, toetsen, gitaar, drums, percussie) volop ruimte om te schitteren. De sfeer is losjes, pretentieloos en speels, maar technisch van topkwaliteit. Om bij het gebezigde culinaire songtiteljargon te blijven: *Potage Du Jour* om je vingers bij af te likken.
Marcel Haerkens

Jan van Duikeren's JVD4
Dear John
Challenge Records
MAINSTREAM
***1/2
De gelouterde drummer John Engels heeft zijn voornaam mogen lenen aan de titel van deze cd. De Rotterdamse trompettist Jan van Duikeren had namelijk in 2014 zo'n fantastisch concert met hem gedaan, dat hij onmiddellijk daarna het idee kreeg om dat gevoel voor de eeuwigheid vast te leggen. Na wat repetities in de sfeervolle huisstudio van Engels (zie cover) werden er tien stukken opgenomen, waarvan er zes door Van Duikeren werden neergepend. Karel Boehlee bracht er ook een mee, en verder zocht men het bij de standard *Candy* (gastoptreden van Benjamin Herman), *Erbarme Dich* van Bach, waarom niet, en ook nog *La Chanson des Vieux Amants* van Jacques Brel. '*Mutual ass kicking musical soulmates*' zocht Van Duikeren voor deze opgewekte mainstream cd. Als drummer uiteraard John Engels himself, als pianist Karel Boehlee en als bassist Aram Kersbergen. Spelvreugde alom, zonder grensverleggende ambities.
Coen de Jonge

Corinne Bailey Rae
The Heart Speaks In Whispers
Virgin Records/Universal Music
R&B/NEO-SOUL
***1/2
Ze nam zes jaar de tijd om zichzelf opnieuw te vinden. Ze bouwde een eigen studio, ging produceren, schrijven, reizen en werd opnieuw verliefd na een aantal jaren van verdriet waarin ze haar man Jason Rae verloor. Corinne Bailey Rae is terug en lijkt te zijn herboren op haar derde album *The Heart Speaks In Whispers*. De Britse met die fijne zachtmoedige jazzy soulstem toont haar veelzijdigheid met een cross-over van stijlen en meer uptempo stukken en speelt met grootheden als Pino Palladino, Marcus Miller en Esperanza Spalding. Zo heeft opener *The Skies Will Break* een dancerandje. Het afwisselende album bevat pop (*Stop Where You Are*, met een hoog Coldplay-gehalte), soul (parel *Walk On*), en haar kleine luister- en liefdesliedjes *(I Won't Break Your Heart, Caramel*, *Night*). Bovenal presenteert ze avontuurlijk geluid van future funk, r&b en neosoul, met duidelijke invloeden van Prince en Erykah Badu. Dat pakt goed uit in catchy songs als *Been To The Moon* en *Green Aphrodisiac*, die organisch blijven klinken. Dat geldt minder voor *Tell Me*, *Horse Print Dress* en *Taken By Dreams*. Niet alle songs zijn even sterk en dynamisch, maar Bailey Rae vormt zelf de rode draad als powervrouw die weer gelukkig klinkt.
Angelique van Os

Flat Earth Society
Terms of Em-Barr-Assment
Bonk/Igloo
JAZZ/ROCK
****

Laura Mvula
The Dreaming Room
RCA/Sony
SOUL/SINGER-SONGWRITER
****

Met haar debuutalbum *Sing To The Moon* uit 2013 diende zich met Laura Mvula een oorspronkelijk nieuw Brits talent aan. Gezegend met een prachtstem en een gave om fascinerende, catchy songs te schrijven die zo ingenieus in elkaar zaten dat je volledig achterover sloeg. In samenwerking met het Metropole Orkest kreeg het album anderhalf jaar later een waardevolle make-over. Drie jaar later ligt *The Dreaming Room* in de winkel. De eerste single *Overcome* liet een nieuwe Mvula horen, met dikkere ritmes en meer drive. Ook de tweede single *Phenomenal Woman* was een lekkere uptempo track. Maar de intrigerende rustiger kant van Mvula komt op haar tweede album prima naar voren. Aan het begin van het album zijn het prachttracks als *Bread* en *Lucky Man* die diepte laten horen. Met de koptelefoon op raak je verdwaasd van die superslim gearrangeerde instrumenten en geluiden. Het verrukkelijke *Kiss My Feet*, een song met een aanstekelijke beat en indrukwekkend toetsenwerk, het catchy *Angel* en het geniale *Show Me Love* (luister naar dat verpletterende arrangement!) laten vervolgens de muzikale groei horen. Dat ze met *Renaissance Moon* een stukje georkestreerd debuut laat terugkomen en dat de inbreng van *Wretch 32* in het overigens prima *People* niet echt indruk achterlaat, is haar vergeven.
Dick Hovenga

Dat het uit België afkomstige Flat Earth Society een van de fijnste muzikale gezelschappen van Europa is, mag duidelijk zijn. Met hun album *Terms Of Em-barr-ass-ment* bewijzen ze dat. De band werd in 1999 opgericht door Peter Vermeersch om een Frank Zappa-herdenking glans te geven. Flat Earth Society maakt muziek die met humor en muzikaal vakmanschap de gouden dagen van Sun Ra Arkestra, Willem Breuker Kollektief of het ICP Orkest doen herleven, maar daarnaast muzikaal ook beïnvloed bleek door Charles Mingus, Carl Stalling en Raymond Scott. Muziek die zich net zo hard door donkere jazzclubs, obscure rockclubs als chiquere nachtclubs heeft laten beïnvloeden. Juist die diversiteit maakt hun concerten ijzersterk; de band kan heerlijk hard knallen met volle blazers en gierende gitaren als prachtig ingetogen spelen, . Het allerfijnste is nog wel dat alle muzikanten voortreffelijk kunnen spelen en de songs niet van humor gespeend zijn. De band heeft gekozen om vooral te kiezen uit live-opnamen en dat blijkt de juiste keuze. De band spat uit de speakers in lekker tegendraadse ofwel subtiele composities die net die fijne twist in zich hebben en door fijne solo's steeds weer tot climaxen uitgroeien. Mauro Pawlowski is de ideale zanger om de hectiek van de muziek extra kleur te geven. *Terms Of Em-barr-ass-ment* is een geweldig album en Flat Earth Society een band die we verdomd goed in de gaten moeten houden.
Dick Hovenga

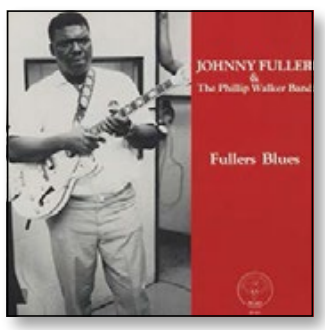

Johnny Fuller & The Phillip Walker Band
Fullers Blues
Black Magic/CRS
BLUES
****

Zanger/gitarist Johnny Fuller was vanaf halverwege de jaren vijftig tot aan zijn dood in 1985, actief in het clubcircuit aan de Amerikaanse West Coast. Hij maakte zo'n anderhalf dozijn singles en één lp die - merkwaardig - in 1974 werd uitgebracht op het Australische label Bluesmaker. De lp werd in 1988, tegelijk met een vinylplak die zestien singlekantjes bevatte, heruitgebracht op het Nederlandse Diving Duck. Deze heruitgave van de Bluesmaker is, met een iets gewijzigde cover en tracklist, de zwanenzang van het Nederlandse label Black Magic. Fuller en zijn acht consorten brengen hier clubblues die nauwelijks afwijkt van wat in die jaren in de noordelijke industriesteden werd gespeeld. Warm, mooi, sfeervol, *down home* en afwisselend. Minpuntje vormen de hier en daar ontstemde instrumenten. Liefhebbers van pure blues dienen snel toe te slaan, want dit is een limited edition.
Rien Wisse

The Funkstamatics
Lift Off
Funkstamatic Records/ Painted Dog Records
FUNK/JAZZ/ROCK
***

Nee, The Funkstamatics is geen nieuwe band. Het kwintet (Rob Schepens (toetsen/Hammond), Tim den Heijer (gitaar), Niels Piay (drums), Dennis Orsel (bas) en Efraim Trujillo (tenorsax), draagt puur een andere naam, met de boodschap: "*Euro Cinema isn't dead, it just smells funky.*" De werkelijke reden is dat Euro Cinema door een Amerikaans bedrijf werd geacht haar naam te wijzigen omdat zij trademark hadden op die titel. Geen gedoe, dan maar een andere naam. Zoals altijd is het tempo hoog, ook op het derde album, *Lift Off*. The Funkstamatics brengen opnieuw een mix van seventies funk, een vleugje rock 'n roll en blues, met pakkende thema's, riffs en opzwepende grooves (*E.C. Does it*, *Say It*, *Real Love*, met een feature voor zangeres Sanne Monster). In *Punk-Funk* rouleren Schepens en Den Heijer uitbundige solo's. Punt is wel dat, ondanks de slechts 38 minuten tellende plaat, het repertoire halverwege voorspelbaar wordt en wat weinig diepte heeft. Ook zijn sommige eindjes nogal standaard, zoals *JanJan* en *Dikke Dinsdag*. Desalniettemin is stilzitten geen optie en kun je de wereld aan na deze energieke plaat.
Angelique van Os

Bruno Heinen & Kristian Borring
Postcard To Bill Evans
Babel
JAZZ
****

Veel pianisten zijn beïnvloed door Bill Evans, misschien nog meer dan door Thelonious Monk of Herbie Hancock.

YAMAHA

MusicCast

Wireless Music System

Simpel & Flexibel

Dit zijn audio componenten met een nieuw concept, die verdergaan dan de convetionele audio gedachte.
Yamaha opent een nieuwe deur naar de muzikale luisterervaring.

WXC-50 / WXA-50

Kijk voor meer info op nl.yamaha.com

YAMAHA MusicCast Controller App

The Comet Is Coming
Channel The Spirits
Leaf
JAZZ/ELECTRONIC
****1/2
Shabaka Hutchings rules! Alles wat de man de afgelopen jaren aanraakt is magisch en hij kan niet alleen de beste jonge Britse saxofonist, maar ook een van de meest spannende van de wereld genoemd worden. Nadat we net bekomen zijn van *Lest We Forget What We Came Here To Do,* het tweede album van Sons of Kemet, overtuigt de man opnieuw met het eerste album van een nieuw project getiteld *The Comet Is Coming*. Een uitdagend trio muzikanten dat zichzelf met namen als Betamax Killer (Maxwell Hallet), Danalogue The Conquerer (Dan Leavers) en King Shabaka een fraai alter ego heeft gegeven. De vorig jaar uitgebrachte ep *Prophecy* was al een fijne voorbode, maar wat het trio muzikanten op debuut *Channel The Spirits* bewerkstelligt, overstijgt de verwachtingen. Hoewel wat meer gepolijst dan op de lekker ruw klinkende ep vindt het trio op hun eerste album prachtige diepte in composities en spel. De sfeer op het album is open en drijft op de spannende soundscapes van Leavers. Het hypnotiserende ritmespel van Hallet sluit daar naadloos op aan. En Hutchings is de meester die de composities overziet en daar zijn onovertroffen spel op loslaat. *Channel The Spirits* is een openbaring. Het album is een fascinerende, explosieve en uitdagende mix waarop elektro en jazz elkaar omarmen en nieuwe wegen ontdekken.
Dick Hovenga

Postcard To Bill Evans verwijst naar Evans' *Letter To Evan.* Als er een gitarist bij komt, dan is de verleiding groot om de platen *Undercurrent* of *Intermodulation* als voorbeeld te nemen waarop pianist Evans en gitarist Jim Hall elkaar tot grote hoogten opstuwden. Die valkuil is gelukkig vermeden, maar de vraag is wel of pianist Heinen en gitarist Borring dezelfde naar huidige maatstaven wat lethargische benadering van 'harmonie eerst, ritme daarna' kiezen als hun opzet. Gelukkig zijn deze Londense musici in hun benadering een stuk moderner zonder de verworvenheden van Evans en in mindere mate die van Hall aan te tasten. Hun verfijnde benadering noopt tot de herbeluistering van Evans. Het blijft wel muziek van het subtiele gebaar waarmee Evans op Miles' *Kind Of Blue* verleidde.
Ken Vos

ICP Orchestra
Restless In Pieces
ICP/ToonDist
IMPRO
*****
Op dit tweede post-Mengelberg-album staan nog flink wat stukken van de pionier. Van de dertien meest korte stukken zijn het er vijf, als je zijn arrangement van Nichols' *Blue Chopsticks* niet meetelt. Het zijn studio-opnames, maar de sfeer is die van een informeel liveconcert. De stukken staan los van elkaar, want in elk stuk wordt wel een ander aspect, zoals klankkleur, ritmische contrasten, dynamische extremen, muzikale lulligheid en alledaagse jazzconventies belicht, en dat uiteraard met humor. De kunst is al dat relativeren met smaak en met mate te brengen, en dat kan dit orkest als geen ander. Het treurige kamermuziekstuk *Kwijt,* gespeeld door strijkers, wordt bijvoorbeeld even een veelkleurig klankfeest om dan weer in somberheid te verzinken. Het stuk dat daarop volgt, is Michael Moores arrangement van *Lady Sings The Blues*, waarin Tobias Delius met brede gebaren losjes soleert. Deze cd heeft op een heel positieve manier iets weg van een hinderniskoers.
Ken Vos

Jameszoo
Fool
Brainfeeder
MODERN CREATIVE / ELECTRONICS
****
Een 'droomtransfer', zo zou je de gang van de Nederlandse producer/musicus Jameszoo (Mitchel van Dinther) naar Brainfeeder kunnen noemen. Het platenlabel van Flying Lotus brengt albums uit van spraakmakende namen als Kamasi Washington, Kneedelus en Thundercat. En daar prijkt nu dus de naam een Nederlander tussen. Dat eclecticus Flying Lotus wel brood zag in *Fool*, is niet zo vreemd als je kijkt naar de uiteenlopende muzikanten die Jameszoo voor het album om zich heen verzamelde: van bassist Thundercat en drummer Richard Spaven tot oudgedienden als jazztoetsenist Steve Kuhn en de Braziliaanse componist Arthur Verocai. *Fool* gaat van aanstekelijke beats tot kinderlijke melodieën en van heavy saxofoonsolo's tot opgeknipte, avantgardistische collages. Zelf noemt Jameszoo het 'naïeve computerjazz'. Dat lijkt een eufemisme voor de intrigerend wondere klankwereld die zich bij elke luisterbeurt verder openbaart.
Koen Graat

Manu Katché
Unstatic
Anteprima
FUSION
***
De Franse slagwerker Manu Katché toerde rond met popsterren als Sting en Peter Gabriel, stond in de studio met Joni Mitchell, Dire Straits en Simple Minds, maar schoof ook met gemak aan bij jazzlui als Al di Meola of The Buddy Rich Big Band. Opmerkelijk was zijn jurylidmaatschap bij de Franse uitvoering van Idols: '*A la recherche de la Nouvelle Star*'. Een man met onmiskenbaar veel *star appeal*, die als drummer een strikt eigen stijl heeft ontwikkeld, '*the ornamented groove*'. Niet demonstratief virtuoos, maar een herkenbaar, kleurrijk en vooral muzikaal geluid. Toch zien sommigen hem nog als een '*forgotten drumming hero*': veel werk voor anderen, en betrekkelijk weinig op eigen naam. Dit album maakte hij met onder meer saxofonist Tore Brunberg, trombonist Nils Landgren en trompettist Luca Aquino, die lekker tekeergaan met de pakkende riffjes van de drummer. Tien stukken die hij allemaal zelf schreef.
Coen de Jonge

En wanneer komen jullie langs bij Piano's Maene ?

De beste merken onder één dak :
Steinway & Sons - Boston - Essex (exclusief distributeur België)
Doutreligne (Maene Creation)
Yamaha - Kawai
Digitale piano's Yamaha, Kawai, Roland, Nord, Roli
Tweedehandse piano's met 5 jaar waarborg

Siebe Maene, de 4de generatie van het familiebedrijf

Hoofdzetel Ruiselede
met concertzaal en
Atelier Chris Maene

Industriestraat 42
B8755 Ruiselede
+32 51 68 64 37

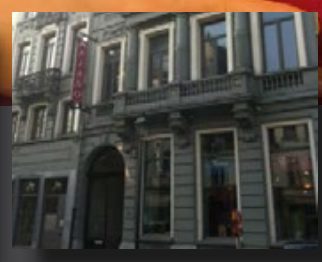

Piano's Maene Brussel
met oefenlokalen en
concertruimte

Argonnestraat 37
B1060 Brussel
+32 2 537 86 44

Piano's Maene Gent en
Steinway Piano Gallery
Belgium

P. Van Reysschootlaan 2
B9051 Gent
+32 9 222 18 36

Piano's Maene Antwerpen

Herentalsebaan 431
B2160 Wommelgem
+32 3 321 78 00

Piano's Maene Limburg
(Lanaken)

Nieuwe vestiging in
voorbereiding, volg de
vooruitgang op onze web-
site en facebookpagina.

www.maene.be

gebrevetteerd
hofleverancier van
België

www.facebook.com/
pianosmaene

Con Brio
Paradise
V2
R&B/SOUL/FUNK
****

Het debuut mini-album *Kiss The Sun* van deze Californians maakte vorig jaar een verpletterende indruk, vooral na de ondersteunende tournee door ons land. Vandaar dat ze dit jaar op NSJ, Gent Jazz en andere Europese zomerfestivals staan. Op *Paradise*, hun eerste echte album, is er een andere toetsenist, een koortje toegevoegd, een andere opnamestudio en een andere opnametechnicus en -producer. Het dozijn nieuwe eigen nummers imponeert als voorheen, alhoewel je met een Con Brio-geluidsdrager toch altijd eigenlijk nog maar de helft van de deal hebt, want de livekwaliteit van deze groep is onovertroffen. Niet alleen vanwege zanger/danser/voorman/wereldwonder Ziek McCarter, maar ook vanwege hun blazerssectie - The Hallelujah Horns, met adhd-kampioen Brendan Liu op trompet - en niet te vergeten gitarist extraordinaire Benjamin Andrews (check het openende titelnummer). En natuurlijk leggen drummer en bassist weer een ijzersterke basis voor deze funk (check *Liftoff, Free & Brave*) en r&b/soul (check *No Limits, Honey*) van de bovenste plank. Zie vooral het vocale hoogstandje *Paradise Outro* niet over het hoofd.
Sjeng Stokkink

Natalia M. King
Bluezzin T'il Dawn
Challenge Records
JAZZ & BLUES
***1/2

'Lady sings the blues', dat gaat zeker op voor de Amerikaanse singer-songwriter Natalia M. King (1969). Met haar vierde album, *Bluezzin T'il Dawn* is ze terug na een afwezigheid van ruim elf jaar. De plaat overschrijdt grenzen van jazz, blues en een vleugje gospel en ruimte voor improvisatie voor met name blazers Ronald Baker (trompet) en Xavier Sibre (sax, klarinet en fluit). Kings warme stem klinkt soms kwetsbaar en classy, zoals in opener *Traces In The Sand* en afsluiter *Little Bit Of Rain,* dan weer rauw en opzwepend in *This Time Around*, *Paint it Black & Blue*. Soms zijn haar uitspraak en techniek wat stroef, maar ze overtuigt met haar sterke tekstinleving die gaan over woede, vreugde, verdriet en overwinning. Hoe kan het anders in blues?! Het meer op gospel geënte *You Came And Go* is een verfrissende track, tussen de hoofdzakelijk bluesswingritmen en ballades. *Bluezzin T'il Dawn* is een eerlijk pure plaat met een rauw randje. Hopelijk wacht King niet weer tien jaar met een vervolg.
Angelique van Os

Meinrad Kneer Quintet
Oneirology
JazzHausMusik
JAZZ
****1/2

Berlijn is nog altijd een van de belangrijkste muzieksteden van Europa, al lijkt het erop dat andere hoofdsteden met een inhaalslag bezig zijn. Bassist Kneer, tot 2011 woonachtig in Amsterdam, is er nu een van de muzikale spillen. Dit is het eerste album van zijn kwintet dat uitsluitend zijn composities speelt. Met een frontlijn van trompet (Sebastian Piskorz), trombone (Gerhard Gschlößl) en altsax (Peter Van Huffel) samen met de krachtig meppende Andreas Pichler wordt een hardbop-klankkleur en -intensiteit verbonden aan hedendaagse improflexibiliteit. Het is ontegenzeggelijk ritmische jazz in een thematisch strak gearrangeerd kader, maar zonder het gevoel dat de musici ingeperkt worden door traditionele bop- of swingverplichtingen. Het resultaat is heel energieke en kleurrijke muziek, die meerwaarde krijgt door de solistische kwaliteiten van de bandleden. De dynamisch articulerende Canadees Van Huffel kende ik al, maar Gschlößl en de jongere Piskorz doen wat veelzijdigheid nauwelijks voor hem onder.
Ken Vos

Kraak & Smaak
Juicy Fruit
V2
FUNK/DISCO/BOOGIE
****

't Is alweer elf jaar geleden dat Kraak & Smaak opzien baarde met het debuutalbum *Boogie Angst*, waarmee funkend Nederland van een nieuwe impuls werd voorzien. Sinds die tijd heeft het producerstrio faam verworven over de hele wereld en de meest uiteenlopende artiesten van remixen voorzien. Voor *Juicy Fruit* zijn de Leidenaars teruggekeerd naar de organische sound van de begintijd, hetgeen resulteert in een album vol warmbloedige disco, funk en boogie. Vocale assistentie is ingeroepen van onder meer Mayer Hawthorne, Eric Biddines en Ivar Vermeulen en Berenice van Leer. Het moet ons al sterk verbazen wil Kraak & Smaak met *Juicy Fruit* dit jaar niet ijzersterk terugkeren in clubs en op festivals, want deze muziek komt recht uit het hart, is funky en uiterst dansbaar!
Dietmar Terpstra

Joachim Kühn New Trio
Beauty & Truth
ACT
POSTBOP
****

Meesterpianist Joachim Kühn is een ouwe strijder (1944) die nog elke dag met muziek bezig is. Hij werkte met uiteenlopende musici als Ornette Coleman, Pierre Courbois, Jan Akkerman en Archie Shepp, mensen die allemaal zeer gediend waren van zijn creatieve kwaliteiten. Grote faam kreeg hij midden jaren tachtig door zijn trio met bassist Jenny-Clark en drummer Daniel Humai, daarna werkte hij met gevarieerde bezettingen. Nu heeft Kühn een nieuw trio geformeerd, met de *youngsters* Chris Jennings (bas) en drummer Eric Schaefer. Het stemmige titelstuk

Lees 4 weken Trouw

En krijg het boek *Geachte heer M.* van Herman Koch cadeau

Dwarsligger Herman Koch
De zomer komt eraan, een goede gelegenheid om heerlijk lang te lezen. Lees nu 4 weken Trouw voor €4 en krijg de dwarsligger *Geachte heer M.* van Herman Koch cadeau. Bezorging stopt automatisch na 4 weken.

deVerdieping Trouw

Ga naar Trouw.nl/boek

Dikeman Parker Drake
Live At Resistenza
el Negocito/Tractata/ToonDist
IMPRO
****

Als je niet alleen met de New Yorkse grootheden bassist William Parker en drummer Hamid Drake mag spelen, maar ook met hen een cd mag uitbrengen, dan heb je het als jongere improsaxofonist gemaakt. Amsterdamse Amerikaan John Dikeman laat geen gelegenheid onbenut om een geslaagd concert uit te brengen en gezien het resultaat hier is dit zeker geen ongelukkige keuze. *La Resistenza* is, zoals je niet zou verwachten, een podium in Gent, mede waardoor deze stad zich ontwikkeld heeft tot een van de Europese hoofdsteden van de impro. Voor het album is er nog gesneden in de opnames, wat ongetwijfeld ten koste is gegaan van zwakkere passages. In ieder geval heb ik Dikeman op de plaat nog niet zo bedachtzaam, welhaast ingetogen gehoord. Drake en Parker spelen met de vanzelfsprekendheid van veteranen, steeds nieuwe aanknopingspunten voor de saxofonist suggererend. Dikeman betaalt dat terug met empathie voor zijn ervaren collega's.
Ken Vos

is van Ornette Coleman, en daarna komt nog een stel onorthodoxe keuzes. Zoals twee songs (waarbij *Riders On The Storm*) van The Doors, het lied *Sleep Safe And Warm* uit de film *Rosemary's Baby* en *Blues For Pablo* van Gil Evans. Verder speelt het trio nog een rij eigen composities van de pianist. De kern van de zaak kan Kühn elke keer raken, ook in een afgekloven standard als *Summertime*.
Coen de Jonge

Arlinda Lima
Inspiração Di Nha Coração
Mediadub
KAAPVERDISCH
****

De Kaapverdische zangeres Arlinda Lima is geboren op Sao Tomé en Principe en opgegroeid in Mindelo, waar ook Cesária Évora opgroeide. Ze is een van de nog niet ontdekte juweeltjes van de Kaapverdische muziek in Nederland. Met gitaristen als Freek Dicke (arrangementen/productie) en Paulo Bouwman (Rabasa, Dina Medina), Fernando Lameirinhas' broer Toni op bas en drummer percussionist Udo Demandt (Luzazul) brengt haar eigen stem binnen in de Kaapverdische muziekwereld van Nederland. Lima schreef alle nummers zelf, zoals de lichtvoetige opener *Nha Regaço* en het opzwepende *Cinema* met zoals in bijna elke song die sprankelende gitaar- en cavaquinho-klanken. Het samenspel tussen gitaar en piano (Bouwman) kleurt mooi het ritmisch wiegende Izaura. Heel weemoedig zijn *Limito* en *Papá* en zo gaat Lima's muzikale reis langs de muziek van Cabo Verde verder!
Rik van Boeckel

Lady Linn
Keep It A Secret
Caroline
JAZZY POP
***

Singer/songwriter Lien de Greef oftewel Lady Linn (1981) woont in Gent; ze kreeg met haar *Magnificent Seven* in 2009 en 2010 een Music Industry Award en werd ook nog verkozen tot beste vrouwelijke soloartiest. Dit bloemrijk vormgegeven album is haar vierde. Ze schreef alle twaalf songs zelf, en werkte ook mee aan de arrangementen. Nu en dan is er een strijkersoctet ingezet, en fluitiste Ellen van den Bunder is gastartiest bij *Ask For More*. Lady Linn beschikt over een voortreffelijke stem, die ze kan inzetten in ronduit poppy songs als *Light Me Up* en *We Used To Be* maar ook in een klein juweeltje als *Secret*, sterk begeleid door bassist Flip van den Bril. Ook zo'n jazzy popsong is *Pink Sunset ("Let me head off to the pink sunset/Oh I'm on my way/Let me head off to the pink sunset/I'll be back to stay")*. Elke song heeft een eigen aanpak gekregen, een beleid dat bij liveoptredens zeker vrucht zal afwerpen.
Coen de Jonge

Melt Yourself Down
Last Evenings On Earth
Leaf
JAZZ/WORLD
****1/2

Met hun tweede album trekken de muzikanten van Melt Yourself Down weer onbevangen en energiek ten strijde tegen muzikale eenzijdigheid. De band die enkele jaren geleden door saxofonist Pete Wareham (Acoustic Ladyland) werd opgericht maakt een mengeling van muzikale stijlen die uit elkaar spatten van dynamiek en creativiteit. Spil is zanger Kushal Gaya maar ook de volvette bas van Ruth Coller is onontkoombaar. En al helemaal in combinatie met die volop door Afrika beïnvloede patronen die Tom Skinner uit zijn drums haalt en de kletterende percussie van Satin Singh. Wareham en de geweldige Shabaka Hutchings knallen daar met gedreven saxlijnen prachtig overheen. Voor de extra sfeer en rare soundscapes maakt Leafcutter John de sound af. Gaya zingt deze keer niet in zijn zelf gecreëerde taal of in het Mauritaans of Frans Creools maar houdt het op Engels, maar dan wel op zijn Gayaans. Luister maar naar tracks als het verrukkelijke *Jump The Fire*, *Bharat Mata* of het knallende punky *Communication*. Onweerstaanbare ritmische songs die bruisen van de ideeën en die met zoveel power en klasse gespeeld worden dat ze onontkoombaar worden. Melt Yourself Down is zo'n band die elk festival in vuur en vlam zet.
Dick Hovenga

Moreland & Arbuckle
Promised Land Or Bust
Alligator/V2
ROOTS/ROCK/BLUES
****

Gruizige, eigentijdse en aan de huidige, ruige Mississippi Hill Country gerelateerde blues. Dat is wat Aaron

The Silent REVOLUTION

Headphones are supplied. Models shown above are available as an optional extra.

Home & Family

Modern Musician

Stage & Studio

Study

Practising anytime, night or day, without disturbing others or being disturbed gives Silent Piano owners a huge advantage. Yamaha's patented Quick Escape Mechanism(TM) (GP only) lets you play with the same touch and feel in both acoustic and silent modes.

The totally convincing illusion of sitting at a concert grand in a recital hall is created through headphones by the binaurally sampled Yamaha CFX piano (SH) . A variety of great instrument sounds are included too, as well as a metronome and transpose feature. There's MIDI of course for expansion and, in silent mode customizable brilliance and different reverb types.

125 YAMAHA SILENT Piano™

europe.yamaha.com/silentpiano

Cory Henry
The Revival
Ground Up/Universal
GOSPEL/JAZZ
****

De meest unieke hammondorganist van dit moment keerde terug naar zijn roots (The Greater Temple Of Praise) en werd daar tijdens een liveoptreden (zoals bij Ground Up gebruikelijk geregistreerd op zowel cd als dvd) volkomen één met zijn favoriete instrument. Zoiets kan alleen iemand die al vanaf zijn vierde orgel speelt in de kerk. Geholpen door de in bescheidenheid grossierende drummer James Williams en de krachtige vocalen van Bishop Jeffrey White (in *Old Rugged Cross)* bouwt Henry een sfeer op, van ingetogen tot uitbundig, die zijn publiek in vervoering brengt. De grote kracht van Henry is enerzijds zijn ongekunstelde echtheid (die er aan alle kanten af springt op de cd) en anderzijds zijn hartveroverende mimiek en lichaamstaal (zoals de dvd toont), en daarmee maakt deze set ontegenzeggelijk blij. Op voorwaarde echter dat je van het Hammondgeluid houdt.
Sjeng Stokkink

Diverse artiesten
One Track Mind (More Motown Guys)
Kent/Ace/V2
FUNK/SOLID
***1/2

De rijke historie van Motown is inmiddels alom bekend, maar de golddiggers van het Engelse Kent/Ace gaan dieper: zij struinen in Amerika de archieven van Motown door op zoek naar onuitgebrachte pareltjes die bij voorkeur ook dansbaar zijn. Zij vermelden daarbij ook de verhalen achter die pareltjes, in het bijgaande booklet. Voorbeeld: Norman Whitfield schreef ooit *The Boy From Crosstown* voor Diana Ross & The Supremes, maar die zagen er niets in. Dus paste Whitfield de tekst aan voor Edwin Starr, die het in 1968 opnam, maar *The Girl From Crosstown* bleef op de plank. Tot nu! Van de 24 tracks op deze compilatie werden er zestien nooit eerder uitgebracht, de overige acht voorheen alleen als mp3-downloads. Grote namen als Marvin Gaye, The Spinners, Marv Johnson, The Temptations, The Four Tops en The Miracles komen aan bod, soms met meerdere tracks, maar ook rare groovers als Ivy Joe, Earl Van Dyke, Sammy Ward en Popcorn Wylie. Aan dit halve woord hebben de goede verstaanders zeker genoeg.
Sjeng Stokkink

Graham Nash
This Path Tonight
Blue Castle/Warner
SINGER/SONGWRITER
****

Graham Nash verkeert al meer dan een halve eeuw in de hoogste regionen van zijn vak, maar toch is dit pas zijn zesde soloalbum. Hij beschikt over zo ongeveer het meest herkenbare stemgeluid van alle popzangers, vanwege zijn grote rol bij The Hollies in de jaren zestig in Engeland en bij Crosby, Stills & Nash (& Young) vanaf 1969 in Amerika. Dat laatste echter niet tot heden, want Nash schijnt helemaal klaar te zijn met zijn Amerikaanse companen. Zoals hij eind jaren zestig een nieuw leven begon, deed hij dat onlangs - als inmiddels 74-jarige - opnieuw. Dus nieuwe vrouw (zij maakte de hoesfoto's), nieuwe woonplaats (New York) en nieuw repertoire: tien uiteraard eigen composities sieren dit innemende album, geschreven samen met de twaalf jaar jongere producer/gitarist Shane Fontayne (geboren Mick Barakan). Nash verstaat de kunst, spanning in zijn woorden te leggen, als een ervaren verteller. Slechts incidenteel bedient hij zich van meerstemmige zang en hij houdt je op die manier hongerig. *Back Home* werd geschreven voor Levon Helm, blijkt in het booklet met alle teksten. Een album van een meester, een album om te koesteren.
Sjeng Stokkink

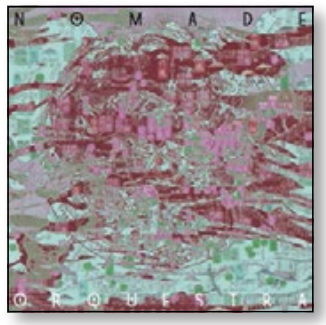

Nomade Orquestra
Nomade Orquestra
Far Out Recordings
LATIN/AFRO/FUNK
****

Hoe je jazz, funk, afro, psychedelica en dub mengt met Braziliaanse en Latijnse invloeden laat het uit São Paulo afkomstige Nomade Orquestra horen op hun gelijknamige debuut. De tien mannen tellende band startte in 2012 en maakte snel furore in de thuisstad om daarna met spetterende liveshows het thuisland te veroveren. Wat hun debuutalbum duidelijk maakt is de potentie om live volledig los te gaan. Hun sound is zo dynamisch en gevarieerd dat het niet moeilijk is je voor te stellen hoe ze het dak eraf spelen. Alles draait bij Nomade Orquestra om groove en arrangement. Met zo veel man in de band is het logisch dat alleen met de allersterkste arrangementen alle muzikanten volop uit de verf komen. En dat dit is gelukt, is indrukwekkend. De muzikale uitdaging en het spelplezier spat uit de groeven. Luister naar een geweldige track als *Samurai, Humaita* of *Sonhos de Tóquio* en je snapt wat ik bedoel. Ook het funky, van opval-

Moreland (gitaar), Dustin Arbuckle (zang/harmonica) en drummer Kendall Newby brengen. In de bio wordt vermeld dat er folk, traditionele country, punk en rock wordt toegevoegd, gespoeld in harde *southern rock* en soul. Die peptalk kennen we, maar in dit geval klopt het en de formule van het ooit door bluesgrootheden als Son House, Little Walter en Sonny Boy Williamson geïnspireerde koppel resulteerde in onafgebroken toeren in een busje dat na vierhonderdduizend mijlen in elkaar zakte. De cover *Woman Down in Arkansas* van de overleden Dallas bluesman Lee McBee is een rechttoe-recht-aan shuffle, in *Long Did I Hide It* stappen ze over op country en het coveren van Slim Harpo's *I'm A King Bee* onderstreept de voorliefde voor de in alle nummers doorsijpelende blues.
Rien Wisse

LIVE AT
AMSTERDAMSE
BOSTHEATER
SHARON JONES & THE DAP KINGS
*** ZONDAG 28 AUGUSTUS ***

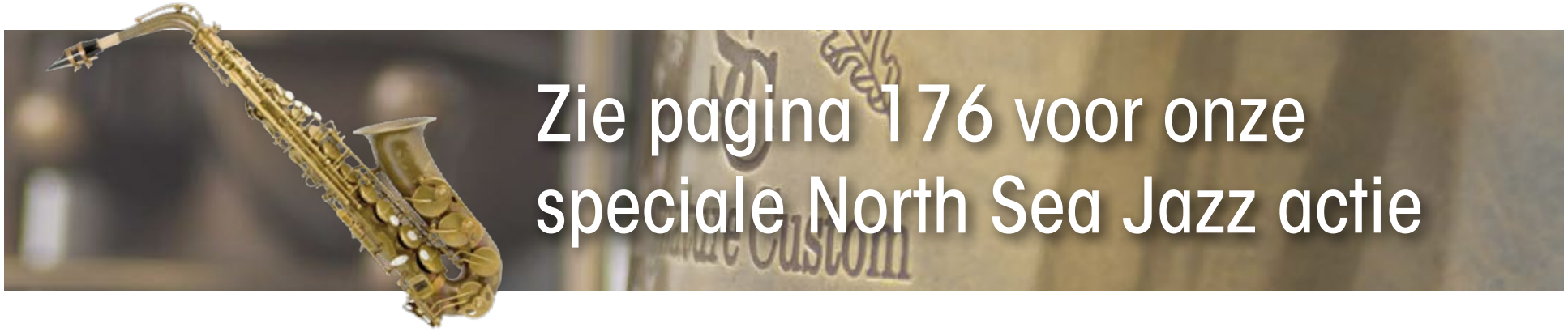
Zie pagina 176 voor onze
speciale North Sea Jazz actie

JAZZ
NIEUW SEIZOEN
de Bijloke
puur muziek
WO 5 OKT 16 | 20:00
The Bad Plus
ZA 15 OKT 16 | 20:00
Brussels Philharmonic &
Avishai Cohen Trio
DO 10 NOV 16 | 20:00
Steve Coleman and The Council
of Balance
DO 24 NOV 16 | 20:00
Double bill: Trio Sclavis-Courtois-
Pifarély // Criss Cross Europe Band
WO 21 DEC 16 | 20:00
Double bill: Eve Risser //
Eve Beuvens Heptatomic
DO 19 JAN 17 | 20:00
Tom Harrell 'TRIP'
DO 23 FEB 17 | 20:00
Amir ElSaffar &
Two Rivers Ensemble
WO 22 MRT 17 | 20:00
Double bill: Philippe Aerts &
Raphaelle Brochet //
Bobo Stenson & Palle Danielsson
DO 13 APR 17 | 20:00
Branford Marsalis Quartet &
Kurt Elling
DO 4 MEI 17 | 20:00
Dré Pallemaerts: wild card
Tickets vanaf € 18
reserveer nu:
debijloke.be
Volg ons & deel je eigen foto's
facebook.com/cotejardin.debijloke
twitter.com/debijloke
instagram.com/debijloke
AVISHAI COHEN © SASHA BULLERT

Beleef jazzism
nu ook op
de IPAD!
Jazzism
Who's Who
Earth, Wind & Fire
Snarky Puppy
Chick Corea
Cornelia Bailey Rae
Michael Kiwanuka
Sultan of swing
Dr.Lonnie Smith
Available on the
App Store

Brad Mehldau Trio
Blues And Ballads
Nonesuch
JAZZ
***1/2
Even geen uitstapjes naar elektronica of groots georkestreerde composities. Brad Mehldau pakt het op zijn nieuwe trioplaat sober aan en doet precies wat de titel suggereert: hij speelt *Blues And Ballads*. Niet een erg uitdagend vertrekpunt, maar het is als met de zoveelste plaat vol standards van Keith Jarrett: op voorhand vraag je jezelf af waarom er niet een minder uitgekauwd concept aan het album ten grondslag ligt, tot je hoort hoe waanzinnig goed er wordt gespeeld. Dan blijkt er toch niets mis te zijn met blues en ballads. Alhoewel? De gelaagdheid in het spel van Mehldau blijft fascinerend, iets waar bassist Larry Grenadier en drummer Jeff Ballard weer feilloos raad mee weten. En toch… als tegen het einde van het album een levendige en indringende versie van *And I Love Her* van de Beatles klinkt, lijkt het trio pas echt te ontwaken.
Koen Graat

lende adlibs voorziene *Bedum* en het fraai lang uitgesponnen en sfeervol ingehouden *Venus* zijn indrukwekkend tracks. En dan hebben die superlekkere albumafsluiter *A Vida Vem Em Ondas* nog niet eens gehad.
Dick Hovenga

Jason Rebello
Held
Edition
PIANOJAZZ
****
Het blijven grote uitdagingen, solopianoalbums. Maar weinig jazzpianisten slagen erin om echt baanbrekende albums te maken of sowieso een album lang blijven boeien. Dat de Brit Jason Rebello daar wel in slaagt is omdat de man een zo levendige manier van spelen heeft en een zo breed palet aan emoties op de toetsen kan neerleggen. Na jaren in dienst van Wayne Shorter en Sting bracht Rebello als bandleider in 2013 het album *Anything But Look* uit waarop onder meer Pino Palladino en Tim Garland meespeelden. Het album bleek een terugkeer naar de jazz die nu met zijn eerste soloalbum *Held* wordt vervolgd. Wat met albumopener *Pearl* duidelijk wordt is dat Rebello's levendige spel over de jaren alleen maar rijker geworden is. Zijn virtuoze techniek heeft fraaiere diepten meegekregen en in zijn beheersing van tempo is de liefde voor funk, soul, latin en klassiek onmiskenbaar verweven. Het levert een album op met een rijk, divers geluid waarop Rebello excelleert. Composities als de titeltrack, *Tokyo Dream*, een verrassend *Blackbird* (The Beatles) en het uptempo *Happy But For How Long* blijken uitschieters. Luister goed wat hij met zijn linkerhand als ritmische basis en zijn rechterhand met klaterende melodieën voor elkaar weet te krijgen. Onnavolgbaar.
Dick Hovenga

Logan Richardson
Shift
Blue Note
CONTEMPORAINE JAZZ
****
Altsaxofonist Logan Richardson (1980) komt uit Kansas City en woont nu in New York en Parijs. Sinds 2005 werkt hij met zijn eigen band Shift met een vooruitstrevend motto: *Can there be new music in jazz?* Zijn levensverhaal wordt beknopt weergegeven in een strip van vier bladzijden in de inlay. Daarin wordt ook de rol van zijn saxofoonmentor Ahmad Alaadeen nadrukkelijk geschetst. Dit is Richardsons derde album als leider en zijn debuut op Blue Note. In de inlay geeft hij nog eens aan dat het er niet alleen om gaat dat je het spel moet meespelen – het gaat om het veranderen van het platform. Een flinke ambitie, die hij op *Shift* probeert waar te maken met briljante sidemen als gitarist Pat Metheny en pianist Jason Moran. Hoewel, sidemen is niet het juiste woord voor deze prominente musici. Ook drummer Nasheen Waits eist nadrukkelijk aandacht, en dat maakt van *Shift* een spannend album.
Coen de Jonge

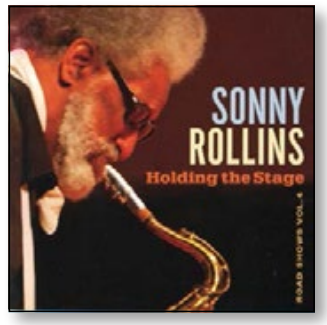

Sonny Rollins
Holding The Stage – Road Shows Vol. 4
Doxy/OKeh/Sony
JAZZ
****
Toegegeven, dit is niet de Sonny Rollins in de kracht van zijn leven. Maar toch. Het zijn opnamen uit diverse concerten tussen 1996 en 2012, met één uitzondering: *Disco Monk* werd gespeeld op 13 juli 1979 in Pori (Finland). Dit is de vierde aflevering van de serie *Road Shows* die door de saxofonist-in-ruste werd samengesteld. Deze keer verdeelde hij de door hem verkozen tracks in twee grote moten; stukken die tezamen een soort liveconcert vormen en vier selecties die hij speelde op zijn gedenkwaardige 9/11-concert in Berklee, 2001. Van dat optreden werd eerder het album *Without A Song* uitgebracht en dit zijn de tracks die overbleven. Het gaat om de standard *You're Mine You* en een medley van *Sweet Leilani*, een solo en de calypso *Don't Stop The Carnival.* Die laatste was natuurlijk al een succesnummer van Rollins, maar deze keer kreeg het vrolijke stuk volgens hem extra betekenis: *'keep the music going'*.
Coen de Jonge

Sonny Rollins Trio & Horace Silver Quintet
Zurich 1959 – Swiss Radio Days Jazz Series Nr. 40
TCB Montreux/Challenge
HARD BOP
****1/2
Op 5 maart 1959 stonden het trio van Sonny Rollins en het kwintet van Horace Silver in de studio van Radio Zurich. Eerst voor vijf stukken van Rollins met bassist Henry Grimes en drummer Pete La Roca, en daarna evenveel tracks door pianist Silver met zijn groep: trompettist Blue Mitchell, tenorist Junior Cook, bassist Gene Taylor en drummer Louis Hayes. Gerijpte jazzliefhebbers kennen

Cd's

dit repertoire uit het hoofd, want in dat jaar deed deden de jazzsterren ook Nederland aan, te zien in gruizige zwart-witbeelden op de tv van je buurvrouw. De set van Sonny Rollins is krachtig, to the point, strak en overtuigend – merkwaardig dat hij er toen aan dacht er een tijdje uit te gaan. Horace Silver speelde glorieuze stukken als *Nica's Dream, Ecaroh* en *Señor Blues*. Alles in de radiostudio, dus zonder applaus of ander gekrakeel. Heel mooi: Silvers trio-uitvoering van *Shirl,* een impressionistische ballad die op zijn plaat *6 Pieces of Silver* al zo'n indruk maakte.
Coen de Jonge

Alexander von Schlippenbach
Jazz Now!
Intuition
IMPRO
****1/2**
Het vierde album uit een serie met de titel *European Jazz Legends*. Nummer twee van de serie was een album van 'onze' pianist Jasper van 't Hof, we melden het nog maar eens... Ook deze nieuwe cd van nestorpianist Alexander von Schlippenbach (1938) werd opgenomen in het indrukwekkende glazen theaterpaleis te Gütersloh (D). "Het is potdomme gewoon verboden om in vieren te swingen!", riep een collega-pianist onlangs over impro-muziek, maar dat geldt niet voor Von Schlippenbach en zijn band (met basklarinettist Rudi Mahall, bassist Antonio Borghini en drummer Heinrich Köbberling), ze wisselen vrije passages wel degelijk af met grote swingende delen. Bijvoorbeeld in het snelle *The Gig* (van Herbie Nichols) en het verstilde *Serene* van Eric Dolphy. Er staan nog enkele composities van Nichols en Dolphy op dit album, naast een handvol eigen stukken. En *Epistrophy* van Monk, natuurlijk, dat hoort bij het DNA van deze Duitse veteraan. Tot slot horen we nog een interview.
Coen de Jonge

Peter A. Schmid
Chicago Conversations
Creative Works
IMPRO
****
Last van je maag, darm of lever? Dan kun je terecht bij de Zwitserse dokter Peter A. Schmid. Tenminste, als hij niet bezig is met zijn freejazzavonturen. Schmid (1959) speelt een reeks zware instrumenten (bas- en contrabasklarinet, baritonsax en ook nog sopraansax. Hij heeft in de afgelopen dertig jaar een naam opgebouwd in de Europese improscene. De laatste tijd richtte hij op zeer kleine formaties, duo's en trio's. Dat doet hij ook op dit album, dat werd opgenomen in Chicago. De lijst musici oogt nogal uitgebreid, maar dat is schijn: Schmid speelde liefst 24 stukken, maar steeds in andere combinaties, van hooguit drie personen. Voorbeelden: op de vier versies van *Candlesticks* speelt hij alleen met percussionist Michael Zerang, op de zes *Clarinettrio's* werkt hij met tenorsaxofonist Keefe Jackson en altklarinettist Waclaw Zimpel en de drie uitvoeringen van *Windy City* doet hij alleen met cornettist Josh Berman. Resultaat is een heel afwisselend en spannend album.
Coen de Jonge

VA
Space Echo, The Mystery Behind The Cosmic Sound of Cabo Verde Finally Revealed
Analog Africa/Clearspot
WORLD
****1/2**
De verrassende muziek van de Kaapverdische eilandjesarchipel is vooral bekend geraakt door zangeressen als Cesária Évora en Lura. De schatgravers van Analog Africa ontdekten weer een nieuw aspect, de psychedelische sound van Cabo Verde. Echt 'cosmic' wordt het niet vaak op deze vijftien sterke tracks, voor het grootste deel begeleid door de Voz De Cabo Verde band. Naast schatplichtigheid aan Cubaanse classic grooves als *El Carretero* in Bana's *Pontin & Pontin*, horen we ook discofunkinvloeden en blues in deze opnamen van de late jaren zeventig. Zoals in de spetterende collage *That Day* van Fany Havest dat via een *I'd Rather Go Blind*-intro op *Do It Anyway You Wanna* hard de funky lucht ingaat! Maar inheemse explosieve funana-stijl laat hier ook zijn steigerende kop zien, zoals in *Dia Ja Mancho* van Dionisio Maio en *Po D'Terra*. Jose Casimiro brengt met *Morti Sta Bidjàcu* de eerste floorfiller in stelling. Hammonds spelen een belangrijke rol in deze tracks, naast tinkelend pianospel en blazers, die versierende accenten leggen, hitsige percussie en vet door de flanger getrokken gitaren, die in het Braziliaans klinkende *Odio Sem Valhor* spaced out van je wegvliegen. Zo overrompelt *Space Echo* je met menig curieus geproduceerde, dwarse dansklapper.
Pieter Franssen

Pat Metheny
The Unity Sessions
Nonesuch
MODERN JAZZ
****1/2**
Echt nieuw is deze liveregistratie van Pat Metheny's Unity Group met onder meer saxofonist Chris Potter en drummer Antonio Sánchez niet. Vorig jaar verscheen al de gelijknamige dvd met dezelfde opnames. Maar toch prettig dat het nu mogelijk is een (dubbel)cd'tje mee te nemen in de auto. Van de gevoelige opening *Adagia* of het vrije duospel van Metheny en Potter op *Cherokee* tot het episch*e Kin*; de Amerikaanse gitarist toont zich zoals altijd een meester in het toewerken naar een climax, waardoor zijn concerten de spanningsboog van een film hebben. *The Unity Sessions* is – mede door de keuze om ook oudere Metheny composities van stal te halen – een meeslepende bloemlezing uit het gevarieerde oeuvre van de gitarist. Natuurlijk zorgen de gedateerde sounds van synthesizers en het zelfgebouwde orchestrionics (op afstand bestuurbaar 'orkest') soms voor wat jeuk, maar het doet weinig af aan het totaalconcept van deze sublieme groep.
Koen Graat

24 JUN	**PRINCE TRIBUTE** DOOR NEDERLANDSE TOPMUZIKANTEN O.A. DAVID DAM (THE VOICE OF HOLLAND)
13 JUL	**CHRISTOPHER CROSS**
25 AUG	**IDA NIELSEN BAND** (PRINCE & 3RDEYEGIRL) **& MARUTYRI**
3 SEP	**TRISTAN**
25 & 26 SEP	**STEVE GADD BAND**
10 OKT	**VIRGIL DONATI BAND**
27 OKT	**NIK WEST**
2 NOV	**STU HAMM BAND** FT. GREG HOWE & ZOLTAN CSÖRSZ
24 DEC	**JAN AKKERMAN**

cultuurpodium BOERDERIJ

MEER INFO & TICKETS
CULTUURPODIUMBOERDERIJ.NL
AMERIKAWEG 145 ZOETERMEER

FREEDOM TO

Perform

Légère™ REEDS LTD.

PREMIUM WOODWIND REEDS

"TECHNOLOGY HAS FINALLY PRODUCED A REED THAT SURPASSES CANE REEDS"
"ABOUT THE MOST RADICAL DEVELOPMENT IN REED TECHNOLOGY IN THE LAST 100 YEARS"

Exclusive Benelux distribution JT Music BV
www.jtmusic.nl

Cd's

Markus Stockhausen & Florian Weber
Alba
ECM
INTUÏTIE-IMPRO
****1/2**

Tjongejonge, wat een prachtig album. Trompettist Markus Stockhausen (1957) nam met pianist Florian Weber (1974) vijftien stukken op die muziekliefhebbers van allerlei kampen zullen verrukken. Weber heeft in ons land faam opgebouwd met een vergelijkbaar project in samenwerking met Eric Vloeimans, *Live At The Concertgebouw* (2011) en met Alba beweegt hij zich op hetzelfde hoge niveau. Markus Stockhausen is een van die weinige zonen-van-beroemde-vaders die niet onder de slagschaduw van pa verkommeren; hij heeft een indrukwekkende eigen loopbaan opgebouwd, en de laatste zes jaar werkte hij intensief samen met pianist Weber. Achter de vijftien stukken staan de namen van beide musici, maar veel daarvan kwamen intuïtief tot stand, zoals een zoon van Karlheinz Stockhausen betaamt. Twee composities hadden een langere voorbereidingstijd: *Mondtraum* werd geschreven voor een kinderkoor en -orkest en *Synergy Melody* voor een free jazzensemble. De rest kwam tot stand op de manier van Cobra-schilders: "Je begint met een vlek." Allemaal schoonheid.

Coen de Jonge

The Tibbs
Takin' Over
Records Kicks/Sonic Rendezvous
SOUL
****

De absolute aas van The Tibbs, een retro-soulformatie uit Hoorn, is zangeres Elsa Bekman. Luister maar eens naar track drie op het op het Italiaanse Record Kicks-label, gespecialiseerd in vintage soul en aanpalende, diepzwarte muziek, verschenen debuut *Takin' Over*. Die track, een smeltende ballad genaamd *Until We Meet Again*, is prachtig. Haar stem krijgt alle ruimte van de in bescheidenheid opererende band, smacht en smelt, kruipt moeiteloos van hoog naar laag, en is voorzien van een scherpe rand waar uw recensent, we zeggen het maar eerlijk, het behoorlijk warm van krijgt. Als ze daarna nog eens voluit gaat in het rondborstig skankende Next Time, zijn we overtuigd: The Tibbs zijn dé aanrader voor al uw zomerfestivals. Hebben we het nog niet eens gehad over de overtuigend stomende, achtkoppige band die soepeltjes van alle markten thuis is, maar dat spreekt eigenlijk voor zich. Ga luisteren en overtuig jezelf!

Dietmar Terpstra

Tristan
Lifestyle
Isolde Records
FUSIONJAZZ
***1/2**

Als een wervelwind blaast Tristan je huiskamer binnen met vrolijke opzwepende composities. De hoge energie was al eerder te horen op *Full Power* (2014) en *2nd Phase* (2015). Beide albums stonden op nummer 1 in the UK Soulcharts. In rap tempo volgt nu *Lifestyle.* Opnieuw een plaat die vol staat met pakkende blaasrifs, swingende grooves en old school synths. De band van toetsenist Coen Molenaar (Jan Akkerman) klinkt als een geoliede machine. Het kwintet (Evelyn Kallansee (zang), Sebastiaan Cornelissen (drums), Frans Vollink (bas) en Guy Nikkels (gitaar) is opnieuw uitgebreid met blazers, dit keer The Heavy Horns. Ook zijn er drie gastvocalisten toegevoegd: Heston, Francesco Cottone en Kasper. Dat resulteert enerzijds in een bruisend geheel *(I'll Be Around*, *Put My Feet Back On The Ground*, *Admiration*, *Lifestyle* en *Trouble*), anderzijds mist de band door die verschillende zangers een uniforme sound. En jammer dat er geen duetten zijn met frontlady Kallansee. Wellicht zou Tristan zich tevens meer onderscheiden als de invloeden van Toto, Brand New Heavies, Incognito en Tower of Power wat minder op de voorgrond zouden liggen. Desalniettemin, aan kwaliteit en speelplezier geen gebrek.

Angelique van Os

Snarky Puppy
Culcha Vulcha
Ground UP/ Universal Music Records
NUJAZZ, FUSION, FUNK, CROSS-OVER
****

Na alle samenwerkingen en muzikale uitstapjes keren de mannen van Snarky Puppy voor het eerst sinds acht jaar terug naar hun instrumentale roots. Afgezonderd in de Texaanse woestijn namen ze *Culcha Vulcha* op zonder publiek en camera's. De herkenbare brede sound van de Pups is ook hier aanwezig, hoewel de composities donkerder en soberder klinken dan we gewend zijn. Het album bekritiseert de 'popcultuur': de Westerse consumptiemaatschappij, waarbij individuen constant elkaar prikkelen en aan hoogstaande verwachtingen moeten doen (hoewel dit zonder tekst wat lastiger tastbaar is). De composities hebben een open klank, enerzijds sferisch, filmachtig *(GØ, Big Ugly*), anderzijds met focus op de groove en met een rauw randje en gillende gitaren *(Tarova*, *The Simple Life*, *Palermo*). De composities spetteren niet van het doek, de melodieën, harmonieën en solo's zijn wat vlakker. Soms kabbelt het wat voort, hoewel het nergens saai wordt door de vele laagjes en uiteenlopende ritmen. Bovenal blijft dit collectief grenzen verleggen en met ogen dicht waan je je op een heel andere plek.

Angelique van Os

Guy Verlinde
Rooted In The Blues
Dixiefrog/Bertus
BLUES
****

Koud een jaar na het bejubelde *Better Days Ahead* komt Guy Verlinde alweer met een volgende release op de proppen. Het idee voor *Rooted In The Blues* werd volgens eigen zeggen geboren tijdens één enkele slapeloze nacht. Nog geen week later was alles in de studio

ingeblikt. Het betreft hier songs die om de een of andere reden nooit op plaat zijn verschenen, aangevuld met recent geschreven materiaal. Onze zuiderbuur laat zich bijstaan door een club gerenommeerde bluesmannen waaronder Richard van Bergen, Tiny Legs Tim en Steven Troch die de plaat tijdens twee opnamesessies bijna geheel live inspeelden. Het komt de door Verlinde zonder uitzondering zelf gecomponeerde stukken ten goede. Of het nu stompt, rockt, of slijpt, het spontane ensemblespel en liefde voor de blues staan voorop. Het retrospectieve *Soul Jivin'* vat alles in een notendop samen. Soms is haastige spoed wel degelijk goed.
Marcel Haerkens

VinnieVibes
Vortex
Vinnie Vibes VV
YOUNG DUTCH JAZZ
***1/2
Vibrafonist Vincent Houdijk heeft zijn nieuwe album *Vortex* genoemd. Zoals bekend bij de natuurkundigen is dat een werveling, met in dit geval een spirituele lading. Samen met pianist Rogier Telderman behoort Houdijk dit jaar tot de Young VIPs, die uitgebreid mogen gaan toeren en daar is dit album een handig fundament voor. Zeven stukken, die Houdijk live in jazzclub Paradox te Tilburg speelde met zijn VinnieVibes: saxofonist Floris van der Vlugt, trompettist Teus Nobel, gitarist Aaron Raams, pianist Telderman, bassist Sven Happel en drummer Haye Jellema. Trompettist Nobel speelde onder meer een fraaie hoofdrol in *Kerrara.* Ook mooi: *Moje Kochanie*, met een impressief intro van Telderman. Waarom de titel *Vortex*? Houdijk volgde een cursus Vortex Healing: "Een manier van werken met energie en bewustzijn, gericht op spiritueel ontwaken." Die filosofie doordrenkt ook zijn muziek, volgens zijn statement in de inlay.
Coen de Jonge

Cuong Vu Trio
Meets Pat Metheny
Nonesuch
MODERN CREATIVE
***
Het is een opvallende dubbelrol die Cuong Vu op zich neemt. Enerzijds geniet hij al jaren bekendheid als trompettist van de Pat Metheny Group, het populaire en soms wat gelikte fusionvehikel van gitarist Metheny. Zijn eigen Cuong Vu Trio daarentegen is donker en rauw en zoekt graag de chaos op. Met een gastrol van Pat Metheny op de nieuwe trioplaat van Vu worden de rollen van front- en sideman als het ware omgedraaid. Dat Metheny zich prima redt in het vrijere idioom is op basis van eerder werk geen verrassing. Maar ondanks de aanstekelijke energie van dit gelegenheidskwartet, komt de muziek nooit helemaal los van de goede bedoelingen. Daarvoor zijn de stukken te eenvormig en vrijblijvend. Zelfs de langgerekte klanklandschappen, het terrein waarop Vu tot een specialist mag worden gerekend, beklijven maar matig.
Koen Graat

Mark Wade Trio
Event Horizon
Edition 46
JAZZ
****
Hoewel dit zijn debuut is als leider, is de New Yorkse bassist Wade al meer dan twintig jaar actief. Opvallend is ook dat dit album uitgebracht werd door een Berlijns label, want dit pianotrio (bastrio?) werd in Brooklyn opgenomen. Het trio bestaat verder uit pianist Tim Harrison en drummer Scott Neumann. Zoals de naamgeving van de band aangeeft, worden de overigens harmonisch aansprekende composities van Wade gespeeld. Ondanks de traditionele bezetting valt meteen op dat de bassist al vóór zijn solowerk in het klankbeeld opvalt. Zonder te forceren of te irriteren, dus zonder dat dit ten koste gaat van de balans in het postboptrio weet Wade voortdurend extra klanknuances in het groepsspel te introduceren. Daarnaast gaat er van het trio als geheel een ritmische ontspanning uit die je alleen bij de beste pianotrio's hoort. Er wordt op hoog niveau gesoleerd, waarbij de veelzijdige, elegante lyriek van de leider er bovenuit steekt.
Ken Vos

Mike Wheeler Band
Turn Up!!
Delmark
Music & Words/Central Distribution
BLUES
****1/2
De drastisch gekrompen bluesscene in Chicago kent gelukkig nog muzikanten die de fakkel brandend houden zoals zanger-gitarist Mike Wheeler. Na twee albums - één in eigen beheer en één voor Delmark - presenteert hij twaalf hagelnieuwe, zelfgeschreven songs en een cover. Zijn vaste begeleiders, enigszins statisch met een tandpastalach poserend op de hoes, vormen het vloerkleedje voor de zich door vele genres (blues, r&b, funk, soul) spartelende Wheeler. Over dié ruggegraat kan de man excelleren. Hij gaat *deep down* in langzame blues als *Nothing Lasts Forever* en *Sad State Of The World*, maar funkt en rockt op in soul gedrenkte uptempo nummers als *Yeah!* en *Sweet Girl. Talking To Myself* is, met een swingende Hammond, daarentegen weer licht jazzy. Dit strakke kwartet, hier uitgebreid met een tenorsaxofonist en een trompettist, bewijst dat de creativiteit in Chicagoblues voorlopig niet is opgedroogd.
Rien Wisse

Tony Joe White
Rain Crow
Yep Rock/V2
R&B/SOUL/SINGER/SONGWRITER
****
Een constante kracht sinds eind jaren zestig, die in de loop der jaren steeds relaxter ging zingen, maar daarbij altijd de groove in ere hield, tot onderhuids aan toe. Dàt is Tony Joe White, uit Louisiana, *forever the king of swamp rock*, al verruilde hij de wilde haren inmiddels wel voor grijze. Hij wordt 73 deze zomer, maar is *still going strong*, getuige de negen nieuwe eigen songs op *Rain Crow*, zo ongeveer zijn 38ste album. Zoon Jody produceerde het, zijn vrouw Leann schreef mee aan sommige tracks. Naast White's donkere, vaak bijna fluisterende stem typeert ook het fuzzgeluid van zijn gitaar deze unieke muziek uit het zuiden van de Verenigde Staten. *Elvis left the building, but Tony Joe's still living there!* Hij is een zegen, vooral sinds ook J.J Cale vertrok. Dus zien we met spanning uit naar begin november, want dan treedt White minimaal vier keer op in ons land!
Sjeng Stokkink

Wil jij naar

Lianne La Havas, Jill Scott en Allen Stone

op Gent Jazz?

Luister de hele zomer en win ook tickets voor:

Rihanna en Lukas Graham op Pukkelpop

Caribbean Sea Jazz Festival op Aruba

SUBLIME SUMMER TIME

LUISTER & WIN

90.7 fm
SUBLIME FM
fresh jazzy sounds

Vinyl

De vinylperserijen maken overuren en de wachttijden zijn helaas nog veel te lang. Vooral bij de kleinere labels, die vaak juist met de leukste items komen. Al zijn belangrijke re-issues van de majors ook niet te versmaden. Jazzism blijft de vinylniche omarmen: Sjeng Stokkink maakte weer een keuze uit het nimmer slinkende aanbod.

Johnnie Taylor
Wanted: One Soul Singer
Atlantic/MoV/Bertus
R&B/SOUL
****1/2
Een jaar voordat hij doorbrak met de nummer 1-hit *Who's Making Love* (1968) verscheen dit fantastische debuutalbum van Johnnie Harrison Taylor uit Arkansas, waarop hij rauwer klonk dan op al zijn volgende 32 (!) albums. Je herkent de bite van Otis Redding, de *smoothness* van Sam Cooke (Taylor volgde hem al in 1957 op in The Soul Stirrers en werd in 1961 de eerste *signing* op Cooke's eigen label) en de drive van Sam & Dave op dit prachtalbum. Het componist-producersduo Hayes & Porter schreef vijf van de elf nummers en er staan enkele opvallende covers op, zoals *Sixteen Tons* van Merle Travis en *Watermelon Man* van Herbie Hancock. Met Booker T & The MG's als begeleiders (Steve Cropper droeg ook een compositie bij) is het plaatje compleet; dit mag dan niet Taylors succesvolste zijn (in '76 scoorde hij zijn grootste hit met *Disco Lady)*, het is zeker zijn beste en daarom een meer dan welkome re-issue!

The Baby Huey Story
The Living Legend
Curtom/MoV/Bertus
SOUL/FUNK
****
Er verscheen maar één album van deze letterlijke en figuurlijke gigant, en wel vlak na zijn dood in 1971. Hij stierf oktober 1970, in dezelfde maand als Janis Joplin en Jimi Hendrix, alleen werd hij geen 27 maar 26, en minder beroemd. Curtis Mayfield produceerde deze acht tracks, die stuk voor stuk bijzonder zijn, om uiteenlopende redenen. Geen wonder dat het origineel inmiddels tweehonderd euro kost. Hij funkt de pan uit op de opener *Listen To Me*. Zijn begeleidingsgroep The Babysitters steekt The JB's naar de kroon in de instrumental *Mama Get Yourself Together*, een compositie van James Thomas Ramey (de ware naam van Baby Huey) en hij covert Sam Cooke's *A Change Is Gonna Come* op onnavolgbare wijze, van dramatisch tot ingetogen. Da's dan al meer dan twintig minuten topmuziek. De b-kant bevat drie Mayfield covers (*Mighty Mighty, Hard Times* en *Running*), een instrumentale cover van *California Dreaming* en als uitsmijter het eveneens instrumentale *One Dragon Two Dragon*, ook van Ramey. De klaphoes bevat binnenin wel vijf artikelen over zijn dood en zijn droeve beeltenis voorop past daar goed bij. De albumtitel minder…

Grace Jones
Warm Leatherette
4LP Island/Universal
POP/REGGAE/FUNK
***1/2
Na drie discoalbums (*Portfolio*, *Fame* en *Muse*) verzette de op Jamaica geboren en in New York opgegroeide Grace Jones de bakens en nam in de beroemde Compass Point Studios te Nassau een drietal albums op met Sly & Robbie, waarvan *Warm Leatherette* in 1980 als eerste verscheen, grotendeels gevuld met covers. Het leverde haar hitjes op als *Private Life* (The Pretenders) en *The Hunter Gets Captured By The Game* (Smokey Robinson). Dit album is nu het onderwerp van een 4lp-box, waar echter - helaas! - geen nieuwe, voorheen onuitgebrachte tracks op zijn te vinden, maar slechts andere versies van dezelfde tracks, zoals *long version*, *single version*, *dub version* en/of *12" remix version*. De vormgeving (booklet met prachtige foto's, albumhoezen als mastertapedozen) imponeert meer dan de inhoud, maar of dat nou een pré is? Niet voor de echte muzieklief-hebbers. Tenzij *Warm Leatherette* al jaren je favoriete album was.

Wally Badarou
Echoes
Island/Universal/MoV/Bertus
JAZZ/FUNK
****1/2
De in 1955 in Parijs geboren en in West-Afrika opgegroeide toetsenman en synthesizerpionier Wally Badarou deed ook mee op *Warm Leatherette*, als vast lid van The Compass Point Studio houseband. Zijn soloalbums zijn zeer gewild, vooral de eerste twee - alleen in Frankrijk uitgebracht - zijn dure collector's items. *Echoes* was in 1983 zijn derde, met daarop zijn enige hit *Chief Inspector* en het door Massive Attacks samplewerk beroemd geworden *Mambo*. Zijn stijl is zeer eigen: relaxte instrumentale groovemuziek met pakkende melodielijnen en Afrikaans aandoende ritmes. Badarou, die op conga na hier alle instrumenten zelf bespeelde (piano, mini-Moog, prophet 5, Linndrum, synclavier, maar ook akoestische gitaar en tamboerijn), beschikt over dezelfde simpele trefzekerheid die ook J.J. Cale gegeven was. *Echoes* is tevens zijn meest dansbare album en een absolute aanrader voor diegenen die het nog niet kenden.

Nog veel meer moois:
* Ronald Snijders - *The Nelson En Djosa Sessions*, met tal van internationale gasten, vorige maand al op cd besproken met terecht vijf sterren, in een prachtige klaphoes (V2)
* Miles Davis - *Dark Magus,* die gefreakte livejam uit 1974 op 2lp (Sony/MoV/Bertus)
* Neneh Cherry - *Man*, op blauw vinyl, inclusief haar beroemde duet met Youssou Ndour *7 Seconds* (Circa/MoV/Bertus)
* The Neptunes - *Clones*, de dubbelaar met tal van gasten uit 2003, toen Pharrell nog opereerde als duo met Chad Hugo (Arista/MoV/Bertus)
* Blues Magoos - *Psychedelic Lollipop*, het debuutalbum uit 1966 van deze New Yorkse pioniers op het gebied van psychedelische pop (die in 2005 met een comebackalbum kwamen na 43 jaar stilte!) (Mercury/MoV/Bertus)
* Raphael Wressnig & Alex Schultz - *Soul Gift,* in 2011 alleen op cd verschenen, en terecht alsnog op vinyl uitgebracht (Pepper Cake/ZYX).

GIOVANCA'S VINYL CHOICE

Ergens op een terras in Amsterdam, in een bloedserieus interview over mijn werk als zangeres en ambassadrice voor Plan Nederland, vraagt de journaliste ineens: "Wat is een 'vinylgirl'?" Dat staat inderdaad op mijn Instagram-profiel, maar het klinkt erg grappig uit haar mond.

Vinylgirl is een liefhebber van de warme, nostalgische sound van vinyl, leg ik haar uit. Een verzamelaar zeg maar, een '*cratedigger*'. Denk aan iemand die uren op een boekenmarkt kratten doorspit, op zoek naar een speciale uitgave van een goed boek. Dat heb ik met lp's. En, stel ik gerust, je hoeft geen audiofiel of supernerd te zijn. Je kunt ook gewoon lekker af en toe een mooie plaat kopen zoals je ook goeie wijn koopt.

In *Giovanca's Vinyl Choice* licht ik oude, nieuwe of bijzondere platen uit en ik ben erg benieuwd welke plaat jij in de spotlight wilt zetten. Is dat Chaka, Miles, of is dat een obscure funkplaat die niet onopgemerkt mag blijven? Mail mij jouw tip uit de platenkast op vinylgio@jazzism.nl. Heb er zin in!

Lee Morgan

Search For The New Land, Blue Note, 1964

Mijn vader was een jazzaficionado. In het Nederlands zeg je natuurlijk gewoon jazzliefhebber, maar 'aficionado' (Engels/Spaans) klinkt wat romantischer en staat voor liefhebber, supporter, bewonderaar en fan. Hij luisterde niet alleen naar zijn helden: John Coltrane, Clifford Brown, Freddie Hubbard, Miles Davis, maar speelde zelf ook trompet en dus was hun muziek studiemateriaal. In een walm van nicotine die de muziekkamer blauwgrijs kleurde, zat hij urenlang in het raamkozijn toonladders en improvisaties te oefenen.

Uit diezelfde kamer kwamen ook de hardbopklanken van trompettist Lee Morgan, de meesterlijke blazer die al op jonge leeftijd bij Art Blakey en Dizzy Gillespie speelde en de hele wereld over ging. "Luister naar zijn spel", zei mijn vader altijd. Het was krachtig, energiek, maar ook mooi en gevoelig met een enorm bereik en vette timing. Zijn grootste succes was *The Sidewinder* (1964), maar rond diezelfde tijd componeerde hij ook *Search For The New Land*. En wat een plaat was dat, zeg! De titeltrack is mijn favoriet, een muzikale trip van vijftien minuten met gastrollen voor kompanen als Wayne Shorter, Grant Green en Herbie Hancock. Als ik een nieuwe liefde had, liet ik hem dit nummer horen, het liefst in het donker (zouden ze het spel van Green en Shorter herkennen? Was ik niet te nerdy nu? Nerdy én belerend?).

Search For The New Land begint mysterieus. Alsof er na een lange reis langzaam een glimp van een onbekende bestemming aan de horizon verschijnt. Dan volgt een episch blazersthema dat een adembenemend uitzicht suggereert. Rust. En dan avontuur, verkenning, met als eerste de solo van Shorter, die je meeneemt in een zinderende zoektocht, om vervolgens weer een nieuw stuk land te ontdekken. Het epische thema herhaalt zich, tot de volgende solo/zoektocht begint... vier keer. Ik vind het Lee Morgan op z'n best. Ook de track *Mr. Kenyatta* en *Melancholee* zijn prachtig. Maar het zoeken naar het nieuwe land leidde niet tot een nog lang en gelukkig leven. Morgan *struggelde* met een hardnekkige heroïneverslaving en dat, in combinatie met zijn roem, leidde tot een destructief bestaan. Hij wordt uiteindelijk op 33-jarige leeftijd in een club door zijn vriendin doodgeschoten. Een tragisch einde van een sensationele trompettist.

Er zijn boeken over hem geschreven en veel odes aan hem gebracht; bassist Ben Williams schreef zelfs een track die *The Lee Morgan Story* heet. Saxofonist Kamasi Washington is door een plaat van Lee Morgan jazz gaan spelen. Wynton Marsalis, Roy Hargrove, Christian Scott, ze behoren allemaal tot de vele generaties jazzmuzikanten die door Morgan geïnspireerd zijn. Hij bracht 25 albums uit en *Search For The New Land* was misschien wel zijn laatste goede jazzplaat. Dus, als je de Blue Note-re-issue op vinyl tegenkomt met die bijna onheilspellende blik van Lee op de cover; *bring it home!*

PS: Check ook de vertolking van Doug Carn met Jean Carne op vocals. Ayayaaai, wat is er in die tijd toch veel moois gemaakt.

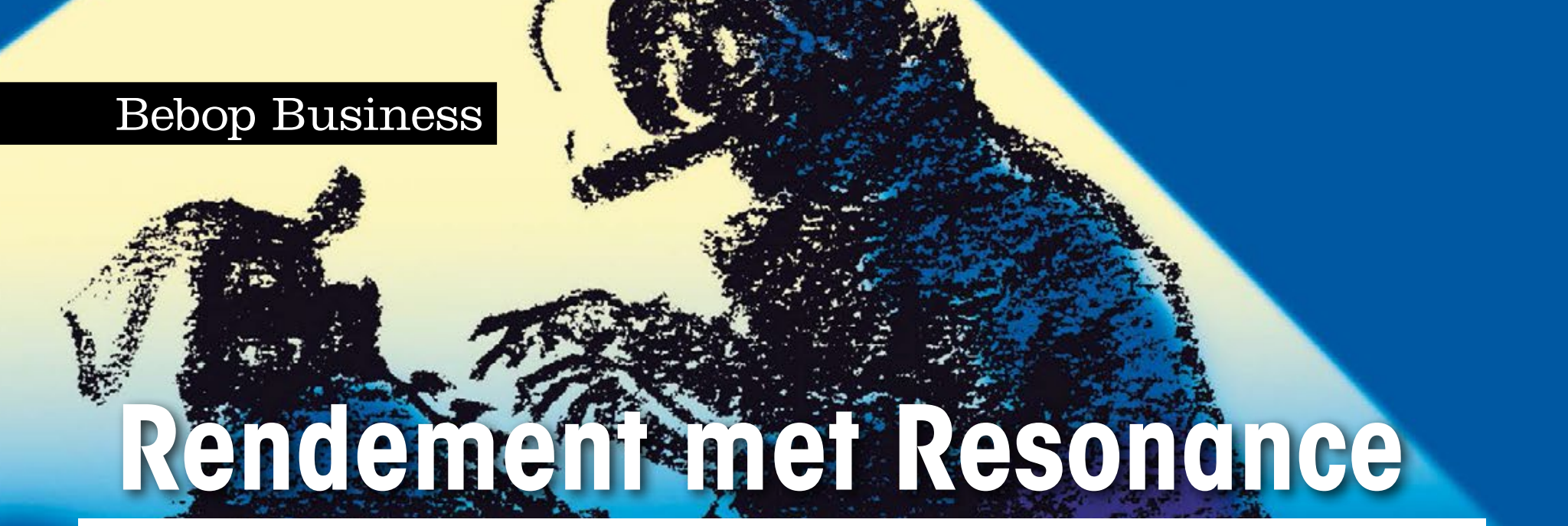

Rendement met Resonance

Kun je anno 2016 nog serieus business bedrijven met opnamen uit het glorieuze jazzverleden? De gevestigde internationale platenindustrie heeft die gedachte al grotendeels opgegeven. Prachtige projecten, zoals bijvoorbeeld de 24 cd's omvattende Duke Ellington-box *The Complete RCA Victor Recordings (1927-1973)* of *Lady Day: The Complete Billie Holiday On Columbia 1933-1944* (tien cd's), komen de laatste tijd nauwelijks meer tot stand. Wil je het goed en zorgvuldig doen, dan is de productie (inclusief de overheadkosten die bij een groot concern onvermijdelijk zijn) buitengewoon duur. En het rendement is doorgaans gering, zeker gezien het risico dat een piraat in Andorra of elders korte tijd na de release met een veel goedkopere, gejatte versie op de markt komt.
Ruim dertig jaar geleden sprong het Amerikaanse Mosaic Records al in dat gat met zijn genummerde *limited-edition*-boxen, maar dat label richt zich voornamelijk op de doorgewinterde jazzverzamelaars met een compleetheidsmanie. Bij het Nederlands Jazz Archief zijn we sinds 2007 actief met de series *Jazz At The Concertgebouw* en sinds vorig jaar ook *Treasures Of Dutch Jazz*, maar de verkoopcijfers van die cd's worden eerder in honderden dan in duizenden gemeten.
Toch is er in Amerika nu een platenlabel dat, tegen de stroom in, opmerkelijke marktsuccessen boekt met jazz uit de tijd van de jazz. Resonance Records weet met een kleinschalige structuur vaak een aanzienlijke omzet te behalen. Eind april had ik tijdens de beurs Jazzahead! in Bremen de kans om van *general manager* Zev Feldman (43) te horen hoe zij dat klaarspelen.
Het label werd in 2008 opgericht door George Klabin (70), die twee belangrijke kwalificaties met zich meebracht: hij komt uit een familie van filantropen en hij is sinds de jaren zestig op allerlei manieren betrokken geweest bij de jazz. Resonance Records is, zoals dat in Amerika heet, een *501(c)(3) non-profit corporation*. "We opereren als een liefdadigheidsinstelling", vertelt Zev Feldman. "Al het geld dat we verdienen gaat terug in het bedrijf." Aanvankelijk was het idee vooral om *rising jazzstars* te presenteren, maar al spoedig bleek dat exclusieve, niet eerder uitgebrachte historische opnamen verrassend grote verkoopmogelijkheden bieden.
Dat begon met de Gene Harris-cd *Live In London*. Ik zou het niet meteen hebben verwacht, maar die kwartetopnamen uit 1996 van de vroegere Three Sounds-pianist verkochten verbazend goed. In 2012 volgde een echte wereldhit: *Echoes Of Indiana Avenue*, met vroege opnamen van gitarist Wes Montgomery. Die plaat bereikte in het eerste jaar een verkoop van dertigduizend exemplaren. "Een paar maanden later hadden we weer een album dat de dertigduizend haalde", vertelt Zev Feldman trots. Dat was Bill Evans' *Live At Art D'Lugoff's: Top Of The Gate*, met trio-opnamen uit 1968. "Ik denk dat de reguliere platenindustrie stomverbaasd zou zijn als ze hoorden dat wij in 2012 van die twee albums wereldwijd in totaal zestigduizend exemplaren hebben verkocht", zegt Feldman.
Resonance Records biedt de muziek in drie vormen aan: op cd, op vinyl en als download. Het *Top Of The Gate*-album van Bill Evans kun je voor $ 24,98 als dubbel-cd aanschaffen, voor $ 41,99 op drie lp's, en voor $ 15,99 als download via iTunes (inclusief digitaal booklet). Voor de verzamelaars met exclusiviteitsdrang zijn er ook nog twee bijzondere varianten: voor $ 69,98 een genummerde *limited edition* van de eerste lp-persing, en voor $ 84,98 een gecombineerde 2-cd- plus 3-lp-box.
Zev Feldman probeert vaker de fanatieke liefhebbers iets speciaals te bieden. In de aanloop naar een nieuw historisch Wes Montgomery-album, *One Night In Indy*, bracht hij bijvoorbeeld een deel van de tracks eerst op twee 25 cm-lp's uit.
Het lijkt erop dat Resonance Records dit jaar een nieuwe hit in handen heeft, weer van Bill Evans. Nu betreft het studio-vertolkingen door een triobezetting die maar zes maanden heeft bestaan, met bassist Eddie Gomez en drummer Jack DeJohnette. In juni 1968, vijf dagen nadat ze het album *Bill Evans At The Montreux Jazz Festival* vastlegden, hadden ze een sessie in de beroemde MPS-studio van Hans Georg Brunner-Schwer in Villingen. De muziek was ruim voldoende voor twee lp's, maar er was een onoverkomelijk probleem: Bill Evans stond exclusief onder contract bij Verve Records. Daardoor bleef de tape 45 jaar op de plank liggen, tot Zev Feldman ervan hoorde en met aanzienlijke moeite wist te regelen dat zowel Verve als de erven Bill Evans instemden met de release op Resonance Records.
Hij kan zijn vreugde nauwelijks bedwingen als hij vertelt dat hij ook deze keer eerst een vinylstunt heeft uitgehaald. "We hebben vierduizend 2-lp-sets geproduceerd en die zijn nu al verzonden: verkocht, weg, komen nooit meer terug. Met cd's gaat het in veel landen, met name in Amerika, op consignatiebasis, zodat je ze teruggestuurd kunt krijgen, maar met vinyl is het een *final sale*." Daar bovenop gaat Bill Evans' dubbel-cd *Some Other Time - The Lost Session From The Black Forest* naar Feldmans verwachting een verkoop van nog eens tienduizend exemplaren halen.
De moraal lijkt me duidelijk: de combinatie van liefdevolle toewijding en zakelijke vindingrijkheid, plus een kleine dosis geluk, maakt het ook in 2016 mogelijk om prachtige jazz uit het verleden op een hoogwaardige manier uit te brengen.

Bert Vuijsje
www.bebopbusiness.com

DE OOSTERPOORT GRONINGEN

Lucinda Williams
20 juni

Jason Isbell
16 augustus

Peter Beets & Northern European Jazz Orchestra
21 september

Tommy Emmanuel with very special guest Andy McKee
26 september

Kurt Rosenwinkel Trio
1 oktober

Tineke Postma Quartet feat. Frederik Köster
13 oktober

Trio Da Kali
17 oktober

Carminho
21 oktober

Jimmy LaFave
22 oktober

Mahotella Queens
24 oktober

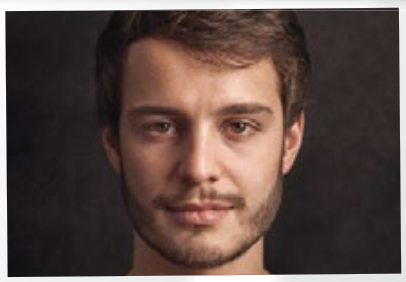

Ben van Gelder Quintet
1 november

Walter Trout
2 november

de-oosterpoort.nl

MUZIEK JUN T/M SEP

VR 10 JUN FLY - MARK TURNER, LARRY GRENADIER, JEFF BALLARD
ZA 11 JUN IZALINE CALISTER
DO 16 JUN MATHILDE SANTING SINGS JONI MITCHELL
VR 24 JUN INJAZZ
ZA 25 JUN INJAZZ
WO 29 JUN CARLOS MALTA & JAN DUMÉE

VR 01 JUL RICHARD BONA 'MANDEKAN CUBANO'
MA 04 JUL JAZZNIGHT SKVR JAZZSCHOOL
WO 06 JUL VOORPREMIÈRE NORTH SEA JAZZ COMPOSITIEOPDRACHT 2016: JORIS ROELOFS
DO 7 JUL HERMETO PASCOAL

17-21 AUG FESTIVAL LATINO AMERICANO ROTTERDAM
DO 18 AUG CONJUNTO PAPA UPA + FLAVIA COELHO
VR 19 AUG LA-33
ZA 20 AUG ALFREDO RODRÍGUEZ TRIO

ZA 10 SEP EILEN JEWELL
WO 21 SEP THOMAS DYBDAHL
VR 23 SEP REINIER BAAS VS. PRINCESS DISCOMBOBULATRIX
DO 29 SEP LÅPSLEY
VR 30 SEP KURT ROSENWINKEL TRIO

Bekijk het volledige programma online!
Otto Reuchlinweg 996 Rotterdam (Wilhelminapier)
www.lantarenvenster.nl/nieuwsbrief

LANTAREN VENSTER

Corinne Bailey Rae

“Ik zit op een roze wolk”

Ze vertrok naar verre landen, weg uit de spotlights. Corinne Bailey Rae had behoefte aan rust, wilde experimenteren en ontdekken. Dat vergde tijd, maar ze vond uiteindelijk de muziek en zichzelf terug. Na zes jaar presenteert ze nu haar derde studioalbum *The Heart Speaks In Whispers*.

Tekst: **Angelique van Os**

Foto’s: **Alexandra Valenti**

Zonder manager of gevolg staat ze met haar koffer in de hotellobby. Ze reist alleen van Leeds via Amsterdam naar Los Angeles. Er zijn weinig topartiesten die op deze manier op pad gaan, zo vlak voor de release van een comebackalbum. De sympathieke Corinne Bailey Rae volgt haar eigen koers, dat is wel duidelijk. De Britse zangeres is volledig down-to-earth en valt op met haar grote bos krullen en haar ranke verschijning in classy high-end fashion. Ze draagt nauwelijks make-up. Een contrast met de kleurrijke covers van haar nieuwe singles *Been To The Moon* en het sexy *Green Aphrodisiac.* Relaxed ploft ze neer op een bank en lacht over haar uitbundige 'futurefunk'-voorkomen op *The Heart Speaks In Whispers*. Met zwaar Engels accent zegt ze: "Ja, ik wilde experimenteren en ontdekken. Ik heb een studio gebouwd en daar volop gewerkt met vintage synthesizers en technische snufjes. De nieuwe plaat moest anders klinken dan mijn voorgaande werk: stoutmoedig en vol energie. De bijbehorende beelden en video's sluiten volledig aan op waar ik nu muzikaal sta. De fotografe Alexandra Valenti bewerkt de beelden met verf waardoor de foto een bewegend, levend effect krijgt, dat steeds lijkt te veranderen. Deze stijl past perfect bij het rauwe landschap en de kracht van de natuur, het terugkerende thema op de plaat."

Kwijt

Een eigen studio in thuisbasis Leeds is voor de artieste een belangrijk element geweest tijdens de zoektocht naar een ander geluid. Vooral omdat het haar rust bood na een heftige tijd van succes en het verlies van haar eerste man. Saxofonist Jason Rae overleed na een mogelijke overdosis in 2008. Corinne Bailey Rae stond vanaf 2006 gelijktijdig met Amy Winehouse en Lilly Allen aan de internationale top en met tweede studioalbum *The Sea* (2010) brak ze tevens door in de Verenigde Staten. Tijd om bij te komen was er niet, laat staan om haar verdriet te verwerken. Daarom deed ze al voor het verschijnen van *The Sea* voor lange tijd een stap terug. Hoewel, in 2011 verscheen ep *The Love* met vijf bewerkte covers. Met Bob Marley's *Is This Love* won ze zelfs haar tweede Grammy Award (haar eerste Grammy ontving ze voor een bijdrage op *River: The Joni Letters* van Herbie Hancock in 2007). Ondanks dat de zangeres uit de media verdween en nauwelijks concerten gaf, werkte ze al vrij snel aan nieuwe nummers. "Het is acht jaar geleden dat Jason overleed. Nu kan ik erover praten, maar lang was ik verdoofd en trok ik me terug in stilte. Ik maakte geen contact met mensen, alsof ik vastzat in een luchtbel. Na de tournee van *The Sea* viel ik in een zwart gat. Ik was mezelf een beetje kwijt, ook muzikaal gezien. Ik kreeg opnieuw vertrouwen toen mensen tijdens mijn reizen naar me toe kwamen en aangaven hoeveel een bepaald liedje voor hen betekende. Toen durfde ik langzamerhand de draad weer op te pakken."

Labstudio

Toen de artieste eenmaal in haar eigen studio terechtkon, genoot ze met volle teugen van de mogelijkheden, alleen en met vrienden. "Het is heerlijk om op elk gewenst moment van de dag met muziek bezig te zijn. Het is te gek om aan sounds en zanglaagjes te werken, ik noem ze ook wel 'ghoststemmetjes'. Ik hou van een beetje dromerige klank gecombineerd met beats, drummachines en eigenaardige synths. Bijna dagelijks werden er keyboards, modules en tapemachines binnengebracht. De studio ziet er nu uit als een laboratorium, met allerlei snoeren en hightechapparatuur. Ik heb ontstellend veel uren doorgebracht met mijn koptelefoon op. Het is een verademing om niet op de klok te hoeven kijken als je in de studio werkt. Geen druk, geen hoge kosten, je kunt doen en laten wat je wilt."

Keerpunt

De helft van de plaat is opgenomen in Los Angeles, met een batterij aan topmuzikanten en songwriters, zoals Paris Strother (King), Valerie Simpson, Pino Palladino, Esperanza Spalding, Marcus Miller en James Gadson (drummer Bill Withers, Marvin Gaye). De Britse had een lijstje van musici met wie ze graag wilde werken. De labelmanagers van Capital Records vonden het prima, en probeerden het te regelen. De zangeres huurde een huis, sprak regelmatig af met vrienden en werkte verder aan de songs. Bailey Rae: "Het was een ontzettende eer het zo te mogen doen. L.A. is een verslavende omgeving en en we hebben genoten. We zouden

"Los Angeles is een **verslavende** omgeving"

zeven weken blijven, maar het werden zeven maanden! Veel van de jazz- en soulundergroundscene is regelmatig in Los Angeles te vinden, zoals Kamasi Washington, J*Davey, Banks, King – ze zijn er allemaal en dat is heel inspirerend. Heel vrij ook. Doe wat je wilt, dat is het motto. In Londen ligt vaak overal zo'n druk op. Wie doet wat en welke producer is hot? Dat interesseert me niet. Het was prettig om uit die comfortzone te kunnen treden en geen stress te hebben." In een interview met de Britse krant The Independent vertelt de zangeres dat haar album eigenlijk al eerder af was. Toen ze het liet horen aan de Amerikaanse labelbaas was hij enthousiast en tegelijkertijd gereserveerd. Hij vond dat het plezier ontbrak. Wat vond ze van die kritiek? "Het was eigenlijk een opluchting, want ik wilde verder experimenteren. Ik ben blij dat ik het vertrouwen en de ruimte heb gekregen om meer de diepte in te gaan. De uitnodiging van het label om vervolgens naar L.A. te komen, was voor mij een keerpunt."

Spiegelen

Bailey Rae werkte uiteindelijk vier jaar aan het album, dat thema's omvat als transformatie, vernieuwing en het onderbewustzijn. Naar je hart luisteren, vormt de rode draad. De zangeres hervond zichzelf en werd weer gelukkig. Ze werd verliefd op Steve Brown, de toetsenist en arrangeur waarmee ze al sinds 1997 werkt. In 2013 zijn ze getrouwd. Dat geluk is hoorbaar in de funky en meer uptempo stukken. De teksten zijn grotendeels autobiografisch maar ook geïnspireerd op dromen, zoals *Hold On* en *The Skies Will Break*. Die songs hebben een hoopvolle boodschap op betere tijden. "Nu ik terugkijk op het repertoire heb ik het gevoel dat ik al die teksten en thema's op mezelf betrek. Dat besefte ik destijds niet, nu zie ik in dat de liedjes me troost geven en inspireren om verder te gaan. Dat is persoonlijk en tegelijkertijd universeel." De liefde voor de natuur

speelt een grote rol in songs als *Been To The Moon*, *Green Aphrodisiac* en *Night,* die over transformatie gaan. "De natuur verandert continu tijdens de vier seizoenen. Dingen gaan dood, groeien opnieuw, komen tot bloei en verwelken weer. In onze westerse maatschappij wordt constant verwacht dat je gelukkig bent en geweldige dingen doet. Vervolgens deel je dit met de hele wereld via social media. Dat is niet de realiteit. De levenscirkel van een mens staat, net als die van de natuur, niet altijd in bloei. Dood en verdriet horen erbij." Die filosofie is terug te horen in songs als *Caramel* en *Walk On*, de laatstgenoemde heeft een donker randje. Bailey Rae vindt dat er meer gesproken moet worden over verlies, verdriet en pijn. Over gebeurtenissen die een enorme impact hebben op iemands leven. "Het is normaal dat we veranderingen ervaren, die moeten we niet vrezen. Ik voel me overweldigd door de kracht van de natuur. Want ook al heb je nog zoveel bereikt, de natuur kan je heel nietig laten voelen. Dat vind ik tegelijkertijd geweldig en troostend."

Puzzel oplossen

De grootste uitdaging tijdens het opnameproces was het creëren van de gewenste sound. Bailey Rae heeft voor het eerst hoofdzakelijk alles zelf geproduceerd. "Misschien had het beter geklonken als ik er iemand voor had ingehuurd, maar ik onderscheid me er nu wel mee. Het ploeteren om mijn eigen geluid te ontwikkelen, vormt mijn identiteit. Ik vind het te gek om te doen. Daarbij maakt het mij niet uit wat anderen ervan vinden. Ik wil zelf de puzzel volledig oplossen. Dat was soms pittig, met al die verschillende laagjes en door de diversiteit van de stukken. Maar ik dacht, *fuck it*, het gaat me lukken! Dat is een stukje eigenwijsheid door mijn indie-achtergrond (de band Helen, red.). Zonder lessen of opleiding maak je er zelf wat van. Ik heb echt niet gedacht: ik heb vijf miljoen platen verkocht, ben jaren uit beeld geweest en mensen zijn me vergeten – nu moet ik dus een nieuwe hit scoren en met die producer werken waarmee succes verzekerd is. Die gedachten ontnemen al het plezier uit muziek maken. Misschien heb ik de 'L.A.- attitude' overgenomen: ik doe wat ik wil en daardoor zit ik nu op een roze wolk. Tijdens de eerste liveshows heb ik zelfs op het podium gedanst. Dat doe ik nooit, haha. Ik waardeer het leven nu zo veel meer, ik ben dankbaar dat ik besta. Elke dag opnieuw!" J

Voor nieuwe abonnees:
Snarky Puppy's Family Dinner Volume Two + Culcha Vulcha

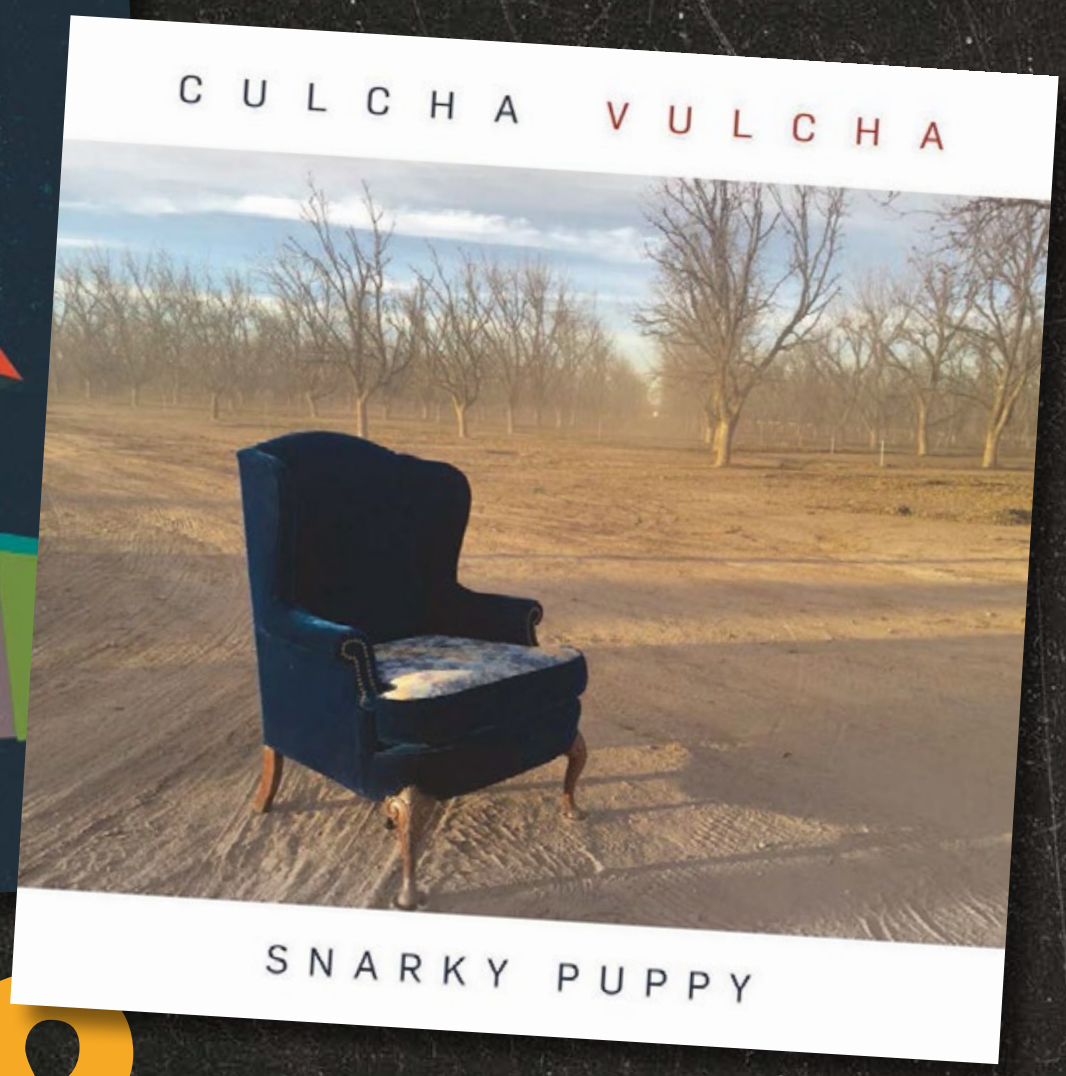

&

LIVE AT AMSTERDAMSE BOSTHEATER

2 Tickets voor het concert van Sharon Jones & The Dap-Kings*

op 28 augustus 2016 tijdens Live At in het Amsterdams Bostheater.
Tickets elk ter waarde van € 35,-. Meer info liveatamsterdamsebos.nl

* Zolang de voorraad strekt.

Neem nu een jaarabonnement voor € 41,15 + gratis cd's en 2 Tickets voor het concert van Sharon Jones & The Dap-Kings* of € 5,- korting!

+ 7x Jazzism

Abonneren?

Telefoon: 085 7600237 (ma-vrij van 8.30 tot 12.30 uur, lokaal tarief) | E-mail: abonnement@bcm.nl

www.jazzism.nl

Jazzism is een uitgave van Uitgeverij BCM, Postbus 1392, 5602 BJ Eindhoven

Michael Kiwanuka

“Zoeken naar objectiviteit”

Voor veel artiesten is het lastig om het succes van een debuutalbum te overtreffen. Voor Michael Kiwanuka, die in juni *Love & Hate* uitbrengt, betekende het zelfs dat hij volledig opnieuw begon toen de opvolger van *Home Again* al zo goed als klaar was.

Tekst: **Angelique van Os**

Interview

Het immense succes van de Brit met Ugandese roots kwam vrij onverwachts. Vooral dankzij de exposure als supportact van Adele en alle lof van Jools Holland kwam zijn carrière in een stroomversnelling. BBC riep hem uit als grote belofte van 2012. Het gevolg: uitverkochte zalen, een samenwerking met het Metropole Orkest en hoge noteringen in de albumlijsten voor zijn debuutalbum *Home Again* (2012). De afgelopen tweeënhalf jaar was het echter stil rondom Kiwanuka, meestal een teken dat er een nieuw album in de maak is. In de wandelgangen werd dat album al vroegtijdig aangekondigd. Tijdens de beperkte concerten, die Kiwanuka onder andere gaf op festivals als North Sea Jazz en Gent Jazz, speelde hij al wat nieuw materiaal. Helaas oogde de singer-songwriter wat onzeker en hadden de stukken niet dezelfde kwaliteit als die op zijn debuutalbum. De plaat bleef uit. Nu is de man met de soulstem en wonderschone kleine liedjes terug met *Love & Hate*. Waarom was er lange tijd onduidelijkheid over de verschijning van zijn opvolger? Kiwanuka lacht zachtjes en zegt: "Nou, de plaat was af, maar ik ben opnieuw begonnen. Van de zestien songs heb ik er drie bewaard en de rest geschrapt. Het label en ik vonden het materiaal niet goed genoeg. Het tweede album moest meer impact hebben om de luisteraar te boeien." Een dappere beslissing om met een schone lei te beginnen. Overigens niet de eerste keer, want de zanger licht toe dat dit ook het geval was bij *Home Again*. "Misschien is het mijn werkwijze. Ik weet het niet, maar ik doe wat langer over het schrijfproces, wellicht komt het doordat ik geen standaard popsongs schrijf. En ik wil dat deze plaat minstens zo goed is als de eerste."

> Er zijn invloeden van **Rotary Connection** en **Isaac Hayes** te ontdekken

Identiteit

Voor *Love & Hate* trok Kiwanuka twee nieuwe producers aan: Brian Joseph Burton alias Danger Mouse en Inflo. Zij gaven hem nieuw muzikaal inzicht en energie. Dat uit zich onder andere in een meer elektrische sound, doordrenkt met invloeden van Jimi Hendrix, Curtis Mayfield en vooral Marvin Gaye. De prominente koortjes zijn grotendeels geïnspireerd op *What's Going On* – wat goed te horen is aan de mix en de laagjes. Ook zijn invloeden van Rotary Connection en Isaac Hayes te ontdekken. De donkere, persoonlijke teksten over zijn afkomst en onbeantwoorde liefde zijn opvallend. Hij heeft het over het gevoel nergens thuis te horen op eerste single *Black Man In A White World*, waarop hij zich qua ritme liet inspireren door handclaps en koortjes van blueszanger Son House. "Ik heb een goede jeugd gehad in Mushwell Hill (Londen, red.). Als tiener besefte ik wel dat ik een vreemde eend in de bijt ben door mijn Ugandese roots, terwijl ik bij familiebezoeken in Kampala juist erg Brits overkom. Ik spreek de taal daar niet en ken de cultuur te weinig. Dat is verwarrend. Ik ben op zoek naar mijn identiteit en daar gaat de song over." Kiwanuka vraagt zich dan ook weleens af hoe zijn leven eruit zou hebben gezien als hij, net als zijn ouders, in Uganda was opgegroeid. Of in een deel van Londen waar meer immigranten en culturen naast elkaar bestaan in plaats van in de blanke middenklasse wijk.

Kwetsbaar

Michael Kiwanuka stelt zich kwetsbaar op. Hij brengt wat droevige teksten over onbeantwoorde liefde en verlangen. De zanger zegt zich niet achter zijn woorden te willen verschuilen. "Ik zing over universele onderwerpen. Over wat veel mensen meemaken en denken, maar niet hardop durven te zeggen. Het leek me interessant om die ervaringen te belichten. Marvin Gaye deed dat constant, in *Flyin' High (In The Friendly Sky)* bijvoorbeeld. Ik ken geen andere song waarin zo eerlijk wordt gezongen over een drugsverslaving en de eigen worsteling daarmee. Het raakt mensen wanneer hij zich zo gevoelig en transparant opstelt. Mensen zijn complexe wezens. Het is vaak veel makkelijker om je gedachten voor jezelf te houden dan ze hardop te zeggen. Het is lastig om met elkaar te leven, met elkaars emoties om te gaan en aan elkaars verwachtingen te voldoen. Relaties vormen soms een haat-liefdeverhouding: je kunt vaak niet met, maar ook niet zonder de ander. Dat ervaar ik ook. Ik ben vrij introvert, altijd geweest. Ik vind het lastig open te zijn, te delen. *I'll Never Love* en *Love & Hate* gaan over die tegenstellingen. Met muziek ervaar ik het tegenovergestelde, daarin kan alles. Alleen en met anderen. Tekst en muziek zijn voor mij een heerlijk middel om mijn gevoelens te uiten. Ik weet nu beter hoe ik dat kan doen dan tijdens *Home Again*. En nu durf ik het ook."

Polijsten

Opmerkelijk is de lengte van bepaalde nummers, zoals opener *Cold Little Heart*. De track duurt ruim tien minuten, iets wat anno 2016 weinig voorkomt bij de grote labels. Kiwanuka: "Het leek me cool, een mooie lange opbouw. Op veel platen van mijn helden uit de jaren zeventig hoor je dat ook. Natuurlijk heb ik iets te bewijzen met dit tweede album: het moet staan als een huis. Ik wil geen eendagsvlieg zijn, maar mijn plek in de muziekscène vasthouden. Daarom doe ik iets wat niet gebruikelijk is." Het label hoorde *Cold Little Heart* pas toen de hele plaat af was. Intern wilde iemand het nummer in tweeën knippen, maar Kiwanuka wilde geen concessies doen. "Als je iets doet, dan moet je het goed doen en er helemaal voor gaan." Op de vraag in hoeverre er sprake is van een conceptalbum antwoordt de zanger dat hij in principe niet die intentie had. Wellicht komt dat zo over, omdat hij de liedjes achter elkaar heeft geschreven en ze qua onderwerpen en gedachten dicht bij elkaar liggen. Het tweede schrijfproces ontwikkelde zich al doende in de studio. Kiwanuka heeft er een jaar aan gewerkt. "Inflo heeft me daarbij erg geholpen. Ik moest meer de diepte in, meer van mezelf blootgeven en eerlijk zijn. Niet dat ik dat bij *Home Again* niet was, maar ik moest mijn kwetsbare kant laten zien en daardoor zijn de teksten nu sterker, persoonlijker. Ook de schrijfwijze is anders: ik ging uit van een raamwerk dat ik

steeds verder verfijnde, polijstte. De ene keer met gitaar en de andere keer verder op piano, om te kijken wat het beste werkte. Ik moest de muziek loslaten, afstand nemen en zoeken naar objectiviteit. Het kostte me dus anderhalf jaar om daar achter te komen." In die periode besloot de zanger om naast in Londen ook in een studio in Los Angeles te gaan werken en een andere omgeving op te zoeken. Kiwanuka: "Ik heb geen negen-tot-vijfbaan. Ik ben mezelf tijd verschuldigd. Ik heb uren gewandeld, mensen gesproken, films bekeken, platen beluisterd, iets opgenomen en vervolgens een lange pauze ingelast. Ik liet alles bezinken en ging gewoon zitten en nadenken. Tot jezelf komen, ik vind dat heerlijk en het was nodig."

Combineren

Weliswaar is er dit keer geen samenwerking met het Metropole Orkest, toch zijn er op *Love & Hate* opnieuw filmachtige strijkers aanwezig. De Britse Rosie Danvers (Adele, Kanye West, Kwabs, Wired Strings) verzorgde de sfeervolle arrangementen. Kiwanuka noemt haar een

"Het tweede album moest **meer impact** hebben om te boeien"

vertaler van zijn ideeën. "Je kunt Rosie iets voorzingen en binnen *no time* weet ze exact wat je bedoelt en zet ze het om in muziek. Ze is fantastisch. En ik vond het te gek op deze plaat het meer breekbare, sfeervolle orkestrale geluid te combineren met rauwe gitaren. En het heel hard te draaien. Wij Britten doen dat minder, haha. In de Verenigde Staten is het belangrijk dat iets hard ook goed klinkt, en daar was ik aan toe." J

Gerry Mulligan

Het beste sextet

Iedereen kent het pianoloze kwartet van Gerry Mulligan en Chet Baker, met hits als *My Funny Valentine* en *Walking Shoes*. Maar kenners slaan het Gerry Mulligan-sextet uit '55-'56, met Zoot Sims en Bob Brookmeyer, misschien nog wel hoger aan. Mosaic Records heeft nu alle studio-opnamen van deze vaak vergeten groep uitgebracht in een box met vijf 180 grams vinyl-lp's. Voer voor analogen.

Tekst: **Bert Vuijsje** | Foto's: **Hollandse Hoogte**

Het moet een van mijn eerste drie langspeelplaten zijn geweest. De eerste was in elk geval *Swing College At Home*, de nog altijd allerbeste plaat van de Dutch Swing College Band, die ik begin 1956 als dertien- of veertienjarige wist te bemachtigen. Welk album meteen daarna - ook nog in 1956 - in mijn bezit kwam, weet ik niet precies meer. Het was hetzij de Philips-lp *Famous Goodman Dates* (met veel Charlie Christian), hetzij de plaat die mij serieus liet kennismaken met de moderne jazz: *Presenting The Gerry Mulligan Sextet,* de EmArcy-lp met de zwarte hoes. Elke jazzliefhebber van mijn generatie weet het, nooit zul je een intensievere relatie met een plaat opbouwen dan in je prilste fase als verzamelaar. Zestig jaar later kan ik het allemaal nog noot voor noot meezingen: de ademloze, ongelooflijk swingende tenorsolo van Zoot Sims in *The Lady Is A Tramp,* het boertige trombonespel van Bob Brookmeyer in *Broadway*, de welluidende baritonsax van Gerry Mulligan in *Everything Happens To Me* (met Brookmeyer hoekig op piano), de bekoorlijke melodie van *Nights At The Turntable*. Later kwam ik erachter dat het grote succes van Gerry Mulligan in feite drie jaar voor deze opnamen uit 1955 was begonnen, dankzij zijn kwartetplaten met Chet Baker. Maar voor mij als jeugdige jazzfanaticus bleef het sextet met Zoot Sims de absolute top in Mulligans oeuvre.

> "It was a nice, **hot band** for playing theaters"

Ideale vorm

Achteraf gezien is dat niet eens zo'n gekke gedachte gebleken, want ook onverdachte jazzautoriteiten beschouwen de sextetperiode als een markant hoogtepunt in de lange loopbaan van Gerry Mulligan (1927-1996). Ralph Gleason schreef destijds al in *DownBeat*: "Het sextet is misschien wel de ideale vorm waarin Mulligan kan

Gerry Mulligan op saxofoon, Bill Crow op contrabas en Gus Johnson op drums in Kopenhagen, 1962.

werken.” Bob Brookmeyer getuigde in 1977: “In sommige opzichten voelde Gerry zich, denk ik, het gelukkigst met die band. Het combineerde de elementen van een big band met de elementen van een kleine groep, maar toch met discipline. Het sextet spreekt voor zich. De manier waarop de vier blazers samenspeelden – de vrije, contrapuntische stijl. Dat wordt niet al te vaak gedaan, en wanneer het gebeurt is het meestal op een sessie of op een eenmalige basis, maar dit was de band, de premisse van de band.” Whitney Balliett, de befaamde jazzchroniqueur van *The New Yorker*, maakte meerdere optredens van het sextet mee. *“It was a dense, swinging music, and when the four horns took off at the end of a number for several choruses of collective soloing, audiences found themselves shouting and jumping.”*
De oorsprong was min of meer toevallig. In december 1954 moest Mulligan een concert geven op Hoover High School in San Diego, Californië. Voor die gelegenheid voegde hij Zoot Sims en Bob Brookmeyer toe aan zijn pianoloze kwartet, waarin Chet Baker inmiddels was vervangen door Jon Eardley. Dick Bock van het label Pacific Jazz was erbij, nam de muziek op en bracht drie van de stukken uit op de lp *Gerry Mulligan: California Concerts.*

Gedresseerde zeeleeuwen

Een half jaar later besloot Mulligan, uit Californië teruggekeerd naar New York, met dezelfde vier blazers een permanent sextet te vormen, dat op 21 september 1955 voor het eerst de studio in ging. Hij was op initiatief van

> “Het combineerde de **elementen van een bigband** met die van een kleine groep”

producer Bob Shad onder contract genomen door de grote platenmaatschappij Mercury, die Mulligans opnamen uitbracht op haar jazzlabel EmArcy.
Presenting The Gerry Mulligan Sextet, samengesteld uit drie sessies van september en oktober 1955, werd door de critici zeer positief ontvangen, maar de verkoop viel behoorlijk tegen, zeker vergeleken met de wereldhits van het kwartet met Chet Baker. Een jaar later probeerde EmArcy het nog met een tweede sextet-lp, *Mainstream Of Jazz*, die opnamen uit 1956 presenteerde. Toen ook dat album geen commercieel succes bleek te zijn, legde de platenmaatschappij een flinke hoeveelheid onuitgebracht materiaal voor decennia op de plank.
Mulligan zelf had de moed nog niet meteen opgegeven. Begin 1956 vertrok hij met zijn sextet naar Europa, waar de groep een wekenlang contract had gekregen in het Parijse variététheater L’Olympia. Bassist Bill Crow vertelt: “We waren gewoon een van de vele nummers. Ik geloof dat ze de voorstelling openden met de gedresseerde zeeleeuwen en de jongleurs en de komieken. En dan kwamen wij op als de Amerikaanse jazzband, als bijna laatste nummer voor de pauze. Er zaten dus maar heel weinig jazzfans in de zaal. Een groot deel van het publiek staarde ons alleen maar aan. *It was very funny.”* Gelukkig werden in Europa ook een paar gewone concerten van het sextet georganiseerd. Daarvan is niet al te veel bewaard gebleven: drie stukken die in Milaan voor de Italiaanse tv werden opgenomen, en - ik mag het met enige trots zeggen - het Amsterdamse nachtconcert van 7 april 1956, dat door het Nederlands Jazz Archief is uitgebracht op de cd *Gerry Mulligan: Western Reunion.*
Terug in Amerika nam Mulligan op 26 september 1956 nog één EmArcy-sessie met het sextet op. Jon Eardley, gekweld door drugsproblemen, was daar vervangen door trompettist Don Ferrara. Maar Mulligans volgende plaatopname, in december 1956 live in de club Storyville te Boston, markeerde een dubbele terugkeer: naar de kwartetbezetting (nu met Bob Brookmeyer als tweede blazer) en naar het label Pacific Jazz.
Zelf blikte Mulligan in 1984 met misschien enigszins geforceerde opgewektheid op zijn sextet-periode terug. *“It just seemed a logical thing to do – with the four horns*. We hebben in een hoop clubs gespeeld en een hoop concerten gegeven. *It was a nice, hot band for playing theaters*. Dan begonnen we met de vier blazers rond de microfoon gegroepeerd, maar tegen de tijd dat de show op gang was

Jamsessie met leden van de Gerry Mulligan Big Band, 1962 in Rome. Ondere anderen met Bob Brookmeyer, Chet Baker en Zoot Sims. Gerry Mulligan geheel rechsts.

stonden we over het hele podium verspreid. Ik aan de ene kant, dan Bobby en dan Zoot, en de trompet helemaal aan het andere uiteinde. *Really a ball*." Zijn grappigste herinnering: "We werkten een keer in een zaak even buiten Baltimore. We komen aanrijden en daar staat: *The Gerry Mulligan Sextet Featuring Brook Meyers and Soot Zims."* Zoot Sims herinnerde zich dat ook: *"Terrible gig, too."*

Archiefspeurder

De muziek van het Gerry Mulligan-sextet kreeg bij de jazzkenners op den duur een soort cultstatus, dus het kon niet uitblijven dat iemand ging kijken wat er nog in het EmArcy-archief lag. Begin jaren zestig stelde producer Jack Tracy uit het overgeschoten materiaal een derde lp samen: *A Profile Of Gerry Mulligan*. Daar begon de controverse al. Een van de oorspronkelijk opgenomen tracks was een vertolking van Debussy's thema *La plus que lente,* een pianowals die voor het sextet was georkestreerd door Gil Evans. Volgens Bill Crow lieten de erven Debussy aanvankelijk niet toe dat deze opname werd uitgebracht, maar op *A Profile Of Gerry Mulligan* gebeurde dat toch. In een recente e-mail voegt Bill Crow (die als enige van het sextet nog leeft) daar met enige bitterheid aan toe, dat er inmiddels ook *"warm up takes before the microphones were set and takes disapproved by Gerry"* zijn uitgebracht. Dat slaat waarschijnlijk vooral op de vierde en de vijfde studio-lp van het Mulligan-sextet, die onder de titels *Mainstream Of Jazz Vol. 2 en Vol. 3* in 1984 in Japan werden uitgebracht. Die waren geproduceerd door de befaamde archiefspeurder Kiyoshi Koyama, met verhelderende hoesteksten van Ira Gitler.

Dertig jaar later komt het Amerikaanse verzamelaarslabel Mosaic Records met zijn eigen editie van de studio-opnamen van het Mulligan-sextet: *Gerry Mulligan: The Emarcy Sextet Recordings.* Met deze box mikt producer Michael Cuscuna klaarblijkelijk op de nostalgici onder de jazzliefhebbers, want hij heeft ervoor gekozen om de muziek volgens de indeling van de oorspronkelijke albums te presenteren op vijf 180 grams vinyl-lp's. Ook het colofon moet de analoge puristen aanspreken, want de laatste regel daarvan luidt: *"Mastered from the original analog tapes by Ryan Smith, Sterling Sound, New York City."* Met andere woorden: onbevlekt door digitale ketterij.

Ik reken mij niet tot de gelovigen van het vinyl, die volhouden dat analoge opnamen op 33 toeren-lp's veel 'warmer' klinken dan op een cd met zijn digitale geluid, en ik haal daarbij graag een gekwalificeerde deskundige aan. In zijn memoires *I'm The Beat* legt opnametechnicus Max Bolleman (met 1500 jazzsessies op zijn naam) nauwkeurig uit waarom hij de cd prefereert boven de lp.

"Persoonlijk vind ik dat de kwaliteit van de 'moederband' veel beter tot zijn recht komt bij een digitale drager, de cd", zegt Bolleman. "Dit heeft onder meer te maken met het feit dat het aantal 'tussenstations' (de stappen tussen de 'moederband' en het product in het hoesje) bij de cd aanzienlijk kleiner is. Dus minder verlies aan kwaliteit. Daarnaast zijn er op platen, al zijn ze nog nooit gedraaid, vaak tikken en groefruis te horen. Ik vind cd's echt een verademing. Ook de dynamiek komt veel meer tot zijn recht op een cd dan op een plaat. Het laag loopt veel verder door. Geen gedoe met omdraaien, uit de hoes halen en er weer in stoppen en er staat op een cd meer muziek. Geef mij maar een cd."

Dit alles zo zijnde, stemt het natuurlijk toch vreugdevol dat dankzij Mosaic Records de muziek van het Gerry Mulligan-sextet weer toegankelijk is. Want om hoestekstschrijver Ira Gitler aan te halen: "Velen houden vol dat dat het sextet waarin Zoot Sims, Bob Brookmeyer, Jon Eardley en Gerry de frontline vormden, de beste band was die hij ooit heeft gehad." J

Met deze box mikt men klaarblijkelijk **op de nostalgici** onder de jazzliefhebbers

Gerry Mulligan in het Concertgebouw Amsterdam op 18 mei 1957.

Leve als Neve

De Belgische pianist Jef Neve reist de hele wereld rond met zijn muziek. In iedere editie van Jazzism beschrijft hij een fragment uit zijn leven.

In Flanders Fields

Daar sta je dan, voor het Filharmonisch orkest van Auckland (Nieuw-Zeeland), aan het andere eind van de wereld. Met een jetlag waar je een heel leger sumoworstelaars mee plat legt, een beker slappe doorloopkoffie en een klamme chocolademuffin die je nog in de haast hebt meegenomen van de luchthaven.

Voor me zit het uiterst fijne kamerorkest van deze stad, iedereen netjes op tijd en duidelijk goed voorbereid op het repertoire dat we zo dadelijk gaan repeteren. Op de pupiter ligt *In Flanders Fields*, de suite die ik schreef naar aanleiding van de honderdste verjaardag van de meest zinloze oorlog der oorlogen, de Eerste Wereldoorlog. In het aanpalende museum had ik brieven gelezen van kiwi's, gericht aan hun vrouwen en kinderen. Daarin verzwegen ze de gruwelijkheid van de loopgraven, om het thuisfront niet meer ongerust te maken dan wat nodig was. Toen ik een tekening zag van een achtjarig meisje, met daarop een beeltenis van haar mama, de hond en zichzelf met daarbij de tekst "*Granny misses you too, but there was no space left on my paper*", kon ik mijn tranen niet bedwingen.

Op CNN waren ondertussen beelden te zien van mijn thuisland **'under attack'**

Ik was hier om de zestigduizend gesneuvelde jongens uit Nieuw-Zeeland te eren in de vorm van een concert met dit uitgekiende gezelschap. Op CNN waren ondertussen beelden te zien van mijn thuisland *'under attack'* door een aantal idioten dat onder de vlag van IS zichzelf had opgeblazen. Toen de eerste violiste zich kwam voorstellen, vroeg ze me hoe het nu was om in België te wonen, in een continent dat 'in oorlog' is. Een vreemd gevoel van schaamte maakte zich meester over me. Hoe kon ik uitleggen dat er helemaal geen oorlog was, terwijl honderd jaar geleden een hele generatie jonge mannen op deze plaats op aarde besloot om aan het andere eind van de wereld hun leven in te zetten opdat *brave little Belgium* bevrijd zou kunnen worden van de Duitsers?

We hebben de ziel uit ons lijf gemusiceerd, de muzikanten, de zangers en ikzelf. Er ging een emotionele schokgolf door het publiek. En toen besefte ik weer waarom ik muziek ben beginnen maken 35 jaar geleden. Neem gerust een kijkje op YouTube, dan kan u zelf getuige zijn van dit sacrale moment.

Dompel je onder in jazz

festival

conference

Rotterdam

24-25 June

Initiative of buma

injazz.nl

inJazz opent twee weken jazz in Rotterdam

Silhouet: "HAN BENNINK" Merijn Doomernik

De beste jazz van vandaag en morgen ontdek je tijdens inJazz!
Voorheen bekend als de Jazzdag presenteert inJazz twee dagen lang een programma voor zowel jazzprofessionals als muziekliefhebbers.
Overdag tijdens de conferentie staan ontmoetingen en kennisuitwisseling centraal.
In de avonduren barst voor iedereen het gratis toegankelijke festivalprogramma los. InJazz vormt het startschot van North Sea Round Town: twee weken jazz in Rotterdam met het Port of Rotterdam North Sea Jazz Festival als afsluiter.

INCONFERENCE

Jazzprofessional? Dan mag je het conferentieprogramma overdag niet missen. InJazz is het belangrijkste jazz-netwerkevenement in Nederland. De conferentie brengt vraag en aanbod in de Nederlandse jazzscene bij elkaar, helpt kennis en ervaring te delen én is aanjager van nieuwe ontwikkelingen. Het programma omvat onder meer inspirerende panels, workshops en presentaties. Stilzitten en luisteren alleen is niet genoeg. Rondlopen, netwerken en contact leggen is minstens even belangrijk. Bijzonder onderdeel van inJazz is de bekendmaking van de Buma Boy Edgarprijs winnaar. Een gewichtige Nederlandse prijs voor jazz en geïmproviseerde muziek. Mis dit moment niet op vrijdag 24 juni.

Foto's: Mike Breeuwer, Maarten Laupman,

Eric van Nieuwland en Melanie van Zweeden

INFESTIVAL

Met je ogen dicht genieten van betoverende en onbekende klanken? De stress van je studie of werk eruit dansen voor het podium? Uit volle borst of juist voorzichtig meezingen met je favoriete artiest? Tijdens het festivalprogramma van inJazz kun je alle kanten op. Je hopt in de avonduren van het ene naar het andere optreden, verdeeld over diverse locaties op de Kop van Zuid en Katendrecht. Daar wisselen tientallen artiesten elkaar af met kleine sets. Van ingetogen optredens tot knallende performances. Geniet van nieuw werk van bekende topmuzikanten en ontdek aanstormend talent. Op het programma staan onder meer Zitakula, Marutyri, Voodrish en Karsu.

NORTH SEA ROUND TOWN

Na twee dagen inJazz ben je volledig klaargestoomd om je te storten in North Sea Round Town. InJazz is de officiële start van dit uitgebreide festival dat van vrijdag 24 juni tot en met zondag 10 juli voornamelijk gratis optredens door heel Rotterdam programmeert. Jazz, blues, hiphop, pop, improvisatie? Je vindt het bij de grote jazzpodia, maar ook op onverwachte plekken zoals buitenlocaties en bij mensen thuis. En wat dacht je van het Rotterdam Centraal Station? Geniet op je weg naar werk, studie of huis van livemuziek in de grote hal.

NORTH SEA JAZZ FESTIVAL

Als ultieme afsluiter van twee weken jazz in Rotterdam ga je naar het Port of Rotterdam North Sea Jazz Festival in Ahoy Rotterdam. Van vrijdag 8 tot en met zondag 10 juli presenteren zij het verleden, het heden en de toekomst van jazzmuziek. Met op de vrijdagavond onder meer Diana Krall, Kamasi Washington & Metropole Orkest en James Blake. Op zaterdag bestijgen onder anderen Sabrina Starke, het Branford Marsalis Quartet en Earth, Wind & Fire de podia. Het festival sluit zondag af met optredens van Gregory Porter, Walter Trout, Candy Dulfer en vele anderen. Het North Sea Jazz Festival is inmiddels uitverkocht.

Dompel je alvast onder in jazz!

foto: Merlijn Doomernik

Voorpret met Eric Vloeimans

Al sinds jaar en dag loopt trompettist Eric Vloeimans netwerkend rond tijdens het conferentieprogramma. Deze editie is hij er zelf onderdeel van en spreekt hij in LantarenVenster over composities. De muzikant maakte alvast wat tijd vrij om de conferentie en composities te bespreken.

WAT ZORGT ERVOOR DAT JE STEEDS WEER NAAR DE CONFERENTIE GAAT?

"Door de jaren heen ben ik veel bij de Jazzdag, nu inJazz, geweest. Ik loop altijd wel even binnen als ik kan. Zo'n evenement houdt je op de kaart en zorgt voor handige verbindingen. Je spreekt er interessante mensen zoals organisatoren en ik sleep er diverse concerten vandaan. Inmiddels draai ik alweer wat jaren mee, dus ik weet nu wel hoe het systeem werkt. Panels over hoe je jezelf het beste presenteert sla ik daarom over. Ik ben gelukkig in de positie dat ik niet meer hoef te vechten voor werk, maar ik moet wel bijblijven. Dat doe ik tijdens inJazz door te netwerken. Iedereen die er in deze wereld toe doet loopt er dan even rond. En naast dat het handig is, is het natuurlijk ook nog eens heel gezellig! Je komt veel mensen tegen die je niet zo vaak ziet. Je zou inJazz best wel een beetje een reünie kunnen noemen."

HOE BEREID JE JE EIGEN ONDERDEEL VOOR?

"Dit jaar praat ik tijdens een panel over composities en de North Sea Jazz Compositieopdracht. Veel aan voorbereiding doe ik eerlijk gezegd niet. Ik stap er in met een open vizier. En ik ben erg blij met mijn agent die alles regelt! Ik leef echt van week tot week."

WAT BETEKENT COMPONEREN VOOR JOU?

"Componeren is iets dat ik door de tijd heen eigenlijk wel voor elke cd heb gedaan. Ik schat in dat zo'n 70% eigen werk is. In het begin dacht ik het niet te kunnen. Beginnersgeluk, dacht ik bij goede stukken, maar toch lukt het elke keer weer. Vroeger maakte ik iets en vond ik het een slijmstuk van de eerste orde, veel te kitscherig. Nu weet ik beter wanneer iets goed is, maak ik een betere inschatting. Dat vind ik ook het leuke van ouder worden: je weet wat je kunt en wat je publiek verwacht. Ik ben minder onzeker. Natuurlijk sta je weleens ergens met natte knietjes of pleur je van een noot af, maar je bent wie je bent. Dat klinkt misschien laconiek, maar het is wel zo. Volgens mij is het belangrijkste dat je je materiaal en skills kent."

WAT MAAKT EEN COMPOSITIE GOED?

"Een compositie is niet meer dan de uitwerking van een goed idee. Een goed idee dat je in de lucht schiet en vervolgens uitwerkt. Mijn composities zijn vrij basic. Ik zoek ook altijd muzikanten uit die daarmee om kunnen gaan en het verder gestalte geven. Als band maak je samen de compositie. Als deze goed is in de kern, dan volgt het musiceren en nuanceren vanzelf. Daarmee laat een stuk zich makkelijk spelen en kun je op avontuur. Dan kun je improviseren. De composities die ik zelf graag maak hebben een sterke melodie en zijn vaak simpel. Dat je denkt 'waar heb ik dat eerder gehoord?', maar je hebt het zojuist zelf verzonnen. Ik heb het van de grote klassieke componisten geleerd. En van componisten zoals Misha Mengelberg met zijn dadaïstische melodieën. Ik val voor die simpele genialiteit. Het is ook zo mooi als na afloop van het concert jouw liedje wordt gefloten. Dat vind ik echt een groot compliment."

TIP: Eric presenteerde eind 2015 de uitgave 'Horn of Plenty'. Bladmuziek voor trompet, klarinet, dwarsfluit en altsaxofoon met elf originele composities van de muzikant zelf. Meer informatie hierover vind je op ericvloeimans.nl.

Vol spanning uitkijken naar de Buma Boy Edgarprijs

In jazzland is deze prestigieuze prijs bepaald niet onbekend. De Buma Boy Edgarprijs wordt jaarlijks uitgereikt aan musici die zich onderscheiden door een opmerkelijke verdienste op creatief gebied waarmee zij de Nederlandse jazz en geïmproviseerde muziek verlevendigen. Recente winnaars zijn Yuri Honing (2012), Oene van Geel (2013), Jeroen van Vliet (2014) en Tineke Postma (2015). Op vrijdag 24 juni wordt na afloop van het conferentieprogramma de winnaar van 2016 bekend gemaakt. Jeroen van Vliet: "Het was een heel goed en zichtbaar jaar. Mijn eigen programma in het Bimhuis werd een bonte verzameling vol toeters en bellen. De tournee door Nederland die volgde was opmerkelijk groot. Ook bleek de prijs de springplank voor mijn nieuwe band Moon Trio. Als tip aan de winnaar van 2016 geef ik mee om met volle teugen te genieten! En buit de aandacht uit, verzilver kansen."

Lees meer op injazz.nl en praat mee op

Vooruitblikken op de North Sea Jazz Compositieopdracht 2016

Elk jaar verstrekt het North Sea Jazz Festival een vrije compositieopdracht aan een veelbelovende Nederlandse jazzcomponist. Wie dit jaar de eer krijgt is inmiddels bekend: klarinettist, saxofonist en componist Joris Roelofs! Roelofs is geïnspireerd door componisten als Stravinsky en Debussy. Hij hoopt dan ook technieken uit de klassieke muziek en jazzmuziek te verenigen in de compositieopdracht. Hierbij krijgen toeval en improvisatie de ruimte. Daarnaast laat hij krachtige en dynamische melodieën horen. De première van Joris Roelofs' compositie is op vrijdag 8 juli in de Madeira tijdens het North Sea Jazz Festival. Eén van de panels tijdens inJazz staat in het teken van de compositieopdracht. Uitgenodigd hiervoor zijn de muzikanten Joris Roelofs, Rogier Telderman en Eric Vloeimans en muziekuitgever Davo van Peursen. Samen praten zij over de specifieke opdrachten en hun benadering van compositie in het algemeen.

Beluister online de muziek van inJazz artiesten

Kun je niet wachten tot 24 en 25 juni? Wij eerlijk gezegd ook niet! Speciaal voor alle muziekliefhebbers hebben we een playlist samengesteld van artiesten die optreden tijdens het gratis toegankelijke festivalprogramma van inJazz. Beluister deze nummers via een kanaal dat bij jou past, bijvoorbeeld Spotify. Hiermee kun je alvast thuis, in de auto, op school of tijdens het sporten genieten van de aanstormende talenten en gevestigde namen die je later live ziet spelen in LantarenVenster, Kantine Walhalla en/of het nieuwe Luxor Theater Theater. Meer informatie vind je op injazz.nl/playlist.

Als kind verkoos ze jazzalbums boven popplaatjes én besloot ze jazzsaxofoon te gaan spelen. Eén ding is duidelijk: Tineke Postma ademt al haar hele leven jazz. De winnaar van de prestigieuze Buma Boy Edgarprijs 2015 kijkt met veel plezier uit naar het gratis toegankelijke festivalprogramma van inJazz. Al struinend door de line-up springen er voor haar een aantal favorieten uit. Laat Tineke je meenemen door de line-up van inFestival.

(INTER)NATIONALE LINE-UP INFESTIVAL

Bodurov Trio, Binker & Moses (UK), De Raad vtuan Toezicht, Dina Medina, Efe Erdem, EvenSanne, Fluks, Ikarai, Jeangu Macrooy, Junhyung An Quintet, Karsu, Kruidkoek, Liya Grigoryan Trio, Loran Witteveen Trio, Marutyri, Michiel Stekelenburg Quintet, Raoul & Timo, Rohey (NO), Rok Zalokar Trio, Schwab Soro (FR), Shishani & The Namibian Tales, Thomas Pol in America, Tristan, Voodrish, Vuma Levin Quintet, Wójciński /Szmańda Quartet (PL), Zitakula.

foto: Paul Bergen

Lees meer op injazz.nl en praat mee op

Tineke Postma heeft zin in festival

Tineke: "Helaas kan ik dit jaar niet bij inJazz aanwezig zijn. Ik ben dat weekend in België voor optredens met het Nathalie Loriers Trio om ons album Le Peuples des Silencieux te promoten. Natuurlijk ben ik wel bij eerdere edities geweest. Ik heb dan ook een hele geschiedenis aan het aflopen van beurzen. Naast inJazz ga ik bijvoorbeeld ook ieder jaar naar Amerika voor Jazzconnect en de APAP en naar Duitsland voor Jazzahead. Ik vind het erg jammer dat ik inJazz misloop. Zeker als ik kijk naar de lijst met artiesten die showcases verzorgen tijdens het festivalprogramma."

INVLOEDEN VAN BRAD MEHLDAU EN JASON MRAZ

"Gelukkig heb ik het **Liya Grigoryan Trio** al een paar keer live gezien, waaronder tijdens de Keep an Eye Jazz Award waar ik in de jury zat. De creatieve pianiste heeft een eigen geluid met een sound die bij haar generatie past. De muziek klinkt dan ook heel modern en van deze tijd. Wat me opvalt is dat jongere artiesten meer en meer kunnen. Het niveau in de jazzwereld lijkt steeds hoger te worden. Jazz standards worden bijna niet meer gespeeld, maar juist meer eigen composities. Bij het Liya Grigoryan Trio denk ik ook te horen dat ze door zowel klassieke muziek als moderne popmuziek zijn geïnspireerd. Ik hoor bijvoorbeeld duidelijke invloeden van Brad Mehldau en Jason Mraz."

EEN POSITIEVE SOUND

"De jazzmuziek van het **Vuma Levin Quintet** klinkt heel erg volwassen. Dat komt mede doordat er rust zit in hun spel. Dat vind ik heel speciaal om bij jonge muzikanten te horen. Je kunt je snel overweldigd voelen, maar deze artiesten hebben controle over hun instrumenten. Ik heb ze helaas niet eerder zien spelen, maar zou ze zeker een keer live willen zien. Ondanks de complexe ritmes en harmonieën is hun muziek heel erg toegankelijk. Ik vind het knap dat het zo natuurlijk overkomt. Je merkt dat de composities van het kwintet goed in elkaar zitten. Ook voel je de energie. Een fijne positieve sound die qua stijl niet in een hokje te plaatsen valt."

EEN DUO MET ORKESTRAAL GELUID

"Sanne Huijbregts, de zangeres van **EvenSanne**, ken ik doordat ik met haar heb samengewerkt aan het Conservatorium van Amsterdam. We zijn aan elkaar gekoppeld tijdens het conservatoriumfestival Sax15. Ik ken in Nederland bijna geen andere zangeres met zo'n groot bereik en improvisatietalent. Het leuke voor haar was dat ik met veel van haar voorbeelden waaronder Esperanza Spalding heb samengespeeld. Voor mij was het juist weer heel fijn dat ze alles zo snel oppikte. Sanne is technisch heel goed. Ik vind haar echt een natural, een talent. Ze raakt me met haar geluid en haar improvisaties. Improviseren kan moeilijk zijn voor een zangeres, maar Sanne beheerst het. Ze zingt heel makkelijk ingewikkelde dingen. Samen met gitarist Eran Har Even vormt ze het duo EvenSanne. Hun muziek vol mooie grooves klinkt orkestraal. En dat terwijl ze maar met z'n tweeën zijn. Ik ben fan!"

SFEERVOLLE MUZIEK DIE JE RAAKT

"Bijna filmisch is de muziek van **Ikarai**. Ze scheppen een heel mooie sfeer en ik zie er dan ook meteen beelden bij. De sfeer raakt me enorm. Wat ik er verder zo mooi aan vind is dat ze zich laten beïnvloeden door grote componisten zoals Bach, Beethoven en Stravinsky. Dat hoor je goed. Soms als jazzmuzikanten klassieke muziek spelen hoor je dat het niet helemaal natuurlijk is. Bij Ikarai heb je daar geen last van. Volgens mij beheersen ze zowel klassieke muziek als jazzmuziek. De verbinding die ze tussen deze werelden leggen klinkt daardoor totaal niet geforceerd. Het is echt mooie muziek. Live heb ik ze nog niet gezien, maar dat gaat er zeker een keer van komen. Ik speel zelf graag ook een combinatie van jazz en klassiek. Dat maakt Ikarai voor mij extra interessant."

KID DYNAMITE
JAZZ FESTIVAL

ZONDAG 26 JUNI 2016

DELIPLEIN, KATENDRECHT, ROTTERDAM

12:30 TOT 18:30 UUR GRATIS ENTREE

WWW.KIDDYNAMITEJAZZFESTIVAL.NL

swingend familie uitje!

Zondag 3 juli opent de Rotterdamse Schouwburg zijn deuren voor North Sea Jazz Kids 2016. Op deze gezellige muzikale dag kunnen kinderen en hun (groot)-ouders op een leuke manier kennismaken met jazz en daaraan verwante muziek. Met diverse voorstellingen en workshops voor verschillende leeftijden.

Voor de **kleintjes vanaf 2 jaar** heeft **Ageeth de Haan** het vrolijke en interactieve liedjes-programma ‘Zingen Over Mooie Dingen’ samengesteld. Als je **tussen de 6 en 12 jaar** bent, kun je in de **workshop Kobranie** ontdekken hoe je kunt improviseren én is er een actieve **workshop Percussie & Dans** waar je funky ritmes leert spelen en hoe je daar op kunt dansen. **Het Filiaal theatermakers** presenteert met **De Grote Illusionist** magisch muziektheater voor **kinderen van 8 tot 12 jaar**. Tussen de voorstellingen door kunnen de kids **tekenen op muziek** en genieten van een heus **concert van jonge jazzmuzikanten**.

Voor meer informatie en kaarten:

northseajazz.com/kids

North Sea Jazz Kids wordt ondersteund door
FONDATION BNP PARIBAS

Port of Rotterdam
north sea Jazz

North Sea Jazz Kids 16

Achter de schermen bij inFestival

Nederlandse selectie-commissie

Hoe wordt de line-up van inFestival eigenlijk bepaald? Een Nederlandse selectie-commissie gaat hiermee aan de slag. Uit een enorm aanbod van artiesten maakte zij ook dit jaar een selectie. Co de Kloet (NPO Soul & Jazz): “Bij inJazz zijn er gedurende de avonduren tientallen korte optredens door bands en solisten. Uit de vele aanmeldingen heeft de commissie, waar ik ook bij mocht zijn, een keuze gemaakt. Dat was geen makkelijke klus, want er was veel hoog kwalitatief aanbod!” Toch is het ze gelukt. In de commissie zaten ook Merijn Tiemessen (Sublime FM), Koen Graat (November Music en Jazz in Duketown), Niels Nieuborg (North Sea Jazz Club) en Bart Suèr (Dox Records).

Foto: Mike Breeuwer
Silhouet: “TONY ROE” Merlijn Doomernik

Tips van Europese jazz festivals

Steeds internationaler wordt het programma van inJazz. Zo werken diverse Europese jazzfestivals mee aan de invulling van inFestival waaronder Jazztopad Festival, 12 Points Festival, Jazz sous les pommiers en het EFG London Jazz Festival. Voor dit gratis toegankelijke avondprogramma presenteren zij aan de organisatie van inJazz ieder één opmerkelijke jazzact uit hun land. In het kader van Europeans inJazz wordt vervolgens een aantal acts geselecteerd. Dit jaar zijn dat onder meer: Rohey (NO), Binker & Moses (UK), Schwab Soro (FR) en het Wójciński /Szmańda Quartet (PL).

Next Generation Jazz

Al struinend van de ene naar de andere zaal tijdens inJazz spot je verschillende bekende jazzartiesten uit binnen- en buitenland. Naast deze gevorderde muzikanten zijn er jaarlijks ook veelbelovende jonge talenten te bewonderen. Zo dragen de zeven Nederlandse conservatoria een uitzonderlijke student aan bij inJazz. Hij of zij presenteert zichzelf in het programmaonderdeel ‘Next Generation Jazz’. Geselecteerd hiervoor zijn de veelbelovende jonge talenten David Demuynck, Claudio Junior de Rosa, Sjors Segaar, Anouk Sanczuk, Xavi Torres, Boudewijn Willems, Daniel Juarez en Alessio Bruno.

injazz friday

Lees meer op injazz.nl en praat mee op

	LantarenVenster FOYER	LantarenVenster ZAAL 1	LantarenVenster ZAAL 2	LantarenVenster ZAAL 3	LantarenVenster ZAAL 4	LantarenVenster ZAAL 5	LantarenVenster ZAAL 6	Nieuwe Luxor Theater ENTREE	Nieuwe Luxor Theater RIJNFOYER	Nieuwe Luxor Theater GROTE ZAAL	
11:00			Bijeenkomst VIP jazzpodia								11:00
11:20											11:20
11:40											11:40
12:00											12:00
12:20											12:20
12:40											12:40
13:00				How to Get Jazz on Air		Musicians & VAR - tips & tricks					13:00
13:20							Dutch Jazz Archive presents its Jazz-portaal				13:20
13:40					Classic Jazz: best of both worlds?						13:40
14:00						Jazz Lessons					14:00
14:20				Running a Jazz Club in New York							14:20
14:40							Easy Man - Q&A with Ronald Snijders and his producers				14:40
15:00		Matchmaking			The Challenge of Jazz Festivals						15:00
15:20			Dutch Jazz Archive Merry-Go-Round			Music Industry & VAR - tips & tricks					15:20
15:40				Life after school - how to get & stay involved			Easy Man - the documentary				15:40
16:00					Party Crashers & Cross Overs, presented by World Blend Café	Sena presents the Music Production Fund					16:00
16:20											16:20
16:40											16:40
17:00											17:00
17:20		Announcing the winner of the Buma Boy Edgarprijs 2016									17:20
17:40											17:40
20:00	T.B.A.								Edison Jazz/World 2016		20:00
20:20											20:20
20:40											20:40
21:00											21:00
21:20											21:20
21:40	Thomas Pol in America		Ikarai					Kruidkoek			21:40
22:00										Rok Zalokar Trio	22:00
22:20		Liya Grigoryan Trio									22:20
22:40	Michiel Stekelenburg Quintet		Bodurov Trio					Fluks			22:40
23:00										Schwab / Soro (FR)	23:00
23:20		Karsu									23:20
23:40	Zitakula		Jeangu Macrooy								23:40
0:00										T.B.A.	0:00
0:20											0:20
0:40	DJ										0:40

DE MEEST ACTUELE PROGRAMMA INFORMATIE EN DE LAATSTE VERSIE VAN HET PROGRAMMASCHEMA VIND JE OP INJAZZ.NL.

injazz Saturday

	LantarenVenster FOYER	LantarenVenster ZAAL 1	LantarenVenster ZAAL 2	LantarenVenster ZAAL 3	LantarenVenster ZAAL 4	Kantine Walhalla BOVENZAAL	Kantine Walhalla BENEDENZAAL	
11:00								11:00
11:20								11:20
11:40								11:40
12:00								12:00
12:20								12:20
12:40								12:40
13:00				About jazz composing				13:00
13:20		Match-making	Music Pitch / Dutch label presentation		European schools and new opportunities of employment			13:20
13:40								13:40
14:00								14:00
14:20				Dutch Jazz Journalism & Blogging				14:20
14:40					Booking jazz in Europe			14:40
15:00								15:00
15:20								15:20
15:40								15:40
16:00			Music Pitch - The Finals					16:00
16:20								16:20
16:40								16:40
17:00	Have a drink by Buma							17:00
17:20								17:20
17:40								17:40
20:00		Junhyung An Quintet				Raoul & Timo		20:00
20:20								20:20
20:40	Efe Erdem		Wójciński /Szmańda Quartet (PL)					20:40
21:00		Vuma Levin Quintet				Shishani & The Namibian Tales		21:00
21:20								21:20
21:40	Rohey (NO)		Naoko Sakata Trio (SE)				Claudio Junior de Rosa / Sjors Segaar / Anouk Sanczuk / Boudewijn Willems	21:40
22:00		De Raad van Toezicht				Binker & Moses (UK)		22:00
22:20								22:20
22:40	Tristan		Loran Witteveen Trio				Daniel Juarez / Alessio Bruno / Xavi Torres / T.B.A.	22:40
23:00		Dina Medina						23:00
23:20						Voodrish		23:20
23:40	Marutyri		EvenSanne					23:40
0:00								0:00
0:20								0:20
0:40								0:40

DE MEEST ACTUELE PROGRAMMA INFORMATIE EN DE LAATSTE VERSIE VAN HET PROGRAMMASCHEMA VIND JE OP INJAZZ.NL.

Dontget lost inJazz

Lees meer op injazz.nl en praat mee op

Registreren

Het tweedaagse conferentieprogramma van inJazz omvat o.a. inspirerende panels, workshops en presentaties. Wissel kennis uit met andere jazzprofessionals en vergroot je netwerk. Registreren voor inConference is verplicht en kan via inJazz.nl. Met je registratie krijg je toegang tot beide conferentiedagen inclusief de matchmaking en toegang tot de database van deelnemers die het hele jaar toegankelijk is. Afhankelijk van het soort ticket krijg je eventueel ook toegang tot de uitreiking van de Edison Jazz/World in het nieuwe Luxor Theater. Het avondprogramma inFestival is voor iedereen, ook zonder registratie, gratis toegankelijk!

Overnachten

Hotel nhow Rotterdam ligt op nog geen drie minuten loopafstand van LantarenVenster. Bekijk op inJazz.nl het gunstige hotelarrangement. Na een drukke conferentiedag én gedanst te hebben bij de diverse acts tijdens het festivalprogramma kom je bij het hotel tot rust met het uitzicht op de Rotterdamse skyline.

Uitreiking Edison Jazz/World 2016

Na acht succesvolle jaren in Eindhoven vindt dit jaar voor het eerst de uitreiking van Edison Jazz/World 2016 in Rotterdam plaats. Een bijzonder nieuw onderdeel van inJazz! Op vrijdag 24 juni nemen grote artiesten het podium van het nieuwe Luxor Theater Theater over voor een memorabele avond.

Foto: Hans van der Woerd

De prestigieuze prijzen gaan naar producten van bijzondere kwaliteit. Ze worden toegekend door een onafhankelijke en vooraanstaande vakjury. Bekend was al dat de Oeuvreprijs naar het Metropole Orkest gaat. Het orkest vervult dan ook een bijzondere rol tijdens de avond en begeleidt de aanwezige winnaars. Eind mei maakte de Edison Stichting de winnaars van de verschillende categorieën bekend. Dit zijn geworden: Boy Edgar's Big Band (Document), Charlie Haden & Gonzalo Rubalcaba (Jazz Internationaal), Yuri Honing Acoustic Quartet (Jazz Nationaal), Cécile McLorin Salvant (Jazz Vocaal), D'Angelo (Soul) en Marcus Miller (World). De winnaar van de Jazzism Publieksprijs volgt.

Op vrijdagavond 24 juni zal in ieder geval Cécile McLorin Salvant de Edison in ontvangst nemen die ze krijgt voor haar album 'For One To Love'. De jonge en uit Miami afkomstige zangeres beleefde een sensationele internationale doorbraak. Ze werd onder meer uitgeroepen tot Best Female Jazz Vocalist door Downbeat, het belangrijkste Amerikaanse jazz magazine en ontving een Grammy voor haar laatste album. New York Times plaatste haar zelfs in het rijtje van De Grote Drie van de jazzvocalisten: Billie Holiday, Sarah Vaugan en Ella Fitzgerald. Het Metropole Orkest begeleidt de zangeres in het nieuwe Luxor Theater. Welke winnaars nog meer aanwezig zullen zijn, maken we bekend op inJazz.nl.

Wil je bij de uitreiking zijn?

Kaarten zijn te koop via injazz.nl en luxortheater.nl.

inConference panel Booking jazz in Europe

Wat heb je nodig om voet over de grens te zetten als jazz-act? Drie buitenlandse panelleden met een bloeiende praktijk in boeking en management wisselen van gedachten. Samen bespreken ze de ontwikkelingen die zij zien in jazz over heel Europa. Ook komen trends in festivalprogrammering en toekomstige kansen voor de jazzwereld aan bod. In het panel: Matt Fripp (Air Artist Agency, GB), Kat Jarby (KAJA Management, DK) en Matthias Wendl (Artribute, DE). Moderator is Susanna von Canon.

Rotterdamse première documentaire Easy Man

Easy Man: een documentaire met de ondertitel 'The Story of Ronald Snijders, his Music and the Nelson & Djosa Sessions'. Voorafgaand aan de vertoning spreekt radiomaker Co de Kloet met Ronald Snijders en producerduo Nelson & Djosa (Niels Nieuborg en Jasper Cremers). De eerste vijf albums van Ronald Snijders zijn inmiddels collector's items en worden veel gezocht maar zelden gevonden. Voor Nelson & Djosa aanleiding om het album 'The Nelson & Djosa Sessions' te maken. Met Ronald Snijders als muzikaal leider werd hij in sessies van twee tot drie uur samengebracht met muzikanten waaronder Azymuth en Avishai Cohen. Met Nelson & Djosa als producers en co-arrangeurs werden negen nieuwe versies gecreëerd van bijna verloren klassiekers. Het filmen van de opnamesessie leidde tot de documentaire 'Easy Man' die tegelijk met het album uitkomt in mei 2016. Het geeft een mooi beeld van de carrière en het oeuvre van de muzikant. Beelden van de opnamen worden afgewisseld met interviews met onder anderen Jörgen Raymann en Antal Heitlager (Rush Hour).

Lees meer op injazz.nl en praat mee op

inConference discussie: jazzjournalistiek en blogging

Recensies van albums en concerten worden geschreven zoals dat al decennia de traditie is. Jonge en ervaren jazzjournalisten vinden hun weg naar een handvol blogs en enkele tijdschriften of publiceren sporadisch in dagbladen. Wat is de huidige stand van zaken in de Nederlandse jazzjournalistiek? Onder leiding van Piet Bakker, lector Massamedia en Digitalisering van Hogeschool Utrecht, gaan enkele vertegenwoordigers van het genre in gesprek. Rinus van der Heijden, Erno Elsinga en Henning Bolte zijn verbonden aan Jazzenzo, JazzNu en diverse buitenlandse media. Niet alleen het verleden en heden, maar vooral de toekomst van hun vak komt aan bod.

Lees meer op injazz.nl en praat mee op

Les in de Big

Spike Wilner is jazzpianist en eigenaar van de wereldberoemde Smalls Jazz Club in New York. Tijdens inConference vertelt hij over de keuzes die hij maakt om het voortbestaan te garanderen. InJazz sprak Wilner alvast over zijn achtergrond en toekomstplannen.

Jazz uit Apple

HOE WAS HET OM ALS JONGE MUZIKANT OP TE GROEIEN IN NEW YORK?

"In 1986 startte ik aan het conservatorium, aan het einde van het geweldige jazz tijdperk in onze stad. Mijn generatie van muzikanten, waaronder Brad Mehldau en Peter Bernstein, kreeg de kans om vrij regelmatig grote meesters als Miles Davis te horen spelen. Ook studeerde ik met Jaki Byard en hing rond met Tommy Flanagan. Dat zorgde ervoor dat ik uit de eerste hand leerde waar jazzmuziek om draait."

HOE KRIJG JE DE MEESTE FEELING MET JAZZMUZIEK?

"De beste manier om jazz in de vingers te krijgen is om zoveel mogelijk bij andere jazzmuzikanten te zijn. Ik omringde me op jonge leeftijd met gasten die écht konden spelen. We oefenden samen en luisterden naar geweldige platen. Het overschrijven van solo's en deze in je hoofd prenten was de beste oefening. Zo trainden we onze oren en leerden we de jazztaal. Volgens mij is het belangrijk om je te focussen op de grote meesters en niet zozeer op wat er nu om je heen gebeurt. Dat kan altijd nog, als je eenmaal de basis beheerst."

COMBINEER JE IN SMALLS JONGE EN GEVESTIGDE MUZIKANTEN?

"Absoluut. Daar ga ik heel zorgvuldig mee om. Over het algemeen is zo'n avond verdeeld in drie shows. Meestal openen we met een piano- of gitaartrio van jonge en minder bekende muzikanten. Daarna start de hoofdact wat vaak een kwartet of kwintet is van bekende artiesten. Van één tot vier uur 's nachts is het 'after-hours' programma. Jonge en bezielde jazzmuzikanten hosten deze jamsessie. Het is dan al laat, maar dat scheidt ook meteen het kaf van het koren. Als je écht wil spelen, dan moet je er wat voor over hebben."

ZIJN ER OOK OPTREDENS DOOR NEDERLANDSE JAZZMUZIKANTEN?

"De Nederlandse bassist Joris Teepe is een goede vriend van me. Hij speelt al sinds de begindagen van Smalls in onze club. We hebben ook al vaak samen gespeeld. Joris is het hoofd van de jazzafdeling van het Prins Claus Conservatorium in Groningen. Hij nodigde me uit om daar les te geven. Ik ben gek op die school en op Nederland. Jullie hebben zoveel geweldige muzikanten! Ik kijk ernaar uit om tijdens inJazz nog meer jazzmuzikanten te ontmoeten."

KUN JE ONS EEN VOORPROEFJE GEVEN VAN JE VOLGENDE STAP?

"In onze nieuwe en tweede club Mezzrow presenteren we geweldige jazzpianisten. Het was een grote uitdaging om die te openen, maar het werkt. Daarnaast focus ik me op SmallsLIVE. Ons online platform waar we livestreams van beide clubs uitzenden. Daaraan verbonden is ons archief vol audio en video's. We hebben inmiddels meer dan 11.000 opnames. We proberen dit grote goed met zoveel mogelijk abonnees te delen. Na je inschrijving pompen we je support direct weer in de muzikanten en clubs. De komende jaren hou ik me bezig met het uitbouwen en promoten hiervan."

Foto's: Smalls

Dive even more inConference

Music Pitch

Ben je een ambitieuze muzikant? En ben je benieuwd naar wat een jazzprofessional van je muziek vindt? Of wil je juist concrete vragen stellen over je carrière? Labels, managers, radiomakers, journalisten en boekers zitten klaar om je tijdens de Music Pitch in vijftien minuten van feedback te voorzien. Meld je tijdens inJazz aan bij de balie in LantarenVenster en bemachtig een afspraak. Wees er snel bij: vol is vol! En heel belangrijk: vergeet niet om een mediaspeler mee te nemen als je je muziek wil laten horen. Na het afsluitende panel Music Pitch volgen The Finals. Hierin bespreken deskundigen live in de zaal een selectie tracks die zij die middag hoorden.

Life after school

Natuurlijk kun je spelen als je van het conservatorium af komt. Maar in hoeverre speelt de jazzopleiding een rol bij het uitbouwen van een carrière? Drie succesvolle jonge muzikanten vertellen hoe zij hun plek in de jazzscene hebben verworven en zich staande weten te houden. Moderator Vera Vingerhoeds begeleidt de paneldiscussie tussen saxofonist Maarten Hogenhuis, pianist en zangeres Maartje Meijer en drummer Mark Schilders.

Foto's: Mike Breeuwer

Matchmaking

Voor velen is het matchmakingprogramma van inConference een belangrijke reden om inJazz te bezoeken. Dit brengt muzikanten, managers, labeleigenaren, mediaprofessionals, journalisten en festivalorganisatoren namelijk nader tot elkaar. Via het online agendasysteem op inJazz.nl plan je een korte sessie in met een andere professional die aanwezig is. De agenda is gekoppeld aan een tafel in een besloten netwerkruimte. De tafel wordt automatisch gereserveerd, zodat je in alle stilte de andere partij kunt spreken. Benieuwd wie aanwezig zijn en meedoen aan het matchmakingprogramma? Registreer je dan voor het conferentieprogramma op inJazz.nl en bekijk daar meteen het online agendasysteem.

FRANK BOLDER (programmeur bij LantarenVenster en het North Sea Jazz Festival): "De matchmakingsessies bij inJazz maken de drempel minder hoog om met mensen uit het werkveld te praten. Altijd slim om aan mee te doen, zeker als muzikant of hun vertegenwoordiger. Vaak als je iemand live hebt gesproken, heb je daarna een betere relatie. Je hebt er een gezicht bij en dat is fijn. Het werkt echt. Ik merk dat ik na een ontmoeting toch meer aandacht heb voor berichten van die persoon."

Music Industry & VAR: tips and tricks

Dat was even omschakelen eerder dit jaar: de VAR bestaat niet meer. Sinds 1 mei beoordelen opdrachtgevers zelf of medewerkers als werknemers betiteld moeten worden. Voor zelfstandigen zijn er inmiddels modelovereenkomsten beschikbaar. Maar, bieden deze genoeg garantie? Dick Molenaar van All Arts Belastingadviseurs geeft tijdens inConference twee praktische workshops. Eén voor muzikanten en één voor podia, festivals en boekers. Molenaar: “Tijdens deze presentaties nemen we zoveel mogelijk door. Bijvoorbeeld hoe de artiestenregeling werkt of hoe je je aangifte het beste kunt doen. Daarnaast bekijken we welke keuzes je kunt maken en wat hier de voor- en nadelen van zijn. Verwacht vooral praktische oplossingen. Na beide presentaties kunnen muzikanten en organisaties direct zelf aan de slag.”

Dutch Jazz Archive presents ‘Jazzportaal’

Jazz is springlevend erfgoed. Tradities worden continue overgedragen van oudere op jongere generaties. Vanuit dit idee legt het Nederlands Jazz Archief (NJA) veelbewogen levensverhalen van bekende jazzmuzikanten vast onder de titel ‘Jazzportretten’. Dit wordt samen met de historische tijdlijn van de Nederlandse jazzgeschiedenis en veel uniek materiaal uit het jazzarchief samengebracht in het nieuwe online platform jazzportaal.nl. Praat tijdens inJazz mee over hoe we de rijke jazzgeschiedenis overdragen zodat de muziek van nu meer kan worden gewaardeerd. Welke rol kunnen jazzmuzikanten, podia, media en musea hierbij spelen?

colofon

inJazz is een initiatief van Buma en wordt georganiseerd door Buma Cultuur.

inJazz wordt ondersteund door de Gemeente Rotterdam, Rotterdam Festivals, North Sea Round Town, LantarenVenster en Fonds Podiumkunsten/ Dutch Performing Arts.

Het evenement wordt mede mogelijk gemaakt door Dutchband, Ntb vakbond voor musici en acteurs, de Buma Boy Edgarprijs, WG Theatertechniek, Jazz International Rotterdam en het World Music Forum.

Mediapartners van inJazz zijn Jazzism, NPO Soul & Jazz, Sublime FM en DJAZZ.tv.

Het tweedaagse evenement vindt plaats op 24 en 25 juni 2016 in LantarenVenster, het nieuwe Luxor Theater Theater en Kantine Walhalla.

Coverfoto: “NTJAM ROSIE & STEPHANIE FRANCKE”
Merlijn Doomernik
Vormgeving: Marcel van den Broek
Tekst: Mark van Schaick en Kim van Zweeden

Team inJazz
Marcel van den Broek, Ikaros van Duppen, Patrick Heeregrave, Mark van Schaick, Nikki Schuurs, Madeline Tellegen, Tom Veugen en Kim van Zweeden

rotterdam festivals
north sea round town
FONDS PODIUM KUNSTEN PERFORMING ARTS FUND NL
Gemeente Rotterdam
LANTAREN VENSTER

www.injazz.nl

Buma/Stemra vertegenwoordigt de belangen van ruim 24.000 muziekauteurs en –uitgevers. Auteurs die de exploitatie van hun auteursrecht overdragen aan Buma/Stemra mogen rekenen op een maximale uitkering van rechtengelden.
buma·stemra
WWW.BUMASTEMRA.NL
GOED GEREGELD KLINKT BETER

JAZZ IN TIVOLIVREDENBURG
4 SEPT GOLDEN DAWN ARKESTRA
2 OKT KURT ROSENWINKEL TRIO
2 OKT MARGRIET SJOERDSMA
8 OKT SABRINA STARKE
9 OKT TINEKE POSTMA QUARTET
21 OKT FRANCIEN VAN TUINEN
3 NOV 10 JAAR CLAZZ MUSIC (MET O.A. TINEKE POSTMA)
5 NOV RUDRESH MAHANTHAPPA QUINTET
6 NOV JORIS ROELOFS (NORTH SEA JAZZ COMPOSITIEOPDRACHT)
9 NOV TERENCE BLANCHARD E-COLLECTIVE
14 NOV JAKOB BRO TRIO (ECM ARTISTS IN CONCERT)
18 NOV DAVID LINX
20 NOV THE VOICE OF MONK FEAT. PEPIJN VAN DER SANDE
24 NOV OMER KLEIN TRIO
2 DEC ERIK TRUFFAZ QUARTET
9 DEC NATE WOOLEY
TIVOLI VREDEN BURG UTRECHT
KIJK VOOR HET VOLLEDIGE PROGRAMMA OP TIVOLIVREDENBURG.NL/JAZZ
Jazz Festival Utrecht
TRANSITION
TRANSITION FESTIVAL 2017
I.S.M. NORTH SEA JAZZ
ZATERDAG
8 APRIL 2017
TIVOLIVREDENBURG
UTRECHT
EARLYBIRD TICKETS
VERKRIJGBAAR VIA
TIVOLIVREDENBURG.NL
EERSTE NAMEN WORDEN DIT NAJAAR BEKEND GEMAAKT